

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

17. Cattālisanipāto

[521] 1. Tesakuṇajātakavaṇṇanā

Vessantaram taṃ pucchāmīti idaṃ satthā jetavane viharanto kosalarañño ovādavasena kathesi. Tañhi rājānaṃ dhammassavanatthāya āgataṃ satthā āmantetvā “mahārāja, raññā nāma dhammena rajjaṃ kāretabbaṃ, yasmiñhi samaye rājāno adhammikā honti, rājayuttāpi tasmim samaye adhammikā hontī”ti catukkanipāte (a. nī. 4.70) āgatasuttanayena ovaditvā agatigamane agatiagamane ca ādīnavañca ānisaṃsañca kathetvā “supinakūpamā kāmā”tiadinā nayena kāmesu ādīnavaṃ vitthāretvā, “mahārāja, imesañhi sattānaṃ –

‘Maccunā saṅgaro natthi, lañjaggāho na vijjati;
Yuddhaṃ natthi jayo natthi, sabbe maccuparāyaṇā’.

Tesaṃ paralokaṃ gacchantānaṃ ṭhapetvā attanā kataṃ kalyāṇakammaṃ aññā patiṭṭhā nāma natthi. Evaṃ ittarapaccupaṭṭhānaṃ avassaṃ pahātabbaṃ, na yasaṃ nissāya pamādaṃ kātuṃ vaṭṭati, appamatteneva hutvā dhammena rajjaṃ kāretuṃ vaṭṭati. Porāṇakarājāno anuppannepi buddhe paṇḍitānaṃ ovāde ṭhatvā dhammena rajjaṃ kāretvā devanagaraṃ pūrayamānā gamiṃsū”ti vatvā tena yācito atītaṃ āhari.

Atīte bārāṇasiyaṃ brahmadatto rajjaṃ kārento aputtako ahoṣi, patthentopi puttaṃ vā dhītaraṃ vā na labhi. So ekadivasaṃ mahantena parivārena uyyānaṃ gantvā divasabhāgaṃ uyyāne kīlītvā maṅgalasālarukkhamūle sayanaṃ attharāpetvā thokaṃ niddāyitvā pabuddho sālarukkhaṃ oloketvā tattha sakūṇakulāvakaṃ passi, saha dassanenevassa sineho uppajji. So ekaṃ purisaṃ pakkosāpetvā “imaṃ rukkhaṃ abhiruhitvā etasmim kulāvake kassaci atthitaṃ vā natthitaṃ vā jānāhi”ti āha. So “sādhu, devā”ti vatvā abhiruhitvā tattha tīṇi aṇḍakāni disvā rañño ārocesi. Rājā “tena hi etesaṃ upari nāsavātaṃ mā vissajjesī”ti vatvā “caṅkoṭake kappāsapicuṃ attharitvā tattheva tāni aṇḍakāni ṭhapetvā saṅikaṃ otarāhi”ti otārāpetvā caṅkoṭakaṃ hatthena gahetvā “katarasakuṇaṇḍakāni nāmetāni”ti amacce pucchi. Te “mayāṃ na jānāma, nesādā jānissanti”ti vadiṃsu. Rājā nesāde pakkosāpetvā pucchi. Nesādā, “mahārāja, tesu ekaṃ ulūkaaṇḍaṃ, ekaṃ sālīkaaṇḍaṃ, ekaṃ suvakaaṇḍa”nti kathayiṃsu. Kiṃ pana ekasmim kulāvake tiṇṇaṃ sakūṇikānaṃ aṇḍāni hontīti. Āma, deva, paripanthē asati sunikkhittāni na nassanti. Rājā tussitvā “ime mama puttā bhavissanti”ti tāni tīṇi aṇḍāni tayo amacce paṭicchāpetvā “ime mayhaṃ puttā bhavissanti, tumhe sādhukaṃ paṭijaggitvā aṇḍakosato nikkhantakāle mamāroceyyāthā”ti āha. Te tāni sādhukaṃ rakkhiṃsu.

Tesu paṭhamāṃ ulūkaaṇḍaṃ bhijji. Amacco ekaṃ nesādaṃ pakkosāpetvā “tvaṃ itthibhāvaṃ vā purisabhāvaṃ vā jānāhi”ti vatvā tena taṃ vīmaṃsitvā “puriso”ti vutte rājānaṃ upasaṅkamitvā “putto te, deva, jāto”ti āha. Rājā tuṭṭho tassa bahuṃ dhaṇaṃ datvā “puttakaṃ me sādhukaṃ paṭijagga, ‘vessantaro’ti cassa nāmaṃ karohī”ti vatvā uyyojesi. So tathā akāsi. Tato katipāhaccayena sālīkaaṇḍaṃ bhijji. Sopi amacco taṃ nesādena vīmaṃsāpetvā “itthī”ti sutvā rañño santikaṃ gantvā “dhītā te, deva, jātā”ti āha. Rājā tuṭṭho tassapi bahuṃ dhaṇaṃ datvā “dhītaraṃ me sādhukaṃ paṭijagga, ‘kuṇḍalīnī’ti cassā nāmaṃ karohī”ti vatvā uyyojesi. Sopi tathā akāsi. Puna katipāhaccayena suvakaaṇḍaṃ bhijji. Sopi amacco nesādena taṃ vīmaṃsitvā “puriso”ti vutte rañño santikaṃ gantvā “putto te, deva, jāto”ti āha. Rājā tuṭṭho tassapi bahuṃ dhaṇaṃ datvā “puttassa me mahantena parivārena maṅgalaṃ katvā ‘jambuko’ tissa nāmaṃ karohī”ti vatvā uyyojesi. Sopi tathā akāsi. Te tayopi sakūṇā tiṇṇaṃ amaccānaṃ gehesu rājakumārāparihāreṇeva vaḍḍhanti. Rājā “mama putto, mama dhītā”ti voharati. Athassa amaccā aññamaññaṃ avahasanti “passatha, bho, rañño kiriyāṃ, tiracchānagatepi ‘putto me, dhītā me’ti vadanto vicarati”ti.

Taṃ sutvā rājā cintesi – “ime amaccā etesaṃ mama puttānaṃ paññāsampadaṃ na jānanti, pākaṭaṃ nesaṃ karissāmī”ti. Athekaṃ amaccaṃ vessantarassa santikaṃ pesesi – “tumhākaṃ pitā pañhaṃ pucchitukāmo, kadā kira āgantvā pucchātū”ti. So amacco gantvā vessantaram vanditvā taṃ sāsaṇaṃ ārocesi. Taṃ sutvā vessantaro attano paṭijaggakaṃ amaccaṃ pakkositvā “mayhaṃ kira pitā maṃ pañhaṃ pucchitukāmo, tassa idhāgatassa sakkāraṃ kātuṃ vaṭṭati, kadā āgacchatū”ti pucchi. Amacco “ito sattame divase tava pitā āgacchatū”ti āha. Taṃ sutvā vessantaro “pitā me ito sattame divase āgacchatū”ti vatvā uyyojesi. So āgantvā rañño ācikkhi. Rājā sattame divase nagare bherim carāpetvā puttassa nivesanaṃ agamāsi. Vessantaro rañño mahantaṃ sakkāraṃ kāresi, antamaso dāsakammakārānampi sakkāraṃ kāresi. Rājā vessantarasaṅgassa gehe bhujjītvā mahantaṃ yasaṃ anubhavitvā sakaṃ nivesanaṃ āgantvā rājānaṃ mahantaṃ maṇḍapaṃ kārapetvā nagare bherim carāpetvā alaṅkatamaṇḍapamajjhe mahājanāparivāro nisīditvā “vessantaram ānetū”ti amaccassa santikaṃ pesesi. Amacco vessantaram suvaṇṇapīṭhe nisīdāpetvā ānesi. Vessantarasaṅgassa pitu anke nisīditvā pitarā saha kīlītvā gantvā tattheva suvaṇṇapīṭhe nisīdi. Atha naṃ rājā mahājanamajjhe rājadhammaṃ pucchanto paṭhamāṃ gāthamāha –

1. “Vessantaram taṃ pucchāmi, sakūṇa bhaddamatthu te;

Rajjam kāretukāmena, kiṃ su kiccaṃ kataṃ vara’’nti.

Tattha **sakuṇāti** taṃ ālapati. **Kiṃ sūti** kataraṃ kiccaṃ kataṃ varaṃ uttamaṃ hoti, kathehi me, tāta, sakalaṃ rājadharmanti evaṃ kira taṃ so pucchi.

Taṃ sutvā vessantaro pañhaṃ akathetvāva rājānaṃ tāva pamādena codento dutiyaṃ gāthamāha –

2. “Cirassaṃ vata maṃ tāto, kaṃso bārāṇasiggaho;
Pamatto appamattaṃ maṃ, pitā puttaṃ acodayī’’ti.

Tattha **tātoti** pitā. **Kaṃsoti** idaṃ tassa nāmaṃ. **Bārāṇasiggahoti** catūhi saṅgahavatthūhi bārāṇasiṃ saṅgahetvā vattanto. **Pamattoti** evarūpānaṃ paṇḍitānaṃ santike vasanto pañhassa apucchanaena pamatto. **Appamattaṃ manti** sīlādiguṇayogena maṃ appamattaṃ. **Pitāti** posakapitā. **Acodayīti** amaccehi “tiracchānagate putte katvā voharati’’ti avahasiyamāno pamādaṃ āpajjitvā cirassaṃ ajja codesi, pañhaṃ pucchīti vadati.

Evaṃ so imāya gāthāya codetvā “mahārāja, raññā nāma tīsu dhammesu ṭhatvā dhammena rajjam kāretabba’’nti vatvā rājadhamaṃ kathento imā gāthāyo āha –

3. “Paṭhameneva vitathaṃ, kodhaṃ hāsaṃ nivāraye;
Tato kiccāni kāreyya, taṃ vataṃ āhu khattiya.
4. “Yaṃ tvaṃ tāta tapokammaṃ, pubbe katamasamsayaṃ;
Ratto duṭṭho ca yaṃ kayirā, na taṃ kayirā tato puna.
5. “Khattiyassa pamattassa, raṭṭhasmiṃ raṭṭhavaḍḍhana;
Sabbe bhogā vinassanti, rañño taṃ vuccate aghaṃ.
6. “Sirī tāta alakkhī ca, pucchitā etadabravum;
Uṭṭhānavīriye pose, ramāhaṃ anusūyake.
7. “Usūyake duhadaye, purise kammadussake;
Kāḷakaṇṇī mahārāja, ramati cakkabhañjanī.
8. “So tvaṃ sabbe suhadayo, sabbesaṃ rakkhito bhava;
Alakkhim nuda mahārāja, lakkhyā bhava nivesanaṃ.
9. “Sa lakkhīdhitisampanno, puriso hi mahaggato;
Amittānaṃ kāsipati, mūlaṃ aggañca chindati.
10. “Sakkopi hi bhūtapati, uṭṭhāne nappamajjati;
Sa kalyāṇe dhitiṃ katvā, uṭṭhāne kurute mano.
11. “Gandhabbā pitaro devā, sājīvā honti tādino;
Uṭṭhāhato appamajjato, anutiṭṭhanti devatā.
12. “So appamatto akkuddho, tāta kiccāni kāraya;
Vāyamaṃ ca kicesu, nālaso vindate sukhaṃ.
13. “Tattheva te vattapadā, esāva anusāsani;
Alaṃ mitte sukhāpetum, amittānaṃ dukhāya cā’’ti.

Tattha **paṭhameneva vitathanti**, tāta, rājā nāma āditova musāvādaṃ nivāraye. Musāvādino hi rañño raṭṭhaṃ nirojaṃ hoti, pathaviyā oḷā kammakaraṇaṭṭhānato sattaratanamattaṃ heṭṭhā bhassati, tato āhāre vā telamadhuḥāṇitādīsu vā osadhesu oḷā na hoti. Nirojāhārabhojanā manussā bahvābādhā honti, raṭṭhe thalajalapatthesu āyo nuppajjati, tasmim anuppajjante rājāno duggatā honti. Te sevake saṅgaṇhitum na sakkonti, asaṅgahitā sevakā rājānaṃ garucittena na olokeṇti. Evaṃ, tāta, musāvādo nāmesa nirojo, na so jīvitahetupi kātabbo, saccaṃ pana sādutaraṃ rasānanti tadeva paṭiggahetabbaṃ. Apica musāvādo nāma guṇaparidhamsako vipattipariyosāno, dutiyacittavāre avīciparāyaṇaṃ karoti. Imasmim panatthe “dhammo have hato hanti’’ti **ceṭiyajātakaṃ** (jā. 1.8.45

ādayo) kathetabbaṃ.

Kodhanti, tāta, rājā nāma paṭhamameva kujjhanalakkhaṇaṃ kodhampi nivāreyya. Tāta, aññesañhi kodho khippaṃ matthakaṃ na pāpuṇāti, rājūnaṃ pāpuṇāti. Rājāno nāma vācāvudhā kujjhitvā olokitamattenāpi paraṃ vināseti, tasmā raññā aññehi manussehi atirekataraṃ nikkodhena bhavitabbaṃ, khantimettānuddayāsampanna attano piyaputtaṃ viya lokaṃ volokentena bhavitabbaṃ. Tāta, atikodhano nāma rājā uppannaṃ yasaṃ rakkhituṃ na sakkoti. Imassa panatthassa dīpanatthaṃ **khantivādijātaka-** (jā. 1.4.49 ādayo) **cūladhammapārajātakāni** (jā. 1.5.44 ādayo) kathetabbāni. Cūladhammapārajātakasmīñhi mahāpatāpano nāma rājā puttaṃ ghātetvā puttasokena hadayena phalitena matāya deviyā sayampi deviyaṃ anusocanto hadayena phaliteneva mari. Atha te tayopi ekaāḷahaneva jhāpesuṃ. Tasmā raññā paṭhamameva musāvādaṃ vajjetvā dutiyaṃ kodho vajjetabbo.

Hāsanti hassaṃ, ayameva vā pāṭho. Tesu tesu kicesu uppilāvitacittatāya keḷisīlataṃ parihāsaṃ nivāreyya. Tāta, raññā nāma keḷisīlena na bhavitabbaṃ, aparapattiyena hutvā sabbāni kiccāni attapaccakkheneva kātabbāni. Uppilāvitacitto hi rājā atuletvā kammāni karonto laddhaṃ yasaṃ vināseti. Imasmiṃ panatthe **sarabhaṅgajātaka** (jā. 2.17.50 ādayo) purohitassa vacanaṃ gahetvā daṇḍakirañño kisavacche aparajjhitvā saha raṭṭhena ucchijjivā kukkuḷaniraye nibbattabhāvo ca **mātaṅgajātaka** (jā. 1.15.1 ādayo) majjharañño brāhmaṇānaṃ kathaṃ gahetvā mātaṅgatāpase aparajjhitvā saha raṭṭhena ucchijjivā niraye nibbattabhāvo ca **ghaṭapaṇḍitajātaka** (jā. 1.10.165 ādayo) dasabhātikarājādārakānaṃ mohamūḷhānaṃ vacanaṃ gahetvā kaṇhadīpāyane aparajjhitvā vāsudevakulassa nāsitabhāvo ca kathetabbo.

Tato kiccāni kāreyyāti evaṃ, tāta, paṭhamaṃ musāvādaṃ dutiyaṃ kodhaṃ tatiyaṃ adhammahāsaṃ vajjetvā tato pacchā rājā raṭṭhavāsīnaṃ kattabbakiccāni kāreyya. **Taṃ vataṃ āhu khattiyāti**, khattiyamahārāja, yaṃ mayā vuttaṃ, etaṃ rañño vatasamādānanti porāṇakapaṇḍitā kathayimṃsu.

Na taṃ kayirāti yaṃ tayā rāgādivasena pacchā tāpakaraṃ kammaṃ kataṃ hoti, tato pubbe katato puna tādisaṃ kammaṃ na kayirā, mā kareyyāsi, tātāti. **Vuccateti** taṃ rañño aghanti vuccati, evaṃ porāṇakapaṇḍitā kathayimṃsu. **Sirīti** idaṃ vessantarasaṅgaṇaṃ pubbe bārāṇasiyaṃ pavattitakāraṇaṃ āharitvā dassento āha. Tattha **abravunti** suciparivāraseṭṭhinā pucchitā kathayimṃsu. **Uṭṭhānavīriyeti** yo poso uṭṭhāne vīriye ca patiṭṭhito, na ca paresaṃ sampattiṃ disvā usūyati, tasmim̄ ahaṃ abhiraṃmāmiti āha. Evaṃ tāva tāta sirī kathesi. **Usūyaketī** alakkhī pana, tāta, pucchitā ahaṃ parasampattiusūyake **duhadaye** ducitte kalyāṇakammadūsake yo kalyāṇakammaṃ dussanto appiyāyanto aṭṭiyanto na karoti, tasmim̄ abhiraṃmāmiti āha. Evaṃ sā kāḷakaṇṇī, mahārāja, ramati patirūpadesavāsādino kusalacakkassa bhañjani.

Suhadayoti sundaracitto hitacittako. **Nudāti** nīhara. **Nivesananti** lakkhiyā pana nivesanaṃ bhava patiṭṭhā hohi. **Sa lakkhīdhitisampannoti**, mahārāja, kāsipatī so puriso paññāya ceva vīriyena ca sampanno. **Mahaggatoti** mahajjhāsayo corānaṃ paccayabhūte gaṇhanto amittānaṃ mūlaṃ core gaṇhanto amittānaṃ aggaṃ chindatīti vadati. **Sakkoti** indo. **Bhūtapatīti** rājānaṃ ālapati. **Uṭṭhāneti** uṭṭhānavīriye. **Nappamajjati** na pamajjati, sabbakiccāni karoti. **Sa kalyāṇeti** so devarājā uṭṭhānavīriye manaṃ karonto pāpakammaṃ akatvā kalyāṇe puññakammaṃ dhitim̄ katvā appamatto uṭṭhāne manaṃ karoti, tassa pana kalyāṇakamme vīriyakaraṇabhāvadassanattaṃ sarabhaṅgajātaka dvīsu devalokesu devatāhi saddhim̄ kapiṭṭhārāmaṃ āgantvā pañhaṃ pucchitvā dhammassa sutabhāvo, mahākāṇhajātake (jā. 1.12.61 ādayo) attano ānubhāvena janaṃ tāsetvā osakkantassa sāsanaṃ pavattitabhāvo cāti evamādīni vatthūni kathetabbāni.

Gandhabbāti cātumahārājikānaṃ heṭṭhā catuyonikā devā, catuyonikattāyeva kira te gandhabbā nāma jātā. **Pitaroti** brahmāno. **Devāti** upapattidevavasena cha kāmāvacaradevā. **Tādinoti** tathāvidhassa kusalābhiratassa rañño. **Sājivā hontīti** samānajīvikā upajīvitabbā. Tādīsā hi rājāno dānādīni puññāni karontā devatānaṃ pattim̄ denti, tā taṃ pattim̄ anumoditvā sampaṭicchitvā dibbayasena vaḍḍhanti. **Anutiṭṭhantīti** tādīsassa rañño vīriyaṃ karontassa appamādaṃ āpajjantassa devatā anutiṭṭhanti anugacchanti, dhammikaṃ rakkhaṃ saṃvidahantīti attho.

Soti so tvaṃ. **Vāyamassūti** tāni raṭṭhakiccāni karonto tulanavasena tīraṇavasena paccakkhakkammavasena tesu tesu kicesu vīriyaṃ karassu. **Tattheva te vattapadāti**, tāta, yaṃ maṃ tvaṃ kiṃsu kiccaṃ kataṃ varanti pucchi, tattha tava pañheyeva ete mayā “paṭhameneva vitatha” ntiādayo vuttā, ete vattapadā vattakoṭṭhāsā, evaṃ tattha vattassu. **Esāti** yā te mayā kathitā, esāva tava anusāsani. **Alanti** evaṃ vattamāno hi rājā attano mitte sukhāpetuṃ, amittānaṃ dukkhāya alaṃ pariyaṭto samatthoti.

Evaṃ vessantarasaṅgaṇena ekāya gāthāya rañño pamādaṃ codetvā ekādasahi gāthāhi dhamme kathite “buddhalīlāya pañho kathito” ti mahājāno acchariyabbhutacittajāto sādhuḷkārasatāni pavattesi. Rājā somanassappatto amacce āmantetvā pucchi – “bhonto! Amaccā mama puttana vessantarena evaṃ kathentena kena kattabbaṃ kiccaṃ

kata’’nti. Mahāsenaguttana, devāti. ‘‘Tena hissa mahāsenaguttaṭṭhānaṃ dammī’’ti vessantaraṃ ṭhānantare ṭhapesi. So tato paṭṭhāya mahāsenaguttaṭṭhāne ṭhito pitu kammaṃ akāsīti.

Vessantarapañho niṭṭhito.

Puna rājā katipāhaccayena purimanayeneva kuṇḍaliniyā santikaṃ dūtaṃ pesetvā sattame divase tattha gantvā paccāgantvā tattheva maṇḍapamajjhe nisīditvā kuṇḍaliniṃ āharāpetvā suvaṇṇapīṭhe nisinnaṃ rājadhammaṃ pucchanto gāthamāha –

14. ‘‘Sakkhisi tvaṃ kuṇḍalini, maññasi khattabandhuni;
Rajjaṃ kāretukāmena, kiṃ su kiccaṃ kataṃ vara’’nti.

Tattha **sakkhisīti** mayā puṭṭhapañhaṃ kathetuṃ sakkhissasīti pucchati. **Kuṇḍalinīti** tassā salīngato āgatanāmenālapati. Tassā kira dvīsu kaṇṇapīṭṭhesu kuṇḍalasaṅṭhānā dve lekhā ahesuṃ, tenassā ‘‘kuṇḍalinī’’ti nāmaṃ kāresi. **Maññasīti** jānissasi mayā puṭṭhapañhassa atthanti. **Khattabandhunīti** khattassa mahāsenaguttassa bhaginibhāvena naṃ evaṃ ālapati. Kasmā panesa vessantarasaṅkaṇṇaṃ evaṃ apucchitvā imameva pucchati? Itthibhāvena. Itthiyo hi parittapaññā, tasmā ‘‘sace sakkoti, pucchissāmi, no ce, na pucchissāmi’’ti vīmaṃsanavasena evaṃ pucchitvā taññeva pañhaṃ pucchi.

Sā evaṃ raññā rājadhamme pucchite, ‘‘tāta, tvaṃ maṃ ‘itthikā nāma kiṃ kathessatī’’ti vīmaṃsasi maññe, sakalaṃ te rājadhammaṃ dvīsuyeva padesu pakkhipitvā kathessāmi’’ti vatvā āha –

15. ‘‘Dveva tāta padakāni, yattha sabbaṃ patiṭṭhitam;
Aladdhassa ca yo lābho, laddhassa cānurakkhaṇā.
16. ‘‘Amacce tāta jānāhi, dhīre atthassa kovide;
Anakkhākitave tāta, asoṇḍe avināsake.
17. ‘‘Yo ca taṃ tāta rakkheyya, dhanam yañceva te siyā;
Sūtova ratham saṅgaṇhe, so te kiccāni kāraye.
18. ‘‘Susaṅgahitantaṃ, sayam vittam avekkhiya;
Nidhiṅca iṇadānaṅca, na kare parapattiyā.
19. ‘‘Sayam āyam vayam jaññā, sayam jaññā katākatam;
Niggaṇhe niggahārahaṃ, paggaṇhe paggaṇhārahaṃ.
20. ‘‘Sayam jānapadam attham, anusāsa rathesabha;
Mā te adhammikā yuttā, dhanam raṭṭhaṅca nāsayum.
21. ‘‘Mā ca vegena kiccāni, karosi kārayesi vā;
Vegasā hi kataṃ kammaṃ, mando pacchānutappati.
22. ‘‘Mā te adhisare muṅca, subālhamadhikopitam;
Kodhasā hi bahū phītā, kulā akulataṃ gatā.
23. ‘‘Mā tāta issaromhī’’ti, anattāya patārayi;
Itthīnaṃ purisānaṅca, mā te āsi dukhudrayo.
24. ‘‘Apetalomahaṃsassa, rañño kāmānusārino;
Sabbe bhogā vinassanti, rañño taṃ vuccate agham.
25. ‘‘Tattheva te vattapadā, esāva anusāsāni;
Dakkhassudāni puññakaro, asoṇḍo avināsako;
Sīlavāssu mahārāja, dussīlo vinipātiko’’ti.

Tattha **padakānīti** kāraṇapadāni. **Yatthāti** yesu dvīsu padesu sabbaṃ atthajātaṃ hitasukhaṃ patiṭṭhitam. **Aladdhassāti** yo ca pubbe aladdhassa lābhassa lābho, yā ca laddhassa anurakkhaṇā. Tāta, anuppannaṃ hi lābhassa

uppādanaṃ nāma na bhāro, uppanassa pana anurakkhaṇameva bhāro. Ekacco hi yasaṃ uppādetvāpi yase pamatto pamādaṃ uppādetvā pañātipātādīni karoti, mahācoro hutvā raṭṭhaṃ vilumpamāno carati. Atha naṃ rājāno gāhāpetvā mahāvīnāsaṃ pāpenti. Atha vā uppanarūpādīsu kāmagaṇesu pamatto ayoniso dhanam nāsento sabbasāpateyye khīṇe kapaṇo hutvā cīrakavasano kapālamādāya carati. Pabbajito vā pana ganthadhurādivasena lābhasakkāraṃ nibbattvā pamatto hīnāyāvattati. Aparo paṭhamajhānādīni nibbattvāpi muṭṭhassatitāya tathārūpe ārammaṇe bajjhivā jhānā pariḥayati. Evaṃ uppanassa yasassa vā jhānādīlābhassa vā rakkhaṇameva dukkaraṃ. Tadatthadīpanatthaṃ pana devadattassa vatthu ca, mudulakkhaṇa- (jā. 1.1.66) lomasakassapa- (jā. 1.9.60 ādayo) haritacajātaka- (jā. 1.9.40 ādayo) saṅkappajātakādīni (jā. 1.3.1 ādayo) ca kathetabbāni. Eko pana lābhasakkāraṃ uppādetvā appamāde ṭhatvā kalyāṇakammaṃ karoti, tassa so yaso sukkapakke cando viya vaḍḍhati, tasmā tvam, mahārāja, appamatto payogasampattiyā ṭhatvā dhammena rajjaṃ kārento tava uppanaṃ yasaṃ anurakkhāhīti.

Jānāhīti bhaṇḍāgārikakammādīnaṃ karaṇatthaṃ upadhārehi. **Anakkhākitaveti** anakkhe akitave ajutakare ceva akerāṭike ca. **Asoṇḍeti** pūvasurāgandhamālāsoṇḍabhāvarahite. **Avināsaketi** tava santakānaṃ dhanadhaññādīnaṃ avināsake. **Yoti** yo amacco. **Yañcevēti** yañca te ghare dhanam siyā, taṃ rakkheyya. **Sūtovāti** rathasārathi viya. Yathā sārathi visamamagganivāraṇatthaṃ asse saṅgaṇhanto rathaṃ saṅgaṇheyya, evaṃ yo saha bhogehi taṃ rakkhituṃ sakkoti, so te amacco nāma tādisaṃ saṅgahetvā bhaṇḍāgārikādīkiccāni kāraye.

Susaṅgahitantaṃjanoti, tāta, yassa hi rañño attano antojano attano valañjanakaparijano ca dānādīhi asaṅgahito hoti, tassa antonivesane suvaṇṇahiraññādīni tesam asaṅgahitamanussānaṃ vasena nassanti, antojanā bahi gacchanti, tasmā tvam suṭṭhusaṅgahitaantojano hutvā “ettakaṃ nāma me vitta”nti sayam attano dhanam avekkhitvā “asukatṭhāne nāma nidhiṃ nidhema, asukassa iṇaṃ demā”ti idaṃ ubhayampi **na kare parapattiyā**, parapattiyāpi tvam mā kari, sabbaṃ attapaccakkhameva kareyyāsīti vadati.

Āyam veyanti tato uppajjanakaṃ āyañca tesam tesam dātappaṃ vayañca sayameva jāneyyāsīti. **Katākatanti** saṅgāme vā navakamme vā aññesu vā kicesu “iminā idaṃ nāma mayhaṃ kataṃ, iminā na kata”nti etampi sayameva jāneyyāsī, mā parapattiyō hohi. **Niggaṇheti**, tāta, rājā nāma sandhicchedādīkārakaṃ niggaṇharaṃ ānetvā dassitaṃ upaparikkhitvā sodhetvā porāṇakarājūhi ṭhapitandaṇḍam oloketvā dosānurūpaṃ niggaṇheyya. **Paggaṇheti** yo pana paggaṇhāraho hoti, abhinnaṃ vā parabalassa bhedeṭā, bhinnassa vā sakabalassa ārādhako, aladdhassa vā rajjassa āharako, laddhassa vā thāvarakārako, yena vā pana jvitaṃ dīnaṃ hoti, evarūpaṃ paggaṇharaṃ paggaṇhetvā mahantaṃ sakkārasammānaṃ kareyya. Evaṃ hissa kicesu aññepi uraṃ datvā kattappaṃ karissanti.

Jānapadanti janapadavāsīnaṃ atthaṃ sayam attapaccakkheneva anusāsa. **Adhammikā yuttāti** adhammikā tattha tattha niyuttā āyuttakā lañjaṃ gahetvā vinicchayaṃ bhindantā tava dhanañca raṭṭhañca mā nāsayaṃ. Iminā kāraṇena appamatto hutvā sayameva anusāsa. **Vegenāti** sahasā atuletvā atiretvā. **Vegasāti** atuletvā atiretvā chandādivasena sahasā kataṃ kammañhi na sādhu na sundaraṃ. Kimkāraṇā? Tādisañhi katvā mando pacchā vipaṭṭisāravasena idha loke apāyadukkhaṃ anubhavanto paraloke ca anutappati. Ayam panettha attho “isīnamantaraṃ katvā, bharurājāti me suta”nti bharujātakena (jā. 1.2.125-126) dīpetabbo.

Mā te adhisare muñca, subāḷhamadhikopīanti, tāta, tava hadayaṃ kusalaṃ adhisarivā atikkamitvā pavatte paresaṃ akusalakamme suṭṭhu bālhaṃ adhikopitaṃ kujjhāpitaṃ hutvā mā muñca, mā paṭiṭṭhāyatūti attho. Idaṃ vuttaṃ hoti – tāta, yadā te vinicchaye ṭhitassa iminā puriso vā hato sandhi vā chinnoti coraṃ dassenti, tadā te paresaṃ vacanehi suṭṭhu kopitampi hadayaṃ kodhavasena mā muñca, apariggahetvā mā daṇḍaṃ paṇehi. Kimkāraṇā? Acorampi hi “coro”ti gahetvā ānenti, tasmā akujjhivā ubhinnaṃ attapaccatthikānaṃ kathaṃ sutvā suṭṭhu sodhetvā attapaccakkhena tassa corabhāvaṃ ṇatvā paveniyā ṭhapitandaṇḍavasena kattappaṃ karohi. Raññā hi uppannepi kodhe hadayaṃ sīlāma akatvā kammaṃ na kātappaṃ. Yadā panassa hadayaṃ nibbutaṃ hoti mudukaṃ, tadā vinicchayakammaṃ kātappaṃ. Pharuse hi cite pakkuthite uduke mukhanimittaṃ viya kāraṇaṃ na paññāyati. **Kodhasā hīti**, tāta, kodhena hi bahūni phītāni rājakulāni akulabhāvaṃ gatāni mahāvīnāsaṃ pattānīti. Imassa panatthassa dīpanatthaṃ khantivādijātaka- (jā. 1.4.49 ādayo) nāḷikerarājavatthusahassabāhuajjunavattuādīni kathetabbāni.

Mā, tāta, issaromhīti, anattāya patārayīti, tāta, “ahaṃ pathavissaro”ti mā mahājanaṃ kāyaduccarītādianattāya patārayi mā otārayi, yathā taṃ anattāya samādāya vattati, mā evamakāsīti attho. **Mā te āsīti**, tāta, tava vijite manussajātikānaṃ vā tiracchānājātikānaṃ vā itthipurisānaṃ **dukkhadrāyo** dukkhuppatti mā āsi. Yathā hi adhammikarājūnaṃ vijite manussā kāyaduccarītādīni katvā niraye uppajjanti, tava raṭṭhavāsīnaṃ taṃ dukkhaṃ yathā na hoti, tathā karohīti attho.

Apetalomahaṃsassaṭi attānuvādādibhayehi nibbhayassa. Iminā imaṃ dasseti – tāta, yo rājā kismiñci āsaṅkaṃ akatvā attano kāmameva anussarati, chandavasena yaṃ yaṃ icchati, taṃ taṃ karoti, vissatṭhayaṭṭhi viya andho

niraṅkuso viya ca caṇḍahatthī hoti, tassa sabbe bhogā vinassanti, tassa taṃ bhogabyasaṇaṃ aghaṃ dukkhanti vuccatī.

Tattheva te vattapadāti purimanayeneva yojetabbaṃ. **Dakkhassudānīti**, tāta, tvaṃ imaṃ anusāsaniṃ sutvā idāni dakkho analaso puññānaṃ karaṇena **puññakaro** surādīpariharaṇena. **Asoṇḍo** diṭṭhadhammikasamparāyikassa atthassa avināsanena **avināsako** bhaveyyāsīti. **Silavāssūti** silavā ācārasampanno bhava, dasasu rājadhammesu paṭiṭṭhāya rajjaṃ kārehi. **Dussīlo vinipātiko**ti dussīlo hi, mahārāja, attānaṃ niraye vinipātentō vinipātiko nāma hotīti.

Evaṃ kuṇḍalinīpi ekādasahi gāthāhi dhammaṃ desesi. Rājā tuṭṭho amacce āmantetvā pucchi – ‘bhonto! Amaccā mama dhītāya kuṇḍalinīyā evaṃ kathayamānāya kena kattabbaṃ kiccaṃ kata’nti. Bhaṇḍāgārikena, devātī. ‘Tena hissā bhaṇḍāgārikatṭhānaṃ dammī’ti kuṇḍalinīṃ ṭhānantare ṭhapesi. Sā tato paṭṭhāya bhaṇḍāgārikatṭhāne ṭhatvā pitu kammaṃ akāsīti.

Kuṇḍalinipaṇho niṭṭhito.

Puna rājā katipāhaccayena purimanayeneva jambukapaṇḍitassa santikaṃ dūtaṃ pesetvā sattame divase tattha gantvā sampattiṃ anubhavitvā paccāgato tattheva maṇḍapamajjhe nisīdi. Amacco jambukapaṇḍitaṃ kañcanabhaddapīṭhe nisīdāpetvā pīṭhaṃ sīsenaḍāya āgacchi. Paṇḍito pitu aṅke nisīditvā kīḷitvā gantvā kañcanapīṭheyeva nisīdi. Atha naṃ rājā pañhaṃ pucchanto gāthamāha –

26. ‘‘Apucchimha kosiyagottaṃ, kuṇḍalinīṃ tattheva ca;
Tvaṃ dāni vadehi jambuka, balānaṃ balamuttama’’nti.

Tassattho – tāta, jambuka, ahaṃ tava bhātaraṃ kosiyagottaṃ vessantaraṃ bhaginiñca te kuṇḍalinīṃ rājadhammaṃ apucchim, te attano balena kathesum, yathā pana te pucchim, tattheva idāni, putta jambuka, taṃ pucchāmi, tvaṃ me rājadhammañca balānaṃ uttamaṃ balañca kathehīti.

Evaṃ rājā mahāsattaṃ pañhaṃ pucchanto aññesaṃ pucchitanīyāmena apucchitvā visesetvā pucchi. Athassa paṇḍito ‘‘tena hi, mahārāja, ohitasoto suṇāhi, sabbaṃ te kathessāmi’’ti pasāritahatthe sahasatthavikaṃ ṭhapento viya dhammadesanaṃ ārabhi –

27. ‘‘Balaṃ pañcavidhaṃ loke, purisasmīṃ mahaggate;
Tattha bāhubalaṃ nāma, carimaṃ vuccate balaṃ.
28. ‘‘Bhogabalañca dīghāvu, dutiyaṃ vuccate balaṃ;
Amaccabalañca dīghāvu, tatiyaṃ vuccate balaṃ.
29. ‘‘Abhijaccabalañceva, taṃ catutthaṃ asaṃsayam;
Yāni cetāni sabbāni, adhigaṇhāti paṇḍito.
30. ‘‘Taṃ balānaṃ balaṃ seṭṭhaṃ, aggaṃ paññābalaṃ balaṃ;
Paññābalenupatthaddho, atthaṃ vindati paṇḍito.
31. ‘‘Api ce labhati mando, phītaṃ dharaṇimuttamaṃ;
Akāmassa pasayhaṃ vā, añño taṃ paṭipajjati.
32. ‘‘Abhijātōpi ce hoti, rajjaṃ laddhāna khattiyo;
Duppañño hi kāsipati, sabbenapi na jīvati.
33. ‘‘Paññāva sutam vinicchīnī, paññā kittisilokavaḍḍhanī;
Paññāsaḥito naro idha, api dukkhe sukhāni vindati.
34. ‘‘Paññañca kho asussūsam, na koci adhigacchati;
Bahussutaṃ anāgamma, dhammaṭṭhaṃ avinibbhujam.
35. ‘‘Yo ca dhammavibhaṅgaññū, kāluṭṭhāyī atandito;
Anuṭṭhahati kālena, kammaphalaṃ tassijjhati.

36. “Anāyatanasīlassa, anāyatanasevino;
Na nibbindiyakārissa, sammadattho vipaccati.
37. “Ajjhatañca payuttassa, tathāyatanasevino;
Anibbindiyakārissa, sammadattho vipaccati.
38. “Yogappayogasañkhātāṃ, sambhatassānurakkhaṇaṃ;
Tāni tvaṃ tāta sevassu, mā akammāya randhayi;
Akammunā hi dummedho, naḷāgāraṃva sīdatī”ti.

Tattha **mahaggateti**, mahārāja, imasmiṃ sattaloke mahajjhāsaye purise pañcavidhaṃ balaṃ hoti. **Bāhubalanti** kāyabalaṃ. **Carimanti** taṃ atimahantampi samānaṃ lāmakameva. Kiṃkāraṇā? Andhabālabhāvena. Sace hi kāyabalaṃ mahantaṃ nāma bhavye, vāraṇabalato laṭukikāya balaṃ khuddakaṃ bhavye, vāraṇabalaṃ pana andhabālabhāvena maraṇassa paccayaṃ jātaṃ, laṭukikā attano nīṇakusalatāya vāraṇaṃ jīvitakkhayaṃ pāpesi. Imasmiṃ panatthe “na heva sabbattha balena kiccaṃ, balañhi bālassa vadhāya hotī”ti suttaṃ (jā. 1.5.42) āharitabbaṃ.

Bhogabalanti upatthambhanavasena sabbhaṃ hiraññasuvaṇṇādi upabhogajātaṃ bhogabalaṃ nāma, taṃ kāyabalato mahantataraṃ. **Amaccabalanti** abhejjamantassa sūrassa suhadayassa amaccamaṇḍalassa atthitā, taṃ balaṃ saṅgāmasūrātāya purimehi balehi mahantataraṃ. **Abhijaccabalanti** tīṇi kulāni atikkamitvā khattiyakulavasena jātisampatti, taṃ itarehi balehi mahantataraṃ. Jātisampannā eva hi sujjhanti, na itareti. **Yāni cetānīti** yāni ca etāni cattāripi balāni paṇḍito paññānubhāvena adhigaṇhāti abhibhavati, taṃ sabbabalānaṃ paññābalaṃ seṭṭhanti ca agganti ca vuccati. Kiṃkāraṇā? Tena hi balena upatthaddho paṇḍito atthaṃ vindati, vuḍḍhiṃ pāpuṇāti. Tadattahajanatthaṃ “puṇṇaṃ nadim yena ca peyyamāhū”ti **puṇṇanadījātakañca** (jā. 1.2.127 ādayo) sirikāḷakaṇṇipaṇhaṃ pañcapanḍitapañhaṃ **sattubhastajātaka-** (jā. 1.7.46 ādayo) **sambhavajātaka-** (jā. 1.16.138 ādayo) **sarabhaṅgajātakādīni** (jā. 2.17.50 ādayo) ca kathetabbāni.

Mandoti mandapañño bālo. **Phītanti**, tāta, mandapañño puggalo sattaratanapuṇṇaṃ cepi uttamaṃ dharaṇiṃ labhati, tassa anicchamānasseva pasayhakāraṃ vā pana katvā añño paññāsampanno taṃ paṭipajjati. Mando hi laddhaṃ yasaṃ rakkhituṃ kulasantakaṃ vā pana paveṇīgatampi rajjaṃ adhigantuṃ na sakkoti. Tadattahajanatthaṃ “addhā pādañjalī sabbe, paññāya atirocatī”ti **pādañjalījātakaṃ** (jā. 1.2.194-195) kathetabbhaṃ. **Laddhānāti** jātisampattiṃ nissāya kulasantakaṃ rajjaṃ labhivāpi. **Sabbenapīti** tena sakalenapi rajjena na jīvati, anupāyakusalatāya duggatova hotīti.

Evaṃ mahāsatto ettakena ṭhānena apaṇḍitassa aguṇaṃ kathetvā idāni paññaṃ pasamsanto “**paññā**”tiādimāha. Tattha **sutanti** sutapariyatti. Tañhi paññāva vinicchinati. **Kittisilokavaḍḍhanīti** kittighosassa ca lābhasakkārassa ca vaḍḍhanī. **Dukkhe sukhāni vindatīti** dukkhe uppannepi nibbhayo hutvā upāyakusalatāya sukhaṃ paṭilabhati. Tadattahadīpanatthaṃ –

“Yassete caturo dhammā, vānarinda yathā tava”. (jā. 1.1.57);

Alametehe ambēhi, jambūhi panasehi cā”ti. (jā. 1.2.115) –

Ādīni jātakāni kathetabbāni.

Asussūsanti paṇḍitapuggale apayirupāsanto assuṇanto. **Dhammaṭṭhanti** sabhāvakāraṇe ṭhitaṃ bahussutaṃ anāgamma taṃ asaddahanto. **Avinibbhujanti** atthānatthaṃ kāraṇākāraṇaṃ anogāhanto atīrento na koci paññaṃ adhigacchati, tātātī.

Dhammavibhaṅgaññūti dasakusalakammamapathavibhaṅgakusalo. **Kāluṭṭhāyīti** vīriyaṃ kātuṃ yuttakāle vīriyassa kāraṇo. **Anuṭṭhahatīti** tasmim tasmim kāle taṃ taṃ kiccaṃ karoti. **Tassāti** tassa puggalassa kammaphalaṃ samijjhanti nipphajjati. **Anāyatanasīlassāti** anāyatanāṃ vuccati lābhayasasukhānaṃ anākaro dussīlyakammaṃ, taṃsīlassa tena dussīlyakammena samannāgatassa, anāyatanabhūtaṃ eva dussīlapuggalaṃ sevantassa, kusalassa kammassa karaṇakāle **nibbindiyakārissa** nibbinditvā ukkaṇṭhitvā karontassa evarūpassa, tāta, puggalassa kammānaṃ attho sammā **na vipaccati** na sampajjati, tīṇi kulaggāni ca cha kāmasaggāni ca na upanetīti attho. **Ajjhattaṅcātī** attano niyakajjhantaṃ aniccabhāvanādivasena payuttassa. **Tathāyatanasevinoti** tatheva sīlavante puggale sevamānassa. **Vipaccatīti** sampajjati mahantaṃ yasaṃ deti.

Yogappayogasañkhātanti yoge yuñjitabbayuttake kāraṇe payogakoṭṭhāsabhūtaṃ paññaṃ. **Sambhatassāti**

rāsikatassa dhanassa anurakkhaṇaṃ. **Tāni tvanti** etāni ca dve purimāni ca mayā vuttakāraṇāni sabbāni, tāta, tvam sevasu, mayā vuttaṃ ovādaṃ hadaye katvā attano ghare dhanaṃ rakkha. **Mā akammāya randhayīti** ayuttena akāraṇena mā randhayi, taṃ dhanaṃ mā jhāpayi mā nāsayi. Kimkāraṇā? **Akammunā hīti** ayuttakammakāraṇena dummedho puggalo sakaṃ dhanaṃ nāsetvā pacchā duggato. **Naḷāgāraṃva sīdatīti** yathā naḷāgāraṃ mūlato paṭṭhāya jīramānaṃ appaṭṭiṭṭhaṃ patatī, evaṃ akāraṇena dhanaṃ nāsetvā apāyesu nibbattaṭṭīti.

Evampi bodhisatto ettakena ṭhānena pañca balāni vaṇṇetvā paññābalaṃ ukkhipitvā candamaṇḍalaṃ nīharanto viya kathetvā idāni dasahi gāthāhi rañño ovādaṃ dento āha –

39. “Dhammaṃ cara mahārāja, mātāpitūsu khattiya;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
40. “Dhammaṃ cara mahārāja, puttadāresu khattiya;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
41. “Dhammaṃ cara mahārāja, mittāmaccesu khattiya;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
42. “Dhammaṃ cara mahārāja, vāhanesu balesu ca;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
43. “Dhammaṃ cara mahārāja, gāmesu nigamesu ca;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
44. “Dhammaṃ cara mahārāja, raṭṭhe janapadesu ca;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
45. “Dhammaṃ cara mahārāja, samaṇe brāhmaṇesu ca;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
46. “Dhammaṃ cara mahārāja, migapakkhīsu khattiya;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
47. “Dhammaṃ cara mahārāja, dhammo ciṇṇo sukhāvaho;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
48. “Dhammaṃ cara mahārāja, saindā devā sabrahmakā;
Suciṇṇena divaṃ pattā, mā dhammaṃ rāja pāmado”’ti.

Tattha paṭhamagāthāya tāva **idha dhammanti** mātāpitupaṭṭhānadhammaṃ. Taṃ kālasseva vuṭṭhāya mātāpitūnaṃ mukhodakadantaḷḷhadānamādiṃ katvā sabbasaṃsāraṃ capariharaṇaṃ karontova pūrehīti vadati. **Puttadāresūti** puttadhītarō tāva pāpā nivāretvā kalyāṇe nivesento sippaṃ uggaṇhāpento vayappattakāle patirūpakulavaṃsena āvāhavivāhaṃ karonto samaye dhanaṃ dento puttesu dhammaṃ carati nāma, bhariyaṃ sammānento anavamānento anaticaranto issariyaṃ vossajjento alaṅkāraṃ anuppadento dāresu dhammaṃ carati nāma. **Mittāmaccesūti** mittāmacce catūhi saṅgahavatthūhi saṅgaṇhanto avisaṃvādentō etesu dhammaṃ carati nāma. **Vāhanesu balesu cāti** hatthiassādīnaṃ vāhanānaṃ balakāyassa ca dātābbayuttakaṃ dento sakkāraṃ karonto hatthiassādayo mahallakakāle kammesu ayojento tesu dhammaṃ carati nāma.

Gāmesu nigamesu cāti gāmanigamavāsino daṇḍabalīhi apīlentova tesu dhammaṃ carati nāma. **Raṭṭhe janapadesu cāti** raṭṭhañca janapadañca akāraṇena kilamento hitacittaṃ apaccupaṭṭhapento tattha adhammaṃ carati nāma, apīlento pana hitacittena pharanto tattha dhammaṃ carati nāma. **Samāṇe brāhmaṇesu cāti** tesam cattāro paccaye dentova tesu dhammaṃ carati nāma. **Migapakkhīsūti** sabbacattuppadasakuṇānaṃ abhayaṃ dento tesu dhammaṃ carati nāma. **Dhammo ciṇṇoti** sucaritadhammo ciṇṇo. **Sukhāvahoti** tīsu kulasampadāsu chasu kāmasaggesu sukhaṃ āvahati. **Suciṇṇenāti** idha ciṇṇena kāyasucaritādīnā suciṇṇena. **Divāṃ pattāti** devalokabrahmalokasaṅkhātāṃ divāṃ gatā, tattha dibbasampattilābhino jātā. **Mā dhammaṃ rāja pāmado**ti tasmā tvam, mahārāja, jīvitaṃ jahantopi dhammaṃ mā pamajjīti.

Evaṃ dasa dhammacariyagāthāyo vatvā uttaripi ovadanto osānagāthamāha –

49. “Tattheva te vattapadā, esāva anusāsani;
Sappaññasevī kalyāṇī, samattaṃ sāma taṃ vidū”ti.

Tattha **tattheva te vattapadā**ti idaṃ purimanayeneva yojetabbaṃ. **Sappaññasevī kalyāṇī, samattaṃ sāma taṃ vidū**ti, mahārāja, taṃ mayā vuttaṃ ovādaṃ tvaṃ niccakālaṃ sappaññapuggalasevī kalyāṇaguṇasamannāgato hutvā samattaṃ paripuṇṇaṃ sāmaṃ vidū attapaccakkhatova jānītvā yathānusiṭṭhaṃ paṭipajjāti.

Evaṃ mahāsatto ākāsagaṅgaṃ otārento viya buddhalīlāya dhammaṃ desesi. Mahājano mahāsakkāraṃ akāsi, sādhu-kārasahassāni adāsi. Rājā tuṭṭho amacce āmantetvā pucchi – “bhonto! Amaccā mama puttena taruṇajambuphalasamānatuṇḍena jambukapaṇḍitena evaṃ kathentena kena kattabbaṃ kiccaṃ kata”nti. Senāpatinā, devāti. “Tena hissa senāpatiṭṭhānaṃ dammī”ti jambukaṃ ṭhānantare ṭhapesi. So tato paṭṭhāya senāpatiṭṭhāne ṭhatvā pitu kammāni akāsi. Tiṇṇaṃ sakuṇānaṃ mahanto sakkāro ahoṣi. Tayopi janā rañño atthañca dhammañca anusāsimsu. Mahāsattassovāde ṭhatvā rājā dānādīni puññāni katvā saggaparāyaṇo ahoṣi. Amaccā rañño sarīrakiccaṃ katvā sakuṇānaṃ ārocetvā “sāmi, jambukasakuṇa rājā tumhākaṃ chattaṃ ussāpetabbaṃ akāsi”ti vadiṃsu. Mahāsatto “na mayhaṃ rajjenattho, tumhe appamattā rajjaṃ kārethā”ti mahājanaṃ sīlesu patiṭṭhāpetvā “evaṃ vinicchayaṃ pavatteyyāthā”ti vinicchayadhammaṃ suvaṇṇapaṭṭe likhāpetvā araññaṃ pāvisi. Tassovādo cattālīsa vassasahassāni pavattati.

Satthā rañño ovādavasena imaṃ dhammedanaṃ desetvā jātaṃ samodhānesi “tadā rājā ānando ahoṣi, kuṇḍalinī uppalaṇṇā, vessantaro sārīputto, jambukasakuṇo pana ahameva ahoṣi”nti.

Tesakuṇajātakavaṇṇanā paṭhamā.

[522] 2. Sarabhaṅgajātakavaṇṇanā

Alaṅkatā kuṇḍalino suvatthāti idaṃ satthā veḷuvane viharanto mahāmogallānattherassa parinibbānaṃ ārabha kathesi. Sārīputtatthero tathāgataṃ jetavane viharantaṃ attano parinibbānaṃ anujānāpetvā gantvā nālakagāmake jāto varake parinibbāyi. Tassa parinibbutabhāvaṃ sutvā satthā rājagahaṃ gantvā veḷuvane vihāsi. Tadā mahāmogallānatthero isigilipasse kālasilāyaṃ viharati. So pana iddhibalena koṭippattabhāvena devalokacārikañca ussadanirayacārikañca gacchati. Devaloke buddhasāvakaṇaṃ mahantaṃ issariyaṃ disvā ussadanirayesu ca titthiyasāvakaṇaṃ mahantaṃ dukkhaṃ disvā manussalokaṃ āgantvā “asuko upāsako asukā ca upāsikā asukasmim nāma devaloke nibbattitvā mahāsampattiṃ anubhavanti, titthiyasāvakesu asuko ca asukā ca nirayādīsu asukaapāye nāma nibbattā”ti manussānaṃ kathesi. Manussā sāsane pasīdanti, titthiye parivajjenti. Buddhasāvakaṇaṃ sakkāro mahanto ahoṣi, titthiyānaṃ parihāyati.

Te there āghātaṃ bandhitvā “imasmiṃ jīvante amhākaṃ upaṭṭhākā bhijjanti, sakkāro ca parihāyati, mārāpessāma na”nti therassa māraṇatthaṃ samaṇaguttakassa nāma corassa sahasaṃ adamsu. So “theraṃ māressāmī”ti mahantena parivārena saddhiṃ kālasilaṃ agamāsi. Thero taṃ āgacchantaṃ disvāva iddhiyā uppatitvā pakkāmi. Coro taṃ divasaṃ therā adisvā nivattitvā punadivasepīti cha divase agamāsi. Theropi tattheva iddhiyā pakkāmi. Sattame pana divase therassa pubbe kataṃ aparāpariyavedanīyakammaṃ okāsaṃ labhi. So kira pubbe bhariyāya vacanaṃ gahetvā mātāpitaro māretukāmo yānakena araññaṃ netvā corānaṃ utṭhitākāraṃ katvā mātāpitaro pothesi pahari. Te cakkhudubbalatāya rūpadassanarahitā taṃ attano puttaṃ asaṅjanantā “corā eva ete”ti saññāya, “tāta, asukā nāma corā no ghāntenti, tvaṃ paṭikkamāhī”ti tassevatthāya parideviṃsu. So cintesi – “ime mayā pothiyamānāpi mayhaṃ yevatthāya paridevanti, ayuttaṃ kammaṃ karomī”ti. Atha ne assāsetvā corānaṃ palāyanākāraṃ dassetvā tesam hatthapāde sambāhitvā “amma, tāta, mā bhāyittha, corā palātā”ti vatvā puna attano gehameva ānesi. Taṃ kammaṃ ettakaṃ kālaṃ okāsaṃ alabhītvā bhasmapaṭicchanno aṅgārārāsi viya ṭhatvā imaṃ antimasarīraṃ upadhāvitvā gaṇhi. Yathā hi pana sunakhaluddakena migam disvā sunakho vissajjito migam anubandhitvā yasmiṃ ṭhāne pāpuṇāti, tasmimyeva gaṇhāti, evaṃ idaṃ kammaṃ yasmiṃ ṭhāne okāsaṃ labhati, tasmim vipākaṃ deti, tena mutto nāma natthi.

Thero attanā katakammaṃ ākaḍḍhitabhāvaṃ ṇatvā na apagacchi. Thero tassa nissandena ākāse uppatitum nāsakkhi. Nandopanandadamanasamatthavejayantakampanasamatthāpissa iddhi kammabalena dubbalaṃ pattā. Coro therā gahetvā therassa aṭṭhīni taṇḍulakaṇamattāni karonto bhinditvā saṅcuṇṇetvā palālapaṭṭhikakaraṇaṃ nāma katvā “mato”ti saññāya ekasmim gumbapiṭṭhe khipitvā saporivāro pakkāmi. Thero satim paṭilabhītvā “satthāraṃ passitvā parinibbāyissāmī”ti cintetvā sarīraṃ jhānavethanena veṭhetvā thiraṃ katvā ākāsaṃ uppatitvā ākāse satthu santikaṃ gantvā satthāraṃ vanditvā “bhante, āyusaṅkhāro me ossaṭṭho, parinibbāyissāmī”ti āha. “Parinibbāyissasi, moggallāna”āti. “Āma, bhante”ti. “Kattha gantvā parinibbāyissasi”ti. “Kālasilāpaṭṭe, bhante”ti. Tena hi, moggallāna, dhammaṃ mayhaṃ kathetvā yāhi, tādisassa sāvakaṃ idāni dassanaṃ natthīti. So “evaṃ karissāmi, bhante”ti satthāraṃ vanditvā tālappamaṇaṃ ākāse uppatitvā parinibbānavase sārīputtatthero viya nānappakārā

iddhiyo katvā dhammaṃ kathetvā sathhāraṃ vanditvā kāḷasilāyaṃ aṭaviyaṃ parinibbāyi.

Tañkhaṇaṇṇeva cha devalokā ekakolāhalā ahesuṃ, “amhākaṃ kira ācariyo parinibbuto”ti dibbagandhamālāvāsadhūmacandanacuṇṇāni ceva nānādārūni ca gahetvā āgamiṃsu, ekūnasataratanacandanacitakā ahoṣi. Sathhā therassa santike ṭhatvā sarīranikkhepaṃ kāresi. Āḷāhanassa samantato yojanamatte padese pupphavassaṃ vassī. Devānaṃ antare manussā, manussānaṃ antare devā ahesuṃ. Yathākkamena devānaṃ antare yakkhā tiṭṭhanti, yakkhānaṃ antare gandhabbā tiṭṭhanti, gandhabbānaṃ antare nāgā tiṭṭhanti, nāgānaṃ antare venateyyā tiṭṭhanti, venateyyānaṃ antare kinnarā tiṭṭhanti, kinnarānaṃ antare chattā tiṭṭhanti, chattānaṃ antare suvaṇṇacāmarā tiṭṭhanti, tesāṃ antare dhajā tiṭṭhanti, tesāṃ antare paṭākā tiṭṭhanti. Satta divasāni sādhuṅkaṃ kīḷiṃsu. Sathhā therassa dhātuṃ gāhāpetvā veḷuvanadvārakoṭṭhake cetiyaṃ kārāpesi. Tadā bhikkhū dhammasabhāyaṃ kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ “āvuso, sārīputtatthero tathāgatassa santike aparinibbutattā buddhānaṃ santikā mahantaṃ sammānaṃ na labhi, moggallānatthero pana buddhānaṃ samīpe parinibbutattā mahāsammānaṃ labhī”ti. Sathhā āgantvā “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “na, bhikkhave, idāneva moggallāno mama santikā sammānaṃ labhati, pubbepi labhiyevā”ti vatvā atītaṃ āhari.

Atīte bārāṇasiyaṃ brahmadatte rajjaṃ kārente bodhisatto purohitassa brāhmaṇiyā kucchimhi paṭisandhim gaṇhitvā dasamāsaccayena paccūsasamaye mātukucchito nikkhami. Tasmim̄ khaṇe dvādasayojanike bārāṇasinagare sabbāvudhāni pajjaliṃsu. Purohito puttassa jātakkaṇe bahi nikkhamitvā ākāsaṃ olovento nakkhattayogaṃ disvā “iminā nakkhattena jātattā eso kumāro sakalajambudīpe dhanuggahānaṃ aggo bhavissatī”ti ṇatvā kālasessa rājakulaṃ gantvā rājānaṃ sukhasayitabhāvaṃ pucchi. “Kuto me, ācariya, sukhaṃ, ajja sakalanivesane āvudhāni pajjalitānī”ti vutte “mā bhāyi, deva, na tumhākaṃ nivesaneyeva, sakalanagarepi pajjaliṃsuyeva, ajja amhākaṃ gehe kumārassa jātattā evaṃ ahoṣī”ti. “Ācariya, evaṃ jātakumārassa pana kiṃ bhavissatī”ti? “Na kiñci, mahārāja, so pana sakalajambudīpe dhanuggahānaṃ aggo bhavissatī”ti. “Sādhu, ācariya, tena hi naṃ paṭijaggitvā vayappattakāle amhākaṃ dasseyyāsī”ti vatvā khīramūlaṃ tāva sahasaṃ dāpesi. Purohito taṃ gahetvā nivesanaṃ gantvā brāhmaṇiyā datvā puttassa nāmaggaṇadivase jātakkaṇe āvudhānaṃ pajjalitattā “jotipālo”tissa nāmaṃ akāsi.

So mahantena parivārena vaḍḍhamāno soḷasavassakāle uttamarūpadharo ahoṣi. Athassa pitā sarīrasampattiṃ oloketvā sahasaṃ datvā, “tāta, takkasilaṃ gantvā disāpāmokkhassa ācariyassa santike sippaṃ uppaṇhāhī”ti āha. So “sādhu”ti sampaṭicchitvā ācariyabhāgaṃ gahetvā mātāpitāro vanditvā tattha gantvā sahasaṃ datvā sippaṃ paṭṭhapetvā sattāheneva nipphattiṃ pāpuṇi. Athassa ācariyo tussitvā attano santakaṃ khaggaratanaṃ sandhiyuttaṃ meṇḍakasiṅgadhanuṃ sandhiyuttaṃ tūṇīraṃ attano sannāhakaṅcukaṃ uṇhīsaṅca datvā “tāta jotipola, ahaṃ mahallako, idāni tvaṃ ime māṇavake sikkhāpehī”ti pañcasatamāṇavakepi tasseva niyyādesi. Bodhisatto sabbāṃ upakaraṇaṃ gahetvā ācariyaṃ vanditvā bārāṇasimeva āgantvā mātāpitāro vanditvā aṭṭhāsi. Atha naṃ vanditvā ṭhitaṃ pitā avoca “uggahitaṃ te, tāta, sippa”nti. “Āma, tāta”ti. So tassa vacanaṃ sutvā rājakulaṃ gantvā “putto me, deva, sippaṃ sikkhitvā āgato, kiṃ karotū”ti āha. “Ācariya, amhe upaṭṭhahatū”ti. “Paribbayamassa jānātha, devā”ti. “So devasikaṃ sahasaṃ labhatū”ti. So “sādhu”ti sampaṭicchitvā gehaṃ gantvā kumāraṃ pakkosāpetvā “tāta, rājānaṃ upaṭṭhahā”ti āha. So tato paṭṭhāya devasikaṃ sahasaṃ labhitvā rājānaṃ upaṭṭhahi.

Rājapādamūlikā ujjhāyimsu – “mayāṃ jotipālena katakammaṃ na passāma, devasikaṃ sahasaṃ gaṇhāti, mayamassa sippaṃ passitukāmā”ti. Rājā tesāṃ vacanaṃ sutvā purohitassa kathesi. Purohito “sādhu, devā”ti puttassārocesi. So “sādhu, tāta, ito sattame divase dassessāmi sippaṃ, apica rājā attano vijite dhanuggahe sannipātāpetū”ti āha. Purohito gantvā rañño tamatthaṃ ārocesi. Rājā nagare bheriṃ carāpetvā dhanuggahe sannipātāpesi. Saṭṭhisahassa dhanuggahā sannipatiṃsu. Rājā tesāṃ sannipatitabhāvaṃ ṇatvā “nagaravāsino jotipālassa sippaṃ passantū”ti nagare bheriṃ carāpetvā rājāṅgaṇaṃ sajjāpetvā mahājanaparivuto pallaṅkavare nisīditvā dhanuggahe pakkosāpetvā “jotipālo āgacchatū”ti pesesi. So ācariyena dinnāni dhanutūṇīrasannāhakaṅcukaṅhīsaṅca nivāsanaṃ antare ṭhapetvā khaggaṃ gāhāpetvā pakatīvesena rañño santikaṃ gantvā ekamantaṃ aṭṭhāsi.

Dhanuggahā “jotipālo kira dhanusippaṃ dassetuṃ āgato, dhanuṃ aggahetvā pana āgatattā amhākaṃ hatthato dhanuṃ gahetukāmo bhavissati, nāssa dassāmā”ti katikaṃ karimsu. Rājā jotipālaṃ āmantetvā “sippaṃ dassēhī”ti āha. So sāṇim̄ parikkhipāpetvā antosāṇiyaṃ ṭhito sāṭakaṃ apanetvā sannāhakaṅcukaṃ pavesetvā uṇhīsaṃ sīse paṭimuñcitvā meṇḍakasiṅgadhanuṃhi pavālavannaṃ jiyāṃ āropetvā tūṇīraṃ piṭṭhe bandhitvā khaggaṃ vāmato katvā vajiraggaṃ nārācaṃ nakhapiṭṭhena parivattetvā sāṇim̄ vivaritvā pathaviṃ bhinditvā alaṅkatanāgakumāro viya nikkhamitvā gantvā rañño apacitiṃ dassetvā aṭṭhāsi. Taṃ disvā mahājanā vagganti nadanti apphoṭenti seḷenti. Rājā “dassehī, jotipāla, sippa”nti āha. Deva, tumhākaṃ dhanuggaḥesu akkhaṇavedhivālavedhisaravedhisaddavedhino cattāro dhanuggahe pakkosāpehīti. Atha rājā pakkosāpesi.

Mahāsatto rājāṅgaṇe caturassaparicchedabbhantare maṇḍalaṃ katvā catūsu kaṇṇesu cattāro dhanuggahe ṭhapetvā ekekassa tiṃsa tiṃsa kaṇḍasahassāni dāpetvā ekekassa santike ekekaṃ kaṇḍadāyakaṃ ṭhapetvā sayāṃ vajiraggaṃ

nārācaṃ gahetvā maṇḍalamajjhe t̥hatvā “mahārāja, ime cattāro dhanuggahā ekappahāreṇeva sare khipitvā maṃ vijjhantu, ahaṃ etehi khittakaṇḍāni nivāressāmī”ti āha. Rājā “evaṃ karothā”ti āṇāpesi. Dhanuggahā āhaṃsu, “mahārāja, mayāṃ akkhaṇavedhivā vedhisaravedhisaddavedhino, jotipālo taruṇadārako, na mayāṃ vijjhissāmā”ti. Mahāsatto “sace sakkotha, vijjhatha ma”nti āha. Te “sādhū”ti sampatiṇṇitvā ekappahāreṇeva kaṇḍāni khipiṃsu. Mahāsatto tāni nārācena paharitvā yathā vā tathā vā na pātesi, bodhikoṭṭhakaṃ pana parikkhipanto viya tālena tālam, vālena vālam, daṇḍakena daṇḍakaṃ, vājena vājāna anaticcamaṃ khipitvā saragabbhaṃ akāsi. Dhanuggahānaṃ kaṇḍāni khīṇāni. So tesāṃ kaṇḍakhīṇabhāvaṃ ñatvā saragabbhaṃ avināsentova uppatitvā gantvā rañño santike aṭṭhāsi. Mahājano unnādentō vagganto apphoṭento seḷento accharaṃ paharaṃ mahākolāhalaṃ katvā vatthābharaṇādīni khipi. Evaṃ ekarāsibhūtaṃ aṭṭhārasakoṭṭisaṅkhyāṃ dhaṇaṃ ahoṣi.

Atha naṃ rājā pucchi – “kiṃ sippaṃ nāmetāṃ jotipālā”ti? Sarapaṭibhānaṃ nāma, devāti. Aññe etaṃ jānāntā atthīti. Sakalajambudīpe maṃ t̥hapetvā añño natthi, devāti. Aparāṃ dassēhi, tātāti. Deva, ete tāva catūsū kaṇṇesu t̥hatvā cattāropi jānā maṃ vijjhitaṃ na sakkhiṃsu, ahaṃ panete catūsū kaṇṇesu t̥hite ekeneva sarena vijjhissāmīti. Dhanuggahā t̥hātāṃ na ussaṃsi. Mahāsatto catūsū kaṇṇesu catasso kadaliyo t̥hapāpetvā nārācapuṅkhe rattasuttakaṃ bandhitvā ekaṃ kadaliṃ sandhāya khipi. Nārāco taṃ kadaliṃ vijjhivā tato dutiyaṃ, tato tatiyaṃ, tato catutthaṃ, tato paṭhamaṃ viddhameva vijjhivā puna tassa hattheyeva patiṭṭhahi. Kadaliyo suttaparikkhittā aṭṭhaṃsu. Mahājano unnādasahassāni pavattesi. Rājā “kiṃ sippaṃ nāmetāṃ, tātā”ti? Cakkaviddhaṃ nāma, devāti. Aparāṃ dassēhi, tātāti. Mahāsatto saralaṭṭhiṃ nāma, sararajjūṃ nāma, saravedhiṃ nāma dassesi, sarapāsādaṃ nāma, sarasopānaṃ nāma, saramaṇḍapaṃ nāma, sarapākāraṃ nāma, sarapokkharāṇiṃ nāma akāsi, sarapadumaṃ nāma pupphāpesi, saravassaṃ nāma vassāpesi. Iti aññehi asādhāraṇāni imāni dvādasa sippāni dassetvā puna aññehi asādhāraṇeyeva satta mahākāye padālesi, aṭṭhaṅgulabalaṃ udumbaraṇaṃ vijjhi, caturaṅgulabalaṃ asanapadaṃ, dvaṅgulabalaṃ tambapaṭṭaṃ, ekaṅgulabalaṃ ayapaṭṭaṃ, ekābaddhaṃ phalakaṣaṭṭaṃ vinivijjhivā palālasakaṭṭavālukasaṭṭapadaṃ purimabhāgena saraṃ khipitvā pacchābhāgena nikkhamāpesi, pacchābhāgena saraṃ khipitvā purimabhāgena nikkhamāpesi, udake catuusabhaṃ, thale aṭṭhausabhaṭṭhānaṃ kaṇḍaṃ pesesi. Vāṭiṅgaṇasāññāya usabhamattake vālaṃ vijjhi. Bodhisatto sare khipitvā ākāse sarapāsādādīni katvā puna ekena sarena te sare pātentō bhāṅgavibhaṅge akāsiṭi “sarabhaṅgo”ti nāma paññāto. Tassa ettakāni sippāni dassentasseva sūriyo atthaṅgato.

Athassa rājā senāpatiṭṭhānaṃ paṭijānitvā “jotipāla, ajja vikālo, sve tvaṃ senāpatiṭṭhānaṃ sakkāraṃ gaṇhissasi, kesamassaṃ kāretvā nhatvā ehi”ti taṃ divasaṃ paribbayaṭṭhāya satasahassaṃ adāsi. Mahāsatto “iminā mayhaṃ attho natthī”ti aṭṭhārasakoṭṭisaṅkhyāṃ dhaṇaṃ sāmikānaññeva datvā mahantena parivāreṇa nhāyitaṃ nadiṃ gantvā kesamassaṃ kāretvā nhatvā sabbālaṅkārapaṭimaṇḍito anopamāya siriyaṃ nivesanaṃ pavisitvā nānagarasabhojanaṃ bhuñjitvā sirisayanaṃ abhiruyha nipanno dve yāme sayitvā pacchimayāme pabuddho utṭhāya pallaṅkaṃ ābhujitvā sayanaṭṭhe nisinnova attano sippassa ādimajjhāpariyosānaṃ olokento “mama sippassa āditova paramāraṇaṃ paññāyati, majjhe kilesaparibhogo, pariyosāne nirayamhi paṭisandhi, pañātipāto kilesaparibhogesu ca adhimattappamādo niraye paṭisandhiṃ deti, raññaṃ mayhaṃ mahantaṃ senāpatiṭṭhānaṃ dīnaṃ, mahantaṃ me issariyaṃ bhavissati, bhariyaṃ ca puttadhītaṃ ca bahū bhavissanti. Kilesavatthu kho pana vepullagataṃ duccajaṃ hoti, idāneva nikkhamitvā ekakova araññaṃ pavisitvā isipabbajjaṃ pabbajitaṃ yuttaṃ mayha”nti mahāsayanato utṭhāya kañci ajānāpentō pāsādā oruyha aggadvāreṇa nikkhamitvā ekakova araññaṃ pavisitvā godhāvarinadītīre tiyojanikaṃ kapiṭṭhavanaṃ sandhāya pāyāsi.

Tassa nikkhantabhāvaṃ ñatvā sakko vissakammaṃ pakkosāpetvā “tāta, jātipālo abhinikkhamaṇaṃ nikkhanto, mahāsamaṅgamo bhavissati, godhāvarinadītīre kapiṭṭhavane assamaṃ māpetvā pabbajitaparikkhāre paṭiyādehi”ti āha. So tathā akāsi. Mahāsatto taṃ t̥hānaṃ patvā ekaṇḍakamaggaṃ disvā “pabbajitānaṃ vasanaṭṭhāneṇa bhavitabba”nti tena maggena tattha gantvā kañci apassanto paṇṇasālaṃ pavisitvā pabbajitaparikkhāre disvā “sakko devarājā mama nikkhantabhāvaṃ aññāsi maññe”ti cintetvā sātakaṃ apānetvā rattavākaciraṃ nivāsetvā ca pārupitvā ca ajinacammaṃ ekaṃsagataṃ akāsi, jaṭamaṇḍalaṃ bandhitvā khārikājaṃ aṃse katvā kattaradaṇḍaṃ gahetvā paṇṇasālato nikkhamitvā caṅkamaṃ āruyha katipayavāre aparāparaṃ caṅkamitvā pabbajjāsiriyaṃ vanaṃ upasobhayamāno kasiṇaparikkammaṃ katvā pabbajitato sattame divase aṭṭha samāpattiyo pañca abhiññāyo ca nibbattetvā uñchācariyāya vanamūlaphalāhāro ekakova viḥāsi. Mātāpitaro mittasuhajjādayo ñātivaggāpissa taṃ apassantā rodantā paridevantā vicaranti.

Atheko vanacarako araññaṃ pavisitvā kapiṭṭhakaassamaṃ nisinnaṃ mahāsattaṃ disvā sañjānitvā gantvā tena saddhiṃ paṭisanthāraṃ katvā nagaraṃ gantvā tassa mātāpitaṇaṃ ārocesi. Te rañño ārocayīṃsu. Rājā “etha naṃ passissāmā”ti tassa mātāpitaro gahetvā mahājanaparivuto vanacarakeṇa desitena maggena godhāvarinadītīraṃ pāpuṇi. Bodhisatto nadītīraṃ āgantvā ākāse nisinnaṃ dhammaṃ desetvā te sabbe assamaṃ pavesetvā tatrapī tesāṃ ākāse nisinnova kāmesu ādīnaṃ pakāsetvā dhammaṃ desesi. Rājānaṃ ādiṃ katvā sabbeva pabbajīṃsu. Bodhisatto isigaṇaparivuto tattheva vasi. Athassa tattha vasanaṭṭhāro sakalajambudīpe pākāto ahoṣi. Aññepi rājāno raṭṭhāvāsīthi saddhiṃ āgantvā tassa santike pabbajīṃsu, samāgamo mahā ahoṣi. Anupubbena anekasatasahassaparisaṃ ahesuṃ. Yo

kāmavitakkaṃ vā byāpādavitakkaṃ vā vihiṃsāvitakkaṃ vā vitakketi, mahāsatto gantvā tassa purato ākāse nisīditvā dhammaṃ deseti, kaṣiṇaparikkammaṃ ācikkhati. Tassovāde tathā aṭṭha samāpattiyo uppādetvā jhānanipphattiṃ pattā sālissaro meṇḍissaro pabbato kāḷadevilo kisavaccho anusisso nāradoti satta jeṭṭhantevāsino ahesuṃ. Aparabhāge kapiṭṭhakaassamo paripūri. Isigaṇassa vasanokāso nappahoti.

Atha mahāsatto sālissaraṃ āmantetvā “sālissara, ayaṃ assamo isigaṇassa nappahoti, tvaṃ imaṃ isigaṇaṃ gahetvā majjharaṇṇo vijite kalappacullakanigamaṃ upanissāya vasāhī”ti āha. So “sādhū”ti tassa vacanaṃ sampaṭicchitvā anekasahassaṃ isigaṇaṃ gahetvā gantvā tathā vāsaṃ kappesi. Manussesu āgantvā pabbajantesu puna assamo paripūri. Bodhisatto meṇḍissaraṃ āmantetvā, “meṇḍissara, tvaṃ imaṃ isigaṇaṃ ādāya suraṭṭhajanapadassa sīmantare sātodikā nāma nadī atthi, tassā tīre vasāhī”ti uyyojesi, puna kapiṭṭhakaassamo paripūri. Etenupāyena tatiyavāre pabbataṃ āmantetvā “pabbata, tvaṃ mahāāvaviyaṃ aṅjanapabbato nāma atthi, taṃ upanissāya vasāhī”ti pesesi. Catutthavāre kāḷadevilaṃ āmantetvā “kāḷadevila, tvaṃ dakkhiṇapathe avantiraṭṭhe ghanaselapabbato nāma atthi, taṃ upanissāya vasāhī”ti pesesi. Puna kapiṭṭhakaassamo paripūri, pañcasu thānesu anekasatasahassaisigaṇo ahoṣi. Kisavaccho pana mahāsattaṃ āpucchitvā daṇḍakiraṇṇo vijite kumbhavatinagaraṃ nāma atthi, taṃ upanissāya uyyāne vihāsi. Nārado majjhimadesa aṅjanagirināmake pabbatajālantare vihāsi. Anusisso pana mahāsattassa santikeva ahoṣi.

Tasmim kāle daṇḍakirājā ekaṃ laddhasakkāraṃ gaṇikaṃ thānā cāvesi. Sā attano dhammatāya vicarantī uyyānaṃ gantvā kisavacchatāpasam disvā “ayaṃ kāḷakaṇṇī bhavissati, imassa sarīre kaliṃ pavāhetvā nhatvā gamissāmī”ti dantakaṭṭhaṃ khādītva sabbapaṭṭhamam tassūpari bahalakehaṃ niṭṭhubhantī kisavacchatāpasassa jaṭantare niṭṭhubhitvā dantakaṭṭhampissa sīseyeva khipitvā sayam sīsam nhāyitvā gatā. Rājāpi taṃ saritvā puna pākaticameva akāsi. Sā mohamūḷhā hutvā “kāḷakaṇṇisarīre kaliṃ pavāhetvā mampi rājā puna thāne thapeti mayā yaso laddho”ti saññamakāsi. Tato nacirasseva rājā purohitaṃ thānato cāvesi. So tassā santikaṃ gantvā “tvaṃ kena kāraṇena puna thānaṃ labhasī”ti pucchi. Athassa sā “rājuyyāne kāḷakaṇṇisarīre kalissa pavāhitattā”ti ārocesi. Purohito gantvā tatheva tassa sarīre kaliṃ pavāhesi, tampi rājā puna thāne thapesi. Athassa aparabhāge paccanto kuppi. So senaṅgaparivuto yuddhāya nikkhami. Atha naṃ mohamūḷho purohito, “mahārāja, kiṃ tumhe jayaṃ icchatha, udāhu parājaya”nti pucchitvā “jaya”nti vutte – “tena hi rājuyyāne kāḷakaṇṇī vasati, tassa sarīre kaliṃ pavāhetvā yāhī”ti āha. So tassa kathaṃ gahetvā “ye mayā saddhiṃ āgacchanti, te uyyāne kāḷakaṇṇisarīre kaliṃ pavāhentū”ti vatvā uyyānaṃ pavisitvā dantakaṭṭhaṃ khādītva sabbapaṭṭhamam sayameva tassa jaṭantare kheḷam niṭṭhubhitvā dantakaṭṭhaṅca khipitvā sīsam nhāyi. Balakāyopissa tathā akāsi.

Tasmim pakkante senāpati gantvā tāpasam disvā dantakaṭṭhādīni nīharitvā sādhuṃ nhāpetvā “bhante, raṇṇo kiṃ bhavissati”ti pucchi. Āvusā mayhaṃ manopadoso natthi, devatā pana kupitā ito sattame divase sakalaraṭṭhaṃ araṭṭhaṃ karissanti, tvaṃ puttadāraṃ gahetvā sīgham palāyitvā aññattha yāhīti. So bhīttasito gantvā raṇṇo ārocesi, rājā tassa vacanaṃ na gaṇhi. So nivattitvā attano geham gantvā puttadāraṃ ādāya palāyitvā aññaṃ raṭṭhaṃ agamāsi. Sarabhaṅgasatthā taṃ kāraṇaṃ ñatvā dve taruṇatāpase pesetvā “kisavacchaṃ mañcasivikāya ānethā”ti ākāse āñāpesi. Rājā yujjhivā core gahetvā nagarameva paccāgami. Tasmim āgate devatā paṭṭhamam devaṃ vassāpesuṃ, vassoghena sabbakuṇapesu avahaṭesu suddhavālukavassam vassi, suddhavālukamatthake dībbapupphavassam vassi, dībbapupphamatthake māsakavassam, māsakamatthake kahāpaṇavassam, kahāpaṇamatthake dībbābharaṇavassam vassi, manussā manassapattā hiraññasuvaṇṇābharaṇāni gaṇhituṃ ārabhiṃsu. Atha nesaṃ sarīre sampajjalitaṃ nānappakāraṃ āvudhavassam vassi, manussā khaṇḍakhaṇḍikaṃ chijjimsu. Atha nesaṃ upari mahantamahantā vītaccitaṅgārā patimsu, tesam upari mahantamahantāni pajjalitapabbatakūṭāni patimsu, tesam upari saṭṭhihatthathānaṃ pūrayantaṃ sukhumavālukavassam vassi. Evaṃ saṭṭhiyojanaṭṭhānaṃ araṭṭhaṃ ahoṣi, tassa evaṃ araṭṭhabhāvo sakalajambudīpe paññāyi.

Atha tassa raṭṭhassa anantararaṭṭhādhipatino kāliṅgo, aṭṭhako, bhīmarathoti tayo rājāno cintayimsu – “pubbe bārāṇasiyaṃ kalābukāsikarājā khantivādītāpase aparajjhivā pathaviṃ pavitṭhoti sūyati, tathā “nāḷikerarājā tāpase sunakhehi khādāpetvā, sahasabāhu ajjuno ca aṅgīrase aparajjhivā, idāni daṇḍakirājā kisavacche aparajjhivā saha raṭṭhena vināsaṃ patto”ti sūyati. Imesaṃ pana catunnaṃ rājūnaṃ nibbattaṭṭhānaṃ mayaṃ na jānāma, taṃ no thapetvā sarabhaṅgasatthāraṃ añño kathetuṃ samattho nāma natthi, taṃ upasaṅkamtivā ime pañhe pucchissāmā”ti. Te tayopi mahantena parivārena pañhapucchanatthāya nikkhamimsu. Te pana “asukopi nikkhanto”ti na jānanti, ekeko “ahameva gacchāmī”ti maññati, tesam godhāvarinadito avidūre samāgamo ahoṣi. Te rathehi otaritvā tayopi ekameva rathaṃ abhiruyha godhāvarinadītraṃ sampāpuṇimsu.

Tasmim khaṇe sakko paṇḍukambalasilāsane nisinna satta pañhe cintetvā “ime pañhe thapetvā sarabhaṅgasatthāraṃ añño sadevake loke kathetuṃ samattho nāma natthi, taṃ ime pañhe pucchissāmi, imepi tayo rājāno sarabhaṅgasatthāraṃ pañhaṃ pucchituṃ godhāvarinadītraṃ pattā, etesaṃ pañhepi ahameva pucchissāmī”ti dvīsu devalokesu devatāhi parivuto devalokato otari. Taṃ divasameva kisavaccho kālamakāsi. Tassa sarīrakiccaṃ

kāretuṃ catūsu ṭhānesu anekasahassā isayo tattheva gantvā pañcasu ṭhānesu maṇḍapañca kāretvā anekasahassā isigaṇā kisavacchassa tāpasassa candanacitakaṃ katvā sarīraṃ jhāpesuṃ. Ālāhanassa samantā aḍḍhajojanamatte ṭhāne dibbakusumavassam vassī. Mahāsatto tassa sarīranikkhepaṃ kārapetvā assamaṃ pavisitvā tehi isigaṇehi parivuto nisīdi. Tesampi rājūnaṃ nadītīraṃ āgatakāle mahāsenāvāhanatūriyasaddo ahoṣi. Mahāsatto taṃ sutvā anusissaṃ tāpasam āmantetvā “tāta, tvaṃ gantvā tāva jānāhi, kiṃ saddo nāmeso”ti āha. So pānīyaghaṭaṃ ādāya tattha gantvā te rājāno disvā pucchānavasena paṭhamaṃ gāthamāha –

50. “Alaṅkatā kuṇḍalino suvatthā, veḷuriyamuttātharukhaggabandhā;
Rathesabhā tiṭṭhatha ke nu tumhe, kathaṃ vo jānanti manussaloke”ti.

Tattha **veḷuriyamuttātharukhaggabandhā**ti veḷuriyamaṇṭhi ceva muttālambakehi ca alaṅkatatharūhi khaggaratanehi samannāgatā. **Tiṭṭhathā**ti ekasmiṃ rathe tiṭṭhatha. **Ke nūti** ke nāma tumhe, kathaṃ vo sañjānantīti?

Te tassa vacanaṃ sutvā rathā otarivā vanditvā aṭṭhamsu. Tesu aṭṭhakarājā tena saddhiṃ sallapanto dutiyaṃ gāthamāha –

51. “Ahamatṭhako bhīmaratho panāyaṃ, kāliṅgarājā pana uggatoyaṃ;
Susaññatānaṃ isīnaṃ dassanāya, idhāgatā pucchitāyemha pañhe”ti.

Tattha **uggatoti** cando viya sūriyo viya ca pākaṭo paññāto. **Susaññatānaṃ isīnanti**, bhante, na mayaṃ vanakīḍādīnaṃ atthāya āgatā, atha kho kāyādīhi susaññatānaṃ sīlasampannānaṃ isīnaṃ dassanathāya idhāgatā. **Pucchitāyemha pañheti** sarabhaṅgasatthāraṃ pañhe pucchituṃ emha, āgatāmhāti attho. Ya-kāro byañjanasandhikaroti veditabbo.

Atha ne tāpaso “sādhu mahārājā, āgantabbaṭṭhānaññeva āgatāttha, tena hi nhatvā vissamitvā assamapadaṃ pavisitvā isigaṇaṃ vanditvā sarabhaṅgasatthārameva pañhaṃ pucchathā”ti tehi saddhiṃ paṭisanthāraṃ katvā pānīyaghaṭaṃ ukkhipitvā udakatheve puñchanto ākāsaṃ olokento sakkaṃ devarājānaṃ devagaṇaparivutaṃ erāvaṇakkhandhavaragataṃ otarantaṃ disvā tena saddhiṃ sallapanto tatiyaṃ gāthamāha –

52. “Vehāyasaṃ tiṭṭhasi antalikkhe, pathaddhuno pannaraseva cando;
Pucchāmi taṃ yakkha mahānubhāva, kataṃ taṃ jānanti manussaloke”ti.

Tattha **vehāyasanti** abbhuggantvā antalikkhe ākāse tiṭṭhasi. **Pathaddhunoti** pathaddhagato, addhapathe gaganamajjhe ṭhitoti attho.

Taṃ sutvā sakko catutthaṃ gāthamāha –

53. “Yamāhu devesu ‘sujampatī’ti, ‘maghavā’ti taṃ āhu manussaloke;
Sa devarājā idamajja patto, susaññatānaṃ isīnaṃ dassanāyā”ti.

Tattha **sa devarājāti** so ahaṃ sakko devarājā. **Idamajja pattoti** idam ṭhānaṃ ajja āgato. **Dassanāyāti** dassanathāya vandantathāya sarabhaṅgasatthārañca pañhaṃ pucchāntathāyāti āha.

Atha naṃ anusisso “sādhu, mahārāja, tumhe pacchā āgacchathā”ti vatvā pānīyaghaṭaṃ ādāya assamapadaṃ pavisitvā pānīyaghaṭaṃ paṭisāmetvā tiṇṇaṃ rājūnaṃ devarājassa ca pañhapucchāntathāya āgatabhāvaṃ mahāsattassa ārocesi. So isigaṇaparivuto mahāvisālamālake nisīdi. Tayo rājāno āgantvā isigaṇaṃ vanditvā ekamantaṃ nisīdiṃsu. Sakkopi otarivā isigaṇaṃ upasaṅkamitvā añjaliṃ paggayha ṭhito isigaṇaṃ vaṇṇetvā vandamāno pañcamaṃ gāthamāha –

54. “Dūre sutā no isayo samāgatā, mahiddhikā iddhiguṇūpapannā;
Vandāmi te ayire pasannacitto, ye jīvalokettha manussasetṭhā”ti.

Tattha **dūre sutā noti**, bhante, amhehi tumhe dūre devaloke ṭhitehiyeva sutāti mamāyanto evamāha. Idam vuttaṃ hoti – ime idha samāgatā amhākaṃ isayo dūre sutā yāva brahmalokā vissutā pākaṭāti. **Mahiddhikāti** mahānubhāvā. **Iddhiguṇūpapannāti** pañcavidhena iddhiguṇena samannāgatā. **Ayireti**, ayye. **Yeti** ye tumhe imasmiṃ jīvaloke manussesu setṭhāti.

Evam isigaṇaṃ vaṇṇetvā sakko cha nisajjadose pariharanto ekamantaṃ nisīdi. Atha naṃ isīnaṃ adhovāte

nisinnaṃ disvā anusisso chaṭṭhaṃ gāthamāha –

55. “Gandho isīnaṃ ciradikkhitānaṃ, kāyā cuto gacchati mālutena;
Ito paṭikkamma sahasanetta, gandho isīnaṃ asuci devarājā”ti.

Tattha **ciradikkhitānanti** cirapabbajitānaṃ. **Paṭikkammāti** paṭikkama apehi. **Sahassanettāti** ālapanametaṃ. Sakko hi amaccasahashehi cintitaṃ atthaṃ ekakova passati, tasmā “sahassanetto”ti vuccati. Atha vā sahasanettānaṃ pana devānaṃ dassanūpacārātikkanamasamattohi sahasanettā. **Asucīti** sedamalādīhi paribhāvitattā duggandho, tumhe ca sucikāmā, tena vo esa gandho bādhatīti.

Taṃ sutvā sakko itaraṃ gāthamāha –

56. “Gandho isīnaṃ ciradikkhitānaṃ, kāyā cuto gacchatu mālutena;
Vicittapupphaṃ surabhiṃva mālāṃ, gandhañca etaṃ pāṭikañkhāma bhante;
Na hettha devā paṭikkūlasañño”ti.

Tattha **gacchatūti** yathāsukhaṃ pavattatu, nāsapuṭaṃ no paharatūti attho. **Pāṭikañkhāmāti** icchāma patthema. **Etthāti** etasmim gandhe devā jigucchasañño na honti. Dussīleyeva hi devā jigucchanti, na sīlavanteti.

Evañca pana vatvā “bhante, anusissa ahaṃ mahantena ussāhena pañhaṃ pucchituṃ āgato, okāsaṃ me karohī”ti āha. So tassa vacanaṃ sutvā utthāyāsanaṃ isigaṇaṃ okāsaṃ karonto gāthādvayamāha –

57. “Purindado bhūtapatī yasassī, devānamindo sakko maghavā sujampati;
Sa devarājā asuragaṇappamaddano, okāsamākañkhati pañha pucchituṃ.
58. “Ko nevimesaṃ idha paṇḍitānaṃ, pañhe puṭṭho nipuṇe byākarissati;
Tīṇaṃ raññaṃ manujādhipānaṃ, devānamindassa ca vāsavassā”ti.

Tattha “purindado”tiādīni sakkasseva guṇanāmāni. So hi pure dānaṃ dinnattā **purindado**, bhūtesu jeṭṭhakattā **bhūtapati**, parivārasampadāya **yasassī**, paramissaratāya **devānamindo**, sattannaṃ vattapadānaṃ suṭṭhu katattā **sakko**, purimajātivasesa **maghavā**, sujāya asurakaññāya patibhāvena **sujampati**, devānaṃ rañjanatāya **devarājā**. **Ko nevāti** ko nu eva. **Nipuṇeti** saṅhasukhume pañhe. **Raññanti** rājūnaṃ. Imesaṃ catunnaṃ rājūnaṃ manaṃ gahetvā ko imesaṃ paṇḍitānaṃ isīnaṃ pañhe kathessati, pañhaṃ nesaṃ kathetuṃ samatthaṃ jānāthāti vadati.

Taṃ sutvā isigaṇo, “mārisa, anusissa tvaṃ pathaviyaṃ thatvā pathaviṃ apassanto viya kathesi, ṭhapetvā sarabhaṅgasatthāraṃ ko añño etesaṃ pañhaṃ kathetuṃ samattho”ti vatvā gāthamāha –

59. “Ayaṃ isi sarabhaṅgo tapassī, yato jāto virato methunasmā;
Āceraputto suvinītarūpo, so nesaṃ pañhāni viyākarissati”ti.

Tattha **sarabhaṅgoti** sare khipitvā ākāse sarapāsādādīni katvā puna ekena sarena te sare pātentō bhaṅgavibhaṅge akāsīti sarabhaṅgo. **Methunasmāti** methunadhammato. So kira methunaṃ asevitvā pabbajito. **Āceraputtoti** rañño ācariyassa purohitassa putto.

Evañca pana vatvā isigaṇo anusissaṃ āha – “mārisa, tvameva satthāraṃ vanditvā isigaṇassa vacanena sakkena pucchitapañhakathanāya okāsaṃ kārehī”ti. So “sādhū”ti sampāṭicchitvā satthāraṃ vanditvā okāsaṃ kārento anantaraṃ gāthamāha –

60. “Koṇḍañña pañhāni viyākarohi, yācanti taṃ isayo sādhurūpā;
Koṇḍañña eso manujesu dhammo, yaṃ vuddhamāgacchati esa bhāro”ti.

Tattha **koṇḍaññāti** taṃ gottenālapati. **Dhammoti** sabhāvo. **Yaṃ vuddhanti** yaṃ paññāya vuddhaṃ purisaṃ esa pañhānaṃ vissajjanabhāro nāma āgacchati, eso manujesu sabhāvo, tasmā candimasūriyasahasassaṃ utthāpento viya pākaṭaṃ katvā devarañño pañhe kathehīti.

Tato mahāpuriso okāsaṃ karonto anantaraṃ gāthamāha –

61. “Katāvakāsā pucchantu bhonto, yaṃ kiñci pañhaṃ manasābhipatthitaṃ;

Ahañhi taṃ taṃ vo viyākarissaṃ, ñatvā sayamaṃ lokamimaṃ parañcā’’ti.

Tattha **yaṃ kiñcīti** na kevalaṃ tumhākaṃyeva, atha kho sadevakassapi lokassa yaṃ manasābhipatthitaṃ, taṃ maṃ bhavanto pucchantu. Ahañhi vo idhalokanissitaṃ vā paralokanissitaṃ vā sabbaṃ pañhaṃ imañca parañca lokamaṃ sayamaṃ paññāya sacchikatvā kathessāmīti sabbaññupavāraṇaṃ sampavāresi.

Evamaṃ tena okāse kate sakko attanā abhisankhataṃ pañhaṃ pucchi. Tamatthaṃ pakāsento sathā āha –

62. ‘‘Tato ca maghavā sakko, atthadassī purindado;
Apucchi paṭhamaṃ pañhaṃ, yañcāsi abhipatthitaṃ.
63. ‘‘Kiṃ sū vadhitvā na kadāci socati, kissappahānaṃ isayo vaṇṇayanti;
Kassīdha vuttaṃ pharusamaṃ khametha, akkhāhi me koṇḍañña etamattha’’nti.

Tattha **yañcāsīti** yaṃ tassa manasā abhipatthitaṃ āsi, taṃ pucchīti attho. **Etanti** etaṃ mayā pucchitamatthaṃ akkhāhi meti ekagāthāya tayo pañhe pucchi.

Tato paraṃ byākaronto āha –

64. ‘‘Kodhaṃ vadhitvā na kadāci socati, makkhappahānaṃ isayo vaṇṇayanti;
Sabbesaṃ vuttaṃ pharusamaṃ khametha, etaṃ khantiṃ uttamamāhu santo’’ti.

Tattha **kodhaṃ vadhitvāti** kodhaṃ māretvā chaḍḍetvā. Socanto hi paṭighacitteneva socati, kodhābhāvā kuto soko. Tena vuttaṃ ‘‘**na kadāci socati**’’ti. **Makkhappahānanti** parehi attano katagūṇamakkhānalakkhaṇassa akataññubhāvasankhātassa makkhassa pahānaṃ isayo vaṇṇayanti. **Sabbesanti** hīnamajjhimukkattāhānaṃ sabbesampi pharusamaṃ vacanaṃ khametha. **Santoti** porāṇakā paṇḍitā evamaṃ kathenti.

Sakko āha –

65. ‘‘Sakkā ubhinnaṃ vacanaṃ titikkhituṃ, sadisassa vā seṭṭhatarassa vāpi;
Kathaṃ nu hīnassa vaco khametha, akkhāhi me koṇḍañña etamattha’’nti.

Sarabhaṅgo āha –

66. ‘‘Bhayā hi seṭṭhassa vaco khametha, sārambahetū pana sādissassa;
Yo cīdha hīnassa vaco khametha, etaṃ khantiṃ uttamamāhu santo’’ti. –

Evamādīnaṃ gāthānaṃ vacanappaṭivacanasena sambandho vedītabbo.

Tattha **akkhāhi meti**, bhante koṇḍañña, tumhehi dve pañhā sukathitā, eko me cittaṃ na gaṇhāti, kathaṃ sakkā attano hīnatarassa vacanaṃ adhvāsetuṃ, taṃ mama akkhāhīti pucchanto evamāha. **Etaṃ khantinti** yadetamaṃ jātigottādīhīnassa vacanaṃ khamanaṃ, etaṃ khantiṃ uttamanti porāṇakapaṇḍitā vadanti. Yaṃ panetaṃ jātiādīhi seṭṭhassa bhayena, sadisassa karaṇuttariyalakkaṇe sārambahē ādīnavadassanena khamanaṃ, nesā adhvāsanakhanti nāmāti attho.

Evamaṃ vutte sakko mahāsattaṃ āha – ‘‘bhante, paṭhamaṃ tumhe ‘sabbesaṃ vuttaṃ pharusamaṃ khametha, etaṃ khantiṃ uttamamāhu santo’’ti vatvā idāni ‘yo cīdha hīnassa vaco khametha, etaṃ khantiṃ uttamamāhu santo’’ti vadatha, na vo purimena pacchimaṃ sameti’’ti. Atha naṃ mahāsatto, ‘‘sakka, pacchimaṃ mayā ‘ayaṃ hīno’’ti ñatvā pharusavacanaṃ adhvāsentassa vasena vuttaṃ, yasmā pana na sakkā rūpadassanamattena sattānaṃ seṭṭhādibhāvo ñātuṃ, tasmā purimaṃ vutta’’nti vatvā sattānaṃ aññatra saṃvāsā rūpadassanamattena seṭṭhādibhāvassa duviññeyyataṃ pakāsento gāthamāha –

67. ‘‘Kathaṃ vijañña catupattharūpaṃ, seṭṭhaṃ sarikkhaṃ athavāpi hīnaṃ;
Virūparūpena caranti santo, tasmā hi sabbesaṃ vaco khamethā’’ti.

Tattha **catupattharūpanti** catūhi iriyāpathehi paṭicchannasabhāvaṃ. **Virūparūpenāti** virūpānaṃ lāmakapuggalānaṃ rūpena uttamagūṇā santopi vicaranti. Imasmaṃ panatthe majjhantikatherassa vatthu kathetabbaṃ.

Taṃ sutvā sakko nikkankho hutvā, “bhante, etāya no khantiyā ānisaṃsaṃ kathehī”ti yāci. Athassa mahāsatto gāthamāha –

68. “Na hetamatthaṃ mahatīpi senā, sarājīkā yujjhamānā labhetha;
Yaṃ khantimā sappuriso labhetha, khantībalassūpasamanti verā”ti.

Tattha **etamatthanti** etaṃ veravūpasamanippaṭighasabhāvasaṅkhātaṃ atthaṃ.

Evaṃ mahāsattena khantiguṇe kathite te rājāno cintayimṣu – “sakko attanova pañhe pucchati, amhākaṃ pucchano kāsaṃ na dassatī”ti. Atha nesaṃ ajjhāsayaṃ viditvā sakko attanā abhisankhate cattāro pañhe ṭhapetvā tesam kaṅkhaṃ pucchanto gāthamāha –

69. “Subhāsitaṃ te anumodiyāna, aññaṃ taṃ pucchāmi tadingha brūhi;
Yathā ahuṃ daṇḍakī nālikero, athajjuno kalābu cāpi rājā;
Tesaṃ gatiṃ brūhi supāpakammaṃ, katthūpapannā isīnaṃ viheṭhakā”ti.

Tattha **anumodiyānāti** idaṃ mayā puṭṭhānaṃ tiṇṇaṃ pañhānaṃ vissajjanasaṅkhātāṃ tava subhāsitaṃ anumoditvā. **Yathā ahunti** yathā cattāro janā ahesuṃ. **Kalābu cāti** kalāburājā ca. **Athajjuno**ti atha ajjunarājā.

Athassa vissajjento mahāsatto pañca gāthāyo abhāsi –

70. “Kisañhi vacchaṃ avakiriya daṇḍakī, ucchinnamūlo sajano saraṭṭho;
Kukkuḷanāme nirayamhi paccati, tassa phuliṅgāni patanti kāye.
71. “Yo saññate pabbajite aheṭhayi, dhammaṃ bhaṇante samaṇe adūsake;
Taṃ nālikeraṃ sunakhā parattha, saṅgama khādanti viphandamaṇaṃ.
72. “Athajjuno niraye sattisūle, avaṃsiro patito uddhampādo;
Aṅgīrasaṃ gotamaṃ heṭhayitvā, khantiṃ tapassiṃ cirabrahmacāriṃ.
73. “Yo khaṇḍaso pabbajitaṃ achedayi, khantiṃ vadantaṃ samaṇaṃ adūsakaṃ;
Kalābuvīcim upapajja paccati, mahāpatāpaṃ kaṭukaṃ bhayānakaṃ.
74. “Etāni sutvā nirayāni paṇḍito, aññāni pāpiṭṭhatarāni cettha;
Dhammaṃ care samaṇabrāhmaṇesu, evaṃkaro saggamupeti ṭhāna”nti.

Tattha **kisanti** appamaṃsalohitattā kisasarīraṃ. **Avakiriya**ti avakiritvā niṭṭhubhanadantakaṭṭhapātanena tassa sarīre kalim pavāhetvā. **Ucchinnamūloti** ucchinnamūlo hutvā. **Sajanoti** sapariso. **Kukkuḷanāme nirayambhīti** yojanasatappamaṇe kappasaṇṭhite uṇhachārikaniraye. **Phuliṅgānīti** vītaccitaṅgārā. Tassa kira tattha uṇhakkuḷe nimuggassa navahi vaṇamukhehi uṇhā chārikā pavisanti, sīse mahantamahantā aṅgārā patanti. Tesaṃ pana patanakāle sakalasarīraṃ dīparukkho viya jalati, balavavedanā vattanti. So adhivāsetuṃ asakkonto mahāviraṃ ravati. Sarabhaṅgasatthā pathaviṃ bhinditvā taṃ tattha tathāpaccamaṇaṃ dassesi, mahājano bhayasantāsamāpajji. Tassa ativiya bhītabhāvaṃ ṇatvā mahāsatto taṃ nirayaṃ antaradhāpesi.

Dhammaṃ bhaṇantiti dasakusalakammaphadhammaṃ bhāsante. **Samaṇeti** samitapāpe. **Adūsaketi** niraparādhe. **Nālikeraṃ**ti evaṃnāmakam rājānaṃ. **Paratthāti** paraloke niraye nibbattaṃ. **Saṅgammāti** ito cito ca samāgantvā chinditvā mahantamahantā sunakhā khādanti. Tasmim kira kalīngaraṭṭhe dantapurānagare nālikere nāma raññe rajjaṃ kārayamāne eko mahātāpaso pañcasatātāpasaparivuto himavanta āgama rājuyyāne vāsaṃ kappetvā mahājanassa dhammaṃ desesi. “Dhammikātāpaso uyyāne vasatī”ti raññopi ārocayimṣu. Rājā pana adhammiko adhammena rajjaṃ kāresi. So amaccesu tāpasam pasamsantesu “ahampi dhammaṃ suṇissāmi”ti uyyānaṃ gantvā tāpasam vanditvā nisīdi. Tāpaso raññā saddhiṃ paṭisanthāraṃ karonto “kiṃ, mahārāja, dhammena rajjaṃ kāresi, janaṃ na piḷesi”ti āha. So tassa kujjhivā “ayaṃ kūṭajaṭilo ettakaṃ kalam nāgarānaṃ santike mamaññeva aguṇaṃ kathesi maññe, hotu jānissāmi”ti cintetvā “sve amhākaṃ gharadvāraṃ āgaccheyyāthā”ti nimantetvā punadvise purāṇagūthassa cāṭiyo paripūrāpetvā tāpasesu āgatesu tesam bhikkhābhājanāni gūthassa pūrāpetvā dvāraṃ pidahāpetvā musalāni ca lohadaṇḍe ca gāhāpetvā isīnaṃ sīsāni bhindāpetvā jaṭāsu gāhāpetvā kaḍḍhāpetvā sunakhehi khādāpetvā tattheva bhinnaṃ pathaviṃ pavisitvā sunakhamahāniraye nibbattati, tatrassa tigāvutappamaṇasarīraṃ ahosi. Atha naṃ mahantamahantā mahāhatthippamaṇā pañcavaṇṇā sunakhā anubandhitvā ḍamsitvā navayojanāya jalitāyapathaviyā pātetvā mukhapūraṃ luṅcantā vipphandamaṇaṃ khādīmsu. Mahāsatto pathaviṃ dvidhā bhinditvā taṃ nirayaṃ

dassetvā mahājanassa bhītabhāvaṃ ñatvā antaradhāpesi.

Athajjunoti sahasabāhurājā. **Aṅgīrasanti** aṅgehi raṃsīnaṃ niccharaṇato evaṃladdhanāmaṃ. **Heṭṭhayitvā** viheṭṭhetvā visapītakaṇḍena vijjhivā jīvītakkhayaṃ pāpetvā. So kira ajjuno nāma rājā mahisakaraṭṭhe ketakarājadhāniyaṃ rajjaṃ kārento migavaṃ gantvā mige vadhitvā aṅgārapakkamaṃsaṃ khādanto vicari. Athekadivasam migānaṃ āgamaṇaṭṭhāne koṭṭhakaṃ katvā mige olokayamāno aṭṭhāsi. Tadā so tāpaso tassa rañño avidūre ekaṃ kārarukkhaṃ abhiruhitvā phalāni ocinanto ocinītaphalasākhaṃ muñci. Tassā vissatṭhāya saddena taṃṭhānaṃ pattā migā palāyīṃsu. Rājā kujjhivā tāpasam visamissitena sallena vijjhi. So parigalitvā patanto matthakena khadirakhānukaṃ āsādetvā sūlaggeyeva kālamakāsi. Rājā taṅkhaṇeyeva dvidhā bhinnaṃ pathaviṃ pavisitvā sattisūlaniraye nibbatti, tigāvutappamānaṃ sarīraṃ ahoṣi. Tatra taṃ nirayapālā jalitehi āvudhehi koṭṭetvā jalitaṃ ayapabbataṃ āropenti. Pabbatamatthake ṭhitakāle vāto paharati, so vātappahārena parigalitvā patati. Tasmim khaṇe heṭṭhā navayojanāya jalitaayapathaviyā mahātālakkhandhappamānaṃ jalitaṃ ayasūlaṃ uṭṭhahati. So sūlaggamatthakeyeva āsādetvā sūlavuto tiṭṭhati. Tasmim khaṇe pathavī jalati, sūlaṃ jalati, tassa sarīraṃ jalati. So tattha mahāraṃvaṃ ravanto paccati. Mahāsatto pathaviṃ dvidhā katvā taṃ nirayaṃ dassetvā mahājanassa bhītabhāvaṃ ñatvā antaradhāpesi.

Khaṇḍasoti cattāro hatthapāde kaṇṇanāsaṇca khaṇḍākhandaṃ katvā. **Adūsakanti** niraparādham. Tathā chedāpetvā dvīhi kasāhi pahārasahashehi tālāpetvā jaṭṭasu gaheṭvā ākaḍḍhāpetvā paṭikujjaṃ nipajjāpetvā piṭṭhiyaṃ pañhiyā paharivā mahādukkhasamappitaṃ akāsi. **Kalābuvīcinti** kalābu avīciṃ. **Kaṭukanti** tikhiṇavedanaṃ, evarūpaṃ nirayaṃ upapajjitvā channaṃ jālānaṃ antare paccati. Vitthārato pana kalāburañño vatthu **khantivādijātaka** (jā. 1.4.49-52) kathitameva. **Aññāni pāpiṭṭhatarāni cetthāti** etehi nirayehi pāpiṭṭhatarāni ca aññāni nirayāni sutvā. **Dhammaṃ caretī**, sakka devarāja, paṇḍito kulaputto na kevalaṃ eteyeve cattāro nirayā, eteyeve ca rājāno nerayikā, atha kho aññepi nirayā, aññepi ca rājāno nirayesu uppannāti viditvā catupaccayadānadhammikārakkhāvaraṇasaṃvidhānasankhātāṃ samaṇabrāhmaṇesu dhammaṃ careyyāti.

Evaṃ mahāsattena catunnaṃ rājūnaṃ nibbattaṭṭhāne dassite tayo rājāno nikkaṅkhā ahesuṃ. Tato sakko avasese cattāro pañhe pucchanto gāthamāha –

75. “Subhāsitaṃ te anumodiyāna, aññaṃ taṃ pucchāmi tadingha brūhi;
Kathaṃvidhaṃ sīlavantaṃ vadanti, kathaṃvidhaṃ paññavantaṃ vadanti;
Kathaṃvidhaṃ sappurisaṃ vadanti, kathaṃvidhaṃ no siri no jahātī”ti.

Tattha **kathaṃvidhaṃ no siri no jahātī**ti kathaṃvidhaṃ nu purisaṃ paṭiladdhasirī na jahātīti.

Athassa vissajjento mahāsatto catasso gāthāyo abhāsi –

76. “Kāyena vācāya ca yodha saññato, manasā ca kiñci na karoti pāpaṃ;
Na attahetū alikaṃ bhaṇeti, tathāvidhaṃ sīlavantaṃ vadanti.
77. “Gambhīrapañhaṃ manasābhicintayaṃ, nāccāhitaṃ kamma karoti luddaṃ;
Kālāgataṃ atthapadaṃ na riñcati, tathāvidhaṃ paññavantaṃ vadanti.
78. “Yo ve kataññū katavedi dhīro, kalyāṇamitto daḥhabhatti ca hoti;
Dukhitassa sakkacca karoti kiccaṃ, tathāvidhaṃ sappurisaṃ vadanti.
79. “Etehi sabbehi guṇehupeto, saddho mudū saṃvibhāgī vadaññū;
Saṅgāhakaṃ sakhilaṃ saṇhāvācaṃ, tathāvidhaṃ no siri no jahātī”ti.

Tattha “**kāyena**”tiādāni padāni tividhasucaritadvārasena vuttāni. **Na attahetū**ti desanāsīsamevetam, attahetu vā parahetu vā yasahetu vā dhanahetu vā lābhahetu vā āmisakiñcikkahetu vā alikaṃ na kathetīti attho. Kāmañcesā attho “vācāya saññato”ti imināva siddho, musāvādino pana akattabbaṃ pāpaṃ nāma natthīti garubhāvādīpanatthaṃ puna evamāhāti veditabbo. Taṃ puggalaṃ sīlavantaṃ vadanti.

Gambhīrapañhanti atthato ca pālīto ca gambhīraṃ guḷhaṃ paṭicchannaṃ **sattubhastajātaka-** (jā. 1.7.46 ādayo) **sambhavaajātaka-** (jā. 1.16.138 ādayo) **mahāumaṅgajātaka-** (jā. 2.22.590 ādayo) āgatasadisam pañhaṃ. **Manasābhicintayanti** manasā bhicintento atthaṃ paṭivijjhivā candasahassaṃ sūriyasahassaṃ uṭṭhāpentō viya pākāṭaṃ katvā yo kathetuṃ sakkotīti attho. **Nāccāhīti** na atiahitam, hitātikantaṃ luddaṃ pharusaṃ sāhasikakammaṇca yo na karotīti attho. Imassa panatthassa āvibhāvattaṃ –

“Na paṇḍitā attasukhassa hetu, pāpāni kammāni samācaranti;
Dukkheṇa phuṭṭhā piḷitāpi santā, chandā dosā ca na jahanti dhamma”nti. –

Bhūripaṇḍho kathetabbo.

Kālāgatanti ettha dānaṃ dātabbakāle, sīlaṃ rakkhaṇakāle, uposathaṃ upavāsakāle, saraṇesu patiṭṭhānakāle, pabbajitakāle, samaṇadhammakaraṇakāle, vipassanācārasmiṃ yuñjanakāle cāti imāni dānādāni sampādentā kālāgataṃ atthapadaṃ na riñcati na hāpeti na gaḷāpeti nāma. **Tathāvidhanti** sakka sabbaññubuddhā ca paccekabuddhā ca bodhisattā ca paññavantaṃ kathentā evarūpaṃ puggalaṃ kathenti.

“**Yo ve**”ti gāthāya parena attano katagūṇaṃ jānātīti **kataññū**. Evaṃ ñatvā pana yenassa guṇo kato, tassa guṇaṃ paṭikaronto **katavedī** nāma. **Dukhitassāti** attano sahāyassa dukkhappattassa dukkhaṃ attani āropetvā yo tassa uppannikiccaṃ sahatthena sakkaccaṃ karotī, buddhādayo evarūpaṃ sappurisaṃ nāma kathenti. Apica sappurisaṃ nāma kataññū katavedīno hontīti **satapattajātaka-** (jā. 1.3.85-87) **cūlahamsajātaka-** (jā. 1.15.133 ādayo) **mahāhamsajātakādīni** (jā. 2.21.89 ādayo) kathetabbāni. **Etehi sabbehi**ti sakka yo etehi heṭṭhā vuttehi sīlādīhi sabbehi pi guṇehi upeto. **Saddhoti** okappanasaddhāya samannāgato. **Mudūti** piyabhāṇī. **Samvibhāgīti** sīlasamvibhāgadānasamvibhāgābhīratattā samvibhāgī. Yācakānaṃ vacanaṃ ñatvā dānavasena **vadaññū**. Catūhi saṅgahavatthūhi tesam tesam saṅgaṇhanato **saṅgāhakaṃ**, madhuravacanaṭāya **sakhilaṃ**, maṭṭhavacanaṭāya **saṅghavācaṃ** tathāvidhaṃ nu puggalaṃ adhiyatayasasobhaggasāṅkhātā sirī no jahāti, nāssa sirī vinassatīti.

Evaṃ mahāsatto gaganatale puṇṇacandaṃ utṭhāpento viya cattāro pañhe vissajjesi. Tato paraṃ sesapañhānaṃ pucchā ca vissajjanañca hoti –

80. “Subhāsitaṃ te anumodiyāna, aññaṃ taṃ pucchāmi tadiṅgha brūhi;
Sīlaṃ siriñcāpi satañca dhammaṃ, paññañca kaṃ seṭṭhataraṃ vadanti.
81. “Paññā hi seṭṭhā kusalā vadanti, nakkhattarājāriva tārakānaṃ;
Sīlaṃ sirī cāpi satañca dhammo, anvāyikā paññavato bhavanti.
82. “Subhāsitaṃ te anumodiyāna, aññaṃ taṃ pucchāmi tadiṅgha brūhi;
Kathaṃkaro kintikaro kimācamaṃ, kiṃ sevamāno labhatīdha paññaṃ;
Paññāya dānipaṭipadaṃ vadehi, kathaṃkaro paññavā hoti macco.
83. “Sevetha vuddhe nipuṇe bahussute, uggāhako ca paripucchako siyā;
Suṇeyya sakkacca subhāsītāni, evaṃkaro paññavā hoti macco.
84. “Sa paññavā kāmaguṇe avekkhati, aniccato dukkhato rogato ca;
Evaṃ vipassī pajahāti chandaṃ, dukkhesu kāmesu mahabbhayesu.
85. “Sa vītarāgo pavineyya dosaṃ, mettaṃ cittaṃ bhāvaye appamāṇaṃ;
Sabbesu bhūtesu nidhāya daṇḍaṃ, anindito brahmamupeti ṭhāna”nti.

Tattha **sīlanti** ācārasīlaṃ. **Sirinti** issariyasiriṃ. **Satañca dhammanti** sappurisaḍhammaṃ. **Paññanti** supaññaṃ. Evaṃ imesaṃ catunnaṃ dhammānaṃ kataraṃ dhammaṃ seṭṭhataraṃ vadantīti pucchati. **Paññā hīti**, sakka, etesu catūsu dhammesu yā esā paññā nāma, sāva seṭṭhā, itī buddhādayo kusalā vadanti. Yathā hi tārakagaṇā candaṃ parivārentī, candova tesam uttamo. Evaṃ sīlañca sirī cāpi satañca dhammoti ete tayopi anvāyikā **paññavato bhavanti** paññavantaṃ eva anugacchantī, paññāya eva parivārā hontīti attho.

“Kathaṃkaro”tiādīni aññamaññavevacanāneva. **Kathaṃkaroti** kiṃ nāma kammaṃ karonto kiṃ ācaranto kiṃ sevamāno bhajamāno payirupāsamāno idhaloke paññaṃ labhati, paññāyameva paṭipadaṃ vadehi, jānitukāmomhi, kathaṃkaro macco paññavā nāma hotīti pucchati. **Vuddheti** paññāvuddhippatte paṇḍite. **Nipuṇeti** sukhumakāraṇajānanasamatthe. **Evaṃkaroti** yo puggalo evaṃ vuttappakāre puggale sevati bhajati payirupāsati, pāḷiṃ uggāṇhāti, punappunaṃ atthaṃ pucchati, pāsāṇe lekhaṃ khaṇanto viya kañcanañāḷiyā sīhavasam sampācchanto viya ohitasoto sakkaccaṃ subhāsītāni suṇāti, ayaṃ evaṃkaro macco paññavā hotīti.

Evaṃ mahāsatto pācīnalokadhātuto sūriyaṃ utṭhāpento viya paññāya paṭipadaṃ kathetvā idāni tassā paññāya guṇaṃ kathento “**sa paññavā**”tiādīmāha. Tattha **kāmaguṇeti** kāmakotṭhāse hutvā abhāvattṭhena **aniccato**, diṭṭhadhammikasamparāyikānaṃ dukkhānaṃ vatthubhāvena **dukkhato**, aṭṭhanavutiyā rogamukhānaṃ kāme nissāya

uppattisambhavena **rogato ca avekkhati** oloketi, so **evaṃ vipassī** etehi kāraṇehi kāmānaṃ aniccāditaṃ passanto “kāme nissāya uppajjanakadukkhaṇaṃ anto natthi, kāmānaṃ pahānameva sukha”nti viditvā dukkhesu kāmesu mahabbhayesu chandaṃ pajahāti. **Sa vītarāgoti**, “sakka, so puggalo evaṃ vītarāgo navāghātavatthuvāsena uppajjanakasabhāvadosaṃ vinetvā mettacittaṃ bhāveyya, appamānasattārammaṇattā appamānaṃ taṃ bhāvetvā aparihīnajjhāno agarahito brahmaloke uppajjati”ti.

Evaṃ mahāsatte kāmānaṃ dosaṃ kathenteyeva tesaṃ tiṇṇampi rājūnaṃ sabalakāyānaṃ tadaṅgappahānena pañcakāmaguṇarāgo pahīno. Taṃ ñatvā mahāsatto tesaṃ pahaṃsanavasena gāthamāha –

86. “Mahatthiyaṃ āgamaṇaṃ ahosi, tavamaṭṭhakā bhīmarathassa cāpi;
Kāliṅgarājassa ca uggatassa, sabbesa vo kāmāraḅgo pahīno”ti.

Tattha **mahatthiyanti** mahatthaṃ mahāvippahāraṃ mahājutikaṃ. **Tavamaṭṭhakāti** tava aṭṭhakā. **Pahīnoti** tadaṅgappahānena pahīno.

Taṃ sutvā rājāno mahāsattassa thutiṃ karontā gāthamāhaṃsu –

87. “Evametaṃ paracittavedi, sabbesa no kāmāraḅgo pahīno;
Karohi okāsamanuggahāya, yathā gatiṃ te abhisambhavemā”ti.

Tattha **anuggahāyāti** pabbajjattāya okāsaṃ no karohi. Yathā mayaṃ pabbajitvā tava gatiṃ nipphattiṃ abhisambhavema pāpuṇeyyāma, tayā paṭividdhaguṇaṃ paṭivijjheyāmāti vadiṃsu.

Atha nesaṃ okāsaṃ karonto mahāsatto itaraṃ gāthamāha –

88. “Karomi okāsamanuggahāya, tathā hi vo kāmāraḅgo pahīno;
Pharātha kāyaṃ vipulāya pītiyā, yathā gatiṃ me abhisambhavethā”ti.

Tattha **pharātha kāyanti** jhānapītiyā vipulāya kāyaṃ pharathāti.

Taṃ sutvā te sampaṭicchantā gāthamāhaṃsu –

89. “Sabbāṃ karissāma tavānusāsaniṃ, yaṃ yaṃ tuvaṃ vakkhasi bhūripaṇṇa;
Pharāma kāyaṃ vipulāya pītiyā, yathā gatiṃ te abhisambhavemā”ti.

Atha nesaṃ sabalakāyānaṃ mahāsatto pabbajjaṃ dāpetvā isigaṇaṃ uyyojento gāthamāha –

90. “Katāya vacchassa kisassa pūjā, gacchantu bhonto isayo sādthurūpā;
Jhāne ratā hotha sadā samāhitā, esā ratī pabbajitassa setṭhā”ti.

Tattha **gacchantūti** attano attano vasanaṭṭhānāni gacchantu.

Isayo tassa sarabhaṅgasatthuno vacanaṃ sirasā sampaṭicchitvā vanditvā ākāsaṃ uppatitvā sakāni vasanaṭṭhānāni gamiṃsu. Sakkopi uṭṭhāyāsanaṃ mahāsattassa thutiṃ katvā añjaliṃ paggayha sūriyaṃ namassanto viya mahāsattam namassamāno sapaṇiso pakkāmi. Etamatthaṃ viditvā sathā imā gāthāyo abhāsi –

91. “Sutvāna gāthā paramatthasamhitā, subhāsītā isinā paṇḍitena;
Te vedajātā anumodamānā, pakkāmu devā devapuraṃ yasassino.
92. “Gāthā imā atthavatī subyañjanā, subhāsītā isinā paṇḍitena;
Yo kocimā aṭṭhikatvā suṇeyya, labhetha pubbāpariyaṃ visesaṃ;
Laddhāna pubbāpariyaṃ visesaṃ, adassanaṃ maccurājassa gacche”ti.

Tattha **paramatthasamhitāti** aniccādīpanena nibbānanissitā. **Gāthā imāti** idaṃ sathā sarabhaṅgasatthuno nibbānadāyakaṃ subhāsitaṃ vaṇṇento āha. Tattha **atthavatīti** nibbānadāyakaṭṭhena paramatthanissitā. **Subyañjanāti** parisuddhabyañjanā. **Subhāsītāti** sukathitā. **Aṭṭhikatvāti** attano atthikabhāvaṃ katvā atthiko hutvā sakkaccaṃ suṇeyya. **Pubbāpariyanti** paṭhamajjhānaṃ pubbaviseso, dutiyajjhānaṃ aparaviseso. Dutiyajjhānaṃ pubbaviseso, tatiyajjhānaṃ aparavisesoti evaṃ aṭṭhasamāpatticatummaggavasena pubbāparabhāvena ṭhitaṃ visesaṃ. **Adassananti**

pariyosāne aparavisesaṃ arahattaṃ labhitvā nibbānaṃ pāpuṇeyya. Nibbānappatto hi puggalo maccurājassa adassanaṃ gato nāma hotīti.

Evaṃ satthā arahattena desanāya kūṭaṃ gaṇhitvā “na, bhikkhave, idāneva, pubbepi moggallānassa ālāhane pupphavassaṃ vassī”ti vatvā saccāni pakāsetvā jātakaṃ samodhānento āha –

93. “Sālissaro sārīputto, meṇḍissaro ca kassapo;
Pabbato anuruddho ca, kaccāyano ca devalo;
94. “Anusisso ca ānando, kisavaccho ca kolito;
Nārado udāyitthero, parisā buddhāparisā;
Sarabhaṅgo lokanātho, evaṃ dhāretha jātaka”nti.

Sarabhaṅgajātakavaṇṇanā dutiyā.

[523] 3. Alambusājātakavaṇṇanā

Athabravīti idam satthā jetavane viharanto purāṇadutiyaikāpalobhanaṃ ārabha katesi. Vatthu **indriyajātake** (jā. 1.8.60 ādayo) vitthāritameva. Satthā pana taṃ bhikkhuṃ “saccaṃ kira tvaṃ, bhikkhu, ukkaṇṭhitosī”ti pucchitvā “saccaṃ, bhante”ti vutte “kena ukkaṇṭhāpitosī”ti vatvā “purāṇadutiyaikāyā”ti vutte “bhikkhu esā itthī tuyhaṃ anathakārikā, tvaṃ etaṃ nissāya jhānaṃ nāsetvā tīṇi saṃvaccharāni mūlho visaññī nipajjivā uppannāya saññāya mahāparidevaṃ paridevī”ti vatvā atītaṃ āhari.

Atīte bārāṇasiyaṃ brahmadatte rajjaṃ kārente bodhisatto kāsiraṭṭhe brāhmaṇakule nibbattivā vayappatto sabbasippesu nipphattiṃ patvā isipabbajjaṃ pabbajivā araññāyatane vanamūlaphalāhāro yāpesi. Athekā migī tassa passāvaṭṭhāne sambhavamissaṃkaṃ tiṇaṃ khādītva udakaṃ pivi. Ettakeneva ca tasmīṃ paṭibaddhacittā gabbhaṃ paṭilabhitvā tato paṭṭhāya katthaci agantvā tattheva tiṇaṃ khādītva assamassa sāmanteveva vicarati. Mahāsatto pariggaṇhanto taṃ kāraṇaṃ aññāsi. Sā aparabhāge manussadārakaṃ vijāyi. Mahāsatto taṃ puttasiṇehena paṭijaggi, “isisiṅgo”tissa nāmaṃ akāsi. Atha naṃ mahāsatto viññutappattaṃ pabbājetvā attano mahallakakāle taṃ ādāya nārivaṇaṃ nāma gantvā, “tāta, imasmiṃ himavante imehi pupphehi sadisā itthiyo nāma honti, tā attano vasaṃ gate mahāvīnaṃ pāpentī, na tāsāṃ vasaṃ nāma gantuṃ vaṭṭatī”ti ovaditvā aparabhāge brahmalokaparāyaṇo ahoṣi.

Isisiṅgopi jhānakīṭaṃ kīlanto himavantappadese vāsaṃ kappesi. Ghoratapo paramadhitindriyo ahoṣi. Athassa sīlatejena sakkassa bhavanaṃ kampi, sakko āvajjento taṃ kāraṇaṃ ñatvā “ayaṃ maṃ sakkattā cāveyya, ekaṃ accharaṃ pesetvā sīlamassa bhindāpessāmī”ti sakaladevalokaṃ upaparikkhanto attano aḍḍhateyyakoṭisankhānaṃ paricārikānaṃ majjhe ekaṃ alambusaṃ nāma accharaṃ ṭhapetvā aññaṃ tassa sīlaṃ bhinditva samatthaṃ adisvā taṃ pakkosāpetvā tassa sīlabhedam kātuṃ āṇāpesi. Tamatthaṃ āvikaronto satthā paṭhamam gāthamāha –

95. “Athabravi brahā indo, vatrabhū jayataṃ pitā;
Devakaññaṃ parābhetvā, sudhammāyaṃ alambusa”nti.

Tattha **brahāti** mahā. **Vatrabhūti** vatrassa nāma asurassa abhibhavitā. **Jayataṃ pitāti** jayantānaṃ jayappattānaṃ sesānaṃ tettimsāya devaputtānaṃ pitukiccasādhanena pitā. **Parābhetvāti** hadayaṃ bhinditvā olokento viya taṃ “paṭibalā aya”ntī ñatvāti attho. **Sudhammāyanti** sudhammāyaṃ devasabhāyaṃ.

Paṇḍukambalasilāsane nisinno taṃ alambusaṃ pakkosāpetvā idamāha –

96. “Misse devā taṃ yācanti, tāvatimsā saindakā;
Isippalobhane gaccha, isisiṅgaṃ alambuse”ti.

Tattha **misseti** taṃ ālapati, idaṅca tassā nāmaṃ, sabbā panitthiyo purise kilesamissanena missanato “missā”ti vuccanti, tena sādharmaṇena guṇanāmenālapanto evamāha. **Isippalobhaneti** isīnaṃ palobhanasamatthe. **Isisiṅganti** tassa kira matthake migasiṅgākārena dve cūḷā utṭhahiṃsu, tasmā evaṃ vuccati.

Iti sakko “gaccha isisiṅgaṃ upasankamitvā attano vasaṃ ānetvā sīlamassa bhindā”ti alambusaṃ āṇāpesi.

97. “Purāyaṃ amhe acceti, vattavā brahmacariyavā;
Nibbānābhīrato vuddho, tassa maggāni āvarā”ti. – vacanaṃ āha;

Tattha **purāyanti** ayaṃ tāpaso vattasampanno ca brahmacariyavā ca, so panesa dīghāyukatāya nibbānasaṅkhāte magge abhirato guṇavuddhiyā ca vuddho. Tasmā yāva esa amhe nātikkamati, na abhibhavitvā imamhā ṭhānā cāveti, tāvadeva tvaṃ gantvā tassa devalokagamanāni maggāni āvara, yathā idha nāgacchati, evaṃ karohīti attho.

Taṃ sutvā alambusā gāthādvayamāha –

98. “Devarāja kimeva tvaṃ, mameva tvaṃ sikkhasi;
Isippalobhane gaccha, santi aññāpi accharā.
99. “Mādisiyo pavarā ceva, asoke nandane vane;
Tāsampi hotu pariyāyo, tāpi yantu palobhanā”ti.

Tattha **kimeva tvanti** kiṃ nāmetam tvaṃ karosīti dīpeti. **Mameva tvaṃ sikkhasīti** imasmiṃ sakaladevaloke mameva tvaṃ ikkhasi, aññaṃ na passasīti adhippāyena vadati. **Sa**-kāro panettha byañjanasandhikaro. **Isippalobhane gacchāti** kiṃkāraṇā maññeva evaṃ vadesīti adhippāyo. **Pavarā cevāti** mayā uttaritarā ceva. **Asoketi** sokarahite. **Nandaneti** nandijanake. **Pariyāyoti** gamanavāro.

Tato sakko tisso gāthāyo abhāsi –

100. “Addhā hi saccaṃ bhaṇasi, santi aññāpi accharā;
Tādisiyo pavarā ceva, asoke nandane vane.
101. “Na tā evaṃ pajānanti, pāricariyaṃ pumaṃ gatā;
Yādisaṃ tvaṃ pajānāsi, nāri sabbaṅgasobhane.
102. “Tvameva gaccha kalyāṇi, itthīnaṃ pavarā casi;
Taveva vaṇṇarūpena, savasamānayissasī”ti.

Tattha **pumaṃ gatāti** purisaṃ upasaṅkamantā samānā purisapalobhinipāricariyaṃ na jānanti. **Vaṇṇarūpenāti** sarīravaṇṇena ceva rūpasampattiyā ca. **Savasamānayissasīti** taṃ tāpasam attano vasaṃ ānessasīti.

Taṃ sutvā alambusā dve gāthā abhāsi –

103. “Na vāhaṃ na gamissāmi, devarājena pesitā;
Vibhemi cetam āsādum, uggatejo hi brāhmaṇo.
104. “Aneke nirayaṃ pattā, isimāsādiyā janā;
Āpannā mohasamsāraṃ, tasmā lomāni haṃsaye”ti.

Tattha **na vāhanti** na ve ahaṃ. **Vibhemīti** bhāyāmi. **Āsāduntī** āsādītum. Idaṃ vuttaṃ hoti – nāhaṃ, deva, tayā pesitā na gamissāmi, apicāhaṃ taṃ isim sīlabhedanattāya allīyitum bhāyāmi, uggatejo hi soti. **Āsādiyāti** āsādetvā. **Mohasamsāranti** mohena saṃsāraṃ, mohena isim palobhetvā saṃsāraṃ āpannā vaṭṭadukkhe patiṭṭhitā sattā gaṇanapathaṃ atikkantā. **Tasmāti** tena kāraṇena. **Lomāni haṃsayeti** ahaṃ lomāni utṭhapemi, “tassa kirāhaṃ sīlaṃ bhindissāmī”ti cintayamānāya me lomāni pahaṃsantīti vadati.

105. “Idaṃ vatvāna pakkāmi, accharā kāmavaṇṇinī;
Missā missitumicchantī, isisingaṃ alambusā.
106. “Sā ca taṃ vanamogayha, isisingena rakkhitam;
Bimbijālakasañchannaṃ, samantā addhayanam.
107. “Pātova pātārāsamhi, udaṇhasamayaṃ pati;
Aggiṭṭhaṃ parimajjantaṃ, isisingaṃ upāgamī”ti. – imā abhisambuddhagāthā;

Tattha **pakkāmīti** tena hi, devarāja, āvajjeyyāsi manti attano sayanagabbhaṃ pavisitvā alaṅkaritvā isisingaṃ kilesena missitum icchantī pakkāmi, bhikkhave, sā accharā tassa assamaṃ gatāti. **Bimbijālakasañchannanti** rattāṅkuravanena sañchannaṃ. **Pātova pātārāsamhīti**, bhikkhave, pātārāsavelāya pātova pageyeva atipageva. **Udaṇhasamayaṃ patīti** sūriyuggamanavelāyameva. **Aggiṭṭhanti** aggisālaṃ. Rattim padhānamanuyūñjitvā pātova

nhatvā udakakiccaṃ katvā paññasālāyaṃ thokaṃ jhānasukhena vītināmetvā nikkhamitvā aggisālaṃ sammajantaṃ taṃ isisiṅgaṃ sā upāgami, itthivilāsaṃ dassenti tassa purato aṭṭhāsī.

Atha naṃ tāpaso pucchanto āha –

108. “Kā nu vijjurivābhāsī, osadhī viya tārakā;
Vicittahatthābharaṇā, āmuttamaṇikuṇḍalā.
109. “Ādiccavaññasāṅkā, hemacandanagandhinī;
Saññātūrū mahāmāyā, kumārī cārudassanā.
110. “Vilaggā mudukā suddhā, pādā te suppatiṭṭhitā;
Gamanā kāmanīyā te, harantiyeva me mano.
111. “Anupubbā ca te ūrū, nāganāsasamūpamā;
Vimaṭṭhā tuyhaṃ sussoṇī, akkhassa phalakaṃ yathā.
112. “Uppalasseva kiñjakkhā, nābhi te sādhusaṅṭhitā;
Purā kaṇhañjanasseva, dūrato patidissati.
113. “Duvidhā jātā urajā, avaṅṭā sādhipaccudā;
Payodharā apatitā, aḍḍhalābusamā thanā.
114. “Dīghā kambutalābhāsā, gīvā eṇeyyakā yathā;
Paṇḍarāvaraṇā vaggu, catutthamanasannibhā.
115. “Uddhaggā ca adhaggā ca, dumaggaparimajjitā;
Duvijā nelasambhūtā, dantā tava sudassanā.
116. “Apañḍarā lohitantā, jiñjūkaphalasannibhā;
Āyatā ca visālā ca, nettā tava sudassanā.
117. “Nātidīghā susammaṭṭhā, kanakabyāsamocitā;
Uttamaṅgaruhā tuyhaṃ, kesā candanagandhikā.
118. “Yāvātā kasigorakkhā, vāñijānañca yā gati;
Isīnañca parakkantaṃ, saññātānaṃ tapassinaṃ.
119. “Na te samasamaṃ passe, asmim pathavimaṇḍale;
Ko vā tvaṃ kassa vā putto, kathaṃ jānemu taṃ maya’’nti.

Tattha **vicittahatthābharaṇā**ti vicittehi hatthābharaṇehi samannāgatā. **Hemacandanagandhinī**ti suvañṇavañṇacandanagandhavilepanā. **Saññātūrū**ti suvaṭṭitaghanaūru sampannaūrulakkhaṇā. **Vilaggā**ti saṃkhittamajjhā. **Mudukā**ti mudu sukhumālā. **Suddhā**ti nimmalā. **Suppatiṭṭhitā**ti samaṃ pathaviṃ phusantā suṭṭhu patiṭṭhitā. **Gamanā**ti gacchamānā. **Kāmanīyā**ti kantā kāmitabbayuttakā. **Harantiyeva me manoti** ete evarūpena paramena itthivilāsenā caṅkamantiyā tava pādā mama cittaṃ harantiyeva. **Vimaṭṭhā**ti visālā. **Sussoṇī**ti sundarasoṇī. **Akkhassā**ti sundaravañṇassa akkhassa suvañṇaphalakaṃ viya visālā te soṇīti vadati. **Uppalasseva kiñjakkhā**ti nīluppalakaṇṇikā viya. **Kaṇhañjanassevā**ti sukhumakaṇḍhalomacittattā evamāha.

“Duvidhā’’tigāthaṃ thane vañṇayanto āha. Te hi dve hutvā ure jātā vañṇassa abhāvā **avaṅṭā**, ure laggā eva hutvā suṭṭhu nikkhantattā **sādhipaccudā**, payassa dhāraṇato **payodharā**, **apatitā**ti na patitā, amilātātāya vā alambanātāya vā na anto pavīṭṭhāti apatitā, suvañṇaphalake thapitasuvañṇamayavaṭṭaalābuno aḍḍhena sadisātāya **aḍḍhalābusamā thanā**. **Eṇeyyakā yathā**ti eṇīmīgassa hi dīghā ca vaṭṭā ca gīvā sobhati yathā, evaṃ tava gīvā thokaṃ dīghā. **Kambutalābhāsā**ti suvañṇāliṅgatalasannibhā gīvāti attho. **Paṇḍarāvaraṇā**ti dantāvaraṇā. **Catutthamanasannibhā**ti catutthamano vuccati catutthamanavathubhūtā jivhā. Abhirattabhāvena jivhāsadisāṃ te oṭṭhpariyosānanti vadati. **Uddhaggā**ti heṭṭhimadantā. **Adhaggā**ti uparimadantā. **Dumaggaparimajjitā**ti dantakaṭṭhparimajjitā parisuddhā. **Duvijā**ti dvijā. **Nelasambhūtā**ti niddosesu hanumaṃsapariyosānesu sambhūtā.

Apaṇḍarāti kaṇhā. **Lohitantā**ti rattapariyantā. **Jiṇḍukaphalasannibhā**ti rattatṭhāne jiṇḍukaphalasadisā. **Sudassanā**ti passantānaṃ atittikarā pañcapasādasamannāgatā. **Nātidighā**ti pamāṇayuttā. **Susammaṭṭhā**ti suṭṭhu sammatṭhā. **Kanakabyāsamocitā**ti kanakabyā vuccati suvaṇṇaphaṇikā, tāya gandhatelaṃ ādāya paharitā suracitā. **Kasigorakkhā**ti iminā kasiṇca gorakkhaṇca nissāya jīvanakasatte dasseti. **Yā gatī**ti yattakā nipphatti. **Parakkantanti** yattakaṃ isīnaṃ parakkantaṃ, vitthārīkatā imasmim̐ himavante yattakā isayo vasantīti attho. **Na te samasamanti** tesu sabbesu ekampi rūpalīḷāvīlāsādisamātāya tayā samānaṃ na passāmi. **Ko vā tvanti** idaṃ tassa itthibhāvaṃ jānanto purisavohāravasena pucchati.

Evaṃ pādato paṭṭhāya yāva kesā attano vaṇṇaṃ bhāsante tāpase alambusā tuṇhī hutvā tassā kathāya yathānusandhiṃ gatāya tassa sammūlhabhāvaṃ ṇatvā gāthamāha –

120. “Na pañhakālo bhaddante, kassapevaṃ gate sati;
Ehi samma ramissāma, ubho asmākamassame;
Ehi taṃ upagūhissaṃ, ratīnaṃ kusalo bhavā”’ti.

Tattha **kassapevaṃ gate satī**ti kassapagotta evaṃ tava citte pavatte sati pañhakālo na hoti. **Sammā**ti vayassa, piyavacanālanametamaṃ. **Ratīnanti** pañcakāmaguṇaratīnaṃ.

Evaṃ vatvā alambusā cintesi – “nāyaṃ mayi ṭhitāya hatthapāsamaṃ āgamissati, gacchantī viya bhavissāmī”’ti. Sā itthimāyākusalatāya tāpasamaṃ anupasaṅkamitvā āgatamaggābhimukhī pāyāsī. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

121. “Idaṃ vatvāna pakkāmi, accharā kāmavaṇṇinī;
Missā missitumicchanti, isisīṅgaṃ alambusā”’ti.

Atha naṃ tāpaso gacchantiṃ disvā “ayaṃ gacchati”’ti attano dandhaparakkamaṃ mandagamaṃ chinditvā vegena dhāvītvā kesesu hatthena parāmasi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

122. “So ca vegena nikkhamma, chetvā dandhaparakkamaṃ;
Tamuttamāsu veṇṭisu, ajjhappatto parāmasi.
123. “Tamudāvatta kalyāṇī, palissaji susobhanā;
Cavitamhi brahmacariyā, yathā taṃ atha tositā.
124. “Manasā agamā indaṃ, vasantaṃ nandane vane;
Tassā saṅkappamaññāya, maghavā devakuñjaro.
125. “Pallaṅkaṃ paṇḍi khippaṃ, sovaṇṇaṃ sopavāhanaṃ;
Sauttaracchadapaññāsaṃ, saḥassapaṭṭiyatthataṃ.
126. “Tameṇaṃ tattha dhāresi, ure katvāna sobhanā;
Yathā ekamuhuttaṃva, tīṇi vassāni dhārayi.
127. “Vimado tīhi vassehi, pabujjhītvāna brāhmaṇo;
Addasāsi haritarukkhe, samantā aggyiāyanaṃ.
128. “Navapattavanaṃ phullaṃ, kokilaggaṇaghositamaṃ;
Samantā paviloketvā, rudaṃ assūni vattayī.
129. “Na juhe na jape mante, aggihuttaṃ pahāpitaṃ;
Ko nu me pāricariyāya, pubbe cittaṃ palobhayi.
130. “Araññe me viharato, yo me tejā ha sambhutaṃ;
Nānāratanaṃ paripūraṃ, nāvaṃva gaṇhi aṇṇave”’ti.

Tattha **ajjhappattoti** sampatto. **Tamudāvatta kalyāṇī**ti taṃ kese parāmasitvā ṭhitaṃ isiṃ udāvattitvā nivattitvā kalyāṇadassanā sā suṭṭhu sobhanā. **Palissajī**ti āliṅgi. **Cavitamhi brahmacariyā, yathā taṃ atha tositā**ti, bhikkhave, tassa isino tāvadeva jhānaṃ antaradhāyi. Tasmim̐ tamhā jhānā brahmacariyā cavite yathā taṃ sakkena patthitaṃ, tatheva aho. Atha sakkassa patthanāya samiddhabhāvaṃ viditvā sā devakaññā tositā, tassa tena

brahmacariyavināsenā sañjanitapītipāmojjāti attho.

Manasā agamāti sā taṃ āliṅgitvā ṭhitā “aho vata sakko pallaṅkaṃ me peseyyā”ti evaṃ pavattena manasā indaṃ agamā. **Nandane vaneti** nandijjananasamatthatāya nandanavanasaṅkhāte tāvatimsabhavane vasantaṃ. **Devakuñjaroti** devaseṭṭho. **Pahiṇīti** pesesi. “Pāhiṇī”tipi pāṭho. **Sopavāhananti** saparivāraṃ. **Sauttaracchadapaññāsanti** paññāsāya uttaracchadehi paṭicchāditaṃ. **Sahassapaṭiyatthatanti** sahasadibbakojavatthataṃ. **Tamenam tathāti** taṃ isisiṅgaṃ tattha dibbapallaṅke nisinnā sā ure katvā dhāresi. **Tīṇi vassānti** ekamuhuttaṃ viya manussagaṇānāya tīṇi vassāni taṃ ure nipajjāpetvā tattha nisinnā dhāresi.

Vimadoti nimmado vigatasaññabhāvo. So hi tīṇi saṃvaccharāni visañño sayitvā pacchā paṭiladdhasañño pabujjhi. Tasmīṃ pabujjhamāne hatthādiphandaṇaṃ disvāva alambusā tassa pabujjhanabhāvaṃ ñatvā pallaṅkaṃ antaradhāpetvā sayampi antarahitā aṭṭhāsi. **Addasāsiti** so assamapadaṃ olokeno “kena nu khomhi sīlavināsaṃ pāpito”ti cintetvā mahantena saddena paridevamāno addasāsi. **Haritarukkheti** aggiyāyanasaṅkhātāṃ aggisālaṃ samantā parivāretvā ṭhite haritapattarukkhe. **Navapattavananti** taruṇehi navapattehi sañchannaṃ vanaṃ. **Rudanti** paridevanto.

Na juhe na jape manteti ayamassa paridevanagāthā. **Pahāpitanti** hāpitaṃ, **pa-kāro** upasaggamattaṃ. **Pāricariyāyāti** ko nu kilesapāricariyāya ito pubbe mama cittaṃ palobhayīti paridevati. **Yo me tejā ha sambhutanti** **ha-kāro** nipātamattaṃ. Yo mama samaṇatejena sambhūtaṃ jhānaguṇaṃ nānāratanaṃ paripuṇṇaṃ mahantaṃ mahaṇṇave nāvaṃ viya gaṇhi, vināsaṃ pāpesi, ko nāmesoti paridevatīti.

Taṃ sutvā alambusā cintesi – “sacāhaṃ na kathessāmi, ayaṃ me abhisapissati, handassa kathessāmi”ti. Sā dissamānena kāyena ṭhatvā gāthamāha –

131. “Ahaṃ te pāricariyāya, devarājena pesitā;
Avadhiṃ cittaṃ cittena, pamādo tvaṃ na bujjhasī”ti.

So tassā kathaṃ sutvā pitarā dinnaovādaṃ saritvā “pitu vacanaṃ akatvā mahāvināsaṃ pattomhī”ti paridevanto catasso gāthāyo abhāsi –

132. “Imāni kira maṃ tāto, kassapo anusāsati;
Kamalāsadisitthiyo, tāyo bujjhesi māṇava.

133. “Uregaṇḍāyo bujjhesi, tāyo bujjhesi māṇava;
Iccānusāsī maṃ tāto, yathā maṃ anukampako.

134. “Tassāhaṃ vacanaṃ nākaṃ, pitu vuddhassa sāsanaṃ;
Araññe nimmanussamhi, svajja jhāyāmi ekako.

135. “Sohaṃ tathā karissāmi, dhiratthu jīvitena me;
Puna vā tādiso hessaṃ, maraṇaṃ me bhavissatī”ti.

Tattha **imānīti** imāni vacanāni. **Kamalāsadisitthiyoti** kamalā vuccati nāripupphalatā, tāsāṃ pupphasadisā itthiyo. **Tāyo bujjhesi māṇavāti** māṇava tvaṃ tāyo jāneyyāsī, ñatvā dassanapathaṃ agantvā palāpeyyāsīti yāni evarūpāni vacanāni tadā maṃ tāto anusāsati, imāni kira tānīti. **Uregaṇḍāyoti** uramhi dvīhi gaṇḍehi samannāgatā. **Tāyo bujjhesi, māṇavāti**, māṇava, tāyo attano vasaṃ gate vināsaṃ pāpentīti tvaṃ jāneyyāsī. **Nākanti** nākarim. **Jhāyāmīti** pajjhāyāmi paridevāmi. **Dhiratthu jīvitena meti** dhiratthu garahitaṃ mama jīvitaṃ, jīvitena me ko attho. **Puna vāti** tathā karissāmi, yathā puna vā tādiso bhavissāmi, naṭṭhaṃ jhānaṃ uppādetvā vītarāgo bhavissāmi, maraṇaṃ vā me bhavissatīti.

So kāmarāgaṃ pahāya puna jhānaṃ uppādesi. Athassa samaṇatejaṃ disvā jhānassa ca uppāditabhāvaṃ ñatvā alambusā bhītā khamāpesi. Tamatthaṃ pakāsento sathā dve gāthāyo abhāsi –

136. “Tassa tejaṃ vīriyañca, dhitiṃ ñatvā avatṭhitaṃ;
Sirasā aggahī pāde, isisiṅgaṃ alambusā.

137. “Mā me kujjha mahāvīra, mā me kujjha mahāise;
Mahā attho mayā ciṅṅo, tidasānaṃ yasassinaṃ;

Tayā pakampitaṃ āsi, sabbam devapuraṃ tadā’’ti.

Atha naṃ so ‘‘khamāmi te, bhadde, yathāsukhaṃ gacchā’’ti vissajjento gāthamāha –

138. ‘‘Tāvatiṃsā ca ye devā, tidasānañca vāsavo;
Tvañca bhadde sukhī hohi, gaccha kaññe yathāsukha’’nti.

Sā taṃ vanditvā teneva suvaṇṇapallaṅkena devapuraṃ gatā. Tamatthaṃ pakāsento satthā tisso gāthāyo abhāsi –

139. ‘‘Tassa pāde gahetvāna, katvā ca naṃ padakkhiṇaṃ;
Añjaliṃ paggahetvāna, tamhā ṭhānā apakkami.

140. ‘‘Yo ca tassāsi pallaṅko, sovaṇṇo sopavāhano;
Sauttaracchadapaññāso, sahasapaṭiyatthato;
Tameva pallaṅkamāruyha, agā devāna santike.

141. ‘‘Tamokkamiva āyantim, jalantim vijjutam yathā;
Patīto sumano vitto, devindo adadā vara’’nti.

Tattha **okkamivā**ti dīpakaṃ viya. ‘‘Patīto’’tiādīhi tuṭṭhākārova dassito **adadā varanti** āgantvā vanditvā ṭhitāya tuṭṭho varaṃ adāsi.

Sā tassa santike varaṃ gaṇhantī osānagāthamāha –

142. ‘‘Varaṅce me ado sakka, sabbabhūtānamissara;
Nisippalobhikā gacche, etaṃ sakka varaṃ vare’’ti.

Tassattho – ‘‘sakka devarāja, sace me tvaṃ varaṃ ado, puna isipalobhikāya na gaccheyyaṃ, mā maṃ etadatthāya pahīneyyāsi, etaṃ varaṃ vare yācāmī’’ti.

Satthā tassa bhikkhuno imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā saccāni pakāsetvā jātakaṃ samodhānesi, saccapariyosāne so bhikkhu sotāpattiṃphale patiṭṭhahi. Tadā alambusā purāṇadutiyaikā ahoṣi, isisiṅgo ukkaṇṭhitabhikkhu, pitā mahāsi pana ahameva ahoṣinti.

Alambusājātakavaṇṇanā tatiyā.

[524] 4. Saṅkhapālaajātakavaṇṇanā

Ariyāvakaṃsoti idaṃ satthā jetavane viharanto uposathakammaṃ ārabba kathesi. Tadā hi satthā uposathike upāsake sampahaṃsetvā ‘‘porāṇakapaṇḍitā mahatiṃ nāgasampattiṃ pahāya uposathavāsaṃ upavasimsuyevā’’ti vatvā tehi yācito atītaṃ āhari.

Atīte rājagahe magadharājā nāma rajjaṃ kāresi. Tadā bodhisatto tassa rañño aggamahesiyā kucchimhi nibbatti, ‘‘duyyodhano’’tissa nāmaṃ kariṃsu. So vayappatto takkasilāyaṃ sabbasippāni uggaṇhitvā āgantvā pitu sippaṃ dassesi. Atha naṃ pitā rajje abhisiñcivā isipabbajjaṃ pabbajitvā uyyāne vasi. Bodhisatto divasassa tickhattuṃ pitu santikaṃ agamāsi. Tassa mahālābhasakkāro udapādi. So teneva palibodhena kaṣiṇaparikammamattampi kātuṃ asakkonto cintesi – ‘‘mahā me lābhasakkāro, na sakkā mayā idha vasantena imaṃ jaṭaṃ chindituṃ, puttassa me anāroce tvāva aññattha gamissāmī’’ti. So kañci ajānāpetvā uyyānā nikkhamitvā magadharatṭhaṃ atikkamitvā mahisakarattṭhe saṅkhapāladahato nāma nikkhantāya kaṇṇaveṇṇāya nadiyā nivattane candakapabbataṃ upanissāya paṇṇasālāṃ katvā tattha vasanto kaṣiṇaparikammaṃ katvā jhānābhīṇṇā nibbattetvā uñchācariyāya yāpesi. Tameṃ saṅkhapālo nāma nāgarājā mahantena parivārena kaṇṇaveṇṇanadito nikkhamitvā antarantarā upasaṅkamati. So tassa dhammaṃ desesi. Athassa putto pitaraṃ daṭṭhukāmo gataṭṭhānaṃ ajānanto anuvicārāpetvā ‘‘asukaṭṭhāne nāma vasatī’’ti ṇatvā tassa dassanatthāya mahantena parivārena tattha gantvā ekamante khandhavāraṃ nivāsetvā katipayehi amaccehi saddhiṃ assamapadābhimukho pāyāsi.

Tasmiṃ khaṇe saṅkhapālo mahantena parivārena dhammaṃ suṇanto nisīdi. So taṃ rājānaṃ āgacchantam disvā isiṃ vanditvā uṭṭhāyāsānā pakkāmi. Rājā pitaraṃ vanditvā paṭisanthāraṃ katvā nisīditvā pucchi – ‘‘bhante, katararājā nāmesa tumhākaṃ santikaṃ āgato’’ti. Tāta, saṅkhapālanāgarājā nāmesoti. So tassa sampattiṃ nissāya nāgabhave lobhaṃ katvā katipāhaṃ vasitvā pitu bhikkhāhāraṃ nibaddhaṃ dāpetvā attano nagarameva gantvā catūsu dvāresu dānasālāyo kāretvā sakalajambudīpaṃ saṅkhobhento dānaṃ datvā silaṃ rakkhitvā uposathakammaṃ katvā

nāgabhavanam patthetvā āyupariyosāne nāgabhavane nibbattitvā saṅkhapālanāgarājā ahoṣi. So gacchante kāle tāya sampattiyā vippaṭṭisārī hutvā tato paṭṭhāya manussayoniṃ patthento uposathavāsaṃ vasi. Athassa nāgabhavane vasantassa uposathavāso na sampajjati, sīlavināsaṃ pāpuṇāti. So tato paṭṭhāya nāgabhavanā nikkhamitvā kaṇṇaveṇṇāya nadiyā avidūre mahāmaggassa ca ekapadikamaggassa ca antare ekaṃ vammikaṃ parikkhipitvā uposatham adhiṭṭhāya samādinnaṣīlo “mama cammamamsādīhi atthikā cammamamsādīni harantū”ti attānaṃ dānamukhe vissajjetvā vammikamatthake nipanno samaṇadhammaṃ karonto cātuddase pannarase vasitvā paṭipade nāgabhavanam gacchati.

Tasmiṃ ekadivasam evaṃ sīlam samādiyitvā nipanne paccantagāmvāsino soḷasa janā “maṃsam āharissāmā”ti āvudhahatthā araṇṇe vicarantā kiṅci alabhitvā nikkhantā tam vammikamatthake nipannaṃ disvā “mayam ajja godhāpotakampi na labhimhā, imam nāgarājānaṃ vadhitvā khādissāmā”ti cintetvā “mahā kho panesa gayhamāno palāyeyya, yathānipannaṃeva tam bhogesu sūlehi vijjhitvā dubbalaṃ katvā gaṇhissāmā”ti sūlāni ādāya upasaṅkamimsu. Bodhisattassa sarīraṃ mahantaṃ ekadoṇikanāvappamāṇam vaṭṭetvā ṭhapitasumanapupphadāmaṃ viya jīṇjukaphalasannibhehi akkhīhi jayasumanapupphasadisena ca sīsena samannāgataṃ ativiya sobhati. So tesam soḷasannaṃ janānaṃ padasaddena bhogantarato sīsam nīharitvā rattakkhīni ummīletvā te sūlahatthe āgacchante disvā cintesi – “ajja mayham manoratho matthakaṃ pāpuṇissati, aham attānaṃ dānamukhe niyyādetvā vīriyam adhiṭṭhahitvā nipanno, ime mama sarīraṃ sattīhi koṭṭetvā chiddāvachiddaṃ karonte kodhavasena akkhīni ummīletvā na olokessāmī”ti attano sīlabhedabhayena dalham adhiṭṭhāya sīsam bhogantareyeva pavesetvā nipajji. Atha naṃ te upagantvā naṅgutṭhe gahetvā kaḍḍhantā bhūmiyam pothetvā tikhiṇasūlehi aṭṭhasu ṭhānesu vijjhitvā sakaṇṭakakālavettayaṭṭhiyo pahāramukhehi pavesetvā aṭṭhasu ṭhānesu kājenādāya mahāmaggaṃ paṭipajjimsu, mahāsatto sūlehi vijjhanato paṭṭhāya ekaṭṭhānepi kodhavasena akkhīni ummīletvā te na olokesi. Tassa aṭṭhahi kājehi ādāya nīyamānassa sīsam olambetvā bhūmiyam pahari. Atha naṃ “sīsamassa olambatī”ti mahāmagge nipajjāpetvā taruṇasūlena nāsāpuṭam vijjhitvā rajjukaṃ pavesetvā sīsam ukkhipitvā kājakoṭiyam laggitvā punapi ukkhipitvā maggaṃ paṭipajjimsu.

Tasmiṃ khaṇe videharatṭhe mithilanagaravāsī ālāro nāma kuṭumbiko pañca sakaṭasatāni ādāya sukhayānake nisīditvā gacchanto te bhojaputte bodhisattaṃ tathā gaṇhitvā gacchante disvā tesam soḷasannampi soḷasahi vāhagoṇehi saddhiṃ pasataṃ pasataṃ suvaṇṇamāsake sabbesaṃ nivāsanapārūpanāni bhariyānampi nesaṃ vatthābharaṇāni datvā vissajjāpesi. Atha so nāgabhavanam gantvā tattha papañcaṃ akatvā mahantena parivārena nikkhamitvā ālāraṃ upasaṅkamitvā nāgabhavanassa vaṇṇam kathetvā tam ādāya nāgabhavanam gantvā tīhi nāgakaññāsatehi saddhiṃ mahantamassa yasam datvā dibbehi kāmehi santappesi. Ālāro nāgabhavane ekavassaṃ vasitvā dibbakāme paribhuñjitvā “icchāmaṃ, samma, pabbajitu”nti nāgarājassa kathetvā pabbajitaparikkhāre gahetvā nāgabhavanato himavantappadesam gantvā pabbajitvā tattha ciraṃ vasitvā aparabhāge cārikaṃ caranto bārāṇasim patvā rājuyāne vasitvā punadivase bhikkhāya nagaram pavisitvā rājadvāraṃ agamāsi. Atha naṃ bārāṇasirājā disvā iriyāpathe pasīditvā pakkosāpetvā paññattāsane nisīdāpetvā nānaggarasabhojanaṃ bhojetvā aññatarasmim nīce āsane nisinnō vanditvā tena saddhiṃ sallapanto paṭhamam gāthamāha –

143. “Ariyāvākāsosi pasannanetto, mañṇe bhavam pabbajito kulamhā;
Katham nu vittāni pahāya bhoge, pabbaji nikkhamma gharā sapañña”ti.

Tattha **ariyāvākāsoti** niddosasundarasarīravākāsosi, abhirūposīti attho. **Pasannanetto**ti pañcahi pasādehi yuttanetto. **Kulamhāti** khattiyakulā vā brāhmaṇakulā vā seṭṭhikulā vā pabbajitosīti maññāmi. **Katham nūti** kena kāraṇena kiṃ ārammaṇam katvā dhanañca upabhoge ca pahāya gharā nikkhamitvā pabbajitosi sapañña paṇḍitapurisāti pucchati.

Tato param tāpasassa ca rañṇo ca vacanappaṭivacanasena gāthānaṃ sambandho veditabbo –

144. “Sayam vimānaṃ naradeva disvā, mahānubhāvassa mahoragassa;
Disvāna puññaṃ mahāvīpākam, saddhāyamaṃ pabbajitomhi rāja.
145. “Na kāmakāmā na bhayā na dosā, vācam musā pabbajitā bhaṇanti;
Akkhāhi me pucchito etamattham, sutvāna me jāyihitippassādo.
146. “Vāñjija raṭṭhādhipa gacchamāno, pathe addasāsīmhi bhojaputte;
Pavaḍḍhakāyam uragam mahantaṃ, ādāya gacchante pamodamāne.
147. “Soham samāgamma janinda tehi, pahaṭṭhalomo avacamhi bhīto;
Kuhim ayam nīyati bhīmākāyo, nāgena kiṃ kāhatha bhojaputtā.

148. “Nāgo ayaṃ nīyati bhojanatthā, pavaḍḍhakāyo urago mahanto;
Sāduñca thūlañca muduñca maṃsaṃ, na tvaṃ rasaññāsī videhaputta.
149. “Ito mayaṃ gantvā sakaṃ nicketaṃ, ādāya satthāni vikopayitvā;
Maṃsāni bhokkhāma pamodamānā, mayañhi ve sattavo pannagānaṃ.
150. “Sace ayaṃ nīyati bhojanatthā, pavaḍḍhakāyo urago mahanto;
Dadāmi vo balibaddāni soḷasa, nāgaṃ imaṃ muñcatha bandhanasmā.
151. “Addhā hi no bhakkho ayaṃ manāpo, bahū ca no uragā bhuttapubbā;
Karoma te taṃ vacanaṃ aḷāra, mittañca no hohi videhaputta.
152. “Tadāssu te bandhanā mocayiṃsu, yaṃ natthuto paṭimokkassa pāse;
Mutto ca so bandhanā nāgarājā, pakkāmi pācīnamukho muhuttaṃ.
153. “Gantvāna pācīnamukho muhuttaṃ, puññehi nettehi palokayī maṃ;
Tadāssaṃ piṭṭhito anvagacchiṃ, dasaṅgulīṃ añjalīṃ paggahetvā.
154. “Gaccheva kho tvaṃ taramānarūpo, mā taṃ amittā punaraggahesum;
Dukkho hi luddehi punā samāgamo, adassanaṃ bhojaputtāna gaccha.
155. “Agamāsi so rahadaṃ vipasannaṃ, nīlobhāsaṃ ramañīyaṃ sutitthaṃ;
Samotataṃ jambuhi vetasāhi, pāvekkhi nittiṇṇabhayo paṭīto.
156. “So taṃ pavissa nacirassa nāgo, dibbena me pāturahū janinda;
Upaṭṭhahī maṃ pitaraṃva putto, hadayaṅgamaṃ kaṇṇasukhaṃ bhaṇanto.
157. “Tvaṃ mesi mātā ca pitā aḷāra, abbhantaro pānadado sahāyo;
Sakañca iddhiṃ paṭilābhakosmi, aḷāra passa me nivesanāni;
Pahūtabhakkhaṃ bahuannaṃpānaṃ, masakkasāraṃ viya vāsavassā”’ti.

Tattha **vimānanti** saṅkhapālanāgarañño anekasatanātakasampattisampannaṃ kañcanaṃaṇivimānaṃ. **Puññānanti** tena katapuññānaṃ mahantaṃ vipākaṃ disvā kammañca phalañca paralokañca saddahitvā pavattāya saddhāya ahaṃ pabbajito. **Na kāmakāmāti** na vatthukāmenapi bhayenapi dosenapi musā bhaṇanti. **Jāyihitīti**, bhante, tumhākaṃ vacanaṃ sutvā mayhampi pasādo somanassaṃ jāyissati. **Vāñijanti** vāñijjakammaṃ karissāmīti gacchanto. **Pathe addasāsīmhīti** pañcannaṃ sakaṭasatānaṃ purato sukhayānake nisīditvā gacchanto mahāmagge janapadamanusse addasaṃ. **Pavaḍḍhakāyanti** vaḍḍhitakāyaṃ. **Ādāyāti** aṭṭhahi kājehi gahetvā. **Avacamhīti** abhāsiṃ. **Bhīmakāyoti** bhayajanakakāyo. **Bhojaputtāti** luddaputtake piyasamudācārenālapati. **Videhaputtāti** videharaṭṭhavāsītāya āḷāraṃ ālapīsu. **Vikopayitvāti** chinditvā. **Mayañhi vo sattavoti** mayaṃ pana nāgānaṃ verino nāma. **Bhojanatthāti** bhojanatthāya. **Mittañca no hohīti** tvaṃ amhākaṃ mitto hohi, kataḡuṇaṃ jāna.

Tadāssu teti, mahārāja, tehi bhojaputtehi evaṃ vutte ahaṃ tesam soḷasa vāhagoṇe nivāsanapārūpanāni pasataṃ pasataṃ suvaṇṇamāsake bhariyānañca nesaṃ vatthālaṅkāraṃ adāsiṃ, atha te saṅkhapālanāgarājānaṃ bhūmiyaṃ nipajjāpetvā attano kakkhaḷatāya sakaṇṭakakāḷavettalatāya koṭiyaṃ gahetvā ākaḍḍhituṃ ārabhiṃsu. Athāhaṃ nāgarājānaṃ kilamantaṃ disvā akilamentova asinā tā latā chinditvā dāraḷānaṃ kaṇṇavedhato vaṭṭinīharaṇāniyāmena adukkhāpento saṅikaṃ nīharaṃ, tasmīṃ kāle te bhojaputtā yaṃ bandhanaṃ assa natthuto pavesetvā pāse paṭimokkaṃ, tasmā bandhanā taṃ uragaṃ mocayiṃsu. Tassa nāsato saha pāsena taṃ rajjukaṃ nīharaṃsūti dīpeti. Iti te uragaṃ vissajjetvā thokaṃ gantvā “ayaṃ urago dubbalo, matakāle naṃ gahetvā gamissāmā”’ti nilfiyaṃsu.

Puññehīti sopi muhuttaṃ pācīnābhimukho gantvā assupuññehi nettehi maṃ palokayī. **Tadāssahanti** tadā assa ahaṃ. **Gacchevāti** evaṃ taṃ avacanti vadati. **Rahadanti** kaṇṇaveṇṇadahaṃ. **Samotatanti** ubhayaṭṭhesu jamburukkhavetasarukkhehi otataṃ vitataṃ. **Nittiṇṇabhayo paṭītoti** so kira taṃ dhaṃ pavisanto āḷārassa nipaccakāraṃ dassetvā yāva naṅguṭṭhā otari, udake pavīṭṭhaṭṭhānamevassa nibbhayaṃ ahoṣi, tasmā nittiṇṇabhayo paṭīto haṭṭhatuṭṭho pāvekkhīti. **Pavissāti** pavisitvā. **Dibbena meti** nāgabhavane pamādaṃ anāpajjitvā mayī kaṇṇaveṇṇatīraṃ anatikkanteyeva dibbena parivārena mama purato pāturahosi. **Upaṭṭhahīti** upāgami. **Abbhantaroti** hadayamaṃsasadiṣo. Tvaṃ mama bahupakāro, sakkāraṃ te karissāmi. **Passa me nivesanānīti** mama nāgabhavanaṃ passa. **Masakkasāraṃ viyāti** masakkasāro vuccati osakkanaparissakkanābhāvena ghanasāratāya ca sinerupabbatarājā. Ayaṃ tattha māpitaṃ tāvatiṃsabhavanaṃ sandhāyevamāha.

Mahārāja! Evaṃ vatvā so nāgarājā uttari attano nāgabavanam vaṇṇento gāthādvayamāha –

158. “Taṃ bhūmibhāgehi upetarūpaṃ, asakkharā ceva mudū subhā ca;
Nīcattiṇā apparajā ca bhūmi, pāsādikā yattha jahanti sokaṃ.

159. “Anāvakuḷā veḷuriyūpanīlā, catuddisaṃ ambavanaṃ surammaṃ;
Pakkā ca pesī ca phalā suphullā, niccotukā dhārayantī phalānī”’ti.

Tattha **asakkharā**ti yā tattha bhūmi pāsāpasakkhararahitā mudu subhā kañcanarajatamaṇimayā sattaratanavālukākīṇṇā. **Nīcattiṇā**ti indagopakapiṭṭhisadisavaṇṇehi nīcatiṇehi samannāgatā. **Apparajā**ti paṃsurahitā. **Yattha jahanti sokaṃ**ti yattha pavitṭhamattāva nissokā honti. **Anāvakuḷā**ti na avakuḷā akhāṇumā upari ukkulavikulabhāvarahitā vā samasaṇṭhitā. **Veḷuriyūpanīlā**ti veḷuriyena upanīlā, tasmim nāgabhavane veḷuriyamayā pasannasalilā nīlobhāsā anekavaṇṇakamaluppalasañchannā pokkharāṇīti attho. **Catuddisaṃ**ti tassā pokkharāṇiyā catūsu disāsu. **Pakkā cāti** tasmim ambavane ambarukkhā pakkaphalā ca aḍḍhapakkaphalā ca taruṇaphalā ca phullitāyevāti attho. **Niccotukā**ti channampi utūnaṃ anurūpehi pupphaphalehi samannāgatāti.

160. Tesam vanānaṃ naradeva majjhe, nivesanaṃ bhassarasannikāsaṃ;
Rajataggaḷaṃ sovaṇṇamayam uḷāraṃ, obhāsati vijjurivantalikkhe.

161. “Maṇimayā soṇṇamayā uḷārā, anekacittā satataṃ sunimmitā;
Paripūrā kaññāhi alaṅkatāhi, suvaṇṇakāyūradharāhi rāja.

162. “So saṅkhaḷo taramānarūpo, pāsādamāruyha anomavaṇṇo;
Sahassathambhaṃ atulānubhāvaṃ, yatthassa bhariyā mahesī ahoṣi.

163. “Ekā ca nārī taramānarūpā, ādāya veḷuriyamayaṃ mahagghaṃ;
Subhaṃ maṇim jātimitūpapannaṃ, acoditā āsanamabbhihāsi.

164. “Tato maṃ urago hatthe gahetvā, nisīdayī pāmukhaāsanasmim;
Idamāsaṇaṃ atra bhavaṃ nisīdatu, bhavañhi me aññataro garūnaṃ.

165. “Aññā ca nārī taramānarūpā, ādāya vāriṃ upasaṅkamitvā;
Pādāni pakkhālayī me janinda, bhariyāva bhattū patino piyassa.

166. “Aparā ca nārī taramānarūpā, paggayha sovaṇṇamayāya pātiyā;
Anekasūpaṃ vividhaṃ viyañjanaṃ, upanāmayī bhatta manuññarūpaṃ.

167. “Turiyehi maṃ bhārata bhuttavantam, upaṭṭhaham bhattu mano viditvā;
Tatuttarim maṃ nipatī mahantaṃ, dibbehi kāmehi anappakehī”’ti.

Tattha **nivesananti** pāsādo. **Bhassarasannikāsaṃ**ti pabhassaradassanaṃ. **Rajataggaḷanti** rajatadvārakavāṭaṃ. **Maṇimayā**ti evarūpā tattha kūṭagārā ca gabbhā ca. **Paripūrā**ti sampuṇṇā. **So saṅkhaḷoti**, mahārāja, ahaṃ evaṃ tasmim nāgabavanam vaṇṇente taṃ daṭṭhukāmo ahoṣim, atha maṃ tattha netvā so saṅkhaḷo hatthe gahetvā taramāno veḷuriyathambhehi saḥassathambhaṃ pāsādam āruyha yasmim ṭhāne assa mahesī ahoṣi, taṃ ṭhānaṃ netīti dīpeti. **Ekā cāti** mayi pāsādam abhiruḷhe ekā itthī aññehi maṇīhi jātimahantehi upetaṃ subhaṃ veḷuriyāsaṇaṃ tena nāgarājena avuttāva. **Abbhīhāsi**ti abhīhari, attharīti vuttaṃ hoti.

Pāmukhaāsanasmimti pamukhāsanasmim, uttamāsane nisīdāpesīti attho. **Garūnanti** mātāpitūnaṃ me tvam aññataroti evaṃ vatvā nisīdāpesi. **Vividhaṃ viyañjananti** vividhaṃ byañjanaṃ. **Bhatta manuññarūpanti** bhattaṃ manuññarūpaṃ. **Bhārātā**ti rājānaṃ ālapati. **Bhuttavantanti** bhuttāvim katabhattakiccaṃ. **Upaṭṭhahanti** anekasatehi turiyehi gandhabbaṃ kurumānā upaṭṭhahiṃsu. **Bhattu mano viditvā**ti attano patino cittaṃ jānitvā. **Tatuttarinti** tato gandhabbakaraṇato uttarim. **Maṃ nipatī**ti so nāgarājā maṃ upasaṅkami. **Mahantaṃ dibbehi**ti mahantehi uḷārehi dibbehi kāmehi tehi ca anappakehi.

Evaṃ upasaṅkamitvā ca pana gāthamāha –

168. “Bhariyā mameṭā tisaṭā aḷāra, sabbattamajjhā padumuttarābhā;
Aḷāra eṭāssu te kāmakārā, dadāmi te tā paricārayassu”’ti.

Tattha **sabbattamajjhā**ti sabbā attamajjhā, pāṇinā gahitappamāṇamajjhāti attho. Atthakathāyaṃ pana “sumajjhā”ti pāṭho. **Padumuttarābhā**ti padumavaṇṇauttarābhā, padumavaṇṇauttaracchaviyoti attho. **Paricārayassū**ti tā attano pādaparičārikā karohīti vatvā tīhi itthisatehi saddhiṃ mahāsampattiṃ mayhaṃ adāsi.

So āha –

169. “Saṃvaccharaṃ dibbarasānubhuvā, tadāssuhaṃ uttarimajjhābhāsiṃ;
Nāgassidaṃ kinti kathaṅca laddhaṃ, kathajjhagamāsi vimānaseṭṭhaṃ.

170. “Adhicaladdhaṃ pariṇāmajaṃ te, sayamkataṃ udāhu devehi dinnam;
Pucchāmi taṃ nāgarājetamatthaṃ, kathajjhagamāsi vimānaseṭṭha’nti.

Tattha **dibbarasānubhuvā**ti dibbe kāmaguṇarase anubhavitvā. **Tadāssuhanti** tadā assu ahaṃ. **Nāgassidanti** bhadrāmukhassa saṅkhaṇḍānāgarājassa idaṃ sampattijātaṃ **kin**ti kiṃ nāma kammaṃ katvā kathaṅca katvā laddhaṃ, kathametaṃ vimānaseṭṭhaṃ tvam ajjhagamāsi, iti naṃ ahaṃ pucchim. **Adhicaladdhanti** ahetaṇā laddhaṃ. **Pariṇāmajaṃ** teti kenaci tava atthāya pariṇāmitattā pariṇāmato jātaṃ. **Sayamkatanti** kārake pakkosāpetvā ratanāni datvā kāritanti.

Tato parā dvinnampi vacanappaṭivacanagāthāva –

171. “Nādhicaladdhaṃ na pariṇāmajaṃ me, na sayamkataṃ nāpi devehi dinnam;
Sakehi kammehi apāpakehi, puññehi me laddhamidaṃ vimānaṃ.

172. “Kiṃ te vataṃ kiṃ pana brahmacariyaṃ, kissa suciṇṇassa ayaṃ vipāko;
Akkhāhi me nāgarājetamatthaṃ, kathaṃ nu te laddhamidaṃ vimānaṃ.

173. “Rājā ahoṣiṃ magadhānamissaro, duyyodhano nāma mahānubhāvo;
So ittaraṃ jīvitaṃ saṃviditvā, asassataṃ vipariṇāmadhammaṃ.

174. “Annaṅca pānaṅca pasannacitto, sakkacca dānaṃ vipulaṃ adāsiṃ;
Opānabhūtaṃ me gharaṃ tadāsi, santappitā samaṇabrāhmaṇā ca.

175. “Mālaṅca gandhaṅca vilepanaṅca, padīpiyaṃ yānamupassayaṅca;
Acchādanaṃ sayanamathannapānaṃ, sakkacca dānāni adamha tattha.

176. “Taṃ me vataṃ taṃ pana brahmacariyaṃ, tassa suciṇṇassa ayaṃ vipāko;
Teneva me laddhamidaṃ vimānaṃ, pahūtabhakkhaṃ bahuannapānaṃ;
Naccehi gīṭehi cupetarūpaṃ, ciraṭṭhitikaṃ na ca sassatāyaṃ.

177. “Appānubhāvā taṃ mahānubhāvam, tejassinaṃ hanti atejavanto;
Kimeva dāṭṭhāvudha kiṃ paṭicca, hatthattamāgacchi vanibbakānaṃ.

178. “Bhayaṃ nu te anvagataṃ mahantaṃ, tejo nu te nānvagaṃ dantamūlaṃ;
Kimeva dāṭṭhāvudha kiṃ paṭicca, kilesamāpajji vanibbakānaṃ.

179. “Na me bhayaṃ anvagataṃ mahantaṃ, tejo na sakkā mama tehi hantaṃ;
Sataṅca dhammāni sukittitāni, samuddavelāva duraccayāni.

180. “Cātuddasiṃ pañcadasiṃ aḷāra, uposathaṃ niccakupāvasāmi;
Athāgamaṃ soḷasa bhojaputtā, rajjuṃ gahetvāna daḷhaṅca pāsaṃ.

181. “Bhetvāna nāsaṃ atikassa rajjuṃ, nayiṃsu maṃ samparigayha luddā;
Etādisaṃ dukkhamahaṃ titikkhaṃ, uposathaṃ appaṭikopayanto.

182. “Ekāyane taṃ pathe addasaṃsu, balena vaṇṇena cupetarūpaṃ;
Siriyaṃ paññāya ca bhāvitosi, kiṃ patthayaṃ nāga tapo karosi.

183. “Na puttahetū na dhanassa hetū, na āyuno cāpi aḷāra hetu;

Manussayoniṃ abhipatthayāno, tasmā parakkama tapo karomi.

184. “Tvam lohitakkho vihatantaramso, alaṅkato kappitakesamassu;
Surosito lohitaandanena, gandhabbarājāva disā pabhāsasi.
185. “Deviddhipattosi mahānubhāvo, sabbehi kāmehi samaṅgibhūto;
Pucchāmi taṃ nāgarājetamatthaṃ, seyyo ito kena manussaloko.
186. “Aḷāra nāññatra manussalokā, suddhīva saṃvijjati saṃyamo vā;
Ahañca laddhāna manussayoniṃ, kāhāmi jātīmarāṇassa antaṃ.
187. “Saṃvaccharo me vasato tavantike, annena pānena upaṭṭhitosmi;
Āmantayitvāna palemi nāga, cirappavuṭṭhosmi ahaṃ janinda.
188. “Puttā ca dārā anujīvino ca, niccānusiṭṭhā upatiṭṭhathetaṃ;
Kaccinno taṃ nābhisapittha koci, piyañhi me dassanaṃ tuyhaṃ aḷāra.
189. “Yathāpi mātū ca pitū agāre, putto piyo paṭivihito vaseyya;
Tatopi mayhaṃ idhameva seyyo, cittañhi te nāga mayī pasannaṃ.
190. “Maṇī mamaṃ vijjati lohitaṅko, dhanāharo maṇiratanam uḷāraṃ;
Ādāya tvam gaccha sakaṃ nicketaṃ, laddhā dhanam taṃ maṇimossajassū”’ti.

Tattha **kiṃ te vatanti** kiṃ tava vatasamādānaṃ. **Brahmacariyanti** seṭṭhacariyaṃ. **Opānabhūtanti** catumahāpathe khatapokkharāṇī viya dhammikasamaṇabrāhmaṇānaṃ yathāsukhaṃ paribhuñjitabbavibhavaṃ. **Na ca sassatāyanti** ciraṭṭhitikaṃ samānampi ce taṃ mayhaṃ sassataṃ na hotīti me katheti.

Appānubhāvāti bhojaputte sandhāyāha. **Hantīti** aṭṭhasu ṭhānesu sūlehi vijjhantā kiṃkāraṇā haniṃsu. **Kiṃ paṭiccāti** kiṃ sandhāya tvam tadā tesam hatthattaṃ āgacchi vasaṃ upagato. **Vanibbakānanti** bhojaputtā idha “vanibbakā”’ti vuttā. **Tejo nu te nānvagaṃ dantamūlanti** kiṃ nu tava tejo bhojaputte disvā tadā bhayaṃ mahantaṃ anvagataṃ, udāhu visaṃ dantamūlaṃ na anvagataṃ. **Kilesanti** dukkhaṃ. **Vanibbakānanti** bhojaputtānaṃ santike, bhojaputte nissāyāti attho.

Tejo na sakkā mama tehi hantuntī mama visatejo aññassa tejena abhiantumpi na sakkā. **Satanti** buddhādīnaṃ. **Dhammānīti** sīlasamādhīpaññākhantianuddayamettābhāvanāsankhātāni dhammāni. **Sukittitānīti** suvaṇṇitāni sukathitāni. Kinti katvā? **Samuddavelāva duraccayānīti** tehi samuddavelā viya sappurisehi jīvitatthampi duraccayānīti vaṇṇitāni, tasmā ahaṃ sīlabhedabhayena khantimettādisamannāgato hutvā mama kopassa sīlavelantaṃ atikkamitūṃ na adāsinti āha.

“Imissā pana saṅkhapāladhammadesanāya dasapi pāramiyo labbhanti. Tadā hi mahāsattena sarīrassa pariccattabhāvo dānapāramī nāma hoti, tathārūpenāpi visatejena sīlassa abhinnaṭā sīlapāramī, nāgabhanavato nikkhamitvā samaṇadhammakaraṇaṃ nekkhammapāramī, ‘idañcidañca kātum vaṭṭatī’ ti saṃvidhanaṃ paññāpāramī, adhivāsanaṅgariyaṃ vīriyapāramī, adhivāsanaṅkanti khantipāramī, saccasamādānaṃ saccapāramī, ‘mama sīlaṃ na bhindissāmī’ ti adhiṭṭhānaṃ adhiṭṭhānapāramī, anuddayabhāvo mettāpāramī, vedanāya majjhatabhāvo upekkhāpāramī”’ti.

Athāgamuntī athekadivasaṃ vammikamatthake nipannaṃ disvā soḷasa bhojaputtā khararajjuṅca daḷhapāsaṅca sūlāni ca gahetvā mama santikaṃ āgatā. **Bhetvānāti** mama sarīraṃ aṭṭhasu ṭhānesu bhinditvā sakaṅṭakakāḷavettalata pavasetvā. **Nāsaṃ atikassa rajjuntī** thokaṃ gantvā sīsaṃ me olambantaṃ disvā mahāmagge nipajjāpetvā puna nāsampi me bhinditvā vaṭṭarajjuṃ atikassa āvunitvā kājakotiyaṃ laggetvā samantato pariggahetvā maṃ nayiṃsu.

Addasamsūti, samma saṅkhapāla, te bhojaputtā ekāyane ekagamane jaṅghapadikamagge taṃ balena ca vaṇṇena ca upetarūpaṃ passiṃsu, tvam pana issariyasobhaggasariyā ca paññāya ca bhāvito vaḍḍhito, so tvam evarūpo samānopi kimatthaṃ tapaṃ karosi, kimicchanto uposathavāsaṃ vasasi, sīlaṃ rakkhasi. “Addasāsī”’ntipi pāṭho, ahaṃ ekāyane mahāmagge taṃ addasinti attho. **Abhipatthayānotī** patthento. **Tasmāti** yasmā manussayoniṃ patthemī, tasmā vīriyena parakkamitvā tapokammaṃ karomi.

Surositoti suṭṭhu manulitto. **Itoti** imamhā nāgabhanavā manussaloko kena uttaritaro. **Suddhīti**

maggaphalanibbānasāṅkhātā visuddhi. **Samyamoti** sīlaṃ. Idaṃ so manussalokeyeva buddhapaccekabuddhānaṃ uppattiṃ sandhāyāha. **Kāhāmīti** attano appaṭṭisandhikabhāvaṃ karonto jātijarāmarāṇassantaṃ karissāmīti. Evaṃ, mahārāja, so saṅkhaṇḍo manussalokaṃ vaṇṇesi. **Samvaccharo meti** evaṃ, mahārāja, tasmīṃ manussalokaṃ vaṇṇente ahaṃ pabbajjāya sinehaṃ katvā etadavocaṃ. Tattha **upaṭṭhitosmīti** annapānena ceva dibbehi ca kāmaguṇehi paricīṇṇo mānito asmi. **Palemīti** paremi gacchāmi. **Cirappavutṭhosmīti** ahaṃ manussalokato cirappavutṭho asmi.

Nābhisapitthāti kacci nu kho mama puttādīsu koci taṃ na akkosi na paribhāsīti pucchati. “Nābhisajjethā”tipi pāṭho, na kopesīti attho. **Paṭivihitoti** paṭijaggito. **Maṇī mamanti** sace, samma āḷāra, gacchasiyeva, evaṃ sante mama lohitaṅko dhanahārako sabbakāmadado maṇi saṃvijjati, taṃ ulāraṃ maṇiratanāṃ ādāya tava gehaṃ gaccha, tattha imassānubhāvena yāvadicchakaṃ dhanāṃ laddhā puna imaṃ maṇiṃ ossajassu, ossajanto ca aññattha anossajitvā attano udakacāṭiyāṃ ossajeyyāsīti vatvā mayhaṃ maṇiratanāṃ upanesīti vadati.

Evaṃ vatvā āḷāro “athāhaṃ, mahārāja, nāgarājānaṃ etadavocaṃ – ‘samma, nāhaṃ dhanenatthiko, pabbajitūṃ pana icchāmī’ ti pabbajitaparikkhāraṃ yācivā teneva saddhiṃ nāgabhanā nikkhamitvā taṃ nivattetvā himavantaṃ pavisitvā pabbajitomi” ti vatvā rañño dhammakathaṃ kathento gāthādvayamāha –

191. “Ditṭhā mayā mānusakāpi kāmā, asassatā vipariṇāmadhammā;
Ādīnavaṃ kāmaguṇesu disvā, saddhāyahaṃ pabbajitomi rāja.
192. “Dumapphalānīva patanti māṇavā, daharā ca vuddhā ca sarīrabhedā;
Etampi disvā pabbajitomi rāja, apaṇṇakaṃ sāmāññameva seyyo” ti.

Tattha **saddhāyāti** kammaṅca phalaṅca nibbānaṅca saddahitvā. **Dumapphalānīva patantīti** yathā rukkaphalāni pakkānīpi apakkānīpi patanti, tathā māṇavā daharā ca vuddhā ca patanti. **Apaṇṇakanti** aviraddhaṃ niyyānikaṃ. **Sāmāññameva seyyoti** pabbajjāva uttamāti pabbajjāya guṇaṃ disvā pabbajitomi, mahārājāti.

Taṃ sutvā rājā anantaraṃ gāthamāha –

193. “Addhā have sevītabbā sapaññā, bahussutā ye bahuṭhānacintino;
Nāgaṅca sutvāna tavañcaḷāra, kāhāmi puññāni anappakānī” ti.

Tattha **ye bahuṭhānacintinoti** ye bahūni kāraṇāni jānanti. **Nāgaṅcāti** tathā appamādavahāriṇaṃ nāgarājānaṅca tava ca vacanaṃ sutvā.

Athassa ussāhaṃ janento tāpaso osānagāthamāha –

194. “Addhā have sevītabbā sapaññā, bahussutā ye bahuṭhānacintino;
Nāgaṅca sutvāna mamaṅca rāja, karohi puññāni anappakānī” ti.

Evaṃ so rañño dhammaṃ desetvā tattheva cattāro vassānamāse vasitvā puna himavantaṃ gantvā yāvajjīvaṃ cattāro brahmavihāre bhāvetvā brahmalokūpago ahoṣi. Saṅkhaṇḍopi yāvajjīvaṃ uposathavāsaṃ vasitvā rājā ca dānādīni puññāni karitvā yathākammaṃ gatā.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā jātakaṃ samodhānesi – “tadā pitā tāpaso kassapo ahoṣi, bārāṇasirājā ānando, āḷāro sārīputto, saṅkhaṇḍānāgarājā pana ahameva ahoṣi” nti.

Saṅkhaṇḍajātakavaṇṇanā catutthā.

[525] 5. Cūlasutasomajātakavaṇṇanā

Āmantayāmi nigamanti idaṃ satthā jetavane viharanto nekkhammapāramiṃ ārabha kathesi. Paccuppannavatthu **mahānārada** **kassapa** **jātaka** **sadisameva** (jā. 2.22.1153 ādayo). Atīte pana bārāṇasī sudassanaṃ nāma nagaraṃ ahoṣi, tattha brahmadatto nāma rājā ajjhāvasi. Bodhisatto tassa aggamaheṣiyā kucchimhi nibbatti, dasamāsaccayena mātukucchito nikkhami. Tassa pana puṇṇacandasassirikaṃ mukhaṃ ahoṣi, tenassa “somakumāro” ti nāmaṃ karimṃsu. So viññutaṃ patto sutavittako savanasīlo ahoṣi, tena naṃ “sutasomo” ti sañjānimṃsu. So vayappatto takkasīlāyaṃ sabbasippāni uggahetvā āgato pitu santakaṃ setacchattaṃ labhitvā dhammena rajjaṃ kāresi, mahantaṃ issariyaṃ ahoṣi. Tassa candādevīpamukhāni soḷasa itthisahassāni ahesuṃ. So aparabhāge puttadhītāhi vaḍḍhanto gharāvāse anabhirato araññaṃ pavisitvā pabbajitukāmo ahoṣi.

So ekadivasam kappakam āmantetvā “yadā me, samma, sirasmiṃ palitaṃ passeyyāsi, tadā me āroceyyāsi”ti āha. Kappako tassa vacanam sampaṭicchitvā aparabhāge palitaṃ disvā ārocetvā “tena hi naṃ, samma kappaka, uddharitvā mama hatthe patiṭṭhāpēhī”ti vutte suvaṇṇasanaḍḍāsena uddharitvā rañño hatthe ṭhapesi. Taṃ disvā mahāsatto “jarāya me sarīraṃ abhibhūta”nti bhīto taṃ palitaṃ gahetvāva pāsādā otarivā mahājanassa dassanaṭṭhāne paññatte rājapallaṅke nisīditvā senāpatippamukhāni asītiarmaccasahassāni purohitappamukhāni saṭṭhibrāhmaṇasahassāni aññe ca raṭṭhikajānapadanegamādayo bahū jane pakkosāpetvā “sirasmiṃ me palitaṃ jātaṃ, ahaṃ mahallakosmi, mama pabbajitabhāvaṃ jānāthā”ti vatvā paṭhamam gāthamāha –

195. “Āmantayāmi nigamaṃ, mittāmacce parissaje;
Sirasmiṃ palitaṃ jātaṃ, pabbajjam dāni rocaha”nti.

Tattha **āmantayāmīti** jānāpemi. **Rocahanti** “roce mi ahaṃ, tassa me, bhonto! Pabbajitabhāvaṃ jānāthā”ti.

Taṃ sutvā tesu eko visāradappatto hutvā gāthamāha –

196. “Abhuṃ me kathaṃ nu bhaṇasi, sallaṃ me deva urasi kappesi;
Sattasatā te bhariyā, kathaṃ nu te tā bhavissanti”ti.

Tattha **abhunti** avaḍḍhiṃ. **Urahi kappesīti** urasmiṃ sunisitadhotasattiṃ cāresi. **Sattasatāti** samajātikā khattiyakaññā sandhāyetaṃ vuttaṃ. **Kathaṃ nu te tā bhavissanti** tā tava bhariyā tayi pabbajite anāthā nippaccayā kathaṃ bhavissanti, etā anāthā katvā tumhākaṃ pabbajjā nāma na yuttāti.

Tato mahāsatto tatiyaṃ gāthamāha –

197. “Paññāyihinti etā, daharā aññampi tā gamissanti;
Saggañca patthayāno, tena ahaṃ pabbajissāmī”ti.

Tattha **paññāyihintīti** attano kammena paññāyissanti. Ahaṃ etāsaṃ kiṃ homi, sabbāpetā daharā, yo añño rājā bhavissati, taṃ etā gamissanti.

Amaccādayo bodhisattassa paṭivacanaṃ dātuṃ asakkontā tassa mātu santikaṃ gantvā tamatthaṃ ārocesuṃ. Sā turitaturitā āgantvā “saccaṃ kira tvaṃ, tāta, pabbajitukāmosī”ti vatvā dve gāthāyo abhāsi –

198. “Dulladdhaṃ me āsi sutasoma, yassa te homahaṃ mātā;
Yaṃ me vilapantiyā, anapekkho pabbajasi deva.

199. “Dulladdhaṃ me āsi sutasoma, yaṃ taṃ ahaṃ vijāyissaṃ;
Yaṃ me vilapantiyā, anapekkho pabbajasi devā”ti.

Tattha **dulladdhanti** yaṃ etaṃ mayā labhantiyā puttaṃ jammaṃ laddhaṃ dulladdhaṃ. **Yaṃ meti** yena kāraṇena mayi nānappakāraṃ vipalantiyā tvaṃ pabbajituṃ icchasi, tena kāraṇena tādisassa puttassa labhanaṃ mama dulladdhaṃ nāmāti.

Bodhisatto evaṃ paridevamānāyapi mātārā saddhiṃ kiñci na kathesi. Sā roditvā kanditvā sayameva ekamantaṃ aṭṭhāsi. Athassa pitu ārocesuṃ. So āgantvā ekaṃ tāva gāthamāha –

200. “Ko nāmeso dhammo, sutasoma kā ca nāma pabbajjā;
Yaṃ no amhe jiṇṇe, anapekkho pabbajasi devā”ti.

Tattha **yaṃ no amheti** yaṃ tvaṃ amhākaṃ putto samāno amhe jiṇṇe paṭijaggitabbakāle appaṭijaggitvā papāte silaṃ pavaṭṭento viya chaḍḍetvā anapekkho pabbajasi, tena taṃ vadāmi ko nāmeso tava dhammoti adhippāyo.

Taṃ sutvā mahāsatto tuṅhī ahoṣi. Atha naṃ pitā, “tāta sutasoma, sacepi te mātāpitūsu sineho natthi, puttadhītarō te bahū taruṇā, tayā vinā vattituṃ na sakkhissanti, tesam vuḍḍhippattakāle pabbajissasi”ti vatvā sattaṃ gāthamāha –

201. “Puttāpi tuyhaṃ bahavo, daharā appattayobbanā;
Mañjū tepitaṃ apassantā, maññe dukkhaṃ nigacchanti”ti.

Tattha **mañjūti** madhuravacanā. **Nigacchantīti** nigacchissanti kāyikacetasikadukkhaṃ paṭilabhissantīti maññāmi.

Taṃ sutvā mahāsatto gāthamāha –

202. “Puttehi ca me etehi, daharehi appattayobbanehi;
Mañjūhi sabbehipi tumhehi, cirampi ṭhatvā vināsabhāvo”’ti.

Tattha **sabbehipi tumhehīti**, tāta, na kevalaṃ putteheva, atha kho tumhehipi aññehipi sabbasañkhārehi ciram ṭhatvāpi dīghamaddhānaṃ ṭhatvāpi vināsabhāvova niyato. Sakalasmimpi hi lokasannivāse ekasañkhāropi nicco nāma natthīti.

Evaṃ mahāsatto pitu dhammakathaṃ kathesi. So tassa dhammakathaṃ sutvā tuṅhī ahoṣi. Athassa sattasātānaṃ bhariyānaṃ ārocayīṃsu. Tā ca pāsādā oruyha tassa santikaṃ gantvā gopphakesu gahetvā paridevamānā gāthamāhaṃsu

203. “Chinnaṃ nu tuyhaṃ hadayaṃ, adu te karuṇā ca natthi amhesu;
Yaṃ no vikandantiyo, anapekkho pabbajasi devā”’ti.

Tassattho – sāmi sutasoma, amhe vidhavā katvā gacchantassa appamattakassapi sinehassa abhāvena tava hadayaṃ amhesu chinnaṃ nu, udāhu karuṇāya abhāvena kāruṇīyaṃ vā natthi, yaṃ no evaṃ vikandantiyo pahāya pabbajasīti.

Mahāsatto tāsam pādamūle parivattitvā paridevamānānaṃ paridevanasaddaṃ sutvā anantaraṃ gāthamāha –

204. “Na ca mayhaṃ chinnaṃ hadayaṃ, atthi karuṇāpi mayhaṃ tumhesu;
Saggañca patthayāno, tena ahaṃ pabbajissāmī”’ti.

Tattha **saggañcāti** ahaṃ saggañca patthayanto yasmā ayaṃ pabbajjā nāma buddhādīhi vaṇṇitā, tasmā pabbajissāmi, tumhe mā cintayitthāti tā assāsesi.

Athassa aggamaheṣiyā ārocesuṃ. Sā garubhārā paripuṇṇagabbhāpi samānā āgantvā mahāsattaṃ vanditvā ekamantaṃ ṭhitā tisso gāthāyo abhāsi –

205. “Dulladdhaṃ me āsi sutasoma, yassa te ahaṃ bhariyā;
Yaṃ me vilapantiyā, anapekkho pabbajasi deva.
206. “Dulladdhaṃ me āsi sutasoma, yassa te ahaṃ bhariyā;
Yaṃ me kucchipaṭisandhiṃ, anapekkho pabbajasi deva.
207. “Paripakko me gabbho, kucchigato yāva naṃ vijāyāmi;
Māhaṃ ekā vidhavā, pacchā dukkhāni addakkhi”’nti.

Tattha **yaṃ meti** yasmā mama vilapantiyā tvaṃ anapekkho pabbajasi, tasmā yaṃ mayā tava santikā aggamaheṣiṭṭhānaṃ laddhaṃ, taṃ dulladdhameva āsi. Dutiyagāthāya yasmā maṃ tvaṃ kucchipaṭisandhiṃ pahāya anapekkho pabbajasi, tasmā yaṃ mayā tava bhariyattaṃ laddhaṃ, taṃ dulladdhaṃ meti attho. **Yāva nanti** yāvāhaṃ taṃ gabbhaṃ vijāyāmi, tāva adhivāsehīti.

Tato mahāsatto gāthamāha –

208. “Paripakko te gabbho, kucchigato iṅha tvaṃ vijāyassu;
Puttaṃ anomavaṇṇaṃ, taṃ hitvā pabbajissāmī”’ti.

Tattha **puttanti**, bhadde, tava gabbho paripakkoti jānāmi, tvaṃ pana vijāyamānā puttaṃ vijāyissasi, na dhītaraṃ, sā tvaṃ sothhinā vijāyassu puttaṃ, ahaṃ pana saddhiṃ tayā taṃ puttaṃ hitvā pabbajissāmiyevāti.

Sā tassa vacanaṃ sutvā sokaṃ sandhāretuṃ asakkontī “ito dāni paṭṭhāya, deva, amhākaṃ sirī nāma natthī”’ti ubhoḥi hatthehi hadayaṃ dhārayamānā assūni muñcantī mahāsaddena paridevi. Atha naṃ samassāsento mahāsatto gāthamāha –

209. “Mā tvaṃ cande rudi, mā soci vanatimiramattakkhi;
Āroha varapāsādaṃ, anapekkho ahaṃ gamissāmi”ti.

Tattha **mā tvaṃ cande rudīti**, bhadde candādevi, tvaṃ mā rodi mā soci. **Vanatimiramattakkhīti** girikaṇṇikapupphasamānante. Pāḷiyaṃ pana “koviḷāratambakkhī”ti likhitaṃ, tassā koviḷārapupphaṃ viya tambanetteti attho.

Sā tassa vacanaṃ sutvā ṭhātuṃ asakkontī pāsādaṃ āruya rodamānā nisīdi. Atha naṃ bodhisattassa jeṭṭhaputto disvā “kiṃ nu kho me mātā rodantī nisinnā”ti taṃ pucchanto gāthamāha –

210. “Ko taṃ amma kopesi, kiṃ rodasi pekkhasi ca maṃ bālhaṃ;
Kaṃ avajjhaṃ ghātemi, ñātīnaṃ udikkhamānāna”nti.

Tattha **kopesīti**, amma! Ko nāma taṃ kopesi, ko te appiyaṃ akāsi. **Pekkhasi cāti** maṃ bālhaṃ pekkhantī kiṃkāraṇā rodasīti adhippāyo. **Kaṃ avajjhaṃ ghātemīti** aghātetabbampi kaṃ ghātemi attano ñātīnaṃ udikkhamānānaññeva, akkhāhi meti pucchati.

Tato devī gāthamāha –

211. “Na hi so sakkā hantuṃ, vijitāvī yo maṃ tāta kopesi;
Pitā te maṃ tāta avaca, anapekkho ahaṃ gamissāmi”ti.

Tattha **vijitāvīti**, tāta, yo maṃ imissā pathaviyā vijitāvī kopesi, appiyasamudācārena me hadaye kopañca sokañca paveseṣi, so tayā hantuṃ na sakkā, mañhi, tāta, tava pitā “ahaṃ rajjasiriñca tañca pahāya araññaṃ pavisitvā pabbajissāmi”ti avaca, idaṃ me rodanakāraṇanti.

So tassā vacanaṃ sutvā “amma! Kiṃ nāma tvaṃ kathesi, nanu evaṃ sante mayaṃ anāthā nāma bhavissāmā”ti paridevanto gāthamāha –

212. “Yohaṃ pubbe niyyāmi, uyyānaṃ mattakuñjare ca yodhemi;
Sutasome pabbajite, kathaṃ nu dāni karissāmi”ti.

Tassattho – yo ahaṃ pubbe catuājaññayuttaṃ sabbālaṅkārapaṭimaṇḍitaṃ rathaṃ abhiruyha uyyānaṃ gacchāmi, mattakuñjare ca yodhemi, aññehi ca assakṭṭādīhi kīḷāmi, svāhaṃ idāni sutasome pabbajite kathaṃ karissāmi?

Athassa kaniṭṭhabhātā sattavassiko te ubhopi rodante disvā mātaraṃ upasaṅkamitvā, “amma! Kiṃkāraṇā tumhe rodathā”ti pucchitvā tamatthaṃ sutvā “tena hi mā rodatha, ahaṃ tātassa pabbajituṃ na dassāmi”ti ubhopi te assāsetvā dhātiyā saddhiṃ pāsādā oruyha pitu santikaṃ gantvā, “tāta, tvaṃ kira amhe akāmake pahāya ‘pabbajāmi’ti vadasi, ahaṃ te pabbajituṃ na dassāmi”ti pitaraṃ gīvāya daḷhaṃ gahetvā gāthamāha –

213. “Mātucca me rudantyā, jeṭṭhassa ca bhātuno akāmassa;
Hatthepi te gahessaṃ, na hi gacchasi no akāmāna”nti.

Mahāsatto cintesi – “ayaṃ me paripanthaṃ karoti, kena nu kho naṃ upāyena paṭikkamāpeyya”nti. Tato dhātiṃ oloketvā, “amma! Dhāti handimaṃ maṅikkhandhapiḷandhanaṃ, taveso hotu hatthe, puttaṃ apanehi, mā me antarāyaṃ karī”ti sayāṃ puttaṃ hatthe gahetvā apanetuṃ asakkonto tassā lañjaṃ paṭijānetvā gāthamāha –

214. “Uṭṭhehi tvaṃ dhāti, imaṃ kumāraṃ ramehi aññattha;
Mā me paripanthamakāsi, sagmaṃ mama pathayānassā”ti.

Tattha **imaṃ kumāranti**, amma! Dhāti tvaṃ uṭṭhehi, imaṃ kumāraṃ apanetvā āgantvā imaṃ maṇiṃ gahetvā aññattha naṃ abhiramehīti.

Sā lañjaṃ labhitvā kumāraṃ saññāpetvā ādāya aññattha gantvā paridevamānā gāthamāha –

215. “Yaṃ nūnimaṃ dadeyyaṃ pabhānkaraṃ, ko nu me imināttho;
Sutasome pabbajite, kiṃ nu menaṃ karissāmi”ti.

Tassattho – yaṃ nūna ahaṃ imaṃ lañjathāya gahitaṃ pabhaṅkaraṃ supphāsaṃ maṇiṃ dadeyyaṃ, ko nu mayhaṃ sutasomanarinde pabbajite iminā attho, **kiṃ nu menaṃ karissāmi**, ahaṃ tasmim pabbajite imaṃ labhissāmi, labhantīpi ca kiṃ nu kho etaṃ karissāmi, passatha me kammanti.

Tato mahāsenagutto cintesi – “ayaṃ rājā “gehe me dhanaṃ manda’nti saññaṃ karoti maññe, bahubhāvamassa kathessāmī”ti. So utthāya vanditvā gāthamāha –

216. “Koso ca tuyhaṃ vipulo, koṭṭhāgāraṅca tuyhaṃ paripūraṃ;
Pathavī ca tuyhaṃ vijitā, ramassu mā pabbaji devā”ti.

Taṃ sutvā mahāsatto gāthamāha –

217. “Koso ca mayhaṃ vipulo, koṭṭhāgāraṅca mayhaṃ paripūraṃ;
Pathavī ca mayhaṃ vijitā, taṃ hitvā pabbajissāmī”ti.

Taṃ sutvā tasmim apagate kulavaḍḍhanasetṭhi nāma utthāya vanditvā gāthamāha –

218. “Mayhampi dhanaṃ pahūtaṃ, saṅkhyātumaṃ nopi deva sakkomi;
Taṃ te dadāmi sabbampi, ramassu mā pabbaji devā”ti.

Taṃ sutvā mahāsatto gāthamāha –

219. “Jānāmi dhanaṃ pahūtaṃ, kulavaḍḍhana pūjito tayā casmi;
Saggaṅca patthayāno, tena ahaṃ pabbajissāmī”ti.

Taṃ sutvā kulavaḍḍhane apagate mahāsatto somadattaṃ kaniṭṭhabhātaraṃ āmantetvā, “tāta, ahaṃ pañjarapakkhitto vanakukkuṭo viya ukkaṅṭhito, maṃ gharāvāse anabhirati abhibhavati, ajjeva pabbajissāmi, tvaṃ imaṃ rajjaṃ paṭipajjā”ti rajjaṃ niyyādentō gāthamāha –

220. “Ukkaṅṭhitoṃmi bālhaṃ, arati maṃ somadatta āvisati;
Bahukāpi me antarāyā, ajjevāhaṃ pabbajissāmī”ti.

Taṃ sutvā sopi pabbajitukāmo taṃ dīpento itaraṃ gāthamāha –

221. “Idaṅca tuyhaṃ rucitaṃ, sutasoma ajjeva dāni tvaṃ pabbaja;
Ahampi pabbajissāmi, na ussahe tayā vinā ahaṃ ṭhātu’nti.

Atha naṃ so paṭikkhipitvā upaḍḍhaṃ gāthamāha –

222. “Na hi sakkā pabbajitumaṃ, nagare na hi paccati janapade cā”ti.

Tattha **na hi paccatīti** idāneva tāva mama pabbajjādhippāyaṃ sutvāva imasmim dvādasayojanike sudassananagare ca sakalajanapade ca na paccati, koci uddhane aggiṃ na jāleti, amhesu pana dvīsu pabbajitesu anāthāva raṭṭhavāsino bhavissanti, tasmā na hi sakkā tayā pabbajitumaṃ, ahameva pabbajissāmīti.

Taṃ sutvā mahājano mahāsattassa pādamūle parivattitvā paridevanto upaḍḍhagāthamāha –

“Sutasoma pabbajite, kathaṃ nu dāni karissāmā”ti.

Tato mahāsatto “alaṃ mā socayittha, ahaṃ cirampi ṭhatvā tumhehi vinā bhavissāmi, uppannasaṅkhāro hi nicco nāma natthī”ti mahājanassa dhammaṃ kathento āha –

223. “Upanīyatidaṃ maññe, parittaṃ udakaṃva caṅkavāramhi;
Evaṃ suparittake jīvite, na ca pamajjitumaṃ kālo.

224. “Upanīyatidaṃ maññe, parittaṃ udakaṃva caṅkavāramhi;
Evaṃ suparittake jīvite, andhabālā pamajjanti.

225. “Te vaḍḍhayanti nirayaṃ, tiracchānayoṇiṅca pettivisayaṅca;
Taṇhāya bandhanabaddhā, vaḍḍhenti asurakāya’nti.

Tattha **upanīyatidaṃ maññeti**, tāta, “idaṃ jīvitam upanīyatī”ti ahaṃ maññāmi. Aññesu suttesu upasaṃharaṇattho upaniyyanattho, idha pana pariyādānattho. Tasmā yathā parittam udakaṃ rajakānaṃ khāraṇakavāre pakkhittam sīgham pariyādiyati, tathā jīvitampi. Evaṃ suparittake jīvite taṃ parittakaṃ āyusaṅkhāraṃ gahetvā vicarantānaṃ sattānaṃ na puññakiriyāya pamajjitum kālo, appamādova kātuṃ vaṭṭatīti ayamettha attho. **Andhabālā pamajjantīti** ajarāmarā viya hutvā gūthakalale sūkarā viya hutvā kāmapaṅke nimujjantā pamajjantī. **Asurakāyanti** kālakañjikaasurayoniṅca vaḍḍhentīti attho.

Evaṃ mahāsatto mahājanassa dhammaṃ desetvā pubbakam nāma pāsādaṃ āruyha sattamāya bhūmiyā ṭhito khaggena cūlaṃ chinditvā “ahaṃ tumhākaṃ kiñci na homi, attano rājānaṃ gaṇhathā”ti saveṭhanaṃ cūlaṃ mahājanassa antare khiṇi. Taṃ gahetvā mahājano bhūmiyaṃ parivaṭṭento parivaṭṭento paridevi. Tasmim ṭhāne mahantaṃ rajaggaṃ utṭhahi. Paṭikkamitvā ṭhitajano taṃ oloketvā “rañña cūlaṃ chinditvā saveṭhanā cūlā mahājanassa antare khittā bhavissati, tenāyaṃ pāsādassa avidūre rajavaṭṭi uggaṭā”ti paridevanto gāthamāha –

226. “Ūhaññate rajaggaṃ avidūre, pubbakamhi ca pāsāde;
Maññe no kesā chinnā, yasassino dhammarājassā”ti.

Tattha **ūhaññateti** utṭhahati. **Rajagganti** rajakkhandho. **Avidūreti** ito amhākaṃ ṭhitaṭṭhānato avidūre. **Pubbakamhīti** pubbakapāsādassa samīpe. **Maññe noti** amhākaṃ dhammarājassa kesā chinnā bhavissantīti maññāma.

Mahāsatto paricārikaṃ pesetvā pabbajitaparikkhāre āharāpetvā kappakena kesamassuṃ ohārāpetvā alankāraṃ sayanapīṭhe pātetvā rattapaṭānaṃ dasāni chinditvā tāni kāsāyāni nivāsetvā mattikāpattam vāmaṃsakūṭe laggetvā kattaradaṇḍam ādāya mahātale aparāparaṃ caṅkamitvā pāsādā otarivā antaravīthim paṭipajji. Gacchantam pana naṃ na koci sañjāni. Athassa sattasatā khattiyakañña pāsādaṃ abhiruhitvā taṃ adisvā ābharaṇabhāṇḍameva disvā otarivā avasesānaṃ soḷasasahassānaṃ itthīnaṃ santikaṃ gantvā “amhākaṃ piyasāmiko sutasomamahissaro pabbajito”ti mahāsaddena paridevamānāva bahi nikkhamiṃsu. Tasmim khaṇe mahājano tassa pabbajitabhāvaṃ aññāsi, sakalanagaraṃ saṅkhubhitvā “rājā kira no pabbajito”ti rājadvāre sannipati, mahājano “idha rājā bhavissati, ettha bhavissatī”ti pāsādādīni rañño paribhogatṭhānāni gantvā rājānaṃ adisvā –

227. “Ayamassa pāsādo, sovaṇṇapupphamālyavītikinṇo;
Yahimanuvarī rājā, parikinṇo itthāgārehi.
228. “Ayamassa pāsādo, sovaṇṇapupphamālyavītikinṇo;
Yahimanuvarī rājā, parikinṇo nīṭisaṅghena.
229. “Idamassa kūṭāgāraṃ, sovaṇṇapupphamālyavītikinṇam;
Yahimanuvarī rājā, parikinṇo itthāgārehi.
230. “Idamassa kūṭāgāraṃ, sovaṇṇapupphamālyavītikinṇam;
Yahimanuvarī rājā, parikinṇo nīṭisaṅghena.
231. “Ayamassa asokavanikā, supupphitā sabbakālikā rammā;
Yahimanuvarī rājā, parikinṇo itthāgārehi.
232. “Ayamassa asokavanikā, supupphitā sabbakālikā rammā;
Yahimanuvarī rājā, parikinṇo nīṭisaṅghena.
233. “Idamassa uyyānaṃ, supupphitam sabbakālikam rammaṃ;
Yahimanuvarī rājā, parikinṇo itthāgārehi.
234. “Idamassa uyyānaṃ, supupphitam sabbakālikam rammaṃ;
Yahimanuvarī rājā, parikinṇo nīṭisaṅghena.
235. “Idamassa kaṇikāraṇaṃ, supupphitam sabbakālikam rammaṃ;
Yahimanuvarī rājā, parikinṇo itthāgārehi.
236. “Idamassa kaṇikāraṇaṃ, supupphitam sabbakālikam rammaṃ;
Yahimanuvarī rājā, parikinṇo nīṭisaṅghena.

237. “Idamassa pāṭalivanaṃ, supupphitaṃ sabbakālikaṃ rammaṃ;
Yahimanuvarī rājā, parikiṇṇo itthāgārehi.
238. “Idamassa pāṭalivanaṃ, supupphitaṃ sabbakālikaṃ rammaṃ;
Yahimanuvarī rājā, parikiṇṇo nātisaṅghena.
239. “Idamassa ambavanaṃ, supupphitaṃ sabbakālikaṃ rammaṃ;
Yahimanuvarī rājā, parikiṇṇo itthāgārehi.
240. “Idamassa ambavanaṃ, supupphitaṃ sabbakālikaṃ rammaṃ;
Yahimanuvarī rājā, parikiṇṇo nātisaṅghena.
241. “Ayamassa pokkharāṇī, sañchannā aṇḍajehi vītikiṇṇā;
Yahimanuvarī rājā, parikiṇṇo itthāgārehi.
242. “Ayamassa pokkharāṇī, sañchannā aṇḍajehi vītikiṇṇā;
Yahimanuvarī rājā, parikiṇṇo nātisaṅghena”’ti. –

Imāhi gāthāhi paridevanto vicari.

Tattha **vītikiṇṇoti** sovaṇṇapupphehi ca nānāmālyehi ca samokiṇṇo. **Parikiṇṇoti** parivārito. **Itthāgārehi**ti dāsiyo upādāya itthiyo itthāgārā nāma. **Nātisaṅghenā**ti amaccāpi idha nātayo eva. **Kūṭāgaranti** sattaratanaviccitto sayanakūṭāgaragabbho. **Asokavanikā**ti asokavanabhūmi. **Sabbakālikā**ti sabbakālaparibhogakkhamā nīccapupphitā vā. **Uyyānanti** nandanavanacittalatāvanasadiṣṣaṃ uyyānaṃ. **Sabbakālikanti** chasupi utūsu uppajjanakapupphaphalasañchannaṃ. Kaṇikāraṇādiṣu **sabbakālikanti** sabbakāle supupphitaphalitameva. **Sañchannā**ti nānāvidhehi jalajathalajakusumehi suṭṭhu sañchannā. **Aṇḍajehi vītikiṇṇā**ti sakuṇṇasaṅghehi okiṇṇā.

Evam tesu tesu ṭhānesu paridevitvā mahājano puna rājaṅgaṇaṃ āgantvā –

243. “Rājā vo kho pabbajito, sutasomo rajjaṃ imaṃ pahatvāna;
Kāsāyavattavasano, nāgova ekako caratī”’ti. –

Gāthaṃ vatvā attano ghare vibhavaṃ pahāya puttadhītaro hatthesu gahetvā nikkhamitvā bodhisattasseva santikaṃ agamāsi, tathā mātāpitaro puttadārā soḷasasahassā ca nātakitthiyo. Sakalanagaraṃ tucchaṃ viya ahoṣi, janapadavāsīnopi tesam pacchato pacchato gamiṃsu. Bodhisatto dvādasayojanikaṃ parisam gahetvā himavantābhīmukho pāyāsi. Athassa abhinikkhamaṇaṃ nītvā sakko vissakammaṃ āmantetvā, “tāta vissakamma, sutasomamahārājā abhinikkhamaṇaṃ nikkhanto, vasaṇṭṭhānaṃ laddhuṃ vaṭṭatī, samāgamo ca mahā bhavissati, gaccha himavantapadese gaṅgāfire tiṃsayojanāyāmaṃ pañcadasayojanavithataṃ assamapadaṃ māpehī”’ti pesesi. So tathā katvā tasmīṃ assamapade pabbajitaparikkhāre paṭiyādetvā ekapadikamaggaṃ māpetvā devalokameva gato.

Mahāsatto tena maggena gantvā taṃ assamapadaṃ pavisitvā paṭhamaṃ sayam pabbajitvā pacchā sese pabbājesi, aparabhāge bahū pabbajīṃsu. Tiṃsayojanikaṃ ṭhānaṃ paripūri. Vissakammena pana assamāpitanīyāmo ca bahūnaṃ pabbajitanīyāmo ca bodhisattassa assamapadasaṃvidahitanīyāmo ca **hatthipāla jātake** (jā. 1.15.337 ādayo) āgatanayeneva vedītabbo. Tattha mahāsatto yassa yasseva kāmavitakkādi micchāvitakko uppajjati, taṃ taṃ ākāsena upasānkamitvā ākāse pallaṅkena nisīditvā ovaḍanto gāthādvayamāha –

244. “Māssu pubbe ratikīṭāni, hasitāni ca anussarītha;
Mā vo kāmā haniṃsu, rammañhi sudassanaṃ nagaraṃ.
245. “Mettacittaṇca bhāvettha, appamāṇaṃ divā ca ratta ca;
Agacchītha devapuraṃ, āvāsaṃ puñṇakamma”’nti.

Tattha **ratikīṭānī**ti kāmaratiyo ca kāyavācākhīḍḍāvasena pavattakīṭāni ca. **Mā vo kāmā haniṃsū**ti mā tumhe vatthukāmakilesakāmā haniṃsu. **Rammaṃ hī**ti sudassanagaraṃ nāma ramaṇīyaṃ, taṃ mā anussarītha. **Mettacittanti** idam desanāmatameva, so pana cattāropi brahmavīhāre ācikkhī. **Appamāṇanti** appamāṇasattārammaṇaṃ. **Agacchīthā**ti gamissatha. **Devapuranti** brahmalokaṃ.

Sopi isigaṇo tassovāde ṭhatvā brahmalokaparāyaṇo ahoṣīti sabbam **hatthipāla jātake** āgatanayeneva kathetabbaṃ.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā “na, bhikkhave, idāneva, pubbepi tathāgato mahābhinnikkhamaṃ nikkhantoyevā”ti vatvā jātaṃ samodhānesi “tadā mātāpitaro mahārājakulāni ahesuṃ, candādevī rāhulamātā, jeṭṭhaputto sārīputto, kaniṭṭhaputto rāhulo, dhāti khujjuttarā, kulavaḍḍhanaseṭṭhi kassapo, mahāsenagutto moggallāno, somadattakumāro ānando, sesaparīsā buddhaparīsā, sutasomarājā pana ahameva ahosi”nti.

Cūlasutasomajātakavaṇṇanā pañcamā.

Jātakuddānaṃ –

Suvaṇṇaḍḍitajambukaṇḍalino, varakaññamalambusajātaḥaṇḍa;
Pavaruttamasāṅkhasirīvhayako, sutasomaarindamarājavaro.

Cattālīsaniṭṭhapaṇṇanā niṭṭhitā.

18. Paṇṇāsanipāto

[526] 1. Niṭṭhapaṇṇanā

Uddayhate janapadoti idaṃ satthā jetavane viharanto purāṇadutiyaikāpalobhanaṃ ārabba kathesi. Kathento ca taṃ bhikkhuṃ “kena ukkaṅṭhāpitosi”ti pucchitvā “purāṇadutiyaikāyā”ti vutte “na esā kho, bhikkhu, idāneva tava anattakārikā, pubbepi tvaṃ etaṃ nissāya jhānā pariḥāyitvā mahāvīnāsaṃ patto”ti vatvā atītaṃ āhari.

Atīte bārāṇasiyaṃ brahmadatte rajjaṃ kārente bodhisatto udiccabrāhmaṇamahāsālakule nibbattitvā vayappatto uggahitasippo isipabbajjaṃ pabbijitvā jhānābhīṇṇā nibbattitvā himavantapadese vāsaṃ kappesi. Alambusājātake vuttanayeneva taṃ paṭicca ekā migī gabbhaṃ paṭilabhivā puttaṃ vijāyi, “isisingo”tvevassa nāmaṃ ahosi. Atha naṃ pitā vayappattaṃ pabbājetvā kaṣiṇaparikkamaṃ uggaṇḥāpesi. So nacirasseva jhānābhīṇṇā uppādetvā jhānasukhena kīḷi, ghoratapo paramadhitindriyo ahosi. Tassa sīlatejena sakkassa bhavanaṃ kampa. Sakko āvajjento taṃ kāraṇaṃ ṇātvā “upāyena sīlaṃ bhindissāmi”ti tīṇi saṃvaccharāni sakalakāsiraṭṭhe vuṭṭhiṃ nivāresi, raṭṭhaṃ aggidaḍḍhaṃ viya ahosi. Sasse asampajjamāne dubbhikkhapīḷitā manussā sannipatitvā rājanagaṇe upakkosimsu. Atha ne rājā vātapāne ṭhito “kiṃ eta”nti pucchi. “Mahārāja, tīṇi saṃvaccharāni devassa avassantattā sakalaratṭhaṃ uddayhati, manussā dukkhitā, devaṃ vassāpehi, devā”ti. Rājā sīlaṃ samādiyitvā uposathaṃ upavasantopi vassaṃ vassāpetuṃ nāsakki.

Tasmim kāle sakko aḍḍharattasamaye tassa sirigabbhaṃ pavisitvā ekobhāsaṃ katvā vehāse aṭṭhāsi. Rājā taṃ disvā “kosi tva”nti pucchi. “Sakkohamasmī”ti. “Kenatthenāgatosī”ti? “Vassati te, mahārāja, raṭṭhe devo”ti? “Na vassatī”ti. “Jānāsi panassa avassanakāraṇa”nti? “Na jānāmi, sakkā”ti. “Mahārāja, himavantapadese isisingo nāma tāpaso paṭivasati ghoratapo paramadhitindriyo. So nibaddhaṃ deve vassante kujjhitvā ākāsaṃ olokesi, tasmā devo na vassatī”ti. “Idāni panettha kiṃ kātabba”nti? “Tassa tape bhinne devo vassissatī”ti. “Ko panassa tapaṃ bhindituṃ samattho”ti? “Dhīta te, mahārāja, niṭṭhapaṇṇanā, taṃ pakkosāpetvā ‘asukaṭṭhānaṃ nāma gantvā tāpasassa tapaṃ bhindāhi’ti pesehi”ti. Evaṃ so rājānaṃ anusāsitvā sakaṭṭhānameva agamāsi. Rājā punadvise amaccehi saddhiṃ mantetvā dhītaṃ pakkosāpetvā paṭhamaṃ gāthamāha –

1. “Uddayhate janapado, raṭṭhañcāpi vinassati;
Ehi niṭṭhike gaccha, taṃ me brāhmaṇamānāyā”ti.

Tattha **taṃ meti** taṃ mama anattakāriṃ brāhmaṇaṃ attano vasaṃ ānehi, kilesarativasenassa sīlaṃ bhindāhīti.

Taṃ sutvā sā dutiyaṃ gāthamāha –

2. “Nāhaṃ dukkhakkhamā rāja, nāhaṃ addhānakovidā;
Kathaṃ ahaṃ gamissāmi, vanaṃ kuṇḍarasevita”nti.

Tattha **dukkhakkhamā**ti ahaṃ, mahārāja, dukkhassa khamā na homi, addhānampi na jānāmi, sāhaṃ kathaṃ gamissāmi.

Tato rājā dve gāthāyo abhāsi –

3. “Phītaṃ janapadaṃ gantvā, hatthinā ca rathena ca;

Dārusaṅghāṭayānena, evaṃ gaccha niḷinike.

4. “Hatthiassarathe pattī, gacchevādāya khattiye;
Taveva vaṇṇarūpena, vasaṃ tamāyissasī”ti.

Tattha **dārusaṅghāṭayānenāti**, amma, niḷinike na tvaṃ padasā gamissasi, phītaṃ pana subhikkhaṃ khemaṃ attano janapadaṃ hatthivāhanehi ca rathavāhanehi ca gantvā tato parampi ajjhokāse paṭicchannena vayhādīnā udakaṭṭhāne nāvāsāṅkhātena dārusaṅghāṭayānena gaccha. **Vaṇṇarūpenāti** evaṃ akilamamānā gantvā tava vaṇṇena ceva rūpasampadāya ca taṃ brāhmaṇaṃ attano vasaṃ ānayissasīti.

Evaṃ so dhītarā saddhiṃ akathetabbampi raṭṭhaparipālanam nissāya kathesi. Sāpi “sādhū”ti sampaṭicchi. Athassā sabbaṃ dātabbayuttakam datvā amaccēhi saddhiṃ uyyojesi. Amaccā taṃ ādāya paccantaṃ patvā tattha khandhāvāraṃ nivāsāpetvā rājadhītaṃ ukkhipāpetvā vanacarakena desitena maggena himavantaṃ pavisitvā pubbaṇhasamaye tassa assamapadassa samīpaṃ pāpuṇṇisu. Tasmīṃ khaṇe bodhisatto puttaṃ assamapade nivāsāpetvā sayam phalāphalathāya araṇṇaṃ pavitṭho hoti. Vanacarako sayam assamaṃ agantvā tassa pana dassanaṭṭhāne ṭhatvā niḷinikāya taṃ dassento dve gāthā abhāsi –

5. “Kadalīdhajapaññāṇo, ābhujīparivārito;
Eso padissati rammo, isisiṅgassa assamo.
6. “Eso aggissa saṅkhāto, eso dhūmo padissati;
Maññe no aggim hāpeti, isisiṅgo mahiddhiko”ti.

Tattha kadalīsaṅkhātā dhajā paññāṇaṃ assāti **kadalīdhajapaññāṇo. Ābhujīparivāritoti** bhujapattavanaparikkhitto. **Saṅkhātoti** eso aggī assa isisiṅgassa jhānena saṅkhāto paccakkhagato jalati. **Maññe no agginti** aggim no hāpeti juhāti paricaratīti maññāmi.

Amaccāpi bodhisattassa araṇṇaṃ pavitṭhavelāya assamaṃ parivāretvā ārakkhaṃ ṭhapetvā rājadhītaṃ isivesaṃ gāhāpetvā suvaṇṇacīrakena nivāsanapārūpanaṃ katvā sabbālaṅkārehi alaṅkaritvā tantubaddhaṃ cittageṇḍukaṃ gāhāpetvā assamapadaṃ pesetvā sayam bahi rakkhantaṃ aṭṭhaṃsu. Sā tena geṇḍukena kīlanti caṅkamakoṭiyaṃ otari. Tasmīṃ khaṇe isisiṅgo paṇṇasāladvāre pāsāṇaphalake nisinnō hoti. So taṃ āgacchantiṃ disvā bhītatāsito utṭhāya paṇṇasālaṃ pavisitvā aṭṭhāsi. Sāpissa paṇṇasāladvāraṃ gantvā kīliyeva. Satthā tañca tato uttari ca atthaṃ pakāsento tisso gāthā abhāsi –

7. “Tañca disvāna āyantim, āmuttamaṇikuṇḍalam;
Isisiṅgo pāvisi bhīto, assamaṃ paṇṇachādanam.
8. “Assamassa ca sā dvāre, geṇḍukenassa kīlāti;
Vidaṃsayantī aṅgāni, guyhaṃ pakāsītāni ca.
9. “Tañca disvāna kīlantiṃ, paṇṇasālagato jaṭṭi;
Assamā nikkhamitvāna, idam vacanamabravī”ti.

Tattha **geṇḍukenassāti** assa isisiṅgassa assamadvāre geṇḍukena kīlāti. **Vidaṃsayantīti** dassentī. **Guyhaṃ pakāsītāni cāti** guyhañca rahassaṅgaṃ pakāsītāni ca pākaṭṭhāni mukhahatthādīni. **Abravīti** so kira paṇṇasālāya ṭhatvā cintesi – “sacāyaṃ yakkho bhavyya, paṇṇasālaṃ pavisitvā maṃ murumurāpetvā khādeyya, nāyaṃ yakkho, tāpaso bhavissati”ti assamā nikkhamitvā pucchanto gāthamāha –

10. “Ambho ko nāma so rukkho, yassa tevaṃgataṃ phalam;
Dūrepi khittaṃ pacceti, na taṃ ohāya gacchati”ti.

Tattha **yassa tevaṃgataṃ phalanti** yassa tava rukkhaṃ evaṃgatikaṃ manoramaṃ phalam. **Ko nāma so rukkhoti** citrageṇḍukassa adiṭṭhapubbattā “rukkhaphalena tena bhavitabba”nti maññamāno evaṃ pucchati.

Athassa sā rukkhaṃ ācikkhanti gāthamāha –

11. “Assamassa mama brahme, samīpe gandhamādane;
Bahavo tādisā rukkha, yassa tevaṃgataṃ phalam;

Dūrepi khittam pacceti, na maṃ ohāya gacchati’’ti.

Tattha **samīpe gandhamādaneti** gandhamādanapabbate mama assamassa samīpe. **Yassa tevamgatanti** yassa evamgataṃ, **ta-kāro** byañjanasandhikaroti.

Iti sā musāvādaṃ abhāsi. Itaropi saddahitvā ‘‘tāpaso eso’’ti saññāya paṭisanthāraṃ karonto gāthamāha –

12. ‘‘Etū bhavaṃ assamimaṃ adetu, pajañca bhakkhañca paṭiccha dammi;
Idamāsaṇaṃ atra bhavaṃ nisīdatu, ito bhavaṃ mūlaphalāni bhuñjatu’’ti.

Tattha **assamimanti** assamaṃ imaṃ bhavaṃ pavisatu. **Adetūti** yathāsannihitaṃ āhāraṃ paribhuñjatu. **Pajjanti** pādabbhañjanaṃ. **Bhakkhanti** madhuraphalāphalaṃ. **Paṭicchāti** paṭiggaṇha. **Idamāsananti** pavittḥakāle evamāha.

Tassā paññasālaṃ pavisitvā kaṭṭhattharaṇe nisīdantiyā suvaṇṇacīrake dvidhā gate sarīraṃ appaṭicchannaṃ ahoṣi. Tāpaso mātugāmasarīrassa adittḥapubbattā taṃ disvā ‘‘vaṇṇo eso’’ti saññāya evamāha –

13. ‘‘Kiṃ te idaṃ ūrūnamantarasmim, supicchitaṃ kaṇharivappakāsati;
Akkhāhi me pucchito etamatthaṃ, kose nu te uttamaṅgaṃ pavittḥa’’nti.

Tattha **supicchitanti** dvinnaṃ ūrūnaṃ samāgamakāle suphusitaṃ sippipuṭamukhasaṅghānaṃ. Subhalakkhaṇena hi asamannāgatāya taṃ ṭhānaṃ āvāṭadhātukaṃ hoti, samannāgatāya abbhunnataṃ sippipuṭamukhasaṅghānaṃ. **Kaṇharivappakāsati** ubhosu passesu kālakaṃ viya khāyati. **Kose nu te uttamaṅgaṃ pavittḥanti** tava uttamaṅgaṃ liṅgasaṅghānaṃ na paññāyati, kiṃ nu taṃ tava sarīrasaṅkhāte kose pavittḥanti pucchati.

Atha naṃ sā vañcayanti gāthādvayamāha –

14. ‘‘Ahaṃ vane mūlaphalesanaṃ caraṃ, āsādayim acchaṃ sughorarūpaṃ;
So maṃ patitvā sahasājjhappatto, panujja maṃ abbahi uttamaṅgaṃ.
15. ‘‘Svāyaṃ vaṇo khajjati kaṇḍuvāyati, sabbañca kālaṃ na labhāmi sātaṃ;
Paho bhavaṃ kaṇḍumimaṃ vinetuṃ, kurutaṃ bhavaṃ yācito brāhmaṇattha’’nti.

Tattha **āsādayinti** ghaṭṭesiṃ, āgacchantaṃ disvā leḍḍunā paharinti attho. **Patitvāti** upadhāvitvā. **Sahasājjhappatto** mamaṃ sahasā ajjhappatto sampatto. **Panujjāti** atha maṃ potetvā. **Abbahīti** mukhena mama uttamaṅgaṃ luñcivā pakkāmi, tato paṭṭhāya imasmim ṭhāne vaṇo jāto. **Svāyanti** so ayaṃ tato paṭṭhāya mayhaṃ vaṇo khajjati ceva kaṇḍuvañca karoti, tappaccayā sāhaṃ sabbakālaṃ kāyikacetāsikasukhaṃ na labhāmi. **Pahoti** pahu samattho. **Brāhmaṇatthanti** bhavaṃ mayā yācito imaṃ brāhmaṇassa atthaṃ karotu, idaṃ me dukkhaṃ harāhīti vadati.

So tassā musāvādaṃ ‘‘sabhāvo’’ti saddahitvā ‘‘sace te evaṃ sukhaṃ hoti, karissāmi’’ti taṃ padesaṃ oloketvā anantaraṃ gāthamāha –

16. ‘‘Gambhīrarūpo te vaṇo salohito, apūtiko vaṇagandho mahā ca;
Karomi te kiñci kasāyayogaṃ, yathā bhavaṃ paramasukhī bhaveyyā’’ti.

Tattha **salohitoti** rattobhāso. **Apūtikoti** pūtimamsarahito. **Vaṇagandhoti** thokaṃ duggandho. **Kasāyayoganti** ahaṃ keci rukkhakasāye gahetvā tava ekaṃ kasāyayogaṃ karomīti.

Tato niḷinikā gāthamāha

17. ‘‘Na mantayogā na kasāyayogā, na osadhā brahmacāri kamanti;
Yaṃ te mudu tena vinehi kaṇḍuṃ, yathā ahaṃ paramasukhī bhaveyyā’’nti.

Tattha **kamantīti**, bho brahmacāri, imasmim mama vaṇe neva mantayogā, na kasāyayogā, na pupphaphalādīni osadhāni kamanti, anekavāraṃ katehipi tehi etassa phāsukabhāvo na bhūtapubbo. Yaṃ pana te etaṃ mudu aṅgajātaṃ, tena ghaṭṭiyamānasseva tassa kaṇḍu na hoti, tasmā tena vinehi kaṇḍunti.

So ‘‘saccaṃ eso bhaṇati’’ti sallakkhetvā ‘‘methunasamsaggena sīlaṃ bhijjati, jhānaṃ antaradhāyati’’ti ajānanto

mātugāmassa adiṭṭhapubbattā methunadhammassa ca ajānanabhāvena ‘‘bhesajja’’nti vadantiyā tāya methunaṃ paṭisevi. Tāvadevassa sīlaṃ bhijji, jhānaṃ parihāyi. So dve tayo vāre saṃsaggaṃ katvā kilanto hutvā nikkhamitvā saraṃ oruyha nhatvā paṭippassaddhadaratho āgantvā paṇṇasālāyaṃ nisīditvā punapi taṃ ‘‘tāpaso’’ti maññaṃāno vasanaṭṭhānaṃ pucchanto gāthamāha –

18. ‘‘Ito nu bhoto katamena assamo, kacci bhavaṃ abhiramasi arañña;
Kacci nu te mūlaphalaṃ pahūtaṃ, kacci bhavantaṃ na vihiṃsanti vāḷa’’ti.

Tattha **katamenā**ti ito katamena disābhāgena bhoto assamo. **Bhavanti** ālapanametam.

Tato niḷinikā catasso gāthāyo abhāsi –

19. ‘‘Ito ujum uttarāyaṃ disāyaṃ, khemā nadī himavatā pabhāvī;
Tassā tīre assamo mayha ramma, aho bhavaṃ assamaṃ mayhaṃ passe.
20. ‘‘Ambā ca sālā tilakā ca jambuyo, uddālakā pāṭaliyo ca phullā;
Samantato kimpurisābhigītaṃ, aho bhavaṃ assamaṃ mayhaṃ passe.
21. ‘‘Tālā ca mūlā ca phalā ca mettha, vaṇṇena gandhena upetarūpaṃ;
Taṃ bhūmibhāgehi upetarūpaṃ, aho bhavaṃ assamaṃ mayhaṃ passe.
22. ‘‘Phalā ca mūlā ca pahūtamettha, vaṇṇena gandhena rasenupeṭā;
Āyanti ca luddakā taṃ padesaṃ, mā me tato mūlaphalaṃ ahāsu’’nti.

Tattha **uttarāyanti** uttarāya. **Khemā**ti evaṃnāmikā nadī. **Himavatā pabhāvī**ti himavantato pavattati. **Ahoti** pathanatte nipāto. **Uddālakā**ti vātaghātakā. **Kimpurisābhigītaṃ**ti samantato parivāretvā madhurasaddena gāyantehi kimpurisehi abhigītaṃ. **Tālā ca mūlā ca phalā ca metthā**ti ettha mama assame pāsādikā tālarukkhā ca tesaññaeva vaṇṇagandhādisampannā kandasāṅkhātā mūlā ca phalā ca. **Pahūtametthā**ti nānārukkaphalā ca rukkhavallimūlā ca pahūtā ettha. **Mā me tatoti** taṃ mama assamapadaṃ sambahulā luddakā āgacchanti, mayā cettha āharitvā ṭhapitaṃ bahu madhurasamūlaphalāphalaṃ atthi, te mayi cirāyante mūlaphalāphalaṃ hareyyum. Te tato mama mūlaphalāphalaṃ mā hariṃsu, tasmā sacepi mayā saddhiṃ āgantukāmo, ehi, no ce, ahaṃ gamissāmi āha.

Taṃ sutvā tāpaso yāva pitu āgamaṇā adhiṃsāpetum gāthamāha –

23. ‘‘Pitā mamaṃ mūlaphalesanaṃ gato, idāni āgacchati sāyakāle;
Ubhova gacchāmasse assamaṃ taṃ, yāva pitā mūlaphalato etu’’ti.

Tattha **ubhova gacchāmaseti** mama pitu ārocetvā ubhova gamissāma.

Tato sā cintesi – ‘‘ayaṃ tāva araññaeva vadḍhitabhāvena mama itthibhāvaṃ na jānāti, pitā panassa maṃ disvāva jānitvā ‘tvam idha kiṃ karosī’’ti kājakoṭiyā paharitvā sīsampi me bhindeyya, tasmim anāgateyyeva mayā gantum vaṭṭati, āgamanakammampi me niṭṭhita’’nti. Sā tassa āgamanūpāyaṃ ācikkhanti itaraṃ gāthamāha –

24. ‘‘Añña bahū isayo sādhurūpā, rājīsayo anumagge vasanti;
Teyeva pucchesi mamassamaṃ taṃ, te taṃ nayissanti mamaṃ sakāse’’ti.

Tattha **rājīsayoti**, samma, mayā na sakkā cirāyitum, añña pana sādhusabhāvā rājīsayo ca brāhmaṇīsayo ca anumagge mama assamamaggapasse vasanti, ahaṃ tesam ācikkhitvā gamissāmi, tvam te puccheyyāsī, te taṃ mama santikaṃ nayissanti.

Evaṃ sā attano palāyanūpāyaṃ katvā paṇṇasālato nikkhamitvā taṃ olokentameva ‘‘tvam nivattā’’ti vatvā āgamanamaggeneva amaccānaṃ santikaṃ agamāsī. Te taṃ gahetvā khandhāvāraṃ gantvā anupubbena bārāṇasim pāpuṇṇisu. Sakkopi taṃ divasameva tussitvā sakalaraṭṭhe devaṃ vassāpesi, tato subhikkhaṃ janapadaṃ ahosi. Isisīngatāpasassapi tāya pakkantamattāya eva kāye dāho uppajji. So kampanto paṇṇasālaṃ pavisitvā vācācīraṃ pārupitvā socanto nipajji. Bodhisatto sāyaṃ āgantvā puttaṃ apassanto ‘‘kahaṃ nu kho gato’’ti kājaṃ otāretvā paṇṇasālaṃ pavisitvā taṃ nipannaṃ disvā ‘‘tāta, kiṃ karosī’’ti piṭṭhiṃ parimajjanto tisso gāthā abhāsi –

25. ‘‘Na te kaṭṭhāni bhinnāni, na te udakamābhatam;

Aggīpi te na hāpito, kiṃ nu mandova jhāyasi.

26. “Bhinnāni kaṭṭhāni huto ca aggī, tapanīpi te samitā brahmacārī;
Pīṭhañca mayhaṃ udakañca hoti, ramasi tuvaṃ brahmabhūto puratthā.
27. “Abhinnakaṭṭhosi anābhatodako, ahāpitaaggīsi asiddhabhojano;
Na me tuvaṃ ālapasī mamajja, naṭṭhaṃ nu kiṃ cetasikañca dukkha’nti.

Tattha **bhinnānī** araññato uddhaṭāni. **Na hāpitoti** na jalīto. **Bhinnānī** pubbe tayā mamāgamanavelāya kaṭṭhāni uddhaṭāneva honti. **Huto ca aggī** aggī ca huto hoti. **Tapanī** visibbanaaggisañkhātā tapanīpi te samitāva sayameva saṃvidahitāva hoti. **Pīṭhanti** mama āsanatthāya pīṭhañca paññattameva hoti. **Udakañcā**ti pādadhovanaudakampi upaṭṭhāpitameva hoti. **Brahmabhū**toti tuvampi ito puratthā seṭṭhabhūto imasmiṃ assame abhiramasi. **Abhinnakaṭṭhosī** so dāni ajja anuddhaṭakaṭṭhosi. **Asiddhabhojanoti** na te kiñci amhākaṃ kandaṃvā vā paṇṇaṃ vā seditaṃ. **Mamajjāti**, mama putta, ajja na me tvaṃ ālapasi. **Naṭṭhaṃ nu kinti** kiṃ nu te naṭṭhaṃ vā, kiṃ cetasikaṃ vā dukkhaṃ, akkhāhi me nipannakāraṇanti pucchati.

So pitu vacanaṃ sutvā taṃ kāraṇaṃ kathento āha –

28. “Idhāgamā jaṭilo brahmacārī, sudassaneyyo sutanū vineti;
Nevātidigho na panātirasso, sukaṇṇhakaṇṇhacchadanehi bhoto.
29. “Amaṣujāto apurāṇavaṇṇī, ādhārarūpañca panassa kaṇṭhe;
Dve yamā gaṇḍā ure sujātā, suvaṇṇatindukanibhā pabhassarā.
30. “Mukhañca tassa bhusadassaneyyaṃ, kaṇṇesu lambanti ca kuñcītaggā;
Te jotare carato māṇavassa, suttañca yaṃ saṃyamaṇaṃ jaṭānaṃ.
31. “Aññā ca tassa saṃyamāni catasso, nīlā pītā lohikā ca setā;
Tā piṃsare carato māṇavassa, tiriṭṭisaṅghāriva pāvusamhi.
32. “Na mikhalaṃ muñjamayaṃ dhāreti, na santhare no pana pabbajassa;
Tā jotare jaghanantare vilaggā, sateratā vijjurivantalikkhe.
33. “Akhīlakāni ca avaṇṭakāni, heṭṭhā nabhyā kaṭṭisamohitāni;
Aghaṭṭitā niccakīḷaṃ karonti, haṃ tāta kiṃrukkhaphalāni tāni.
34. “Jaṭā ca tassa bhusadassaneyyā, parosataṃ vellitaggā sugandhā;
Dvedhā siro sādhu vibhattarūpo, aho nu kho mayha tathā jaṭāssu.
35. “Yadā ca so pakirati tā jaṭāyo, vaṇṇena gandhena upetarūpā;
Nīluppalaṃ vātasameritaṃva, tatheva saṃvāti panassamo ayaṃ.
36. “Paṅko ca tassa bhusadassaneyyo, netādiso yādiso mayhaṃ kāye;
So vāyati erito mālutena, vanaṃ yathā aggagimhe suphullaṃ.
37. “Nihanti so rukkhaphalaṃ pathabyā, sucittarūpaṃ ruciraṃ dassaneyyaṃ;
Khittañca tassa punarehi hatthaṃ, haṃ tāta kiṃrukkhaphalaṃ nu kho taṃ.
38. “Dantā ca tassa bhusadassaneyyā, suddhā samā saṅkhavarūpapannā;
Mano pasādentī vivariyamānā, na hi nūna so sākamakhādī tehi.
39. “Akakkasaṃ aggaḷitaṃ muhuṃ muduṃ, ujūṃ anuddhataṃ acapalamassa bhāsitaṃ;
Rudaṃ manuññaṃ karavīkasussaraṃ, hadayaṅgamaṃ rañjayateva me mano.
40. “Bindussaro nātivisaṭṭhavākyo, na nūna sajjhāyatippayutto;
Icchāmi bho taṃ punadeva daṭṭhuṃ, mitto hi me māṇavohu puratthā.
41. “Susandhi sabbattha vimaṭṭhimaṃ vaṇaṃ, puthū sujātaṃ kharapattasannibhaṃ;
Teneva maṃ uttariyāna māṇavo, vivaritaṃ ūruṃ jaghanena piḷayi.

42. “Tapanti ābhanti virocare ca, sateratā vijjurivantalikkhe;
Bāhā mudū añjanalomasādisā, vicitravaṭṭaṅgulikāssa sobhare.
43. “Akakkasaṅgo na ca dīghalomo, nakhāssa dīghā api lohitaggā;
Mudūhi bāhāhi palissajanto, kalyāṇarūpo ramayaṃ upaṭṭhahi.
44. “Dumassa tūlūpanibhā pabhassarā, suvaṇṇakambutalavaṭṭasucchavi;
Hatthā mudū tehi maṃ samphusitvā, ito gato tena maṃ dahanti tāta.
45. “Na nūna so khārividhaṃ ahāsi, na nūna so kaṭṭhāni sayamaṃ abhañji;
Na nūna so hanti dume kuṭṭhāriyā, na hissa hatthesu khilāni atthi.
46. “Accho ca kho tassa vaṇaṃ akāsi, so maṃbravi ‘sukhitaṃ maṃ karohi’;
Tāhaṃ kariṃ tena mamāsi sokhyaṃ, so cabravi ‘sukhitosmī’ti brahme.
47. “Ayañca te māluvapaṇṇasanthatā, vikiṇṇarūpāva mayā ca tena ca;
Kilantarūpā udake ramitvā, punappunaṃ paṇṇakuṭiṃ vajāma.
48. “Na majja mantā paṭibhanti tāta, na aggihuttaṃ napi yaññatantaṃ;
Na cāpi te mūlaphalāni bhūñje, yāva na passāmi taṃ brahmacāriṃ.
49. “Addhā pajānāsi tuvampi tāta, yassaṃ disaṃ vasate brahmacārī;
Taṃ maṃ disaṃ pāpaya tāta khippaṃ, mā te ahaṃ amarimassamamhi.
50. “Vicitrappullañhi vanaṃ sutamaṃ mayā, dijābhighuṭṭhaṃ dijasaṅghasevitaṃ;
Taṃ maṃ vanaṃ pāpaya tāta khippaṃ, purā te pāṇaṃ vijahāmi assame’”ti.

Tattha **idhāgamāti**, tāta, imaṃ assamapadaṃ āgato. **Sudassaneyyoti** suṭṭhu dassaneyyo. **Sutanūti** suṭṭhu tanuko nātikiso nātithūlo. **Vinetīti** attano sarīrappabhāya assamapadaṃ ekobhāsaṃ viya vineti pūreti.

Sukaṇṇhakaṇṇhacchadanehi bhototi, tāta, tassa bhoto sukaṇṇhehi kaṇṇhacchadanehi bhamaravaṇṇehi kesehi sukaṇṇhasīsaṃ sumajjitamaṇimayaṃ viya khāyati. **Amassūjātoti** na tāvassa massu jāyati, taruṇoyeva. **Apurāṇavaṇṇīti** acirapabbajito. **Ādhāraṇāpañca panassa kaṇṭheti** kaṇṭhe ca panassa amhākaṃ bhikkhābhājanatṭhapanamaṃ pattādhārasadisaṃ piḷandhanaṃ atthīti muttāhāraṃ sandhāya vadati. **Gaṇḍāti** thane sandhāyāha. **Ure sujātāti** uramhi sujātā. “Urato”tipi pāṭho. **Pabhassarāti** pabhāsampannā. “Pabhāsare”tipi pāṭho, obhāsantīti attho.

Bhusadassaneyyanti ativiya dassanīyaṃ. **Kuñcitaggāti** sīhakuṇḍalaṃ sandhāya vadati. **Suttañcāti** yaṃ tassa jaṭābandhanasuttaṃ, tampi jotati pabhaṃ muñcati. “**Saṃyamāni catasso**”ti iminā maṇisuvaṇṇapavālarajataṃmayāni cattāri piḷandhanāni dasseti. **Tā pimsareti** tāni piḷandhanāni pāvusamhi pavuṭṭhe deve tiriṭisaṅghā viya viravanti. **Mikhalanti** mekhalaṃ, ayameva vā pāṭho. Idaṃ nivatthakañcanacīrakamaṃ sandhāyāha. **Na santhareti** na vāke. Idaṃ vuttaṃ hoti – tāta, yathā mayamaṃ tiṇamayaṃ vā vākamayaṃ vā cīrakamaṃ dhārema, na tathā so, so pana suvaṇṇacīrakamaṃ dhāretīti. **Akhilakānīti** atacāni nippaṇṇāni. **Kaṭṭisamohitānīti** kaṭṭiyaṃ baddhāni. **Niccakīlaṃ karontīti** aghaṭṭitānīpi niccakālaṃ kilāyanti. **Haṃ, tātāti** hambho, tāta. **Kim rukkhaphalāni tānīti** tāni tassa māṇavassa suttārulhāni kaṭṭiyaṃ baddhāni katararukkhaphalāni nāmāti maṇisaṅghāṭiṃ sandhāyāha.

Jaṭāti jaṭāmaṇḍalākārena baddharatanamissakakesavaṭṭīyo sandhāyāha. **Vellitaggāti** kuñcitaggā. **Dvedhāsiroti** tassa sīsaṃ dvedhā katvā baddhānaṃ jaṭānaṃ vasena suṭṭhu vibhatarūpaṃ. **Tathāti** yathā tassa māṇavassa jaṭā, tathā tumhehi mama na baddhā, aho vata mamapi tathā assūti patthento āha. **Upetarūpāti** upetasabhāvā. **Vātasameritamvāti** yathā nāma nīluppalaṃ vātena samīritaṃ, tatheva ayaṃ imasmiṃ vanasaṅḍe assamo saṃvāti. **Netādisoti**, tāta, yādiso mama kāye paṅko, netādiso tassa sarīre. So hi dassanīyo ceva sugandho ca. **Aggagimheti** vasantasamaye.

Nihantīti paharati. **Kim rukkhaphalaṃ nu kho tanti** katararukkhassa nu kho taṃ phalaṃ. **Saṅkhavarūpapannāti** sudhotasaṅkhapaṭibhāgā. **Na hi nūna so sākamakhādi tehīti** na nūna so māṇavo mayamaṃ viya tehi dantehi rukkhapaṇṇāni ceva mūlaphalāphalāni ca khādi. Amhākañhi tāni khādantānaṃ sabalā paṇṇavaṇṇā dantīti dīpeti.

Akakkasanti, tāta, tassa bhāsitaṃ aphaṇṇaṃ agaḷitaṃ, punappunaṃ vadantassāpi madhuratāya **muhamaṃ mudamaṃ**, apamussatāya **ujamaṃ**, avikkhittatāya **anuddhaṃ**, paṭiṭṭhitatāya **acapamaṃ**. **Rudanti** bhāsamānassa sarasaṅkhātamaṃ

rudampi manoharam karavīkassa viya sussaram sumadhuram. **Rañjayatevāti** mama mano rañjatiyeva. **Bindussaroti** piñditassarō. **Mānavohūti** so hi māṇavo puratthā mama mitto ahu.

Susandhi sabbattha vimaṭṭhimam vaṇanti tāta tassa māṇavassa ūrūnaṃ antare ekaṃ vaṇaṃ atthi, taṃ susandhi suphusitaṃ sippipuṭamukhasadisam, sabbattha vimaṭṭhaṃ samantato maṭṭhaṃ. **Puthūti** mahantaṃ. **Sujātanti** susaṅghitaṃ. **Kharapattasannibhanti** supupphitapadumamakuḷasannibhaṃ. **Uttariyānāti** uttaritvā avattharivā. **Piḷayīti** piḷesi. **Tapantīti** tassa māṇavassa sarīrato niccharantā suvaṇṇavaṇṇaramsiyo jalanti obhāsanti virocanti ca. **Bāhāti** bāhāpissa mudū. **Añjanalomasādisāti** añjanasādisehi lomēhi samannāgatā. **Victravaṭṭaṅgulikāssa sobhareti** hatthāpissa varalakkhaṇavicitrāhi pavālaṅkurasadisāhi vaṭṭaṅgulīhi samannāgatā sobhanti.

Akakkasaṅgoti kacchupīlakādirahitaṅgapaccaṅgo. **Ramayam upaṭṭhahīti** maṃ ramayanto upaṭṭhahi paricari. **Tūlūpanibhāti** mudubhāvassa upamā. **Suvaṇṇakambutalavaṭṭasucchavīti** suvaṇṇamayam ādāsatalaṃ viya vaṭṭa ca succhavi ca, parimaṅḍalatalā ceva sundaracchavi cāti attho. **Samphusitvāti** suṭṭhu phusitvā attano hatthasamphassaṃ mama sarīre pharāpetvā. **Ito gatoti** mama olokentasseva ito gato. **Tena maṃ dahantīti** tena tassa hatthasamphassena idāni maṃ dahanti. Tathā hi tassa gatakālato paṭṭhāya mama sarīre ḍāho utthito, tenamhi domanassappatto nipannoti.

Na nūna so khārividhanti, tāta, nūna so māṇavo na khāribhāram ukkhipitvā vicari. **Khilānīti** kilāni, “ayameva vā pāṭho. **Sokhyanti** sukhaṃ. **Māluvapaṇṇasanthatā vikiṇṇarūpāvāti**, tāta, ayam tava māluvapaṇṇasanthatā ajja mayā ca tena ca aññamaññaṃ parāmasanālīṅganavasena parivattantehi vikiṇṇā viya ākulabyākulā jāta. **Punappunam paṇṇakuṭim vajāmāti**, tāta, ahañca so ca abhiramitvā kilantarūpā paṇṇasālato nikkhamitvā udakaṃ pavisitvā ramitvā vigatadarathā punappunam imameva kuṭim pavisāmāti vadati.

Na majja mantāti ajja mama tassa gatakālato paṭṭhāya neva mantā paṭibhanti na upaṭṭhahanti na ruccanti. **Na aggihuttaṃ napi yaññatantanti** mahābrahmuno ārāḍhanatthāya kattabbahomavidhūpanādiyaññakiriyaṃ me na paṭibhāti na upaṭṭhāti na ruccati. **Na cāpi teti** tayā ābhatamūlaphalāphalanipi na bhujjāmi. **Yassam disanti** yassam disāyam. **Vananti** tassa māṇavassa assamaṃ parivāretvā ṭhitavananti.

Tassevam vilapantassa taṃ vilāpaṃ sutvā mahāsatto “ekāya itthiyā imassa sīlam bhinnam bhavissati”ti ñatvā taṃ ovadanto cha gāthāyo abhāsi –

51. “Imasmāham jotirase vanamhi, gandhabbadevaccharasaṅghasevite;
Isīnamāvāse sanantanamhi, netādisam aratiṃ pāpuṇetha.
52. “Bhavanti mittāni atho na hontī, ñātīsu mittesu karontī pemaṃ;
Ayañca jammo kissa vā nivīṭṭho, yo neva jānāti ‘kutomhi āgato’.
53. “Saṃvāsena hi mittāni, sandhīyanti punappunam;
Sveva mitto asaṃgantu, asaṃvāsena jīrati.
54. “Sace tuvaṃ dakkhasi brahmacāriṃ, sace tuvaṃ sallape brahmacārinā;
Sampannasassaṃva mahodakena, tapoṅgaṃ khippamimaṃ pahissasi.
55. “Punapi ce dakkhasi brahmacāriṃ, punapi ce sallape brahmacārinā;
Sampannasassaṃva mahodakena, usmāgataṃ khippamimaṃ pahissasi.
56. “Bhūtāni hetāni caranti tāta, virūparūpena manussaloke;
Na tāni sevetha naro sapañño, āsajja naṃ nassati brahmacārī”ti.

Tattha **imasmāti** imasmim. **Hanti** nipātamattaṃ. **Jotiraseti** hūyamānassa jotino raṃsiobhāsīte. **Sanantanamhīti** porāṇake. **Pāpuṇethāti** pāpuṇeyya. Idaṃ vuttaṃ hoti – tāta, evarūpe vane vasanto yaṃ aratiṃ tvaṃ patto, etādisam na pāpuṇeyya paṇḍito kulaputto, pattuṃ nārahātīti attho.

“**Bhavanti**”ti imaṃ gāthaṃ mahāsatto antogatameva bhāsati. Ayamettha adhippāyo – loke sattānaṃ mittāni nāma hontipi na hontipi tattha yesaṃ hontī, te attano ñātīsu ca mittesu ca pemaṃ karontī. **Ayañca jammoti** migasiṅgo lāmako. **Kissa vā nivīṭṭhoti** kena nāma kāraṇena tasmim mātugāme mittasaññāya nivīṭṭho, so migiyā kucchismiṃ nibbattitvā araññe vaḍḍhitattā “kutomhi āgato”ti attano āgataṭṭhānamattampi na jānāti, pageva ñātimitteti.

Punappunanti, tāta, mittāni nāma punappunam saṃvāsena saṃsevanena sandhīyanti ghaṭṭiyanti. **Sveva mittoti** so

eva mitto **asamgantu** asamāgacchantassa purisassa tena asamāgamasankhātena asamvāsena **jīrati** vinassati. **Saceti** tasmā, tāta, sace tvam punapi tam dakkhasi, tena vā sallapissasi, atha yathā nāma nipphanassam mahoghena hariyati, evam imam attano tapogunam pahissasi hāressasīti attho. **Usmāgantanti** samaṇatejam.

Virūparūpenāti vividharūpena. Idam vuttam hoti – tāta, manussalokasmiñhi etāni yakkhinisankhātāni bhūtāni vividharūpapaṭicchannena attano rūpena attano vasam gate khāditum caranti, tāni sapañño naro na sevetha. Tādīsāñhi bhūtam āsajja nam patvā nassati brahmacārī, diṭṭhosi tāya yakkhiniyā na khāditoti puttam ovadi.

So pitu katham sutvā “yakkhinī kira sā” ti bhūto cittam nivattetvā “tāta, etto na gamissāmi, khamatha me” ti khamāpesi. Sopi nam samassāsetvā “ehi tvam, māṇava, mettam bhāvehi, karuṇam, muditam, upekkha” nti brahmavihārabhāvanam ācikkhi. So tathā paṭipajjitvā puna jhānabhiññā nibbattesi.

Satthā imam dhammadesanam āharitvā saccāni pakāsetvā jātakaṃ samodhānesi, saccapariyosāne ukkaṇṭhitabhikkhu sotāpattiphale patiṭṭhahi. Tadā niṭṭhikā purāṇadutiyaikā ahoṣi, isisiṅgo ukkaṇṭhitabhikkhu, pitā pana ahameva ahoṣinti.

Niṭṭhikājātakavaṇṇanā paṭhamā.

[527] 2. Ummādantījātakavaṇṇanā

Nivesanam kassanudam sunandāti idam satthā jetavane viharanto ukkaṇṭhitabhikkhum ārabba kathesi. So kirekadivasam sāvattiyam piṇḍāya caranto ekaṃ alaṅkatapaṭiyattam uttamarūpadharam itthim oloketvā paṭibaddhacitto hutvā cittam nivattetum asakkonto vihārameva āgantvā tato paṭṭhāya sallavidhho viya rāgāturo bhantamigapaṭibhāgo kiso dhamanīsanthatagatto uppaṇḍuppaṇḍukajāto anabhirato ekiriyaṭhepi cittassadam alabhanto ācariyavattādīni pahāya uddesaparipucchākammaṭṭhānānuyogarahito vihāsi. So sahāyabhikkhūhi “pubbe tvam, āvuso, santindriyo vipasannamukhavaṇṇo, idāni no tathā, kiṃ nu kho kāraṇa” nti puṭṭho, “āvuso, anabhiratomhī” ti āha. Atha nam te “abhiramāvuso, sāsane, buddhuppādo nāma dullabho, tathā saddhammassavanam manussapaṭilābho ca, so tvam manussapaṭilābham paṭilāhitvā dukkhassantakiriyaṃ patthayamāno assumukham nātījanam pahāya saddhāya pabbajitvā kiṃkāraṇā kilesavasam yāsi, kilesā nāmete gaṇḍuppādakapaṇakam upādāya sabbalājanasādhāraṇā, ye tesam vatthubhūtā, tepi appassādā kāmā bahudukkhā bahupāyāsā, ādīnavo ettha bhīyyo. Aṭṭhikaṅkalūpamā kāmā, maṃsapesūpamā kāmā, tiṇukkūpamā kāmā, aṅgārakāsūpamā kāmā, supinakūpamā kāmā, yācītakūpamā kāmā, rukkhaphalūpamā kāmā, asisūnūpamā kāmā, sattisūlūpamā kāmā, sappasirūpamā kāmā, aggikkhandhūpamā kāmā, tvam nāma evarūpe buddhasāsane pabbajitvā evam anattakāraṇam kilesanam vasam gatosi” ti ovaditvā attano katham gāhāpetum asakkontā satthu santikam dhammasabham netvā “kiṃ, bhikkhave, anicchamānakam bhikkhum ānāyitthā” ti vutte, “bhante, ayam kira bhikkhu ukkaṇṭhito” ti āhaṃsu. Satthā “saccam kirā” ti pucchitvā “saccam, bhante” ti vutte “bhikkhu porāṇakapaṇḍitā rajjam anusāsantāpi kilese uppanne tassa vasam agantvā cittam nivāretvā na ayuttakam kariṃsū” ti vatvā atītam āhari.

Atīte siviraṭṭhe ariṭṭhapuranagare sivi nāma rājā rajjam kāresi. Bodhisatto tassa aggamahesiyā kucchismiṃ nibbatti, “sivikumāro” tvevassa nāmam kariṃsu. Senāpatissapi putto jāyi, “abhipārako” tissa nāmam kariṃsu. Te ubhoṃ sahāyā hutvā abhivaḍḍhantā soḷasavassikā hutvā takkasilaṃ gantvā sippam uggaṇhitvā āgamisū. Rājā puttassa rajjam adāsi. Sopi abhipārakam senāpatiṭṭhāne ṭhapetvā dhammena rajjam kāresi. Tasmīmyeva nagare tiriṭṭivacchassa nāma asītoṭivibhavassa seṭṭhino dhītā nibbatti uttamarūpadharā sobhaggappattā subhalakkhaṇena samannāgatā, tassā nāmaggaṇādivase “ummādantī” ti nāmam kariṃsu. Sā soḷasavassikakāle atikkantamānusavaṇṇā devaccharā viya abhirūpā dassanīyā pāsādikā paramāya vaṇṇapokkharatāya samannāgatā ahoṣi. Ye ye puthujjanā tam passanti, te te sakabhāvena saṇṭhātum asakkontā surāpānamadamattā viya kilesamadena mattā hutvā satim paccupaṭṭhāpetum samatthā nāma nāhesum.

Athassā pitā tiriṭṭivaccho rājānam upasaṅkamitvā “deva, mama gehe itthiratanam uppannam, rañño va anucchavikam, lakkhaṇapaṭṭhake brāhmaṇe pesetvā tam vīmaṃsāpetvā yathārucci karohi” ti āha. Rājā “sādhū” ti vatvā brāhmaṇe pesesi. Te seṭṭhigeḥam gantvā katasakkārasammānā pāyāsam paribhuñjimsu. Tasmīṃ khaṇe ummādantī sabbalāṅkārapaṭimaṇḍitā tesam santikam agamāsi. Te tam disvā satim paccupaṭṭhāpetum asakkontā kilesamadammattā hutvā attano vipakatabhojanabhāvam na jānimsu. Ekacce ālopaṃ gahetvā “bhuñjissāmā” ti saññāya sīse ṭhapesum, ekacce upakacchantare khipimsu, ekacce bhittim paharimsu, sabbeva ummattakā ahesum. Sā te disvā “ime kira mama lakkhaṇam vīmaṃsissanti, gīvāyam ne gahetvā nīharathā” ti nīharāpesi. Te maṅkubhūtā rājanivesanam gantvā ummādantiyā kudhā “deva, sā itthī kāḷakaṇṇī, na tumhākam anucchavikā” ti vadimsu. Rājā “kāḷakaṇṇī kirā” ti na tam ānāpesi. Sā tam pavattim sutvā “aham kira kāḷakaṇṇīti raññā na gahitā, kāḷakaṇṇīyo nāma na evarūpā honti” ti vatvā “hotu, sace pana tam rājānam passissāmi, jānissāmī” ti tasmīṃ āghātam bandhi. Atha nam pitā abhipārakassa adāsi, sā tassa piyā ahoṣi manāpā.

Kassa pana kamma nissandena sā evaṃ abhirūpā ahoṣīti? Rattavattadānassa nissandenāti. Sā kira atīte bārāṇasiyaṃ daliddakule nibbattivā ussavadvase puññasampannā itthiyo kusumbharattavattamaṃ nivāsetvā alaṅkatā kīlantiyo disvā tādisaṃ vatthaṃ nivāsetvā kīlītukāmā hutvā mātāpitūnaṃ ārocetvā tehi, “amma, mayaṃ daliddā, kuto no evarūpaṃ vattha”nti vutte “tena hi maṃ ekasmiṃ aḍḍhakule bhatīṃ kātuṃ anujānātha, te mama guṇaṃ ñatvā dassantī”ti vatvā tehi anuññātā ekaṃ kulaṃ upasaṅkamitvā “kusumbharattavattamaṃ bhatīṃ karomī”ti āha. Atha naṃ te “tīṇi saṃvaccharāṇi kamme kate tava guṇaṃ ñatvā dassamā”ti vadiṃsu. Sā “sādhū”ti paṭissuṇitvā kammaṃ paṭipajji. Te tassā guṇaṃ ñatvā aparipuñnesuyeva tīsu saṃvaccharesu tassā ghanakusumbharattavattamaṃ saddhiṃ aññampi vatthaṃ datvā “tava saḥāyikāhi saddhiṃ gantvā nhatvā nivāsehi”ti taṃ pesayiṃsu. Sā saḥāyikā ādāya gantvā rattavattamaṃ nadīre ṭhapetvā nhāyi.

Tasmiṃ khaṇe eko kassapadasabalassa sāvako acchinnacīvaro sākḥābhaṅgaṃ nivāsetvā ca pārupitvā ca taṃ padesaṃ pāpuṇi. Sā taṃ disvā “ayaṃ bhaddanto acchinnacīvaro bhavissati, pubbepi adinnabhāvena me nivāsanam dullabhaṃ jāta”nti taṃ vatthaṃ dvidhā phāletvā “ekaṃ koṭṭhāsaṃ ayyassa dassamī”ti cintetvā uttaritvā attano nivāsanam nivāsetvā “tiṭṭhatha, bhante”ti vatvā theramaṃ vanditvā rattavattamaṃ majjhe phāletvā tassekaṃ koṭṭhāsaṃ adāsi. So ekamante paṭicchane ṭhatvā sākḥābhaṅgaṃ chaḍḍetvā tassekaṃ kaṇṇaṃ nivāsetvā ekaṃ pārupitvā nikkhami. Athassa vatthobhāseṇa sakalasarīraṃ taruṇasūriyo viya ekobhāsaṃ ahoṣi. Sā taṃ disvā “mayhaṃ ayyo paṭhamaṃ na sobhati, idāni taruṇasūriyo viya virocati, idampi etasseva dassamī”ti dutiyampi koṭṭhāsaṃ datvā “bhante, ahaṃ bhava bhava vicarantī uttamarūpadharā bhavyeayaṃ, maṃ disvā koci puriso sakabhāvena saṅṭhātuṃ mā asakkhi, mayā abhirūpatarā nāma aññā mā hotū”ti patthanaṃ paṭṭhapesi. Theropi anumodanaṃ katvā pakkāmi.

Sā devaloke saṃsarantī tasmiṃ kāle ariṭṭhapure nibbattivā tathā abhirūpā ahoṣi. Atha tasmiṃ nagare kattikachaṇaṃ ghoṣayiṃsu, kattikapuñṇamāyaṃ nagaraṃ sajjayiṃsu. Abhipārako attano ārakḥaṭṭhānaṃ gacchanto taṃ āmantetvā “bhaddo, ummādati ajja kattikarattivāro chaṇo, rājā nagaraṃ padakkhiṇaṃ karonto paṭhamaṃ imaṃ gehadvāraṃ āgamissati, mā kho tassa attānaṃ dassesi, sopi taṃ disvā satīṃ upaṭṭhāpetuṃ na sakkhissati”ti āha. Sā “gaccha tvamaṃ, sāmi, ahaṃ jānissamī”ti sampaṭicchitvā tasmiṃ gate dāsiṃ āṇāpesi “rañño imaṃ gehadvāraṃ āgatakāle mayhaṃ āroceyyāsī”ti. Atha sūriye atthaṅgate uggahe puñṇacande devanagare viya nagare alaṅkate sabbadisāsu dīpesu jalitesu rājā sabbālaṅkārapaṭimaṇḍito ājaññarathavaragato amaccagaṇaparivuto mahantena yasena nagaraṃ padakkhiṇaṃ karonto paṭhamaṃ eva abhipārakassa gehadvāraṃ āgamāsi. Taṃ pana gehamaṃ manosiḷāvaṇṇapākāraparikkhittaṃ alaṅkatadvāraṭṭhālakamaṃ sobhaggappattaṃ pāsādikaṃ. Tasmiṃ khaṇe dāsī ummādatiyā ārocesi. Sā pupphasamuggaṃ gāhāpetvā kinnarilīlāya vātapānaṃ nissāya ṭhitā rañño pupphāni khipi. So taṃ ulloketvā kilesamadamatto satīṃ upaṭṭhāpetuṃ asakkonto “abhipārakassetamaṃ geha”nti sañjānitumpi nāsakkhi, atha sārathīṃ āmantetvā pucchanto dve gāthā abhāsi –

57. “Nivesanaṃ kassa nudaṃ sunanda, pākārena paṇḍumayena guttaṃ;
Kā dissati aggisikhāva dūre, vehāyasaṃ pabbataggeva acci.

58. “Dhītā nvayaṃ kassa sunanda hoti, suṇisā nvayaṃ kassa athopi bhariyā;
Akkhāhi me khippamidheva puṭṭho, avāvaṭā yadi vā atthi bhattā”ti.

Tattha **kassa nudanti** kassa nu idaṃ. **Paṇḍumayenāti** rattitṭhakamayena. **Dissati** vātapāne ṭhitā paññāyati. **Acci**ti analajālakkhandho. **Dhītā nvayanti** dhītā nu ayaṃ. **Avāvaṭāti** apētāvaraṇā apariggahā. **Bhattāti** yadi vā assā sāmiko atthi, etaṃ me akkhāhīti.

Athassa so ācikkhanto dve gāthā abhāsi –

59. “Ahañhi jānāmi janinda etaṃ, matyā ca petyā ca athopi assā;
Taveva so puriso bhūmipāla, rattindivaṃ appamatto tavatthe.

60. “Iddho ca phīto ca suvaḍḍhito ca, amacco ca te aññataro janinda;
Tassesā bhariyābhipārakassa, ummādatī nāmadheyena rājā”ti.

Tattha **matyā ca petyā cāti** mātito ca pitito cetamaṃ jānāmi. **Athopi assāti** atha sāmikampi assā jānāmīti vadati. **Iddhoti** samiddho. **Phītoti** vatthālaṅkārehi supupphito. **Suvaḍḍhitoti** suṭṭhu vuddho. **Nāmadheyenāti** nāmena. Ayañhi yo naṃ passati, taṃ ummādeti, satimassa paccupaṭṭhāpetuṃ na deti, tasmā ummādatīti vuccati.

Taṃ sutvā rājā nāmamassā thomento anantaraṃ gāthamāha –

61. “Ambho ambho nāmamidaṃ imissā, matyā ca petyā ca kataṃ susādhu;

Tadā hi mayhaṃ avalokayantī, ummattakaṃ ummadantī akāsī’nti.

Tattha **matyā ca petyā cāti** mātārā ca pitarā ca. **Mayhanti** upayogathe sampadānavacanaṃ. **Avalokayantī** mayā avalokitā sayampi maṃ avalokayantī maṃ ummattakaṃ akāsīti attho.

Sā tassa kampitabhāvaṃ ñatvā vātapānaṃ thaketvā sirigabbhameva agamāsi. Raññopi tassā diṭṭhakālato paṭṭhāya nagaraṃ padakkhiṇakaraṇe cittameva nāhosī. So sārathim āmantetvā, “samma sunanda, rathaṃ nivattehi, ayaṃ chaṇo amhākaṃ nānucchaviko, abhipārakassa senāpatissevānucchaviko, rajjampi tassevānucchavika’nti rathaṃ nivattāpetvā pāsādaṃ abhiruyha sirisayane nipajjitvā vippalapanto āha –

62. “Yā puṇṇamāse migamandalocanā, upāvisi puṇḍarīkattacaṅgī;
Dve puṇṇamāyo tadahū amaññahaṃ, disvāna pārāvatarattavāsiniṃ.
63. “Aḷārapamhehi subhehi vaggubhi, palobhayantī maṃ yadā udikkhati;
Vijambhamānā harateva me mano, jātā vane kimpurisīva pabbate.
64. “Tadā hi brahatī sāmā, āmuttamaṇikuṇḍalā;
Ekaccavasanā nārī, migī bhantāvudikkhati.
65. “Kadāssu maṃ tambanakhā sulomā, bāhā mudū candanasāralittā;
Vaṭṭaṅgulī sannatadhīrakuttiyā, nārī upaññissati sīsato subhā.
66. “Kadāssu maṃ kañcanajāluracchadā, dhītā tirīṭṭissa vilaggamajjhā;
Mudūhi bāhāhi palissajissati, brahāvane jātadumaṃva māluvā.
67. “Kadāssu lākhārasarattasucchavī, bindutthanī puṇḍarīkattacaṅgī;
Mukhaṃ mukhena upanāmayissati, soṇḍova soṇḍassa surāya thālaṃ.
68. “Yadāddasaṃ taṃ tiṭṭhantiṃ, sabbabhaddaṃ manoramam;
Tato sakassa cittassa, nāvabodhāmi kañcinaṃ.
69. “Ummādantimahaṃ daṭṭhā, āmuttamaṇikuṇḍalaṃ;
Na supāmi divāratim, sahasaṃva parājito.
70. “Sakko ce me varaṃ dajjā, so ca labbhettha me varo;
Ekarattaṃ dirattaṃ vā, bhavyeayaṃ abhipāraṃ;
Ummādantī ramitvāna, sivrājā tato siya’nti.

Tattha **puṇṇamāseti** puṇṇacandāya rattiya. **Migamandalocanā**ti kaṇḍasantāsenā palāyitvā vanantare ṭhatvā luddaṃ olokentiya migiya viya mandāni locanāni assāti migamandalocanā. **Upāvisīti** padumavaṇṇena karatalena pupphāni khipitvā maṃ oloketi vātapāne nisīdi. **Puṇḍarīkattacaṅgī**ti rattapadumavaṇṇasarīrā. **Dve puṇṇamāyoti** ahaṃ tadahu tasmim chaṇadivase taṃ pārāvatapādasamānavāṇarattavatthanivatthaṃ disvā tassā mukhasobhaṃ oloketi ekassa pācīnalokadhātuto ekassa abhipārakassa senāpatino nivesaneti dvinnaṃ puṇṇacandānaṃ uggatattā dve puṇṇamāyo amaññim. **Aḷārapamhehī**ti visālapakhumehi. **Subhehī**ti parisuddhehi. **Vaggubhī**ti madhurākārehi. **Udikkhatī**ti evarūpehi nettehi yasmim khaṇe oloketi. **Pabbate**ti yathā himavantaṃ pabbate supupphitavane vīṇaṃ ādāya tantissarena attano saraṃ saṃsandantī kimpurisī kimpurisassa manaṃ harati, evaṃ harateva me manoti vippalapati.

Brahatīti uḷārā. **Sāmā**ti suvaṇṇavaṇṇasāmā. **Ekaccavasanā**ti ekaccikavasanā, ekavatthanivatthāti attho. **Bhantāvudikkhatī**ti saṃhakesā puthunalāṭā āyatabhamū visālakkhī tuṅganāsā rattoṭṭhā setadantā tikhiṇadāṭhā suvaṭṭitagivā sutanubāhu susaṅghitapayodharā karamitamajjhā visālasaṇī suvaṇṇakadalisaṃmānoru sā uttamitthī tasmim khaṇe maṃ udikkhatī bhayena vanaṃ pavisitvā puna nivattitvā luddaṃ udikkhatī bhantā migīva maṃ udikkhatīti vadati. **Bāhāmudū**ti mudubāhā. **Sannatadhīrakuttiyā**ti suphusitaccekakaraṇā. **Upaññissati** manti sā subhā nārī kadā nu maṃ tehi tambanakehi sīsato paṭṭhāya sannatena dhīrena karaṇena paritosessatīti patthento vilapati.

Kañcanajāluracchadāti kañcanamayauracchadālaṅkā. **Vilaggamajjhā**ti vilaggasarīrā tanumajjhimā. **Brahāvaneti** mahāvane. **Lākhārasarattasucchavī**ti hatthapādātalaaggaṇakhaṇaṭṭhamasasu lākhārasarattamaṇipavāvaṇṇā. **Bindutthanī**ti udakapupphulaṅgarimaṇḍalatthanī. **Tatoti** yadā taṃ tiṭṭhantiṃ addasaṃ, tato paṭṭhāya. **Sakassa cittassā**ti attano cittassa anissaro jātomhīti adhippāyo. **Kañcī**nti kañci “ayaṃ asuko nāmā’nti

na jānāmi, ummattako jātomhīti vadati. **Daṭṭhāti** disvā. **Na supāmīti** neva rattim, na divā niddaṃ labhāmi. **So ca labbhetthāti** yaṃ me sakko varaṃ dadeyya, so ca me varo labbhettha, labheyyāhaṃ taṃ varanti attho.

Atha te amaccā abhipārakassapi ārocayimṣu – “sāmi rājā, nagaraṃ padakkhiṇaṃ karonto tumhākaṃ gharadvāraṃ patvā nivattitvā pāsādaṃ abhiruḥi”ti. So attano geḥaṃ gantvā ummādaṃtiṃ āmantetvā “bhadde, kacci rañño attānaṃ dassesi”ti pucchi. “Sāmi, eko mahodaro mahādāṭhiko rathe ṭhatvā āgato puriso atthi, ahaṃ taṃ rājā vā arājā vāti na jānāmi, eko issaroti pana vutte vātapāne ṭhatvā pupphāni khipiṃ, so tāvadeva nivattitvā gato”ti. So taṃ sutvā “nāsitomhi tayā”ti punadivase pātova rājanivesanaṃ āruyha sirigabbhadvāre ṭhatvā rañño ummādaṃtiṃ nissāya vippalāpaṃ sutvā “ayaṃ ummādaṃtiyā paṭibaddhacitto jāto, taṃ alabhanto marissati, rañño ca mama ca aḡuṇaṃ mocetvā imassa mayā jīvitaṃ dātuṃ vaṭṭati”ti attano nivesanaṃ gantvā ekaṃ dalhamantaṃ upaṭṭhākaṃ pakkosāpetvā, “tāta, asukaṭṭhāne susiracetiyarukkho atthi, tvam kañci ajānāpetvā atthaṅgate sūriye tattha gantvā antorukkhe nisīda, ahaṃ tattha balikammaṃ karonto taṃ ṭhānaṃ patvā devatā namassanto, “sāmi devarāja, amhākaṃ rājā nagaramhi chaṇe vattamāne akīḷitvā sirigabbhaṃ pavisitvā vippalapantova nipanno, mayaṃ tattha kāraṇaṃ na jānāma, rājā devatānaṃ bahūpakāro, anusaṃvaccharaṃ sahasaṃ vissajjetvā balikammaṃ karoti, idaṃ nāma nissāya rājā vippalapatīti ācikkhatha, rañño no jīvitadānaṃ dethā”ti yācissāmi, tvam tasmiṃ khaṇe saddaṃ parivattitvā, ‘senāpati, tumhākaṃ rañño byādhi nāma natthi, so pana tava bhariyāya ummādaṃtiyā paṭibaddhacitto. Sace naṃ labhissati, jīvissati, no ce, marissati. Sace tassa jīvitaṃ icchasi, ummādaṃtimassa dehī”ti evaṃ taṃ uggaṇhāpetvā uyyojesi.

So gantvā tasmiṃ rukkhe nisīditvā punadivase senāpatinā amaccagaṇaparivutena taṃ ṭhānaṃ gantvā yācito tathā abhāsi. Senāpati “sādhū”ti vatvā devataṃ vanditvā amacce jānāpetvā nagaraṃ pavisitvā rājanivesanaṃ āruyha sirigabbhadvāraṃ ākoṭesi. Rājā satim upaṭṭhapetvā “ko eso”ti pucchi. Ahaṃ, deva, abhipārakoti. Athassa rājā dvāraṃ vivari. So pavisitvā rājānaṃ vanditvā gāthamāha –

71. “Bhūtāni me bhūtapatī namassato, āgamma yakkho idametadabravi;
Rañño mano ummadantyā niviṭṭho, dadāmi te taṃ paricārayassū”ti.

Tattha **namassatoti** tumhākaṃ vippalāpakāraṇajānanatthaṃ balikammaṃ katvā namassantassa. **Tanti** ahaṃ taṃ ummādaṃtiṃ tumhākaṃ paricārikaṃ katvā dadāmi.

Atha naṃ rājā, “samma abhipāraka, mama ummādaṃtiyā paṭibaddhacittatāya vippalapitabhāvaṃ yakkhāpi jānanti”ti pucchi. Āma, devāti. So “sabbalokena kira me lāmakabhāvo ñāto”ti lajjidhamme patiṭṭhāya anantaraṃ gāthamāha –

72. “Puñña ca dhamse amaro na camhi, jano ca me pāpamidañca jañña;
Bhuso ca tyassa manaso vighāto, datvā piyaṃ ummadantiṃ adaṭṭhā”ti.

Tattha **dhamseti**, samma abhipāraka, ahaṃ tāya saddhiṃ kilesavasena paricārento puññato ca dhamseyyaṃ, tāya saddhiṃ paricāritamattena amaro ca na homi, mahājano ca me imaṃ lāmakabhāvaṃ jāneyya, tato “ayuttaṃ rañña kata”nti garaheyya, tañca mama datvā pacchā piyabhariyaṃ adaṭṭhā tava manaso vighāto cassāti attho.

Sesā ubhinnampi vacanapaṭivacanagāthā honti –

73. “Janinda nāññatra tayā mayā vā, sabbāpi kammaṃ katassa jañña;
Yaṃ te mayā ummadanti padinnā, bhusehi rājā vanathaṃ sajhāhi.
74. “Yo pāpakaṃ kammakaraṃ manusso, so maññati māyida maññimṣu aññe;
Passanti bhūtāni karontametaṃ, yuttā ca ye honti narā pathabyā.
75. “Añño nu te koci naro pathabyā, saddheyya lokasmi na me piyāti;
Bhuso ca tyassa manaso vighāto, datvā piyaṃ ummadantiṃ adaṭṭhā.
76. “Addhā piyā mayha janinda esā, na sā mamaṃ appiyā bhūmipāla;
Gaccheva tvam ummadantiṃ bhadante, sīhova selassa guhaṃ upeti.
77. “Na pīḷitā attadukhena dhīrā, sukhapphalaṃ kamma pariccajanti;
Sammohitā vāpi sukhena mattā, na pāpakammañca samācaranti.

78. “Tuvañhi mātā ca pitā ca mayhaṃ, bhattā patī posako devatā ca;
Dāso ahaṃ tuyha saputtadāro, yathāsukhaṃ sāmi karohi kāmaṃ.
79. “Yo ‘issaromhī’ ti karoti pāpaṃ, katvā ca so nuttasate paresaṃ;
Na tena so jīvati dīghamāyu, devāpi pāpena samekkhare naṃ.
80. “Aññātaṃ sāmikehī padinnaṃ, dhamme t̥hitā ye paṭicchanti dānaṃ;
Paṭicchakā dāyakā cāpi tattha, sukhapphalaññeva karonti kammaṃ.
81. “Añño nu te koci naro pathabyā, saddheyya lokasmi na me piyāti;
Bhuso ca tyassa manaso vighāto, datvā piyaṃ ummadantiṃ adatt̥hā.
82. “Addhā piyā mayha janinda esā, na sā mamaṃ appiyā bhūmipāla;
Yaṃ te mayā ummadantī padinnā, bhusehi rājā vanathaṃ saajāhi.
83. “Yo attadukkheṇa parassa dukkhaṃ, sukheṇa vā attasukhaṃ dahāti;
Yathevidhaṃ mayha tathā paresaṃ, yo evaṃ jānāti sa vedi dhammaṃ.
84. “Añño nu te koci naro pathabyā, saddheyya lokasmi na me piyāti;
Bhuso ca tyassa manaso vighāto, datvā piyaṃ ummadantiṃ adatt̥hā.
85. “Janinda jānāsi piyā mamesā, na sā mamaṃ appiyā bhūmipāla;
Piyena te dammi piyaṃ janinda, piyadāyino deva piyaṃ labhanti.
86. “So nūnāhaṃ vadhissāmi, attānaṃ kāmahetukaṃ;
Na hi dhammaṃ adhammena, ahaṃ vadhitumussahe.
87. “Sace tuvaṃ mayha satīṃ janinda, na kāmāyāsi naravīra seṭṭha;
Cajāmi naṃ sabbajanassa sibbyā, mayā pamuttaṃ tato avhayesi naṃ.
88. “Adūsiyaṃ ce abhipāraka tvam, cājāsi katte ahitāya tyassa;
Mahā ca te upavādopi assa, na cāpi tyassa nagaramhi pakkho.
89. “Ahaṃ sahissaṃ upavādametaṃ, nindaṃ pasaṃsaṃ garahañca sabbam;
Mametamāgacchatu bhūmipāla, yathāsukhaṃ sivi karohi kāmaṃ.
90. “Yo neva nindaṃ na panappasaṃsaṃ, ādiyati garaḥaṃ nopi pūjaṃ;
Sirī ca lakkhī ca apeti tamhā, āpo suvutt̥hīva yathā thalamhā.
91. “Yaṃ kiñci dukkhañca sukhañca etto, dhammātisārañca manovighātaṃ;
Urasā ahaṃ paccutarissāmi sabbam, pathavī yathā thāvarānaṃ tasānaṃ.
92. “Dhammātisārañca manovighātaṃ, dukkhañca nicchāmi ahaṃ paresaṃ;
Ekovimaṃ hārayissāmi bhāraṃ, dhamme t̥hito kiñci ahāpayanto.
93. “Saggūpagaṃ puññakammaṃ janinda, mā me tuvaṃ antarāyaṃ akāsi;
Dadāmi te ummadantiṃ pasanno, rājāva yaññe dhanam brāhmaṇānaṃ.
94. “Addhā tuvaṃ katte hitesi mayhaṃ, sakhā mamaṃ ummadantī tuvañca;
Nindeyyu devā pitaro ca sabbe, pāpañca passaṃ abhisamparāyaṃ.
95. “Na hetadhammaṃ sivirāja vajjuṃ, sanegamā jānapadā ca sabbe;
Yaṃ te mayā ummadantī padinnā, bhusehi rājā vanathaṃ saajāhi.
96. “Addhā tuvaṃ katte hitesi mayhaṃ, sakhā mamaṃ ummadantī tuvañca;
Satañca dhammāni sukittitāni, samuddavelāva duraccayāni.
97. “Āhuneyyo mesi hitānukampī, dhātā vidhātā casi kāmāpālo;
Tayī hutā rāja mahapphalā hi, kāmēna me ummadantiṃ paṭicca.

98. “Addhā hi sabbam abhipāraka tvaṃ, dhammam acārī mama kattuputta;
Añño nu te ko idha sotthikattā, dvipado naro aruṇe jīvaloke.
99. “Tuvaṃ nu seṭṭho tvamanuttarosi, tvaṃ dhammagutto dhammavidū sumedho;
So dhammagutto cirameva jīva, dhammañca me desaya dhammapāla.
100. “Tadīṅgha abhipāraka, suṇohi vacanaṃ mama;
Dhammam te desayissāmi, sataṃ āseviṭam ahaṃ.
101. “Sādhu dhammarucī rājā, sādhu paññānavā naro;
Sādhu mittānamaddubbho, pāpassākaraṇaṃ sukhaṃ.
102. “Akkodhanassa vijite, tṭhadhammassa rājino;
Sukhaṃ manussā āsetha, sītacchāyāya saṅghare.
103. “Na cāhametaṃ abhirocayāmi, kammaṃ asamekkhakataṃ asādhu;
Ye vāpi ñatvāna sayam karonti, upamā imā mayhaṃ tuvaṃ suṇohi.
104. “Gavaṃ ce taramānānaṃ, jimhaṃ gacchati puṅgavo;
Sabbā tā jimhaṃ gacchanti, nette jimhaṃ gate sati.
105. “Evameva manussesu, yo hoti seṭṭhasammato;
So ce adhammam carati, pageva itarā pajā;
Sabbam raṭṭhaṃ dukhaṃ seti, rājā ce hoti adhammiko.
106. “Gavaṃ ce taramānānaṃ, ujuṃ gacchati puṅgavo;
Sabbā gāvī ujuṃ yanti, nette ujuṃ gate sati.
107. “Evameva manussesu, yo hoti seṭṭhasammato;
So sace dhammam carati, pageva itarā pajā;
Sabbam raṭṭhaṃ sukhaṃ seti, rājā ce hoti dhammiko.
108. “Na cāpāhaṃ adhammena, amarattamabhipatthaye;
Imaṃ vā pathaviṃ sabbam, vijetuṃ abhipāraka.
109. “Yañhi kiñci manussesu, ratanaṃ idha vijjati;
Gāvo dāso hiraññañca, vatthiyaṃ haricandanaṃ.
110. “Assitthiyo ratanaṃ mañikañca, yañcāpi me candimasūriyā abhipālayanti;
Na tassa hetu visamaṃ careyyaṃ, majjhe sivīnaṃ usabhomi jāto.
111. “Netā hitā uggato raṭṭhapālo, dhammam sivīnaṃ apacāyamāno;
So dhammamevānuvicintayanto, tasmā sake cittavase na vatto.
112. “Addhā tuvaṃ mahārāja, niccaṃ abyasanaṃ sivaṃ;
Karissasi ciraṃ rajjaṃ, paññā hi tava tādīsī.
113. “Etaṃ te anumodāma, yaṃ dhammam nappamajjasi;
Dhammam pamajja khattiyo, raṭṭhā cavati issaro.
114. “Dhammam cara mahārāja, mātāpitūsu khattiya;
Idha dhammam caritvāna, rāja saggam gamissasi.
115. “Dhammam cara mahārāja, puttadāresu khattiya;
Idha dhammam caritvāna, rāja saggam gamissasi.
116. “Dhammam cara mahārāja, mittāmaccesu khattiya;
Idha dhammam caritvāna, rāja saggam gamissasi.

117. “Dhammaṃ cara mahārāja, vāhanesu balesu ca;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
118. “Dhammaṃ cara mahārāja, gāmesu nigamesu ca;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
119. “Dhammaṃ cara mahārāja, raṭṭhesu janapadesu ca;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
120. “Dhammaṃ cara mahārāja, samaṇabrāhmaṇesu ca;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
121. “Dhammaṃ cara mahārāja, migapakkhīsu khattiya;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
122. “Dhammaṃ cara mahārāja, dhammo ciṅṅo sukhāvaho;
Idha dhammaṃ caritvāna, rāja saggaṃ gamissasi.
123. “Dhammaṃ cara mahārāja, saindā devā sabrahmakā;
Suciṅṅena divaṃ pattā, mā dhammaṃ rāja pāmado”’ti.

Tattha **sabbāpīti**, janinda, ahametaṃ ekakova paṭicchādetvā ānessāmi, tasmā ṭhapetvā mamañca tuvañca aññā sabbāpi pajā imassa katassa ākāramattampi na jaññā na jānissanti. **Bhusehīti** tāya saddhiṃ abhiramanto attano taṇhāvanathaṃ bhusaṃ karohi vaḍḍhehi manorathaṃ pūrehi. **Sajāhīti** manorathaṃ pana pūretvā sace te na rucati, atha naṃ saajāhi mayhameva paṭidehi. **Kammakaranti**, samma abhipāraka, yo manusso pāpakaṃ kammaṃ karonto, so pacchā mā idha aññe idaṃ pāpakammaṃ maññīṃsu mā jānantūti maññīti cinteti, ducintitametaṃ tassa. Kimkāraṇā? **Passanti bhūtāni karontametanti** ye ca buddhā paccekabuddhā buddhaputtā iddhiyā yuttā, te ca naṃ passantiyeva. **Na me piyāti**, samma abhipāraka, añño nu te koci “idha lokasmiṃ sakalāyapi pathaviyā na me ummādatī piyā”’ti evaṃ saddaheyya.

Sīhova selassa guhanti, mahārāja, sace tvaṃ taṃ idha na ānesi, atha yathā sīho kilesapariḷāhe uppanne sīhapotikāya vasanaṭṭhānaṃ maṇiguhāṃ upeti, evaṃ tassā vasanaṭṭhānaṃ gaccha, tattha attano patthanaṃ pūrehīti. **Sukhapphalanti**, samma abhipāraka, paṇḍitā attano dukkhena phuṭṭhā samānā na sukhavipākādāyakammaṃ pariccajanti, sammohitā vāpi hutvā mohena mūlā sukkena mattā pāpakammaṃ nāma na samācaranti. **Yathāsukhaṃ, sāmi, karohi kāmanti**, sāmi sīvirāja, attano dāsīṃ paricārentassa garahā nāma natthi, tvaṃ yathāsukhaṃ yathājjhāsayaṃ kāmaṃ karohi, attano icchaṃ pūrehīti. **Na tena so jivatīti**, samma abhipāraka, yo “issaromhī”’ti pāpaṃ karoti, katvā ca kiṃ maṃ devamanussā vakkhantīti na uttasati na ottappati, so tena kamma na ca dīghakālaṃ jīvati, khippameva marati, devatāpi pana “kiṃ imassa pāparañño rajjena, varamassa vāḷukaghaṭaṃ gale bandhitvā maraṇa”’nti lāmakena cakkhunā olokenti.

Aññātakanti, mahārāja, aññesaṃ santakaṃ tehi sāmikehi padinnaṃ dānaṃ ye attano dhamme ṭhitā paṭicchanti, te tattha paṭicchakā ca dāyakā ca sabbepi sukhapphalameva kammaṃ karonti. Paṭiggāhake hi paṭiggaṇhante taṃ dānaṃ dāyakassa mahantaṃ vipākaṃ detīti. **Yo attadukkhenaṇāti**, samma abhipāraka, yo attano dukkhena pīḷito taṃ parassa dahati, attano sarīrato apanetvā parassa sarīre khipati, parassa vā sukkena attano sukhaṃ dahati, parassa sukhaṃ gahetvā attani pakkhipati, “attano dukkhaṃ harissāmī”’ti paraṃ dukkhitāṃ karoti, “attānaṃ sukhessāmī”’ti paraṃ dukkhitāṃ karoti, “attānaṃ sukhessāmī”’ti parassa sukhaṃ nāseti, na so dhammaṃ jānāti. Yo pana evaṃ jānāti “yathevidaṃ mayhaṃ sukhadukkhaṃ, tathā paresa”’nti, sa vedi dhammaṃ jānāti nāmāti ayametissā gāthāya attho.

Piyena te dammīti piyena kāraṇabhūtena piyaṃ phalaṃ patthento dammīti attho. **Piyaṃ labhantīti** saṃsāre saṃsarantā piyameva labhanti. **Kāmahetukanti**, samma abhipāraka, kāmahetukaṃ ayuttaṃ katvā “attānaṃ vadhissāmī”’ti me parivattakko uppajjati. **Mayha satinti** mama santakaṃ. “Mayha satī”’tipi pāṭho, mama santakāti evaṃ maññamāno sace tvaṃ taṃ na kāmesīti attho. **Sabbajanassāti** sabbā seniyo sannipātāpetvā tassa sabbajanassa ayaṃ mayhaṃ ahitāti pariccajissāmi. **Tato avhayesīti** tato taṃ apariggahitattā āneyyāsi. **Adūsiyanti** anaparādhaṃ. **Katteti** tameva aparena nāmena ālapati. So hi rañño hitaṃ karoti, tasmā “kattā”’ti vuccati. **Na cāpi tyassāti** evaṃ akiccakārīti nagare tava koci pakkhopi na bhaveyya.

Nindanti na kevalaṃ upavādameva, sacepi maṃ koci sammukhā nindissati vā pasamsissati vā, dosaṃ vā pana āropento garahissati, taṃpāhaṃ nindaṃ pasamsaṃ garahañca sabbāṃ saḥissāmi, sabbametaṃ mama āgacchatūti

vadati. **Tambhāti** yo ete nindādayo na gaṇhāti, tamhā purisā issariyasaṅkhātā sirī ca paññāsāṅkhātā lakkhī ca thalaṭṭhānato suvuṭṭhisāṅkhāto āpo viya apeti na patiṭṭhātīti. **Ettoti** ito mama tassā pariccattakāraṇā. **Dhammātisāraṇcāti** dhammaṃ atikkamivā pavattaṃ akusalaṃ vā yaṃ kiñci hoti. **Paccuttarissāmīti** sampaṭicchissāmi dhārayissāmi. **Thāvarānaṃ tasānanti** yathā mahāpathavī khīṇāsavānaṇca puthujjanānaṇca kiñci sampaṭicchati sabbamādhivāseti, tathevāhampi sabbametaṃ sampaṭicchissāmi adhivāsessāmīti dīpeti. **Ekovimanti** ahaṃ ekova imampi attano dukkhabhāraṃ hārayissāmi dhārayissāmi vahissāmi. **Dhamme ṭhitoti** vinicchayadhamme pavenīdhamme tividhasucaritadhamme ca ṭhito hutvā.

Saggūpaganti, deva, puññakammaṃ nāmetaṃ saggūpagaṃ hoti. **Yaññe dhananti** yaññadhanaṃ, ayameva vā pāṭho. **Sakhāti** ummādanṭīpi mama sahāyikā, tvampi sahāyako. **Pitaroti** brahmāno. **Sabbeti** na kevalaṃ devabrahmāno, sabbe raṭṭhavāsīnopi maṃ passatha, “bho, sahāyakassa bhariyā sahāyikā iminā gehe katā”ti nindeyyuṃ. **Na hetadhammanti** na hi etaṃ adhammikaṃ. **Yaṃ te mayāti** yasmā mayā sā tuyhaṃ dinnā, tasmā etaṃ adhammoti na vadissanti. **Satanti** santānaṃ buddhādīnaṃ khantimettābhāvanāsīlacārasāṅkhātāni dhammāni suvaṇṇitāni samuddavelāva duraccayāni, tasmā yathā samuddo velaṃ nātikkamati, evamahampi sīlavelaṃ nātikkamissāmīti vadati.

Āhuneyyo mesīti, mahārāja, tvamā mama āhunapāhunasakkārassānucchaviko. **Dhātā vidhātā casī kāmāpāloti** tvamā mama, deva, dhāraṇato dhātā issariyasukhassa vidahanato vidhātā icchitapatthitānaṃ kāmānaṃ pālanato kāmāpālo. **Tayī hutāti** tuyhaṃ dinnā. **Kāmena meti** mama kāmena mama patthanāya ummādanṭiṃ paṭicchāti evaṃ abhipārako rañño deti. Rājā “na mayhaṃ attho”ti paṭikkhipati. Bhūmiyaṃ patitaṃ sākuṇikapacchiṃ piṭṭhipādena paharivā aṭaviyaṃ khipantā viya ubhopi naṃ jahanteva. Idāni rājā puna akathanatthāya taṃ santajjento “**addhā hi**”ti gāthamāha. Tattha **kattuputtāti** pitāpissa kattāva, tena naṃ evaṃ ālapati. Idaṃ vuttaṃ hoti – addhā tvamā ito pubbe mayhaṃ sabbadhammaṃ acari, hitameva vuḍḍhimeva akāsi, idāni pana paṭipakkho hutvā bahuṃ kathesi, “mā evaṃ vipalāpasi, añño nu te dvipado naro, ko idha jīvaloke aruṇeyeva sotthikattā, sace hi ahaṃ viya añño rājā tava bhariyāya paṭibaddhacitto abhavissa, antoaruṇeyeva tava sīsaṃ chindāpetvā taṃ attano ghare kareyya, ahaṃ pana akusalabhayeneva na karomi, tuṅhī hohi, na me etāya attho”ti taṃ santajjesi.

So taṃ sutvā puna kiñci vattuṃ asakkonto rañño thutivasena “**tuvamā nū**”ti gāthamāha. Tassattho – mahārāja, tvaññeva sakalajambudīpe sabbesaṃ narindānaṃ **seṭṭho**, tvamā **anuttaro**, tvamā vinicchayadhammapavenīdhammasucaritadhammānaṃ gopāyānena **dhammagutto**, tesamā veditattā **dhammavidū** tvamā **sumedho**, so tvamā yaṃ dhammaṃ gopesi, teneva gutto cīraṃ jīva, dhammaṇca me desehi dhammapālaka, dhammagopaka, rājavarāti.

Atha rājā dhammaṃ desento “**tadīṅghā**”tiādīmāha. Tattha **īṅghāti** codanathe nipāto, yasmā maṃ tvamā codesi, tasmāti attho. **Satanti** buddhādīhi sappurisehi āsevitaṃ. **Sādhūti** sundaro pasattho. Vinicchayapavenīsucaritadhamme roceṭīti **dhammaruci**. Tādiso hi jīvitaṃ jahantopi akiccaṃ na karoti, tasmā sādhū. **Paññānavāti** ñāṇasampanno. **Mittānamaddubbhoti** mittassa adussanabhāvo. **Ṭhitadhammassāti** patiṭṭhitatividhadhammassa. **Āsethāti** āseyyuṃ nisīdeyyuṃ. Desanāsīsameva cetaṃ, cattāropi iriyāpathe sukhaṃ kappeyyunti ayaṃ panettha attho. **Sītacchāyāyāti** puttadārañātimitānaṃ sītalāya chāyāya. **Saṅghareti** sakaghare, attano geheti attho. Adhammabalidaṇḍādīhi anupaddutā sukhaṃ vaseyyunti dasseti. **Na cāhametanti**, samma abhipāraka, yametaṃ asamekkhitvā kataṃ asādhukammaṃ, etaṃ ahaṃ na rocaiyāmi. **Ye vāpi ñatvānāti** ye vā pana rājāno ñatvā tuletvaṃ tīretvaṃ sayamā karonti, tesāhaṃ kammaṃ rocemīti adhippāyo. **Upamā imāti** imasmīṃ panatthe tvamā mayhaṃ imā dve upamā suṇohi.

Jimhanti vaṅkaṃ. **Netteti** yo gāviyo neti, tasmīṃ jeṭṭhakausaṃbhe. **Pagevāti** tasmīṃ adhammaṃ carante itarā pajā pageva carati, ativiya karotīti attho. **Dhammikoti** cattāri agatigamanāni pahāya dhammena rajjaṃ kārento. **Amarattanti** devattaṃ. **Ratananti** savīññānakāvīññānakaratanamā. **Vatthiyanti** kāsikavatthameva. **Assitthiyoti** vātasamagatiasepi uttamarūpadharā itthiyopi. **Ratanaṃ maṇikaṇcāti** sattavidharatanaṇca mahagghabhaṇḍakaṇca. **Abhipālayantīti** ālokaṃ karontā rakkhanti. **Na tassāti** tassa cakkavattirajjassapi hetu na visamaṃ careyyamā. **Usabhohīti** yasmā ahaṃ sivīnaṃ majje jeṭṭhakarājā hutvā jāto, tasmā cakkavattirajjakāraṇampi na visamaṃ carāmīti attho. **Netāti** mahājānaṃ kusale patiṭṭhāpetvā devanagaraṃ netā, hitakaraṇena tassa **hitā**, “sivirājā kira dhammacārī”ti sakalajambudīpe ñātattā **uggato**, samena raṭṭhapālanato **raṭṭhapālo**. **Apacāyamānoti** sivīnaṃ porāṇakarājūnaṃ pavenīdhammaṃ apacāyamāno. **Soti** so ahaṃ tameva dhammaṃ anuvicintayanto tasmā tena kāraṇena attano cittaṃ vase na vattāmi.

Evaṃ mahāsattassa dhammakathaṃ sutvā abhipārako thutiṃ karonto “**addhā**”tiādīmāha. **Nappamajjasīti** attanā kathitadhammaṃ nappamajjasī tatheva vattesi. **Dhammaṃ pamajjāti** dhammaṃ pamussivā agativasena gantvā. Evaṃ so tassa thutiṃ katvā “**dhammaṃ carā**”ti dhammacariyāya niyyojento uttaripi dasa ovādagāthā abhāsi. Tāsamattho heṭṭhā **tesakuṇajātake** (jā. 2.17.1 ādayo) vaṇṇitova.

Evaṃ abhipārasenāpatinā rañño dhamme desite rājā ummānantiyā paṭibaddhacittam vinodesi.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā saccāni pakāsetvā jātakam samodhānesi, saccapariyosāne so bhikkhu sotāpattiṃ pāle paṭiṭṭhāsi. Tadā sunandasārathi ānando ahoṣi, abhipāraṅko sārīputto, ummānantī uppalavaṇṇā, sesaparisā buddhaparisā, sivirājā ahameva ahoṣinti.

Ummānantījātakavaṇṇanā dutiyā.

[528] 3. Mahābodhijātakavaṇṇanā

Kim nu daṇḍam kimajinanti idaṃ satthā jetavane viharanto paññāpāramiṃ ārabha kathesi. Vatthu **mahāumaṅgajātake** (jā. 2.22.590 ādayo) āvi bhavissati. Tadā pana satthā “na, bhikkhave, idāneva, pubbepi tathāgato paññāvā parappavādappamaddanoyevā”ti vatvā atītam āhari.

Aṭṭe bārāṇasiyaṃ brahmadatte rajjaṃ kārente bodhisatto kāsiraṭṭhe asītiṅkoṭivibhavassa udiccabrāhmaṇamaḥāsālassa kule nibbatti, “bodhikumāro”tissa nāmaṃ kariṃsu. So vayappatto takkasilāyaṃ uggahitasippo paccāgantvā agāramajjhe vasanto aparabhāge kāme pahāya himavantapadesaṃ pavisitvā paribbājakapabbajjaṃ pabbajitvā tattheva vanamūlaphalāhāro ciraṃ vasitvā vassārattasamaye himavanta oruyha cārikaṃ caranto anupubbena bārāṇasiṃ patvā rājuyyāne vasitvā punadivase paribbājakasārūppena nagare bhikkhāya caranto rājadvāraṃ pāpuṇi tamenam sīhapañjare ṭhito rājā disvā tassa upasame pasīditvā taṃ attano bhavanaṃ pavesetvā rājapallaṅke nisīdāpetvā katapaṭisanthāro thokaṃ dhammakathaṃ sutvā nānaggarasabhojanaṃ dāpesi. Mahāsatto bhattaṃ gahetvā cintesi – “idaṃ rājakulaṃ nāma bahudosaṃ bahupaccāmittaṃ hoti, ko nu kho mama uppannaṃ bhayaṃ nittharissatī”ti. So avidūre ṭhitaṃ rājavallabhaṃ ekaṃ piṅgalasunakhaṃ disvā mahantaṃ bhattapiṇḍaṃ gahetvā tassa dātukāmatākāraṃ dassesi. Rājā ṇatvā sunakhassa bhājanaṃ āharāpetvā bhattaṃ gāhāpetvā dāpesi. Mahāsattopi tassa datvā bhattakiccaṃ niṭṭhapesi. Rājāpissa paṭiññaṃ gahetvā antonagare rājuyyāne paṇṇasālaṃ kāretvā pabbajitaparikkhāre datvā taṃ tattha vāsāpesi, devasikañcassa dve tayo vāre upaṭṭhānaṃ agamāsi. Bhojanakāle pana mahāsatto niccaṃ rājapallaṅkeyeva nisīditvā rājabhojanameva bhuñjati. Evaṃ dvādasa saṃvaccharāni atītāni.

Tassa pana rañño pañca amaccā atthañca dhammañca anusāsanti. Tesu eko ahetukavādī, eko issarakatavādī, eko pubbekataavādī, eko ucchedavādī, eko khattavijjavādī. Tesu ahetukavādī “ime sattā saṃsārasuddhikā”ti mahājanaṃ uggaṇhāpesi. Issarakatavādī “ayaṃ loko issaranimmitto”ti mahājanaṃ uggaṇhāpesi. Pubbekatavādī “imesaṃ sattānaṃ sukhaṃ vā dukkhaṃ vā uppajjamānaṃ pubbekateneva uppajjati”ti mahājanaṃ uggaṇhāpesi. Ucchedavādī “ito paralokaṃ gato nāma natthi, ayaṃ loko ucchijjati”ti mahājanaṃ uggaṇhāpesi. Khattavijjavādī “mātāpitaropi māretvā attanova attho kātabbo”ti mahājanaṃ uggaṇhāpesi. Te rañño vicicchaye niyuttā lañjakhādakā hutvā assāmikaṃ sāmikaṃ, sāmikaṃ assāmikaṃ karonti.

Athekadivasam eko puriso kūṭaṭṭaparājīto mahāsattaṃ bhikkhāya carantaṃ rājagehaṃ pavisaṃtaṃ disvā vanditvā, “bhante, tumhe rājagehe bhuñjamānā vicicchayāmacce lañjaṃ gahetvā lokaṃ vināsente kasmā ajjupekkhatha, idāni pañcahi amaccehi kūṭaṭṭakāraṅkassa hatthato lañjaṃ gahetvā sāmikova samāno assāmiko kato”ti paridevi. So tasmiṃ kāruññavasena vicicchayaṃ gantvā dhammena vicicchinitvā sāmikaññeva sāmikaṃ akāsi. Mahājano ekappahārenea mahāsaddena sādhuṅkāraṃ adāsi. Rājā taṃ saddaṃ sutvā “kimsaddo nāmāya”nti pucchitvā tamatthaṃ sutvā katabhattakiccaṃ mahāsattaṃ upanisīditvā pucchi – “bhante, ajja kira vo aṭṭo vicicchito”ti. “Āma, mahārāja”ti. “Bhante, tumhesu vicicchinantesu mahājanassa vuḍḍhi bhavissati, ito paṭṭhāya tumheva vicicchinata”ti. “Mahārāja, mayaṃ pabbajitā nāma, netam kammaṃ amhākaṃ kamma”nti. “Bhante, mahājane kāruñña kātuṃ vaṭṭati, tumhe sakaladivasam mā vicicchinata, uyyānato pana idhāgacchantā vicicchayaṭṭhānaṃ gantvā pātova cattāro aṭṭe vicicchinata, bhutvā uyyānaṃ gacchantā cattāro, evaṃ mahājanassa vuḍḍhi bhavissati”ti. So tena punappunaṃ yāciyamāno “sādhū”ti sampaṭicchitvā tato paṭṭhāya tathā akāsi.

Kūṭaṭṭakāraṅkā okāsam na labhiṃsu. Tepi amaccā lañjaṃ alabhantaṃ duggatā hutvā cintayimṃsu – “bodhiparibbājakassa vicicchinataṅkālato paṭṭhāya mayaṃ kiñci na labhāma, handa naṃ ‘rājaveriko’ti vatvā rañño antare paribhinditvā mārāpessamā”ti. Te rājānaṃ upasaṅkamtivā, “mahārāja, bodhiparibbājako tumhākaṃ anattakāmo”ti vatvā asaddahantena rañña “silavā esa nāṇasampanno, na evaṃ karissatī”ti vutte, “mahārāja, tena sakalanagaravāsino attano hatthe katvā kevalaṃ amheyaeva pañca jane kātuṃ na sakkā, sace amhākaṃ vacanaṃ na saddahatha, tassa idhāgamanakāle parisam olokethā”ti āhaṃsu. Rājā “sādhū”ti sīhapañjare ṭhito taṃ āgacchantaṃ olokento parivāraṃ disvā attano aññāṇena aṭṭakāraṅkamanusse “tassa parivārā”ti maññamāno bhijjivā te amacce pakkosāpetvā “kinti karomā”ti pucchi. “Gaṇhāpetha naṃ, devā”ti. “Oḷārikaṃ aparādhaṃ apassantā kathaṃ gaṇhāmā”ti. “Tena hi, mahārāja, pakatiparihāramassa hāpetha, taṃ parihāyantaṃ disvā paṇḍito paribbājako kassaci anāroctvā sayameva palāyissatī”ti.

Rājā “sādhū”ti vatvā anupubbena tassa parihāraṃ parihāpesi. Paṭhamadivasaṃ tāva naṃ tucchapallaṅkeyeva nisīdāpesuṃ. So tucchapallaṅkaṃ disvāva rañño paribhinnabhāvaṃ ñatvā sayameva uyyānaṃ gantvā taṃ divasameva pakkamitukāmo hutvāpi “ekantena ñatvā pakkamissāmī”ti na pakkāmi. Athassa punadivase tucchapallaṅke nisinnassa raññopakatibhattaṅca aññaṅca gahetvā missakabhattaṃ adaṃsu. Tatiyadivase mahātaṃ pavasiṃ adatvā sopānasīseyeva ṭhapetvā missakabhattaṃ adaṃsu. So tampi ādāya uyyānaṃ gantvā bhattakiccaṃ akāsi. Catutthadivase heṭṭhāpāsāde ṭhapetvā kaṇṇājakabhattaṃ adaṃsu. So tampi gahetvā uyyānaṃ gantvā bhattakiccaṃ akāsi. Rājā amacce pucchi – “bodhiparibbājako sakkāre parihāpītepi na pakkamati, kinti naṃ karomā”ti? “Deva, na so bhattatthāya carati, chattatthāya pana carati. Sace bhattatthāya careyya, paṭhamadivasaṃyeva palāyeyyā”ti. “Idāni kiṃ karomā”ti? “Sve ghātāpetha naṃ, mahārājā”ti. So “sādhū”ti tesaññeva hatthe khagge ṭhapetvā “sve antaradvāre ṭhatvā pavasantassevassa sīsaṃ chinditvā khaṇḍākhāṇḍikaṃ katvā kañci ajānāpetvā vaccakuṭiyāṃ pakkhipitvā nhatvā āgaccheyyāthā”ti āha. Te “sādhū”ti sampaṭicchitvā “sve āgantvā evaṃ karissāmā”ti aññaṃaññaṃ vicāretvā evaṃ attano nivesanaṃ agamaṃsu.

Rājāpi sāyaṃ bhuttabhōjano sirisayane nipajjitvā mahāsattassa guṇe anussari. Athassa tāvadeva soko uppajji, sarīrato sedā muccīsu, sayane assāsaṃ alabhanto aparāparaṃ parivatti. Athassa aggamaheṣī upanipajji, so tāya saddhiṃ sallāpamattampi na kari. Atha naṃ sā “kiṃ nu kho, mahārāja, sallāpamattampi na karoṭha, api nu kho me koci aparādhō atthī”ti pucchi. “Natthi devī, apica kho bodhiparibbājako kira amhākaṃ paccatthiko jātoti tassa sve ghātanatthāya pañca amacce āñāpesiṃ, te pana naṃ māretvā khaṇḍākhāṇḍikaṃ katvā vaccakūpe pakkhipissanti, so pana amhākaṃ dvādasa saṃvaccharāni bahuṃ dhammaṃ desesi, ekāparādhopissa mayā paccakkhato na diṭṭhapubbo, parapattiyena hutvā tassa mayā vadho āṇatto, tena kāraṇena socāmi”ti. Atha naṃ sā “sace te deva so paccatthiko jāto, taṃ ghātento kiṃ socasi, paccatthikaṃ nāma puttampi ghātetvā attano sothibhāvo kātabbova, mā socitthā”ti assāsesi. So tassā vacanena paṭiladdhassāso niddaṃ okkami.

Tasmiṃ khaṇe koleyyako piṅgalasunakho taṃ kathaṃ sutvā “sve mayā attano balenassa jīvitāṃ dātuṃ vaṭṭatī”ti cintitvā punadivase pātova pāsādā oruyha mahādvāraṃ āgantvā ummāre sīsaṃ katvā mahāsattassa āgamanamaggaṃ oloketova nipajji. Tepi amaccā pātova khaggahatthā āgantvā dvārantare aṭṭhaṃsu. Bodhisattopi velaṃ sallakkhetvā uyyānā nikkhama rājadvāraṃ āgañchi. Atha naṃ sunakho disvā mukhaṃ vivaritvā catasso dāṭhā dassetvā “kiṃ tvaṃ, bhante, jambudīpatale aññattha bhikkhaṃ na labhasi, amhākaṃ rājā tava māraṇatthāya pañca amacce khaggahatthe dvārantare ṭhapesi, mā tvaṃ nalāṭena maccuṃ gahetvā āgami, sīghaṃ pakkamā”ti mahāsaddena viravi. So sabbarutaññutāya tamatthaṃ ñatvā tatova nivattitvā uyyānaṃ gantvā pakkamanatthāya parikkhāre ādiyi. Rājā sīhapañjare ṭhito taṃ āgacchantaṃ gacchantaṅca disvā “sace ayaṃ mama paccatthiko bhavēyya, uyyānaṃ gantvā balaṃ sannipātāpetvā kammaṃsajjo bhavissati. No ce, attano parikkhāre gahetvā gamanasajjo bhavissati, jānissāmi tāvassa kiriya”nti uyyānaṃ gantvā mahāsattaṃ attano parikkhāre ādāya “gamissāmī”ti paṇṇasālato nikkhantaṃ caṅkamanakoṭiyāṃ disvāva vanditvā ekamantaṃ ṭhito paṭhamaṃ gāthamāha –

124. “Kiṃ nu daṇḍaṃ kimajinaṃ, kiṃ chattaṃ kimupāhanaṃ;
Kimāṅkusaṅca pattaṅca, saṅghāṭīñcāpi brāhmaṇa;
Taramānarūpohāsi, kiṃ nu patthayase disa”nti.

Tassattho – bhante, pubbe tvaṃ amhākaṃ gharaṃ āgacchanto daṇḍādīni na gaṇhāsi, ajja pana kena kāraṇena daṇḍaṅca ajjaṅca chattupāhanaṅca mattikapasibbakolambanaṅkusaṅca mattikapattaṅca saṅghāṭīñcāti sabbepime parikkhāre taramānarūpo gaṇhāsi, kataṃ nu disaṃ patthesi, kattha gantukāmosīti pucchi.

Taṃ sutvā mahāsatto “ayaṃ attanā katakammaṃ na jānātīti maññati, jānāpessāmi na”nti dve gāthā abhāsi –

125. “Dvādasatāni vassāni, vusitāni tavantike;
Nābhijānāmi soṇena, piṅgalenābhikūjitaṃ.
126. “Svāyaṃ dītova nadati, sukkadāṭhaṃ vidāṃsayāṃ;
Tava sutvā sabhāriyassa, vītasaddhassa maṃ patī”ti.

Tattha **abhikūjita**nti etena tava sunakhena evaṃ mahāvīravena viravitaṃ na jānāmi. **Ditto vāti** dappito viya. **Sabhāriyassāti** tava sabhāriyassa mama māraṇatthāya pañcannaṃ amaccānaṃ āṇattabhāvaṃ kathentassa sutvā “kiṃ tvaṃ aññattha bhikkhaṃ na labhasi, rañña te vadho āṇatto, idha māgacchī”ti dītova nadati. **Vītasaddhassa maṃ patī**ti mamantare vīgatasaddhassa tava vacanaṃ sutvā eva nadatīti āha.

Tato rājā attano dosaṃ sampaṭicchitvā taṃ khamāpento catutthaṃ gāthamāha –

127. “Ahu esa kato doso, yathā bhāsasi brāhmaṇa;
Esa bhiiyo pasīdāmi, vasa brāhmaṇa māgamā”ti.

Tattha **bhiiyoti** saccaṃ mayā evaṃ āṇattaṃ, ayaṃ me doso, esa panāhaṃ idāni adhikataṃ tayi pasīdāmi, idheva vasa, mā aññattha gamīti.

Taṃ sutvā mahāsatto, “mahārāja, paṇḍitā nāma tādīsena parapattiyena apaccakkhakārinā saddhiṃ na vasantī”ti vatvā tassa anācāraṃ pakāsento āha –

128. “Sabbaseto pure āsi, tatopi sabalo ahu;
Sabbalohitako dāni, kālo pakkamituṃ mama.
129. “Abbhantaraṃ pure āsi, tato majjhe tato bahi;
Purā niddhamanā hoti, sayameva vajāmahaṃ.
130. “Vītasaddhaṃ na seveyya, upadānaṃvanodakaṃ;
Sacepi naṃ anukhaṇe, vāri kaddamagandhikaṃ.
131. “Pasannameva seveyya, appasannaṃ vivajjaye;
Pasannaṃ payirupāseyya, rahadaṃvudakatthiko.
132. “Bhaje bhajantaṃ purisaṃ, abhajantaṃ na bhajjaye;
Asappurisadhammo so, yo bhajantaṃ na bhajjati.
133. “Yo bhajantaṃ na bhajati, sevamānaṃ na sevati;
Sa ve manussapāpiṭṭho, migo sākhasito yathā.
134. “Accābhikkhaṇasaṃsaggā, asamosaraṇena ca;
Etena mittā jīranti, akāle yācanāya ca.
135. “Tasmā nābhikkhaṇaṃ gacche, na ca gacche cirāciraṃ;
Kālena yācaṃ yāceyya, evaṃ mittā na jīyare.
136. “Aticiraṃ nivāsena, piyo bhavati appiyo;
Āmanta kho taṃ gacchāma, purā te homa appiyā”ti.

Tattha **sabbasetoti**, mahārāja, paṭhamameva tava nivesane mama odano sabbaseto ahosi, yaṃ tvaṃ bhūñjasi, tameva dāpesīti attho. **Tatoti** tato pacchā paribhedakānaṃ vacanaṃ gahetvā tava mayi virattakāle **sabalo** missakodano jāto. **Dānti** idāni sabbalohitako jāto. **Kāloti** aguṇaññussa tava santikā idāni mama pakkamituṃ kālo. **Abbhantaranti** paṭhamaṃ mama abbhantaraṃ āsanaṃ āsi, alaṅkatamahātaṃhi ussitasetacchatte rājapallaṅkeyeva maṃ nisīdāpesuṃ. **Majjheti** sopānamatthake. **Purā niddhamanā hotīti** yāva gīvāyaṃ gahetvā nikkaḍḍhanā na hoti.

Anukhaṇeti sacepi anudakaṃ udapānaṃ patto puriso udakaṃ apassanto kalalaṃ viyūhitvā anukhaṇeyya, tathāpi taṃ vāri kaddamagandhikaṃ bhaveyya, amanuññatāya na piveyya, tatheva vītasaddhaṃ payirupāsantena laddhapaccayāpi parittā ceva lūkhā ca, amanuññā aparibhogārahātī attho. **Pasannanti** patīṭṭhitasaddhaṃ. **Rahadanti** gambhīraṃ mahārahadaṃ. **Bhajantanti** attānaṃ bhajantameva bhajeyya. **Abhajantanti** paccatthikaṃ. **Na bhajjayedeti** na bhajeyya. **Na bhajjatīti** yo puriso attānaṃ bhajantaṃ hitacittaṃ puggalaṃ na bhajati, so asappurisadhammo nāmāti. **Manussapāpiṭṭhoti** manussalāmaṃko patikuṭṭho sabbapacchimako. **Sākhasitoti** makkaṭo.

Accābhikkhaṇasaṃsaggāti ativiya abhiṇhasaṃsaggena. **Akāleti** ayuttappattakāle parassa piyabhaṇḍaṃ yācanāya mittā jīranti nāma, tvampi aticiraṃ nivāsena mayi mittiṃ bhindī. **Tasmāti** yasmā accābhikkhaṇasaṃsaggena asamosaraṇena ca mittā jīranti, tasmā. **Cirāciraṇti** cirakālaṃ vītināmetvā ciraṃ na gacche na upasaṅkameyya. **Yācanti** yācitabbaṃ bhaṇḍakaṃ yuttakāle yāceyya. **Na jīyareti** evaṃ mittā na jīranti. **Purā te homa appiyāti** yāva tava appiyā na homa, tāva āmantetvāva taṃ gacchāmāti.

Rājā āha –

137. “Evaṃ ce yācamānānaṃ, añjaliṃ nāvabujjhasi;

Paricārakānaṃ satam, vacanaṃ na karosi no;
Evaṃ taṃ abhiyācāma, puna kayirāsi pariyāya’’nti.

Tattha **nāvabujjhasīti** sace, bhante, evaṃ yācanta mayā kataṃ añjaliṃ na jānāsi, na paṭiggaṇhasīti attho.
Pariyāyanti puna idhāgamaṇāya ekavāraṃ kareyyāsīti yācati.

Bodhisatto āha –

138. ‘‘Evaṃ ce no viharataṃ, antarāyo na hessati;
Tuyhaṃ vāpi mahārāja, mayhaṃ vā raṭṭhavaddhana;
Apeva nāma passema, ahorattānamaccaye’’ti.

Tattha **evaṃ ce notī** sace, mahārāja, evaṃ nānā hutvā viharantānaṃ amhākaṃ antarāyo na hessati, tuyhaṃ vā mayhaṃ vā jīvitam pavattissatīti dīpeti. **Passemāti** api nāma passeyyāma.

Evaṃ vatvā mahāsatto rañño dhammaṃ desetvā ‘‘appamatto hohi, mahārājā’’ti vatvā uyyānā nikkhamitvā ekasmiṃ sabhāgaṭṭhāne bhikkhāya caritvā bārāṇasito nikkhamma anupubbena himavantokāsameva gantvā kiñci kālaṃ vasitvā puna otaritvā ekaṃ paccantaḡamaṃ nissāya araññe vasi. Tassa pana gatakālate paṭṭhāya te amaccā puna vinicchaye nisīditvā vilopaṃ karontā cintayimṣu – ‘‘sace mahābodhiparibbājako punāgamissati, jīvitam no natthi, kiṃ nu khvassa anāgamanakāraṇam kareyyāma’’ti. Atha nesaṃ etadahosi – ‘‘ime sattā paṭibaddhaṭṭhānaṃ nāma jahitum na sakkonti, kiṃ nu khvassa idha paṭibaddhaṭṭhāna’’nti. Tato ‘‘rañño aggamaheṣī’’ti ñatvā ‘‘ṭhānaṃ kho panetaṃ vijjati, yaṃ so imaṃ nissāya āgaccheyya, paṭikacceva naṃ mārāpessāma’’ti te rājānaṃ etadavocum – ‘‘deva, imasmiṃ divase nagare ekā kathā sūyatī’’ti. ‘‘Kiṃ kathā nāma’’ti? ‘‘Mahābodhiparibbājako ca kira devī ca aññamaññaṃ sāsanapaṭisāsanam pesenti’’ti. ‘‘Kinti katvā’’ti? Tena kira deviyā pesitam ‘‘sakkā nu kho attano balena rājānaṃ mārāpetvā mama setacchattam dātu’’nti. Tāyapissa pesitam ‘‘rañño māraṇam nāma mama bhāro, mahābodhiparibbājako khippaṃ āgacchatū’’ti rājā tesam punappunam kathentānaṃ saddahitvā ‘‘idāni kiṃ kattabba’’nti pucchitvā ‘‘deviṃ māretum vaṭṭatī’’ti vutte anupaparikkhitvā ‘‘tena hi naṃ tumheva māretvā khaṇḍakhaṇḍikam chinditvā vaccakūpe khipathā’’ti āha. Te tathā kariṃsu. Tassā māritabhāvo sakalanagare pākato ahoṣi.

Athassā cattāro puttā ‘‘iminā no niraparādhā mātā mārītā’’ti rañño paccatthikā ahesum. Rājā mahābhayappatto ahoṣi. Mahāsatto paramparāya taṃ pavattim sutvā cintesi – ‘‘ṭhapetvā maṃ añño te kumāre saññāpetvā pitaram khamāpetum samattho nāma natthi, rañño ca jīvitam dassāmi, kumāre ca pāpato mocessāmi’’ti. So punadivase paccantaḡamaṃ pavisitvā manussehi dinnam makkaṭamamsam khādītva tassa cammam yācītva gahetvā assamapade sukkhāpetvā niggandham katvā nivāsesipi pārupesipi aṃsepi ṭhapesi. Kiṃkāraṇā? ‘‘Bahūpakāro me’’ti vacanathāya. So taṃ cammam ādāya anupubbena bārāṇasiṃ gantvā kumāre upasaṅkamitvā ‘‘pitughātakammaṃ nāma dāruṇam, taṃ vo na kātabbam, ajarāmaro satto nāma natthi, aham tumhe aññamaññaṃ samagge karissāmicceva āgato, tumhe mayā pahite sāsaṇe āgaccheyyāthā’’ti kumāre ovaditvā antonagare uyyānam pavisitvā makkaṭacammaṃ attharitvā silāpaṭṭe nisīdi.

Atha naṃ uyyānapālako disvā vegena gantvā rañño ārocesi. Rājā sutvāva sañjātasomanasso hutvā te amacce ādāya tattha gantvā mahāsattam vanditvā ekamantaṃ nisīditvā paṭisanthāram kātum ārabhi. Mahāsatto tena saddhim asammoditvā makkaṭacammameva parimajji. Atha naṃ evamāha – ‘‘bhante, tumhe maṃ akathetvā makkaṭacammameva parimajjatha, kiṃ vo idaṃ mayā bahūpakāratara’’nti? ‘‘Āma mahārāja, bahūpakāro me esa vānaro, ahamassa piṭṭhe nisīditvā vicariṃ, ayam me pānīyaghaṭam āhari, vasaṇṭṭhānaṃ sammajji, ābhisamācārikavattapaṭivattam mama akāsi, aham pana attano dubbalacittāya assa maṃsam khādītva cammam sukkhāpetvā attharitvā nisīdāmi ceva nipajjāmi ca, evaṃ bahūpakāro esa mayha’’nti. Iti so tesam vāde bhindanathāya vānaracamme vānaravohāram āropetvā taṃ taṃ pariyāyam sandhāya imaṃ katham katesi. So hi tassa nivutthapubbattā ‘‘piṭṭhe nisīditvā vicari’’nti āha; taṃ aṃse katvā pānīyaghaṭassa āhaṭapubbattā ‘‘pānīyaghaṭam āhari’’ti āha; tena cammena bhūmiyam sammatṭhapubbattā ‘‘vasaṇṭṭhānaṃ sammajji’’ti āha; nipannakāle tena cammena piṭṭhiyā, akkantakāle pādānaṃ phuṭṭhapubbattā ‘‘vattapaṭivattam me akāsi’’ti āha. Chātakāle pana tassa maṃsam labhitvā khādītattā ‘‘aham pana attano dubbalacittāya tassa maṃsam khādi’’nti āha.

Taṃ sutvā te amaccā ‘‘pānātipāto tena kato’’ti saññāya ‘‘passatha, bho, pabbajitassa kammaṃ, makkaṭam kira māretvā maṃsam khādītva cammam gahetvā vicarati’’ti paṇiṃ paharitvā parihāsamakaṃsu. Mahāsatto te tathā karonte disvā ‘‘ime attano vādabhedanathāya mama cammam ādāya āgatabhāvaṃ na jānanti, jānāpessāmi ne’’ti ahetukavādim tāva āmantetvā pucchi – ‘‘āvuso, tvaṃ kasmā maṃ parihasasi’’ti? ‘‘Mittadubbhikammaṃ ceva pānātipātassa ca katattā’’ti. Tato mahāsatto ‘‘yo pana gatiyā ceva diṭṭhiyā ca te saddahitvā evaṃ kareyya, tena kiṃ dukkaṭa’’nti tassa

vādaṃ bhindanto āha –

139. “Udīraṇā ce saṃgatyā, bhāvāyamanuvattati;
Akāmā akaraṇīyaṃ vā, karaṇīyaṃ vāpi kubbati;
Akāmakaraṇīyamhi, kvīdha pāpena lippati.
140. “So ce attho ca dhammo ca, kalyāṇo na ca pāpako;
Bhoto ce vacanaṃ saccaṃ, suhato vānaro mayā.
141. “Attano ce hi vādassa, aparādhaṃ vijāniyā;
Na maṃ tvaṃ garaheyyāsi, bhoto vādo hi tādiso”’ti.

Tattha **udīraṇā**ti kathā. **Samgatyā**ti saṃgatiyā channaṃ abhijātīnaṃ taṃ taṃ abhijātiṃ upagamanena. **Bhāvāyamanuvattatī** bhāvena anuvattati, karaṇatthe sampadānaṃ. **Akāmā**ti akāmena anicchāya. **Akaraṇīyaṃ vā karaṇīyaṃ vāpī**ti akattabbaṃ pāpaṃ vā kattabbaṃ kusalaṃ vā. **Kubbatī**ti karoti. **Kvidhā**ti ko idha. **Idaṃ vuttaṃ hoti** – tvaṃ ahetukavādī “natthi hetu natthi paccayo sattānaṃ saṃkilesāyā”’tiādidiṭṭhiko, ayaṃ loko saṃgatiyā ceva sabhāvena ca anuvattati pariṇamati, tattha tattha sukhadukkhaṃ paṭisaṃvedeti. Akāmakova pāpaṃ vā puññaṃ vā karotīti vadasi, ayaṃ tava udīraṇā sace tathā, evaṃ sante akāmakaraṇīyasmiṃ attano dhammatāya pavattamāne pāpe ko idha satto pāpena lippati, sace hi attanā akatena pāpena lippati, na koci na lippeyyāti.

So ceti so ahetukavādasasāṅkhāto tava bhāsitattho ca atthajotako dhammo ca kalyāṇo na ca pāpako. “Ahetū appaccayā sattā saṃkilissanti, sukhadukkhaṃ paṭisaṃvediyanti”’ti idaṃ bhoto vacanaṃ saccaṃ ce, suhato vānaro mayā, ko ettha mama dosoti attho. **Vijāniyā**ti, samma, sace hi tvaṃ attano vādassa aparādhaṃ jāneyyāsi, na maṃ garaheyyāsi. **Kiṃkāraṇā? Bhoto vādo hi tādiso**, tasmā ayaṃ mama vādaṃ karotīti maṃ pasasseyyāsi, attano pana vādaṃ aṇānto maṃ garahasīti.

Evaṃ mahāsatto taṃ niggaṇhitvā appaṭibhāṇaṃ akāsi. Sopi rājaparisiṭṭi maṅkubhūto pattakkhandho nisīdi. Mahāsattopi tassa vādaṃ bhinditvā issarakatavādiṃ āmantetvā “tvaṃ, āvuso, maṃ kasmā parihasasi, yadi issaranimmitavādaṃ sārato paccesi”’ti vatvā āha –

142. “Issaro sabbalokassa, sace kappeti jīvitam;
Iddhiṃ byasanabhāvañca, kammaṃ kalyāṇapāpakam;
Niddesakārī puriso, issaro tena lippati.
143. “So ce attho ca dhammo ca, kalyāṇo na ca pāpako;
Bhoto ce vacanaṃ saccaṃ, suhato vānaro mayā.
144. “Attano ce hi vādassa, aparādhaṃ vijāniyā;
Na maṃ tvaṃ garaheyyāsi, bhoto vādo hi tādiso”’ti.

Tattha **kappeti jīvanti** sace brahmā vā añño vā koci issaro “tvaṃ kasiyā jīva, tvaṃ gorakkhenā”’ti evaṃ sabbalokassa jīvitam saṃvidahati vicāreti. **Iddhiṃ byasanabhāvañcā**ti issariyādiḥhedā iddhiyo ca ñātivināsādikam byasanabhāvañca sesaṇca kalyāṇapāpakam kammaṃ sabbaṃ yadi issarova kappeti karoti. **Niddesakārī**ti yadi tassa niddesaṃ āṇattimeva seso yo koci puriso karoti, evaṃ sante yo koci puriso pāpaṃ karoti, tassa issarena katattā issarova tena pāpena lippati. Sesam purimanayeneva veditabbaṃ. Yathā ca idha, evaṃ sabbattha.

Iti so ambatova muggaraṃ gahetvā ambaṃ pātentō viya issarakaraṇeneva issarakatavādaṃ bhinditvā pubbekatavādiṃ āmantetvā “tvaṃ, āvuso, maṃ kiṃ parihasasi, yadi pubbekatavādaṃ saccaṃ maññasi”’ti vatvā āha –

145. “Sace pubbekatahetu, sukhadukkhaṃ nigacchati;
Porāṇakaṃ kataṃ pāpaṃ, tameso muccate iṇam;
Porāṇaka iṇamokkha, kvīdha pāpena lippati.
146. “So ce attho ca dhammo ca, kalyāṇo na ca pāpako;
Bhoto ce vacanaṃ saccaṃ, suhato vānaro mayā.
147. “Attano ce hi vādassa, aparādhaṃ vijāniyā;
Na maṃ tvaṃ garaheyyāsi, bhoto vādo hi tādiso”’ti.

Tattha **pubbekatahetūti** pubbakatahetu purimabhava katakammakāraṇeneva. **Tameso muccate iṇanti** yo vadhabandhādīhi dukkhaṃ pāpuṇāti, yadi so yaṃ tena porāṇakaṃ kataṃ pāpaṃ, taṃ idāni iṇaṃ muccati, evaṃ sante mamaṃ esa porāṇakaiṇato makkho, anena hi makkaṭena pubbe paribbājakena hutvā ahaṃ makkaṭo samāno māretvā khādito bhavissāmi, svāyaṃ idha makkaṭattaṃ patto mayā paribbājakattaṃ pattena māretvā khādito bhavissati, ko idha pāpena lippatīti.

Iti so tassapi vādaṃ bhinditvā ucchedavādiṃ abhimukhaṃ katvā “tvam, āvuso, ‘itthi dinna’ ntiādīni vatvā ‘idheva sattā ucchijjanti, paralokaṃ gatā nāma natthī’ ti maññamāno kasmā maṃ parihassaṃ” ti santajjetvā āha –

148. “Catunnaṃyevupādāya, rūpaṃ sambhoti pāṇinaṃ;
Yato ca rūpaṃ sambhoti, tatthevānupagacchati;
Idheva jīvati jīvo, pecca pecca vinassati.

149. “Ucchijjati ayaṃ loko, ye bālā ye ca paṇḍitā;
Ucchijjamāne lokamhi, kvidha pāpena lippati.

150. “So ce attho ca dhammo ca, kalyāṇo na ca pāpako;
Bhoto ce vacanaṃ saccaṃ, suhato vānaro mayā.

151. “Attano ce hi vādassa, aparādhaṃ vijāniyā;
Na maṃ tvam garaheyyāsi, bhoto vādo hi tādiso” ti.

Tattha **catunnanti** pathavīādīnaṃ bhūtānaṃ. **Rūpanti** rūpakkhandho. **Tatthevāti** yato taṃ rūpaṃ sambhoti, nirujjhanakālepi tattheva anupagacchati. Iminā tassa “cātumahābhūtikō ayaṃ puriso yadā kālaṃ karoti, tadā pathavī pathavīkāyaṃ anupeti anupagacchati, āpo... tejo... vāyo vāyokāyaṃ anupeti anupagacchati, ākāsaṃ indriyāni saṅkamanti, āsandhipaṇcamā purisā mataṃ ādāya gacchanti, yāva ālāhanā padāni paññāyanti, kāpotakāni aṭṭhīni bhavanti, bhasmantā āhutiyo, dattupaññattaṃ yadidaṃ dānaṃ, tesam tuccā musā vilāpo, ye keci atthikavādaṃ vadanti, bāle ca paṇḍite ca kāyassa bheda ucchijjanti vinassanti, na honti paraṃ maraṇā” ti imaṃ diṭṭhiṃ patitṭhāpesi. **Idhevāti** imasmimyeva loke jīvo jīvati. **Pecca pecca vinassatīti** paraloke nibbato satto gativasena idha anāgantvā tattheva paraloke vinassati ucchijjati. Evaṃ ucchijjamāne lokasmim ko idha pāpena lippatīti.

Iti so tassapi vādaṃ bhinditvā khattavijjavādiṃ āmantetvā “tvam, āvuso, ‘mātāpitaropi māretvā attano attho kātabbo’ ti imaṃ laddhiṃ ukkhipitvā vicaranto kasmā maṃ parihassaṃ” ti vatvā āha –

152. “Āhu khattavidā loke, bālā paṇḍitamānino;
Mātaraṃ pitaraṃ haññe, atho jeṭṭhampi bhātaraṃ;
Haneyya puttadāre ca, attho ce tādiso siyā” ti.

Tattha **khattavidāti** khattavijjā, ayameva vā pāṭho. Khattavijjācariyānaṃ etaṃ nāmaṃ. **Bālā paṇḍitamānino**ti bālā samānāpi “paṇḍitā mayam attano paṇḍitabhāvaṃ pakāsemā” ti maññamānā paṇḍitamānino hutvā evamāhu. **Attho ceti** sace attano yathārūpo koci attho siyā, na kiñci parivajjeyya, sabbaṃ haneyyevāti vadanti, tvampi nesam aññataroti.

Evaṃ tassa laddhiṃ patitṭhapetvā attano laddhiṃ pakāsentō āha –

153. “Yassa rukkhassa chāyāya, nisīdeyya sayeyya vā;
Na tassa sākhaṃ bhañjeyya, mittadubbho hi pāpako.

154. “Atha atthe samuppanne, samūlamapi abbahe;
Attho me sambalenāpi, suhato vānaro mayā.

155. “So ce attho ca dhammo ca, kalyāṇo na ca pāpako;
Bhoto ce vacanaṃ saccaṃ, suhato vānaro mayā.

156. “Attano ce hi vādassa, aparādhaṃ vijāniyā;
Na maṃ tvam garaheyyāsi, bhoto vādo hi tādiso” ti.

Tattha ambho khattavida amhākaṃ pana ācariyā evaṃ vaṇṇayanti. Attanā paribhuttacchāyassa rukkhassapi

sākhaṃ vā paṇṇaṃ vā na bhañjeyya. Kiṃkāraṇā? Mittadubbho hi pāpako. Tvaṃ pana evaṃ vadesi – “atha atthe samuppanne samūlamapi abbahe”ti, mama ca pātheyyena attho ahosi, tasmā sacepesa mayā hato, tathāpi attho me sambalenāpi, suhato vānaro mayā.

Evaṃ so tassapi vādaṃ bhinditvā pañcasu tesu apaṭibhānesu nisinnesu rājānaṃ āmantetvā, “mahārāja, tvaṃ ime pañca raṭṭhaviropake mahācore gahetvā vicarasi, aho bālo, evarūpānañhi saṃsaggena puriso diṭṭhadhammikampi samparāyikampi mahādukkhaṃ pāpuṇeyyā”ti vatvā rañño dhammaṃ desento āha –

157. “Ahetuvādo puriso, yo ca issarakuttiko;
Pubbekaṭī ca ucchedī, yo ca khattavido naro.
158. “Ete asappurisā loke, bālā paṇḍitamānino;
Kareyya tādiso pāpaṃ, atho aññampi kāraye;
Asappurisasamsaggo, dukkhanto kaṭukudrayo”ti.

Tattha **tādisoti**, mahārāja, yādisā ete pañca diṭṭhigatikā, tādiso puriso sayampi pāpaṃ kareyya. Yvāssa vacanaṃ suṇāti, taṃ aññampi kāraye. **Dukkhantoti** evarūpehi asappurisehi saddhiṃ saṃsaggo idhalokepi paralokepi dukkhanto kaṭukudrayova hoti. Imassa panatthassa pakāsanatthaṃ “yāni kānici, bhikkhave, bhayāni uppajjanti, sabbāni tāni bālato”ti suttaṃ (a. ni. 3.1) āharitabbaṃ. **Godhajātaka-** (jā. 1.1.138) **sañjivajātaka-** (jā. 1.1.150) **akittijātakādīhi** (jā. 1.13.83 ādayo) cāyamattho dīpetabbo.

Idānī opammadassanavasena dhammadesanaṃ vaḍḍhento āha –

159. “Urabbharūpena vakassu pubbe, asaṃkito ajayūthaṃ upeti;
Hantvā uraṇiṃ ajikaṃ ajañca, utrāsavitvā yenakāmaṃ paleti.
160. “Tathāvidheke samaṇabrāhmaṇāse, chadanaṃ katvā vañcayanti manusse;
Anāsakā thaṇḍilaseyyakā ca, rajojallaṃ ukkuṭikappadhānaṃ;
Pariyāyabhattañca apānakattā, pāpācārā arahanto vadānā.
161. “Ete asappurisā loke, bālā paṇḍitamānino;
Kareyya tādiso pāpaṃ, atho aññampi kāraye;
Asappurisasamsaggo, dukkhanto kaṭukudrayo.
162. “Yamāhu natthi vīriyanti, ahetuñca pavadanti ye;
Parakāraṃ attakārañca, ye tucchaṃ samavaṇṇayūṃ.
163. “Ete asappurisā loke, bālā paṇḍitamānino;
Kareyya tādiso pāpaṃ, atho aññampi kāraye;
Asappurisasamsaggo, dukkhanto kaṭukudrayo.
164. “Sace hi vīriyaṃ nāssa, kammaṃ kalyāṇapāpakaṃ;
Na bhare vaḍḍhakiṃ rājā, napi yantāni kāraye.
165. “Yasmā ca vīriyaṃ atthi, kammaṃ kalyāṇapāpakaṃ;
Tasmā yantāni kāreti, rājā bharati vaḍḍhakiṃ.
166. “Yadi vassasataṃ devo, na vasse na himaṃ pate;
Ucchijjeyya ayaṃ loko, vinasseyya ayaṃ pajā.
167. “Yasmā ca vassatī devo, himañcānuphusāyati;
Tasmā sassāni paccanti, raṭṭhañca pālīte ciraṃ.
168. “Gavaṃ ce taramānānaṃ, jimhaṃ gacchati puṅgavo;
Sabbā tā jimhaṃ gacchanti, nette jimhaṃ gate sati.
169. “Evameva manussesu, yo hoti seṭṭhasammato;
So ce adhammaṃ carati, pageva itarā pajā;
Sabbhaṃ raṭṭhaṃ dukhaṃ seti, rājā ce hoti adhammiko.

170. “Gavaṃ ce taramānānaṃ, ujum gacchati puṅgavo;
Sabbā gāvī ujum yanti, nette ujum gate sati.
171. “Evameva manussesu, yo hoti seṭṭhasammato;
So sace dhammaṃ carati, pageva itarā pajā;
Sabbam raṭṭhaṃ sukhaṃ seti, rājā ce hoti dhammiko.
172. “Mahārukkhassa phalino, āmaṃ chindati yo phalaṃ;
Rasañcassa na jānāti, bñjañcassa vinassati.
173. “Mahārukkhūpamaṃ raṭṭhaṃ, adhammena pasāsati;
Rasañcassa na jānāti, raṭṭhañcassa vinassati.
174. “Mahārukkhassa phalino, pakkaṃ chindati yo phalaṃ;
Rasañcassa vijānāti, bñjañcassa na nassati.
175. “Mahārukkhūpamaṃ raṭṭhaṃ, dhammena yo pasāsati;
Rasañcassa vijānāti, raṭṭhañjassa na nassati.
176. “Yo ca rājā janapadaṃ, adhammena pasāsati;
Sabbosadhīhi so rājā, viruddho hoti khattiyo.
177. “Tatheva negame hiṃsaṃ, ye yuttā kayavikkaye;
Ojadānabalīkāre, sa kosena virujjhati.
178. “Pahāravarakhettaññū, saṅgāme katanissame;
Ussite hiṃsayamaṃ rājā, sa balena virujjhati.
179. “Tatheva isayo hiṃsaṃ, saññate brahmacārino;
Adhammacārī khattiyo, so saggena virujjhati.
180. “Yo ca rājā adhammaṭṭho, bhariyaṃ hanti adūsikaṃ;
Luddhaṃ pasavate ṭhānaṃ, puttehi ca virujjhati.
181. “Dhammaṃ care jānapade, negamesu balesu ca;
Isayo ca na hiṃseyya, puttadāre samaṃ care.
182. “Sa tādiso bhūmipati, raṭṭhapālo akodhano;
Sapatte sampakampeti, indova asurādhipo”’ti.

Tattha **vakassūti** vako assu, **assūti** nipātamattaṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti – mahārāja, pubbe eko urabbharūpo vako ahoṣi, tassa naṅguṭṭhamattameva dīghaṃ, taṃ pana so antarasattimhi pakkhipitvā urabbharūpena asaṃkito ajayūthaṃ upeti. Tattha uraṇikañca ajikañca ajañca hantvā yenakāmaṃ paleti. **Tathāvidheketi** tathāvidhā eke samaṇabrāhmaṇā pabbajjāliṅgena chadanaṃ katvā attānaṃ chādetvā madhuravacanādīhi hitakāmā viya hutvā lokaṃ vañcenti. “**Anāsakā**”’tiādi tesam chadanassa dassanatthaṃ vuttaṃ. Ekacce hi “mayam anāsakā na kiñci āhāremā”’ti manusse vañcenti, apare “mayam thaṇḍilaseyyakā”’ti. Aññesaṃ pana rajojallaṃ chadanaṃ, aññesaṃ ukkuṭīkappadhānaṃ, te gacchantāpi uppatitvā ukkuṭīkāva gacchanti. Aññesaṃ sattāhadāsāhādivārahōjanasankhātamaṃ pariyaābhattachadanaṃ, apare apānakattā honti, “mayam pānīyaṃ na pivāmā”’ti vadanti. **Arahanto vadānāti** pāpācārā hutvāpi “mayam arahanto”’ti vadantā vicaranti. **Eteti**, mahārāja, ime vā pañca janā hontu aññe vā, yāvanto diṭṭhigatikā nāma, sabbepi ete asappurisā. **Yamāhūti** ye āhu, ye vadanti.

Sace hi vīriyaṃ nāssāti, mahārāja, sace nāṇasampayuttaṃ kāyikacetāsikavīriyaṃ na bhavēyya. **Kammanti** kalyāṇapāpakaṃ kammampi yadi na bhavēyya. **Na bhareti** evamaṃ sante vaḍḍhakiṃ vā aññe vā kārake rājā na poseyya, **napi yantānāti** napi tehi sattabhūmikapāsādādīni yantāni kāreyya. Kimkāraṇā? Vīriyassa ceva kammassa ca abhāvā. **Ucchijjeyyāti**, mahārāja, yadi ettakaṃ kālaṃ neva devo vasseyya, na himaṃ pateyya, atha kappuṭṭhānakālo viya ayaṃ loko ucchijjeyya. Uccchedavādīnā kathitaniyāmena pana ucchedo nāma natthi. **Pāliteti** pālayati.

“**Gavaṃ ce**”’ti catasso gāthā rañño dhammadesanāyameva vuttā, tathā “mahārukkhassā”’tiādikā. Tattha

mahārukkhassāti madhuraambarukkhassa. **Adhammenā**ti agatigamanena. **Rasañcassa na jānā**tīti adhammiko rājā raṭṭhassa rasaṃ ojaṃ na jānāti, āyasampattiṃ na labhati. **Vinassatī**ti suññaṃ hoti, manussā gāmanigame chaḍḍetvā paccantaṃ pabbatavisamaṃ bhajanti, sabbāni āyamukhāni pacchijjanti. **Sabbosadhī**hīti sabbehi mūlatacapattapupphaphalādīhi ceva sappinavanītādīhi ca osadhehi virujjhati, tāni na sampajjanti. Adhammikarañño hi pathavī nirojā hoti, tassā nirojatāya osadhānaṃ ojaṃ na hoti, tāni rogañca vūpasametuṃ na sakkonti. Iti so tehi viruddho nāma hoti.

Negameti nigamavāsikuṭumbike. **Himsanti** himsanto pīlento. **Ye yuttā**ti ye kayavikkaye yuttā āyānaṃ mukhā thalajalalpathavāñijā, te ca himsanto. **Ojadānabalikā**reti tato tato bhaṇḍāharaṇasunkadānavasena ojadānañceva chabhāgadasabhāgādibhedam baliñca karonte. **Sa kosenā**ti so ete himsanto adhammikaṛājā dhanadhaññehi parihāyanto kosena virujjhati nāma. **Pahāravarakhettañ**ñūti “imasmiṃ ṭhāne vijjhituṃ vaṭṭatī”ti evaṃ pahāravāraṇaṃ khettaṃ jānante dhanuggahe. **Saṅgāme katanissameti** yuddhe sukatakamme mahāyodhe. **Ussiteti** uggate paññāte mahāmatte. **Hi sayanti** evarūpe sayam vā himsanto parehi vā himsāpento. **Balenā**ti balakāyena. Tathāvidhaññi rājānaṃ “ayam bahukāre attano rajjadāyakepi himsati, kimaṅgaṃ pana amhe”ti avasesāpi yodhā vijahantiyeva. Iti so balena viruddho nāma hoti.

Tatheva isayo himsanti yathā ca negamādayo, tatheva esitaguṇe pabbajite akkosanapaharaṇādīhi himsanto adhammacārī rājā kāyassa bhedā apāyameva upeti, sagge nibbattituṃ na sakkotīti saggena viruddho nāma hoti. **Bhariyam hanti adūsikanti** attano bāhucchāyāya vaḍḍhitam puttadhītāhi samvaḍḍham silavatiṃ bhariyam mittapatirūpakānaṃ corānaṃ vacanaṃ gahetvā māreti. **Luddham pasavate ṭhānanti** so attano nirayūpapattiṃ pasavati nipphādeti. **Puttehi cāti** imasmiññeva attabhāve attano puttehi saddhiṃ virujjhatīti.

Evamassa so tesam pañcannaṃ janānaṃ katham gahetvā deviyā māritabhāvañca puttānaṃ viruddhabhāvañca sandhimukhe coram cūlāyaṃ gaṇhanto viya kathesi. Mahāsatto hi tesam amaccānaṃ niggaṇhanañca dhammadesanañca deviyā tehi māritabhāvassa āvikaraṇatthañca tattha anupubbena katham āharitvā okāsam katvā etamatthaṃ kathesi. Rājā tassa vacanaṃ sutvā attano aparādham jāni. Atha naṃ mahāsatto “ito paṭṭhāya, mahārāja, evarūpānaṃ pāpānaṃ katham gahetvā mā puna evamakāsi”ti vatvā ovdanto “**dhammaṃ care**”tiādimāha.

Tattha **dhammaṃ careti**, mahārāja, rājā nāma janapadaṃ adhammikenā balinā apīlento janapade dhammaṃ careyya, sāmike asāmike akaronto negamesu dhammaṃ careyya, aṭṭhāne akilamento balesu dhammaṃ careyya. Vadhabandhaakkosaparibhāse pariharanto paccaye ca nesaṃ dadanto isayo na vihimsēyya, dhītaro yuttaṭṭhāne paṭiṭṭhāpento putte ca sippāni sikkhāpetvā sammā pariharanto bhariyam issariyavossaggaalañkāradānasammānanādīhi anuggaṇhanto puttadāre samaṃ careyya. **Sa tādisoti** so tādiso rājā paveniṃ abhinditvā dhammena samena rajjam kārento rājāñāya rājatejena sapatte sampakampeti tāseti cāleti. “**Indova**”ti idaṃ upamatthaṃ vuttaṃ. Yathā asure jetvā abhibhavitvā ṭhitakālato paṭṭhāya asurādhipoti sañkhyam gato indo attano sapattabhūte asure kampesi, tathā kampetīti.

Evaṃ mahāsatto rañño dhammaṃ desetvā cattāropi kumāre pakkosāpetvā ovditvā rañño katakammaṃ pakāsetvā rājānaṃ khamāpetvā “mahārāja, ito paṭṭhāya atuletvā paribhedakānaṃ katham gahetvā mā evarūpaṃ sāhasikakammaṃ akāsi, tumhepi kumāra mā rañño dubbhittā”ti sabbesaṃ ovādaṃ adāsi. Atha naṃ rājā āha – “ahaṃ, bhante, tumhesu ca deviyā ca aparajjhanto ime nissāya etesaṃ katham gahetvā etaṃ pāpakammaṃ karim, ime pañcapi mārem”ti. Na labbhā, mahārāja, evaṃ kātunti. Tena hi tesam hatthapāde chedāpemīti. Idampi na labbhā kātunti. Rājā “sādhu, bhante”ti sampaṭicchitvā te sabbasaṃharaṇe katvā pañcacūlākaraṇagaddūlabandhanagomayāsiñcanehi avamānetvā raṭṭhā pabbājesi. Bodhisatto tattha katipāham vasitvā “appamatto hohī”ti rājānaṃ ovditvā himavantamyeva gantvā jhānābhīññā nibbattetvā yāvajivam brahmavihāre bhāvetvā brahmalokūpago ahosi.

Sathā imaṃ desanaṃ āharitvā “na, bhikkhave, idāneva, pubbepi tathāgato paññāvāyeva parappavādappamaddanoyevā”ti vatvā jātakam samodhānesi “tadā pañca diṭṭhigatikā pūraṇakassapamakhaligosālapakudhakaccānaajitakesakambalanigaṇṭhanāṭaputtā ahesuṃ, piṅgalasunakho ānando, mahābodhiparibbājako pana ahameva ahosi”nti.

Mahābodhijātakavaṇṇanā tatiyā.

Jātakuddānaṃ –

Saniṭṭhikamavhayano paṭhamo, dutiyo pana saummadantivaro;
Tatiyo pana bodhisirivhayano, kathitā pana tīṇi jinena subhāti.

Paṇṇāsanipātavaṇṇanā niṭṭhitā.

19. Saṭṭhinipāto

[529] 1. Soṇakajātakavaṇṇanā

Kassa sutvā satam dammīti idam satthā jetavane viharanto nekkhammapāramiṃ ārabha kathesi. Tadā hi bhagavā dhammasabhāyaṃ nekkhammapāramiṃ vaṇṇayantānaṃ bhikkhūnaṃ majjhe nisīditvā “na, bhikkhave, idāneva, pubbepi tathāgato mahābhinnikkhamaṇaṃ nikkhantoyevā”ti vatvā atītaṃ āhari.

Atīte rājagahe magadharājā nāma rajjaṃ kāresi. Bodhisatto tassa aggamaheṣiyā kucchismiṃ nibbatti, nāmaggaṇadivase cassa “arindamakumāro”ti nāmaṃ kariṃsu. Tassa jātadivaseyeva purohitassapi putto jāyi, “soṇakakumāro”tissa nāmaṃ kariṃsu. Te ubhopi ekatova vaḍḍhitvā vayappattā uttamarūpadharā rūpena nibbisesā hutvā takkasilaṃ gantvā uggahitasippā tato nikkhamitvā “sabbasamayāsippaṇṇa desacārittaṇṇa jānissāmā”ti anupubbena cārikaṃ carantā bārāṇasiṃ patvā rājuyyāne vasitvā punadivase nagaraṃ pavisiṃsu. Tam divasaṇṇa ekacce manussā “brāhmaṇavācānaṃ karissāmā”ti pāyasaṃ paṭiyādetvā āsanāni paññāpetvā āgacchante te kumāre disvā ghaṇṇaṃ pavesetvā paññāttāsane nisīdāpesuṃ. Tattha bodhisattassa paññāttāsane suddhavatthaṃ atthataṃ ahoṣi, soṇakassa rattakambalaṃ. So tam nimittaṃ disvā “ajja me piyasahāyo arindamakumāro bārāṇasirājā bhavissati, mayhaṃ pana senāpatiṭṭhānaṃ dassatī”ti aññāsi. Te ubhopi katabhattakiccā uyyānameva agamaṃsu.

Tadā bārāṇasirañño kālakatassa sattamo divaso hoti, aputtakaṃ rājakulaṃ. Amaccādayo pātova sasīsaṃ nhātā sannipatitvā “rajjārahassa santikaṃ gamissatī”ti phussarathaṃ yojetvā vissajjesuṃ. So nagarā nikkhamitvā anupubbena rājuyyānaṃ gantvā uyyānavāre nivattitvā ārohaṇasajjo hutvā aṭṭhāsi. Bodhisatto maṅgalasilāpaṭṭesāsisaṃ pārupitvā nipajji, soṇakakumāro tassa santike nisīdi. So tūriyasaddaṃ sutvā “arindamassa phussaratho āgacchati, ajjesa rājā hutvā mama senāpatiṭṭhānaṃ dassati, na kho pana mayhaṃ issariyenattho, etasmiṃ gate nikkhamitvā pabbajissāmī”ti cintetvā ekamante paṭicchanne aṭṭhāsi. Purohito uyyānaṃ pavisitvā mahāsattaṃ nipannaṃ disvā tūriyāni paggaṇhāpesi. Mahāsatto pabujjhivā parivattitvā thokaṃ nipajjitvā uṭṭhāya silāpaṭṭe pallaṅkena nisīdi. Atha naṃ purohito añjaliṃ paggaṇhitvā āha – “rajjaṃ te, deva, pāpuṇāṭī”ti. “Kiṃ aputtakaṃ rājakula”nti? “Evaṃ, devā”ti. “Tena hi sādhu”ti. Atha naṃ te tattheva abhisīcītvā rathaṃ āropetvā mahantena parivārena nagaraṃ pavesesuṃ. So nagaraṃ padakkhiṇaṃ katvā pāsādaṃ abhirūhi. So yasamahantatāya soṇakakumāraṃ na sari.

Sopi tasmīṃ nagaraṃ pavitṭhe pacchā āgantvā silāpaṭṭe nisīdi. Athassa purato bandhanā pavuttaṃ sālarukkhatto paṇḍupalāsaṃ pati. So tam disvā “yathevetam, tathā mamaṃ sarīraṃ jaraṃ patvā patissatī”ti aniccādivasena vipassanaṃ paṭṭhapetvā paccekabodhiṃ pāpuṇi. Tamkhaṇaṇṇevassa gihilingaṃ antaradhāyi, pabbajitalingaṃ pāturaṃ hosi. So “natthi dāni punabbhavo”ti udānaṃ udānento nandamūlakapabbhāraṃ agamaṃsi. Mahāsattopi cattālīsamattānaṃ samvaccarānaṃ accayena saritvā “kahaṃ nu kho me sahāyo soṇako”ti soṇakaṃ punappunaṃ sarantopi “mayā suto vā diṭṭho vā”ti vattāraṃ alabhitvā alaṅkatamahātale rājapallaṅke nisinno gandhabbanāṭakanaccagītādīhi parivuto sampattimanubhavanto “yo me kassaci santike sutvā ‘asukatṭhāne nāma soṇako vasatī’ti ācikkhissati, tassa satam dassāmi, yo me sāmaṃ disvā ārocessati, tassa sahassa”nti ekaṃ udānaṃ abhisāṅkharitvā gītavasena udānento paṭṭhamaṃ gāthamāha –

“Kassa sutvā satam dammi, sahassaṃ diṭṭha soṇakaṃ;
Ko me soṇakamakkhātī, sahāyaṃ paṃsukīlita”nti.

Athassa mukhato luñcantī viya gahetvā ekā nāṭakīṭṭhī tam gāyi. Athaññā athaññātī “amhākaṃ rañño piyagīta”nti sabbā orodhā gāyiṃsu. Anukkamena nagaravāsīnopi jānapadāpi tameva gītaṃ gāyiṃsu. Rājāpi punappunaṃ tameva gītaṃ gāyati. Paṇṇāsamattānaṃ samvaccarānaṃ accayena panassa bahū puttadhītarō ahesuṃ, jeṭṭhaputto dīghāvukumāro nāma ahoṣi. Tadā soṇakapaccekabuddho “arindamarājā maṃ daṭṭhukāmo, ahaṃ tattha gantvā kāmesu ādīnaṃ nekkhamme cānisaṃsaṃ kathetvā pabbajjanākāraṃ karomī”ti cintetvā iddhiyā ākāsenāgantvā uyyāne nisīdi. Tadā eko sattavassiko pañcacūlakakumārako mātaraṃ pahito gantvā uyyānavane dārūni uddharanto punappunaṃ tameva gītaṃ gāyi. Atha naṃ so pakkositvā “kumāraka, tvaṃ aññaṃ agāyitvā ekameva gītaṃ gāyasi, kiṃ aññaṃ na jānāsi”ti pucchi. “Jānāmi, bhante, amhākaṃ pana rañño idameva piyaṃ, tena naṃ punappunaṃ gāyāmi”ti. “Etassa pana te gītassa paṭigītaṃ gāyanto koci diṭṭhapubbo”ti. “Na diṭṭhapubbo, bhante”ti. “Ahaṃ tam sikkhāpessāmi, sakkhissasi rañño santikaṃ gantvā paṭigītaṃ gāyitu”nti. “Āma, bhante”ti. Athassa so paṭigītaṃ ācikkhanto “**mayhaṃ sutvā**”tiādimāha. Uggāṇhāpetvā ca pana tam uyyojesi – “gaccha, kumāraka, imaṃ paṭigītaṃ raññā saddhiṃ gāyāhi, rājā te mahantaṃ issariyaṃ dassati, kiṃ te dārūhi, vegena yāhi”ti.

So “sādhu”ti tam paṭigītaṃ uggāṇhitvā vanditvā, “bhante, yāvahaṃ rājānaṃ ānemi, tāva idheva hothā”ti vatvā vegena mātu santikaṃ gantvā, “amma, khippaṃ maṃ nhāpetvā alaṅkarotha, ajja tam daliddabhāvato mocessāmi”ti

vatvā nhātamaṇḍito rājadvāraṃ gantvā “ayya dovārika, ‘eko dārako tumhehi saddhiṃ paṭigītaṃ gāyissāmīti āgantvā dvāre ṭhito’ti rañño arocehi’”ti āha. So vegena gantvā rañño ārocesi. Rājā “āgacchatū”ti pakkosāpetvā, “tāta, tvaṃ mayā saddhiṃ paṭigītaṃ gāyissasī”ti āha. “Āma, devā”ti. “Tena hi gāyassū”ti. “Deva, imasmiṃ ṭhāne na gāyāmi, nagare pana bheriṃ carāpetvā mahājanaṃ sannipātāpetha, mahājanamajjhe gāyissāmī”ti. Rājā tathā kāretvā alaṅkatamaṇḍape pallaṅkamajjhe nisīditvā tassānurūpaṃ āsanaṃ dāpetvā “idāni tava gītaṃ gāyassū”ti āha. “Deva, tumhe tāva gāyatha, athāhaṃ paṭigītaṃ gāyissāmī”ti. Tato rājā paṭhamaṃ gāyanto gāthamāha –

1. “Kassa sutvā sataṃ dammi, sahasaṃ diṭṭha soṇakaṃ;
So me soṇakamakkhāti, sahāyaṃ paṃsukīṭita’”nti.

Tattha **sutvāti** “asukatṭhāne nāma te piyasahāyo soṇako vasatī”ti tassa vasanaṭṭhānaṃ sutvā ārocentassa kassa sataṃ dammi. **Diṭṭhāti** “asukatṭhāne nāma mayā diṭṭho”ti disvā ārocentassa kassa sahasaṃ dammīti.

Evam raññā paṭhamaṃ udānagāthāya gītāya pañcacūlakadārakena paṭigītabhāvaṃ pakāsento satthā abhisambuddho hutvā dīyaḍḍhagāthā abhāsi –

2. “Athabravī māṇavako, daharo pañcacūlako;
Mayhaṃ sutvā sataṃ dehi, sahasaṃ diṭṭha soṇakaṃ;
Ahaṃ te soṇakakkhissaṃ, sahāyaṃ paṃsukīṭita’”nti.

Tena vuttagāthāya pana ayamatto – mahārāja, yaṃ tvaṃ “sutvā ārocentassa sataṃ dammī”ti vadasi, tampi mameva dehi, yaṃ “disvā ārocentassa sahasaṃ dammī”ti vadasi, tampi mayhameva dehi, ahaṃ te piyasahāyaṃ idāneva paccakkhatova “ayaṃ soṇako”ti ācikkhissanti.

Ito paraṃ suviññeyyā sambuddhagāthā pāḷinayeneva veditabbā –

3. “Katasmaṃ so janapade, raṭṭhesu nigamesu ca;
Kattha soṇakamaddakkhi, taṃ me akkhāhi pucchito.
4. “Taveva deva vijite, tavevuyyānabhūmiyaṃ;
Ujuvaṃsā mahāsālā, nīlobhāsā manoramā.
5. “Tiṭṭhanti meghasamānā, rammā aññoññanissitā;
Tesaṃ mūlamhi soṇako, jhāyatī anupādano;
Upādānesu lokesu, ḍayhamānesu nibbuto.
6. “Tato ca rājā pāyāsī, senāya caturaṅgiyā;
Kārāpetvā samaṃ maggaṃ, agamā yena soṇako.
7. “Uyyānabhūmiṃ gantvāna, vicaranto brahāvane;
Āsīnaṃ soṇakaṃ dakkhi, ḍayhamānesu nibbuta’”nti.

Tattha **ujuvaṃsāti** ujukkhandhā. **Mahāsālāti** mahārukkā. **Meghasamānāti** nīlameghasadiśā. **Rammāti** ramaṇīyā. **Aññoññanissitāti** sākkhāhi sākhaṃ, mūlena mūlaṃ saṃsibbitvā ṭhitā. **Tesanti** tesaṃ evarūpānaṃ tava uyyānavane sālānaṃ heṭṭhā. **Jhāyatīti** lakkhaṇūpanijjhānaārammaṇūpanijjhānasāṅkhātehi jhānehi jhāyatī. **Anupādanoti** kāmupādānavirahito. **Ḍayhamānesūti** ekādasahi aggīhi ḍayhamānesu sattesu. **Nibbutoti** te aggī nibbāpetvā sītalena hadayena jhāyamāno tava uyyāne maṅgalasālarukkhamūle silāpaṭṭe nisīno esa te sahāyo kañcanaṭṭimā viya sobhamāno paṭimānetīti. **Tato cāti**, bhikkhave, tato so arindamo rājā tassa vacanaṃ sutvāva “soṇakapaccakabuddhaṃ passissāmī”ti caturaṅginīyā senāya pāyāsī nikkhami. **Vicarantoti** ujukameva agantvā tasmīṃ mahante vanasaṅḍe vicaranto tassa santikaṃ gantvā taṃ āsīnaṃ addakkhi.

So taṃ avanditvā ekamantaṃ nisīditvā attano kilesābhīratattā taṃ “kapaṇo”ti maññamāno imaṃ gāthamāha –

8. “Kapaṇo vatayaṃ bhikkhu, muṇḍo saṅghātipāruto;
Amātiko apitiko, rukkhāmūlasmi jhāyatī”ti.

Tattha **jhāyatīti** nimmātiko nippitiko kāruññappatto jhāyatī.

9. “Imaṃ vākyam nisāmetvā, soṇako etadabravi;
Na rāja kapaṇo hoti, dhammaṃ kāyena phassayaṃ.
10. “Yo ca dhammaṃ niraṃkatvā, adhammamanuvattati;
Sa rāja kapaṇo hoti, pāpo pāpaparāyaṇo”ti.

Tattha **imanti** tassa kilesābhīratassa pabbajjaṃ arocentassa imaṃ pabbajjāgarahavacanaṃ sutvā. **Etadabravīti** pabbajjāya guṇaṃ pakāsento etaṃ abravi. **Phassayanti** phassayanto yena ariyamaggadhammo nāmakāyena phassito, so kapaṇo nāma na hotīti dassento evamāha. **Niraṃkatvāti** attabhāvato nīharitvā. **Pāpo pāpaparāyaṇoti** sayam pāpānaṃ karaṇena pāpo, aññesampi karontānaṃ patiṭṭhābhāvena pāpaparāyaṇoti.

Evam so bodhisattaṃ garahi. So attano garahitabhāvaṃ ajānanto viya hutvā nāmagottaṃ kathetvā tena saddhim paṭisanthāraṃ karonto gāthamāha –

11. “Arindamoti me nāmaṃ, kāsirājāti maṃ vidū;
Kacci bhoto sukhasseyyā, idha pattassa soṇakā”ti.

Tattha **kaccīti** amhākaṃ tāva na kiñci aphāsukaṃ, bhoto pana kacci idha pattassa imasmiṃ uyyāne vasato sukhavīhāroti pucchati.

Atha naṃ paccekabuddho, “mahārāja, na kevalaṃ idha, aññatrāpi vasantassa me asukhaṃ nāma natthī”ti vatvā tassa samaṇabhadragāthāyo nāma ārabhi –

12. “Sadāpi bhādrāmadhanassa, anāgārassa bhikkhuno;
Na tesam koṭṭhe openti, na kumbhiṃ na kaḷopiyaṃ;
Paraniṭṭhitamesānā, tena yāpentī subbatā.
13. “Dutiyampi bhādrāmadhanassa, anāgārassa bhikkhuno;
Anavajjapiṇḍo bhottabbo, na ca kocūparodhati.
14. “Tatīyampi bhādrāmadhanassa, anāgārassa bhikkhuno;
Nibbuto piṇḍo bhottabbo, na ca kocūparodhati.
15. “Catutthampi bhādrāmadhanassa, anāgārassa bhikkhuno;
Muttassa raṭṭhe carato, saṅgo yassa na vijjati.
16. “Pañcamampi bhādrāmadhanassa, anāgārassa bhikkhuno;
Nagaramhi ḍayhamānamhi, nāssa kiñci aḍayhatha.
17. “Chaṭṭhampi bhādrāmadhanassa, anāgārassa bhikkhuno;
Raṭṭhe vilumpamānamhi, nāssa kiñci ahīratha.
18. “Sattamampi bhādrāmadhanassa, anāgārassa bhikkhuno;
Corehi rakkhitaṃ maggaṃ, ye caññe paripanthikā;
Pattacīvaramādāya, sotthiṃ gacchati subbato.
19. “Aṭṭhamampi bhādrāmadhanassa, anāgārassa bhikkhuno;
Yaṃ yaṃ disaṃ pakkamati, anapekkhova gacchati”ti.

Tattha **anāgārassāti**, mahārāja, gharāvāsaṃ pahāya anāgāriyabhāvaṃ pattassa adhanassa akiñcanassa bhikkhuno sabbakālaṃ bhādrāmeva. **Na tesanti**, mahārāja, tesam adhanānaṃ bhikkhūnaṃ na koṭṭhāgāre dhanadhaññāni openti, na kumbhiyaṃ, na pacchiyaṃ, te pana subbatā **paraniṭṭhitaṃ** paresaṃ ghare pakkamānaṃ saṅghātiṃ pārupitvā kapālamādāya gharapaṭipāṭiyā **esānā** pariyesantā tena tato laddhena piṇḍena taṃ āhāraṃ navannaṃ pāṭikulyānaṃ vasena paccavekkhitvā paribhuñjitvā jīvitavuttiṃ yāpentī.

Anavajjapiṇḍo bhottabboti vejjakammādikāya anesanāya vā kuhanā lapanā nemittikatā nippesikatā lābhena lābhaṃ nijjigisanatāti evarūpena micchājīvena vā uppādītā cattāro paccayā, dhammena uppādītāpi apaccavekkhitvā paribhuttā sāvajjapiṇḍo nāma. Anesanaṃ pana pahāya micchājīvaṃ vajjetvā dhammena samena uppādītā “paṭisankhā

yoniso cīvaram paṭisevāmī”ti vuttanayeneva paccavekkhitvā paribhuttā anavajjapiṇḍo nāma. Yena evarūpo anavajjapiṇḍo bhottabbo paribhuñjitabbo, yañca evarūpaṃ anavajjaṃ piṇḍaṃ bhuñjamānānaṃ paccaye nissāya **koci** appamattakopi kilesa **na uparodhati** na piḷeti, tassa dutiyampi bhadrāṃ adhanassa anāgārassa bhikkhuno.

Nibbutoti puthujjanabhikkhuno dhammena uppannapīṇḍopi paccavekkhitvā paribhuñjīyamāno nibbutapiṇḍo nāma, ekantato pana khīṇāsavassa piṇḍova nibbutapiṇḍo nāma. Kiṃkāraṇā? So hi theyyaparibhogo, iṇaparibhogo, dāyajjaparibhogo, sāmiparibhogoti imesu catūsū paribhogesu sāmiparibhogavasena taṃ bhuñjati, taṇhādāsabyaṃ atīto sāmī hutvā paribhuñjati, na taṃ tappaccayā koci appamattakopi kilesa uparodhati.

Muttassa raṭṭhe caratoti upaṭṭhākakulādīsu alaggamānasassa chinnavalāhakassa viya rāhumukhā pamuttassa vimalacandamaṇḍalassa viya ca yassa gāmanigamādīsu carantassa rāgasaṅgādīsu ekopi saṅgo natthi. Ekacco hi kulehi saṃsaṭṭho viharati sahasokī sahanandī, ekacco mātāpitūsūpi alaggamānaso vicarati korunagaragāmavāsī daharo viya, evarūpassa puthujjanassapi bhadrāmeva.

Nāssa kiñceti yo hi bahuparikkhāro hoti, so “mā me corā parikkhāre hariṃsū”ti atirekāni ca cīvarādīni antonagare upaṭṭhākakule nikkhipati, atha nagaramhi ḍayhamāne “asukakule nāma aggi uṭṭhito”ti sutvā socati kilamati, evarūpassa bhadrāṃ nāma natthi. Yo pana, mahārāja, sakuṇavattaṃ pūreti, kāyapaṭibaddhaparikkhārova hoti, tassa tādisassa na kiñci aḍayhatha, tenassa pañcamampi bhadrāmeva.

Vilumpamānamhīti viluppamānamhi, ayameva vā pāṭho. **Ahīrathāti** yathā pabbatagahanādīhi nikkhamitvā raṭṭhaṃ vilumpamānesu coresu bahuparikkhārassa antogāme ṭhapitaṃ vilumpati harati, tathā yassa adhanassa kāyapaṭibaddhaparikkhārassa na kiñci ahīratha tassa chaṭṭhampi bhadrāmeva.

Ye caññe paripanthikāti ye ca aññepi tesu tesu ṭhānesu suṅkagahaṇatthāya ṭhapitā paripanthikā, tehi ca rakkhitaṃ. **Pattacīvaranti** corānaṃ anupakāraṃ suṅkikānaṃ asuṅkārāhaṃ mattikāpattañceva katadaḥhīkammaparibhaṇḍaṃ paṃsukūlacīvarañca appaggāni kāyabandhanaparissāvanasūcivāsipattatthavikāni cāti sabbepi aṭṭha parikkhāre kāyapaṭibaddhe katvā maggappaṭipanno kenaci aviheṭṭhiyamāno sotthiṃ gacchati. **Subbatoti** lobhanīyāni hi cīvarādīni disvā corā haranti, suṅkikāpi “kiṃ nu kho etassa hatthe”ti pattatthavikādīni sodhenti, subbato pana sallahukavutti tesāṃ passantānaññeva sotthiṃ gacchati, tenassa sattamampi bhadrāmeva.

Anapekkhova gacchatīti kāyapaṭibaddhato atirekassa vihāre paṭisāmitassa kassaci parikkhārassa abhāvā vasaṇatthānaṃ nivattitvāpi na oloketi. Yaṃ yaṃ disaṃ gantukāmo hoti, taṃ taṃ gacchanto anapekkhova gacchati anurādhapurā nikkhamitvā thūpārāme pabbajitānaṃ dvinnaṃ kulaputtānaṃ vuḍḍhataro viya.

Iti soṇakapaccekabuddho aṭṭha samaṇabhadrakāni kathesi. Tato uttariṃ pana satampi sahasampi aparimāṇāni samaṇabhadrakāni esa kathetuṃ samatthoyeva. Rājā pana kāmābhīratattā tassa kathaṃ pacchinditvā “mayhaṃ samaṇabhadrahehi attho natthi”ti attano kāmādhimuttataṃ pakāsento āha –

20. “Bahūni samaṇabhadrāni, ye tvaṃ bhikkhu pasaṃsasi;
Ahañca giddho kāmesu, kathaṃ kāhāmi soṇaka.

21. “Piyā me mānūsā kāmā, atho dibyāpi me piyā;
Atha kena nu vaṇṇena, ubho loke labhāmase”ti.

Tattha **vaṇṇenāti** kāraṇena.

Atha naṃ paccekabuddho āha –

22. “Kāme giddhā kāmaratā, kāmesu adhimuccitā;
Narā pāpāni katvāna, upapajjanti duggatiṃ.

23. “Ye ca kāme pahantvāna, nikkhantā akutobhayā;
Ekodibhāvādhigatā, na te gacchanti duggatiṃ.

24. “Upamaṃ te karissāmi, taṃ suṇohi arindama;
Upamāya midhekacce, atthaṃ jānanti paṇḍitā.

25. “Gaṅgāya kuṇapaṃ disvā, vuyhamānaṃ mahaṇṇave;

Vāyaso samacintesi, appapañño acetaso.

26. “Yānañca vatidaṃ laddhaṃ, bhakkho cāyaṃ anappako;
Tattha rattim̐ tattha divā, tattheva nirato mano.
27. “Khādaṃ nāgassa maṃsāni, pivamaṃ bhāgīrathodakaṃ;
Sampassaṃ vanacetyāni, na palettha vihaṅgamo.
28. “Tañca otaraṇī gaṅgā, pamattaṃ kuṇape rataṃ;
Samuddaṃ ajjhagāhāsi, agatī yattha pakkhinaṃ.
29. “So ca bhakkhaparikkhīṇo, udapatvā vihaṅgamo;
Na pacchato na purato, nuttaraṃ nopi dakkhinaṃ.
30. “Dīpaṃ so najjhagāgañchi, agatī yattha pakkhinaṃ;
So ca tattheva pāpattha, yathā dubbalako tathā.
31. “Tañca sāmuddikā macchā, kumbhīlā makarā susū;
Pasayhakārā khādīṃsu, phandamānaṃ vipakkhakaṃ.
32. “Evameva tuvaṃ rāja, ye caññe kāmabhogino;
Giddhā ce na vamiṣṣanti, kākapaññāva te vidū.
33. “Esā te upamā rāja, atthasandassanī katā;
Tvañca paññāyase tena, yadi kāhasi vā na vā”ti.

Tattha **pāpānīti**, mahārāja, tvaṃ kāmagiddho, narā ca kāme nissāya kāyaduccarītādīni pāpāni katvā yattha supinantepi dibbā ca mānusiḱā ca kāmā na labbhanti, taṃ duggatim̐ upapajjantīti attho. **Pahantvānāti** kheḷapiṇḍaṃ viya pahāya. **Akutobhayaīti** rāgādīsu kutoci anāgatabhaya. **Ekodibhāvādhigatāti** ekodibhāvaṃ ekavīhārikataṃ adhigatā. **Na teti** te evarūpā pabbajitā duggatim̐ na gacchanti.

Upamaṃ teti, mahārāja, dibbamānusake kāme patthentassa hatthikuṇape paṭibaddhakākasadisassa tava ekaṃ upamaṃ karissāmi, taṃ suṇohīti attho. **Kuṇapanti** hatthikaḷevaraṃ. **Mahaṇṇaveti** gambhīraputhule udae. Eko kira mahāvāraṇo gaṅgātīre caranto gaṅgāyaṃ patitvā uttaritum̐ asakkento tattheva mato gaṅgāya vuyhi, taṃ sandhāyetaṃ vuttaṃ. **Vāyasoti** ākāseṇa gacchanto eko kāko. **Yānañca vatidanti** so evaṃ cintetvā tattha nilīyitvā “idaṃ mayā hatthiyānaṃ laddhaṃ, ettha nilīno sukhaṃ carissāmi, ayameva ca me anappako bhakkho bhavissati, idāni mayā aññattha gantum̐ na vaṭṭati”ti sannīṭṭhānamakāsi. **Tattha rattinti** tattha rattīñca divā ca tattheva mano abhirato ahoṣi. **Na paletthāti** na uppatitvā pakkāmi.

Otaraṇīti samuddābhimukhī otaramānā. “Ohāriṇī”tipi pāṭho, sā samuddābhimukhī avahāriṇīti attho. **Agatī yatthāti** samuddamajjhaṃ sandhāyāha. **Bhakkhaparikkhīṇoti** parikkhīṇabhakkho. **Udapatvāti** khīṇe camme ca maṃse ca aṭṭhisāṅghāto ūmivegena bhinno udae nimujji. Atha so kāko udae paṭiṭṭhātum̐ asakkonto uppatī, evaṃ uppatitvāti attho. **Agatī yattha pakkhinanti** yasmim̐ samuddamajjhe pakkhīnaṃ agati, tattha so evaṃ uppatito pacchimaṃ disaṃ gantvā tattha paṭiṭṭhaṃ alabhivā puratthimaṃ, tato uttaraṃ, tato dakkhīṇanti catassopi disā gantvā attano paṭiṭṭhānaṃ na ajjhagā nāgañchīti attho. Atha vā vāyaso evaṃ uppatitvā pacchimādīsu ekekaṃ disaṃ āgañchi, dīpaṃ pana najjhāgamāti evamettha attho daṭṭhabbo. **Pāpatthāti** papatito. **Yathā dubbalakoti** yathā dubbalako pateyya, tattheva patito. **Susūti** susunāmakā caṇḍamacchā. **Pasayhakārāti** anicchamānakam̐yeva balakkārena. **Vipakkhanti** viddhastapakkhakaṃ.

Giddhā ce na vamiṣṣanti yadi giddhā hutvā kāme na vamiṣṣanti, na chaḍḍessanti. **Kākapaññāva teti** kākassa samānapaññā itī te buddhādayo paṇḍitā **vidū** vidanti, jānantīti attho. **Atthasandassanīti** atthappakāsikā. **Tvañca paññāyaseti** tvañca paññāyissasi. Idaṃ vuttaṃ hotī – mahārāja, mayā hitakāmena tava ovādo dinno, taṃ pana tvaṃ yadi kāhasi, devaloke nibbattissasi, yadi na kāhasi, kāmapañke nimuggo jīvitapariyosāne niraye nibbattissasīti evaṃ tvameva tena kāraṇena vā akāraṇena vā sagge vā niraye vā paññāyissasi. Ahaṃ pana sabbabhavehi mutto appaṭisandhikoti.

Imaṃ pana ovādaṃ dentena paccekabuddhena nadī dassitā, tāya vuyhamānaṃ hatthikuṇapaṃ dassitaṃ, kuṇapakhādako kāko dassito, tassa kuṇapaṃ khādītva pānīyapivanakālo dassito, ramaṇīyavanasaṇḍadassanakālo

dassito, kuṇapassa nadiyā vuyhamānassa samuddapaveso dassito, samuddamajjhe kākassa hatthikuṇape patiṭṭhaṃ alabhivā vināsaṃ pattakālo dassito. Tattha nadī viya anamataggo saṃsāro daṭṭhabbo, nadiyā vuyhamānaṃ hatthikuṇapaṃ viya saṃsāre pañca kāmaguṇā, kāko viya bālaputhujjano, kākassa kuṇapaṃ khādītva pāṇiyapivanakālo viya puthujjanassa kāmaguṇe paribhuñjitvā somanassikakālo, kākassa kuṇape laggasseva ramaṇīyavanasaṇḍadassanaṃ viya puthujjanassa kāmaguṇesu laggasseva savanavasena aṭṭhatimsārammaṇadassanaṃ, kuṇape samuddaṃ pavitṭhe kākassa patiṭṭhaṃ labhituṃ asakkontassa vināsaṃ pattakālo viya bālaputhujjanassa kāmaguṇagiddhassa pāpaparāyaṇassa kusaladhamme patiṭṭhaṃ labhituṃ asakkontassa mahāniraye mahāvināsapatti daṭṭhabbāti.

Evamassa so imāya upamāya ovādaṃ datvā idāni tameva ovādaṃ thiraṃ katvā patiṭṭhapetuṃ gāthamāha –

34. “Ekavācampi dvivācaṃ, bhaṇeyya anukampako;
Tatuttariṃ na bhāseyya, dāsovayyassa santike”ti.

Tattha **na bhāseyyāti** vacanaṃ aggaṇhantassa hi tato uttariṃ bhāsamāno sāmikassa santike dāso viya hoti. Dāso hi sāmike kathaṃ gaṇhantepi aggaṇhantepi kathetiyeva. Tena vuttaṃ “**tatuttariṃ na bhāseyyā**”ti.

35. “Idaṃ vatvāna pakkāmi, soṇako amitabuddhimā;
Vehāse antalikkhasmiṃ, anusāsivāna khattiya”nti. –

Ayaṃ abhisambuddhagāthā.

Tattha **idaṃ vatvānāti**, bhikkhave, so paccekabuddho amitāya lokuttarabuddhiyā amitabuddhimā idaṃ vatvā iddhiyā uppatitvā “sace pabbajissasi, taveva, no ce pabbajissasi, taveva, dinno te mayā ovādo, appamatto hohī”ti evaṃ anusāsivāna khattiyaṃ pakkāmi.

Bodhisattopi taṃ ākāseṇa gacchantaṃ yāva dassanapathā olokeno ṭhatvā tasmīṃ cakkhupathe atikkante saṃvegaṃ paṭilabhivā cintesi – “ayaṃ brāhmaṇo hīnajaṅgo samāno asambhinne khattiyavaṃse jātassa mama matthake attano pādarajaṃ okiranto ākāsaṃ uppatitvā gato, mayāpi ajeva nikkhamitvā pabbajituṃ vaṭṭatī”ti. So rajjaṃ niyyādetvā pabbajitukāmo gāthādvayamāha –

36. “Ko nume rājakattāro, suddā veyyattamāgatā;
Rajjaṃ niyyādayissāmi, nāhaṃ rajjena matthiko.
37. “Ajeva pabbajissāmi, ko jaññā maraṇaṃ suve;
Māhaṃ kākova dummedho, kāmaṇaṃ vasamanvaga”nti.

Tattha **ko numeti** kuhiṃ nu ime. **Rājakattāro**ti ye rājārahaṃ abhisīcivā rājānaṃ karonti. **Suddā veyyattamāgatā**ti suddā ca ye ca aññe byattabhāvaṃ āgatā mukhamaṅgalikā. **Rajjena matthikoti** rajjena atthiko. **Ko jaññā maraṇaṃ suveti** maraṇaṃ ajja vā suve vāti idaṃ ko jānituṃ samattho.

Evam rajjaṃ niyyādentassa sutvā amaccā āhaṃsu –

38. “Atthi te daharo putto, dīghāvu raṭṭhavaḍḍhano;
Taṃ rajje abhisīcassu, so no rājā bhavissatī”ti.

Tato paraṃ raññā vuttagāthamādiṃ katvā udānasambandhagāthā pāḷinayeneva veditabbā –

39. “Khippaṃ kumāramānetha, dīghāvūṃ raṭṭhavaḍḍhanaṃ;
Taṃ rajje abhisīcissaṃ, so vo rājā bhavissati.
40. “Tato kumāramānesuṃ, dīghāvūṃ raṭṭhavaḍḍhanaṃ;
Taṃ disvā ālapī rājā, ekaputtaṃ manoramaṃ.
41. “Saṭṭhi gāmasahassāni, paripuṇṇāni sabbaso;
Te putta paṭipajjasu, rajjaṃ niyyādayāmi te.
42. “Ajeva pabbajissāmi, ko jaññā maraṇaṃ suve;
Māhaṃ kāko va dummedho, kāmaṇaṃ vasamanvagaṃ.

43. “Saṭṭhi nāgasahassāni, sabbālaṅkārahūsitā;
Suvaṇṇakacchā mātaṅgā, hemakappanavāsasā.
44. “Ārūḷhā gāmaṇīyebhi, tomaraṅkusapāṇibhi;
Te putta paṭipajjassu, rajjaṃ niyyādayāmi te.
45. “Ajjeva pabbajissāmi, ko jaññā maraṇaṃ suve;
Māhaṃ kākova dummedho, kāmānaṃ vasamanvagaṃ.
46. “Saṭṭhi assasahassāni, sabbālaṅkārahūsitā;
Ājānīyāva jātiyā, sindhavā sīghavāhino.
47. “Ārūḷhā gāmaṇīyebhi, illiyācāpadhāribhi;
Te putta paṭipajjassu, rajjaṃ niyyādayāmi te.
48. “Ajjeva pabbajissāmi, ko jaññā maraṇaṃ suve;
Māhaṃ kākova dummedho, kāmānaṃ vasamanvagaṃ.
49. “Saṭṭhi rathasahassāni, sannaddhā ussitaddhajā;
Dīpā athopi veyyagghā, sabbālaṅkārahūsitā.
50. “Ārūḷhā gāmaṇīyebhi, cāpahatthehi vammibhi;
Te putta paṭipajjassu, rajjaṃ niyyādayāmi te.
51. “Ajjeva pabbajissāmi, ko jaññā maraṇaṃ suve;
Māhaṃ kākova dummedho, kāmānaṃ vasamanvagaṃ.
52. “Saṭṭhi dhenusahassāni, rohaññā puṅgavūsabhā;
Tā putta paṭipajjassu, rajjaṃ niyyādayāmi te.
53. “Ajjeva pabbajissāmi, ko jaññā maraṇaṃ suve;
Māhaṃ kākova dummedho, kāmānaṃ vasamanvagaṃ.
54. “Soḷasitthisahassāni, sabbālaṅkārahūsitā;
Vicitravatthābharaṇā, āmuttamaṇikuṇḍalā;
Tā putta paṭipajjassu, rajjaṃ niyyādayāmi te.
55. “Ajjeva pabbajissāmi, ko jaññā maraṇaṃ suve;
Māhaṃ kākova dummedho, kāmānaṃ vasamanvagaṃ.
56. “Daharasseva me tāta, mātā matāti me sutam;
Tayā vinā ahaṃ tāta, jīvitumpi na ussahe.
57. “Yathā āraññakaṃ nāgaṃ, poto anveti pacchato;
Jessantam giriduggesu, samesu visamesu ca.
58. “Evaṃ taṃ anugacchāmi, pattamādāya pacchato;
Subhara te bhavissāmi, na te hessāmi dubbhara.
59. “Yathā sāmuddikaṃ nāvaṃ, vāṇijānaṃ dhanesinaṃ;
Vohāro tattha gaṇheyya, vāṇijā byasanī siyā.
60. “Evamevāyaṃ puttakali, antarāyako mama;
Imaṃ kumāraṃ pāpetha, pāsādaṃ rativaḍḍhanaṃ.
61. “Tattha kambusahattāyo, yathā sakkamva accharā;
Tā naṃ tattha ramessanti, tāhi ceso ramissati.
62. “Tato kumāraṃ pāpesuṃ, pāsādaṃ rativaḍḍhanaṃ;

Taṃ disvā avacum kaññā, dīghāvum raṭṭhavaḍḍhanam.

63. “Devatānusi gandhabbo, adu sakko purindado;
Ko vā tvaṃ kassa vā putto, kathaṃ jānemu taṃ mayam.
64. “Namhi devo na gandhabbo, nāpi sakko purindado;
Kāsirañño ahaṃ putto, dīghāvu raṭṭhavaḍḍhano;
Mamaṃ bhāratha bhaddam vo, ahaṃ bhattā bhavāmi vo.
65. “Taṃ tattha avacum kaññā, dīghāvum raṭṭhavaḍḍhanam;
Kuhim rājā anupatto, ito rājā kuhim gato.
66. “Paṅkaṃ rājā atikkanto, thale rājā patitṭhito;
Akaṇḍakaṃ agahanam, paṭipanno mahāpatham.
67. “Ahañca paṭipannosmi, maggaṃ duggatigāminam;
Sakaṇṭakaṃ sagahanam, yena gacchanti duggatiṃ.
68. “Tassa te svāgataṃ rāja, sīhasseva giribbajam;
Anusāsa mahārāja, tvaṃ no sabbāsamissaro”ti.

Tattha **khippanti** tena hi naṃ sīghaṃ ānetha. **Ālapīti** “saṭṭhi gāmasahassān”tiādīni vadanto ālapi. **Sabbālaṅkārahūsitāti** te nāgā sabbehi sīsūpagaḍḍhī alaṅkārehi bhūsitā. **Hemakappanavāsasāti** suvaṇṇakacitena kappanena paṭicchannasārīrā. **Gāmaṇīyebhīti** hatthācariyehi. **Ājānīyāvāti** kāraṇākāraṇavijānanakā va. **Jātiyāti** sindhavajātiyā sindhuraṭṭhe sindhunadītīre jātā. **Gāmaṇīyebhīti** assācariyehi. **Illiyā cāpadhāribhīti** illiyāvudhañca cāpāvudhañca dhārentehi. **Dīpā athopi veyyagghāti** dīpicammabyagghacammaparivārā. **Gāmaṇīyebhīti** rathikehi. **Vammibhīti** sannaddhavammehi. **Rohaññāti** rattavaṇṇā. **Puṅgavūsabhāti** usabhasaṅkhātena jeṭṭhakapuṅgavena samannāgatā.

Daharasseva me, tātāti atha naṃ kumāro, tāta, mama daharasseva sato mātā matā iti mayā sutam, soham tayā vinā jīvītuṃ na sakkhissāmīti āha. **Pototi** taruṇapotako. **Jessantanti** vicarantaṃ. **Sāmuḍḍikanti** samudde vicarantaṃ. **Dhanesinanti** dhanam pariyesantānam. **Vohāroti** vicitravohāro heṭṭhākaḍḍhanako vāḷamaccho vā udakarakkhaso vā āvaṭṭo vā. **Tatthāti** tasmim samudde. **Vāñijā byasanī siyāti** atha te vāñijā byasanappattā bhaveyyum. “Siyunti”pi pāṭho. **Puttakalīti** puttalāmako puttakāḷakaṇṇī. Kumāro puna kiñci vattum na visahi. Atha rājā amacce āṇāpento “**ima**”ntiādīmāha. **Tattha kambusahatthāyoti** kambusam vuccati suvaṇṇam, suvaṇṇābharaṇabhūsitahatthāyoti attho. **Yathāti** yathā icchanti, tathā karonti.

Evaṃ vatvā mahāsatto tattheva taṃ abhisiñcāpetvā nagaram pāhesi. Sayam pana ekakova uyyānā nikkhamitvā himavantaṃ pavisitvā ramaṇīye bhūmibhāge paṇṇasālam māpetvā isipabbajjam pabbajitvā vanamūlaphalāhāro yāpesi. Mahājanopi kumāram bārāṇasiṃ pavesesi. So nagaram padakkhiṇam katvā pāsadam abhiruhi. Tamattham pakāsento satthā “**tato**”tiādīmāha. **Taṃ disvā avacum kaññāti** taṃ mahantena parivārena sirisobhaggena āgataṃ disvā “asuko nāmeso”ti ajānantiyova tā nāṭakitthiyo gantvā avocum. **Mamaṃ bhārathāti** mamaṃ icchatha. **Paṅkanti** rāgādīkilesapaṅkaṃ. **Thaleti** pabbajjāya. **Akaṇṭakanti** rāgakaṇṭakādivirahitam. Teheva gahanehi **agahanam**. **Mahāpathanti** saggamokkhagāminam mahāmaggaṃ paṭipanno. **Yenāti** yena micchāmaggena duggatiṃ gacchanti, taṃ ahaṃ paṭipannoti vadati. Tato tā cintesum – “rājā tāva amhe pahāya pabbajito, ayampi kāmesu virattacittarūpo, sace naṃ nābhīramessāma, nikkhamitvā pabbajeyya, abhiramanākāramassa karissāmā”ti. Atha naṃ abhinandantiyo osānagāthamāhamso. Tattha **giribbajanti** sīhapotakānam vasanaṭṭhānam kañcanaguham kesarasīhassa āgataṃ viya tassa tava āgataṃ suāgataṃ. **Tvaṃ noti** tvaṃ sabbāsampi amhākaṃ issaro, sāmīti.

Evañca pana vatvā sabbā tūriyāni paggaṇhiṃsu, nānappakārāni naccagītāni pavattiṃsu. Yaso mahā ahoṣi, so yasamadamatto pitaram na sari, dhammena rajjam kāretvā yathākammaṃ gato. Bodhisattopi jhānābhīññā nibbattetvā āyupariyosāne brahmalokūpago ahoṣi.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā “na, bhikkhave, idāneva, pubbepi tathāgato mahābhīnikkhamanam nikkhantoyevā”ti vatvā jātakam samodhānesi – “tadā paccekabuddho parinibbāyi, putto rāhulakumāro ahoṣi, sesaparisā buddhāparisā, arindamarājā pana ahameva ahoṣi”nti.

Soṇakajātakavaṇṇanā paṭhamā.

[530] 2. Saṃkiccajātakavaṇṇanā

Disvā nisinnaṃ rājānanti idaṃ satthā jīvakambavane viharanto ajātasattussa pitughātakammaṃ ārabha kathesi. So hi devadattaṃ nissāya tassa vacanena pitaraṃ ghātāpetvā devadattassa saṅghabhedāvasāne bhinnaparisassa roge uppanne “tathāgataṃ khamāpessāmī”ti mañcasivikāya sāvattthiṃ gacchantassa jetavanadvāre pathaviṃ pavitṭhabhāvaṃ sutvā “devadatto sammāsambuddhassa paṭipakkho hutvā pathaviṃ pavisitvā avīcīparāyaṇo jāto, mayāpi taṃ nissāya pitā dhammiko dhammarājā ghātito, ahampi nu kho pathaviṃ pavisissāmī”ti bhīto rajjasiriya cītassādaṃ na labhi, “thokaṃ niddāyissāmī”ti niddaṃ upagatamattova navayojanabahalāyaṃ ayamahāpathaviyaṃ pātetvā ayasūlehi koṭṭiyamāno viya sunakhehi luṅjitvā khajjamāno viya bheravaravena viravanto uṭṭhāti.

Athekadivasam komudiyā cātumāsiniyā amaccagaṇaparivuto attano yasaṃ oloketvā “mama pitu yaso ito mahantataro, tathārūpaṃ nāma ahaṃ dhammarājānaṃ devadattaṃ nissāya ghātesi”nti cintesi. Tassevaṃ cintentasseva kāye dāho uppajji, sakalasarāraṃ sedatintaṃ ahoṣi. Tato “ko nu kho me imaṃ bhayaṃ vinodetuṃ sakkhissatī”ti cintetvā “ṭhapetvā dasabalaṃ añño natthī”ti ṇatvā “ahaṃ tathāgatassa mahāparādho, ko nu kho maṃ netvā dassessatī”ti cinto “na añño koci aññatra jīvakā”ti sallakkhetvā tassa gahetvā gamanūpāyaṃ karonto “ramaṇīyā vata, bho, dosinā rattī”ti udānaṃ udānetvā “kaṃ nu khvajja samaṇaṃ vā brāhmaṇaṃ vā payirupāseyyāmī”ti vatvā pūraṇasāvakaḍḍhi pūraṇādīnaṃ guṇe kathite tesam vacanaṃ anādiyitvā jīvakaṃ paṭipucchitvā tena tathāgatassa guṇaṃ kathetvā “taṃ devo bhagavantaṃ payirupāsātū”ti vutto hatthiyānāni kappāpetvā jīvakambavanaṃ gantvā tathāgataṃ upasaṅkamitvā vanditvā tathāgatena katapaṭisaṅghāro sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ pucchitvā tathāgatassa madhuraṃ **sāmaññaphaladhammadeśanaṃ** (dī. ni. 1.150 ādayo) sutvā suttapariyosāne upāsakattaṃ paṭiveditvā tathāgataṃ khamāpetvā pakkāmi. So tato paṭṭhāya dānaṃ dento silaṃ rakkhanto tathāgatena saddhiṃ saṃsaggaṃ katvā madhuradhammakathaṃ suṇanto kalyāṇamittasaṃsaggena pahīnabhayo vīgatalomahaṃso hutvā cītassādaṃ paṭilabhitvā sukhena cattāro iriyāpathe kappesi.

Athekadivasam dhammasabhāyaṃ kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ – “āvuso, ajātasattu pitughātakammaṃ katvā bhayappatto ahoṣi, rajjasiriṃ nissāya cītassādaṃ alabhanto sabbairiyāpathesu dukkhaṃ anubhoti, so dāni tathāgataṃ āgamma kalyāṇamittasaṃsaggena vīgatabhayo issariyasukhaṃ anubhoti”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “na, bhikkhave, idāneva, pubbepesa pitughātakammaṃ katvā maṃ nissāya sukhaṃ sayī”ti vatvā aṭṭaṃ āhari.

Atīte bārāṇasiyaṃ brahmadatto rajjaṃ kārento brahmadattakumāraṃ nāma puttaṃ paṭilabhi. Tadā bodhisatto purohitassa gehe paṭisaṅghaṃ gaṇhi, jātassevassa “saṃkiccakumāro”ti nāmaṃ kariṃsu. Te ubhopi rājānivesane ekatova vaḍḍhiṃsu. Aññaṃaññaṃ sahāyakā hutvā vayappattā takkasilāṃ gantvā sabbasippāni uggaṇhitvā paccāgamīsu. Atha rājā puttassa uparajjaṃ adāsi. Bodhisattopi uparājasseva santike ahoṣi. Athekadivasam uparājā pitu uyyānakīlaṃ gacchantassa mahantaṃ yasaṃ disvā tasmīṃ lobhaṃ uppādetvā “mayhaṃ pitā mama bhātikasadiṣo, sace etassa maraṇaṃ olokesāmi, mahallakakāle rajjaṃ labhissāmi, tadā laddhenapi rajjena ko attho, pitaraṃ māretvā rajjaṃ gaṇhissāmī”ti cintetvā bodhisattassa tamatthaṃ ārocesi. Bodhisatto, “samma, pitughātakammaṃ nāma bhāriyaṃ, nirayamaggo, na sakkā etaṃ kātuṃ, mā karī”ti paṭibāhi. So punappunampi kathetvā yāvatiyaṃ tena paṭibāhito pādāmūlikehi saddhiṃ mantesi. Tepi sampācchitvā rañño māraṇūpāyaṃ vīmaṃsiṃsu. Bodhisatto taṃ pavattim ṇatvā “nāhaṃ etehi saddhiṃ ekato bhavissāmī”ti mātāpitāro anāpucchitvāva aggadvārena nikkhamitvā himavantaṃ pavisitvā isipabbajjaṃ pabbajitvā jhānābhīññaṃ nibbattetvā vanamūlaphalāhāro vihāsi.

Rājakumārōpi tasmīṃ gate pitaraṃ māretvā mahantaṃ yasaṃ anubhavi. “Saṃkiccakumāro kira isipabbajjaṃ pabbajito”ti sutvā bahū kulaputtā nikkhamitvā tassa santike pabbajīsu. So mahatā isigaṇena parivuto tattha vasi. Sabbepi samāpattilābhinoeva. Rājāpi pitaraṃ māretvā appamattaṃyeva kālaṃ rajjasukhaṃ anubhavitvā tato paṭṭhāya bhīto cītassādaṃ alabhanto niraye kammakaraṇappatto viya ahoṣi. So bodhisattaṃ anussaritvā “sahāyo me ‘pitughātakammaṃ bhāriyaṃ, mā karī’ti paṭisedhetvā maṃ attano kathaṃ gāhāpetuṃ asakkonto attānaṃ niddosaṃ katvā palāyi. Sace so idha abhaviṣsa, na me pitughātakammaṃ kātuṃ adassa, idampi me bhayaṃ hareyya, kahaṃ nu kho so etarahi viharati. Sace tassa vasanaṭṭhānaṃ jāneyyaṃ, pakkosāpeyyaṃ, ko nu kho me tassa vasanaṭṭhānaṃ āroceyyā”ti cintesi. So tato paṭṭhāya antepure ca rājasabhāyañca bodhisattasseva vaṇṇaṃ bhāsati.

Evam addhāne gate bodhisatto “rājā maṃ sarati, mayā tattha gantvā tassa dhammaṃ desetvā taṃ nibbhayaṃ katvā āgantūṃ vaṭṭatī”ti paṇṇāsa vassāni himavante vasitvā pañcasatāpasaparivuto ākāsenāgantvā dāyapasse nāma uyyāne otaritvā isigaṇaparivuto silāpaṭṭe nisīdi. Uyyānapālo taṃ disvā “bhante, gaṇasatthā konāmo”ti pucchitvā “saṃkiccapaṇḍito nāmā”ti ca sutvā sayampi sañjānitvā “bhante, yāvāhaṃ rājānaṃ ānemi, tāva idheva hotha, amhākaṃ rājā tumhe daṭṭhukāmo”ti vatvā vegena rājakulaṃ gantvā tassa āgatabhāvaṃ rañño ārocesi. Rājā tassa santikaṃ gantvā kattabbayuttakaṃ upahāraṃ katvā pañhaṃ pucchi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

69. “Disvā nisinnaṃ rājānaṃ, brahmadattaṃ rathesabhaṃ;
Athassa paṭivedesi, yassāsi anukampako.
70. “Saṃkiccāyaṃ anupatto, isīnaṃ sādhusammato;
Taramānarūpo niyyāhi, khippaṃ passa mahesinaṃ.
71. “Tato ca rājā taramāno, yuttamāruya sandanaṃ;
Mittāmaccaparibūlho, agamāsi rathesabho.
72. “Nikkhippa pañca kakudhāni, kāsīnaṃ raṭṭhavaḍḍhanaṃ;
Vālabījanimūhīsamaṃ, khaggaṃ chattañcupāhanaṃ.
73. “Oruyha rājā yānamhā, ṭhapayitvā paṭicchadaṃ;
Āsīnaṃ dāyapassasmim, saṃkiccamaupasānkami.
74. “Upasaṅkamitvā so rājā, sammodi isinā saha;
Taṃ kathaṃ vītisāretvā, ekamantaṃ upāvīsi.
75. “Ekamantaṃ nisinnova, atha kālaṃ amaññatha;
Tato pāpāni kammāni, pucchitum paṭipajjatha.
76. “Isiṃ pucchāma saṃkiccaṃ, isīnaṃ sādhusammataṃ;
Āsīnaṃ dāyapassasmim, isisaṅghapurakkhataṃ.
77. “Kaṃ gatiṃ pecca gacchanti, narā dhammācārino;
Aticiṅṅo mayā dhammo, taṃ me akkhāhi pucchito”ti.

Tattha **disvāti**, bhikkhave, so uyyānapālo rājānaṃ rājasabhāyaṃ nisinnaṃ disvā athassa paṭivedesi, “yassāsi”ti vadanto ārocesīti attho. **Yassāsīti**, mahārāja, yassa tvaṃ anukampako muducitto ahosi, yassa abhinhaṃ vaṇṇaṃ payirudāhāsi, so ayaṃ saṃkicco isīnaṃ antare sādhu laddhakoti sammato anupatto tava uyyāne silāpaṭṭe isiṅgaṇaparivuto kañcanaṇaṭṭimā viya nisinno. **Taramānarūpoti**, mahārāja, pabbajitā nāma kule vā gaṇe vā alaggā tumhākaṃ gacchantānaññeva pakkameyyuṃ, tasmā taramānarūpo khippaṃ niyyāhi, mahantānaṃ silādiguṇānaṃ esitattā passa **mahesinaṃ**.

Tatoti, bhikkhave, so rājā tassa vacanaṃ sutvā tato tassa vacanato anantameva. **Nikkhippāti** nikkhipitvā tassa kira uyyānadvāraṃ patvāva etadahosi – “pabbajitā nāma garuṭṭhāniyā, saṃkiccatāpasassa santikaṃ uddhavesena gantum ayutta”nti. So mañcittasuvaṇṇadaṇḍaṃ vālabījanaṃ, kañcanamayaṃ uñhīsapaṭṭaṃ, suparikkhittaṃ maṅgalakhaggaṃ, setacchattaṃ, sovaṇṇapādukāti imāni pañca rājakakudhabhaṇḍāni apanesi. Tena vuttaṃ “nikkhippā”ti. **Paṭicchadanti** tameva rājakakudhabhaṇḍaṃ ṭhapayitvā bhaṇḍāgārikassa hatthe datvā. **Dāyapassasminti** evaṃnāmake uyyāne. **Atha kālaṃ amaññathāti** atha so idāni me pañhaṃ pucchitum kāloti jāni. Pāḷiyaṃ pana “yathākāla”nti āgataṃ, tassa kālānurūpena pañhapucchanaṃ amaññathāti attho. **Paṭipajjathāti** paṭipajji. **Peccāti** paṭigantvā, paralokassa vā nāmetaṃ, tasmā paraloketi attho. **Mayāti**, bhante, mayā sucaritadhammo aticiṅṅo pitughātakammaṃ kataṃ, taṃ me akkhāhi, kaṃ gatiṃ pitughātakā gacchanti, katarasmim niraye paccantīti pucchati.

Taṃ sutvā bodhisatto “tena hi, mahārāja, suṇohī”ti vatvā ovādaṃ tāva adāsi. Sathā tamatthaṃ pakāsento āha –

78. “Isī avaca saṃkicco, kāsīnaṃ raṭṭhavaḍḍhanaṃ;
Āsīnaṃ dāyapassasmim, mahārāja suṇohi me.
79. “Uppathena vajantassa, yo maggamanusāsati;
Tassa ce vacanaṃ kayirā, nāssa maggeyya kaṅṅako.
80. “Adhammaṃ paṭipannassa, yo dhammamanusāsati;
Tassa ce vacanaṃ kayirā, na so gaccheyya duggati”nti.

Tattha **uppathenāti** corehi pariyuṭṭhitamaggena. **Maggamanusāsātīti** khemamaggaṃ akkhāti. **Nāssa maggeyya kaṅṅakoti** tassa ovādarkarassa purisassa mukhaṃ corakaṅṅako na passeyya. **Yo dhammanti** yo sucaritadhammaṃ. **Na**

soti so puriso nirayādibhedam duggatiṃ na gaccheyya. Uppathasadiso hi, mahārāja, adhammo, khemamaggasadiso sucaritadhammo, tvaṃ pana pubbe “pitarāṃ ghātetvā rājā homi” ti mayhaṃ kathetvā mayā paṭibhāhito mama vacanaṃ akatvā pitarāṃ ghātetvā idāni socasi, paṇḍitānaṃ ovādaṃ akaronto nāma coramaggaṇaṃ viya mahābyasanaṃ pāpuṇāṭīti.

Evamassa ovādaṃ datvā upari dhammaṃ desento āha –

81. “Dhammo patho mahārāja, adhammo pana uppatho;
Adhammo nirayaṃ neti, dhammo pāpeti suggaṭiṃ.
82. “Adhammacārino rāja, narā visamajīvino;
Yaṃ gatiṃ pecca gacchanti, niraye te suṇohi me.
83. “Sañjīvo kālasutto ca, saṅghāto dve ca roruvā;
Athāparo mahāvīci, tāpano ca patāpano.
84. “Iccete aṭṭha nirayā, akkhātā duratikkamā;
Ākiṇṇā luddakammehi, paccekā soḷasussadā.
85. “Kadariyatāpanā ghorā, accimanto mahabbhayā;
Lomahaṃsanarūpā ca, bhesmā paṭibhayā dukhā.
86. “Catukkaṇṇā catudvārā, vibhattā bhāgasō mitā;
Ayopākārapariyantā, ayasā paṭikujjitā.
87. “Tesaṃ ayomayā bhūmi, jalitā tejasā yutā;
Samantā yojanasataṃ, phuṭā tiṭṭhanti sabbadā.
88. “Ete patanti niraye, uddhamṇādā avamāsirā;
Isīnaṃ atīvattāro, saññātānaṃ tapassinaṃ.
89. “Te bhūnahuno paccanti, macchā bilakatā yathā;
Saṃvacchare asaṅkheyye, narā kibbisakārino.
90. “Dayhamānena gattena, niccaṃ santarabāhiraṃ;
Nirayā nādhigacchanti, dvāraṃ nikkhamanesino.
91. “Purattimena dhāvanti, tato dhāvanti pacchato;
Uttarenapi dhāvanti, tato dhāvanti dakkhiṇaṃ;
Yaṃ yañhi dvāraṃ gacchanti, taṃ tadeva pidhīyare.
92. “Bahūni vassasahassāni, janā nirayagāmino;
Bāhā paggayha kandanti, patvā dukkhaṃ anappakaṃ.
93. “Āsīvisaṃva kupitaṃ, tejaṣṣiṃ duratikkamaṃ;
Na sādhuṇe āsīde, saññātānaṃ tapassinaṃ.
94. “Atikāyo mahissāso, ajjuno kekakādhipo;
Sahassabāhu ucchinno, isimāsajja gotamaṃ.
95. “Arajaṃ rajasā vacchaṃ, kisaṃ avakiriya daṇḍakā;
Tālova mūlato chinno, sa rājā vibhavaṅgato.
96. “Upahacca manaṃ majjho, mātaṅgasmīṃ yasassine;
Sapārisajjo ucchinno, majjhāraññaṃ tadā ahu.
97. “Kaṇhadīpāyanāsajja, isiṃ andhakaveṇḍayo;
Aññoññaṃ musalā hantvā, sampattā yamasādhanam.

98. “Athāyaṃ isinā satto, antalikkhacaro pure;
Pāvekkhi pathaviṃ cecco, hīnatto pattapariyāyaṃ.
99. “Tasmā hi chandāgamaṇaṃ, nappasaṃsanti paṇḍitā;
Aduṭṭhacitto bhāseyya, giraṃ saccūpasamhitāṃ.
100. “Manasā ce paduṭṭhena, yo naro pekkhate munīṃ;
Vijjācaraṇasaṃpannaṃ, gantā so nirayaṃ adho.
101. “Ye vuḍḍhe paribhāsanti, pharusūpakkamā janā;
Anapaccā adāyādā, tālavatthu bhavanti te.
102. “Yo ca pabbajitaṃ hanti, katakiccaṃ mahesinaṃ;
Sa kālasutte niraye, cirarattāya paccati.
103. “Yo ca rājā adhammaṭṭho, raṭṭhaviddhaṃsano mago;
Tāpayitvā janapadaṃ, tāpane pecca paccati.
104. “So ca vassasahassāni, sataṃ dibbāni paccati;
Accisaṅghapareto so, dukkhaṃ vedeti vedanaṃ.
105. “Tassa aggisikhā kāyā, niccharanti pabhassarā;
Tejobhakkhassa gattāni, lomhehi ca nakhehi ca.
106. “Ḍayhamānena gattena, niccaṃ santarabāhiraṃ;
Dukkhabhitunno nadati, nāgo tattaṭṭito yathā.
107. “Yo lobhā pitaraṃ hanti, dosā vā purisādhamo;
Sa kālasutte niraye, cirarattāya paccati.
108. “Sa tādiso paccati lohakumbhiyaṃ, pakkañca sattīhi hananti nittacaṃ;
Andhaṃ karitvā muttakarīsabhakkhaṃ, khāre nimujjanti tathāvidhaṃ naraṃ.
109. “Tattaṃ pakkuthitamayoḷaṇca, dīghe ca phāle cirarattatāpīte;
Vikkhambhamādāya vibandharajjubhi, vivaṇe mukhe sampavisanti rakkhasā.
110. “Sāmā ca soṇā sabalā ca gijjhā, kākolasaṅghā ca dijā ayomukhā;
Saṅgamma khādanti vipphandaṃānaṃ, jivhaṃ vibhajja vighāsaṃ salohitaṃ.
111. “Taṃ daḍḍhatālaṃ paribhinnagattaṃ, nipphothayantā anuvicaranti rakkhasā;
Raṭī hi tesāṃ dukhino paṇṭare, etādisasmiṃ niraye vasanti;
Ye keci loke idha pettighātino.
112. “Putto ca mātaraṃ hantvā, ito gantvā yamakkhayaṃ;
Bhusamāpajjate dukkhaṃ, attakammaphalūpago.
113. “Amanussā atibalā, hantāraṃ janayantiyā;
Ayomayehi vālehi, pīḷayanti punappunaṃ.
114. “Tamassavaṃ sakā gattā, rudhiraṃ attasambhavaṃ;
Tambalohavilīnaṃva, tattaṃ pāyenti mattighaṃ.
115. “Jigucchaṃ kuṇapaṃ pūtiṃ, duggandhaṃ gūthakaddamaṃ;
Pubbalohitasāṅkāsaṃ, rahadamogayha tiṭṭhati.
116. “Tamaṇaṃ kimayo tattha, atikāyā ayomukhā;
Chaviṃ bhetvāna khādanti, saṃgiddhā maṃsalohite.
117. “So ca taṃ nirayaṃ patto, nimuggo sataporisaṃ;

Pūtikaṃ kuṇapaṃ vāti, samantā satayojanaṃ.

118. “Cakkhumāpi hi cakkhūhi, tena gandhena jīyati;
Etādisaṃ brahmadatta, mātugho labhate dukhaṃ.
119. “Khuradhāraṃanukkamma, tikkhaṃ durabhisambhavaṃ;
Patanti gabbhapātiyo, duggaṃ vetaraṇiṃ nadiṃ.
120. “Ayomayā simbaliyo, soḷasaṅgulakaṇṭakā;
Ubhato abhilambanti, duggaṃ vetaraṇiṃ nadiṃ.
121. “Te accimanto tiṭṭhanti, aggikkhandhāva ārakā;
Ādittā jātavedena, uddhaṃ yojanamuggatā.
122. “Ete vajanti niraye, tatte tikhiṇakaṇṭake;
Nāriyo ca aticārā, narā ca paradāragū.
123. “Te patanti adhokkhandhā, vivattā vihatā puthū;
Sayanti vinividdhaṅgā, dīghaṃ jagganti sabbadā.
124. “Tato ratyā vivasāne, mahatiṃ pabbatūpamaṃ;
Lohakumbhiṃ pavajjanti, tattaṃ aggisamūdakaṃ.
125. “Evaṃ divā ca ratto ca, dussilā mohapārutā;
Anubhonti sakaṃ kammaṃ, pubbe dukkaṭamattano.
126. “Yā ca bhariyā dhanakkītā, sāmikaṃ atimaññati;
Sassaṃ vā sasuraṃ vāpi, jeṭṭhaṃ vāpi nanandaraṃ.
127. “Tassā vaṅkena jivhaggaṃ, nibbahanti sabandhanaṃ;
Sa byāmamattaṃ kimīnaṃ, jivhaṃ passatī attani;
Viññāpetuṃ na sakkoti, tāpane pecca paccatī.
128. “Orabbhikā sūkarikā, macchikā migabandhakā;
Corā goghātakā luddā, avaṅṅe vaṅṅakārakā.
129. “Sattīhi lohakūṭehi, nettiṃsehi usūhi ca;
Haññamānā khāranadiṃ, papatanti avamsirā.
130. “Sāyaṃ pāto kūṭakārī, ayokūṭehi haññati;
Tato vantaṃ durattānaṃ, paresaṃ bhuñjare sadā.
131. “Dhaṅkā bheraṇḍakā gijjhā, kākolā ca ayomukhā;
Vipphandaṃmānaṃ khādanti, naraṃ kibbisakārakaṃ.
132. “Ye migena migāṃ hanti, pakkhiṃ vā pana pakkhinā;
Asanto rajasā channā, gantā te nirayussada’nti.

Tattha **dhammo pathoti** dasakusalakammaphadhammo khemo appaṭibhayo sugatimaggo. **Visamajivinoti** adhammena kappitajīvikā. **Niraye teti** te etesaṃ nibbattaniraye kathemi. **Suṇohi meti** mahāsatto raññā pitughātakānaṃ nibbattanirayaṃ pucchitopi pathamaṃ taṃ adassetvā aṭṭha mahāniraye soḷasa ca ussadaniraye dassetuṃ evamāha. Kimkāraṇā? Paṭhamañhi tasmiṃ dassiyamāne rājā phalītena hadayena tattheva mareyya, imesu pana nirayesu paccamānasatte disvā diṭṭhānugatiko hutvā “ahaṃ viya aññepi bahū pāpakammīno atthi, ahaṃ etesaṃ antare paccissāmī”ti sañjātupatthambho arogo bhavissatīti te pana niraye dassento mahāsatto paṭhamaṃ iddhibalena pathaviṃ dvidhā katvā pacchā dassesi.

Tesaṃ vacanattho – nirayapālehi pajjalitāni nānāvudhāni gahetvā khaṇḍākhaṇḍikaṃ chinnā hīraṃ hīraṃ katā nerayikasattā punappunaṃ sañjīvanti etthāti **sañjīvo**. Nirayapālā punappunaṃ nadantā vaggantā pajjalitāni nānāvudhāni gahetvā jalitāya lohaphaviyaṃ nerayike satte aparāparaṃ anubandhitvā paharivā jalitaphaviyaṃ

patite jalitakālasuttam pātetvā jalitapharasuṃ gahetvā sayam unnadantā mahantena aṭṭassarena viravante aṭṭhamse soḷasaṃse karontā ettha tacchantīti **kālasutto**. Mahantā jalitaayapabbatā ghātentī etthāti **saṅghāto**. Tattha kira satte navayojanāya jalitāya ayapathaviyā yāva kaṭito pavesetvā niccale karonti. Atha puratthimato jalito ayapabbato samuṭṭhāya asani viya viravanto āgantvā te satte saṅhakarāṇiyam tile pisanto viya gantvā pacchimadisāya tiṭṭhati, pacchimadisato samuṭṭhitopi tatheva gantvā puratthimadisāya tiṭṭhati. Dve pana ekato samāgantvā ucchuyante ucchukhaṇḍāni viya piḷenti. Evaṃ tattha bahūni vassasatasahassāni dukkham anubhonti.

Dve ca roruvāti jālaroruvo, dhūmaroruvo cāti dve. Tattha jālaroruvo kappena saṅghitāhi rattalohajālāhi puṇṇo, dhūmaroruvo khāradhūmena puṇṇo. Tesu jālaroruve paccantānam navahi vaṇṇamukhehi jālā pavisitvā sarīram dahanti, dhūmaroruve paccantānam navahi vaṇṇamukhehi khāradhūmo pavisitvā piṭṭham viya sarīram sedeti. Ubhayatthapi paccantā sattā mahāviraṃ viravantīti dvepi “roruvā”ti vuttā. Jālānam vā paccanasattānam vā tesam dukkhassa vā vīci antaram natthi etthāti avīci, mahanto avīci **mahāvīci**. Tattha hi puratthimādīhi bhittīhi jālā utṭhahitvā pacchimādīsū paṭihaññati, tā ca bhittiyō vinivijjhivā purato yojanasatam gaṇhāti. Heṭṭhā utṭhitā jālā upari paṭihaññati, upari utṭhitā heṭṭhā paṭihaññati. Evaṃ tāvettha jālānam vīci nāma natthi. Tassa pana anto yojanasatam ṭhānam khīravallipiṭṭhassa pūritanāli viya sattehi nirantaram pūritam catūhi iriyāpathehi paccantānam sattānam pamānam natthi, na ca aññamaññam byābādhenti, sakaṭṭhāneyeva paccanti. Evamettha sattānam vīci nāma natthi. Yathā pana jivhagge cha madhubindūni sattamassa tambalohabinduno anudahanabalavatāya abbohārikāni honti, tathā tattha anudahanabalavatāya sesā cha akusalavipākupekkhā abbohārikā honti, dukkhameva nirantaram paññāyati. Evamettha dukkhassa vīci nāma natthi. Svāyam saha bhittīhi vikkhambhato aṭṭhārasādhikatiyojanasato, āvaṭṭato pana catupaṇṇāsādhikanavayojanasato, saha ussadehi dasa yojanasahassāni. Evamassa mahantatā veditabbā.

Niccale satte tapatīti **tāpano**. Ativiya tāpetīti **patāpano**. Tattha tāpanasmim tāva satte tālakkhandhappamāne jalitaayasūle nisīdāpentī. Tato heṭṭhā pathavī jalati, sūlāni jalanti, sattā jalanti. Evaṃ so nirayo niccale satte tapatī. Itarasmim pana nibbattasatte jalantehi āvudhehi paharivā jalitam ayapabbatam āropenti. Tesam pabbatamatthake ṭhitakāle kammaṃpaccayo vāto paharati. Te tattha saṅghātuṃ asakkontā uddhampādā adhosirā patanti. Atha heṭṭhā ayapathavito jalitāni ayasūlāni utṭhahanti. Te tāni matthakeneva paharivā tesu vinividdhasarīrā jalantā paccanti. Evamesa ativiya tāpetīti.

Bodhisatto pana ete niraye dassento paṭhamam saṅjivam dassetvā tattha paccante nerayikasatte disvā mahājanassa mahābhaye uppanne tam antaradhāpetvā puna pathaviṃ dvidhā katvā kālasuttam dassesi, tatthapi paccamāne satte disvā mahājanassa mahābhaye uppanne tampi antaradhāpesīti evam paṭipāṭiyā dassesi. Tato rājānam āmantetvā, “mahārāja, tayā imesu aṭṭhasu mahānirayesu paccamāne satte disvā appamādam kātuṃ vaṭṭati”ti vatvā puna tesaññeva mahānirayānam kiccam kathetum “**iccete**”tiādīmāha. Tattha **akkhātāti** mayā ca tuyham kathitā, porāṇakehi ca kathitāyeva. **Ākiṇṇāti** paripuṇṇā. **Pacekā soḷasussadāti** etesam nirayānam ekekassa catūsū dvāresu ekekasmim cattāro cattāro katvā soḷasa soḷasa ussadanirayāti sabbepi satam aṭṭhavīsati ca ussadanirayā aṭṭha ca mahānirayāti chattimsanirayasatam. **Kadariyatāpanāti** sabbete kadariyānam tāpanā. Balavadukkhātāya **ghorā**. Kammanibbattānam accīnam atthitāya **accimanto**. Bhayassa mahantatāya **mahabbhayā**. Diṭṭhamattā vā sutamattā vā lomāni haṃsantīti **lomahaṃsanarūpā ca**. Bhīsanatāya **bhesmā**. Bhayajanantāya **paṭibhayā**. Sukhābhāvena **dukhā**. **Catukkappāti** sabbepi caturassamañjūsasadisā. **Vibhattāti** catudvārasena vibhattā. **Bhāgaso mitāti** dvāravāthīnam vasena koṭṭhāse ṭhapetvā mitā. **Ayasā paṭikujjitāti** sabbepi navayojanikena ayakapālena paṭicchannā. **Phuṭā tiṭṭhantīti** sabbepi ettakam ṭhānam anupharivā tiṭṭhanti.

Uddhampādā avamsirāti evam tesu tesu nirayesu samparivattivā punappunam patamāne sandhāyāha. **Ativattāroti** pharusavācāhi atikkamivā vattāro. Mahānirayesu kira yebhuyyena dhammikasamaṇabrāhmaṇesu katāparādhāva paccanti, tasmā evamāha. **Te bhūnahunoti** te isīnam ativattāro attano vuḍḍhiyā hatattā bhūnahuno koṭṭhāsakatā macchā viya paccanti. **Asaṅkheyyeti** gaṇetum asakkuṇeyye. **Kibbisakārinoti** dāruṇakammakārino. **Nikkhamanesinoti** nirayā nikkhamanam esantāpi gavesantāpi nikkhamanadvāram nādhigacchanti. **Puratthimenāti** yadā tam dvāram apārutam hoti, atha tadabhimukhā dhāvanti, tesam tattha chaviādīni jhāyanti. Dvārasamīpam pattānaṇca tesam tam pidhīyati, pacchimadvāram apārutam viya khāyati. Esa nayo sabbattha. **Na sādhurūpeti** vuttappakāram sappam viya sādhurūpe isayo **na āside**, na pharusavacanena kāyakammena vā ghaṭṭento upagaccheyya. Kimkāraṇā? Saññatānam tapassīnam āsāditattā aṭṭhasu mahānirayesu mahādukkhassa anubhavittabbā.

Idāni ye rājāno tathārūpe āsādetvā tam dukkham pattā, te dassetum “**atikāyo**”tiādīmāha. Tattha **atikāyoti** balasampanno mahākāyo. **Mahissāsoti** mahāghanuggaho. **Kekakādhīpoti** kekakarāṭṭhādhipati. **Sahassabāhūti** pañcahi dhanuggahasatehi bāhusahassena āropetabbam dhanum āropanasamatthātāya sahasabāhu. **Vibhavaṅgatoti** vināsam patto. Vatthūni pana **sarabhaṅgajātaka** (jā. 2.17.50 ādayo) vitthāritāni. **Upahacca mananti** attano cittam padūsetvā. **Mātaṅgasminti** mātaṅgapaṇḍite. Vatthu **mātaṅgajātaka** (jā. 1.15.1 ādayo) vaṇṇitam. **Kaṇhadīpāyanāsajjāti** kaṇhadīpāyanam āsajja. **Yamasādhānanti** nirayapālakaraṇiṇi āṇāpavattāṭṭhānam. Vatthu

ghaṭapaṇḍita jātake (jā. 1.10.165 ādayo) vitthāritam. **Isināti** kapilatāpasena. **Pāvekkhīti** pavittṭho. **Ceccoti** cetiyarājā. **Hīnattoti** parihīnattabhāvo antarahitaiddhi. **Pattapariyāyanti** pariyāyam maraṇakālam patvā. Vatthu **cetiya jātake** (jā. 1.8.45 ādayo) kathitam.

Tasmā hīti yasmā cittavasiko hutvā isīsu aparajjhivā aṭṭhasu mahānirayesu paccati, tasmā hi. **Chandāgamananti** chandādicatubbidhampi agatigamanam. **Paduṭṭhenāti** kuddhena. **Gantā so nirayam adhoti** so tena adhogamaniyena kamma adhonirayameva gacchati. Pāliyam pana “nirayussada”nti likhitam, tassa ussanirayam gacchatīti attho. **Vuddheti** vayovuddhe ca guṇavuddhe ca. **Anapaccāti** bhavantarepi apaccam vā dāyādam vā na labhantīti attho. **Tālavatthūti** diṭṭhadhammepi chinnamūlatālo viya mahāvināsam patvā niraye nibbantanti. **Yo ca pabbajitam hantīti** yo bālajano samaṇam hanati. **Cirarattāyāti** ciram kalam.

Evam mahāsatto isivihetṭhakānam paccaniraye dassetvā upari adhammikaṛājūnam paccaniraye dassento “yo ca”tiādimāha. Tattha **raṭṭhavidhamsanoti** chandādivasena gantvā raṭṭhassa viddhamsano. **Accisaṅghaparetoti** accisamūhaparikkhitto. **Tejobhakkhassāti** aggimeva khādantassa. **Gattānti** tigāvute sarīre sabbaṅgapaccaṅgāni. **Lomehi ca nakhehi cāti** etehi saddhim sabbāni ekajālāni honti. **Tuttaṭṭitoti** āneñjakāraṇam kāriyamāno tuttehi viddho nāgo yathā nadati.

Evam mahāsatto adhammikaṛājūnam paccaniraye dassetvā idāni pitughātakādīnam paccaniraye dassetum “yo lobhā”tiādimāha. Tattha **lobhāti** yasadhanalobhena. **Dosā vāti** duṭṭhacittatāya vā. **Nittacanti** lohakumbhiyam bahūni vasasahassāni pakkam nīharitvā tigāvutamassa sarīram nittacam katvā jalitāya lohaphaviyam pātetvā tiṅhehi ayasūlehi koṭṭetvā cuṇavicuṇṇam karonti. **Andham karitvāti**, mahārāja, tam pitughātakam nirayapālā jalitalohaphaviyam uttānam pātetvā jalitehi ayasūlehi akkhīni bhinditvā andham karitvā mukhe uṇham muttakarīsam pakkhipitvā palālapīṭham viya nam parivattetvā kappena saṅṭhite khāre lohadake nimujjāpentī. **Tattam pakkuthitam ayoguḷāncāti** puna pakkuthitam gūthakalalañceva jalitayoguḷāñca khādāpentī. So pana tam āhariyamānam disvā mukham pidheti. Athassa dīghe ciratāpīte jalamāne phāle ādāya mukham vikkhambhetvā vivaritvā rajjubaddham ayabalīsam khipitvā jivham nīharitvā tasmim vivaṭe mukhe tam ayoguḷam sampavisanti pakkhipanti. **Rakkhasāti** nirayapālā.

Sāmā cāti, mahārāja, tassa pitughātakassa jivham balisena nikkadḍhitvā ayasankūhi pathaviyam nīhatam jivham sāmā soṇā sabalavaṇṇā sunakhā ca lohatuṇḍā gījjhā ca kākolasaṅghā ca aññe ca nānappakārā sakunā samāgantvā āvudhehi chindantā viya vibhajja kākapadākārena koṭṭhāse katvā vipphandamānam salohitam vighāsam khādantā viya satte bhakkhayantīti attho. **Tam daḍḍhatālanti** tam pitughātakam jhāyamānatālam viya jalītasarīram. **Paribhinnagattanti** tattha tattha paribhinnagattam. **Nippoṭṭhayantāti** jalitehi ayamuggarehi paharantā. **Ratī hi tesanti** tesam nirayapālānam sā ratī kīlā hotī. **Dukhino panītareti** itare pana nerayikasattā dukkhitā hontī. **Pettighātinoti** pitughātakā. Iti imam pitughātakānam paccanirayam disvā rājā bhīttasato ahoṣi.

Atha nam mahāsatto samassāsetvā mātughātakānam paccanirayam dassesi. **Yamakkhayanti** yamanivesanam, nirayanti attho. **Attakammaphalūpagoti** attano kammaphalena upagato. **Amanussāti** nirayapālā. **Hantāram janayantiyāti** mātughātakam. **Vālehi** ayamakacivālehi veṭṭhetvā ayayantena pīlayanti. **Tanti** tam mātughātakam. **Pāyentīti** tassa pīliyamānassa rühram galitvā ayakapallam pūreti. Atha nam yantato nīharanti, tāvadevassa sarīram pākati kam hotī. Tam pathaviyam uttānam nipajjāpetvā vilīnam tambaloham viya pakkuthitam lohītam pāyenti. **Ogayha tiṭṭhatīti** tam bahūni vassasahassāni ayayantehi pīletvā jegucche duggandhe paṭikūle mahante gūthakalalaāvāṭe khipanti, so tam rahadam ogayha ogāhitvā tiṭṭhati. **Atikāyāti** ekadoṇikanāvappamāṇasarīrā. **Ayomukhāti** ayasūcimukhā. **Chaviṃ bhettvānti** chavimādim katvā yāva aṭṭhimpī bhettvā aṭṭhimiṅjampi khādanti. **Samgiddhāti** gadhitā mucchitā. Na kevalaṅca khādanteva, adhomaggādīhi pana pavisitvā mukhādīhi nikkhamanti, vāmapassādīhi pavisitvā dakkhiṇapassādīhi nikkhamanti, sakalampi sarīram chiddāvachiddam karonti, so tattha atidukkhapareto viravanto paccati. **So cāti** so mātughātakā ca tam sataporīsam nirayam patto sasīsako nimuggova hotī, tāñca kuṇapam samantā yojanasatam pūtikam hutvā vāyati. **Mātughoti** mātughātakā.

Evam mahāsatto mātughātakānam paccanirayam dassetvā puna gabbhapātakānam paccanirayam dassento gāthamāha. **Khuradhāramanukkammāti** khuradhāranirayam atikkamitvā. Tattha kira nirayapālā mahantamahante khure upari dhāre katvā santharanti, tato yāhi gabbhapātanakharabhesajjāni pivitvā gabbhā pātītā, tā gabbhapātinīyo itthīyo jalitehi āvudhehi pothentā anubandhanti, tā tikhiṇakhuradhārāsu khaṇḍākhaṇḍikā hutvā punappunam utṭhāya tam durabhisambhavam khuradhāranirayam akkamantiyo atikkamitvā nirayapālehi anubaddhā duggam duratikkamam visamam veteraṇim nadim patanti. Tattha kammakāraṇam **nimijātake** (jā. 2.22.421 ādayo) āvi bhavissati.

Evam gabbhapātinīnam nirayam dassetvā mahāsatto yatha paradārikā ca aticāriniyo ca patantā paccanti, tam kaṇṭakasīmbalinirayam dassento “ayomayā”tiādimāha. Tattha **ubhato abhilambantīti** veteraṇiyā ubhosu tīresu

tāsaṃ simbalīnaṃ sākā olambanti. **Te accimantoti** te pajjalitasarīrā sattā accimanto hutvā tiṭṭhanti. **Yojananti** tigāvutaṃ tesam sarīraṃ, tato uṭṭhitajālāya pana saddhiṃ yojanaubbedhā honti. **Ete vajantīti** te paradārikā sattā nānāvidhehi āvudhehi koṭṭiyamānā ete simbaliniraye abhiruhanti. **Te patantīti** te bahūni vassasahassāni rukkhaṃvāpesu laggā jhāyitvā puna nirayapālehi āvudhehi vihatā vivattā hutvā parivattitvā adhosāsakā patanti. **Puthūti** bahū. **Vinividdhaṅgāti** tesam tato patanakāle heṭṭhā ayapathavito sūlāni uṭṭhahitvā tesam matthakaṃ paṭicchanti, tāni tesam adhomaggena nikkhamanti, te evaṃ sūlesu viddhasarīrā cirarattā sayanti. **Dighanti** supinepi niddam alabhantā dīgharattam jaggantīti attho. **Ratyā vivasāneti** rattīnaṃ accayena, cirakālātikkaṃenāti attho. **Pavajjantīti** saṭṭhiyojanikaṃ jalitaṃ lohakumbhiṃ kappena saṅghitaṃ jalitatambaloharasapuṇṇaṃ lohakumbhiṃ nirayapālehi khittā paccanti. **Dussilāti** paradārikā.

Evaṃ mahāsatto paradārikaaticārikānaṃ paccanasimbalinirayaṃ dassetvā ito paraṃ sāmikavattasassusuravattādīni apūrentīnaṃ paccanaṭṭhānaṃ pakāsento “**yā cā**”tiādīmāha. Tattha **atimaññatīti bhisajātake** (jā. 1.14.78 ādayo) vuttaṃ sāmikavattaṃ akarontī atikkamitvā maññati. **Jeṭṭham vāti** sāmikassa jeṭṭhabhātaraṃ. **Nanandaranti** sāmikassa bhaginiṃ. Etesampi hi aññatarassa hatthapādapiṭṭhiparikammanhāpanabhojanādibhedam vattaṃ apūrentī tesu hirottappaṃ anupaṭṭhapentī te atimaññati nāma, sāpi niraye nibbatti. **Vaṅkenāti** tassā sāmikavattādīnaṃ aparipūrikāya sāmikādayo akkositvā paribhāsivā niraye nibbattāya lohathaviyaṃ nipajjāpetvā ayasaṅkunā mukhaṃ vivaritvā balisena jivhaggaṃ nibbhanti, rajjubandhanena sabandhanaṃ kaḍḍhanti. **Kiminanti** kimibharitaṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti – mahārāja, so nerayikasatto evaṃ nikkāḍḍhitaṃ attano byāmena byāmamattaṃ jivhaṃ āvudhehi koṭṭitakoṭṭitaṭṭhāne sañjātehi mahādoṇippamānehi kimīhi bharitaṃ passati. **Viññāpetuṃ na sakkotīti** nirayapāle yācītukāṃopi kiñci vattaṃ na sakkoti. **Tāpaneti** evaṃ sā tattha bahūni vassasahassāni paccitvā puna tāpanamahāniraye paccati.

Evaṃ mahāsatto sāmikavattasassusuravattādīni apūrentīnaṃ paccananirayaṃ dassetvā idāni sūkarikādīnaṃ paccananiraye dassento “**orabbhikā**”tiādīmāha. Tattha **avaṅṇe vaṅṅakārakāti** pesuññakārakā. **Khāranadinti** ete orabbhikādayo etehi sattiādīhi haññamānā vetaraṇiṃ nadim patantīti attho. Sesāni orabbhikādīnaṃ paccanaṭṭhānāni nimijātake āvi bhavissanti. **Kuṭakārīti** kūṭavinicchayassa ceva tulākūṭādīnaṃ kārake sandhāyetaṃ vuttaṃ. Tattha kūṭavinicchayakūṭaṭṭakārakakūṭaagghāpanikānaṃ paccananirayaṃ nimijātake āvi bhavissanti. **Vantanti** vamtakaṃ. **Durattānanti** duggatattabhāvānaṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti – mahārāja, te durattabhāvā sattā ayakūṭehi matthake bhijjamāne vamaṃti, tato taṃ vantaṃ jalitaayakapallehi tesu ekaccānaṃ mukhe khipanti, iti te paresaṃ vantaṃ bhuñjanti nāma. **Bheraṇḍakāti** siṅgālā. **Vipphandamānanti** adhomukhaṃ nipajjāpitaṃ nikkāḍḍhitajivhaṃ ito cito ca vipphandamānaṃ. **Migenāti** okacārakamigena. **Pakkhināti** tathārūpeneva. **Gantā teti** gantāro te. **Nirayussadanti** ussadanirayaṃ. Pāḷiyaṃ pana “nirayaṃ adho”ti likhitaṃ. Ayaṃ pana nirayo nimijātake āvi bhavissatīti.

Iti mahāsatto ettake niraye dassetvā idāni devalokavivaraṇaṃ katvā rañño devaloke dassento āha –

133. “Santo ca uddhaṃ gacchanti, suciṅṇenidha kammunā;
Suciṅṇassa phalaṃ passa, saindā devā sabrahmakā.

134. “Taṃ taṃ brūmi mahārāja, dhammaṃ raṭṭhapatī cara;
Tathā rāja carāhi dhammaṃ, yathā taṃ suciṅṇaṃ nānutappeyya pacchā”ti.

Tattha **santoti** kāyādīhi upasantā. **Uddhanti** devalokaṃ. **Saindāti** tattha tattha indehi saddhiṃ. Mahāsatto hissa cātumahārājādike deve dassento, “mahārāja, cātumahārājike deve passa, cattāro mahārājāno passa, tāvatimse passa, sakkam passā”ti evaṃ sabbepi saindake sabrahmake ca deve dassento “idampi suciṅṇassa phalaṃ idampi phala”nti dassesi. **Taṃ taṃ brūmīti** tasmā taṃ bhaṇāmi. **Dhammanti** ito paṭṭhāya pāṇātipātādīni pañca verāni pahāya dānādīni puññāni karohīti. **Yathā taṃ suciṅṇaṃ nānutappeyyāti** yathā taṃ dānādīpuññakammaṃ suciṅṇaṃ pitughātakammaṃ paccayaṃ vipaṭṭhāraṃ paṭicchādetuṃ samatthāya taṃ nānutappeyya, tathā taṃ suciṅṇaṃ cara, bahuṃ puññaṃ karohīti attho.

So mahāsattassa dhammakathaṃ sutvā tato paṭṭhāya assāsaṃ paṭilabhi. Bodhisatto pana kiñci kālaṃ tattha vasitvā attano vasaṅṭṭhānaññeva gato.

Satthā imaṃ dhammadesaṇaṃ āharitvā “na, bhikkhave, idāneva, pubbepesa mayā assāsītoyevā”ti vatvā jātaṃ samodhānesi “tadā rājā ajātasattu ahosi, isigaṇo buddhapaṇisā, saṃkiccapaṇḍito pana ahameva ahosi”nti.

Saṃkiccajātakavaṇṇanā dutiyā.

Jātakuddānaṃ –

Atha saṭṭhinipātamhi, suṇātha mama bhāsitaṃ;
Jātakasavhayano pavaro, soṇakaarindamasavhayano;
Tathā vuttarathesabhakiccavaroti.

Saṭṭhinipātavaṇṇanā niṭṭhitā.

20. Sattatinipāto

[531] 1. Kusajātakavaṇṇanā

Idaṃ te raṭṭhanti idaṃ satthā jetavane viharanto ukkaṇṭhitabhikkhuṃ ārabba kathesi. Eko kira sāvatthivāsī kulaputto sāsane uraṃ datvā pabbajito ekadivasam sāvatthiyam piṇḍāya caranto ekaṃ alaṅkataiṭṭhiṃ disvā subhanimittaggāhavasena oloketvā kilesābhībhūto anabhirato vihāsi dīghakesanakho kiliṭṭhacivaro uppaṇḍuppaṇḍukajāto dhamanīsanthatagatto. Yathā hi devalokā cavanadhammānaṃ devaputtānaṃ pañca pubbanimittāni paññāyanti, mālā milāyanti, vatthāni kilissanti, sarīre dubbaṇṇiyam okkamati, ubhohi kacchehi sedā muccanti, devo devāsane nābhīramati, evameva sāsana cavanadhammānaṃ ukkaṇṭhitabhikkhūnaṃ pañca pubbanimittāni paññāyanti, saddhāpupphāni milāyanti, sīlavatthāni kilissanti, sarīre maṅkutāya ceva ayasavasena ca dubbaṇṇiyam okkamati, kilesasedā muccanti, araññarukkhamūlasuññāgāresu nābhīramanti. Tassapi tāni paññāyimsu. Atha naṃ bhikkhū satthu santikaṃ netvā “ayaṃ, bhante, ukkaṇṭhito”ti dassesuṃ. Satthā “saccaṃ kira tvaṃ, bhikkhu, ukkaṇṭhito”ti taṃ pucchitvā “saccaṃ, bhante”ti vutte “mā, bhikkhu, kilesavasiko hohi, mātugāmo nāmesa pāpo, tasmīṃ paṭibaddhacittataṃ vinodehi, sāsane abhirama, mātugāme paṭibaddhacittatāya hi tejavantopi porāṇakapaṇḍitā nittejā hutvā anayabyasanaṃ pāpuṇimsū”ti vatvā atītaṃ āhari.

Atīte mallaraṭṭhe kusāvātīrājadhāniyam okkāko nāma rājā dhammena samena rajjaṃ kāresi. Tassa soḷasanaṃ itthisahassānaṃ jeṭṭhikā sīlavatī nāma aggamaheśi ahośi, sā neva puttaṃ, na dhītaṃ labhi. Athassa nāgarā ceva raṭṭhavāsino ca rājanivesanadvāre sannipatitvā “raṭṭhaṃ nassissatī, raṭṭhaṃ nassissatī”ti upakkosiṃsu. Rājā sīhapañjaraṃ ugghāṭetvā “mayi rajjaṃ kārente adhammakāro nāma natthi, kasmā upakkosathā”ti pucchi. “Saccaṃ, deva, adhammakāro nāma natthi, apica vaṃsānurakkhako pana vo putto natthi, añño rajjaṃ gahetvā raṭṭhaṃ nāsessatī, tasmā dhammena rajjaṃ kāretuṃ samatthaṃ puttaṃ patthethā”ti. “Puttaṃ patthento kiṃ karomī”ti? “Paṭhamaṃ tāva ekaṃ sattāhaṃ cullanāṭakaṃ dhammanāṭakaṃ katvā vissajjetha, sace sā puttaṃ labhissatī, sādhu, no ce, atha majjhimānāṭakaṃ vissajjetha, tato jeṭṭhanāṭakaṃ, avassaṃ ettakāsu itthīsu ekā puññavatī puttaṃ labhissatī”ti. Rājā tesam vacanena tathā katvā satta divase yathāsukhaṃ abhiramitvā āgatāgataṃ pucchi – “kacci vo putto laddho”ti? Sabbā “na labhāma, devā”ti āhaṃsu. Rājā “na me putto uppajjissatī”ti anattamano ahośi. Nāgarā puna tatheva upakkosiṃsu. Rājā “kiṃ upakkosatha, mayā tumhākaṃ vacanena nāṭakāni vissatṭhāni, ekāpi puttaṃ na labhati, idāni kiṃ karomā”ti āha. “Deva, etā dussilā bhavissanti nippuññā, natthi etāsam puttalābhāya puññaṃ, tumhe etāsu puttaṃ alabhantīsupi mā appossukkatam āpajjatha, aggamaheśi vo sīlavatī devī sīlasampannā, taṃ vissajjetha, tassā putto uppajjissatī”ti.

So “sādhū”ti sampaṭicchitvā “ito kira sattame divase rājā sīlavatiṃ devīṃ dhammanāṭakaṃ katvā vissajjessatī, purisā sannipatantū”ti bheriṃ carāpetvā sattame divase devīṃ alaṅkārapetvā rājanivesanā otāretvā vissajjesi. Tassā sīlatejena sakkassa bhavanaṃ uñhākāraṃ dassesi. Sakko “kiṃ nu kho”ti āvajjento deviyā puttapatthanabhāvaṃ űatvā “etissā mayā puttaṃ dātuṃ vaṭṭati, atthi nu kho devaloke etissā anucchaviko putto”ti upadhārento bodhisattaṃ addasa. So kira tadā tāvatīmsabhavane āyūṃ khetvā uparidevaloke nibbattitukāmo ahośi. Sakko tassa vimānadvāraṃ gantvā taṃ pakkosivā, “mārīsa, tayā manussalokaṃ gantvā okkākarāñño aggamaheśiyā kucchimhi paṭisandhiṃ gaṇhituṃ vaṭṭati”ti sampaṭicchāpetvā aparampi devaputtaṃ “tvampi etissā eva putto bhavissatī”ti vatvā “mā kho panassā koci sīlam bhindatū”ti mahallakabrāhmaṇavesena rañño nivesanadvāraṃ agamāsi.

Mahājanopi nhāto alaṅkato “ahaṃ devīṃ gaṇhissāmi, ahaṃ devīṃ gaṇhissāmi”ti rājadvāre sannipatitvā sakkañca disvā “tvaṃ kasmā āgatosī”ti parihasamakāsi. Sakko “kiṃ maṃ tumhe garahatha, sacepi me sarīraṃ jīṇṇaṃ, rāgo pana na jīrati, sace sīlavatiṃ labhissāmi, ādāya naṃ gamissāmīti āgatomhī”ti vatvā attano ānubhāvena sabbesaṃ puratova aṭṭhāsi. Añño koci tassa tejena purato bhavituṃ nāsakkhi. So taṃ sabbālaṅkārapaṭimaṇḍitaṃ nivesanā nikkhamantiññeva hatthe gahetvā pakkāmi. Atha naṃ tattha tattha ṭhitā garahiṃsu “passatha, bho, mahallakabrāhmaṇo evaṃ uttamarūpadharaṃ devīṃ ādāya gacchati, attano yuttaṃ na jānātī”ti. Devīpi “mahallako maṃ gahetvā gacchati”ti na aṭṭiyati na harāyati. Rājāpi vātapāne ṭhatvā “ko nu kho devīṃ gahetvā gacchati”ti olokeno taṃ disvā anattamano ahośi.

Sakko taṃ ādāya nagaradvārato nikkhamitvā dvārasamīpe ekaṃ gharaṃ māpesi vivaṭadvāraṃ paññattakaṭṭhattharikaṃ. Atha naṃ sā “idaṃ te nivesana”nti pucchi. So “āma, bhadde, pubbe panāhaṃ eko, idānimhā mayam dve janā, ahaṃ bhikkhāya caritvā taṇḍulādīni āharissāmi, tvaṃ imissā kaṭṭhattharikāya nipajjāhī”ti vatvā taṃ

mudunā hatthena parāmasanto dibbasamphassaṃ pharāpetvā tattha nipajjāpesi. Sā dibbasamphassapharaṇena saññaṃ vissajjesi. Atha naṃ attano ānubhāvena tāvatimsabhavanaṃ netvā alaṅkatavimāne dibbasayane nipajjāpesi. Sā sattame divase pabujjhivā taṃ sampattiṃ disvā “na so brāhmaṇo manusso, sakko bhavissati”ti aññāsi. Sakkopi tasmim samaye pāricchattakamūle dibbanāṭakaparivuto nisinno ahoṣi. Sā sayanā uttāhāya tassa santikaṃ gantvā vanditvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Atha naṃ sakko “varam te, devi, dadāmi, gaṇhāhī”ti āha. “Tena hi, deva, ekaṃ puttaṃ me dehī”ti. “Devi, tiṭṭhatu eko putto, ahaṃ te dve putte dassāmi. Tesu pana eko paññāvā bhavissati virūpavā, eko rūpavā na paññāvā. Tesu kataraṃ paṭhamaṃ icchasi”ti? “Paññavantam, devā”ti. So “sādhū”ti vatvā tassā kusatiṇaṃ dibbavattam dibbacandanaṃ pāricchattakapupphaṃ kokanudañca nāma vīṇaṃ datvā taṃ ādāya rañño sayanagharaṃ pavisitvā raññā saddhiṃ ekasayane nipajjāpetvā aṅguṭṭhakena tassā nābhiṃ parāmasi. Tasmim khaṇe bodhisatto tassā kucchimhi paṭisandhiṃ gaṇhi. Sakkopi sakatṭhānameva gato. Paṇḍitā devī gabbhassa patiṭṭhitabhāvaṃ jāni.

Atha naṃ pabuddho rājā disvā, “devi, kena nītāsi”ti pucchi. “Sakkena, devā”ti. “Ahaṃ paccakkhato ekaṃ mahallakabrāhmaṇaṃ taṃ ādāya gacchantam addasaṃ, kasmā maṃ vañcesi”ti? “Saddahatha, deva, sakko maṃ gahetvā devalokaṃ nesī”ti. “Na saddahāmi, devī”ti. Athassa sā sakkadattiyam kusatiṇaṃ dassetvā “saddahathā”ti āha. Rājā “kusatiṇaṃ nāma yato kutoci labbhatī”ti na saddahi. Athassa sā dibbavattahādīni dassesi. Rājā tāni disvā saddahitvā, “bhadde, sakko tāva taṃ netu, putto pana te laddho”ti pucchi. “Laddho mahārāja, gabbho me patiṭṭhito”ti. So tuṭṭho tassā gabbhāparihāraṃ adāsi. Sā dasamāsaccayena puttaṃ vijāyi, tassa aññaṃ nāmaṃ akatvā kusatiṇanāmaṃ eva akaṃsu. Kusakumārassa padasā gamanakāle itaro devaputto tassā kucchiyaṃ paṭisandhiṃ gaṇhi. Sā dasamāse paripuṇṇe puttaṃ vijāyi, tassa “jayampatī”ti nāmaṃ kariṃsu. Te mahantena yasena vaḍḍhiṃsu. Bodhisatto paññāvā ācariyassa santike kiñci sippaṃ anuggahetvā attanova paññāya sabbasippesu nipphattiṃ pāpuṇi.

Athassa soḷasavassakāle rājā rajjaṃ dātukāmo devim āmantetvā “bhadde, puttassa te rajjaṃ datvā nāṭakāni upaṭṭhapessāma, mayaṃ jīvantāyeva naṃ rajje patiṭṭhitam passissāma, sakalajambudīpe kho pana yassa rañño dhītaṃ icchati, tamassa ānetvā aggamaheṣiṃ karissāma, cittaṃ jānāhi, kataraṃ rājadhītaṃ rocesi”ti āha. Sā “sādhū”ti sampaṭicchitvā “kumārassa imaṃ pavattiṃ ārocetvā cittaṃ jānāhi”ti ekaṃ paricārikaṃ pesesi. Sā gantvā tassa taṃ pavattiṃ ārocesi. Taṃ sutvā mahāsatto cintesi – “ahaṃ na rūpavā, rūpasampannā rājadhītā ānītāpi maṃ disvā ‘kiṃ me iminā virūpenā’ti palāyissati iti no lajjitabbakaṃ bhavissati, kiṃ me gharāvāsena, dharamāne mātāpitaro upaṭṭhahitvā tesam accayena nikkhamitvā pabbajissāmi”ti. So “mayhaṃ neva rajjenattho, na nāṭakehi, ahaṃ mātāpitūnaṃ accayena pabbajissāmi”ti āha. Sā gantvā tassa kathaṃ deviyā ārocesi, devīpi rañño ārocesi. Rājā anattamano hutvā puna katipāhaccayena sāsanam pesesi. Sopi paṭibāhatiyeva. Evaṃ yāvatatiyaṃ paṭibāhitvā catutthavāre cintesi – “mātāpitūhi saddhiṃ ekantena paṭipakkhabhāvo nāma na yutto, ekaṃ upāyaṃ karissāmi”ti.

So kammārajetṭhakaṃ pakkosāpetvā bahuṃ suvaṇṇaṃ datvā “ekaṃ itthirūpakaṃ karohī”ti uyyojetvā tasmim pakkante aññaṃ suvaṇṇaṃ gahetvā sayampi itthirūpakaṃ akāsi. Bodhisattānañhi adhippāyo nāma samijjhati. Taṃ suvaṇṇarūpakaṃ jivhāya avaṇṇanīyasobhaṃ ahoṣi. Atha naṃ mahāsatto khomaṃ nivāsāpetvā sirigabbhe ṭhapāpesi. So kammārajetṭhakena ābhatarūpakaṃ disvā taṃ garahitvā “gaccha amhākaṃ sirigabbhe ṭhapitarūpakaṃ āharā”ti āha. So sirigabbhaṃ pavitṭho taṃ disvā “kumārena saddhiṃ abhiramituṃ ekā devaccharā, āgatā bhavissati”ti hatthaṃ pasāretuṃ avisahanto nikkhamitvā “deva, sirigabbhe ayyā ekikāva ṭhitā, upagantuṃ na sakkomi”ti āha. “Tāta, gaccha, suvaṇṇarūpakaṃ etaṃ, āharā”ti puna pesito āhari. Kumāro kammārena kataṃ rūpakaṃ suvaṇṇagabbhe nikkhipāpetvā attanā kataṃ alaṅkārapetvā rathe ṭhapāpetvā “evarūpaṃ labhanto gaṇhāmi”ti mātu santikaṃ paṇiṇi.

Sā amacce pakkosāpetvā, “tātā, mayhaṃ putto mahāpuñño sakkadattiyō anucchavikaṃ kumārikaṃ labhissati, tumhe evarūpaṃ labhantā gaṇhissatha, imaṃ rūpakaṃ paṭicchannayāne ṭhapetvā sakalajambudīpaṃ carantā yassa rañño evarūpaṃ dhītaṃ passatha, tassetam datvā ‘okkākarājā tumhehi saddhiṃ āvāhaṃ karissati’ti divasaṃ vavatthapetvā āgacchathā”ti āha. Te “sādhū”ti taṃ ādāya mahantena parivārena nikkhamitvā vicarantā yaṃ rājadhāniṃ pāpuṇanti, tattha sāyanhasamaye mahājānassa samosaraṇaṭṭhāne taṃ rūpakaṃ vatthapupphālaṅkārehi alaṅkaritvā suvaṇṇasivikaṃ āropetvā titthamagge ṭhapetvā amaccā sayam paṭikkamitvā āgatāgatānaṃ kathāsavanatthaṃ ekamante tiṭṭhanti. Mahājāno taṃ oloketvā “suvaṇṇarūpaka”nti saññaṃ akatvā “ayaṃ manussitthi samānāpi devaccharapaṭibhāgā ativiya sobhati, kiṃ nu kho ettha ṭhitā, kuto vā āgatā, amhākaṃ nagare evarūpā natthī”ti vaṇṇento pakkamati. Taṃ sutvā amaccā “sace idha evarūpā dārikā bhavye, asukā rājadhītā viya asukā amaccadhītā viyā”ti vadeyyuṃ, addhā idha evarūpā natthī”ti taṃ ādāya aññaṃ nagaraṃ gacchanti.

Te evaṃ vicarantā anupubbena maddaraṭṭhe sāgalanagaraṃ sampāpuṇiṃsu. Tattha maddarañño aṭṭha dhītaṃ uttamarūpadharā devaccharapaṭibhāgā, tāsam sabbajetṭhikā pabhāvati nāma. Tassā sarīrato bālasūriyassa pabhā viya pabhā niccharanti, andhakārepi catuhatthe antogabbhe padīpakiccaṃ natthi, sabbo gabbho ekobhāsova hoti. Dhātī panassā khujjā, sā pabhāvatiṃ bhojetvā tassā sīsānāpanatthaṃ aṭṭhahi vaṇṇadāsīhi aṭṭha ghaṭe gāhāpetvā sāyanhasamaye udakathāya gacchanti titthamagge ṭhitam taṃ rūpakaṃ disvā “pabhāvati”ti saññāya “ayaṃ dubbinīta ‘sīsam nhāyissāmi’ti amhe udakathāya pesetvā paṭhamataram āgantvā titthamagge ṭhitā”ti kujjhivā “are

kulalajjāpanike amhehi purimataram āgantvā kasmā idha t̥hitāsi, sace rājā jānissati, nāsessati no”ti vatvā hatthena gaṇḍapasse pahari, hatthatalaṃ bhijjamānaṃ viya jātaṃ. Tato “suvaṇṇarūpaka”nti űatvā hasamānā tāsama vaṇṇadāsinaṃ santikaṃ gacchanti “passathetaṃ me kammaṃ, mama dhītātisaññāya pahāraṃ adāsiṃ, ayaṃ mama dhītu santike kimagghati, kevalaṃ me hattho dukkhāpito”ti āha.

Atha naṃ rājadūtā gahetvā “tvama ‘mama dhītā ito abhirūpataṛā’ti vadantī kaṃ nāma kathesī”ti āhaṃsu. “Maddarañño dhītaraṃ pabhāvatiṃ, idaṃ rūpakaṃ tassa soḷasimpi kalaṃ na agghati”ti. Te tuṭṭhamānasā rājadvāraṃ gantvā “okkārañño dūtā dvāre t̥hitā”ti paṭihāresuṃ. Rājā āsanā vuṭṭhāya t̥hitakova “pakkosathā”ti āha. Te pavisitvā rājānaṃ vanditvā “mahārāja, amhākaṃ rājā tumhākaṃ ārogyaṃ pucchati”ti vatvā katasakkārasammānā “kimatthama āgatathā”ti puṭṭhā “amhākaṃ rañño sīhassaro putto kusakumāro nāma, rājā tassa rajjaṃ dātukāmo amhe tumhākaṃ santikaṃ pahiṇi, tumhākaṃ kira dhītā pabhāvati, taṃ tassa detha, imaṇca suvaṇṇarūpakaṃ deyyadhammaṃ gaṇhathā”ti taṃ rūpakaṃ tassa adāsu. Sopi “evarūpena mahārājena saddhima vivāhamaṅgalaṃ bhavissati”ti tuṭṭhacitto sampaṭicchhi. Atha naṃ dūtā āhaṃsu – “mahārāja, amhehi na sakkā papañcaṃ kātuṃ, kumārikāya laddhabhāvaṃ rañño āroccesāma, atha naṃ so āgantvā ādāya gamissati”ti. So “sādhū”ti vatvā tesama sakkāraṃ katvā vissajjesi. Te gantvā rañño ca deviyā ca āroccesuṃ. Rājā mahantena parivārena kusāvatito nikkhamitvā anupubbena sāgalanagaraṃ pāpuṇi. Maddarājā paccuggantvā taṃ nagaraṃ pavesetvā mahantaṃ sakkāramakāsi.

Sīlavatī devī paṇḍitattā “ko jānāti, kiṃ bhavissati”ti ekāhadvīhaccayena maddarājānaṃ āha – “mahārāja, suṇisaṃ daṭṭhukāmāmhī”ti. So “sādhū”ti sampaṭicchitvā taṃ pakkosāpesi. Pabhāvati sabbālaṅkārapaṭimaṇḍitā dhātigaṇaparivutā āgantvā sassuṃ vandi. Sā taṃ disvā cintesi – “ayaṃ kumārikā abhirūpā, mayhaṃ putto virūpo. Sace esā taṃ passissati, ekāhampi avasitvā palāyissati, upāyaṃ karissāmī”ti. Sā maddarājānaṃ āmantetvā, “mahārāja, suṇisā me puttassa anucchavikā, apica kho pana amhākaṃ kulapaveṇiyā āgataṃ cārittaṃ atthi, sace ayaṃ tasmima cāritte vattissati, nessāmi na”nti āha. “Kiṃ pana vo cāritta”nti. “Amhākaṃ vaṃse yāva ekassa gabbhassa paṭiṭṭhānaṃ hoti, tāva divā sāmikaṃ passituṃ na labhati. Sace esā tathā karissati, nessāmi na”nti. Rājā “kiṃ, amma, sakkhissasi evama vattitu”nti dhītaraṃ pucchi. Sā “āma tātā”ti āha. Tato okkākarājā maddarañño bahuṃ dhanama datvā taṃ ādāya pakkāmi. Maddarājāpi mahantena parivārena dhītaraṃ uyyojesi.

Okkāko kusāvatima gantvā nagaraṃ alaṅkārapetvā sabbabandhanāni mocetvā puttassa abhisekaṃ katvā rajjaṃ datvā pabhāvatiṃ aggamaheṣiṃ kāretvā nagare “kusarājassa āṇā”ti bherima carāpesi. Sakalajambudīpatale rājāno yesama dhītaro atthi, te kusarañño dhītaro pahiṇiṃsu. Yesama puttā atthi, te tena saddhima mittabhāvaṃ ākaṅkantaṃ putte upaṭṭhāke katvā pahiṇiṃsu. Bodhisattassa nāṭakaparivāro mahā ahoṣi, mahantena yasena rajjaṃ kāresi. So pabhāvatiṃ divā passituṃ na labhati, sāpi taṃ divā passituṃ na labhati, ubhinnaṃ rattidassanameva hoti. Tattha pabhāvatiyā sarīrapabhāpi abbohārikā ahoṣi. Bodhisatto sirigabbhato rattima yeva nikkhamati.

So katipāhaccayena pabhāvatiṃ divā daṭṭhukāmo mātuṃ āroccesi. Sā “mā te tāta, rucci, yāva ekaṃ puttaṃ labhasi, tāva āgamehī”ti, paṭikkhipi. So punappunaṃ yāciyeva. Atha naṃ sā āha – “tena hi hatthisālaṃ gantvā hatthimeṇḍavesena tiṭṭha, ahaṃ taṃ tattha ānessāmi, atha naṃ akkhīni pūretvā olokeyyāsi, mā ca attānaṃ jānāpehī”ti. So “sādhū”ti sampaṭicchitvā hatthisālaṃ agamāsi. Athassa mātā hatthisālaṃ alaṅkārapetvā pabhāvatiṃ “ehi sāmikassa hatthino passamā”ti tattha netvā “ayaṃ hatthi asuko nāma, ayaṃ hatthi asuko nāmā”ti tassā dassesi. Tattha taṃ rājā mātu pachatō gacchantima disvā hatthigopakavesena hatthichakaṇapaṇḍena piṭṭhiyaṃ pahari. Sā kuddhā “rañño kathetvā te hatthama chindāpessāmī”ti vatvā devima ujjhāpesi. Rājamātā “mā amma kujjhī”ti suṇisaṃ saññāpetvā piṭṭhiṃ parimajji. Punapi rājā taṃ daṭṭhukāmo hutvā assasālāya assagopakavesena taṃ disvā tatheva assachakaṇapaṇḍena pahari. Tadāpi taṃ kuddhama sassu saññāpesi.

Punekadivase pabhāvati mahāsattaṃ passitukāmā hutvā sassuyā āroccetvā “alaṃ mā te rucci”ti paṭikkhittāpi punappunaṃ yāci. Atha naṃ sā āha – “tena hi sve mama putto nagaraṃ padakkhiṇama karissati, tvama sīhapaṇjaraṃ vivaritvā taṃ passeyyāsi”ti. Evaṇca pana vatvā punadivase nagaraṃ alaṅkārapetvā jayampatikumāraṃ rājavesama gāhāpetvā hatthipiṭṭhe nisīdāpetvā bodhisattaṃ pacchimāsane nisīdāpetvā nagaraṃ padakkhiṇama kārāpesi. Sā pabhāvatiṃ ādāya sīhapaṇjare t̥hatvā “passa tava sāmikassa sirisobhagga”nti āha. Sā “anucchaviko me sāmiko laddho”ti attamaṇā ahoṣi. Taṃ divasaṃ pana mahāsatto hatthimeṇḍavesena jayampatissa pacchimāsane nisīditvā yathādhippāyena pabhāvatiṃ olovento hatthavikārādivasena cittaruciṃ keliṃ dassesi. Hatthima atikkante rājamātā pabhāvatiṃ pucchi – “diṭṭho te, amma, sāmiko”ti. “Āma ayye, pacchimāsane panassa nisinna hatthimeṇḍo ativiya dubbiniṭo, mayhaṃ hatthavikārādīni dassesi, kasmā evarūpaṃ alakkhikaṃ rañño pacchimāsane nisīdāpesuṃ, nīharāpehi na”nti? “Amma, rañño pacchimāsane rakkhā nāma icchitabbā”ti.

Sā cintesi – “ayaṃ hatthimeṇḍo ativiya nibbhayo, rājānaṃ ‘rājā’tipi na maññati, kiṃ nu kho esova kusarājā, addhā hi eso ativiya virūpo eva bhavissati, teneva maṃ na dassenti”ti. Sā khujjaṃ kaṇṇamaṃ āha – “amma, gaccha tāva jānāhi, kiṃ purimāsane nisinnako rājā, udāhu pacchimāsane”ti? “Kathaṃ panāhaṃ jānissāmī”ti. “Sace hi so

rājā bhavissati, paṭhamataram hatthipiṭṭhito otarissati, imāya saññāya jānāhī”ti. Sā gantvā ekamante ṭhitā paṭhamam mahāsattam otarantam addasa, pacchā jayampatikumāram. Mahāsattopi ito cito ca olokento khujjam disvā “iminā nāma kāraṇena eṣā āgatā bhavissati”ti ṇatvā tam pakkosāpetvā “imam antaram pabhāvatiyā mā kathehī”ti dalham vatvā uyyojesi. Sā gantvā “purimāsane nisinno paṭhamam otarī”ti āha. Pabhāvati tassā vacanam saddahi.

Mahāsattopi puna datṭhukāmo hutvā mātaram yāci. Sā paṭikkhipitum asakkontī “tena hi aññātakavesena uyyānam gacchāhī”ti āha. So uyyānam gantvā pokkharaniyam galappamānam udakam pavisitvā paduminipattena sīsam chādetvā pupphitapadumena mukham āvaritvā aṭṭhāsi. Mātāpissa pabhāvatiṃ uyyānam netvā sāyanhasamaye “ime rukkhe passa, sakuṇe passa, miḡe passā”ti palobhayamānā pokkharaniṭṭiram pāyāsi. Sā pañcavidhapadumasañchannam pokkharaniṃ disvā nhāyitukāmā paricārikāhi saddhiṃ pokkharaniṃ otaritvā kīlantī tam padumam disvā vicinitukāmā hattham pasāresi. Atha nam rājā paduminipattam apanetvā “aham kusarājā”ti vatvā hatthe gaṇhi. Sā tassa mukham disvā “yakkho mam gaṇhī”ti viravitvā tattheva visaññitam pattā. Athassā rājā hattham muñci. Sā saññam paṭilabhivā “kusarājā kira mam hatthe gaṇhi, imināvāham hatthisālāya hatthichakaṇapiṇḍena, assasālāya assachakaṇapiṇḍena pahaṭā, ayameva mam hatthissa pacchimāsane nisīditvā uppaṇḍesi, kiṃ me evarūpena dummukhena patinā, imam jahitvā aham jīvantī aññam patiṃ labhissāmī”ti cintetvā attanā saddhiṃ āgate amacce pakkosāpetvā “mama yānavāhanam sajjam karoṭha, ajeva gamissāmī”ti āham. Te rañño ārocesum. Rājā cintesi – “sace gantum na labhissati, hadayamassā phalissati, gacchatu puna tam attano balena ānessāmī”ti cintetvā athassā gamanam anujāni. Sā pitunagameva agamāsi.

Mahāsattopi uyyānato nagaram pavisitvā alaṅkatapāsādam abhiruhi. Bodhisattañhi sā pubbatthanāvasena na icchi, sopi pubbakammavaseneva virūpo ahoṣi. Atīte kira bārāṇasiyam dvāragāme uparimavīthiyā ca heṭṭhimavīthiyā ca dve kulāni vasīmsu. Ekassa kulassa dve puttā ahesum. Ekassa ekāva dhītā ahoṣi. Dvīsu puttesu bodhisatto kaniṭṭho. Tam kumārikam jeṭṭhakassa adamsu. Kaniṭṭho adārabharaṇo bhātu santikeyeva vasi. Athekadivasam tasmīṃ ghare atirasakapūve paciṃsu. Bodhisatto araññam gato hoti. Tassa pūvam ṭhapetvā avasese bhājetvā khādīmsu. Tasmīṃ khaṇe paccekabuddho bhikkhāya gharadvāram agamāsi. Bodhisattassa bhātujāyā “cūlapatino aññam pūvam pacissāmī”ti tam gahetvā paccekabuddhassa adāsi. Sopi tam khaṇaññeva araññato āgacchi. Atha nam sā āha – “sāmi, cittaṃ pasādehi, tava koṭṭhāso paccekabuddhassa dinno”ti. So “tava koṭṭhāsam khādītva mama koṭṭhāsam desi, aham kiṃ khādissāmī”ti kuddho paccekabuddham anugantvā pattato pūvam gaṇhi. Sā mātu gharam gantvā navavilīnam campakapupphavaṇṇam sappiṃ āharitvā paccekabuddhassa pattam pūresi, tam obhāsam muñci. Sā tam disvā patthanam paṭṭhapesi – “bhante, iminā dānabalena nibbattanibbattaṭṭhāne me sarīram obhāsajātam hotu, uttamarūpadharā ca bhavēyyam, iminā ca me asappurisena saddhiṃ ekaṭṭhāne vāso mā ahoṣi”ti. Iti sā imissā pubbatthanāya vasena tam na icchi. Bodhisattopi tam pūva tasmīṃ sappipatte osīdāpetvā patthanam paṭṭhapesi – “bhante, imam yojanasate vasantimpi ānetvā mama pādapāricārikam katum samattho bhavēyya”nti. Tattha yam so kuddho gantvā pūvam gaṇhi, tassa pubbakammassa vasena virūpo ahoṣi, pubbatthanāya sā ca tam na icchīti.

So pabhāvatiyā gatāya sokappatto ahoṣi, nānākārehi paricārayamānāpi nam sesīthiyo olokāpetumpi nāsakkhiṃsu., pabhāvātirahitamassa sakalampi nivesanam tuccham viya khāyi. So “idāni sāgalanagaram pattā bhavissati”ti pacūsasamaye mātu santikam gantvā, “amma, aham pabhāvatiṃ ānessāmi, tumhe rajjam anusāsathā”ti vadanto paṭhamam gāthamāha –

1. “Idam te raṭṭham sadhanam sayoggam, sakāyuram sabbakāmūpapannam;
Idam te rajjam anusāsa amma, gacchāmaham yattha piyā pabhāvati”ti.

Tattha **sayogganti** hatthiyoggādisahitam. **Sakāyuranti** sapañcarājakkakudhabhaṇḍam. **Anusāsa, ammāti** so kira purisassa rajjam datvā puna gaṇhanam nāma na yuttanti pitu vā bhātu vā aniyyādetvā mātu niyyādetto evamāha.

Sā tassa katham sutvā “tena hi, tāta, appamatto bhavēyyāsi, mātugāmo nāma aparisuddhahadayo”ti vatvā nānagarasabhojanassa suvaṇṇakaroṭiṃ pūretvā “idam antarāmagge bhūñjeyyāsi”ti vatvā uyyojesi. So tam ādāya mātaram vanditvā tikkhattum padakkhiṇam katvā “jīvanto puna tumhe passissāmī”ti vatvā sirigabbham pavisitvā pañcāvudham sannayhitvā bhattakaroṭiyā saddhiṃ kahāpaṇasahassam pasibbake katvā kokanudañca vīṇam ādāya nagarā nikkhamitvā maggam paṭipajjitvā mahabbalo mahāthāmo yāva majjhanhikā paṇṇāsa yojanāni gantvā bhattam bhūñjitvā sesadivasabhāgena puna paṇṇāsa yojanāni gantvā ekāheneva yojanasatikam maggam khetpetvā sāyanhasamaye nhatvā sāgalanagaram pāvīsi. Tasmīṃ pavīṭṭhamattheyeva tassa tejena pabhāvati sayanapīṭṭhe saṅṭhātum asakkontī otarivā bhūmiyam nipajji. Bodhisattam kilantindriyam vīthiyā gacchantam aññatarā itthī disvā pakkosāpetvā nisīdāpetvā pāde dhovāpetvā sayanam dāpesi. So kilantakāyo nipajjitvā niddam okkami.

Atha sā tasmīṃ niddamupagate bhattam sampādetvā tam pabodhetvā bhattam bhojesi. So tuṭṭho tassā saddhiṃ bhattakaroṭiyā kahāpaṇasahassam adāsi. So pañcāvudham tattheva ṭhapetvā “gantabbaṭṭhānam me atthī”ti vatvā

vīṇaṃ ādāya hatthisālaṃ gantvā ‘‘ajja me idha vasituṃ detha, gandhabbaṃ vo karissāmi’’ti vatvā hatthigopakehi anuññāto ekamante nipajjitvā thokaṃ niddāyitvā paṭippassaddhadaratho uṭṭhāya vīṇaṃ muñcitvā ‘‘sāgalanagaravāsino imaṃ saddaṃ suṇantu’’ti vīṇaṃ vādentō gāyi. Pabhāvatī bhūmiyaṃ nipannā taṃ saddaṃ sutvāva ‘‘ayaṃ na aññassa vīṇāsaddo, nissamsayaṃ kusarājā mamathāya āgato’’ti aññāsi. Maddarājāpi taṃ saddaṃ sutvā ‘‘ativiya madhuraṃ vādeti, sve etaṃ pakkosāpetvā mama gandhabbaṃ kāressāmi’’ti cintesi.

Bodhisatto ‘‘na sakkā idha vasamānena pabhāvatī daṭṭhuṃ, aṭṭhānameta’’nti pātova nikkhamitvā sāyaṃ bhuttageheyeva pātarāsaṃ bhuñjitvā vīṇaṃ ṭhapetvā rājakumbhakārassa santikaṃ gantvā tassa antevāsikabhāvaṃ upagantvā ekadivaseneva gharaṃ mattikāya pūretvā ‘‘bhājanāni karomi ācariyā’’ti vatvā, ‘‘āma, kārohi’’ti vutte ekaṃ mattikāpiṇḍaṃ cakke ṭhapetvā cakkāṃ āviñchi, sakiṃ āviddhameva yāva majjhanhikātikkaṃ bhāmiyeva. So nānāvaṇṇāni khuddakamahantāni bhājanāni katvā pabhāvatiyā atthāya bhājanaṃ karonto nānārūpāni samuṭṭhāpesi. Bodhisattānañhi adhippāyo nāma samijjhāti, ‘‘tāni rūpāni pabhāvatiyeva passatū’’ti adhiṭṭhāsi. So sabbabhājanāni sukkhāpetvā pacitvā gehaṃ pūresi. Kumbhakāro nānābhājanāni gahetvā rājakulaṃ āgamāsi. Rājā disvā ‘‘kenimāni katāni’’ti pucchi. ‘‘Mayā, devā’’ti. ‘‘Ahaṃ tayā katāni jānāmi, kathehi, kena katāni’’ti? ‘‘Antevāsikena me devā’’ti. ‘‘Na te so antevāsī, ācariyo te so, tvaṃ tassa santike sippaṃ sikkha, ito paṭṭhāya ca so mama dhītānaṃ bhājanāni karotu, imañcassa sahasaṃ dehi’’ti sahasaṃ dāpetvā ‘‘nānāvaṇṇāni imāni khuddakabhājanāni mama dhītānaṃ dehi’’ti āha.

So tāni tāsāṃ santikaṃ netvā ‘‘imāni vo kīḷanathāya khuddakabhājanāni’’ti āha. Tā sabbā āgamimṃsu. Kumbhakāro mahāsattena pabhāvatiyā atthāya katabhājanameva tassā adāsi. Sā ca bhājanaṃ gahetvā tattha attano ca mahāsattassa ca khujjāya ca rūpaṃ passitvā ‘‘idaṃ na aññena kataṃ, kusarājeneva kata’’nti ñatvā kujjhितvā bhūmiyaṃ khipitvā ‘‘iminā mayhaṃ attho natthi, icchantānaṃ dehi’’ti āha. Athassā bhaginiyo kuddhabhāvaṃ ñatvā ‘‘khuddakabhājanaṃ kusaraññā katanti maññasi, idaṃ tena na kataṃ, kumbhakāreneva kataṃ, gaṇhāhi na’’nti avahasimṃsu. Sā tena katabhāvaṃ tassa ca āgatabhāvaṃ tāsāṃ na kathesi. Kumbhakāro sahasaṃ bodhisattassa datvā ‘‘tāta, rājā te tuṭṭho, ito kira paṭṭhāya rājadhītānaṃ bhājanāni kareyyāsi, ahaṃ tāsāṃ harissāmi’’ti āha.

So ‘‘idhāpi vasantena na sakkā pabhāvatī daṭṭhu’’nti taṃ sahasaṃ tasseva datvā rājupaṭṭhākassa naḷakārassa santikaṃ gantvā tassa antevāsiko hutvā pabhāvatiyā atthāya tālavaṇṇaṃ katvā tattheva setacchattañca āpānabhūmiñca vatthaṃ gahetvā ṭhitāṃ pabhāvatiñcāti nānārūpāni dassesi. Naḷakāro tañca aññāñca tena katabhaṇḍakaṃ ādāya rājakulaṃ āgamāsi. Rājā disvā ‘‘kenimāni katāni’’ti pucchitvā purimanayeneva sahasaṃ datvā ‘‘imāni naḷakārabhaṇḍāni mama dhītānaṃ dehi’’ti āha. Sopi bodhisattena pabhāvatiyā atthāya kataṃ tālavaṇṇaṃ tassāyeva adāsi. Tatrapi rūpāni añño jano na passati, pabhāvatī pana disvā kusaraññā katabhāvaṃ ñatvā ‘‘gaṇhitukāma gaṇhantū’’ti kuddhā bhūmiyaṃ khipi. Atha naṃ sesā avahasimṃsu. Naḷakāro sahasaṃ āharitvā bodhisattassa datvā taṃ pavattim ārocesi.

So ‘‘idampi mayhaṃ avasanaṭṭhāna’’nti sahasaṃ tasseva datvā rājamālākārassa santikaṃ gantvā antevāsikabhāvaṃ upagantvā nānāvidhaṃ mālāvikaṭiṃ ganthitvā pabhāvatiyā atthāya nānārūpavicitraṃ ekaṃ cumbaṭakaṃ akāsi. Mālākāro taṃ sabbāṃ ādāya rājakulaṃ āgamāsi. Rājā disvā ‘‘kenimāni ganthitāni’’ti pucchi. ‘‘Mayā, devā’’ti. ‘‘Ahaṃ tayā ganthitāni jānāmi, kathehi, kena ganthitāni’’ti? ‘‘Antevāsikena me, devā’’ti. ‘‘Na so antevāsī, ācariyo te so, tvaṃ tassa santike sippaṃ sikkha, ito paṭṭhāya ca so mama dhītānaṃ pupphāni ganthatu, imañcassa sahasaṃ dehi’’ti sahasaṃ datvā ‘‘imāni pupphāni mama dhītānaṃ dehi’’ti āha. Sopi bodhisattena pabhāvatiyā atthāya kataṃ cumbaṭakaṃ tassāyeva adāsi. Sā tattha attano ca rañño ca rūpehi saddhiṃ nānārūpāni disvā tena katabhāvaṃ ñatvā kujjhितvā bhūmiyaṃ khipi. Sesā bhaginiyo taṃ tattheva avahasimṃsu. Mālākāropi sahasaṃ āharitvā bodhisattassa datvā taṃ pavattim ārocesi.

So ‘‘idampi mayhaṃ avasanaṭṭhāna’’nti sahasaṃ tasseva datvā rañño sūdassa santikaṃ gantvā antevāsikabhāvaṃ upagacchi. Athekadivasāṃ sūdo rañño bhojanavikaṭiṃ haranto attano atthāya pacituṃ bodhisattassa aṭṭhimamsaṃ adāsi. So taṃ tathā sampādesi, yathassa gandho sakalanagaraṃ avatthari. Rājā taṃ ghāyitvā ‘‘kiṃ te mahānase aññampi maṃsaṃ pacasī’’ti pucchi. ‘‘Natthi, deva, apica kho pana me antevāsikassa aṭṭhimamsaṃ pacanathāya dinnaṃ, tasseva so gandho bhavissati’’ti. Rājā āharāpetvā tato thokaṃ jivhagge ṭhapesi, tāvadeva satta rasaharaṇisahasāni khobhentaṃ phari. Rājā rasatāṇhāya bajjhितvā sahasaṃ datvā ‘‘ito paṭṭhāya tava antevāsinaṃ mama ca dhītānañca me bhattaṃ pacāpetvā tvaṃ mayhaṃ āhara, so me dhītānaṃ haratū’’ti āha. Sūdo gantvā tassa ārocesi. So taṃ sutvā ‘‘idāni me manoratho matthakaṃ patto, idāni panāhaṃ pabhāvatiṃ daṭṭhuṃ labhissāmi’’ti tuṭṭho taṃ sahasaṃ tasseva datvā punadivase bhattaṃ sampādetvā rañño bhattabhājanāni pesetvā rājadhītānaṃ bhattakājaṃ sayāṃ gahetvā pabhāvatiyā vasanaṭṭhānaṃ abhiruhi. Sā taṃ bhattakājaṃ ādāya pāsādaṃ abhiruhantaṃ disvā cintesi – ‘‘ayaṃ attano ananucchavikaṃ dāsakammakarehi kattabbaṃ karoti. Sace panāhaṃ katipāhaṃ tuṅhī bhavissāmi, idāni maṃ esā rocatī’’ti saññī hutvā katthaci agantvā maṃ olovento idheva vasissati, idāneva taṃ akkositvā paribhāsitvā muhuttampi idha vasituṃ adatvā palāpessāmi’’ti. Sā dvāraṃ aḍḍhāvivaṭaṃ katvā ekaṃ hatthaṃ kavāṭe laggetvā ekena

hatthena aggaḷaṃ uppīletvā dutiyaṃ gāthamāha –

2. “Anujjubhūtena hamaṃ mahantaṃ, divā ca ratto ca nisīthakāle;
Paṭigaccha tvaṃ khippaṃ kusāvatiṃ kusa, nicchāmi dubbaṇṇamaḥaṃ vasanta”nti.

Tassattho – mahārāja, tvaṃ bhattakārako hutvā ujukena cittaena yopi te sīsaṃ bhindeyya, tassapetaṃ kammaṃ na karosi, anujjubhūtena pana cittaena mamatthāya etaṃ mahantaṃ kājaṃ haranto divā ca ratto ca nisīthakāle ca mahantaṃ dukkhaṃ anubhavissasi, kiṃ te tena anubhūtena dukkhena, tvaṃ attano nagaraṃ kusāvatiṃeva paṭigaccha, aññaṃ attanā sadisiṃ atirasakapūvasaṇṭhānamukhiṃ yakkhiniṃ aggamaheṣiṃ katvā rajjaṃ kārehīti. **Nicchāmi dubbaṇṇamaḥaṃ vasanta**nti ahaṃ pana taṃ dubbaṇṇaṃ dussaṇṭhitaṃ idha vasantaṃ na icchāmi.

So “pabhāvatiyā me santikā kathā laddhā”ti tuṭṭhacitto tisso gāthā abhāsi –

3. “Nāhaṃ gamissāmi ito kusāvatiṃ, pabhāvati vaṇṇapalobhito tava;
Ramāmi maddassa niketaramme, hitvāna raṭṭhaṃ tava dassane rato.
4. “Pabhāvati vaṇṇapalobhito tava, sammūlharūpo vicarāmi mediniṃ;
Disaṃ na jānāmi kutomhi āgato, tayamhi matto migamandalocane.
5. “Suvannaṇacīravasane, jātarūpasumekhale;
Sussoṇi tava kāmā hi, nāhaṃ rajjena matthiko”ti.

Tattha **ramāmi**ti abhiramāmi na ukkaṇṭhāmi. **Sammūlharūpo**ti kilesasammūlho hutvā. **Tayamhi mattoti** tayi mattomhi, tayā vā mattomhi. **Suvannaṇacīravasane**ti suvaṇṇakhacitavattavasane. **Nāhaṃ rajjena matthiko**ti na ahaṃ rajjena atthiko.

Evam vutte sā cintesi – “ahaṃ etaṃ ‘vipaṭṭisārī bhavissati’ti paribhāsāmi, ayaṃ pana rajjivāva katheti, sace kho pana maṃ ‘ahaṃ kusarājā’ti vatvā hatthe gaṇṇheyya, ko taṃ nivāreyya, koci no imaṃ kathaṃ suṇeyyā”ti dvāraṃ thaketvā sūciṃ datvā anto aṭṭhāsi. Sopi bhattakājaṃ āharitvā bhattaṃ vadhetvā rājadhītaro bhojesi. Pabhāvati “gaccha kusarājena pakkabhattaṃ āharā”ti khujjaṃ pesesi. Sā āharitvā “bhuñjāhi”ti āha. Nāhaṃ tena pakkabhattaṃ bhuñjāmi, tvaṃ bhuñjitvā attano laddhanivāpaṃ gahetvā bhattaṃ pacitvā āhara, kusarañño āgatabhāvañca mā kassaci ārocesīti. Khujjā tato paṭṭhāya tassā koṭṭhāsaṃ āharitvā sayam bhuñjati, attano koṭṭhāsaṃ tassā upaneti. Kusarājāpi tato paṭṭhāya taṃ passituṃ alabhanto cintesi – “atthi nu kho pabhāvatiyā mayi sineho, udāhu natthi, vīmaṃsissāmi na”nti. So pana rājadhītaro bhojetvā bhattakājaṃ ādāya nikkhanto tassā gabbhadvāre pāsādalaṃ pādena paharivā bhājanāni ghaṭṭetvā nitthunitvā visaññi hutvā viya avakujjo pati. Sā tassa nitthunitasaddena dvāraṃ vivarivā taṃ bhattakājena otthataṃ disvā cintesi – “ayaṃ sakalajambudīpe aggarājā maṃ nissāya rattindivaṃ dukkhaṃ anubhoti, sukhumālatāya bhattakājena avatthato patati, jīvati nu kho, no vā”ti. Sā gabbhato nikkhamitvā tassa nāsavātaṃ upadhāretuṃ gīvaṃ pasāretvā mukhaṃ olokesi. So mukhapūraṃ kheḷaṃ gahetvā tassā sarīre pātesi. Sā taṃ paribhāsivā gabbhaṃ pavisitvā dvāraṃ adḍhaviyaṃ thaketvā ṭhita gāthamāha –

6. “Abbhūti tassa bho hoti, yo anicchantamicchati;
Akāmaṃ rāja kāmesi, akantaṃ kantumicchasi”ti.

Tattha **abbhūti**ti abhūti, avuḍḍhīti attho.

So pana paṭibaddhacittatāya akkosiyamānopi paribhāsiyamānopi vipaṭṭisāraṃ anuppādetvāva anantaraṃ gāthamāha –

7. “Akāmaṃ vā sakāmaṃ vā, yo naro labhate piyaṃ;
Lābhamettha pasamsāma, alābho tattha pāpako”ti.

Sāpi tasmim evaṃ kathentepi anosakkivā thaddhataravacanaṃ vatvā palāpetukāmā itaraṃ gāthamāha –

8. “Pāsāṇasāraṃ khaṇasi, kaṇikārassa dārunā;
Vātaṃ jālena bādhesi, yo anicchantamicchasi”ti.

Tattha **kaṇikārassa dārunā**ti kaṇikārakaṭṭhena. **Bādhesī**ti bandhasīti.

Taṃ sutvā rājā tisso gāthāyo abhāsi –

9. “Pāsāṇo nūna te hadaye, ohito mudulakkhaṇe;
Yo te sātaṃ na vindāmi, tirojanapadāgato.
10. “Yadā maṃ bhakuṭṭiṃ katvā, rājaputtī udikkhati;
Āḷāriko tadā homi, rañño maddassantepure.
11. “Yadā umhayamānā maṃ, rājaputtī udikkhati;
Nāḷāriko tadā homi, rājā homi tadā kuso”ti.

Tattha **mudulakkhaṇeti** mudunā itthilakkhaṇena samannāgate. **Yoti** yo ahaṃ tiroraṭṭhā āgato tava santike vasanto paṭisanthāramattampi sātaṃ na labhāmi, so evaṃ maññāmi, mayi sinehuppattinivāraṇāya nūna tava hadaye pāsāṇo ṭhapito. **Bhakuṭṭiṃ katvāti** kodhavasena valivisamaṃ nalāṭaṃ katvā. **Āḷārikoti** bhattakārako. Tasmim̐ khaṇe ahaṃ maddarañño antepure bhattakāradāso viya homīti vadati. **Umhayamānāti** pahaṭṭhākāraṃ dassetvā hasamānā. **Rājā homīti** tasmim̐ khaṇe ahaṃ kusāvatinagare rajjaṃ kārento rājā viya homi, kasmāsi evaṃ pharusā, ito paṭṭhāya mā evarūpaṃ kari, bhaddeti.

Sā tassa vacanaṃ sutvā cintesi – “ayaṃ ativiya allīyivā katheti, musāvādaṃ katvā upāyena naṃ ito palāpessāmī”ti gāthamāha –

12. “Sace hi vacanaṃ saccaṃ, nemittānaṃ bhavissati;
Neva me tvaṃ pati assa, kāmaṃ chindantu sattadhā”ti.

Tassattho – mahārāja, mayā “ayaṃ kusarājā mayhaṃ pati bhavissati, na bhavissati”ti bahū nimittapaṭṭhakā pucchitā, te “kāmaṃ kira maṃ sattadhā chindantu, neva me tvaṃ pati bhavissasi”ti vadiṃsūti.

Taṃ sutvā rājā taṃ paṭibāhanto “bhadde, mayāpi attano raṭṭhe nemittakā pucchitā, te ‘aññatra sīhassarakusarājato tava pati nāma añño natthi”ti byākariṃsu, ahampi attano ñaṇṇabalanimittena evameva kathesi”nti vatvā anantaraṃ gāthamāha –

13. “Sace hi vacanaṃ saccaṃ, aññesaṃ yadi vā mama;
Neva tuyhaṃ pati atthi, añño sīhassarā kusā”ti.

Tassattho – yadi hi aññesaṃ nemittānaṃ vacanaṃ saccaṃ, yadi vā mama vacanaṃ saccaṃ, tava añño pati nāma natthi.

Sā tassa vacanaṃ sutvā “na sakkā imaṃ lajjāpetuṃ vā palāpetuṃ vā, kiṃ me iminā”ti dvāraṃ pidhāya attānaṃ na dassesi. Sopi kājaṃ gahetvā otari, tato paṭṭhāya taṃ daṭṭhuṃ na labhati, bhattakārakammaṃ karonto ativiya kilamati, bhuttapātarāso dārūni phāleti, bhājanāni dhovati, kājena udakaṃ āharati, sayanto ambaṇapiṭṭhe sayati, pāto vuṭṭhāya yāguādīni pacati harati bhojeti, nandirāgaṃ nissāya atidukkhaṃ anubhoti. So ekadivasam̐ bhattagehadvārena gacchantiṃ khujjaṃ disvā pakkosi. Sā pabhāvatiyā bhayena tassa santikaṃ gantuṃ avisahantī turitaturitā viya gacchati. Atha naṃ vegena upagantvā “khujje”ti āha.

Sā nivattitvā ṭhitā “ko eso”ti vatvā “tumahākaṃ saddaṃ na suṇāmī”ti āha. Atha naṃ “khujje tvampi sāmīni pi te ubhopi ativiya thaddhā, ettakaṃ kālaṃ tumhākaṃ santike vasanto ārogyasāsanamattampi na labhāmi, deyyadhammaṃ pana kiṃ dassatha, tiṭṭhatu tāvetam̐, api me pabhāvatiṃ mudukaṃ katvā dassetuṃ sakkhissasi”ti āha. Sā “sādhū”ti sampaṭicchi. Atha naṃ “sace me taṃ dassetuṃ sakkhissasi, khujjabhāvamaṃ te ujukaṃ katvā gīveyyakaṃ dassāmī”ti palobhento pañca gāthāyo abhāsi –

14. “Nekkhaṃ gīvaṃ te kāressaṃ, patvā khujje kusāvatiṃ;
Sace maṃ nāganāsūrū, olokeyya pabhāvati.
15. “Nekkhaṃ gīvaṃ te kāressaṃ, patvā khujje kusāvatiṃ;
Sace maṃ nāganāsūrū, ālapeyya pabhāvati.
16. “Nekkhaṃ gīvaṃ te kāressaṃ, patvā khujje kusāvatiṃ;
Sace maṃ nāganāsūrū, umhāyeyya pabhāvati.

17. “Nekkhaṃ gīvaṃ te kāressaṃ, patvā khuḅje kusāvatiṃ;
Sace maṃ nāganāsūrū, pamhāyeyya pabhāvati.
18. “Nekkhaṃ gīvaṃ te kāressaṃ, patvā khuḅje kusāvatiṃ;
Sace maṃ nāganāsūrū, pāṇīhi upasamphuse”ti.

Tattha **nekkhaṃ gīvaṃ teti** tava gīveyyaṃ sabbasuvaṇṇamayameva kāressāmīti attho. “Nekkhaṃ gīvaṃ te karissāmī”ti pi pāṭho, tava gīvāya nekkhamayaṃ piḷandhanaṃ piḷandhessāmīti attho. **Olokeyyāti** sace tava vacanena maṃ pabhāvati olokeyya, sace maṃ tāya olokāpetuṃ sakkhissasīti attho. “**Ālapeyyā**”tiādīsupi eseva nayo. Ettha pana **umhāyeyyāti** mandahasitavasena parihāseyya. **Pamhāyeyyāti** mahāhasitavasena parihāseyya.

Sā tassa vacanaṃ sutvā “gacchatha tumhe, deva, katipāhaccayena naṃ tumhākaṃ vase karissāmi, passatha me parakkama”nti vatvā taṃ karaṇīyaṃ tīretvā pabhāvatiyā santikaṃ gantvā tassā vasanagabbhaṃ sodhentī viya paharaṇayoggaṃ leḍḍukhaṇḍampi asesetvā antamaso pādūkāpi nīharitvā sakalagabbhaṃ sammajjitvā gabbhadvāre ummāraṃ antaraṃ katvā uccāsaṇaṃ paññapetvā pabhāvatiyā ekaṃ nīcapīṭhakaṃ attharivā “ehi, amma, sīse te ūkā vicinissāmī”ti taṃ tattha pīṭhake nisīdāpetvā attano ūruantare tassā sīsaṃ ṭhapetvā thokaṃ kaṇḍuyitvā “aho imissā sīse bahū ūkā”ti sakasīsato ūkā gahetvā tassā hatthe ṭhapetvā “passa kittakā te sīse ūkā”ti piyakathaṃ kathetvā mahāsattassa guṇaṃ kathentī gāthamāha –

19. “Na hi nūnāyaṃ rājaputtī, kuse sātampi vindati;
Āḷārike bhate pose, vetanena anattihike”ti.

Tassattho – ekaṃsena ayaṃ rājaputtī pubbe kusāvatināgare kusanarindassa santike mālāgandhavilepanavattāhāṅkāravasena appamattakampi sātamaṃ na vindati na labhati, tambūlamattampi etena etissā dīnnapubbaṃ na bhavissati. Kiṃkāraṇā? Itthiyo nāma ekadivasampi aṅkaṃ avattharivā nipannasāmikamhi hadayaṃ bhindituṃ na sakkonti, ayaṃ pana āḷārike bhate pose āḷārikattaṅca bhatakattaṅca upagate etasmiṃ purise mūlenapi anattihike kevalaṃ taṃyeva nissāya rajjaṃ pahāya āgantvā evaṃ dukkhaṃ anubhavante paṭisanthāramattampi na karotī, sacepi te, amma, tasmīṃ sineho natthi, sakalajambudīpe aggarājā maṃ nissāya kilamatīti tassa kiṅcīdeva dātumaṃ arahasīti.

Sā taṃ sutvā khuḅjāya kuḅjhi. Atha naṃ khuḅjā gīvāyaṃ gahetvā antogabbhe khipitvā sayamaṃ bahi hutvā dvāraṃ pidhāya āviñcanarajjumaṃ olambantī atṭhāsī. Pabhāvati taṃ gahetumaṃ asakkontī dvāramūle ṭhatvā akkosantī itamaṃ gāthamāha –

20. “Na hi nūnāyaṃ sā khuḅjā, labhati jivhāya chedanaṃ;
Sunisītena satthena, evaṃ dubbhāsitaṃ bhaṇa”nti.

Tattha **sunisītenāti** suṭṭhu nisītena tikhiṇasatthena. **Evaṃ dubbhāsītanti** evaṃ asotabbayuttakaṃ dubbhāsitaṃ bhaṇantī.

Atha khuḅjā āviñcanarajjumaṃ gahetvā ṭhitāva “nippaṇṇe dubbhīte tava rūpaṃ kiṃ karissati, kiṃ mayamaṃ tava rūpaṃ khādītva yāpessāmā”ti vatvā terasahi gāthāhi bodhisattassa guṇaṃ pakāsenti khuḅjāgajjitaṃ nāma gajji –

21. “Mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena pabhāvati;
Mahāyasoti katvāna, karassu rucire piyaṃ.
22. “Mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena pabhāvati;
Mahaddhanoti katvāna, karassu rucire piyaṃ.
23. “Mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena pabhāvati;
Mahabbaloti katvāna, karassu rucire piyaṃ.
24. “Mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena pabhāvati;
Mahāraṭṭhoti katvāna, karassu rucire piyaṃ.
25. “Mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena pabhāvati;
Mahārājāti katvāna, karassu rucire piyaṃ.

26. “Mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena pabhāvati;
Sīhassarotī katvāna, karassu rucire piyaṃ.
27. “Mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena pabhāvati;
Vaggussarotī katvāna, karassu rucire piyaṃ.
28. “Mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena pabhāvati;
Bindussarotī katvāna, karassu rucire piyaṃ.
29. “Mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena pabhāvati;
Mañjussarotī katvāna, karassu rucire piyaṃ.
30. “Mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena pabhāvati;
Madhussarotī katvāna, karassu rucire piyaṃ.
31. “Mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena pabhāvati;
Satasippotī katvāna, karassu rucire piyaṃ.
32. “Mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena pabhāvati;
Khattiyotī katvāna, karassu rucire piyaṃ.
33. “Mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena pabhāvati;
Kusarājātī katvāna, karassu rucire piya’nti.

Tattha **mā naṃ rūpena pāmesi, ārohena, pabhāvātī** are pabhāvati, mā tvaṃ etaṃ kusanarindaṃ attano rūpena ārohapariṇāhena pamini, evaṃ pamāṇaṃ gaṇhi. **Mahāyasoti** mahānubhāvo soti evaṃ hadaye katvāna **rucire** piyadassane karassu tassa piyaṃ. Ānubhāvoyeva hissa rūpanti vadati. Esa nayo sabbattha. Api ca **mahāyasoti** mahāparivāro. **Mahaddhanoti** mahābhogo. **Mahabbaloti** mahāthāmo. **Mahāraṭṭhoti** vipularaṭṭho. **Mahārājātī** sakalajambudīpe aggarājā. **Sīhassarotī** sīhasaddasamānasaddo. **Vaggussarotī** līlayuttassaro. **Bindussarotī** sampiṇḍitaghanassaro. **Mañjussarotī** sundarassaro. **Madhussarotī** madhurayuttassaro. **Satasippotī** paresaṃ santike asikkhitvā attano baleneva nipphannaanekasatasippo. **Khattiyotī** okkākapaveṇiyaṃ jāto asambhinnakhattiyō. **Kusarājātī** sakkadattiyakusatiṇasamānanāmo rājā. Evarūpo hi añño rājā nāma natthīti jānitvā etassa piyaṃ karohīti khujjā ettakāhi gāthāhi tassa guṇaṃ kathesi.

Pabhāvātī tassā vacanaṃ sutvā “khujje ativiya gajjasi, hatthena pāpuṇantī sasāmikabhāvaṃ te jānāpessāmī”ti khujjaṃ tajjesi. Sāpi taṃ “ahaṃ taṃ rakkhamānā pituno te kusarājassa āgatabhāvaṃ nārocesim, hotu, ajja rañño āroccesāmī”ti mahantena saddena bhāyāpesi. Sāpi “kocideva suṇeyyā”ti khujjaṃ saññāpesi. Bodhisattopi taṃ passitūṃ alabhanto satta māse dubbhojanena dukkhaseyyāya kilamanto cintesi – “ko me eṭāya attho, satta māse vasanto etaṃ passitūṃ na labhāmi, ativiya kakkhaḷā sāhasikā, gantvā mātāpitaro passissāmī”ti. Tasmim̄ khaṇe sakko āvajjento tassa ukkaṇṭhitabhāvaṃ ṇatvā “rājā satta māse pabhāvatiṃ daṭṭhumpi na labhi, labhanākāramassa karissāmī”ti maddarañño dūte katvā sattannaṃ rājūnaṃ dūtaṃ pāhento “pabhāvātī, kusarājaṃ chaḍḍetvā āgatā, āgacchantu pabhāvatiṃ gaṇhantū”ti ekekassa viṣuṃ viṣuṃ sāsanaṃ paṇiṇi. Te mahāparivārena gantvā nagaraṃ patvā aññamaññassa āgatakāraṇaṃ na jānanti. Te “tvaṃ kasmā āgato, tvaṃ kasmā āgatosī”ti pucchitvā tamatthaṃ ṇatvā kujjhivā “ekaṃ kira dhītaraṃ sattannaṃ dassati, passathassa anācāraṃ, uppaṇḍeti no, gaṇhatha na”nti “sabbesampi amhākaṃ pabhāvatiṃ detu yuddhaṃ vā”ti sāsanaṇi paṇiṇitvā nagaraṃ parivārayiṃsu. Maddarājā sāsanaṃ sutvā bhīttasito amacce āmantetvā “kiṃ karomā”ti pucchi. Atha naṃ amaccā “deva, sattapi rājāno pabhāvatiṃ nissāya āgatā, ‘sace na dassati, pākāraṃ bhinditvā nagaraṃ pavisitvā jīvitakkhayaṃ pāpetvā taṃ gaṇhissāmā”ti vadanti, pākāre abhinneyeva tesāṃ pabhāvatiṃ pesessāmā”ti vatvā gāthamāhaṃsu –

34. “Ete nāgā upatthaddhā, sabbe tiṭṭhanti vammitā;
Purā maddanti pākāraṃ, ānentetaṃ pabhāvati’nti.

Tattha **upatthaddhātī** atithaddhā dappitā. **Ānentetaṃ pabhāvatiṃ** ānentu etaṃ pabhāvatiṃ sāsanaṇi paṇiṇiṃsu. Tasmā yāva ete nāgā pākāraṃ na maddanti, tāva nesaṃ pabhāvatiṃ pesehi, mahārājātī.

Taṃ sutvā rājā “sacāhaṃ ekassa pabhāvatiṃ pesessāmi, sesā yuddhaṃ karissanti, na sakkā ekassa dātūṃ, sakalajambudīpe aggarājānaṃ ‘virūpo’ti chaḍḍetvā āgatā āgamanassa phalaṃ labhatu, vadhitvāna naṃ satta khaṇḍāni katvā sattannaṃ khattiyānaṃ pesessāmī”ti vadanto anantaraṃ gāthamāha –

35. “Satta bile karitvāna, ahametaṃ pabhāvatim;
Khattiyānaṃ padassāmi, ye maṃ hantuṃ idhāgatā”ti.

Tassa sā kathā sakalanivesane pākaṭā ahoṣi. Paricārikā gantvā “rājā kira taṃ satta khaṇḍāni katvā sattannaṃ rājūnaṃ pesessatī”ti pabhāvatiyā ārocesuṃ. Sā maraṇabhayaabhītā āsanā vuṭṭhāya bhaginīhi parivutā mātu sirigabbhaṃ agamāsi. Tamatthaṃ pakāseṇo satthā āha –

36. “Avuṭṭhahi rājaṃputtī, sāmā koseyyavāsini;
Assupuṇṇehi nettehi, dāsigaṇapurakkhatā”ti.

Tattha **sāmā**ti suvaṇṇavaṇṇā. **Koseyyavāsini**ti suvaṇṇakhacitakoseyyanivasanā.

Sā mātu santikaṃ gantvā mātaraṃ vanditvā paridevamānā āha –

37. “Taṃ nūna kakkūpanisevitaṃ mukhaṃ, ādāsadantātharupaccavekkhitam;
Subhaṃ sunettaṃ virajaṃ anaṅgaṇaṃ, chuddhaṃ vane ṭhassati khattiyehi.
38. “Te nūna me asite vellitagge, kese mudū candanasāralitte;
Samākule sīvathikāya majjhe, pādehi gijjhā parikaḍḍhissanti.
39. “Tā nūna me tambanakhā sulomā, bāhā mudū candanasāralittā;
Chinnā vane ujjhītā khattiyehi, gayha dhaṅko gacchati yenaḱāmaṃ.
40. “Te nūna tālūpanibhe alambe, nisevite kāsikacandanena;
Thanesu me lambissati siṅgālo, mātūva putto taruṇo tanūjo.
41. “Taṃ nūna soṇiṃ puthulaṃ sukoṭṭitaṃ, nisevitaṃ kaṅcānamekhalāhi;
Chinnaṃ vane khattiyehī avatthaṃ, siṅgālasaṅghā parikaḍḍhissanti.
42. “Soṇā dhaṅkā siṅgālā ca, ye caññe santi dāṭhino;
Ajarā nūna hessanti, bhakkhayitvā pabhāvatim.
43. “Sace maṃsāni hariṃsu, khattiyā dūragāmino;
Aṭṭhīni amma yācitvā, anupathe dahātha naṃ.
44. “Khetṭāni amma kāretvā, kaṅikārettha ropaya;
Yadā te pupphītā assu, hemantānaṃ himaccaye;
Sareyyātha mamaṃ amma, evaṃvaṇṇā pabhāvatī”ti.

Tattha kakkūpanisevitanti **kakkūpanisevitanti**

sāsapakakkaloṇakakkamattikakakkatilakakkahaliddikkamukhacūṇakehi imehi pañcahi kakkehi upanisevitaṃ.

Ādāsadantātharupaccavekkhitanti dantamayatharumhi ādāse paccavekkhitam tattha oloketvā maṇḍitam. **Subhanti** subhamukhaṃ. **Virajanti** vigatarajaṃ nimmalaṃ. **Anaṅgaṇanti** gaṇḍapiḷakādidosarahitam. **Chuddhanti** amma evarūpaṃ mama mukhaṃ addhā idāni khattiyehi chaḍḍitaṃ **vane** araṅṅe ṭhassatīti paridevati. **Asiteti** kāḷake.

Vellitaggiti unnatagge. **Sīvathikāyā**ti susānamhi. **Parikaḍḍhissanti**ti evarūpe mama kese manussamaṃsakhādakā gijjhā pādehi paharivā nūna parikaḍḍhissanti. **Gayha dhaṅko gacchati yenaḱāmaṃ**ti amma mama evarūpaṃ bāhaṃ nūna dhaṅko gahetvā luṅjitvā khādanto yenaḱāmaṃ gacchissati.

Tālūpanibheti suvaṇṇatālaphalasadise. **Kāsikacandanenā**ti sukhumacandanena nisevite. **Thanesu meti** amma mama susāne patitāya evarūpe thane disvā mukhena ḍaṃsitvā tesu me thanesu attano tanujo mātu taruṇaputto viya nūna siṅgālo lambissati. **Soṇinti** kaṭiṃ. **Sukoṭṭitanti** gohanukena paharivā suvaḍḍhitam. **Avatthanti** chaḍḍitam. **Bhakkhayitvā**ti amma ete ettakā nūna mama maṃsaṃ khādītā ajarā bhavissanti.

Sace maṃsāni hariṃsūti amma sace te khattiyā mayiṃ paṭibaddhacittā mama maṃsāni hareyyuṃ, atha tumhe aṭṭhīni yācitvā **anupathe dahāthanam**, jaṅghamaggamahāmaggānaṃ antare daheyyāthāti vadati. **Khetṭānī**ti amma mama jhāpitaṭṭhāne mālādivatthūni kāretvā ettha etesu khettesu kaṅikārarukkhe ropaya. **Himaccayeti** himapātātikame phagguṇamāse. **Sareyyāthā**ti tesam pupphānaṃ suvaṇṇacaṅkoṭakaṃ pūretvā ūrūsu ṭhapetvā mama dhītā pabhāvatī evaṃvaṇṇāti sareyyātha.

Iti sã maraṇabhayatajjitã mãtu santike vilapi. Maddarãjãpi ‘‘pharasuñca gaṇḍikañca gahetvã coraghãtako idheva āgacchatũ’’ti añãpesi. Tassa āgamaṇaṃ sakalarãjagehe pãkaṭaṃ ahoṣi. Athassa āgatabhãvaṃ sutvã pabhãvatiyã mãtã uṭṭhãyaṣanã sokasamappitã rañño santikaṃ agamañsi. Tamatthaṃ pakãṣento sathã āha –

45. ‘‘Tassã mãtã udatṭhãsi, khattiyã devavaṇṇinĩ;
Disvã asiñca sũnañca, rañño maddassantepure’’ti.

Tattha **udatṭhãsi**ti āsanã uṭṭhãya rañño santikaṃ gantvã atṭhãsi. **Disvã asiñca sũnañcãti** antepuramhi alaṅkatamahãtãle rañño purato nikkhittaṃ pharasuñca gaṇḍikañca disvã vilapantĩ gãthamãha –

46. ‘‘Iminã nũna asinã, susaṇṇaṃ tanumajjhimam;
Dhĩtaram madda hantvãna, khattiyãnaṃ padassasi’’ti.

Tattha **asinãti** pharasuṃ sandhãya. So hi imasmim ṭhãne asi nãma jãto. **Susaṇṇaṃ tanumajjhimanti** sutṭhu saṇṇãtaṃ tanumajjhimam.

Atha naṃ rãjã saṇṇãpento āha – ‘‘devi, kiṃ katesi, tava dhĩtã sakalajambudĩpe aggarãjãnaṃ ‘virũpo’ti chaḍḍetvã gatamagge padavalañje avinaṭṭheyeva maccuṃ nalãṭenãdãya āgatã, idãni attano rũpaṃ nissãya idisaṃ phalaṃ labhatũ’’ti. Sã tassa vacanaṃ sutvã dhĩtu santikaṃ gantvã vilapantĩ āha –

47. ‘‘Na me akãsi vacanaṃ, atthakãmãya puttike;
Sãjja lohitasañchannã, gacchasi yamasãdhanam.
48. ‘‘Evamãpajjatĩ poso, pãpiyañca nigacchati;
Yo ve hiñãnaṃ vacanaṃ, na karoti atthadassinaṃ.
49. ‘‘Sace ca ajja dhãresi, kumãraṃ cãrudassanaṃ;
Kusena jãtaṃ khattiyam, suvaṇṇamaṇimekhalam;
Pũjitaṃ ñãtisanghehi, na gacchasi yamakkhayam.
50. ‘‘Yatthassu bherĩ nadati, kuñjaro ca nikũjati;
Khattiyãnaṃ kule bhadde, kinnu sukhataram tato.
51. ‘‘Asso ca sisati dvãre, kumãro uparodati;
Khattiyãnaṃ kule bhadde, kinnu sukhataram tato.
52. ‘‘Mayũrakoñcãbhirude, kokilãbhnikũjite;
Khattiyãnaṃ kule bhadde, kinnu sukhataram tato’’ti.

Tattha **puttike**ti taṃ ãlapati. Idaṃ vuttaṃ hoti – amma, idha kiṃ karissasi, sãmikassa santikaṃ gaccha, mã rũpamadena majjĩti evaṃ yãcantiyãpi me vacanaṃ na akãsi, sã tvam ajja lohitasañchannã gacchasi yamasãdhanam, maccurãjassa bhavanaṃ gamissasi. **Pãpiyañcãti** ito pãpatarañca nigacchati. **Sace ca ajja dhãresĩti**, amma, sace tvam cittassa vasaṃ agantvã kusanarindaṃ pañca laddhaṃ attano rũpena sadisaṃ cãrudassanaṃ kumãraṃ ajja dhãrayissasi. **Yamakkhayanti** evaṃ sante yamanivesanaṃ na gaccheyyãsi. **Tato** yamhi khattiyakule ayaṃ vibhũti, tamhã nãnãbherisaddena ceva mattavãraṇakoñcanãdena ca ninnãditã kusãvatĩrãjakulã kiṃ nu sukhataram disvã idhãgatãsi attho. **Sisati**ti hasati. **Kumãro**ti susikkhito gandhabbakumãro. **Uparodatĩti** nãnãtũriyãni gahetvã upahãraṃ karoti. **Kokilãbhnikũjite**ti kusarãjakule sãyaṃ pãto pavattanaccagĩtavãditũpahãraṃ pañippharantĩ viya kokilehi abhnikũjite.

Iti sãpi ettakãhi gãthãhi tãya saddhim sallapitvã ‘‘sace ajja kusanarindo idha assa, ime satta rãjãno palãpetvã mama dhĩtaram dukkhã pamocetvã ãdãya gaccheyyã’’ti cintetvã gãthamãha –

53. ‘‘Kahaṃ nu kho sattumaddano, pararãṭṭhappamaddano;
Kuso soḷãrapaññãno, yo no dukkhã pamocaye’’ti.

Tattha **soḷãrapaññãnoti** uḷãrapañño.

Tato pabhãvatĩ ‘‘mama mãtu kusassa vaṇṇaṃ bhaṇantiyã mukhaṃ nappahoti, ãcikkhissãmi tãvassã tassa idheva

ālārikakammaṃ katvā vasanabhāva’’nti cintetvā gāthamāha –

54. “Idheva so sattumaddano, pararaṭṭhappamaddano;
Kuso soḷārapaññaṇo, yo te sabbe vadhissatī’’ti.

Athassā mātā “ayaṃ maraṇabhayabhītā vippalapatī’’ti cintetvā gāthamāha –

55. “Ummattikā nu bhaṇasi, andhabālā pabhāsasi;
Kuso ce āgato assa, kiṃ na jānemu taṃ maya’’nti.

Tattha **andhabālā**ti sammūḷhā aññaṇā hutvā. **Kiṃ na jānemū**ti kena kāraṇena taṃ na jāneyyāma. So hi antarāmagegga ṭhitova ambhākaṃ sāsaṇaṃ peseyya, samussitaddhajā caturaṅginīsena paññāyetha, tvaṃ pana maraṇabhayena kathesīti.

Sā evaṃ vutte “na me mātā saddahati, tassa idhāgantvā satta māse vasanabhāvaṃ na jānāti, dassessāmi na’’nti cintetvā mātaraṃ hatthe gahetvā sīhapañjaraṃ vivaritvā hatthaṃ pasāretvā dassentī gāthamāha –

56. “Eso ālāriko poso, kumārīpuramantare;
Daḷhaṃ katvāna saṃvellim, kumbhiṃ dhovati oṇato’’ti.

Tattha **kumārīpuramantare**ti vātapāne ṭhitā tava dhītānaṃ kumārīnaṃ vasanaṭṭhānantare naṃ olokehi. **Saṃvellinti** kacchaṃ bandhitvā kumbhiṃ dhovati.

So kira tadā “ajja me manoratho matthakaṃ pāpuṇissati, addhā maraṇabhayatajjitā, pabhāvatī, mama āgatabhāvaṃ kathesati, bhājanāni dhovitvā paṭisāmessāmī’’ti udakaṃ āharitvā bhājanāni dhovituṃ ārabhi. Atha naṃ mātā paribhāsantī gāthamāha –

57. “Veṇī tvamasī caṇḍālī, adūsi kulagandhinī;
Kathaṃ maddakule jātā, dāsaṃ kayirāsī kāmuka’’nti.

Tattha **veṇī**ti tacchikā. **Adūsi kulagandhinī**ti udāhu tvaṃ kuladūsikā. **Kāmukanti** kathaṃ nāma tvaṃ evarūpe kule jātā attano sāmikaṃ dāsaṃ kareyyāsīti.

Tato pabhāvatī “mama mātā imassa maṃ nissāya evaṃ vasanabhāvaṃ na jānāti mañña’’ti cintetvā itaraṃ gāthamāha –

58. “Namhi veṇī na caṇḍālī, na camhi kulagandhinī;
Okkākaputto bhaddante, tvaṃ nu dāsoti maññasī’’ti.

Tattha **okkākaputtoti**, amma, esa okkākaputto, tvaṃ pana “dāso’’ti maññasī, kasmā naṃ ahaṃ “dāso’’ti kathessāmīti.

Idānissa yasaṃ vaṇṇentī āha –

59. “Yo brāhmaṇasahassāni, sadā bhojeti vīsatiṃ;
Okkākaputto bhaddante, tvaṃ nu dāsoti maññasī.
60. Yassa nāgasahassāni, sadā yojenti vīsatiṃ;
Okkākaputto bhaddante, tvaṃ nu dāsoti maññasī.
61. “Yassa assasahassāni, sadā yojenti vīsatiṃ;
Okkākaputto bhaddante, tvaṃ nu dāsoti maññasī.
62. “Yassa rathasahassāni, sadā yojenti vīsatiṃ;
Okkākaputto bhaddante, tvaṃ nu dāsoti maññasī;
Yassa usabhasahassāni, sadā yojenti vīsatiṃ;
Okkākaputto bhaddante, tvaṃ nu dāsoti maññasī.

63. “Yassa dhenusahassāni, sadā duhanti vīsatiṃ;
Okkākaputto bhaddante, tvaṃ nu dāsoti maññasī”’ti.

Evaṃ tāya pañcahi gāthāhi mahāsattassa yaso vaṇṇito. Athassā mātā “ayaṃ asambhitā kathaṃ katheti, addhā evameta”’nti saddahitvā rañño santikaṃ gantvā tamatthaṃ ārocesi. So vegena pabhāvatiyā santikaṃ gantvā “saccaṃ kira, amma, kusarājā idhāgato”’ti. “Āma tāta, ajjassa satta māsā atikkantā tava dhītānaṃ ālārikattaṃ karontassā”’ti. So tassā asaddahanto khujjaṃ pucchitvā yathābhūtaṃ sutvā dhītaraṃ garahanto gāthamāha –

64. “Taggha te dukkaṭaṃ bāle, yaṃ khattiyaṃ mahabbalaṃ;
Nāgaṃ maṇḍūkavaṇṇena, na taṃ akkhāsīdhāgata”’nti.

Tattha **tagghāti** ekamseneva.

So dhītaraṃ garahitvā vegena tassa santikaṃ gantvā katapaṭisanthāro añjaliṃ paggayha attano accayaṃ dassento gāthamāha –

65. “Aparādhaṃ mahārāja, tvaṃ no khama rathesabha;
Yaṃ taṃ aññātesena, nāññāsīmā idhāgata”’nti.

Taṃ sutvā mahāsatto “sacāhaṃ pharusāṃ vakkhāmi, idhevassa hadayaṃ phalissati, assāsessāmi na”’nti cintevā bhājanantare ʘhitova itaraṃ gāthamāha –

66. “Mādisassa na taṃ channaṃ, yohaṃ ālāriko bhava;
Tvaññeva me pasīdassu, natthi te deva dukkaṭa”’nti.

Rājā tassa santikā paṭisanthāraṃ labhitvā pāsādaṃ abhiruhitvā pabhāvatiṃ pakkosāpetvā khamāpanatthāya pesetuṃ gāthamāha –

67. “Gaccha bāle khamāpehi, kusarājaṃ mahabbalaṃ;
Khamāpito kuso rājā, so te dassati jīvita”’nti.

Sā pitu vacanaṃ sutvā bhaginīhi ceva paricārikāhi ca parivutā tassa santikaṃ agamāsi. Sopi kammakāra vesena ʘhitova tassā attano santikaṃ āgamaṇaṃ ñatvā “ajja pabhāvatiyā mānaṃ bhinditvā pādamūle naṃ kalale nipajjāpessāmi”’ti sabbaṃ attanā ābhataṃ udakaṃ chaḍḍetvā khalaṃ maṇḍalamattaṃ ʘhānaṃ madditvā ekakalalaṃ akāsi. Sā tassa santikaṃ gantvā tassa pādesu nipatitvā kalalapiṭṭhe nipannā taṃ khamāpesi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

68. “Pitussa vacanaṃ sutvā, devavaṇṇī pabhāvati;
Sirasā aggahī pāde, kusarājaṃ mahabbala”’nti.

Tattha **sirasāti** sirasā nipatitvā kusarājānaṃ pāde aggahesīti.

Gahetvā ca pana naṃ khamāpentī tisso gāthāyo abhāsi –

69. “Yāmā ratyo atikkantā, tāmā deva tayā vinā;
Vande te sirasā pāde, mā me kujjha rathesabha.

70. “Sabbāṃ te paṭijānāmi, mahārāja suṇohi me;
Na cāpi appiyaṃ tuyhaṃ, kareyyāmi ahaṃ puna.

71. “Evaṃ ce yācamānāya, vacanaṃ me na kāhasi;
Idāni maṃ tāto hantvā, khattiyānaṃ padassati”’ti.

Tattha **ratyoti** rattiyo. **Tāmāti** tā imā sabbāpi tayā vinā atikkantā. **Sabbāṃ te paṭijānāmīti**, mahārāja, ettakaṃ kālāṃ mayā tava appiyameva kataṃ, idaṃ te ahaṃ sabbaṃ paṭijānāmi, aparampi suṇohi me, ito paṭṭhāyāhaṃ puna tuyhaṃ appiyaṃ na karissāmi. **Evaṃ ceti** sace evaṃ yācamānāya mama tvaṃ vacanaṃ na karissasīti.

Taṃ sutvā rājā “sacāhaṃ ‘imaṃ tvañceva jānissasī’ ti vakkhāmi, hadayamassā phalissati, assāsessāmi na”’nti

cintetvā āha –

72. “Evaṃ te yācamānāya, kiṃ na kāhāmi te vaco;
Vikuddho tyasmi kalyāṇi, mā tvaṃ bhāyi pabhāvati.
73. “Sabbam te paṭijānāmi, rājaṇi suṇohi me;
Na cāpi appiyaṃ tuyhaṃ, kareyyāmi ahaṃ puna.
74. “Tava kāmā hi sussoṇi, pahu dukkhaṃ titikkhisam;
Bahum maddakulam hantvā, nayitum taṃ pabhāvati”ti.

Tattha **kiṃ na kāhāmi** kiṃkāraṇā tava vacanam na karissāmi. **Vikuddho tyasmīti** vikuddho nikkopo te asmim. **Sabbam teti** vikuddhabhāvaṇa idāni appiyakaraṇaṇa ubhayaṃ te idaṃ sabbameva paṭijānāmi. **Tava kāmāti** tava kāmena taṃ icchamāno. **Titikkhisanti** adhvāseṃ. **Bahum maddakulam hantvā nayitum tanti** bahumaddarājakulam hanitvā balakkārena taṃ netum samatthoti.

Atha so sakkassa devaraṇṇo paricārikaṃ viya taṃ attano paricārikaṃ disvā khattiyamānaṃ uppādetvā “mayi kira dharamāneyeva mama bhariyaṃ aññe gahetvā gamissantī”ti sīho viya rājaṇi vijambhamāno “sakalanagaravāsino me āgatabhāvaṃ jānantū”ti vagganto nadanto seḷento apphoṭento “idāni te jīvaggāhaṃ gahessāmi, rathādayo me yojentū”ti anantaram gāthamāha –

75. “Yojayantu rathe asse, nānācitte samāhite;
Atha dakkhatha me vegam, vidhamantassa sattavo”ti.

Tattha **nānācitteti** nānālaṅkāravacitteti. **Samāhite** asse sandhāya vuttaṃ, susikkhite nibbisevaneti attho. **Atha dakkhatha me veganti** atha me parakkamaṃ passissathāti.

Sattūnaṃ gaṇhanaṃ nāma mayhaṃ bhāro, gaccha tvaṃ nhatvā alaṅkaritvā pāsādaṃ āruhāti taṃ uyyojesi. Maddarājāpissa pariḥāraṇatthaṃ amacce paṇiṇi. Te tassa mahānasadvāreyeva sāṇiṃ parikkhipitvā kappake upaṭṭhapesum. So katamassukammo sīsamnāto sabbālaṅkārapaṭimaṇḍito amaccāḍhi parivuto “pāsādaṃ abhiruhissāmi”ti disā viloketvā apphoṭesi. Olokitaolokitaṭṭhānaṃ vikampi. So “idāni me parakkamaṃ passissathā”ti āha. Tamatthaṃ pakāsento sathā anantaram gāthamāha –

76. “Taṇca tattha udikkhiṃsu, raṇṇo maddassantepure;
Vijambhamānaṃ sīhamva, phoṭentaṃ diguṇaṃ bhujā”nti.

Tassattho – taṇca tattha vijambhantaṃ apphoṭentaṃ raṇṇo antepure vātapānāni vivaritvā itthiyo udikkhiṃsūti.

Athassa maddarājā kataṇṇeṇjakāraṇaṃ alaṅkatavaravāraṇaṃ pesesi. So samussitasetacchantaṃ hatthikkhandhaṃ āruya “pabhāvatiṃ ānethā”ti tampi pacchato nisīdāpetvā caturaṅginiyā senāya parivuto pācīnadvārena nikkhamitvā parasenaṃ oloketvā “ahaṃ kusarājā, jīvitatthikā urena nipajjantū”ti tikkhattum sīhanādaṃ naditvā sattumaddanaṃ akāsi. Tamatthaṃ pakāsento sathā āha –

77. “Hatthikkhandhaṇca āruya, āropetvā pabhāvatiṃ;
Saṅgāmaṃ otarivāna, sīhanādaṃ nadī kuso.
78. “Tassa taṃ nadato sutvā, sīhassevitare migā;
Khattiyā vipalāyimsu, kusasaddabhayaṭṭitā.
79. “Hatthārohā anīkaṭṭhā, rathikā pattikārakā;
Aññamaññassa chindanti, kusasaddabhayaṭṭitā.
80. “Tasmim saṅgāmasīasmim, passitvā haṭṭhamānaso;
Kusassa raṇṇo devindo, adā verocanaṃ maṇim.
81. “So taṃ vijjhivā saṅgāmaṃ, laddhā verocanaṃ maṇim;
Hatthikkhandhagato rājā, pāvekkhi nagaraṃ puraṃ.

82. “Jivaggāhaṃ gahetvāna, bandhitvā satta khattiye;
Sasurassūpanāmesī, ime te deva sattavo.
83. “Sabbeva te vasaṃ gatā, amittā vihatā tava;
Kāmaṃ karohi te tayā, muñca vā te hanassu vā”ti.

Tattha **vipalāyimsūti** satim paccupaṭṭhāpetuṃ asakkontā vipallatthacittā bhijjimsu. **Kusasaddabhayaṭṭitāti** kusarañño saddaṃ nissāya jātena bhayena upaddutā mūlḥacittā. **Aññamañña** **chindantīti** aññamaññaṃ chindanti maddanti. “Bhindimsū”tipi pāṭho. **Tasminti** evaṃ bodhisattassa saddasavaneneva saṅgāme bhinne tasmiṃ saṅgāmasīse taṃ mahāsattassa parakkamaṃ passivā tuṭṭhadayo sakko verocanaṃ nāma maṇikkhandhaṃ tassa adāsi. **Nagaraṃ puranti** nagarasankhātaṃ puraṃ. **Bandhitvāti** tesaññeva uttari sātakena pacchābāhaṃ bandhitvā. **Kāmaṃ karohi te tayāti** tvaṃ attano kāmaṃ icchaṃ ruciṃ karohi, ete hi tayā dāsā katāyevāti.

Rājā āha –

84. “Tuyheva sattavo ete, na hi te mayha sattavo;
Tvaññeva no mahārāja, muñca vā te hanassu vā”ti.

Tattha **tvaññeva noti**, mahārāja, tvaṃyeva amhākaṃ issaroti.

Evaṃ vutte mahāsatto “kiṃ imehi māritehi, mā tesam āgamaṇaṃ niratthakaṃ hotu, pabhāvatiyā kaniṭṭhā satta maddarājadhītarō atthi, tā nesaṃ dāpessāmī”ti cintetvā gāthamāha –

85. “Imā te dhītarō satta, devakaññūpamā subhā;
Dadāhi nesaṃ ekekaṃ, hontu jāmatāro tavā”ti.

Atha naṃ rājā āha –

86. “Amhākañceva tāsāñca, tvaṃ no sabbesamissaro;
Tvaññeva no mahārāja, dehi nesaṃ yadicchasi”ti.

Tattha **tvaṃ no sabbesanti**, mahārāja kusanarinda, kiṃ vadesi, tvaññeva etesañca sattanaṃ rājūnaṃ mamañca imāsañca sabbesaṃ no issaro. **Yadicchasi**ti yadi icchasi, yassa vā yaṃ dātuṃ icchasi, tassa taṃ dehīti.

Evaṃ vutte so tā sabbāpi alankārāpetvā ekekassa rañño ekekaṃ adāsi. Tamatthaṃ pakāsento satthā pañca gāthāyo abhāsi –

87. “Ekamekassa ekekaṃ, adā sīhassaro kuso;
Khattiyānaṃ tadā tesam, rañño maddassa dhītarō.
88. “Pīṇitā tena lābhena, tuṭṭhā sīhassare kuse;
Sakaraṭṭhāni pāyimsu, khattiyā satta tāvade.
89. “Pabhāvatiñca ādāya, maṇiṃ verocanaṃ subhaṃ;
Kusāvatiṃ kuso rājā, agamāsi mahabbalo.
90. “Tyassu ekarathe yantā, pavisantā kusāvatiṃ;
Samānā vaṇṇarūpena, nāññamaññātirocisuṃ.
91. “Mātā puttena saṃgacchi, ubhaya ca jayampatī;
Samaggā te tadā āsuṃ, phītaṃ dharaṇimāvasu”nti.

Tattha **pīṇitāti** santappitā. **Pāyimsūti** idāni appamattā bhavēyyāthāti kusanarindena ovaditā agamaṃsu. **Agamāsīti** katipāhaṃ vasitvā “amhākaṃ raṭṭhaṃ gamissāmā”ti sasuraṃ āpucchitvā gato. **Ekarathe yantāti** dvepi ekarathaṃ abhiruyha gacchantā. **Samānā vaṇṇarūpenāti** vaṇṇena ca rūpena ca samānā hutvā. **Nāññamaññātirocisuṃ** eko ekaṃ nātikkami. Maṇiratanānubhāvena kira mahāsatto abhirūpo ahoṣi suvaṇṇavaṇṇo sobhaggappatto, so kira pubbe paccekabuddhassa piṇḍapātanissandena buddhapaṭimākaraṇanissandena ca evaṃ tejavanto ahoṣi. **Samgacchīti** athassa mātā mahāsattassa āgamaṇaṃ sutvā nagare bheriṃ carāpetvā mahāsattassa

bahuṃ paṇṇākāraṃ ādāya paccuggamaṇaṃ katvā samāgacchi. Sopi mātārā saddhiṃyeva nagaraṃ padakkhiṇaṃ katvā sattāhaṃ chaṇakīlaṃ kīlītvā alaṅkatapāsādalaṃ abhiruhi. Tepi ubho jayampatikā samaggā ahesuṃ, tato paṭṭhāya yāvajīvaṃ samaggā sammodamānā phītaṃ dharaṇiṃ ajjhāvasiṃsūti.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā saccāni pakāsetvā jātakaṃ samodhānesi, saccapariyosāne ukkaṇṭhitabhikkhu sotāpattiphale paṭiṭṭhahi. Tadā mātāpitaro mahārājakulāni ahesuṃ, kaniṭṭho ānando, khujjā khujjuttarā, pabhāvati rāhulamātā, parisā buddhāparisā, kusarājā pana ahameva ahosinti.

Kusajātakavaṇṇanā paṭhamā.

[532] 2. Soṇanandajātakavaṇṇanā

Devatā nusi gandhabboti idaṃ satthā jetavane viharanto mātuposakabhikkhuṃ ārabba katesi. Vatthu **sāmajātaka** (jā. 2.22.296 ādayo) vatthusadisam. Tadā pana satthā “mā, bhikkhave, imaṃ bhikkhuṃ ujjhāyittha, porāṇakapaṇḍitā sakalajambudīpe rajjaṃ labhamānāpi taṃ aggahetvā mātāpitaro posiṃsuyevā”ti vatvā aṭṭhaṃ āhari.

Aṭṭhe bārāṇasī brahmavaḍḍhanaṃ nāma nagaraṃ ahoṣi. Tattha manojo nāma rājā rajjaṃ kāresi. Tattha aññātaro asītikotiṃvibhavo brāhmaṇamahāsālo aputtako ahoṣi. Tassa brāhmaṇī teneva “bhoti puttaṃ patthehī”ti vuttā patthesi. Atha bodhisatto brahmalokā cavitvā tassā kucchimiṃ paṭisandhiṃ gaṇhi, jātassa cassa “soṇakumāro”ti nāmaṃ kariṃsu. Tassa padasā gamanakāle aññopi satto brahmalokā cavitvā tassāyeva kucchimhi paṭisandhiṃ gaṇhi, tassa jātassa “nandakumāro”ti nāmaṃ kariṃsu. Tesam uggahitavedānaṃ sabbasippesu nipphattiṃ pattānaṃ vayappattānaṃ rūpasampadaṃ disvā brāhmaṇo brāhmaṇiṃ āmantetvā “bhoti puttaṃ soṇakumāraṃ gharabandhanaena bandhissāmā”ti āha. Sā “sādhū”ti sampatiṇchitvā puttassa tamatthaṃ ācikkhi. So “alaṃ, amma, mayhaṃ gharāvāsena, ahaṃ yāvajīvaṃ tumhe paṭijaggitvā tumhākaṃ accayena himavantaṃ pavisitvā pabbajissāmi”ti āha. Sā brāhmaṇassa etamatthaṃ ārocesi.

Te punappunaṃ kathentāpi tassa cittaṃ alabhivā nandakumāraṃ āmantetvā “tāta, tena hi tvaṃ kuṭumbaṃ paṭipajjāhī”ti vatvā “nāhaṃ bhātārā chaḍḍitakheḷaṃ sīsena ukkhipāmi, ahampi tumhākaṃ accayena bhātārāva saddhiṃ pabbajissāmi”ti vutte tesam vacanaṃ sutvā “ime dve evaṃ taruṇāva kāme pajahanti, kimaṅgaṃ pana mayaṃ, sabbeyeva pabbajissāmā”ti cintetvā, “tāta, kiṃ vo amhākaṃ accayena pabbajjāya, idāneva sabbe mayaṃ pabbajissāmā”ti rañño ārocetvā sabbaṃ dhaṇaṃ dānamukhe vissajjetvā dāsajanaṃ bhujissaṃ katvā nīṭinaṃ dātābbaṃuttakaṃ datvā cattāropi janā brahmavaḍḍhananagaraṃ nikkhamitvā himavantaṃ padese pañcapadumasañchannaṃ saraṃ nissāya ramaṇīye vanasaṇḍe assamaṃ māpetvā pabbajitvā tattha vasiṃsu. Ubhopi bhātaro mātāpitaro paṭijaggiṃsu, tesam pātova dantakaṭṭhaṇca mukhadhovanaṇca datvā paṇṇasālāṇca pariveṇaṇca sammajjitvā pānīyaṃ paribhojanīyaṃ upaṭṭhapetvā araññato madhuraphalāphalāni āharitvā mātāpitaro khādāpentī, uḥhena vā sītena vā vārinā nhāpentī, jaṭā sodhenti, pādaparikkammādīni tesam karonti.

Evaṃ addhāne gate nandapaṇḍito “mayā ābhataphalāphalāneva paṭhamaṃ mātāpitaro khādāpessāmi”ti purato gantvā hiyyo ca parahiyyo ca gahitaṭṭhānato yāni vā tāni vā pātova āharitvā mātāpitaro khādāpessi. Te tāni khādītva mukhaṃ vikkhāletvā uposathikā bhavanti. Soṇapaṇḍito pana dūraṃ gantvā madhuramadhurāni supakkasupakkāni āharitvā upanāmesi. Atha naṃ, “tāta, kaniṭṭhena te ābhātāni mayaṃ pātova khādītva uposathikā jātā, na idāni no attho”ti vadanti. Iti tassa phalāphalāni paribhogaṃ na labhanti vinassanti, punadivasesupi tathevāti. Evaṃ so pañcābhīññātāya dūraṃ gantvāpi āharati, te pana na khādanti.

Atha mahāsatto cintesi – “mātāpitaro me sukhumālā, nando ca yāni vā tāni vā apakkaduppakkāni phalāphalāni āharitvā khādāpeti, evaṃ sante ime na cīraṃ pavattissanti, vēressāmi na”nti. Atha naṃ so āmantetvā “nanda, ito paṭṭhāya phalāphalaṃ āharitvā mamāgamaṇaṃ paṭimānehi, ubhopi ekatova khādāpessāmā”ti āha. So evaṃ vuttepi attano puññaṃ paccāsīnto na tassa vacanamakāsi. Mahāsatto “nando mama vacanaṃ akaronto ayuttaṃ karotī, palāpessāmi naṃ, tato ekakova mātāpitaro paṭijaggissāmi”ti cintetvā “nanda, tvaṃ anovādako paṇḍitānaṃ vacanaṃ na karosi, ahaṃ jeṭṭho, mātāpitaro mameva bhāro, ahameva nesaṃ paṭijaggissāmi, tvaṃ idha vasitvaṃ na lacchasi, aññattha yāhī”ti tassa accharam pahari.

So tena palāpito tassa santike ṭhātuṃ asakkonto taṃ vanditvā mātāpitaro upasaṅkamtivā tamatthaṃ ārocetvā attano paṇṇasālaṃ pavisitvā kasiṇaṃ oloketvā taṃ divasameva pañca abhiññāyo aṭṭha samāpattiyo nibbattetvā cintesi – “ahaṃ sīnerupādato ratanavālukā āharitvā mama bhātu paṇṇasālāya pariveṇe okiritvā bhātaraṃ khamāpetuṃ pahomi, evampi na sobhissati, anotattato udakaṃ āharitvā mama bhātu paṇṇasālāya pariveṇe osiñcitvā bhātaraṃ khamāpetuṃ pahomi, evampi na sobhissati, sace me bhātaraṃ devatānaṃ vasena khamāpeyyaṃ, cattāro ca mahārājāno sakkaṇca ānetvā bhātaraṃ khamāpetuṃ pahomi, evampi na sobhissati, sakalajambudīpe manojaṃ aggarājānaṃ ādiṃ katvā rājāno ānetvā khamāpessāmi, evaṃ sante mama bhātu guṇo sakalajambudīpe avattharitvā

gamissati, candimasūriyo viya paññāyissatī”ti. So tāvadeva iddhiyā gantvā brahmavaḍḍhananagare tassa rañño nivesanadvāre otarivā t̥hito “eko kira vo tāpaso daṭṭhukāmo”ti rañño ārocāpesi. Rājā “kiṃ pabbajitassa mayā diṭṭhena, āhāratthāya āgato bhavissatī”ti bhattaṃ paṇiṇi, so bhattaṃ na icchi. Taṇḍulaṃ paṇiṇi, taṇḍulaṃ na icchi. Vatthāni paṇiṇi, vatthāni na icchi. Tambūlaṃ paṇiṇi, tambūlaṃ na icchi. Athassa santike dūtaṃ pesesi, “kimatthaṃ āgatosī”ti. So dūtena puṭṭho “rājānaṃ upaṭṭhahituṃ āgatomhī”ti āha. Rājā taṃ sutvā “bahū mama upaṭṭhākā, attanova tāpasadhammaṃ karotū”ti pesesi. So taṃ sutvā “ahaṃ tumhākaṃ attano balena sakalajambudīpe rajjaṃ gahetvā dassāmī”ti āha.

Taṃ sutvā rājā cintesi – “pabbajitā nāma paṇḍitā, kiñci upāyaṃ jānissantī”ti taṃ pakkosāpetvā āsane nisīdāpetvā vanditvā “bhante, tumhe kira mayhaṃ sakalajambudīparajjaṃ gahetvā dassathā”ti pucchi. “Āma mahārājā”ti. “Kathaṃ gaṇhissathā”ti? “Mahārāja, antamaso khuddakamakkhikāya pivanamattampi lohitam kassaci anuppādetvā tava dhanacchedaṃ akatvā attano iddhiyāva gahetvā dassāmi, apica kevalaṃ papañcaṃ akatvā ajjeva nikkhamituṃ vaṭṭatī”ti. So tassa vacanaṃ saddahitvā senāngaparivuto nagarā nikkhami. Sace senāya uṇhaṃ hoti, nandapaṇḍito attano iddhiyā chāyaṃ katvā sītaṃ karoti, deve vassante senāya upari vassituṃ na deti, sītaṃ vā uṇhaṃ vā vāreti, magge khāṇukaṇṭakādayo sabbaparissaye antaradhāpeti, maggaṃ kasiṇamaṇḍalaṃ viya samaṃ katvā sayam ākāse cammakhaṇḍaṃ pattharivā pallaṅkena nisinnō senāya parivuto gacchati.

Evam senaṃ ādāya paṭhamam kosalaratthaṃ gantvā nagarassāvidūre khandhāvāraṃ nivāsāpetvā “yuddham vā no detu setacchattaṃ vā”ti kosalarañño dūtaṃ pāhesi. So kujjhitvā “kiṃ ahaṃ na rājā”ti “yuddham dammi”ti senāya purakkhato nikkhami. Dve senā yujjhituṃ ārabhiṃsu. Nandapaṇḍito dvinnampi antare attano nisīdanaṃ ajinacammaṃ mahantaṃ katvā pasāretvā dvīhipi senāhi khittasare cammeneva sampaṭicchi. Ekasenāyapi koci kaṇḍena viddho nāma natthi, hatthagatānaṃ pana kaṇḍānaṃ khayena dvepi senā nirussāhā aṭṭhaṃsu. Nandapaṇḍito manojarājassa santikaṃ gantvā “mā bhāyi, mahārājā”ti assāsetvā kosalassa santikaṃ gantvā “mahārāja, mā bhāyi, natthi te paripantho, tava rajjaṃ taveva bhavissati, kevalaṃ manojarañño vasavattī hohī”ti āha. So tassa saddahitvā “sādhū”ti sampaṭicchi. Atha naṃ manojassa santikaṃ netvā “mahārāja, kosalarājā te vase vattati, imassa rajjaṃ imasseva hotū”ti āha. So “sādhū”ti sampaṭicchitvā taṃ attano vase vattetvā dve senā ādāya aṅgaratthaṃ gantvā aṅgaṃ gahetvā tato magadharaṭṭhanti etenupāyena sakalajambudīpe rājāno attano vase vattetvā tato tehi parivuto brahmavaḍḍhananagaremeva gato. Rajjaṃ gaṇhanto panesa sattannaṃ samvaccharānaṃ upari sattadivasādhikehi sattamāsehi gaṇhi. So ekekarājadhānito nānappakāraṃ khajjabhojanaṃ āharāpetvā ekasatarājāno gahetvā tehi saddhim sattaḥaṃ mahāpānaṃ pivi.

Nandapaṇḍito “yāva rājā sattāhaṃ issariyasukhaṃ anubhoti, tāvassa attānaṃ na dassessāmī”ti uttarakurumhi piṇḍāya caritvā himavante kañcanaguhādvāre sattāhaṃ vasi. Manojopi sattame divase attano mahantaṃ sirivibhavaṃ oloketvā “ayaṃ yaso na mayhaṃ mātāpitūhi, na aññehi dinno, nandatāpasam nissāya uppanno, taṃ kho pana me apassantassa ajja sattamo divaso, kahaṃ nu kho me yasadāyako”ti nandapaṇḍitaṃ sari. So tassa anussaraṇabhāvaṃ ṇatvā āgantvā purato ākāse aṭṭhāsī. Rājā taṃ disvā cintesi – “ahaṃ imassa tāpasassa devatābhāvaṃ vā manussabhāvaṃ vā na jānāmi, sace esa manusso bhavye, sakalajambudīparajjaṃ etasseva dassāmi. Atha devo, sakkāramassa karissāmī”ti. So taṃ vīmaṃsanto paṭhamam gāthamāha –

92. “Devatā nuti gandhabbo, adu sakko purindado;
Manussabhūto iddhimā, kathaṃ jānemu taṃ maya”nti.

So tassa vacanaṃ sutvā sabhāvameva kathento dutiyaṃ gāthamāha –

93. “Nāpi devo na gandhabbo, nāpi sakko purindado;
Manussabhūto iddhimā, evaṃ jānāhi bhāradhā”ti.

Tattha **bhāradhā**ti raṭṭhabhāradhāritāya naṃ evaṃ ālapati.

Taṃ sutvā rājā “manussabhūto kirāyaṃ mayhaṃ evaṃ bahupakāro, mahantena yasena naṃ santappessāmī”ti cintetvā āha –

94. “Katarūpamidaṃ bhoto, veyyāvaccam anappakam;
Devamhi vassamānamhi, anovassam bhavam akā.

95. “Tato vātātape ghore, sītacchāyaṃ bhavam akā;
Tato amittamajjhesu, saratānaṃ bhavam akā.

96. “Tato phītāni raṭṭhāni, vasino te bhavaṃ akā;
Tato ekasataṃ khatye, anuyante bhavaṃ akā.
97. “Patītāssu mayaṃ bhoto, vada taṃ bhañjamicchasi;
Hatthiyānaṃ assarathaṃ, nāriyo ca alaṅkatā;
Nivesanāni rammāni, mayaṃ bhoto dadāmase.
98. “Atha vaṅge vā magadhe, mayaṃ bhoto dadāmase;
Atha vā assakāvantī, sumanā damma te mayaṃ.
99. “Upaḍḍhaṃ vāpi rajjassa, mayaṃ bhoto dadāmase;
Sace te attho rajjena, anusāsa yadicchasi’”ti.

Tattha **katarūpamidanti** katasabhāvaṃ. **Veyyāvaccanti** kāyaveyyāvaticakammaṃ. **Anovassanti** avassaṃ, yathā devo na vassati, tathā katanti attho. **Sītaccāyanti** sītalaṃ chāyaṃ. **Vasino teti** te raṭṭhavāsino amhākaṃ vasavattino. **Khatyeti** khattiyē, aṭṭhakathāyaṃ pana ayameva pāṭho. **Patītāssu mayanti** tuṭṭhā mayaṃ. **Vada taṃ bhañjamicchasi** **bhañjanti** ratanassetāṃ nāmaṃ, varaṃ te dadāmi, yaṃ ratanaṃ icchasi, taṃ vadehīti attho. **“Hatthiyāna”ntiādīhi sarūpato taṃ taṃ ratanaṃ dasseti**. **Assakāvantī** assakaraṭṭhaṃ vā avantiraṭṭhaṃ vā. **Rajjenāti** sacepi te sakalajambudīparajjena attho, tampi te datvā ahaṃ phalakāvudhahattho tumhākaṃ rathassa purato gamissāmīti dīpeti. **Yadicchasi** etesu mayā vuttappakāresu yaṃ icchasi, taṃ anusāsa āṇāpehīti.

Taṃ sutvā nandapaṇḍito attano adhippāyaṃ āvikaronto āha –

100. “Na me atthopi rajjena, nagarena dhanena vā;
Athopi janapadena, attho mayhaṃ na vijjati’”ti.

“Sace te mayi sineho atthi, ekaṃ me vacanaṃ karohī’”ti vatvā gāthādvayamāha –

101. “Bhotova raṭṭhe vijite, araṅṅhe atthi assamo;
Pitā mayhaṃ janettī ca, ubho sammanti assame.
102. “Tesāhaṃ pubbācariyesu, puññaṃ na labhāmi kātave;
Bhavantaṃ ajjhāvaraṃ katvā, soṇaṃ yācemu saṃvara’”nti.

Tattha **raṭṭheti** rajje. **Vijiteti** āṇāpavattiṭṭhāne. **Assamoti** himavantāraṅṅhe eko assamo atthi. **Sammantīti** tasmim assame vasanti. **Tesāhanti** tesu ahaṃ. **Kātave**ti vattapaṭivattaphalāphalāharaṇasaṅkhātaṃ puññaṃ kātuṃ na labhāmi, bhātā me soṇapaṇḍito nāma mamekasmim aparādhe mā idha vasīti maṃ palāpesi. **Ajjhāvaranti** adhiāvaram te mayaṃ bhavantaṃ saparivāraṃ katvā soṇapaṇḍitaṃ saṃvaraṃ yācemu, āyatim saṃvaraṃ yācāmīti attho. “Yācemimaṃ vara’”ntipi pāṭho, mayaṃ tayā saddhim soṇaṃ yāceyyāma khamāpeyyāma, imaṃ varaṃ tava santikā gaṇhāmīti attho.

Atha naṃ rājā āha –

103. “Karomi te taṃ vacanaṃ, yaṃ maṃ bhaṇasi brāhmaṇa;
Etaṅca kho no akkhāhi, kīvanto hontu yācakā’”ti.

Tattha **karomīti** ahaṃ sakalajambudīparajjaṃ dadamāno ettakaṃ kiṃ na karissāmi, karomīti vadati. **Kīvantoti** kittakā.

Nandapaṇḍito āha –

104. “Parosataṃ jānapadā, mahāsālā ca brāhmaṇā;
Ime ca khattiyā sabbe, abhijātā yasassino;
Bhavaṅca rājā manojo, alaṃ hessanti yācakā’”ti.

Tattha **jānapadā**ti gahapatī. **Mahāsālā ca brāhmaṇā**ti sārappattā brāhmaṇā ca parosatāyeva. **Alaṃ hessantīti** pariyaṭṭā bhavissanti. **Yācakā**ti mamatthāya soṇapaṇḍitassa khamāpakā.

Atha naṃ rājā āha –

105. “Hatthī asse ca yojentu, ratham sannayha sārathi;
Ābandhanāni gaṇhātha, pādāsussārayaddhaje;
Assamaṃ taṃ gamissāmi, yattha sammati kosiyo”ti.

Tattha **yojentūti** hatthārohā hatthī, assārohā ca asse kappentu. **Ratham sannayha sārathīti** sammasārathi tvampi ratham sannayha. **Ābandhanānti** hatthiassarathesu ābandhitabbāni bhaṇḍāni ca gaṇhātha. **Pādāsussārayaddhaje** rathe ṭhapitadhajapādāsu dhaje ussārayantu ussāpentu. **Kosiyoti** yasmim assame kosiyagotto vasatīti.

106. “Tato ca rājā pāyāsi, senāya caturaṅginī;
Agamā assamaṃ rammaṃ, yattha sammati kosiyo”ti. – ayaṃ abhisambuddhagāthā;

Tattha **tato cāti**, bhikkhave, evaṃ vatvā tato so rājā ekasatakhattiye gahetvā mahatiyā senāya parivuto nandapaṇḍitaṃ purato katvā nagarā nikkhami. **Caturaṅgīnti** caturaṅginiyā senāya agamāsi, antaramagge vattamānopi avassaṃ gāmitāya evaṃ vutto. Catuvīsatiakkhobhaṇṣaṅkhātena balakāyena saddhiṃ maggaṃ paṭipannassa tassa nandapaṇḍito iddhānubhāvena aṭṭhusabhavitthataṃ maggaṃ samaṃ māpetvā ākāse cammakhaṇḍaṃ pattharivā tattha pallaṅkena nisīditvā senāya parivuto alaṅkatahatthikkhandhe nisīditvā gacchantena raññā saddhiṃ dhammayuttakathaṃ kathento sītaṇhādīparissaye vārento agamāsi.

Athassa assamaṃ pāpuṇanadvise soṇapaṇḍito “mama kaniṭṭhassa atirekasattamāsasattadivasādhikāni satta vassāni nikkhantassā”ti āvajjetvā “kahaṃ nu kho so etarahī”ti dibbena cakkhunā olokento “catuvīsatiakkhobhaṇṣaṅkharivārena saddhiṃ ekasatarājāno gahetvā mamaññeva khamāpetuṃ āgacchatī”ti disvā cintesi – “imehi rājūhi ceva parisāhi ca mama kaniṭṭhassa bahūni pāṭihāriyāni diṭṭhāni, mamānubhāvaṃ ajānitvā ‘ayaṃ kūṭajaṭilo attano pamāṇaṃ na jānāti, amhākaṃ ayyena saddhiṃ payojesī”ti maṃ vambhentā kathentā avīcīparāyaṇā bhavēyyuṃ, iddhipāṭihāriyaṃ nesaṃ dassessāmi”ti. So caturaṅgulamattena aṃsaṃ aphasantaṃ ākāse kājaṃ ṭhapetvā anotattato udakaṃ āharitūṃ rañño avidūre ākāseṇa pāyāsi. Nandapaṇḍito taṃ āgacchantaṃ disvā attānaṃ dassetuṃ avisahanto nisinnaṭṭhāneyeva antaradhāyitvā palāyitvā himavantaṃ pāvīsi. Manojarājā pana taṃ ramaṇīyena isivesena tathā āgacchantaṃ disvā gāthamāha –

107. “Kassa kādambayo kājo, vehāsaṃ caturaṅgulaṃ;
Aṃsaṃ asamphusaṃ eti, udahārāya gacchato”ti.

Tattha **kādambayoti** kadambarukkkhamayo. **Aṃsaṃ asamphusaṃ etīti** aṃsaṃ asamphusanto sayameva āgacchati. **Udahārāyāti** udakaṃ āharitūṃ gacchantassa kassa esa kājo evaṃ eti, ko nāma tvaṃ, kuto vā āgacchasīti.

Evaṃ vutte mahāsatto gāthādvayamāha –

108. “Ahaṃ soṇo mahārāja, tāpaso sahitabbato;
Bharāmi mātāpitaro, rattindivamatandito.

109. “Vane phalaṅca mūlaṅca, āharitvā disampati;
Posemi mātāpitaro, pubbe katamanussara”nti.

Tattha **sahitabbatoti** sahitavato sīlācārasampanno eko tāpaso ahanti vadati. **Bharāmiti** posemi. **Atanditoti** analaso hutvā. **Pubbe katamanussaranti** tehi pubbe kataṃ mayhaṃ guṇaṃ anussarantoti.

Taṃ sutvā rājā tena saddhiṃ vissāsaṃ kattukāmo anantaraṃ gāthamāha –

110. “Icchāma assamaṃ gantuṃ, yattha sammati kosiyo;
Maggaṃ no soṇa akkhāhi, yena gacchemu assama”nti.

Tattha **assamanti** tumhākaṃ assamapadaṃ.

Atha mahāsatto attano ānubhāvena assamapadagāmimaggaṃ māpetvā gāthamāha –

111. “Ayaṃ ekapadī rāja, yentaṃ megghasannibhaṃ;
Koviḷārehi sañchannaṃ, ettha sammati kosiyo”ti.

Tassattho – mahārāja, ayaṃ ekapadiko jaṅghamaggo, iminā gacchatha, yena disābhāgena etaṃ megghavaṇṇaṃ

supupphitakoviḷārasañchannaṃ vanaṃ dissati, ettha mama pitā kosiyaḡotto vasati, etassa so assamoti.

112. “Idaṃ vatvāna pakkāmi, taramāno mahāisi;
Vehāse antalikkhasmiṃ, anusāsivāna khattiye.
113. “Assamaṃ parimajjivā, paññāpetvāna āsanaṃ;
Paṇṇasālaṃ pavisitvā, pitaraṃ patibodhayi.
114. “Ime āyanti rājāno, abhijātā yasassino;
Assamā nikkhamitvāna, nisīda tvam mahāise.
115. “Tassa taṃ vacanaṃ sutvā, taramāno mahāisi;
Assamā nikkhamitvāna, sadvāramhi upāvisī”ti. – imā abhisambuddhagāthā;

Tattha **pakkāmī**ti anotattaṃ agamāsi. **Assamaṃ parimajjivā**ti, bhikkhave, so isi vegena anotattaṃ gantvā pānīyaṃ ādāya tesu rājūsu assamaṃ asampattesuyeva āgantvā pānīyaghaṭe pānīyamāḷake ṭhapetvā “mahājano pivissatī”ti vanakusumehi vāsetvā sammajjanaṃ ādāya assamaṃ sammajjivā paṇṇasāladvāre pitu āsanaṃ paññāpetvā pavisitvā pitaraṃ jānāpesīti attho. **Upāvisī**ti uccāsane nisīdi.

Bodhisattassa mātā pana tassa pacchato nīcaṭṭhāne ekamantaṃ nisīdi. Mahāsatto nīcāsane nisīdi. Nandapaṇḍitopi bodhisattassa anotattato pānīyaṃ ādāya assamaṃ āgatakāle rañño santikaṃ āgantvā assamassa avidūre khandhāvāraṃ nivāsesi. Atha rājā nhatvā sabbālaṅkārapaṭimaṇḍito ekasatarājaparivuto nandapaṇḍitaṃ gahetvā mahantena sirisobhaggena bodhisattaṃ khamāpetuṃ assamaṃ pāvisi. Atha naṃ tathā āgacchantaṃ bodhisattassa pitā disvā bodhisattaṃ pucchi, sopissa ācikkhi. Tamattaṃ pakāsento satthā āha –

116. “Taṅca disvāna āyantaṃ, jalantaṃriva tejasā;
Khatyasaṅghaparibyūḷhaṃ, kosiyo etadabravi.
117. “Kassa bherī mudiṅgā ca, saṅkhā paṇavadindimā;
Purato paṭipannāni, hāsayaṅtā rathesabhaṃ.
118. “Kassa kañcanaḡaṭṭena, puthunā vijjuvaṇṇinā;
Yuvā kalāpasannaddho, ko eti siriyā jalaṃ.
119. “Ukkāmukhapahaṭṭhaṃva, khadiraṅgārasannibhaṃ;
Mukhaṅca rucirā bhāti, ko eti siriyā jalaṃ.
120. “Kassa pagghitaṃ chattaṃ, sasalākaṃ manoramaṃ;
Ādiccamaṃsāvāraṃ, ko eti siriyā jalaṃ.
121. “Kassa aṅgaṃ pariḡgayha, vālabījanimuttamaṃ;
Caranti varapuññassa, hatthikkhandhena āyato.
122. “Kassa setāni chattaṅi, ājānīyā ca vammitā;
Samantā parikīrenti, ko eti siriyā jalaṃ.
123. “Kassa ekasataṃ khatyā, anuyantā yasassino;
Samantānupariyanti, ko eti siriyā jalaṃ.
124. “Hatthiassarathapatti, senā ca caturaṅginī;
Samantānupariyanti, ko eti siriyā jalaṃ.
125. “Kassesā mahatī senā, piṭṭhito anuvattati;
Akkhobhaṅi apariyanti, sāgarasseva ūmiyo.
126. “Rājābhiraḡā manojo, indova jayataṃ pati;
Nandassajjhāvāraṃ eti, assamaṃ brahmacāriṇaṃ.
127. “Tassesā mahatī senā, piṭṭhito anuvattati;

Akkhobhaṇī apariyantā, sāgarasseva ūmiyo’’ti.

Tattha **jalantaṃrivāti** jalantaṃ viya. **Paṭipannānīti** etāni tūriyāni kassa purato āgacchantīti attho. **Hāsayantāti** tosentā. **Kaṅcanapaṭṭenāti**, tāta, kassa kaṅcanamayena vijjuvaṇṇena uṇhīsapattēna nalāṭanto parikkhattoti pucchati. **Yuvāti** taruṇo. **Kalāpasannaddhoti** sannaddhasaratūṇīro. **Ukkāmukhapahaṭṭhaṃ vāti** kammārānaṃ uddhane pahaṭṭhaṃ suvaṇṇaṃ viya. **Khadiraṅgārasannibhanti** vītaccitakhadiraṅgāraṇaṃ. **Ādiccaramsāvarenaṇāti** ādiccaramsīnaṃ āvaraṇaṃ. **Āṅgaṃ pariggayhāti** āṅgaṃ pariggahetvā, sarīraṃ parikkhipitvāti attho. **Vālabījanimuttamanti** vālabījanaṃ uttamaṃ. **Carantīti** saṅcarantī. **Chattānīti** ājānīyapiṭṭhe nisinnānaṃ dhāritachattāni. **Parikīrentīti** tassa samantā sabbadisābhāgesu parikīrayanti. **Caturaṅginīti** etehi hatthiādīhi catūhi aṅgehi samannāgatā. **Akkhobhaṇīti** khobhetuṃ na sakkā. **Sāgarassevāti** sāgarassa ūmiyo viya apariyantā. **Rājābhiraṇīti** ekasatarājūnaṃ pūjito, tesam vā adhiko rājāti rājābhiraṇī. **Jayatam patīti** jayappattānaṃ tāvatimsānaṃ jeṭṭhako. **Ajjhāvaranti** mamaṃ khamāpanatthāya nandassa parisabhāvaṃ upagantvā eti.

Satthā āha –

128. “Anulittā candanena, kāsikuttamadhārino;
Sabbe pañjalikā hutvā, isīnaṃ ajjhupāgamu’’nti.

Tattha **isīnaṃ ajjhupāgamunti**, bhikkhave, sabbepe te rājāno surabhicandanena anulittā uttamakāsikavattadhārino sirasi patiṭṭhāpitaañjalī hutvā isīnaṃ santikaṃ upagatā.

Tato manojo rājā taṃ vanditvā ekamantaṃ nisinna paṭisanthāraṃ karonto gāthādvayamāha –

129. “Kacci nu bhoto kusalaṃ, kacci bhoto anāmayam;
Kacci uñchena yāpetha, kacci mūlaphalā bahū.

130. “Kacci ḍaṃsā makasā ca, appameva sarīsapā;
Vane vālamigākiṇṇe, kacci hiṃsā na vijjati’’ti.

Tato paraṃ ubhinnaṃ tesam vacanaṃ paṭivacanasena kathitagāthā honti –

131. “Kusalañceva no rāja, atho rāja anāmayam;
Atho uñchena yāpema, atho mūlaphalā bahū.

132. “Atho ḍaṃsā makasā ca, appameva sarīsapā;
Vane vālamigākiṇṇe, hiṃsā mayhaṃ na vijjati.

133. “Bahūni vassapūgāni, assame sammataṃ idha;
Nābhijānāmi uppannaṃ, ābādhaṃ amanoramaṃ.

134. “Svāgataṃ te mahārāja, atho te adurāgataṃ;
Issarosi anuppatto, yaṃ idhatthi pavedaya.

135. “Tindukāni piyālāni, madhuke kāsumāriyo;
Phalāni khuddakappāni, bhuñja rāja varaṃ varaṃ.

136. “Idampi pānīyaṃ sītaṃ, ābhatam girigabbharā;
Tato piva mahārāja, sace tvam abhikaṅkhasi.

137. “Paṭiggahitaṃ yaṃ dinnam, sabbassa agghiyaṃ kataṃ;
Nandassāpi nisāmetha, vacanaṃ so pavakkhati.

138. “Ajjhāvaramhā nandassa, bhoto santikamāgatā;
Suṇātu bhavaṃ vacanaṃ, nandassa parisāya cā’’ti.

Imā yebhuyyena pākātasambandhāyeva, yaṃ panettha apākātaṃ, tadeva vakkhāma. **Pavedayāti** yaṃ imasmiṃ ṭhāne tava abhirucitaṃ atthi, taṃ no kathehīti vadati. **Khuddakappānīti** etāni nānārukkaphalāni khuddakamadhuṭṭhāgāni madhurāni. **Varaṃ varanti** ito uttamuttamaṃ gahetvā bhuñja. **Girigabbharāti** anotattato.

Sabbassa agghiyanti yena mayaṃ āpucchitā, taṃ amhehi paṭiggahitaṃ nāma tumhehi ca dinnameva nāma, ettāvataṃ imassa janassa sabbassa agghiyaṃ tumhehi kataṃ. **Nandassāpīti** amhākaṃ tāva sabbaṃ kataṃ, idāni pana nandapaṇḍito kiñci vattukāmo, tassapi tāva vacanaṃ suṇātha. **Ajjhāvaramhāti** mayañhi na aññena kamma āgatā, nandassa pana parisā hutvā tumhākaṃ khamāpanatthāya āgatāti vadati. **Bhavanti** bhavaṃ soṇapaṇḍito suṇātu.

Evam vutte nandapaṇḍito uṭṭhāyāsanaṃ mātāpitaro ca bhātarañca vanditvā sakaparisāya saddhiṃ sallapanto āha –

139. “Parosataṃ jānapadā, mahāsālā ca brāhmaṇā;
Ime ca khattiyā sabbe, abhijātā yasassino;
Bhavañca rājā manojo, anumaññantu me vaco.
140. “Ye ca santi samītāro, yakkhāni idha massame;
Araññe bhūtabhabyāni, suṇantu vacanaṃ mama.
141. “Namo katvāna bhūtānaṃ, isiṃ vakkhāmi subbataṃ;
So tyāhaṃ dakkhiṇā bāhu, tava kosiya sammato.
142. “Pitaraṃ me janettiñca, bhattukāmassa me sato;
Vīra puññamidaṃ ṭhānaṃ, mā maṃ kosiya vāraya.
143. “Sabbhi hetamaṃ upaṇñātaṃ, mametaṃ upanissaja;
Uṭṭhānapāricariyāya, dīgharattaṃ tayā kataṃ;
Dhātāpitūsu puññāni, mama lokadado bhava.
144. “Tatheva santi manujā, dhamme dhammapadaṃ vidū;
Maggo saggassa lokassa, yathā jānāsi tvaṃ ise.
145. “Uṭṭhānapāricariyāya, mātāpitusukhāvahaṃ;
Tamaṃ maṃ puññā nivāreti, ariyamaggāvaro nara’’ti.

Tattha **anumaññantūti** anubujjhantu, sādhukaṃ sutvā paccakkhaṃ karontūti attho. **Samītāro**ti samāgatā. **Araññe bhūtabhabyāni**ti asmiṃ himavantāraññe yāni bhūtāni ceva vuḍḍhimariyādappattāni bhabyāni ca taruṇadevatāni, tānipi sabbāni mama vacanaṃ suṇantūti attho. “**Namo katvāna**’’ti idaṃ so parisāya saññaṃ datvā tasmīṃ vanasaṇḍe nibbattadevatānaṃ namakkāraṃ katvā āha. Tassattho – ajja bahūhi devatāhi mama bhātikassa dhammakathāsavanatthaṃ āgatāhi bhavitabbaṃ, ahaṃ vo namakkāro, tumhepi mayhaṃ sahāyā hothāti. So devatānaṃ añjaliṃ paggahetvā parisāṃ jānāpetvā “**isiṃ vakkhāmi**’’tiādimāha. Tattha **isinti** soṇapaṇḍitaṃ sandhāya vadati. **Sammato**ti bhātaro nāma aṅgasamā honti, tasmā so te ahaṃ dakkhiṇā bāhūti sammato. Tena me khamitūṃ arahathāti dīpeti.

Vīrati vīriyavanta mahāparakkama. **Puññamidaṃ ṭhānanti** idaṃ mātāpituupattānaṃ nāma puññaṃ saggasaṃvattanikakāraṇaṃ, taṃ karontaṃ maṃ mā vārayāti vadati. **Sabbhi hetanti** etañhi mātāpituupattānaṃ nāma paṇḍitehi **upaṇñātaṃ** upagantvā nātañceva vaṇṇitañca. **Mametaṃ upanissajāti** idaṃ tvaṃ mayhaṃ nissaja vissajjehi dehi. **Uṭṭhānapāricariyāyāti** uṭṭhānena ca pāricariyāya ca. **Katanti** dīgharattaṃ tayā kusalaṃ kataṃ. **Puññāni**ti idāni ahaṃ mātāpitūsu puññāni kattukāmo. **Mama lokadadoti** tassa mama tvaṃ saggalokadado hoti, ahañhi tesam vattaṃ upattānaṃ katvā devaloke aparimāṇaṃ yasaṃ labhissāmi, tassa me tvaṃ dāyako hothāti vadati.

Tathevāti yathā tvaṃ jānāsi, theveva aññepi manujā imissaṃ parisāyaṃ santi, te nānappakāre dhamme idaṃ jeṭṭhāpacāyikabhāvasaṅkhātāṃ dhammakotṭhāsaṃ vadanti. Kinti? **Maggo saggassa lokassāti**. **Sukhāvahanti** uṭṭhānena ca pāricariyāya ca mātāpitūnaṃ sukhāvahaṃ. **Tamaṃ manti** taṃ maṃ evaṃ sammāpaṭipannampi bhātā soṇapaṇḍito tamhā puññā abhivāreti. **Ariyamaggāvaroti** so evaṃ vārento ayaṃ nara mama piyadassanātāya ariyasāṅkhātassa vedalokassa maggāvaraṇo nāma hotīti.

Evam nandapaṇḍitena vutte mahāsatto “imassa tāva tumhehi vacanaṃ sutam, idāni mamapi suṇāthā’’ti sāvento āha –

146. “Suṇantu bhonto vacanaṃ, bhāturajjhāvarā mama;
Kulavaṃsaṃ mahārāja, porāṇaṃ parihāpayam;
Adhammacārī jeṭṭhesu, nirayaṃ sopapajjati.

147. “Ye ca dhammassa kusalā, porāṇassa disampati;
Cārittēna ca sampannā, na te gacchanti duggatiṃ.
148. “Mātā pitā ca bhātā ca, bhaginī ñāti bandhavā;
Sabbe jeṭṭhassa te bhārā, evaṃ jānāhi bhāradha.
149. “Ādiyitvā garuṃ bhāraṃ, nāviko viya ussahe;
Dhammañca nappamajjāmi, jeṭṭho casmi rathesabhā”ti.

Tattha **bhāturajjhāvarā**ti mama bhātu parisā hutvā āgatā bhonto sabbepi rājāno mamapi tāva vacanaṃ suṇantu. **Parihāpayanti** parihāpento. **Dhammassā**ti jeṭṭhāpacāyanadhammassa paveṇīdhammassa. **Kusalā**ti chekā. **Cārittēna cāti** ācārasīlena sampannā. **Bhārā**ti sabbe ete jeṭṭhena vahitabbā paṭijaggitabbāti tassa bhārā nāma. **Nāviko viyāti** yathā nāvāya garuṃ bhāraṃ ādiyitvā samuddamajje nāvaṃ sotthinā netuṃ nāviko ussaheti vāyamati, saha nāvāya sabbabhaṇḍaṇca jano ca tasseva bhāro hoti, tathā mameva sabbe ñātakā bhāroti, ahañca te ussahāmi paṭijaggituṃ sakkomi, tañca jeṭṭhāpacāyanadhammaṃ nappamajjāmi, na kevalaṇca etesaññeva, sakalassapi lokassa jeṭṭho ca asmi, tasmā ahameva saddhiṃ nandena paṭijaggituṃ yuttoti.

Taṃ sutvā sabbepi te rājāno attamanā hutvā “jeṭṭhabhātikassa kira avasesā bhārāti ajja amhehi ñāta”nti nandapaṇḍitaṃ pahāya mahāsattaṃ sannissitā hutvā tassa thutiṃ karontā dve gāthā abhāsimsu –

150. “Adhigamā tame ñāṇaṃ, jālaṃva jātavedato;
Evameva no bhavaṃ dhammaṃ, kosiyo pavidam̐sayi.
151. “Yathā udayamādicco, vāsudevo pabhaṅkaro;
Pāṇīnaṃ pavidam̐seti, rūpaṃ kalyāṇapāpakam̐;
Evameva no bhavaṃ dhammaṃ, kosiyo pavidam̐sayī”ti.

Tattha **adhigamā**ti mayaṃ ito pubbe jeṭṭhāpacāyanadhammapaṭicchādake tame vattamānā na jānāma, ajja jātavedato jālaṃva ñāṇaṃ adhigatā. **Evameva noti** yathā mahandhakāre pabbatamatthake jalito jātavedo samantā ālokaṃ pharanto rūpāni dasseti, tathā no bhavaṃ kosiyaḡotto dhammaṃ pavidam̐sayīti attho. **Vāsudevoti** vasudevo vasujotano, dhanapakāsanoti attho.

Iti mahāsatto ettakaṃ kālaṃ nandapaṇḍitassa pāṭihāriyāni disvā tasmim̐ pasannacitte te rājāno ñāṇabalena tasmim̐ pasādaṃ bhinditvā attano kathaṃ gāhāpetvā sabbeva attano mukhaṃ ullokite akāsi. Atha nandapaṇḍito “bhātā me paṇḍito byatto dhammakathiko sabbepime rājāno bhinditvā attano pakkhe kari, ṭhapetvā imaṃ añño mayhaṃ paṭisaraṇaṃ natthi, imameva yācissāmī”ti cintetvā gāthamāha –

152. “Evaṃ me yācamānassa, añjaliṃ nāvabujjhatha;
Tava baddhacaro hessaṃ, vuṭṭhito paricārako”ti.

Tassatthā – sace tumhe mama evaṃ yācamānassa khamāpanatthāya paggahitaṃ añjaliṃ nāvabujjhatha na paṭiggaṇhatha, tumheva mātāpitaro upaṭṭhahatha, ahaṃ pana tumhākaṃ baddhacaro veyyāvaccakaro hessaṃ, rattindīvaṃ analasabhāvena vuṭṭhito paricārako ahaṃ tumhe paṭijaggissāmīti.

Mahāsattassa pakatiyāpi nandapaṇḍite doso vā veraṃ vā natthi, atihaddhaṃ vacanaṃ kathentassa panassa mānahāpanatthaṃ niggahavasena tathā katvā idānissa vacanaṃ sutvā tuṭṭhacitto tasmim̐ pasādaṃ uppādetvā “idāni te khamāmi, mātāpitaro ca paṭijaggituṃ labhissasi”ti tassa guṇaṃ pakāseno āha –

153. “Addhā nanda vijānāsi, saddhammaṃ sabbhi desitaṃ;
Ariyo ariyasamācāro, bālhaṃ tvaṃ mama ruccasi.
154. “Bhavantaṃ vadāmi bhotiñca, suṇātha vacanaṃ mama;
Nāyaṃ bhāro bhāramato, ahu mayhaṃ kudācanaṃ.
155. “Taṃ maṃ upaṭṭhitaṃ santaṃ, mātāpitu sukhāvahaṃ;
Nando ajjhāvaraṃ katvā, upaṭṭhānāya yācati.
156. “Yo ve icchati kāmēna, santānaṃ brahmacāriṇaṃ;

Nandaṃ vo varatha eko, kaṃ nando upatiṭṭhatū’’ti.

Tattha **ariyoti** sundaro. **Ariyasamācāro**ti sundarasamācāropi jāto. **Bāḷhanti** idāni tvaṃ mama ativiya ruccasi. **Suṇāthā**ti amma tātā tumhe mama vacanaṃ suṇātha. **Nāyaṃ bhāro**ti ayaṃ tumhākaṃ paṭijaggaṇabhāro na kadāci mama bhāramato ahu. **Taṃ manti** taṃ bhāroti amaññitvāva maṃ tumhe upaṭṭhitaṃ samānaṃ. **Upaṭṭhānāya yācatī**ti tumhe upaṭṭhātuṃ maṃ yācati. **Yo ve icchatī**ti mayhañhi tvaṃ me mātaraṃ vā pīturaṃ vā upaṭṭhahāti vattuṃ na yuttaṃ, tumhākaṃ pana santānaṃ brahmacārīnaṃ yo eko icchati, taṃ vadāmi kāmena **nandaṃ vo varatha**, taṃ mama kaniṭṭhaṃ nandaṃ rocetha, tumhesu kaṃ esa upaṭṭhātu, ubhopi hi mayaṃ tumhākaṃ puttāyevatī.

Athassa mātā āsanā vuṭṭhāya, ‘‘tāta soṇapaṇḍita, cirappavuttho te kaniṭṭho, evaṃ cirāgatampi taṃ yācituṃ na visahāmi, mayañhi taṃ nissitā, idāni pana tayā anuññātā ahaṃ etaṃ brahmacārīnaṃ bāhāhi upagūhitvā sīse upasiṅghāyituṃ labheyya’’nti imamatthaṃ pakāsenti gāthamāha –

157. ‘‘Tayā tātā anuññātā, soṇa taṃ nissitā mayaṃ;
Upaghātuṃ labhe nandaṃ, muddhani brahmacārīna’’nti.

Atha mahāsatto ‘‘tena hi, amma, anujānāmi, tvaṃ gaccha, puttaṃ nandaṃ āliṅgitvā sīse ghāyitvā cumbitvā tava hadaye sokaṃ nibbāpehi’’ti āha. Sā tassa santikaṃ gantvā nandapaṇḍitaṃ parisamajjheyyeva āliṅgitvā sīsaṃ ghāyitvā cumbitvā hadaye sokaṃ nibbāpetvā mahāsattena saddhiṃ sallapantī āha –

158. ‘‘Assatthasseva taruṇaṃ, pavāḷaṃ māluteritaṃ;
Cirassaṃ nandaṃ disvāna, hadayaṃ me pavedhati.

159. ‘‘Yadā suttāpi supine, nandaṃ passāmi āgataṃ;
Udaggā sumanā homi, nando no āgato ayaṃ.

160. ‘‘Yadā ca paṭibujjhivā, nandaṃ passāmi nāgataṃ;
Bhiyyo āvisatī soko, domanassañcanappakaṃ.

161. ‘‘Sāhaṃ ajja cirassampi, nandaṃ passāmi āgataṃ;
Bhattucca mayhañca piyo, nando no pāvisī gharaṃ.

162. ‘‘Pitupi nando suppiyo, yaṃ nando nappavase gharā;
Labhatū tāta nando taṃ, maṃ nando upatiṭṭhatū’’ti.

Tattha **māluteritanti** yathā vātāhataṃ assatthassa pallavaṃ kampaṭi, evaṃ cirassaṃ nandaṃ disvā ajja mama hadayaṃ kampaṭitī vadati. **Suttā**ti, tāta soṇa, yadāhaṃ suttāpi supine nandaṃ āgataṃ passāmi, tadāpi udaggā homi. **Bhattuccā**ti sāmikassa ca me mayhañca piyo. **Nando no pāvisī gharanti**, tāta, putto no nando pañnasālaṃ pavisatu. **Yanti** yasmā pitupi suṭṭhu piyo, tasmā puna imahā gharā na vippavaseyya. **Nando tanti**, tāta, nando yaṃ icchati, taṃ labhatu. **Maṃ nandoti**, tāta soṇa, tava pīturaṃ tvaṃ upaṭṭhaha, maṃ nando upaṭṭhātu.

Mahāsatto ‘‘evaṃ hotū’’ti mātu vacanaṃ sampaṭicchitvā ‘‘nanda, tayā jeṭṭhakakoṭṭhāso laddho, mātā nāma atigūṇakārīkā, appamatto hutvā paṭijaggeyyāsī’’ti ovaditvā mātu guṇaṃ pakāsento dve gāthā abhāsī –

163. ‘‘Anukampikā patiṭṭhā ca, pubbe rasadadī ca no;
Maggo saggassa lokassa, mātā taṃ varate ise.

164. ‘‘Pubbe rasadadī gottī, mātā puññūpasamhitā;
Maggo saggassa lokassa, mātā taṃ varate ise’’ti.

Tattha **anukampikā**ti muduhadayā. **Pubbe rasadadī**ti paṭhamameva attano khīrasaṅkhātassa rasassa dāyikā. **Mātā tanti** mama mātā maṃ na icchati, taṃ varati icchati. **Gottī**ti gopāyikā. **Puññūpasamhitā**ti puññūpanissitā puññadāyikā.

Evaṃ mahāsatto dvīhi gāthāhi mātu guṇaṃ kathetvā punāgantvā tassā āsane nisinnakāle ‘‘nanda, tvaṃ dukkarakārīkaṃ mātaraṃ labhasi, ubhopi mayaṃ mātaraṃ dukkhena samvaḍḍhitā, taṃ idāni tvaṃ appamatto paṭijaggāhi, amadhurāni phalāphalāni mā khādāpehi’’ti vatvā parisamajjheyyeva mātu dukkarakārīkataṃ pakāsento āha –

165. “Ākañkhamānā puttaphalaṃ, devatāya namassati;
Nakkhattāni ca pucchati, utusaṃvaccharāni ca.
166. “Tassā utumhi nhātāya, hoti gabbhassa vakkamo;
Tena dohaḷinī hoti, suhadā tena vuccati.
167. “Saṃvaccharaṃ vā ūnaṃ vā, pariharitvā vijāyati;
Tena sā janayantīti, janetti tena vuccati.
168. “Thanakhīrena gītena, aṅgapāvuraṇena ca;
Rodantaṃ puttaṃ toseti, tosentī tena vuccati.
169. “Tato vātātape ghore, mamaṃ katvā udikkhati;
Dāraṃ appajānantaṃ, posentī tena vuccati.
170. “Yañca mātudhanaṃ hoti, yañca hoti pituddhanaṃ;
Ubhayampetassa gopeti, api puttassa no siyā.
171. “Evaṃ putta aduṃ putta, iti mātā vihaññati;
Pamattaṃ paradāresu, nisīthe pattayobbane;
Sāyaṃ puttaṃ anāyantaṃ, iti mātā vihaññati.
172. “Evaṃ kicchā bhato poso, mātu aparicārako;
Mātari micchā caritvāna, nirayaṃ sopapajjati.
173. “Evaṃ kicchā bhato poso, pitu aparicārako;
Pitari micchā caritvāna, nirayaṃ sopapajjati.
174. “Dhanāpi dhanakāmānaṃ, nassati iti me suttaṃ;
Mātaraṃ aparicaritvāna, kicchaṃ vā so nigacchati.
175. “Dhanāpi dhanakāmānaṃ, nassati iti me suttaṃ;
Pitaraṃ aparicaritvāna, kicchaṃ vā so nigacchati.
176. “Ānando ca pamodo ca, sadā hasitakīḷitaṃ;
Mātaraṃ paricaritvāna, labbhametaṃ vijānato.
177. “Ānando ca pamodo ca, sadā hasitakīḷitaṃ;
Pitaraṃ paricaritvāna, labbhametaṃ vijānato.
178. “Dānañca piyavācā ca, atthacariyā ca yā idha;
Samānattatā ca dhammesu, tattha tattha yathārahaṃ;
Ete kho saṅgahā loke, rathassāṅīva yāyato.
179. “Ete ca saṅgahā nāssu, na mātā puttakāraṇā;
Labhetha mānaṃ pūjaṃ vā, pitā vā puttakāraṇā.
180. “Yasmā ca saṅgahā ete, sammapekkhanti paṇḍitā;
Tasmā mahattaṃ papponti, pāsamsā ca bhavanti te.
181. “Brahmāti mātāpitaro, pubbācariyāti vuccare;
Āhuneyyā ca puttānaṃ, pajāya anukampakā.
182. “Tasmā hi ne namasseyya, sakkareyya ca paṇḍito;
Annena atho pānena, vatthena sayanena ca;
Ucchādanena nhāpanena, pādānaṃ dhovanena ca.
183. “Tāya naṃ pāricariyāya, mātāpitūsu paṇḍitā;
Idheva naṃ pasamsanti, pecca sagge pamodati’ ti.

Tattha **puttaphalanti** puttasaṅkhātama phalaṃ. **Devatāya namassatīti** “putto me uppajjātū”ti devatāya namakkāraṃ karoti āyāceti. **Pucchati** “katarena nakkhattena jāto putto dīghāyuko hoti, katarena appāyuko”ti evaṃ nakkhattāni ca pucchati. **Utusamvaccharāni cāti** “channaṃ utuṇaṃ katarasmim utumhi jāto dīghāyuko hoti, katarasmim utumhi appāyuko, kativassāya vā mātuyā jāto putto dīghāyuko hoti, kativassāya appāyuko”ti evaṃ utusamvaccharāni ca pucchati. **Utumhi nhātāyāti** pupphe uppanne utumhi nhātāya. **Vokkamoti** tiṇṇaṃ sannipātā gabbhāvakkanti hoti, kucchiyaṃ gabbho paṭiṭṭhāti. **Tenāti** tena gabbhena sā dohaṇī hoti. **Tenāti** tadā tassā kucchimhi nibbattapajāya sineho uppajjati, tena kāraṇena “suhadā”ti vuccati. **Tenāti** tena kāraṇena sā “jananti”ti ca “janetti”ti ca vuccati.

Aṅgapāvuraṇena cāti thanantare nipajjāpetvā sarīrasamphassaṃ pharāpentī aṅgasaṅkhāteneva pāvuraṇena. **Tosenti** saññāpentī hāsentī. **Mamaṃ katvā udikkhati** “puttassa me upari vāto paharati, ātapo pharati”ti evaṃ mamaṃkāraṃ katvā siniddhena hadayena udikkhati. **Ubhayampetassāti** ubhayampi etaṃ dhaṇaṃ etaṃ puttassa atthāya aññesaṃ adassetvā sārāgabbhādīsu mātā gopeti. **Evaṃ putta, aduṃ puttāti** “andhabāla putta, evaṃ rājakulādīsu appamatto hohi, aduñca kammaṃ mā karohi”ti sikkhāpentī iti mātā vihaññati kilamati. **Pattayobbaneti** putte pattayobbane taṃ puttaṃ nisīthe paradāresu pamattaṃ sāyaṃ anāgacchantaṃ ṇatvā assupuṇṇehi nettehi maggaṃ oloketī vihaññati kilamati.

Kicchā bhatoti kicchena bhato paṭijaggito. **Micchā caritvānāti** mātaraṃ apaṭijaggitvā. **Dhanāpīti** dhanampi, ayameva vā pāṭho. Idaṃ vuttaṃ hoti – dhanakāmānaṃ uppannaṃ dhanampi mātaraṃ apaṭijaggantānaṃ nassatīti me sutanti. **Kiccham vā soti** iti dhaṇaṃ vā tassa nassati, dukkhaṃ vāso puriso nigacchati. **Labbhamentanti** etaṃ idhaloke ca paraloke ca ānandādisukhaṃ mātaraṃ paricaritvā vijānato paṇḍitassa labbhaṃ, sakkā laddhuṃ tādīsenāti attho.

Dānañcāti mātāpitūnaṃ dānaṃ dātābbaṃ, piyavacanaṃ bhaṇitābbaṃ, uppannakiccasādhana vasena attho caritabbo. **Dhammesūti** jeṭṭhāpacāyanadhammesu tattha tattha parisamajjhe vā rahogātānaṃ vā abhivādanādivasena samānattatā kātabbā, na raho abhivādanādīni katvā parisati na kātabbāni, sabbattha samāneneva bhavitābbaṃ. **Ete ca saṅgahā nāssūti** sace ete cattāro saṅgahā na bhavēyyuṃ. **Sammapekkhanti** sammā nayena kāraṇena pekkhanti. **Mahattanti** seṭṭhattaṃ. **Brahmāti** puttānaṃ brahmasamā uttamā seṭṭhā. **Pubbācariyāti** paṭhamācariyā. **Āhuneyyāti** āhunapaṭiggāhakā yassa kassaci sakkārassa anucchavikā. **Annena athoti** annena ceva attho pānena ca. **Peccāti** kālakiriyaṃ pariyoṣāne ito gantvā sagge pamodaṭīti.

Evaṃ mahasatto sineruṃ pavatṭento viya dhammadesanaṃ niṭṭhāpesi. Taṃ sutvā sabbepi te rājāno balakāyā ca paśīdīmsu. Atha ne pañcasu sīlesu paṭiṭṭhāpetvā “dānādīsu appamattā hothā”ti ovaditvā uyyojesi. Sabbepi dhammena rajjaṃ kāretvā āyupariyoṣāne devanagaraṃ pūrayīmsu. Soṇapaṇḍitanandapaṇḍitāpi yāvatāyukaṃ mātāpitāro paricaritvā brahmalokaparāyaṇā ahesuṃ.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā saccāni pakāsetvā jātaṃ samodhānesi, saccapariyoṣāne mātuposakabhikkhu soṭāpattiphale paṭiṭṭhahi. Tadā mātāpitāro mātāhārājakulāni ahesuṃ, nandapaṇḍito ānando, manojarājā sārīputto, ekasatarājāno asītimahātherā ceva aññataratherā ca, catuvīsati akkhobhaṇiyo buddhāparisā, soṇapaṇḍito pana ahameva ahosinti.

Soṇanandajātakavaṇṇanā dutiyā.

Jātakuddānaṃ –

Atha sattatimamhi nipātavare, sabbhāvantu kusāvatarājavaro;
Atha soṇasunandavaro ca puna, abhivāsitasattatimamhi suteti.

Sattatinipātavaṇṇanā niṭṭhitā.

21. Asītinipāto

[533] 1. Cūḷahaṃsajātakavaṇṇanā

Sumukhāti idaṃ satthā veḷuvane viharanto āyasmato ānandassa jīvitapariccāgaṃ ārabba kathesi. Devadattena hi tathāgataṃ jīvitā voropetuṃ payojitesu dhanuggahesu sabbapaṭhamāṃ pesitena āgantvā “nāhaṃ, bhante, sakkomi taṃ bhagavantaṃ jīvitā voropetuṃ, mahiddhiko so bhagavā mahānubhāvo”ti vutte devadatto “alaṃ, āvuso, mā tvāṃ samaṇaṃ gotamaṃ jīvitā voropehi, ahameva samaṇaṃ gotamaṃ jīvitā voropessāmī”ti vatvā tathāgate gijjhakūṭapabbatassa pacchimachāyāya caṅkamante sayāṃ gijjhakūṭaṃ pabbataṃ abhiruhitvā yantavegena mahatiṃ

silam pavijjhi, “imāya silāya samaṇaṃ gotamaṃ jīvitā voropessāmī”ti. Tadā dve pabbatakūṭā samāgantvā taṃ silaṃ sampaṭicchimsu. Tato papaṭikā uppatitvā bhagavato pādaṃ paharivā ruhiraṃ uppādesi, balavavedanā pavattiṃsu. Jīvako tathāgatassa pādaṃ satthakena phāletvā duṭṭhalohitaṃ vamevā pūtimamsaṃ apantvā dhovivā bhesajjaṃ ālimpitvā nirogamakāsi. Satthā purimasadisameva bhikkhusaṅghaparivuto mahatiyā buddhalīlāya vicari.

Atha naṃ disvā devadatto cintesi – “samaṇassa gotamassa rūpasobhaggappattaṃ sarīraṃ disvā koci manussabhūto upasaṅkamituṃ na sakkoti, rañño kho pana nālāgiri nāma hatthī caṇḍo pharuso manussaghātaḥ buddhadhammasaṅghaguṇe na jānāti, so taṃ jīvitakkhayaṃ pāpessatī”ti. So gantvā rañño tamatthaṃ ārocesi. Rājā “sādhū”ti sampaṭicchitvā hatthācariyaṃ pakkosāpetvā “samma, sve nālāgiriṃ mattaṃ katvā pātova samaṇena gotamena paṭipannavīthiyaṃ vissajjehī”ti āha. Devadatto pi naṃ “aññesu divasesu hatthī kittakaṃ suraṃ pivatī”ti pucchitvā “aṭṭha ghaṭe, bhante”ti vutte “tena hi sve tvam taṃ soḷasa ghaṭe pāyetvā samaṇena gotamena paṭipannavīthiyaṃ abhimukhaṃ kareyyāsī”ti āha. So “sādhū”ti sampaṭicchhi. Rājā nagare bheriṃ carāpesi – “sve nālāgiriṃ mattaṃ katvā nagare vissajjessati, nāgarā pātova sabbakiccāni katvā antaravīthiṃ mā paṭipajjimsū”ti. Devadatto pi rājanivesanā oruḥa hatthisālaṃ gantvā hatthigopake āmantetvā “mayāṃ bhaṇe uccaṭṭhāniyaṃ nīcaṭṭhāne, nīcaṭṭhāniyaṃ vā uccaṭṭhāne kātuṃ samatthā, sace vo yasena attho, sve pātova nālāgiriṃ tikhiṇasurāya soḷasa ghaṭe pāyetvā samaṇassa gotamassa āgamanavelāya tuttomarehi vijjhivā kujjhāpetvā hatthisālaṃ bhindāpetvā samaṇena gotamena paṭipannavīthiyaṃ abhimukhaṃ katvā samaṇaṃ gotamaṃ jīvitakkhayaṃ pāpethā”ti āha. Te “sādhū”ti sampaṭicchimsu.

Sā pavatti sakalanagare vitthārikā ahoṣi. Buddhadhammasaṅghamāmakā upāsakā taṃ sutvā satthāraṃ upasaṅkamitvā “bhante, devadatto raññā saddhiṃ ekato hutvā sve tumhehi paṭipannavīthiyaṃ nālāgiriṃ vissajjāpessati, sve piṇḍāya apavisitvā idheva hotha, mayāṃ vihāreyeva buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa bhikkhaṃ dassāmā”ti vadimsu. Satthāpi “sve piṇḍāya na pavisissāmī”ti avatvā “ahaṃ sve nālāgiriṃ dametvā pāṭihāriyaṃ katvā titthiye madditvā rājagahe piṇḍāya acaritvā bhikkhusaṅghaparivuto nagarā nikkhamitvā veḷuvanameva āgamissāmi, rājagahavāsiniṃ bahūni bhattabhājanāni gahetvā veḷuvanameva āgamissanti, sve vihāreyeva bhattaggaṃ bhavissati”ti iminā kāraṇena tesāṃ adhvāsesi. Te tathāgatassa adhvāsanāṃ viditvā bhattabhājanāni āharitvā “vihāreyeva dānaṃ dassāmā”ti pakkamimsu.

Satthāpi paṭhamayāme dhammaṃ desetvā majjhimayāme devatānaṃ pañhaṃ vissajjetvā pacchimayāmassa paṭhamakoṭṭhāse sīhaseyyaṃ kappetvā dutiyakoṭṭhāse phalasaṃpattiyā vītināmetvā tatiyakoṭṭhāse mahākaraṇāsamaṃpattiṃ samāpajjitvā vuṭṭhāya bodhaneyyabandhave olokeno nālāgiriḍamaṇe caturāsītiyā pānasahassānaṃ dhammābhisamayaṃ disvā vibhātāya rattiyā katasarīrapaṭijjagano hutvā āyasmantaṃ ānandaṃ āmantetvā, “ānanda, ajja rājagahaparivattakesu aṭṭhārasasu mahāvihāresu sabbesampi bhikkhūnaṃ mayāsaddhiṃ rājagahaṃ pavasiṃ ārocehī”ti āha. Thero tathā akāsi. Sabbepi bhikkhū veḷuvane sannipatiṃsu. Satthā mahābhikkhusaṅghaparivuto rājagahaṃ pavasi. Atha hatthimeṇḍā yathānusiṭṭhaṃ paṭipajjimsu, mahanto samāgamo ahoṣi. Saddhāsampaṇṇā manussā “ajja kira buddhanāgassa tiracchānanāgena saṅgāmo bhavissati, anūpamāya buddhalīlāya nālāgiriḍamaṇaṃ passissāmā”ti pāsādahammiyagehacchadanādiṃ abhiruhitvā aṭṭhaṃsu. Asaddhā pana micchādiṭṭhikā “ayaṃ nālāgiri caṇḍo pharuso manussaghātaḥo buddhādīnaṃ guṇaṃ na jānāti, so ajja samaṇassa gotamassa suvaṇṇavaṇṇaṃ sarīraṃ viddhaṃsetvā jīvitakkhayaṃ pāpessati, ajja paccāmittassa piṭṭhiṃ passissāmā”ti pāsādādīsū aṭṭhaṃsu.

Hatthīpi bhagavantaṃ āgacchantāṃ disvā manusse tāsento gehāni viddhaṃsento sakaṭāni saṃcuṇṇento soṇḍaṃ ussāpetvā pahaṭṭhakaṇṇavālo pabbato viya ajjhottharanto yena bhagavā tenābhīdhāvi. Taṃ āgacchantāṃ disvā bhikkhū bhagavantaṃ etadavocuṃ – “ayaṃ, bhante, nālāgiri caṇḍo pharuso manussaghātaḥo imaṃ racchaṃ paṭipanno, na kho paṇāyaṃ buddhādiguṇaṃ jānāti, paṭikkamatu, bhante, bhagavā, paṭikkamatu sugato”ti. Mā, bhikkhave, bhāyittha, paṭibalo ahaṃ nālāgiriṃ dametunti. Athāyasmā sārīputto satthāraṃ yāci – “bhante, pitu uppannakiccaṃ nāma jeṭṭhaputtassa bhāro, ahameva taṃ damemī”ti. Atha naṃ satthā, “sārīputta, buddhabalaṃ nāma aññaṃ, sāvakabalaṃ aññaṃ, tiṭṭha tva”nti paṭibāhi. Evaṃ yebhuyyena asīti mahātherā yāciṃsu. Satthā sabbepi paṭibāhi. Atha āyasmā ānando satthari balavasinehena adhvāsetuṃ asakkonto “ayaṃ hatthī paṭhamāṃ maṃ māretū”ti tathāgatassatthāya jīvitaṃ pariccajitvā gantvā satthu purato aṭṭhāsi. Atha naṃ satthā “apehi, ānanda, mā me purato aṭṭhāsi”ti āha. “Bhante, ayaṃ hatthī caṇḍo pharuso manussaghātaḥo kappuṭṭhānaggisadiso paṭhamāṃ maṃ māretvā pacchā tumhākaṃ santikaṃ āgacchatū”ti thero avaca. Yāvatiyaṃ vuccamānopi tatheva aṭṭhāsi na paṭikkamī. Atha naṃ bhagavā iddhibalena paṭikkamāpetvā bhikkhūnaṃ antare ṭhapesi.

Tasmiṃ khaṇe ekā itthī nālāgiriṃ disvā maraṇabhayaḥbhītā palāyamānā ankena gahitaṃ dāraḥkaṃ hatthino ca tathāgatassa ca antare chaḍḍetvā palāyi. Hatthī taṃ anubandhitvā nivattitvā dāraḥkassa santikaṃ āgamāsi. Tadā dāraḥko mahāraḥvaṃ ravi. Satthā nālāgiriṃ odissakamettāya pharivā sumadhuraṃ brahmassaṃ nicchāretvā “ambho nālāgiri taṃ soḷasa surāghaṭe pāyetvā mattaṃ karontā na ‘aññaṃ gaṇhissati’ti kariṃsu, ‘maṃ gaṇhissati’ti pana kariṃsu, mā

akāraṇena jaṅghāyo kilamento vicari, ito ehī”ti pakkosi. So satthu vacanaṃ sutvā akkhīni ummīletvā bhagavato rūpasiriṃ oloketvā paṭiladdhasaṃvego buddhatejēna pacchinnasurāmadō soṇḍaṃ olambento kaṇṇe cāleno āgantvā tathāgatassa pādesu pati. Atha naṃ satthā, “nāḷāgiri, tvaṃ tiracchānahatthī, ahaṃ buddhavāraṇo, ito paṭṭhāya mā caṇḍo pharusō manussaghāṭako bhava, sabbasattesu mettacittaṃ paṭilabhā”ti vatvā dakkhiṇahatthaṃ pasāretvā kumbhe parāmasitvā –

“Mā kuṅjara nāgamāsado, dukkho hi kuṅjara nāgamāsado;
Na hi nāghatassa kuṅjara, sugati hoti ito paraṃ yato.

“Mā ca mado mā ca pamādo, na hi pamattā sugatiṃ vajanti te;
Tvaññeva tathā karissasi, yena tvaṃ sugatiṃ gamissasī”ti. (cūḷava. 342) –

Dhammaṃ desesi.

Tassa sakalasarīraṃ pītiyā nirantaraṃ phuṭaṃ ahoṣi. Sace kira tiracchānagato nābhavissā, sotāpattiṃ phalaṃ adhiḡamissā. Manussā taṃ pāṭihāriyaṃ disvā unnadiṃsu apphoṭiṃsu, sañjātasomanassā nānābharaṇāni khipiṃsu, tāni hatthissa sarīraṃ paṭicchādayiṃsu. Tato paṭṭhāya nāḷāgiri dhanapālako nāma jāto. Tasmīṃ kho pana dhanapālakasamāgame caturāsīti pāṇasahassāni amataṃ pivīṃsu. Satthā dhanapālakaṃ pañcasu sīlesu patiṭṭhāpesi. So soṇḍāya bhagavato pāde paṃsūni gahetvā upari muddhani ākiritvā paṭikuṭitova paṭikkamitvā dassanūpacāre ṭhito dasabalaṃ vanditvā nivattitvā hatthisīlaṃ pāvīsi. Tato paṭṭhāya dantasudanto hutvā na kañci viheṭheti. Satthā nipphanamanoratho “yehi yaṃ dhanam khittaṃ, tesaññeva taṃ hotū”ti adhiṭṭhāya “ajja mayā mahantaṃ pāṭihāriyaṃ kataṃ, imasmīṃ nagare piṇḍāya caraṇam appaṭirūpa”nti titthiye madditvā bhikkhusaṅghaparivuto jayappatto viya khattiyo nagarā nikkhamitvā veḷuvanameva gato. Nagaravāsino bahuṃ annapānakhādanīyaṃ ādāya vihāraṃ gantvā mahādānaṃ pavattayiṃsu.

Taṃ divasaṃ sāyanhasamaye dhammasabhaṃ pūretvā sannisinnā bhikkhū kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ – “āvuso, āyasmā ānandena tathāgatassatthāya attano jīvitam pariccajantena dukkaraṃ kataṃ, nāḷāgiriṃ disvā satthārā tikkhattuṃ paṭibāhiyamānōpi nāpagato, aho dukkarakārako, āvuso, āyasmā ānando”ti. Satthā “ānandassa guṇakathā pavattati, gantabbaṃ mayā etthā”ti gandhakuṭito nikkhamitvā āgantvā “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “na, bhikkhave, idāneva, pubbepi ānando tiracchānayanoniyam nibbattopi mamatthāya jīvitam pariccajīyevā”ti vatvā tehi yācīto atītaṃ āhari.

Atīte mahīmsakarattṭhe sāgalanagare sāgalo nāma rājā dhammena rajjaṃ kāresi. Tadā nagarato avidūre ekasmiṃ nesādagāmake aññataro nesādo pāsehi sakuṇe bandhitvā nagare vikkiṇanto jīvikaṃ kappesi. Nagarato ca avidūre āvaṭṭato dvādasayojano mānusiyo nāma padumasaro ahoṣi pañcavaṇṇapadumasañchanno. Tattha nānappakāro sakuṇasaṅgho otari. So nesādo tattha aniyāmena pāse oḍḍesi. Tasmīṃ kāle dhatarattṭho haṃsarājā channavutīhaṃsasahassaparivāro cittakūṭapabbate suvaṇṇaguhāyaṃ vasati, sumukho nāmassa senāpati ahoṣi. Athekadivasaṃ tato haṃsayūthā katipayā suvaṇṇahaṃsā mānusiyaṃ saraṃ gantvā pahūtagocare tasmīṃ yathāsukhaṃ vicaritvā suhitā cittakūṭam āgantvā dhatarattṭhassa ārocesuṃ – “mahārāja, manussapathe mānusiyo nāma padumasaro sampannagocarō, tattha gocaraṃ gaṇhituṃ gacchāmā”ti. So “manussapatho nāma sāsanko sappaṭibhayo, mā vo ruccitthā”ti paṭikkhipitvāpi tehi punappunaṃ vuccamāno “sace tumhākaṃ rucati, gacchāmā”ti saparivāro taṃ saraṃ agamāsī. So ākāsa otaranto pādaṃ pāse pavesentoyeva otari. Athassa pāso pādaṃ ayapaṭṭakena kaḍḍhanto viya ābandhitvā gaṇhi. Athassa “chindissāmi na”nti ākaḍḍhantassa paṭhamavāre cammaṃ chijji, dutiyavāre maṃsaṃ chijji, tatiyavāre nhāru chijji, pāso aṭṭhiṃ āhacca aṭṭhāsī, lohitaṃ pagghari, balavavedanā pavattīṃsu.

So cintesi – “sacāhaṃ baddharavaṃ ravissāmi, nātakā me utrastā hutvā gocaraṃ aggaṇhitvā chātājhattāva palāyantā dubbalatāya mahāsamudde patissanti”ti. So vedanaṃ adhiṃvāsetvā nātīnaṃ yāvadatthaṃ caritvā haṃsānaṃ kīḷanakāle mahantena saddena baddharavaṃ ravi. Taṃ sutvā te haṃsā maraṇabhayaṭṭajjītaṃ vaggavaggā hutvā cittakūṭābhīmukhā pakkamiṃsu. Tesu pakkantesu sumukho haṃsasenāpati “kacci nu kho idaṃ bhayaṃ mahārājassa uppannaṃ, jānissāmi na”nti vegena pakkhanditvā purato gacchantassa haṃsagaṇassa antare mahāsattaṃ adisvā majjhimahaṃsagaṇaṃ vicini, tatthapi adisvā pacchimahaṃsagaṇaṃ vicini, tatthapi adisvā “nissamsayaṃ tassevedaṃ bhayaṃ uppanna”nti nivattitvā āgacchanto mahāsattaṃ pāse baddhaṃ lohitaṃ makkhitaṃ dukkhāturaṃ paṅkapiṭṭhe nīpannaṃ disvā “mā bhāyi, mahārāja, ahaṃ mama jīvitam pariccajitvā tumhe pāsato mocessāmī”ti vadanto otaritvā mahāsattaṃ assāsentova paṅkapiṭṭhe nisīdi. Atha naṃ vīmaṃsanto mahāsatto paṭhamam gāthamāha –

1. “Sumukha anupacinantā, pakkamanti vihaṅgamā;
Gaccha tuvampi mā kaṅkhi, natthi baddhe sahāyatā”ti.

Tattha **anupacinantā**ti sinehena ālayavasena anolokentā. **Pakkamantī**ti ete channavuti haṃsasahassā ñātivihāṅgamā maṃ chaḍḍetvā gacchanti, tvampi gaccha, mā idha vāsaṃ ākaṅkhi, evañhi pāsena baddhe mayi sahāyatā nāma natthi, na hi te ahaṃ idāni kiñci sahāyakkiccam kātum sakkhissāmi, kiṃ te mayā nirūpakārena, papañcam akatvā gacchevāti vadati.

Ito paraṃ –

2. “Gacche vāhaṃ na vā gacche, na tena amaro siyaṃ;
Sukhitam taṃ upāsivā, dukkhitam taṃ katham jahe.
3. “Maraṇam vā tayā saddhiṃ, jīvitaṃ vā tayā vinā;
Tadeva maraṇam seyyo, yañce jīve tayā vinā.
4. “Nesa dhammo mahārāja, yaṃ taṃ evaṃ gataṃ jahe;
Yā gati tuyhaṃ sā mayhaṃ, ruccate vihagādhipa.
5. “Kā nu pāsena baddhassa, gati aññā mahānasā;
Sā katham cetayānassa, muttassa tava ruccati.
6. “Kaṃ vā tvaṃ passase atthaṃ, mama tuyhañca pakkhima;
Ñātinam vāvasiṭṭhānam, ubhinnaṃ jīvitaṃ kkhaye.
7. “Yaṃ na kañcanadepiñcha, andhena tamasā gataṃ;
Tādise sañcajam paṇam, kamatthamabhijotaye.
8. “Katham nu patataṃ seṭṭha, dhamme atthaṃ na bujjhasi;
Dhammo apacito santo, atthaṃ dasseti pāṇinam.
9. “Sohaṃ dhammam apekkhāno, dhammā catthaṃ samuṭṭhitam;
Bhattiñca tayi sampassam, nāvakaṅkhāmi jīvitaṃ.
10. “Addhā eso sataṃ dhammo, yo mitto mittamāpade.

Na caje jīvitaṃ sāpi, hetudhammamanussaram.

11. “Svāyaṃ dhammo ca te ciṅṅo, bhatti ca viditā mayi;
Kāmaṃ karassu mayhetam, gacchevānumato mayā.
12. “Api tvevaṃ gate kāle, yaṃ khaṇḍam ñātinam mayā;
Tayā taṃ buddhisampannam, assa paramasaṃvutaṃ.
13. “Icevaṃ mantayantānam, ariyānam ariyavuttinam;
Paccadissatha nesādo, āturānamivantako.
14. “Te sattumabhisañcikkha, dīgharattaṃ hitā dijā;
Tuṅhīmāsitha ubhayo, na sañcalesumāsana.
15. “Dhataratṭhe ca disvāna, samuḍḍente tato tato;
Abhikkhamatha vegena, dijasattu dijādhipa.
16. “So ca vegenabhikkamma, āsajja parame dije;
Paccakamittha nesādo, baddhā iti vicintayam.
17. “Ekaṃva baddhamāsīnam, abaddhañca punāparam;
Āsajja baddhamāsīnam, pekkhamānamadīnavam.
18. “Tato so vimatoyeva, paṇḍare ajjhabhāsatha;
Pavaḍḍhakāye āsīne, dijasanṅhagaṇādhipa.

19. “Yaṃ nu pāsena mahatā, baddho na kurute disaṃ;
Atha kasmā abaddho tvaṃ, balī pakkhi na gacchasi.
20. “Kiṃ nu tyāyaṃ dijo hoti, mutto baddhaṃ upāsasi;
Ohāya sakuṇā yanti, kiṃ eko avahīyasi.
21. “Rājā me so dijamitta, sakhā pāṇasamo ca me;
Neva naṃ vijahissāmi, yāva kālassa pariyāyaṃ.
22. “Kathaṃ panāyaṃ vihaṅgo, nāddasa pāsamoḍḍitaṃ;
Padañhettaṃ mahantānaṃ, boddhumarahanti āpadaṃ.
23. “Yadā parābhavo hoti, poso jīvitasāṅkhaye;
Atha jālañca pāsañca, āsajjāpi na bujjhati.
24. “Api tveva mahāpañña, pāsā bahuvidhā tatā;
Guyhamāsajja bajjhanti, athevaṃ jīvitakkhaye”ti. –

Imāsaṃ gāthānaṃ sambandho pāḷinayeneva veditabbo.

Tattha **gacche vāti**, mahārāja, ahaṃ ito gaccheyyaṃ vā na vā, nāhaṃ tena gamanena vā agamanena vā amaro siyaṃ, ahañhi ito gatopi agatopi maraṇato amuttova, ito pubbe pana sukhitaṃ taṃ upāsivā idāni dukkhitaṃ taṃ kathaṃ jaheyyanti vadati. **Maraṇaṃ vāti** mama agacchantassa vā tayā saddhiṃ maraṇaṃ bhavēyya, gacchantassa vā tayā vinā jīvitaṃ. Tesu dvīsu yaṃ tayā saddhiṃ maraṇaṃ, tadeva me varaṃ, yaṃ tayā vinā jīveyyaṃ, na me taṃ varanti attho. **Ruccateti** yā tava gati nipphatti, sāva mayhaṃ ruccati. **Sā kathanti** samma sumukha mama tāva daḷhena vālapāsena baddhassa parahatthaṃ gatassa sā gati ruccatu, tava pana **cetayānassa** sacetanassa paññavato muttassa kathaṃ ruccati.

Pakkhimāti pakkhasampanna. **Ubhinnanti** amhākaṃ dvinnaṃ jīvitakkhaye sati tvaṃ mama vā tava vā avasiṭṭhaññānaṃ vā kaṃ atthaṃ passasi. **Yaṃ nāti** ettha **na-kāro** upamāne. **Kañcanadepiñchāti** kañcanadvepiñcha, ayameva vā pāṭho, kañcanasadisaubhayapakkhāti attho. **Tamasāti** tamasi. **Gatanti** kataṃ, ayameva vā pāṭho. Purimassa **na-kārassa** iminā sambandho, “na kata”nti kataṃ viyāti attho. Idaṃ vuttaṃ hoti – tayi pāṇaṃ cajantepi acajantepi mama jīvitassa abhāvā yaṃ tava pāṇasañcajanaṃ, taṃ andhena tamasi kataṃ viya kiñcīdeva rūpakammaṃ apaccakkhagunaṃ, tādise tava apaccakkhagunaṃ pāṇasañcajanaṃ tvaṃ pāṇaṃ sañcajanto kamatthaṃ joteyyāsīti.

Dhammo apacito santoti dhammo pūjito mānito samāno. **Atthaṃ dasseti** vuddhiṃ dasseti. **Apekkhānoti** apekkhanto. **Dhammā catthanti** dhammato ca atthaṃ samuṭṭhitaṃ passanto. **Bhattinti** sinehaṃ. Sataṃ **dhammoti** paṇḍitānaṃ sabhāvo. **Yo mittoti** yo mitto āpadaṃ mittataṃ na caje, tassa acajantassa mittassa esa sabhāvo nāma addhā sataṃ dhammo. **Viditāti** pākaṭā jātā. **Kāmaṃ karassūti** etaṃ mama kāmaṃ mayā icchitaṃ mama vacanaṃ karassu. **Api tvevaṃ gate kāleti** api tu evaṃ gate kāle mayi imasmiṃ ṭhāne pāsena baddhe. **Paramasaṃvutanti** paramaparipuṇṇaṃ.

Icevaṃ mantayantānanti “gaccha, na gacchāmi”ti evaṃ kathentānaṃ **ariyānanti** ācāraariyānaṃ. **Paccadissathāti** kāsāyāni nivāsetvā rattamālaṃ piḷandhitvā muggaraṃ ādāya āgacchanto adissatha. **Āturānanti** gilānānaṃ maccu viya. **Abhisāñcikkhāti**, bhikkhave, te ubhopi sattaṃ āyantaṃ passivā. **Hitāti** dīgharattaṃ aññamaññassa hitā muducittā. **Na sañcalesumāsānāti** āsanato na calimsu, yathānisinnāva ahesuṃ. Sumukho pana “ayaṃ nesādo āgantvā paharanto maṃ paṭhamaṃ paharātū”ti cintetvā mahāsattaṃ pacchato katvā nisīdi.

Dhataratṭheti haṃse. **Samuḍḍenteti** maraṇabhayena ito cito ca uppatante disvā. **Āsajjāti** itare dve jane upagantvā. **Paccakamitthāti** “baddhā, na baddhā”ti cinto upadhārento akamittha, vegaṃ hāpetvā saṅikaṃ agamāsi. **Āsajja baddhamāsīnanti** baddhaṃ mahāsattaṃ upagantvā nisinnaṃ sumukhaṃ. **Admavanti** ādīnavameva hutvā mahāsattaṃ olokentaṃ disvā. **Vimatoti** kiṃ nu kho abaddho baddhassa santike nisinna, kāraṇaṃ pucchissāmīti vimatijāto hutvāti attho. **Paṇḍareti** haṃse, atha vā parisuddhe nimmale, sampahaṭṭhakañcanaṇṇeti attho. **Pavaḍḍhakāyeti** vaḍḍhitakāye mahāsārīre. **Yaṃ nūti** yaṃ tāva eso mahāpāsena baddho. **Na kurute disanti** palāyanatthāya ekaṃ disaṃ na bhajati, taṃ yuttanti adhippāyo. **Balīti** balasampanno hutvāpi. **Pakkhīti** taṃ ālapati. **Ohāyāti** chaḍḍetvā. **Yantīti** sesasakuṇā gacchanti. **Avahīyasīti** ohīyasi.

Dijāmittāti dijānaṃ amitta. **Yāva kālassa pariyāyanti** yāva maraṇassa vāro āgacchati. **Kathaṃ panāyanti** tvaṃ

rājā me soti vadasi, rājāno ca nāma paṇḍitā honti, itipi paṇḍito samāno kena kāraṇena oḍḍitaṃ pāsaṃ na addasa. **Padam hetanti** yasamahattaṃ vā ñāṇamahattaṃ vā pattānaṃ attano āpadabujjhaṇaṃ nāma padaṃ kāraṇaṃ, tasmā te āpadaṃ boddhumarahanti. **Parābhavoti** avaḍḍhi. **Āsajjāpīti** upagantvāpi na bujjhati. **Tatāti** vitatā oḍḍitā. **Guyhamāsajjāti** tesu pāsesu yo gulho paṭicchanno pāso, taṃ āsajja bajjhanti. **Athevanti** atha evaṃ jīvitakkhaye bajjhantevāti attho.

Iti naṃ so kathāsallāpena muduhadayaṃ katvā mahāsattassa jīvitaṃ yācanto gāthamāha –

25. “‘Api nāyaṃ tayā saddhiṃ, saṃvāsassa sukhudrayo;
Api no anumaññāsī, api no jīvitaṃ dade’”ti.

Tattha **api nāyanti** api nu ayaṃ. **Sukhudrayoti** sukhaphalo. **Api no anumaññāsīti** cittakūṭaṃ gantvā ñātake passituṃ tvaṃ api no anujāneyyāsī. **Api no jīvitaṃ dade**ti api no imāya kathāya uppannavissāso na māreyyāsīti.

So tassa madhurakathāya bajjhivā gāthamāha –

26. “‘Na ceva me tvaṃ baddhosi, napi icchāmi te vadhaṃ;
Kāmaṃ khippamīto gantvā, jīva tvaṃ anigho cira’”nti.

Tato sumukho catasso gāthā abhāsī –

27. “‘Nevāhametamicchāmi, aññatretassa jīvitā;
Sace ekena tuṭṭhosi, muñcetaṃ mañca bhakkhaya.
28. “‘Ārohapariṇāhena, tulyāsmā vayasā ubho;
Na te lābhena jīvatthi, etena niminā tvaṃ.
29. “‘Tadīṅgha samapekkhassu, hotu giddhi tavamhasu;
Maṃ pubbe bandha pāsena, pacchā muñca dijādhipaṃ.
30. “‘Tāvadeva ca te lābho, katāssa yācanāya ca;
Mitti ca dhataratṭhehi, yāvajīvāya te siyā’”ti.

Tattha **etanti** yaṃ aññatra etassa jīvitā mama jīvitaṃ, etaṃ ahaṃ neva icchāmi. **Tulyāsmāti** samānā homa. **Niminā tuvanti** parivattehi tvaṃ. **Tavamhasūti** tava amhesu giddhi hotu, kiṃ te etena, mayi lobhaṃ uppādehīti vadati. **Tāvadevāti** tattakoyeva. **Yācanāya cāti** yā mama yācanā, sāva katā assāti attho.

Iti so tāya dhammadesanāya tele pakkhittakappāsapicu viya mudugatahadayo mahāsattaṃ tassa dāyaṃ katvā dadanto āha –

31. “‘Passantu no mahāsaṅghā, tayā muttaṃ ito gataṃ;
Mittāmaccā ca bhaccā ca, puttadārā ca bandhavā.
32. “‘Na ca te tādisā mittā, bahūnaṃ idha vijjati;
Yathā tvaṃ dhataratṭhassa, pāṇasādhāraṇo sakhā.
33. “‘So te sahāyaṃ muñcāmi, hotu rājā tavānugo;
Kāmaṃ khippamīto gantvā, ñātimajjhe virocathā’”ti.

Tattha **noti** nipātamattaṃ. **Tayā muttanti** imaṅhi tvaññeva muñcasi nāma, tasmā imaṃ tayā muttaṃ ito cittakūṭapabbataṃ gataṃ mahantā ñāṭisaṅghā ete ca mittādayo passantu. Ettha ca **bandhavāti** ekalohitasambandhā. **Vijjāti** vijjanti. **Pāṇasādhāraṇoti** sādharmaṇapāno avibhattajīviko, yathā tvaṃ etassa sakhā, etādisā aññesaṃ bahūnaṃ mittā nāma na vijjanti. **Tavānugoti** etaṃ dukkhitaṃ ādāya purato gacchantassa tava ayaṃ anugo hotūti.

Evaṃ vatvā pana nesādaputto mettacittena mahāsattaṃ upasaṅkamitvā bandhanaṃ chinditvā ālīngitvā sarato nikkhāmetvā saratīre taruṇadabbatīṇapīṭṭhe nisīdāpetvā pāde bandhanapāsaṃ muducittena saṅikaṃ mocetvā dūre khipitvā mahāsatte balavasinehaṃ paccupaṭṭhāpetvā mettacittena udakaṃ ādāya lohitam dhovitvā punappunaṃ parimajji. Tassa mettacittānubhāvena bodhisattassa pāde sirā sirāhi, maṃsaṃ maṃsena, cammaṃ cammena ghaṭitaṃ,

tāvadeva pādo saṃruḷho sañjātachavisañjātalomo ahoṣi abaddhapādena nibbiseso. Bodhisatto sukhito pakatibhāveneva nisīdī. Atha sumukho attānaṃ nissāya mahāsattassa sukhitabhāvaṃ disvā sañjātasomanasso nesādassa thutimakāsi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

34. “So patīto pamuttena, bhattunā bhattugāraṃ;
Ajjhabhāsatha vakkāṅgo, vācaṃ kaṇṇasukhaṃ bhaṇaṃ.
35. “Evaṃ luddaka nandassu, saha sabbehi nītibhi;
Yathāhamajja nandāmi, muttaṃ disvā dijādhipa”nti.
Tattha **vakkāṅgoti** vaṅkagīvo.

Evaṃ luddassa thutiṃ katvā sumukho bodhisattaṃ āha – “mahārāja, iminā amhākaṃ mahāupakāro kato, ayañhi amhākaṃ vacanaṃ akatvā kīlāhaṃse no katvā issarānaṃ dento bahuṃ dhanam labheyya, māretvā maṃsaṃ vikkiṇanto mūlampi labhetha, attano pana jīvitaṃ anoloketvā amhākaṃ vacanaṃ akari, imaṃ rañño santikaṃ netvā sukhajīvitaṃ karomā”ti. Mahāsatto sampaṭicchi. Sumukho attano bhāsāya mahāsattena saddhiṃ kathetvā puna manussabhāsāya luddaputtaṃ āmantetvā “samma, tvaṃ kimatthaṃ pāse oḍḍesī”ti pucchitvā “dhanattha”nti vutte “evaṃ sante amhe ādāya nagaraṃ pavisitvā rañño dassehi, bahuṃ te dhanam dāpessāmi”ti vatvā āha –

36. “Ehi taṃ anusikkhāmi, yathā tvamapi lacchase;
Lābhaṃ tavāyaṃ dhataṃṭho, pāpaṃ kiñci na dakkhati.
37. “Khippamantepuraṃ netvā, rañño dassehi no ubho;
Abaddhe pakatibhūte, kāje ubhayato ṭhite.
38. “Dhataṃṭhā mahārāja, haṃsādhipatino ime;
Ayañhi rājā haṃsānaṃ, ayaṃ senāpatītarō.
39. “Asaṃsayam imaṃ disvā, haṃsarājaṃ narādhipo.
Patīto sumano vitto, bahuṃ dassati te dhana”nti.

Tattha **anusikkhāmīti** anusāsāmi. **Pāpanti** lāmakam. **Rañño dassehi no ubhoti** amhe ubhopi rañño dassehi. Ayaṃ bodhisattassa paññāpabhāvadassanattaṃ, attano mittadhammassa āvibhāvanattaṃ, luddassa dhanalābhatthaṃ, rañño sīlesu patiṭṭhāpanatthañcāti catūhi kāraṇehi evamāha. **Dhataṃṭhāti** netvā ca pana rañño evaṃ ācikkheyyāsi, “mahārāja, ime dhataṃṭhakule jātā dve haṃsādhipatino, etesu ayaṃ rājā, itaro senāpatī”ti. Iti naṃ sikkhāpesi. **“Patīto”**tiādīni tīṇipi tuṭṭhākāraṃvacanāneva.

Evaṃ vutte luddo, “sāmi, mā vo rājadassanaṃ rucci, rājāno nāma calacittā, kīlāhaṃse vā vo kareyyuṃ mārāpeyyuṃ vā”ti vatvā, “samma, mā bhāyi, ahaṃ tādīsaṃ kakkhaḷaṃ luddaṃ lohitapāṇiṃ dhammakathāya mudukaṃ katvā mama pādesu pātesim, rājāno nāma puññavanto paññavanto ca subhāsītadubbhāsītāññū ca, khippaṃ amhe rañño dassehi”ti vutte “tena hi mā mayhaṃ kujjhittha, ahaṃ avassaṃ tumhākaṃ ruciyā nemi”ti vatvā ubhopi kājaṃ āropetvā rājakulaṃ gantvā rañño dassetvā raññā puṭṭho yathābhūtaṃ ārocesi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

40. “Tassa taṃ vacanaṃ sutvā, kammunā upapādayi;
Khippamantepuraṃ gantvā, rañño haṃse adassayi;
Abaddhe pakatibhūte, kāje ubhayato ṭhite.
41. “Dhataṃṭhā mahārāja, haṃsādhipatino ime;
Ayañhi rājā haṃsānaṃ, ayaṃ senāpatītarō;
42. “Kathaṃ panime vihaṅgā, tava hatthattamāgatā;
Kathaṃ luddo mahantānaṃ, issare idha ajjhagā.
43. “Vihitā santime pāsā, pallalesu janādhipa;
Yaṃ yadāyanaṃ maññe, dijānaṃ pāṇarodhanaṃ.
44. “Tādīsaṃ pāsamāsajja, haṃsarājā abajjhatha;
Taṃ abaddho upāsino, mamāyaṃ ajjhabhāsatha.

45. “Sudukkaraṃ anariyebhi, dahate bhāvamuttamaṃ;
Bhatturatthe parakkanto, dhammayutto vihaṅgamo.
46. “Attanāyaṃ cajitvāna, jīvitam jīvitāraho;
Anutthunanto āsīno, bhattu yācittha jīvitam.
47. “Tassa taṃ vacanaṃ sutvā, pasādamahamajjhagā;
Tato naṃ pāmuciṃ pāsā, anuññāsiṃ sukkena ca.
48. “So patīto pamuttēna, bhattunā bhattugāraṃ;
Ajjhābhāsatha vakkaṅgo, vācaṃ kaṇṇasukhaṃ bhaṇaṃ.
49. “Evaṃ luddaka nandassu, saha sabbehi nātibhi;
Yathāhamajja nandāmi, muttaṃ disvā dijādhipaṃ.
50. “Ehi taṃ anusikkhāmi, yathā tvamāpi lacchase;
Lābhaṃ tavāyaṃ dhatarattho, pāpaṃ kiñci na dakkhati.
51. “Khippamantepuraṃ netvā, rañño dassēhi no ubho;
Abaddhe pakatibhūte, kāje ubhayato t̥hite.
52. “Dhataratthā mahārāja, haṃsādhipatino ime;
Ayañhi rājā haṃsānaṃ, ayaṃ senāpatītaro.
53. “Asaṃsayam imaṃ disvā, haṃsarājaṃ narādhipo;
Patīto sumano vitto, bahum dassati te dhanam.
54. “Evametassa vacanā, ānītāme ubho mayā;
Ettheva hi ime āsum, ubho anumatā mayā.
55. “Soyam evaṃ gato pakkhī, dijo paramadhammiko;
Mādisassa hi luddassa, janayeyyātha maddavaṃ.
56. “Upāyanañca te deva, nāññaṃ passāmi edisaṃ;
Sabbasākuṇikāgāme, taṃ passa manujādhipā”ti.

Tattha **kammunā upapādayīti** yaṃ so avaca, taṃ karonto kāyakammaṃ sampādesi. **Gantvāti** haṃsarājena nisinnakājakoṭiṃ uccataraṃ, senāpatinā nisinnakājakoṭiṃ thokaṃ nīcaṃ katvā ubhopi te ukkhipitvā “haṃsarājā ca senāpati ca rājānaṃ passituṃ gacchanti, ussaratha ussarathā”ti janaṃ ussārento “evarūpā nāma sobhaggappattā suvaṇṇavaṇṇā haṃsarājāno na diṭṭhapubbā”ti muduhadāyesu manussesu pasamsantesu khippamantepuraṃ gantvā. **Adassayīti** “haṃsarājāno tumhe daṭṭhumaṃ āgatā”ti rañño ārocāpetvā tena tuṭṭhacittena “āgacchantū”ti pakkosāpito abhiharitvā dassesi. **Hatthattanti** hatthesu āgataṃ, pattanti vuttaṃ hoti. **Mahantānanti** yasamahantappattānaṃ suvaṇṇavaṇṇānaṃ dhataratthahaṃsānaṃ issare sāmīno kathaṃ tvam luddo hutvā adhigatoti pucchati. “Issaramidhamajjhagā”tipi pāṭho, etesaṃ issariyaṃ tvam kathaṃ ajjhagāti attho.

Vihitāti yojitā. **Yaṃ yadāyataṃ maññeti**, mahārāja, yaṃ yaṃ samosaraṇatthānaṃ dijānaṃ pāṇarodhanaṃ jīvitakkhayaṃ maññāmi, tattha tattha mayā pallalesu pāsā vihita. **Tādisanti** mānusiyaṃ tathāvidhaṃ pāṇarodhanaṃ mayā vihitaṃ pāsaṃ. **Tanti** taṃ etaṃ tattha baddhaṃ. **Upāsinoti** attano jīvitam aṅaṇetvā upagantvā nisīno. **Mamāyanti** maṃ ayaṃ senāpati **ajjhābhāsatha**, mayā saddhiṃ kathesi. **Sudukkaranti** tasmim khāṇe esa amhādisēhi anariyēhi sudukkaraṃ akāsi. Kiṃ tanti? **Dahate bhāvamuttamaṃ**, attano uttamaṃ ajjhāsayaṃ dahati vidahati pakāseti. **Attanāyanti** attano ayaṃ. **Anutthunantoti** bhattugūṇe vaṇṇento tassa jīvitam muñcāti maṃ yāci.

Tassāti tassa tathā yācantassa. **Sukkena cāti** yathāsukkena cittakūṭam gantvā nātisaṅghaṃ passathāti ca anujāniṃ. **Ettheva hīti** mayā pana ime dve ettha mānusiyaṃ tathāvidhaṃ cittakūṭagamaṇāya anumatā ahesuṃ. **Evaṃ gatoti** evaṃ sattu hatthagato. **Janayeyyātha maddavanti** attani mettacittaṃ janesi. **Upāyananti** paṇṇākāraṃ. **Sabbasākuṇikāgāmeti** sabbasmimpi sākuṇikāgāme nāhaṃ aññaṃ tava evarūpaṃ kenaci sākuṇikena ābhatapubbaṃ upāyanaṃ passāmi. **Taṃ passāti** taṃ mayā ābhatam upāyanaṃ passa manujādhipāti.

Evam so ðhitakova sumukhassa guṇaṃ kathesi. Tato rājā haṃsarañño mahārahaṃ āsanaṃ, sumukhassa ca suvaṇṇabhaddapīṭhakaṃ dāpetvā tesam tattha nisinnānaṃ suvaṇṇabhājanehi lājamadhuphāṇitādīni dāpetvā niṭṭhite pānabhojanakicce añjaliṃ paggayha mahāsattaṃ dhammakathaṃ yācītvā suvaṇṇapīṭhake nisīdi. So tena yācito paṭisanthāraṃ tāva akāsi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

57. “Disvā nisinnaṃ rājānaṃ, pīṭhe sovaṇṇaye subhe;
Ajjhabhāsatha vakkaṅgo, vācaṃ kaṇṇasukhaṃ bhaṇaṃ.
58. “Kacci nu bhoto kusalaṃ, kacci bhoto anāmayāṃ;
Kacci raṭṭhamidaṃ phītaṃ, dhammena manusāsasi.
59. “Kusalañceva me haṃsa, atho haṃsa anāmayāṃ;
Atho raṭṭhamidaṃ phītaṃ, dhammena manusāsaṃ.
60. “Kacci bhoto amaccesu, doso koci na vijjati;
Kacci ca te tavatthesu, nāvakaṅkhanti jīvitaṃ.
61. “Athopi me amaccesu, doso koci na vijjati;
Athopi te mamatthesu, nāvakaṅkhanti jīvitaṃ.
62. “Kacci te sādīsī bhariyā, assavā piyabhāṇinī;
Puttarūpayasūpetā, tava chandavasānugā.
63. “Atho me sādīsī bhariyā, assavā piyabhāṇinī;
Puttarūpayasūpetā, mama chandavasānugā”’ti.

Tattha **rājānanti** sāgalarājānaṃ. **Vakkaṅgoti** haṃsarājā. **Dhammena manusāsasīti** dhammena anusāsasi. **Dosoti** aparādhō. **Tavatthesūti** uppannesu tava yuddhādīsū atthesu. **Nāvakaṅkhantīti** uraṃ datvā pariccajantā kicci attano jīvitaṃ na patthenti, jīvitañca cajitvā tavevatthaṃ karonti. **Sādīsīti** samānajātikā. **Assavāti** vacanasampañcchikā. **Puttarūpayasūpetāti** puttehi ca rūpena ca yasena ca upetā. **Tava chandavasānugāti** kacci tava ajjhāsayaṃ tava vasaṃ anuvattati, na attano cittavasena vattatīti pucchati.

Evam bodhisattena paṭisanthāre kate puna rājā tena saddhiṃ kathento āha –

64. “Bhavantaṃ kacci nu mahā-sattuhatthattaṃ gato;
Dukkhamāpajji vipulaṃ, tasmim paṭhamamāpade.
65. “Kacci yantāpatitvāna, daṇḍena samapothayi;
Evametesam jammānaṃ, pātikaṃ bhavati tāvade.
66. “Khemamāsi mahārāja, evamāpadiyā sati;
Na cāyaṃ kiñci rasmāsu, sattūva samapajjatha.
67. “Paccagamittha nesādo, pubbeva ajjhabhāsatha;
Tadāyaṃ sumukhoyeva, paṇḍito paccabhāsatha.
68. “Tassa taṃ vacanaṃ sutvā, pasādamayamajjhagā;
Tato maṃ pāmucī pāsā, anuññāsī sukhena ca.
69. “Idaṅca sumukheneva, etadatthāya cintitaṃ;
Bhoto sakāsegamanaṃ, etassa dhanamicchatā.
70. “Svāgatañcevidaṃ bhavataṃ, patīto casmi dassanā;
Eso cāpi bahūṃ vittaṃ, labhataṃ yāvadicchati”’ti.

Tattha **mahāsattuhatthattaṃ gatoti** mahantassa sattuno hatthattaṃ gato. **Āpatitvānāti** upadhāvitvā. **Pātikanti** pākatikaṃ, ayameva vā pāṭho. Idaṃ vuttaṃ hoti – etesañhi jammānaṃ tāvadeva evam pākatikaṃ hoti, sakūṇe daṇḍena pothetvā jīvitakkhayaṃ pāpento dhanavetaṇaṃ labhatīti. **Kiñci rasmāsūti** kiñci amhesu. **Sattūvāti** sattu viya.

Paccagamitthāti, mahārāja, esa amhe disvā baddhāti saññāya thokaṃ osakkitta. **Pubbevāti** ayameva paṭhamam ajjhabhāsi. **Tadāti** tasmim kāle. **Etadatthāyāti** etassa nesādaputtassa atthāya cintitaṃ. **Dhanamicchatāti** etassa dhanam icchantena tava santikaṃ amhākaṃ āgamaṃ cintitaṃ. **Svāgatañcevidanti** mā bhonto cintayantu, bhavataṃ idaṃ idhāgamaṃ svāgatameva. **Labhatanti** labhatu.

Evañca pana vatvā rājā aññataram amaccaṃ oloketvā “kiṃ karomi devā”ti vutte “imaṃ nesādam kappitakesamassuṃ nhātānulittaṃ sabbālaṅkārapaṭimaṇḍitaṃ kāretvā ānehī”ti vatvā tena tathā katvā aññatassa tassa saṃvacchare saṃvacchare sataśahassuṭṭhānakam gāmaṃ, dve vīthiyo gahetvā ṭhitaṃ mahantaṃ gehaṃ, rathavarañca, aññañca bahuṃ hiraññasuvaṇṇaṃ adāsi. Tamatthaṃ āvikaronto sathā āha –

71. “Santappayitvā nesādam, bhogehi manujādhipo;
Ajjhabhāsatha vakkaṅgaṃ, vācam kaṇṇasukhaṃ bhaṇa”nti.

Atha mahāsatto rañño dhammaṃ desesi. So tassa dhammakathaṃ sutvā tuṭṭhahadayo “dhammakathikassa sakkāraṃ karissāmi”ti setacchattaṃ datvā rajjaṃ paṭicchāpento āha –

72. “Yaṃ khalu dhammamādhiṇaṃ, vaso vattati kiñcanaṃ;
Sabbatthissariyaṃ bhavataṃ, pasāsatha yadicchatha.
73. “Dānatthaṃ upabhottuṃ vā, yaṃ caññaṃ upakappati;
Etaṃ dadāmi vo vittaṃ, issariyaṃ vissajāmi vo”ti.

Tattha **vaso vattatīti** yattha mama vaso vattati. **Kiñcananti** taṃ appamattakampi. **Sabbatthissariyanti** sabbam bhavataṃyeva issariyaṃ atthu. **Yaṃ caññaṃ upakappatīti** puññakāmatāya dānatthaṃ vā chattaṃ ussāpetvā rajjameva upabhottuṃ vā yaṃ vā aññaṃ tumhākaṃ rucati, taṃ karotha, etaṃ dadāmi vo vittaṃ, saddhiṃyeva setacchattena mama santakaṃ issariyaṃ vissajjāmi voti.

Atha mahāsatto raññaṃ dinnam setacchattaṃ puna tasseva adāsi. Rājāpi cintesi – “haṃsarañño tāva me dhammakathā sutā, luddaputtena pana ‘ayaṃ sumukho mudhurakatho’ti ativiya vaṇṇito, imassapi dhammakathaṃ sossāmi”ti. So tena saddhiṃ sallapanto anantaram gāthamāha –

74. “Yathā ca myāyaṃ sumukho, ajjhabhāseyya paṇḍito;
Kāmasā buddhisampanno, taṃ myāssa paramappiya”nti.

Tattha **yathāti** yadi. Idaṃ vuttaṃ hoti – yadi ca me ayaṃ sumukho paṇḍito buddhisampanno kāmasā attano ruciyā ajjhabhāseyya, taṃ me paramappiyaṃ assāti.

Tato sumukho āha –

75. “Ahaṃ khalu mahārāja, nāgarājārivantaram;
Paṭivattuṃ na sakkomi, na me so vinayo siyā.
76. “Amhākañceva so seṭṭho, tvañca uttamasattavo;
Bhūmipālo manussindo, pūjā bahūhi hetubhi.
77. “Tesaṃ ubhinnaṃ bhaṇataṃ, vattamāne vinicchaye;
Nantaram pativattabbaṃ, pessena manujādhipā”ti.

Tattha **nāgarājārivantaranti** peḷāya abhantaram pavitṭho nāgarājā viya. **Paṭivattuntīti** tumhākaṃ dvinnaṃ antare vattuṃ na sakkomi. **Na me sotī** sace vadeyyaṃ, na me so vinayo bhaveyya. **Amhākañcevatīti** channavutiyā haṃsasahassānaṃ. **Uttamasattavotīti** uttamasatto. **Pūjāti** ubho tumhe mayhaṃ bahūhi kāraṇehi pūjārahā ceva pasamsārahā ca. **Pessenāti** veyyāvaccakarena sevakena.

Rājā tassa vacanaṃ sutvā tuṭṭhahadayo “nesādaputto taṃ vaṇṇeti, na aññaṃ tumhādisena madhuradhammakathikena nāma bhavitabba”nti vatvā āha –

78. “Dhammena kira nesādo, paṇḍito aṇḍajo iti;
Naheva akatattassa, nayo etādiso siyā.

79. “Evaṃ aggapakatimā, evaṃ uttamasattavo;
Yāvatatthi mayā diṭṭhā, nāññaṃ passāmi edisaṃ.
80. “Tuṭṭhosmi vo pakatiyā, vākyena madhurena ca;
Eso cāpi mamacchando, ciraṃ passeyya vo ubho”ti.

Tattha **dhammenā**ti sabhāvena kāraṇena. **Akatattassā**ti asampāditaattabhāvassa mittadubbhissa. **Nayoti** paññā. **Aggapakatimā**ti aggasabhāvo. **Uttamasattavoti** uttamasatto. **Yāvatatthi**ti yāvatā mayā diṭṭhā nāma atthi. **Nāññanti** tasmim mayā diṭṭhatthāne aññaṃ evarūpaṃ na passāmi. **Tuṭṭhosmi vo pakatiyā**ti samma haṃsarāja ahaṃ pakatiyā paṭhamameva tumhākaṃ dassanena tuṭṭho. **Vākyenā**ti idāni pana vo madhuravacanena tuṭṭhosmi. **Ciraṃ passeyya voti** idheva vasāpetvā muhuttampi avippavāsanto ciraṃ tumhe passeyyanti esa me chandoti vadati.

Tato mahāsatto rājānaṃ pasamsanto āha –

81. “Yaṃ kiccaṃ parame mitte, katamasmāsu taṃ tayā;
Pattā nissaṃsayam tyāmhā, bhattirasmāsu yā tava.
82. “Aduñca nūna sumahā, ñātisaṅghassa mantaraṃ;
Adassanena asmākaṃ, dukkhaṃ bahūsu pakkhisu.
83. “Tesaṃ sokaviḥhātāya, tayā anumatā mayaṃ;
Taṃ padakkhiṇato katvā, ñātiṃ passemurindama.
84. “Addhāhaṃ vipulaṃ pītiṃ, bhavataṃ vindāmi dassanā;
Eso cāpi mahā attho, ñātivissāsanā siyā”ti.

Tattha **katamasmāsū**ti kataṃ amhesu. **Pattā nissaṃsayam tyāmhā**ti mayaṃ nissaṃsayena tayā pattāyeva. **Bhattirasmāsu yā tavāti**ti yā tava amhesu bhatti, tāya bhattiyā mayaṃ tayā asaṃsayena pattāyeva, na ca vippayuttā, vippavuttāhāpi sahavāsinoyeva nāma mayanti dīpeti. **Aduñca nūna sumahā**ti etañca ekaṃseneva sumahantaṃ. **Ñātisaṅghassa mantaranti** amhehi dvīhi janehi virahitassa mama ñātisaṅghassa antaraṃ chiddaṃ. **Asmākanti** amhākaṃ dvinnaṃ adassanena bahūsu pakkhisu dukkhaṃ uppannaṃ. **Passemurindamā**ti passeyyāma arindama. **Bhavatanti** bhoto dassanena. **Eso cāpi mahā atthoti**ti yā eṣā ñātisaṅghasaṅkhātā ñātivissāsanā siyā, eso cāpi mahanto atthopi.

Evaṃ vutte rājā tesaṃ gamanaṃ anujāni. Mahāsattopi rañño pañcavidhe dussīlye ādīnavaṃ, sīle ca ānisaṃsaṃ kathetvā “imaṃ sīlaṃ rakkha, dhammena rajjaṃ kārehi, catūhi saṅghavattūhi janaṃ saṅgaṇhāhi”ti ovaditvā cittakūṭaṃ agamāsi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

85. “Idaṃ vatvā dhatarattho, haṃsarājā narādhipaṃ;
Uttamaṃ javamanvāya, ñātisaṅghaṃ upāgamaṃ.
86. “Te aroge anuppatte, disvāna parame dije;
Kekāti makaruṃ haṃsā, puthusaddo ajāyatha.
87. “Te patītā pamuttana, bhattunā bhattugāravā;
Samantā parikirimsu, aṇḍajā laddhapaccayā”ti.

Tattha **upāgamunti** aruṇuggamanavelāyameva lājamadhuphāṇitādīni paribhuñjitvā raññā ca deviyā ca dvīhi suvaṇṇatālavaṇṭhehi ukkhipitvā gandhamālādīhi katasakkārā tālavaṇṭhehi otarivā rājānaṃ padakkhiṇaṃ katvā vehāsaṃ uppatitvā raññā añjalim paggayha “gacchatha sāmīno”ti vutte sīhapañjarena nikkhantā uttamaṃ javena gantvā ñātigaṇaṃ upāgamiṃsu. **Parameti** uttame. **Kekāti** attano sabhāvena “kekā”ti saddamakāṃsu. **Bhattugāravāti** bhattari sagāravā. **Parikirimsūti** bhattuno muttabhāvena tuṭṭhā taṃ bhattāraṃ samantā parivārayiṃsu. **Laddhapaccayāti** laddhapatiṭṭhā.

Evaṃ parivāretvā pana te haṃsā “kathaṃ muttosi, mahārājā”ti pucchiṃsu. Mahāsatto sumukhaṃ nissāya muttabhāvaṃ, sāgalarājaluḍḍaputtehi katakammañca kathesi. Taṃ sutvā tuṭṭho haṃsagaṇo “sumukhasenāpati ca rājā ca luḍḍaputto ca sukhitā niddukkā ciraṃ jīvantū”ti thutimakāsi. Tamatthaṃ pakāsento satthā osānagāthamāha –

88. “Evaṃ mittavatamaṃ atthā, sabbe honti padakkhiṇā;
Haṃsā yathā dhataratthā, ñātisaṅghaṃ upāgamu”nti.

Tattha **mittavatanti** kalyāṇamittasampannānaṃ. **Padakkhiṇāti** sukhanipphattino vuḍḍhiyuttā. **Dhataratthāti** haṃsarājā sumukho rañña ceva luddaputtana cāti dvīhi evaṃ ubhopi te dhataratthā kalyāṇamittasampannā yathā ñātisaṅghaṃ upāgamuṃ, ñātisaṅghaupagamanaṃsaṅkhāto nesaṃ attho padakkhiṇo jāto, evaṃ aññesampi mittavatamaṃ atthā padakkhiṇā hontīti.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā “na bhikkhave idāneva, pubbepānando mamatthāya jīvitamaṃ pariccajī”ti vatvā jātakamaṃ samodhānesi “tadā nesādo channo ahosi, rājā sārīputto, sumukho ānando, channavuti haṃsasahassā buddhapaṇḍita, haṃsarājā pana ahameva ahosi”nti.

Cūḷahaṃsajātakavaṇṇanā paṭhamā.

[534] 2. Mahāhaṃsajātakavaṇṇanā

Ete haṃsā pakkamantīti idaṃ satthā veḷuvane viharanto ānandatherassa jīvitapariccāgameva ārabba kathesi. Vatthu heṭṭhā vuttasadisameva, idha pana satthā atītaṃ āharanto idamāhari.

Atīte bārāṇasiyaṃ saṃyamassa nāma bārāṇasirañño khemā nāma aggamaheṣī ahosi. Tadā bodhisatto navutihaṃsasahassaparivuto cittakūṭe vihāsi. Athekadivasamaṃ khemā devī paccūsasamaye supinaṃ addasa. Suvanṇavaṇṇā haṃsā āgantvā rājapallaṅke nisīditvā madhurassarena dhammakathaṃ kathesuṃ. Deviyā sādhuḷkāraṃ datvā dhammaṃ suṇantiyā dhammassavanena attitāya eva ratti vibhāyi. Haṃsā dhammaṃ kathetvā sīhapañjarena nikkhamitvā agamaṃsu. Sā vegenuṭṭhāya “palāyamāne haṃse gaṇhatha gaṇhathā”ti vatvā hatthamaṃ pasārentīyeva pabujjhi. Tassā kathaṃ sutvā paricārikāyo “kuhiṃ haṃsā”ti thokaṃ avahasīsu. Sā tasmim khāṇe supinabhāvaṃ ñatvā cintesi – “ahaṃ abhūtaṃ na passāmi, addhā imasmim loke suvaṇṇavaṇṇā haṃsā bhavissanti, sace kho pana ‘suvaṇṇahaṃsānaṃ dhammaṃ sotukāmāmhī’ti rājānaṃ vakkhāmi, ‘amhehi suvaṇṇahaṃsā nāma na diṭṭhapubbā, haṃsānaṃca kathā nāma abhūṭāyevā’ti vatvā nirussukka bhavissati, ‘dohaḷo’ti vutte pana yena kenaci upāyena pariyessati, evaṃ me manoratho samijjhissati”ti. Sā gilānālayamaṃ dassetvā paricārikānaṃ saññaṃ datvā nipajji.

Rājā rājāsane nisinno tassā dassanavelāya taṃ adisvā “kahaṃ, khemā devī”ti pucchitvā “gilānā”ti sutvā tassā santikaṃ gantvā sayanekadesa nisīditvā piṭṭhiṃ parimajjanto “kiṃ te aphāsuka”nti pucchi. “Deva aññaṃ aphāsukaṃ natthi, dohaḷo pana me uppanno”ti. Tena hi “bhaṇa, devi, yaṃ icchasi, taṃ sīghaṃ te upanāmessāmi”ti. “Mahārāja, ahamekassa suvaṇṇahaṃsassa samussitasetacchatte rājapallaṅke nisinnassa gandhamālādīhi pūjamaṃ katvā sādhuḷkāraṃ dadamānā dhammakathaṃ sotumicchāmi, sace labhāmi, iccetamaṃ kusalaṃ, no ce, jīvitamaṃ me natthi”ti. Atha naṃ rājā “sace manussaloke atthi, labhissasi, mā cintayī”ti assāsetvā sirigabbhato nikkhamma amaccehi saddhiṃ mantesi – “ambho, khemā devī, ‘suvaṇṇahaṃsassa dhammakathaṃ sotuṃ labhanti jīvissāmi, alabhantiyā me jīvitamaṃ natthi’ti vadati, atthi nu kho suvaṇṇavaṇṇā haṃsā”ti. “Deva amhehi neva diṭṭhapubbā na sutapubbā”ti. “Ke pana jāneyyu”nti? “Brāhmaṇā, devā”ti. Rājā brāhmaṇe pakkosāpetvā sakkāraṃ katvā pucchi – “honti nu kho ācariyā suvaṇṇavaṇṇā haṃsā”ti? “Āma, mahārāja amhākaṃ mantesuṃmacchā, kakkatākā, kacchapā, migā, morā, haṃsāti cha ete tīracchānagatā suvaṇṇavaṇṇā hontīti āgatā, tattha dhataratthakulaṃhaṃsā nāma paṇḍitā ñāṇasampannā, iti manussehi saddhiṃ satta suvaṇṇavaṇṇā hontī”ti.

Taṃ sutvā rājā attamano hutvā “kahaṃ nu kho ācariyā dhataratthahaṃsā vasanti”ti pucchitvā “na jānāma, mahārāja”ti vutte “atha ke pana jānissanti”ti vatvā “luddaputtā”ti vutte sabbe attano vijite luddake sannipātāpetvā pucchi – “tātā, suvaṇṇavaṇṇā dhataratthakulaṃhaṃsā nāma kahaṃ vasanti”ti? Atheko luddo “himavante kira, deva, cittakūṭapabbateti no kulaparamparāya kathenti”ti āha. “Jānāsi pana nesaṃ gahaṇūpāya”nti? “Na jānāmi, devā”ti. “Ke pana jānissanti”ti? Brāhmaṇāti. So brāhmaṇapaṇḍite pakkosāpetvā cittakūṭapabbate suvaṇṇavaṇṇānaṃ haṃsānaṃ atthibhāvaṃ ārocetvā “jānātha nu kho tesamaṃ gahaṇūpāya”nti pucchi. “Mahārāja, kiṃ tehi gantvā gahitehi, upāyena te nagarasamīpaṃ ānetvā gahessāma”ti. “Ko pana upāyo”ti? “Mahārāja, nagarato avidūre uttarena tigāvutamatte tigāvutappamāṇaṃ khemaṃ nāma saraṃ kārāpetvā udakassa pūretvā nānādhaññāni ropetvā pañcavaṇṇapadumasañchannaṃ kārāpetvā ekaṃ paṇḍitaṃ nesādaṃ paṭicchāpetvā manussānaṃ upagantaṃ adatvā catūsu kaṇṇesu ṭhitehi abhayaṃ ghosāpetha, taṃ sutvā nānāsakuṇā dasa disā otarissanti, tepi haṃsā paramparāya tassa sarassa khemabhāvaṃ sutvā āgacchissanti, atha ne vālapāsehi bandhāpetvā gaṇhāpeyyāthā”ti.

Taṃ sutvā rājā tehi vuttapadesa vuttappakāraṃ saraṃ kārāpetvā chekaṃ nesādaṃ pakkosāpetvā tassa sahaṃsaṃ dāpetvā “tvaṃ ito paṭṭhāya attano kammaṃ mā kari, puttadāraṃ te ahaṃ posessāmi, tvaṃ appamatto khemaṃ saraṃ rakkhanto manusse paṭikkamāpetvā catūsu kaṇṇesu abhayaṃ ghosāpetvā āgatāgate sakuṇe mama ācikkheyyāsi, suvaṇṇahaṃsesu āgatesu mahantaṃ sakkāraṃ labhissasi”ti tamassāsetvā khemaṃ saraṃ paṭicchāpesi. So tato

paṭṭhāya rañña vuttanayeneva tattha paṭipajji, “khemam saram rakkhatī”ti cassa “khemanesādo”tveva nāmaṃ udapādi. Tato paṭṭhāya ca nānappakārā sakuṇā otariṃsu, “khemam nibbhayaṃ sara”nti paramparāghosena nānāhaṃsā āgamiṃsu. Paṭhamam tāva tiṇahaṃsā āgamiṃsu, tesam ghosena paṇḍuhaṃsā, tesam ghosena manosilāvaṇṇā haṃsā, tesam ghosena setahaṃsā, tesam ghosena pākahaṃsā āgamiṃsu. Tesu āgatesu khemako rañño ārocesi – “deva, pañcavaṇṇā haṃsā āgantvā sare gocaram gaṇhanti, pākahaṃsānam āgatattā idāni katipāheneva suvaṇṇahaṃsā āgamissanti, mā cintayittha, devā”ti.

Tam sutvā rājā “aññena tattha na gantabbam, yo gacchissati, hatthapādachedanañca gharavilopañca pāpuṇissati”ti nagara bheriṃ carāpesi. Tato paṭṭhāya tattha koci na gacchati. Cittakūṭassa panāvidūre kañcanaguhāyaṃpākahaṃsā vasanti, tepi mahabbalā. Dhataratṭhakulena saddhiṃ tesam sarīraṇṇova viseso. Pākahaṃsarañño pana dhītā suvaṇṇavaṇṇā ahoṣi. So tam dhataratṭhamahissarassa anurūpāti tassa pādapariṇāyikam katvā pesesi. Sā tassa piyā ahoṣi manāpā, teneva ca kāraṇena tāni dve haṃsakulāni aññamaññaṃ vissāsikāni jātāni.

Athekadivasam bodhisattassa parivārahaṃsā pākahaṃse pucchiṃsu – “tumhe imesu divasesu khamam gocaram gaṇhathā”ti? “Mayam bārāṇasito avidūre khemasare gocaram gaṇhāma, tumhe pana kuhiṃ āhiṇḍathā”ti. “Asukam nāmā”ti vutte “kasmā khemasaram na gacchatha, so hi saro ramaṇīyo nānāsakuṇasamākiṇṇo pañcavaṇṇapadumasañchanno nānādhaññaphalasampanno nānappakārabhamaragaṇanikūjito catūsu kaṇṇesu niccam pavattaabhayaghosano, koci nam upasankamituṃ samattho nāma natthi, pageva aññaṃ upaddavaṃ kātuṃ, evarūpo so saro”ti khemasaram vaṇṇayiṃsu. Te tesam vacanam sutvā “bārāṇasiyā samīpe kira evarūpo khemo nāma saro atthi, pākahaṃsā tattha gantvā gocaram gaṇhanti, tumhepi dhataratṭhamahissarassa ārosetha, sace anujānāti, mayampi tattha gantvā gocaram gaṇheyyāma”ti sumukhassa kathesuṃ. Sumukho rañño ārocesi. So cintesi – “manussā nāma bahumāyā kharamantā upāyakusalā, bhavitabbamettha kāraṇena, ettakam kalam eso saro natthi, idāni amhākam gahaṇatthāya kato bhavissati”ti. So sumukham āha – “mā vo tattha gamanam ruccatha, na so saro tehi sudhammatāya kato, amhākam gahaṇatthāyeva kato, manussā nāma bahumāyā kharamantā upāyakusalā, tumhe sakeyeva gocare carathā”ti.

Suvaṇṇahaṃsā “khemam saram gantukāmamhā”ti dutiyampi tatiyampi sumukhassa ārocesuṃ. So tesam tattha gantukāmataṃ mahāsattassa ārocesi. Atha mahāsatto “mama ñātakā maṃ nissāya mā kilamantu, tena hi gacchāmā”ti navutihaṃsasahassaparivuto tattha gantvā gocaram gahetvā haṃsakīlam kīlītvā cittakūṭameva paccāgami. Khemako tesam gocaram caritvā gatakāle gantvā tesam āgatabhāvaṃ rañño ārocesi. Rājā tuṭṭhacitto hutvā, “samma khemaka, ekam vā dve vā haṃse gaṇhituṃ vāyama, mahantaṃ te yasaṃ dassamī”ti vatvā paribbayaṃ datvā tam uyyojesi. So tattha gantvā cāṭipañjare nisīditvā haṃsānam caraṇatṭhānam vīmaṃsi. Bodhisattā nāma nilloluppacārino honti, tasmā mahāsatto otiṇṇatṭhānato paṭṭhāya sapadānam sāliṃ khādanto agamāsi. Sesā ito cito ca khādantā vicariṃsu.

Atha luddaputto “ayaṃ haṃso nilloluppacārī, imam bandhituṃ vaṭṭatī”ti cintetvā punadvise haṃsesu saram anotiṇṇesuyeva cāṭipañjare nisinnō tam ṭhānam gantvā avidūre pañjare attānam paṭicchadetvā chiddena olokeno acchi. Tasmim khaṇe mahāsatto navutihaṃsasahassapurakkhato hiyo otiṇṇatṭhāneyeva otaritvā odhiyam nisīditvā sāliṃ khādanto pāyāsi. Nesādo pañjarachiddena olokeno tassa rūpasobhaggappattaṃ atabhāvaṃ disvā “ayaṃ haṃso sakaṭānābhippamāṇasarīro suvaṇṇavaṇṇo, tīhi rattarājīhi gīvāyaṃ parikkhitto, tisso rājīyo galena otaritvā urantarena gatā, tisso pacchābhāgena nibbijjhītvā gatā, rattakambalasuttasikkāya ṭhapitakañcanakkhandho viya atirocati, iminā etesam rañña bhavitabbam, imameva gaṇhissāmī”ti cintesi. Haṃsarājāpi bahumam gocaram caritvā jalakīlam kīlītvā haṃsagaṇaparivuto cittakūṭameva agamāsi. Iminā niyāmeneva pañca divase gocaram gaṇhi. Chaṭṭhe divase khemako kāḷaassavālamayaṃ dalham mahārajjum vaṭṭitvā yaṭṭhiyā pāsam katvā “sve haṃsarājā imasmim okāse otarissati”ti tathato ñatvā antoudake yaṭṭhipāsam oḍḍi.

Punadvise haṃsarājā otaranto pādam pāse pavesantoyeva otari. Athassa pāso pādam ayapaṭṭakena kaḍḍhanto viya ābandhitvā gaṇhi. So “chindissāmi na”nti vegam janetvā kaḍḍhitvā pāsesi. Paṭhamavāre suvaṇṇavaṇṇam cammam chijji, dutiyavāre kambalavaṇṇam maṃsam chijji, tatiyavāre nhāru chijji, catutthavāre pana “pādā chijjeyyūṃ, rañño pana hīnaṅgatā nāma ananucchavikā”ti na vāyāmaṃ akāsi, balavavedanā ca pavattiṃsu. So cintesi – “sacāham baddharavaṃ ravissāmi, ñātakā me ñatrastā hutvā gocaram aggahetvā chātājjhātāva palāyantā dubbalattā samudde patissanti”ti. So vedanam adhiṇṇesetvā pāsavase vattetvā sāliṃ khādanto viya hutvā tesam yāvadattham caritvā haṃsakīlam kīlanakāle mahantena saddena baddharavaṃ ravi. Tam sutvā haṃsā maraṇabhayatajjitā vaggavaggā cittakūṭābhimukhā purimanayeneva pakkamiṃsu.

Sumukhopi heṭṭhā vuttanayeneva cintetvā vicinitvā tīsupi koṭṭhāsesu mahāsattaṃ adisvā “addhā tassevedaṃ bhayaṃ uppanna”nti nivattitvā āgato mahāsattaṃ pāsena baddham lohitamakkhitaṃ dukkhāturaṃ paṅkapitṭhe nipannaṃ disvā “mā bhāyi, mahārāja, aham mama jīvitam paricajjivā tumhe mocessām”ti vadanto otaritvā mahāsattaṃ assāsento paṅkapitṭhe nisīdi. Mahāsatto “navutihaṃsasahassesu maṃ chaḍḍetvā palāyantesu ayaṃ

sumukho ekakova āgato, kiṃ nu kho luddaputtassa āgatakāle maṃ chaḍḍetvā palāyissati, udāhu no’’ti vīmaṃsanavasena lohitaṃakkhito pāsayaṭṭhiyaṃ olambantoyeva tisso gāthā abhāsi –

89. ‘‘Ete haṃsā pakkamanti, vakkaṅgā bhayameritā;
Harittaca hemavaṇṇa, kāmaṃ sumukha pakkama.
90. ‘‘Ohāya maṃ ñātigaṇā, ekaṃ pāsavaṣaṃ gataṃ;
Anapekkhamānā gacchanti, kiṃ eko avahīyasi.
91. ‘‘Pateva patataṃ seṭṭha, natthi baddhe sahāyatā;
Mā anīghāya hāpesi, kāmaṃ sumukha pakkamā’’ti.

Tattha **bhayameritā**ti bhayena eritā bhayaṭṭitā bhayacalitā. Tatiyapade ‘‘harī’’tipi ‘‘hema’’ntipi suvaṇṇasseva nāmaṃ. So ca harittacatāya hemavaṇṇo, tena taṃ evaṃ ālapati. **Sumukhā**ti sundaramukha. **Anapekkhamānā**ti tava ñātakā maṃ anolokentā nirālayā hutvā. **Patevā**ti uppatāhiyeva. **Mā anīghāyā**ti ito gantvā pattabbāya nidukkkhabhāvāya vīriyaṃ mā hāpesi.

Taṃ sutvā sumukho ‘‘ayaṃ haṃsarājā mama piyamittabhāvaṃ na jānāti, anuppiyabhāṇī mittoti maṃ sallakkheti, sinehabhāvamassa dassessāmi’’ti cintetvā catasso gāthā abhāsi –

92. ‘‘Nāhaṃ dukkhaparetopi, dhataratṭha tuvaṃ jahe;
Jīvitaṃ maraṇaṃ vā me, tayā saddhiṃ bhavissati.
93. ‘‘Nāhaṃ dukkhaparetopi, dhataratṭha tuvaṃ jahe;
Na maṃ anariyaṣaṃyutte, kamme yojetumarahasi.
94. ‘‘Sakumāro sakhātyasmi, sacitte casmi te ṭhito;
Ñāto senāpatī tyāhaṃ, haṃsānaṃ pavaruttama.
95. ‘‘Kathaṃ ahaṃ vikattissaṃ, ñātimajjhe ito gato;
Taṃ hitvā patataṃ seṭṭha, kiṃ te vakkhāmito gato;
Idha paṇaṃ cajissāmi, nānariyaṃ kattumussahe’’ti.

Tattha **nāhanti** ahaṃ, mahārāja, kāyikacetāsikena dukkhena phuṭṭhopi taṃ na jāhāmi. **Anariyaṣaṃyutteti** mittadubbhīhi ahirikehi kattabbatāya anariyabhāvena ṣaṃyutte. **Kammeti** taṃ jahitvā pakkamanakamme. **Sakumāro**ti samānakumāro, ekadivaseneva paṭisandhiṃ gahetvā ekadivase aṇḍakosaṃ padāletvā ekato vaḍḍhitakumāroti attho. **Sakhātyasmīti** ahaṃ te dakkhiṇakkhisamo piyasahāyo. **Sacitteti** tava sake citte ahaṃ ṭhito tava vase vattāmi, tayi jīvante jīvāmi, na jīvante na jīvāmīti attho. ‘‘Saṃcitteti’’tipi pāṭho, tava citte ahaṃ saṅṭhito sutṭhu ṭhitoti attho. **Ñātoti** sabbahaṃsānaṃ antare paññāto. **Vikattissanti** ‘‘kuhiṃ haṃsarājā’’ti pucchito ahaṃ kinti kathessāmi. **Kiṃ te vakkhāmīti** te tava pavattiṃ pucchante haṃsagaṇe kiṃ vakkhāmi.

Evaṃ sumukhena catūhi gāthāhi sīhanāde nadite tassa guṇaṃ pakāsento mahāsatto āha –

96. ‘‘Eso hi dhammo sumukha, yaṃ tvam ariyapathe ṭhito;
Yo bhattāraṃ sakhāraṃ maṃ, na pariccattumussahe.
97. ‘‘Taṅhi me pekkhamānassa, bhayaṃ na tveva jāyati;
Adhigacchasi tvam mayhaṃ, evaṃbhūtassa jīvita’’nti.

Tattha **eso dhammoti** esa porāṇakapaṇḍitānaṃ sabhāvo. **Bhattāraṃ sakhāraṃ** manti sāmikaṇca sahāyaṇca maṃ. **Bhayanti** cittutrāso mayhaṃ na jāyati, cittakūṭapabbate haṃsagaṇamajjhe ṭhito viya homi. **Mayhanti** mama jīvitaṃ tvam labhāpessasi.

Evaṃ tesam kathentānaññeva luddaputto sarapariyante ṭhito haṃse tīhi khandhehi palāyante disvā ‘‘kiṃ nu kho’’ti pāsattānaṃ olokento bodhisattaṃ pāsayaṭṭhiyaṃ olambantaṃ disvā sañjātasomanasso kacchaṃ daḷhaṃ bandhitvā muggaraṃ gahetvā kappuṭṭhānaggi viya avattharamāno paṇhiyā akkantakalale uparisīsenā gantvā purato patante vegena upasaṅkami. Tamatthaṃ pakāsento sathā āha –

98. “Icevaṃ mantayantānaṃ, ariyānaṃ ariyavuttinaṃ;
Daṇḍamādāya nesādo, āpatī turito bhusaṃ.
99. “Tamāpatantaṃ disvāna, sumukho atibrūhayi;
Aṭṭhāsī purato rañño, haṃso vissāsayaṃ byathaṃ.
100. “Mā bhāyi patataṃ seṭṭha, na hi bhāyanti tādisā;
Ahaṃ yogaṃ payuñjissaṃ, yuttaṃ dhammūpasañhitaṃ;
Tena pariyāpadānena, khippaṃ pāsā pamokkhasī”ti.

Tattha **ariyavuttinanti** ariyācāre vattamānānaṃ. **Bhusanti** dalhaṃ balavaṃ. **Atibrūhayīti** anantaragāthāya āgataṃ “mā bhāyi”ti vacanaṃ vadanto atibrūhesi mahāsaddaṃ nicchāresi. **Aṭṭhāsīti** sace nesādo rājānaṃ paharissati, ahaṃ pahāraṃ sampaṭicchissāmīti jīvitaṃ pariccajitvā purato aṭṭhāsī. **Vissāsayaṃti** vissāsento assāsento. **Byathanti** byathitaṃ bhītaṃ rājānaṃ “mā bhāyi”ti iminā vacanena vissāsento. **Tādisīti** tumhādisā ñāṇavīriyasampannā. **Yoganti** ñāṇavīriyayogaṃ. **Yuttanti** anucchavikaṃ. **Dhammūpasañhitaṃti** kāraṇanissitaṃ. **Tena pariyāpadānenāti** tena mayā payuttana yogena parisuddhena. **Pamokkhasīti** muccissasi.

Evam sumukho mahāsattaṃ assāsetvā luddaputtassa santikaṃ gantvā madhuraṃ mānusiṃ vācaṃ nicchārento, “samma, tvaṃ konāmosī”ti pucchitvā “suvanṇavaṇṇahaṃsarāja, ahaṃ khemako nāmā”ti vutte, “samma khemaka, ‘tayā oḍḍitavālapāse yo vā so vā haṃso baddho’ti saññaṃ mā kari, navutiyā haṃsasahassānaṃ pavaro dharaṭṭhahaṃsarājā te pāse baddho, ñāṇasīlācārasampanno saṅgāhakaṃpakke ṭhito, na taṃ māretuṃ yutto, ahaṃ tava iminā kattabbakiccaṃ karissāmi, ayampi suvaṇṇavaṇṇo, ahampi tatheva, ahaṃ etassatthāya attano jīvitaṃ pariccajissāmi, sace tvaṃ etassa pattāni gaṇhitukāmosi, mama pattāni gaṇha, athopi cammamāṃsanhāruaṭṭhīnāmaññataraṃ gaṇhitukāmosi, mameva sarīrato gaṇha, atha naṃ kīlāhaṃsaṃ kātukāmosi, maññeva kara, jīvantameva vikkiṇitvā sace dhaṇaṃ uppādetukāmosi, maṃ jīvantameva vikkiṇitvā dhaṇaṃ uppādehi, mā etaṃ ñāṇādiḡuṇasaṃyuttaṃ haṃsarājānaṃ avadhī, sace hi naṃ vadhissasi, nirayādīhi na muccissasī”ti taṃ nirayādibhayena santajjetvā attano madhurakathaṃ gaṇhāpetvā puna bodhisattassa santikaṃ gantvā taṃ assāsento aṭṭhāsī. Nesādo tassa kathaṃ sutvā “ayaṃ tīracchānagato samāno manussehipi kātuṃ asakkuṇeyyaṃ evarūpaṃ mittadhammaṃ karoti, manussāpi evaṃ mittadhamme ṭhātuṃ na sakkonti, aho esa ñāṇasampanno madhurakatho dhammiko”ti sakalasarīraṃ pītisomanassaparipuṇṇaṃ katvā pahaṭṭhalomo daṇḍaṃ chaḍḍetvā sirasi añjaliṃ patiṭṭhapetvā sūriyaṃ namassanto viya sumukhassa guṇaṃ kittento aṭṭhāsī. Tamatthaṃ pakāsento sathā āha –

101. “Tassa taṃ vacanaṃ sutvā, sumukhassa subhāsitaṃ;
Pahaṭṭhalomo nesādo, añjalissa paṇāmayi.
102. “Na me suttaṃ vā diṭṭhaṃ vā, bhāsanto mānusiṃ dijo;
Ariyaṃ bruvāno vakkāngo, cajanto mānusiṃ giraṃ.
103. “Kiṃ nu tāyaṃ dijo hoti, mutto baddhaṃ upāsasi;
Ohāya sakuṇā yanti, kiṃ eko avahīyasi”ti.

Tattha **añjalissa paṇāmayīti** añjaliṃ assa upanāmayi, “na me”ti gāthāyassa thutiṃ karoti. Tattha **mānusiṃti** manussavācaṃ. **Ariyanti** sundaraṃ niddosaṃ. **Cajantoti** vissajjento. Idaṃ vuttaṃ hoti – samma, tvaṃ dijo samāno ajja mayā saddhiṃ mānusiṃ vācaṃ bhāsanto niddosaṃ bruvāno mānusiṃ giraṃ cajanto paccakkhato diṭṭho, ito pubbe pana idaṃ acchariyaṃ mayā neva suttaṃ na diṭṭhanti. **Kiṃ nu tāyanti** yaṃ etaṃ tvaṃ upāsasi, kiṃ nu te ayaṃ hoti.

Evam tuṭṭhacittena nesādena puṭṭho sumukho “ayaṃ muduko jāto, idānissa bhiyyosomattāya mudubhāvattaṃ mama guṇaṃ dassesāmī”ti cintetvā āha –

104. “Rājā me so dijāmitta, senāpaccassa kārayiṃ;
Tamāpade pariccataṃ, nussahe vihaḡādhīpaṃ.
105. “Mahāgaṇāya bhattā me, mā eko byasanaṃ agā;
Tathā taṃ samma nesāda, bhattāyaṃ abhito rame”ti.

Tattha **nussaheti** na samatthomhi. **Mahāgaṇāyāti** mahato haṃsagaṇassa. **Mā ekoti** mādise sevake vijjamāne mā ekako byasanaṃ agā. **Tathā tanti** yathā ahaṃ vadāmi, tatheva taṃ. **Sammāti** vayassa. **Bhattāyaṃ abhito rameti** bhattā ayaṃ mama, ahamassa abhito rame santike ramāmi na ukkaṇṭhāmīti.

Nesādo taṃ tassa dhammanissitaṃ madhurakathaṃ sutvā somanassappatto pahaṭṭhalomo “sacāhaṃ etaṃ sīlādiguṇasaṃyuttaṃ haṃsarājānaṃ vadhissāmi, catūhi apāyehi na muccissāmi, rājā maṃ yadicchati, taṃ karotu, ahametaṃ sumukhassa dāyaṃ katvā vissajjessāmi”ti cintetvā gāthamāha –

106. “Ariyavattasi vakkaṅga, yo piṇḍamapacāyasi;
Cajāmi te taṃ bhattāraṃ, gacchathūbho yathāsukha”nti.

Tattha **ariyavattasīti** mittadhammarakkhaṇasaṅkhātena ācāraariyānaṃ vattena samannāgatosi. **Piṇḍamapacāyasīti** bhattu santikā laddhaṃ piṇḍaṃ senāpatiṭṭhānaṃ pūjesi. **Gacchathūbhoti** dvepi janā assumukhe nātisaṅghe hāsayaṃānā yathāsukhaṃ gacchathāti.

Evaṃ vatvā nesādo muducittena mahāsattaṃ upasaṅkamitvā yaṭṭhiṃ onāmetvā paṅkapiṭṭhe nisīdāpetvā pāsayaṭṭhiyā mocetvā taṃ ukkhipitvā sarato nīharitvā taruṇadabbatiṇapiṭṭhe nisīdāpetvā pāde baddhapāsaṃ saṅikaṃ mocetvā mahāsatte balavasinehaṃ paccupaṭṭhāpetvā mettacittena udakaṃ ādāya lohitaṃ dhovitvā punappunaṃ parimajji, athassa mettānubhāvena sirāya sirā, maṃsena maṃsaṃ, cammena cammaṃ ghaṭitaṃ, pādo pākātika ahoṣi, itarena nibbiseso. Bodhisatto sukhappatto hutvā pakatibhāvena nisīdi. Sumukho attānaṃ nissāya rañño sukhitabhāvaṃ disvā sañjātasomanasso cintesi – “iminā amhākaṃ mahāupakāro kato, amhehi etassa kato upakāro nāma natthi, sace esa rājārājamaḥāmatānaṃ atthāya amhe gaṇhi, tesam santikaṃ netvā bahuṃ dhaṇaṃ labhissati, sace attano atthāya gaṇhi, amhe vikkiṇitvā dhaṇaṃ labhissateva, pucchissāmi tāva na”nti. Atha naṃ upakāraṃ kātukāmatāya pucchanto āha –

107. “Sace attappayogena, ohito haṃsapakkhinaṃ;
Paṭiggaṇhāma te samma, etaṃ abhayadakkhinaṃ.
108. “No ce attappayogena, ohito haṃsapakkhinaṃ;
Anissaro muñcamamhe, theyyaṃ kayirāsi luddakā”ti.

Tattha **saceti**, samma nesāda, sace tayā attano payogena attano atthāya haṃsānañceva sesapakkhīnañca pāso ohito. **Anissarotī** anissaro hutvā amhe muñcanto yenāsi āṇatto, tassasantakaṃ gaṇhanto theyyaṃ kayirāsi.

Taṃ sutvā nesādo “nāhaṃ tumhe attano atthāya gaṇhiṃ, bārāṇasiraññā pana saṃyamena gaṇhāpitomhī”ti vatvā deviyā diṭṭhasupinakālato paṭṭhāya yāva raññā tesam āgatabhāvaṃ sutvā, “samma khemaka, ekaṃ vā dve vā haṃse gaṇhituṃ vāyama, mahantaṃ te yasaṃ dassāmi”ti vatvā paribbayaṃ datvā uyyojitabhāvo, tāva sabbaṃ pavattiṃ ārocesi. Taṃ sutvā sumukho “iminā nesādena attano jīvitam agaṇetvā amhe vissajjentena dukkaraṃ kataṃ, sace mayaṃ ito cittaṃ gamissāma, neva dharaṭṭharañño paññānubhāvo, na mayhaṃ mittadhammo pākāto bhavissati, na luddaputto mahantaṃ yasaṃ lacchati, na rājā pañcasu sīlesu patiṭṭhahissati, na deviyā manoratho matthakaṃ pāpuñissati”ti cintetvā, “samma, evaṃ sante amhe vissajjetuṃ na labhasi, rañño no dassehi, so amhe yathāruciṃ karissati”ti imamatthaṃ pakāsento gāthamāha –

109. “Yassa tvaṃ bhatako rañño, kāmaṃ tasseva pāpaya;
Tattha saṃyamano rājā, yathābhiññaṃ karissati”ti.

Tattha **tassevāti** tasseva santikaṃ nehi. **Tatthāti** tasmim rājanivesane. **Yathābhiññanti** yathādhippāyaṃ yathāruciṃ.

Taṃ sutvā nesādo “mā vo bhaddante rājadassanaṃ ruccittha, rājāno nāma sappatibhayā, kīlāhaṃse vā vo kareyyuṃ māreyyuṃ vā”ti āha. Atha naṃ sumukho, “samma luddaka mā amhākaṃ cintayī, ahaṃ tādissassa kakkhaḷassa dhammakathāya maddavaṃ janesiṃ, rañño kiṃ na janessāmi, rājāno hi paṇḍitā subhāsītadubbhāsītāñño, khippaṃ no rañño santikaṃ nehi, nayanto ca mā bandhanena nayi, pupphapañjare pana nisīdāpetvā nehi, pupphapañjaraṃ karonto dharaṭṭhassa mahantaṃ setapadumasañchannaṃ, mama khuddakaṃ rattapadumasañchannaṃ katvā dharaṭṭhaṃ purato, mamaṃ pacchato nīcataraṃ katvā ādāya khippaṃ netvā rañño dassehi”ti āha. So tassa vacanaṃ sutvā “sumukho rājānaṃ disvā mama mahantaṃ yasaṃ dātukāmo bhavissati”ti sañjātasomanasso mudūhi latāhi pañjare katvā padumehi chādetvā vuttanayeneva te gahetvā agamāsi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

110. “Icceaṃ vutto nesādo, hemavaṇṇe harittace;
Ubho hatthehi saṅgayha, pañjare ajjhavodahi.

111. “Te pañjaragate pakkhī, ubho bhassaravaṇṇine;
Sumukhaṃ dhataratṭhañca, luddo ādāya pakkamī”ti.

Tattha **ajjhavodahī** odahi ṭhapesi. **Bhassaravaṇṇineti** pabhāsampannavaṇṇe.

Evaṃ luddassa te ādāya pakkamanakāle dhataratṭho pākahaṃsarājadhītarāṃ attano bhariyaṃ saritvā sumukhaṃ āmantetvā kilesavasena vilapi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

112. “Harīyamāno dhataratṭho, sumukhaṃ etadabravi;
Bālhaṃ bhāyāmi sumukha, sāmāya lakkhaṇūruyā;
Asmākaṃ vadhamaññāya, athattānaṃ vadhissati.

113. “Pākahaṃsā ca sumukha, suhemā hemasuttacā;
Koñcī samuddatīreva, kapaṇā nūna rucchatī”ti.

Tattha **bhāyāmī** maraṇato bhāyāmi. **Sāmāyā**ti suvaṇṇavaṇṇāya. **Lakkhaṇūruyā**ti lakkhaṇasampannaūruyā. **Vacamaññāyā**ti vadhaṃ jānitvā “mama piyasāmiko mārito”ti saññī hutvā. **Vadhissatī**ti kiṃ me piyasāmike mate jīvitenaṃti marissati. **Pākahaṃsā**ti pākahaṃsarājadhītā. **Suhemā**ti evaṃnāmikā. **Hemasuttacā**ti hemasadisasundaratacā. **Rucchatī**ti yathā loṇisañkhātaṃ samuddaṃ otarivā mate patimhi koñcī sakuṇikā kapaṇā rodati, evaṃ nūna sā rodissatīti.

Taṃ sutvā sumukho “ayaṃ haṃsarājā aññe ovaditūṃ yutto mātugāmaṃ nissāya kilesavasena vilapati, udakassa ādittakālo viya vatīyā utṭhāya kedārahādānakālo viya ca jāto, yaṃnūnāhaṃ attano balena mātugāmassa dosaṃ pakāsetvā etaṃ saññāpeyya”nti cintetvā gāthamāha –

114. “Evaṃ mahanto lokassa, appameyyo mahāgaṇī;
Ekitthimanusoceyya, nayidaṃ paññavatāmiva.
115. “Vātova gandhamādeti, ubhayaṃ chekapāpakam;
Bālo āmakapakkamva, lolo andhova āmisam.
116. “Avinicchayaññu atthesu, mandova paṭibhāsi maṃ;
Kiccākiccaṃ na jānāsi, sampatto kālariyāyaṃ.
117. “Aḍḍhummatto udīresi, yo seyyā maññasitthiyo;
Bahusādhāraṇā hetā, soḍḍānaṃva surāgharaṃ.
118. “Māyā cetā marīcī ca, sokā rogā cupaddavā;
Kharā ca bandhanā cetā, maccupāsā guhāsayā;
Tāsu yo vissase poso, so naresu narādhamo”ti.

Tattha **mahantoti** mahanto samāno. **Lokassā**ti haṃsalokassa. **Appameyyoti** guṇehi pametūṃ asakkuṇeyyo. **Mahāgaṇī**ti mahantena gaṇena samannāgato gaṇasatthā. **Ekitthinti** yaṃ evarūpo bhavaṃ ekaṃ itthiṃ anusoceyya, idaṃ anusocanaṃ na paññavataṃ iva, tenāhaṃ ajja taṃ bāloti maññāmīti adhippāyenevamāha.

Ādetīti gaṇhāti. **Chekapāpakanti** sundarāsundaraṃ. **Āmakapakkati** āmakañca pakkañca. **Loloti** rasalolo. Idaṃ vuttaṃ hoti – mahārāja, yathā nāma vāto padumasarādīni paharivā sugandhampi sañkārattāhādīni paharivā duggandhampīti ubhayaṃ chekapāpakam gandham ādiyati, yathā ca bālo kumārako ambajambūnaṃ heṭṭhā nisinna hatthaṃ pasāretvā patitapatitaṃ āmakampi pakkampi phalaṃ gahetvā khādati, yathā ca rasalolo andho bhatte upanīte yaṃkiñci samakkhikampi nimmakkhikampi āmisam ādiyati, evaṃ itthiyo nāma kilesavasena aḍḍhampi duggatampi kulīnampi akulīnampi abhirūpampi virūpampi gaṇhanti bhajanti, tādisānaṃ pāpadhammānaṃ itthīnaṃ kiṃkāraṇā vipalapati, mahārājāti.

Atthesūti kāraṇākāraṇesu. **Mandoti** andhabālo. **Paṭibhāsi** manti mama upaṭṭhāsi. **Kālariyāyanti** evarūpaṃ maraṇakālaṃ patto “imasmim kāle idaṃ kattabbaṃ, idaṃ nakattabbaṃ, idaṃ vattabbaṃ, idaṃ na vattabba”nti na jānāsi devāti. **Aḍḍhummatto**ti aḍḍhummatto maññe hutvā. **Udīresi**ti yathā suraṃ pivitvā nātimatto puriso yaṃ vā taṃ vā palapati, evaṃ palapasīti attho. **Seyyā**ti varā uttamā.

“Māyā cā”tiādīsu, deva, itthiyo nāmetā vañcanaṭṭhena **māyā**, agayhupagaṭṭhena **marīcī**, sokādīnaṃ paccayattā

sokā, rogā, anekappakārā **upaddavā**, kodhādīhi thaddhabhāveneva **kharā**. Tā hi nissāya andubandhanādīhi bandhanato **bandhanā cetā**, itthiyo nāma sarīraguhāsayasaveneva maccu nāma etā, devāti. “Kāmahetu, kāmānidānaṃ, kāmādhikaraṇaṃ, kāmānameva hetu rājāno coraṃ gahetvā”’ti (ma. ni. 1.168-169) suttenapesa attho dīpetabbo.

Tato dhatarattho mātuḡāme paṭibaddhacittatāya “tvam mātuḡāmassa guṇaṃ na jānāsi, paṇḍitā eva etaṃ jānanti, na hetā garahitabbā”’ti dīpento āha –

119. “Yaṃ vuddhehi upaññātaṃ, ko taṃ ninditumarahati;
Mahābhūtithiyo nāma, lokasmiṃ udapajjisum.
120. “Khidḍā paṇihitā tyāsu, rati tyāsu patiṭṭhitā;
Bījāni tyāsu rūhanti, yadidaṃ sattā pajāyare;
Tāsu ko nibbide poso, pāṇamāsajja pāṇibhi.
121. “Tvameva nañño sumukha, thīnaṃ atthesu yuñjasi;
Tassa tyajja bhaye jāte, bhīte na jāyate mati.
122. “Sabbo hi saṃsayam patto, bhayaṃ bhīrū titikkhati;
Paṇḍitā ca mahantāno, atthe yuñjanti duyuyuje.
123. “Etadatthāya rājāno, sūramicchanti mantinaṃ;
Paṭibāhati yaṃ sūro, āpadaṃ attapariyāyaṃ.
124. “Mā no ajja vikantiṃsu, rañño sūdā mahānase;
Tathā hi vaṇṇo pattānaṃ, phalaṃ veḷumva taṃ vadhi.
125. “Muttopi na icchi uḍḍetuṃ, sayam bandham upāgami;
Sopajja saṃsayam patto, atthaṃ gaṇhāhi mā mukha”’nti.

Tattha yanti yaṃ mātuḡāmasankhātaṃ vatthu paññāvuddhehi nātaṃ, tesameva pākaṭaṃ, na bālānaṃ. **Mahābhūtā**ti mahāguṇā mahānisamsā. **Udapajjisunti** paṭhamakappikakāle itthilingasseva paṭhamam pātubhūtattā paṭhamam nibbattāti attho. **Tyāsūti** sumukha tāsu itthīsu kāyavacīkhiḍḍā ca **paṇihitā** ohitā ṭhapitā, kāmaguṇarati ca patiṭṭhitā. **Bījānīti** buddhapaccekabuddhaariyasāvakaakkavattiādibījāni tāsu ruhanti. **Yadidanti** ye ete sabbepi sattā. **Pajāyareti** sabbe tāsaññeva kucchimhi saṃvaddhāti dīpeti. **Nibbideti** nibbindeyya. **Pāṇamāsajja pāṇibhīti** attano pāṇehipi tāsam pāṇam āsādetvā attano jīvitaṃ cajantopi tā labhitvā ko nibbindeyyāti attho.

Naññoti na añño, sumukha, mayā cittakūṭatale haṃsagaṇamajje nisinnena taṃ adisvā “kahaṃ nu sumukho”’ti vutte “esa mātuḡāmaṃ gahetvā kañcanaguḡāyaṃ uttamaratim anubhoti”’ti vadanti, evam tvameva thīnaṃ atthesu **yuñjasi** yuttapayutto hosi, na aññoti attho. **Tassa tyajjāti** tassa te ajja maraṇabhaye jāte iminā bhītena maraṇabhayena bhīto maññe, ayaṃ mātuḡāmassa dosadassane nipuṇā mati jāyateti adhippāyenevamāha.

Sabbo hīti yo hi koci. **Saṃsayam pattoti** jīvitasamsayappatto. **Bhīrūti** bhīrū hutvāpi bhayaṃ adhivāseti. **Mahantānoti** ye pana paṇḍitā ca hontī mahante ca ṭhāne ṭhitā mahantāno, te duyuyuje atthe yuñjanti ghaṭenti vāyamanti, tasmā “mā bhāyi, dhīro hohi”’ti taṃ ussāhento evamāha. **Āpadanti** sāmīno āgataṃ āpadaṃ esa sūro paṭibāhati, etadatthāya sūraṃ mantinaṃ icchanti. **Attapariyāyanti** attano parittānampi ca kātuṃ sakkotī adhippāyo.

Vikantiṃsūti chindiṃsu. Idaṃ vuttaṃ hoti – samma sumukha, tvam mayā attano anantare ṭhāne ṭhapito, tasmā yathā ajja rañño sūdā amhe maṃsatthāya na vikantiṃsu, tathā karohi, tādiso hi amhākaṃ pattavaṇṇo. **Taṃ vadhīti** svāyaṃ vaṇṇo yathā nāma veḷum nissāya jātaṃ phalaṃ veḷumeva vadhati, tathā mā taṃ vadhi, tañca mañca mā vadhīti adhippāyenevamāha.

Muttopīti yathāsukhaṃ cittakūṭapabbataṃ gacchāti evam luddaputtana mayā saddhiṃ mutto vissajjito samānopi uḍḍituṃ na icchi. **Sayanti** rājānaṃ daṭṭhukāmo hutvā sayameva bandham upagatoti evamidaṃ amhākaṃ bhayaṃ taṃ nissāya āgataṃ. **Sopajjāti** sopi ajja jīvitasamsayam patto. **Atthaṃ gaṇhāhi mā mukhanti** idāni amhākaṃ muñcanakāraṇaṃ gaṇha, yathā mucāma, tathā vāyama, “vātova gandhamādeti”’tiādīni vadanto itthigarahatthāya mukhaṃ mā pasārayi.

Evaṃ mahāsatto mātugāmaṃ vaṇṇetvā sumukhaṃ appaṭibhāṇaṃ katvā tassa anattamanabhāvaṃ viditvā idāni naṃ paggaṇhanto gāthamāha –

126. “So taṃ yogaṃ payuñjassu, yuttaṃ dhammūpasamhitam;
Tava pariyāpadānena, mama pāṇesanaṃ carā”ti.

Tattha **soti**, samma sumukha, so tvaṃ. **Taṃ yoganti** yaṃ pubbe “ahaṃ yogaṃ payuñjissaṃ, yuttaṃ dhammūpasamhita”nti avacāsi, taṃ idāni payuñjassu. **Tava pariyāpadānenāti** tava tena yogena parisuddhena. “Pariyodātenā”tipi pāṭho, parittāṇenāti attho, tayā katattā tava santakena parittāṇena mama jīvitapariyesanaṃ carāti adhippāyo.

Atha sumukho “ayaṃ ativiya maraṇabhaya bhīto mama ñāṇabalaṃ na jānāti, rājānaṃ disvā thokaṃ kathaṃ labhitvā jānissāmi, assāsessāmi tāva na”nti cintetvā gāthamāha –

127. “Mā bhāyi patataṃ seṭṭha, na hi bhāyanti tādisā;
Ahaṃ yogaṃ payuñjissaṃ, yuttaṃ dhammūpasamhitam;
Mama pariyāpadānena, khippaṃ pāsā pamokkhasī”ti.

Tattha **pāsāti** dukkhapāsato.

Iti tesam sakuṇabhāsāya kathentānaṃ luddaputto na kiñci aññāsi, kevalaṃ pana te kājenādāya bārāṇasiṃ pāvīsi. Acchariyabbhutajātena añjalīnā mahājanena anuggacchamāno so rājadvāraṃ patvā attano āgatabhāvaṃ rañño ārocāpesi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

128. “So luddo haṃsakājena, rājadvāraṃ upāgami;
Paṭivedetha maṃ rañño, dhataratṭhāyamāgato”ti.

Tattha **paṭivedetha** manti khemako āgatoti evaṃ maṃ rañño nivedetha. **Dhataratṭhāyanti** ayaṃ dhataratṭho āgatoti paṭivedetha.

Dovāriko gantvā paṭivedesi. Rājā sañjātasomanasso “khippaṃ āgacchatū”ti vatvā amaccagaṇaparivuto samussitasetacchatte rājapallaṅke nisīno khemakaṃ haṃsakājaṃ ādāya mahātalaṃ abhiruḷhaṃ disvā suvaṇṇavaṇṇe haṃse oloketvā “sambuṇṇo me manoratho”ti tassa kattabbakiccaṃ amacce āṇāpesi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

129. “Te disvā puññasāṅkāse, ubho lakkhaṇasammate;
Khalu saṃyamano rājā, amacce ajjhabhāsatha.

130. “Detha luddassa vatthāni, annaṃ pānaṅca bhojanaṃ;
Kāmaṅkaro hiraññassa, yāvanto esa icchatī”ti.

Tattha **puññasāṅkāseti** attano puññasadise. **Lakkhaṇasammate**ti seṭṭhasammate abhiññāte. **Khalūti** nipāto, tassa “te khalu disvā”ti purimāpadena sambandho. “**Dethā**”tiādīni rājā pasannākāraṃ karonto āha. Tattha **kāmaṅkaro hiraññassāti** hiraññaṃ assa kāmakiriyā atthu. **Yāvantoti** yattakaṃ esa icchatī, tattakaṃ hiraññaṃ dethāti attho.

Evaṃ pasannākāraṃ kāretvā pītisomanassāsamussahito “gacchatha naṃ alaṅkaritvā ānethā”ti āha. Atha naṃ amaccā rājanivesanā otāretvā kappitakesamassaṃ nhātānūlittaṃ sabbālaṅkārapaṭimaṇḍitaṃ katvā rañño dassesuṃ. Athassa rājā saṃvacchare sataśasassuṭṭhānake dvādasa gāme ājaññayuttaṃ rathaṃ alaṅkatamahāgehañcāti mahantaṃ yasaṃ dāpesi. So mahantaṃ yasaṃ labhitvā attano kammaṃ pakāsetuṃ “na te, deva, mayā yo vā so vā haṃso añīto, ayaṃ pana navutiyā haṃsasahassānaṃ rājā dhataratṭho nāma, ayaṃ senāpatī sumukho nāmā”ti āha. Atha naṃ rājā “kathaṃ te, samma, ete gahitā”ti pucchi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

131. “Disvā luddaṃ pasannattaṃ, kāsirājā tadabravi;
Yadyāyaṃ samma khemaka, puṇṇā haṃsehi tiṭṭhati.

132. “Kathaṃ rucimajjhagataṃ, pāsahattho upāgami;
Okiṇṇaṃ ñātisaṅghehi, nimmajjhimaṃ kathaṃ gahī”ti.

Tattha **pasannattanti** pasannabhāvaṃ somanassappattaṃ. **Yadyāyanti**, samma khemaka, yadi ayaṃ amhākaṃ pokkharāṇī navutihaṃsasahashehi puṇṇā tiṭṭhati. **Kathaṃ rucimajjhagatanti** evaṃ sante tvaṃ tesāṃ rucīnaṃ piyadassanānaṃ haṃsānaṃ majjhagataṃ etaṃ ñātisaṅghehi okiṇṇaṃ. **Nimmajjhimanti** neva majjhimaṃ neva kaniṭṭhaṃ uttamaṃ haṃsarājanaṃ kathaṃ pāsahattho upāgami kathaṃ gaṇhīti.

So tassa kathento āha –

133. “Ajjā me sattamā ratti, adanāni upāsato;
Padametassa anvesaṃ, appamatto ghaṭassito.

134. “Athassa padamaddakkhiṃ, carato adanesanaṃ;
Tatthāhaṃ odahiṃ pāsaṃ, evaṃ taṃ dijamaggahi”nti.

Tattha **adanānīti** ādānāni, gocaraggahaṇaṭṭhānānīti attho, ayameva vā pāṭho. **Upāsototi** upagacchantassa. **Padanti** gocarabhūmiyaṃ akkanta padaṃ. **Ghaṭassitoti** cāṭipañjare nissito hutvā. **Athassāti** atha chaṭṭhe divase etassa adanesanaṃ carantassa padaṃ addakkhiṃ. **Evaṃ tanti** evaṃ taṃ dijaṃ aggahinti sabbaṃ gahitopāyaṃ ācikkhi.

Taṃ sutvā rājā “ayaṃ dvāre ṭhatvā paṭivedentopi dhataṭṭhassevēgamaṇaṃ paṭivedesi, idānipi etaṃ ekameva gaṇhīti vadati, kiṃ nu kho ettha kāraṇa”nti cintetvā gāthamāha –

135. “Ludda dve ime sakuṇā, atha ekoti bhāsasi;
Cittaṃ nu te vipariyattaṃ, adu kiṃ nu jigīsasī”ti.

Tattha **vipariyattanti** vipallatthaṃ. **Adu kiṃ nu jigīsasīti** udāhu kiṃ nu cintesi, kiṃ itaraṃ gahetvā aññassa dātukāmo hutvā cintesīti pucchati.

Tato luddo “na me, deva, cittaṃ vipallatthaṃ, nāpi ahaṃ itaraṃ aññassa dātukāmo, apica kho pana mayā ohite pāse ekova baddho”ti āvi karonto āha –

136. “Yassa lohitakā tālā, tapanīyanibhā subhā;
Uraṃ saṃhacca tiṭṭhanti, so me bandhaṃ upāgami.

137. “Athāyaṃ bhassaro pakkhī, abaddho baddhamāturaṃ;
Ariyaṃ bruvāno aṭṭhāsī, cājanto mānusiṃ gira”nti.

Tattha **lohitakāti** rattavaṇṇā. **Lātāti** rājiyo. **Uraṃ saṃhaccāti** uraṃ āhacca. Idaṃ vuttaṃ hoti – mahārāja, yassetā rattasuvaṇṇasappaṭibhāgā tisso lohitakā rājiyo gīvaṃ parikkhipitvā uraṃ āhacca tiṭṭhanti, so ekova mama pāse bandhaṃ upāgatoti. **Bhassaroti** parisuddho pabhāsampanno. **Āturanti** gilānaṃ dukkhitāṃ aṭṭhāsīti.

Atha dhataṭṭhassa baddhabhāvaṃ ñatvā nivattitvā etaṃ samassāsetvā mamāgamanakāle ca paccuggamaṇaṃ katvā ākāseyeva mayā saddhiṃ madhuraṭṭhisanthāraṃ katvā manussabhāsāya dhataṭṭhassa guṇaṃ kathento aṭṭhāsī, mama hadayaṃ mudukaṃ katvā puna etasseva purato aṭṭhāsī. Athāhaṃ, deva, sumukhassa subhāsitaṃ sutvā pasannacitto dhataṭṭhaṃ vissajjesiṃ, iti dhataṭṭhassa pāsato makkho, ime haṃse ādāya mama idhāgamaṇaṇca sumukheneva katanti. Evaṃ so sumukhassa guṇakathaṃ kathesi. Taṃ sutvā rājā sumukhassa dhammakathaṃ sotukāmo ahoṣi. Luddaputtassa sakkāraṃ karontasseva sūriyo atthaṅgato, dīpā pajjalitā, bahū khattiyādayo sannipatitā, khemā devīpi vividhanāṭakaparivārā rañño dakkhiṇapasse nisīdi. Tasmīṃ khaṇe rājā sumukhaṃ kathāpetukāmo gāthamāha –

138. “Atha kiṃ dāni sumukha, hanuṃ saṃhacca tiṭṭhasi;
Adu me parisāṃ patto, bhayā bhīto na bhāsasī”ti.

Tattha **hanuṃ saṃhaccāti** madhurakatho kira tvaṃ, atha kasmā idāni mukhaṃ pidhāya tiṭṭhasi. **Adūti** kacci. **Bhayā bhītoti** parisasārajjabhayena bhīto hutvā.

Taṃ sutvā sumukho abhītabhāvaṃ dassento gāthamāha –

139. “Nāhaṃ kāsipati bhīto, ogayha parisāṃ tava;
Nāhaṃ bhayā na bhāsissāṃ, vākyāṃ atthasmiṃ tādise”ti.

Tattha **tādiseti** apica kho pana tathārūpe atthe uppanne vākyam bhāsisāmīti vacanokāsam olokento nisinnomhīti attho.

Taṃ sutvā rājā tassa kathaṃ vaḍḍhetukāmatāya parihāsam karonto āha –

140. “Na te abhisaram passe, na rathe napi pattike;
Nāssa cammaṃva kīṭaṃ vā, vammite ca dhanuggahe.
141. “Na hiraññaṃ suvaṇṇaṃ vā, nagaraṃ vā sumāpitaṃ;
Okiṇṇaparikhaṃ duggaṃ, daḷhamatṭālakoṭṭhakaṃ;
Yattha pavitṭho sumukha, bhāyitabbaṃ na bhāyasi”ti.

Tattha **abhisaranti** rakkhaṇatthāya parivāretvā ṭhitaṃ āvudhahatthaṃ parisam te na passāmi. **Nāssāti** ettha **assāti** nipātamattaṃ. **Cammanti** saraparittāṇacammaṃ. **Kīṭanti** kīṭaṃ cāṭikapālādi vuccati. Cāṭikapālahatthāpi te santike natthīti dīpeti. **Vammiteti** cammasannaddhe. **Na hiraññanti** yaṃ nissāya na bhāyasi, taṃ hiraññampi te na passāmi.

Evam raññā “kiṃ te abhāyanakāraṇa”nti vutte taṃ kathento āha –

142. “Na me abhisarenattho, nagarena dhanena vā;
Apathena pathaṃ yāma, antalikkhecarā mayaṃ.
143. “Sutā ca paṇḍitā tyamhā, nipuṇā catthacintakā;
Bhāsematthavatiṃ vācaṃ, sacce cassa patiṭṭhito.
144. “Kiñca tuyhaṃ asaccassa, anariyassa karissati;
Musāvādissa luddassa, bhaṇitampi subhāsita”nti.

Tattha **abhisarenāti** ārakkhparivārena. **Atthoti** etena mama kiccaṃ natthi. Kasmā? Yasmā **apathena** tumhādisānaṃ amaggena pathaṃ māpetvā yāma, ākāsacārino mayanti. **Paṇḍitā tyamhāti** paṇḍitāti tayā sutāmhā, teneva kāraṇena amhākaṃ santikā dhammaṃ sotukāmo kira no gāhāpesi. **Sacce cassāti** sacce pana tvam sacce patiṭṭhito assa, atthavatiṃ kāraṇanissitaṃ vācaṃ bhāseyyāma. **Asaccassāti** vacīsaccarahitassa tava subhāsitaṃ muḍḍassa dantasūci viya kiṃ karissati.

Taṃ sutvā rājā “kasmā maṃ musāvādī anariyoti vadasi, kiṃ mayā kata”nti āha. Atha naṃ sumukho “tena hi, mahārāja, suñāhī”ti vatvā āha –

145. “Taṃ brāhmaṇānaṃ vacanā, imaṃ khemamakārayi;
Abhayañca tayā ghuṭṭhaṃ, imāyo dasadhā disā.
146. “Ogayha te pokkharāṇiṃ, vipasannodakaṃ sucim;
Pahūtaṃ cādanaṃ tattha, ahiṃsā cettha pakkhinaṃ.
147. “Idaṃ sutvāna nigghosaṃ, āgatamha tavantike;
Te te baddhasma pāsena, etaṃ te bhāsitaṃ musā.
148. “Musāvādaṃ purakkhatvā, icchālobhañca pāpakaṃ;
Ubhosandhimatikkamma, asātaṃ upapajjati”ti.

Tattha **tanti** tvam. **Khemanti** evaṃnāmikaṃ pokkharāṇiṃ. **Ghuṭṭhanti** catūsu kaṇṇesu ṭhatvā ghoṣāpitaṃ. **Dasadhāti** imāsu dasadhā ṭhitāsu disāsu tayā abhayaṃ ghuṭṭhaṃ. **Ogayhāti** ogāhetvā āgatānaṃ santikā. **Pahūtaṃ cādananti** pahūtañca padumapupphasāliādikaṃ adanaṃ. **Idaṃ sutvānāti** tesam taṃ pokkharāṇiṃ ogāhetvā āgatānaṃ santikā idaṃ abhayaṃ sutvā **tavantike** tava samīpe tayā kārītapokkharāṇiṃ āgatāmhāti attho. **Te teti** te mayaṃ tava pāsena baddhā. **Purakkhatvāti** purato katvā. **Ichchālobhanti** icchāsankhātāṃ pāpakaṃ lobhaṃ. **Ubhosandhanti** ubhayaṃ devaloke ca manussaloke ca paṭisandhiṃ ime pāpadhamme purato katvā caranto puggalo sugatipaṭisandhiṃ atikkamitvā asātaṃ nirayaṃ upapajjati.

Evam parisamajjheveva rājānaṃ lajjāpesi. Atha naṃ rājā “nāhaṃ, sumukha, tumhe māretvā maṃsaṃ khādītukāmo gaṇhāpesiṃ, paṇḍitabhāvaṃ pana vo sutvā subhāsitaṃ sotukāmo gaṇhāpesi”nti pakāsento āha –

149. “Nāparajjhāma sumukha, napi lobhāva maggahim;
Sutā ca paṇḍitāyattha, nipuṇā atthacintakā.

150. “Apevatthavatiṃ vācaṃ, byāhareyyuṃ idhāgatā;
Tathā taṃ samma nesādo, vutto sumukha maggahī”ti.

Tattha **nāparajjhāmā**ti mārento aparajjhati nāma, mayam na mārema. **Lobhāva maggahinti** maṃsaṃ khādītukāmo hutvā lobhāva tumhe nāhaṃ aggahim. **Paṇḍitāyatthā**ti paṇḍitāti sutā attha. **Atthacintakā**ti paṭicchannānaṃ atthānaṃ cintakā. **Atthavatiṃ**ti kāraṇanissitaṃ. **Tathā**ti tena kāraṇena. **Vuttoti** mayā vutto hutvā. **Sumukha, maggahī**ti, sumukhāti ālapati, **ma**-kāro padasandhikaro. **Aggahī**ti dhammaṃ desetum tumhe gaṇhi.

Taṃ sutvā sumukho “subhāsitaṃ sotukāmena ayuttaṃ te kataṃ, mahārājā”ti vatvā āha –

151. “Neva bhītā kāsipati, upanītasmiṃ jīvite;
Bhāsematthavatiṃ vācaṃ, sampattā kālāpariyāyaṃ.

152. “Yo migena migam hanti, pakkhim vā pana pakkhinā;
Sutena vā sutam kiṇyā, kiṃ anariyataram tato.

153. “Yo cāriyarudaṃ bhāse, anariyadhammavassito;
Ubho so dhamṣate lokā, idha ceva parattha ca.

154. “Na majjetha yasaṃ patto, na byādhe pattasaṃsayam;
Vāyame theva kicesu, saṃvare vivarāni ca.

155. “Ye vuddhā abbatikkantā, sampattā kālāpariyāyaṃ;
Idha dhammaṃ caritvāna, evaṃte tidivaṃ gatā.

156. “Idaṃ sutvā kāsipati, dhammamattani pālaya;
Dhataratṭhañca muñcāhi, haṃsānaṃ pavaruttama”nti.

Tattha **upanītasmiṃ**ti maraṇasantikaṃ upanīte. **Kālāpariyāyanti** maraṇakālavāraṃ sampattā samānā na bhāsissāma. Na hi dhammakathikaṃ bandhitvā maraṇabhayena tajjetvā dhammaṃ suṇanti, ayuttaṃ te katanti. **Migenā**ti suṭṭhu sikkhāpitena dīpakamigena. **Hantī**ti hanati. **Pakkhinā**ti dīpakapakkhinā. **Sutenā**ti khemaṃ nibbhayanti vissutena dīpakamigapakkhisadisena padumasarena. **Sutanti** “paṇḍito citrakathī”ti evaṃ sutam dhammakathikaṃ. **Kiṇyā**ti “dhammaṃ sossāmī”ti pāsabandhanena yo kiṇeyya hiṃseyya bādheyya. **Tatoti** tesam kiriyato uttari aññaṃ anariyataram nāma kimatthi.

Ariyarudanti mukhena ariyavacanaṃ sundaravacanaṃ bhāsati. **Anariyadhammavassitoti** kammena anariyadhammaṃ avassito. **Ubhoti** devalokā ca manussalokā cāti ubhayamhā. **Idha cevā**ti idha uppannopi parattha uppannopi evarūpo dvīhi sugatilohehi dhamṣitvā nirayameva upapajjati. **Pattasaṃsayanti** jīvitasamṣayamāpannampi dukkhaṃ patvā na kilameyya. **Saṃvare vivarāni cāti** attano chiddāni dvārāni saṃvareyya pidaheyya. **Vuddhā**ti guṇavuddhā paṇḍitā. **Abbatikkantā**ti imaṃ manussalokaṃ atikkantā. **Kālāpariyāyanti** maraṇakālapariyāyaṃ pattā hutvā. **Evaṃteti** evaṃ ete. **Idanti** idaṃ mayā vuttaṃ atthanissitaṃ vacanaṃ. **Dhammanti** paveṇiyadhammampi sucaritadhammampi.

Taṃ sutvā rājā āha –

157. “Āharantudakaṃ pajjam, āsanañca mahārahaṃ;
Pañjarato pamokkhāmi, dhataratṭhaṃ yasassinaṃ.

158. “Tañca senāpatiṃ dhīraṃ, nipuṇaṃ atthacintakaṃ;
Yo sukhe sukhitō rañño, dukkhite hoti dukkhito.

159. “Ediso kho arahati, piṇḍamasnātu bhattuno;
Yathāyaṃ sumukho rañño, pāṇasādhāraṇo sakhā”ti.

Tattha **udakanti** pādadhovanaṃ. **Pajjanti** pādabbhañjanaṃ. **Sukheti** sukhamhi sati.

Rañño vacanaṃ sutvā tesam āsanāni āharitvā tattha nisinnānaṃ gandhodakena pāde dhovitvā satapākena telena abbaññimsu. Tamatthaṃ pakāsento sathā āha –

160. “Pīṭhañca sabbasovaṇṇaṃ, aṭṭhapādaṃ manoramaṃ;
Maṭṭhaṃ kāsikamatthannaṃ, dhataratṭho upāvisi.
161. “Kocchañca sabbasovaṇṇaṃ, veyyagghaparisibbitaṃ;
Sumukho ajjhupāvekkhi, dhataratṭhassanantarā.
162. “Tesaṃ kañcanapattahi, puthū ādāya kāsīyo;
Haṃsānaṃ abhihāresu, aggarañño pavāsita’nti.

Tattha **maṭṭhanti** karaṇapariniṭṭhitaṃ. **Kāsikamatthannanti** kāsikavattena atthataṃ. **Kocchanti** majjhe saṃkhittaṃ. **Veyyagghaparisibbitanti** byagghacammaṃparisibbitaṃ maṅgaladivase aggamaḥesiyā nisinnaṃpīṭhaṃ. **Kañcanapattēhīti** suvaṇṇabhājanēhi. **Puthūti** bahū janā. **Kāsīyoti** kāsiraṭṭhavāsino. **Abhihāresunti** upanāmesuṃ. **Aggarañño pavāsitanti** aṭṭhasatapalasuvaṇṇapātiparikkhittaṃ haṃsarañño paṇṇākāratthāya kāsiraññā pesitaṃ nānaggarasabhojanaṃ.

Evaṃ upanīte pana tasmim kāsirājā tesam sampaggahatthaṃ sayam suvaṇṇapātim gahetvā upanāmesi. Te tato madhulāje khādītva madhurodakañca pivimsu. Atha mahāsatto rañño abhihārañca pasādañca disvā paṭisanthāramakāsi. Tamatthaṃ pakāsento sathā āha –

163. “Disvā abhihaṭaṃ aggaṃ, kāsirājena pesitaṃ;
Kusalo khattadhammānaṃ, tato pucchi anantarā.
164. “Kaccinnu bhoto kusalaṃ, kacci bhoto anāmayam;
Kacci raṭṭhamidaṃ phītaṃ, dhammena manusāsasi.
165. “Kusalañceva me haṃsa, atho haṃsa anāmayam;
Atho raṭṭhamidaṃ phītaṃ, dhammena manusāsahaṃ.
166. “Kacci bhoto amaccesu, doso koci na vijjati;
Kacci ca te tavatthesu, nāvakañkhanti jīvitaṃ.
167. “Athopi me amaccesu, doso koci na vijjati;
Athopi te mamatthesu, nāvakañkhanti jīvitaṃ.
168. “Kacci te sādīsī bhariyā, assavā piyabhāṇinī;
Puttarūpayasūpetā, tava chandavasānugā.
169. “Atho me sādīsī bhariyā, assavā piyabhāṇinī;
Puttarūpayasūpetā, mama chandavasānugā.
170. “Kacci raṭṭhaṃ anuppīlaṃ, akutociupaddavaṃ;
Asāhasena dhammena, samena manusāsasi.
171. “Atho raṭṭhaṃ anuppīlaṃ, akutociupaddavaṃ;
Asāhasena dhammena, samena manusāsahaṃ.
172. “Kacci santo apacitā, asanto parivajjitā;
No ce dhammaṃ niraṃkatvā, adhammamanuvattasi.
173. “Santo ca me apacitā, asanto parivajjitā;
Dhammamevānuvattāmi, adhammo me niraṃkato.
174. “Kacci nānāgataṃ dīghaṃ, samavekkhasi khattiya;
Kaccimatto madanīye, paralokaṃ na santasi.
175. “Nāhaṃ anāgataṃ dīghaṃ, samavekkhāmi pakkhima;

Ṭhito dasasu dhammesu, paralokaṃ na santase.

176. “Dānaṃ sīlaṃ pariccāgaṃ, ajjavaṃ maddavaṃ tapaṃ;
Akkodhaṃ avihiṃsañca, khantiñca avirodhanāṃ.
177. “Iccete kusale dhamme, ṭhite passāmi attani;
Tato me jāyate pīti, sāmanassañcaṇappakaṃ.
178. “Sumukho ca acintetvā, visajji pharusāṃ girāṃ;
Bhāvadosamanaññāya, asmākāyaṃ vihaṅgamo.
179. “So kuddho pharusāṃ vācaṃ, nicchāresi ayoniso;
Yānasmesu na vijjanti, nayidaṃ paññavatāmivā”ti.

Tattha **disvāti** taṃ bahuṃ aggapānabhojanaṃ disvā. **Pesitanti** āharāpetvā upanītaṃ. **Khattadhammānanti** paṭhamakāraṇesu paṭisanthāradhammānaṃ. **Tato pucchi anantarāti** tasmim kāle “kacci nu, bhoto”ti anupaṭipāṭiyā pucchi. Tā panetā cha gāthā heṭṭhā vuttatthāyeva. **Anuppīlanti** kacci raṭṭhavāsino yante ucchuṃ viya na pīlesīti pucchati. **Akutociupaddavanti** kutoci anupaddavaṃ. **Dhammena samena manusāsasīti** kacci tava raṭṭhaṃ dhammena samena anusāsasi. **Santoti** silādiguṇasaṃyuttā sappurisā. **Niraṃkatvāti** chaḍḍetvā. **Nānāgataṃ dīghanti** anāgataṃ attano jīvitapavattiṃ “kacci dīgha”nti na samavekkhasi, āyusankhārānaṃ paritabhāvaṃ jānāsīti pucchati. **Madanīyēti** madārahe rūpādīrammaṇe. **Na santasīti** na bhāyasi. Idaṃ vuttaṃ hoti – kacci rūpādīsu kāmagaṇesu amatto appamatto hutvā dānādīnaṃ kusalānaṃ katattā paralokaṃ na bhāyasīti.

Dasasūti dasasu rājadhammesu. Dānādīsu dasavatthukā cetanā **dānaṃ**, pañcasīladasasīlāni **sīlaṃ**, deyyadhammacāgo **pariccāgo**, ujubhāvo **ajjavaṃ**, mudubhāvo **maddavaṃ**, uposathakammaṃ **tapo**, mettāpubbabhāgo **akkodho**, karuṇāpubbabhāgo **avihiṃsā**, adhivāsanaṃ **khanti**, avirodho **avirodhanāṃ**. **Acintetvāti** mama imaṃ guṇasampattiṃ acintetvā. **Bhāvadosanti** cittadosaṃ. **Anaññāyāti** ajānitvā. Asmākañhi cittadoso nāma natthi, yamesa jāneyya, taṃ ajānitvāva pharusāṃ kakkhaḷaṃ girāṃ vissajjesi. **Ayonisoti** anupāyena. **Yānasmesūti** yāni vajjāni amhesu na vijjanti, tāni vadati. **Nayidanti** tasmāssa idaṃ vacanaṃ paññavatāṃ iva na hoti, tenesa mama na paṇḍito viya upaṭṭhāti.

Taṃ sutvā sumukho “mayā guṇasampannova rājā apasādito, so me kuddho, khamāpessāmi na”nti cintetvā āha –

180. “Atthi me taṃ atisāraṃ, vegena manujādhipa;
Dhataratṭhe ca baddhasmiṃ, dukkhaṃ me vipulaṃ ahu.
181. “Tvāṃ no pitāva puttānaṃ, bhūtānaṃ dharaṇīriya;
Asmākaṃ adhipannānaṃ, khamassu rājakuñjarā”ti.

Tattha **atisāranti** pakkhalitaṃ. **Vegenāti** ahaṃ etaṃ kathaṃ kathento vegena sahasā kathesiṃ. **Dukkanti** cetasiṃ dukkhaṃ mama vipulaṃ ahoṣi, tasmā kodhavasena yaṃ mayā vuttaṃ, taṃ me khamatha, mahārājāti. **Puttānanti** tvāṃ amhākaṃ puttānaṃ pitā viya. **Dharaṇīrivāti** pāṇabhūtānaṃ paṭiṭṭhā pathavī viya tvāṃ amhākaṃ avassayo. **Adhipannānanti** dosena aparādhena ajjhotthaṭānaṃ khamassūti idaṃ so āsanā oruyha pakkhehi añjaliṃ katvā āha.

Atha naṃ rājā āliṅgitvā ādāya suvaṇṇapīṭhe nisīdāpetvā accayadesanaṃ paṭiggaṇhanto āha –

182. “Etaṃ te anumodāma, yaṃ bhāvaṃ na nigūhasi;
Khilaṃ pabhindasi pakkhi, ujukosi vihaṅgamā”ti.

Tattha **anumodāmāti** etaṃ te dosaṃ khamāma. **Yanti** yasmā tvāṃ attano cittapaṭicchannabhāvaṃ na nigūhasi. **Khilanti** cittakhilaṃ cittakhānukaṃ.

Idaṃca pana vatvā rājā mahāsattassa dhammakathāya sumukhassa ca ujubhāve pasīditvā “pasannena nāma pasannākāro kātabbo”ti ubhinnampi tesaṃ attano rajjasiriṃ niyyādentō āha –

183. “Yaṃ kiñci ratanaṃ atthi, kāsirājanivesane;
Rajataṃ jātarūpañca, muttā veḷuriyā bahū.

184. “Maṇayo saṅkhamuttā ca, vatthakaṃ haricandanam;
Ajinam dantabhaṇḍaṇca, loham kāḷāyasaṃ bahum;
Etaṃ dadāmi vo vittam, issaram vissajjāmi vo”ti.

Tattha **muttā**ti viddhāviddhamuttā. **Maṇayoti** maṇibhaṇḍakāni. **Saṅkhamuttā cāti** dakkhiṇāvattasaṅkharatanaṇca āmalakavaṭṭamuttaratanaṇca. **Vatthakanti** sukhumakāsikavatthāni. **Ajinanti** ajinamigacammaṃ. **Loham kāḷāyasanti** tambalohaṇca kāḷalohaṇca. **Issaranti** kañcanamālena setacchattena saddhiṃ dvādasayojanike bārāṇasinagare rajjaṃ.

Evaṇca pana vatvā ubhopi te setacchattena pūjetvā rajjaṃ paṭicchāpesi. Atha mahāsatto raññā saddhiṃ sallapanto āha –

185. “Addhā apacitā tyamhā, sakkatā ca rathesabha;
Dhammesu vattamānānaṃ, tvam no ācariyo bhava.
186. “Ācariya manuññātā, tayā anumatā mayaṃ;
Taṃ padakkhiṇato katvā, ñātiṃ passemurindamā”ti.

Tattha **dhammesū**ti kusalakammaphadhammesu. **Ācariyoti** tvam amhehi byattatāro, tasmā no ācariyo hoti, apica dasannaṃ rājadhammānaṃ kathitattā sumukhassa dosaṃ dassetvā accayapaṭiggahaṇassa katattāpi tvam amhākaṃ ācariyova, tasmā idānipi no ācārasikkhāpanena ācariyo bhavāti āha. **Passemurindamāti** passemu arindama.

So tesam gamanaṃ anujāni, bodhisattassapi dhammaṃ kathentasseva aruṇaṃ uṭṭhahi. Tamatthaṃ pakāsento sathā āha –

187. “Sabbarattim cintayitvā, mantayitvā yathākathaṃ;
Kāsirājā anuññāsī, haṃsānaṃ pavaruttama”nti.

Tattha **yathākathanti** yaṃkiñci atthaṃ tehi saddhiṃ cintetabbaṃ mantetabbaṇca, sabbaṃ taṃ cintetvā ca mantetvā cāti attho. **Anuññāsī**ti gacchathāti anuññāsī.

Evaṃ tena anuññāto bodhisatto rājānaṃ “appamatto dhammena rajjaṃ kārehī”ti ovaditvā pañcasu sīlesu paṭiṭṭhāpesi. Rājā tesam kañcanabhājanehi madhulājaṇca madhurodakaṇca upanāmetvā niṭṭhitāhāraṇicce gandhamālādīhi pūjetvā bodhisattaṃ suvaṇṇacaṅkoṭakena sayam ukkhipi, khemā devī sumukhaṃ ukkhipi. Atha ne sihapājaraṃ ugghāṭetvā sūriyuggamanavelāya “gacchatha sāmīno”ti vissajjesuṃ. Tamatthaṃ pakāsento sathā āha –

188. “Tato ratyā vivasāne, sūriyuggamanaṃ pati;
Pekkhato kāsirājassa, bhavanā te vigāhisu”nti.

Tattha **vigāhisunti** ākāsaṃ pakkhandimsu.

Tesu mahāsatto suvaṇṇacaṅkoṭakato uppatitvā ākāse thatvā “mā cindayi, mahārāja, appamatto amhākaṃ ovāde vatteyyāsī”ti rājānaṃ samassāsetvā sumukhaṃ ādāya cittakūṭameva gato. Tānipi kho navuti haṃsasahassāni kañcanaguhaṭo nikkhamitvā pabbatatale nisinnāni te āgacchante disvā paccuggantvā parivāresuṃ. Te ñātigaṇaparivutā cittakūṭatalaṃ pavisiṃsu. Tamatthaṃ pakāsento sathā āha –

189. “Te aroge anuppatte, disvāna parame dije;
Kekāti makaruṃ haṃsā, puthusaddo ajāyatha.
190. “Te patītā pamuttana, bhattunā bhattugāravā;
Samantā parikiriṃsu, aṇḍajā laddhapaccayā”ti.

Evaṃ parivāretvā ca pana te haṃsā “kathaṃ muttosi, mahārāja”ti pucchiṃsu. Mahāsatto sumukhaṃ nissāya muttabhāvaṃ saṃyamarājāluddaputtehi katakammaṇca kathesi. Taṃ sutvā tuṭṭhā haṃsagaṇā “sumukho senāpati ca rājā ca luddaputto ca sukhitā niddukkā ciraṃ jīvantū”ti āhaṃsu. Tamatthaṃ pakāsento sathā āha –

191. “Evaṃ mittavataṃ atthā, sabbe honti padakkhiṇā;
Haṃsā yathā dhataratthā, ñātisaṅghamupāgamu”nti.

Taṃ cūlahamaṃsajātake vuttatthameva.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā “na, bhikkhave, idāneva, pubbepi ānando mamatthāya attano jīvitam pariccajī”ti vatvā jātakam samodhānesi “tadā luddaputto channo ahoṣi, khemā devī, khemā bhikkhunī, rājā sārīputto, sumukho ānando, sesaparīsā buddhaparīsā, dhataratthahamaṃsarājā pana ahameva ahoṣi”nti.

Mahāhamaṃsajātakavaṇṇanā dutiyā.

[535] 3. Sudhābhojanajātakavaṇṇanā

Neva kiṇāmi napi vikkiṇāmīti idaṃ satthā jetavane viharanto ekaṃ dānājñāsayaṃ bhikkhuṃ ārabba kathesi. So kira sāvatthiyaṃ eko kulaputto hutvā satthu dhammakathaṃ sutvā pasannacitto pabbajitvā sīlesu paripūrakārī dhutaṅgaguṇasamannāgato sabrahmacārīsu pavattamettacitto divasassa tikkhattuṃ buddhadhammasaṅghupaṭṭhāne appamatto ācārasampanno dānājñāsayo ahoṣi. Sāraṇīyadhammapūrakko attanā laddhaṃ paṭiggāhakesu vijjāmaṇesu chinnabhatto hutvāpi detiyeva, tasmā tassa dānājñāsayaḍānābhīratābhāvo bhikkhusaṅghe pākaṭo ahoṣi. Athekadivasam bhikkhū dhammasabhāyaṃ kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ, “āvuso, asuko nāma bhikkhu dānājñāsayo dānābhīrato attanā laddhaṃ pasatamattapānīyampi lobhaṃ chinditvā sabrahmacārīnaṃ deti, bodhisattassevassa ajñāsayo”ti. Satthā taṃ kathaṃ dibbāya sotadhātuyā sutvā gandhakuṭiṭo nikkhamitvā āgantvā “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “ayaṃ, bhikkhave, bhikkhu pubbe adānasīlo maccharī tiṇaggena telabindumpi adātā ahoṣi, atha naṃ ahaṃ dametvā nibbisevaṇaṃ katvā dānaphalaṃ vaṇṇetvā dāne patiṭṭhāpesiṃ, so ‘pasatamattaṃ udakampi labhitvā adatvā na pivissāmī”ti mama santike varam aggaheṣi, tassa phalena dānājñāsayo dānābhīrato jāto”ti vatvā tehi yācito atītaṃ āhari.

Atīte bārāṇasīyaṃ brahmadatte rajjaṃ kārente eko gahapati aḍḍho ahoṣi asītikoṭivibhavo. Athassa rājā seṭṭhiṭṭhānaṃ adāsī. So rājapūjito nāgarajānapadapūjito hutvā ekadivasam attano sampattiṃ oloketvā cintesi – “ayaṃ yaso mayā atītabhave neva niddāyanteṇa, na kāyaduccarītādīni karonteṇa laddho, sucarītāni pana pūretvā laddho, anāgatepi mayā mama patiṭṭhaṃ kātuṃ vaṭṭatī”ti. So rañño santikaṃ gantvā “deva, mama ghare asītikoṭidhanaṃ atthi, taṃ gaṇhāhī”ti vatvā “na mayhaṃ tava dhanenattho, bahuṃ me dhanam, itopi yadicchasi, taṃ gaṇhāhī”ti vutte “kiṃ nu, deva, mama dhanam dātuṃ labhām”ti āha. Atha rañña “yathāruci karohī”ti vutte catūso nagaradvāresu nagaramajjhe nivesanadvāre cāti cha dānasālāyo kāretvā devasikaṃ chasatasahassapariccāgaṃ karonto mahādānaṃ pavattesi. So yāvajīvaṃ dānaṃ datvā “imaṃ mama dānavamsaṃ mā upacchindathā”ti putte anusāsītva jīvitapariyosāne sakko hutvā nibbatti. Puttopissa tatheva dānaṃ datvā cando hutvā nibbatti, tassa putto sūriyo hutvā nibbatti, tassa putto mātali hutvā nibbatti, tassa putto pañcasikho hutvā nibbatti, tassa pana putto chaṭṭho seṭṭhiṭṭhānaṃ laddhā macchariyakosīyo nāma ahoṣi asītikoṭivibhavoyeva. So “mama pitupitāmahā bālā ahesuṃ, dukkhena sambhataṃ dhanam chaḍḍesuṃ, ahaṃ pana dhanam rakkhissāmi, kassaci kiñci na dassāmī”ti cintetvā dānasālā viddhamsetvā agginā jhāpetvā thaddhamaccharī ahoṣi.

Athassa gehadvāre yācakā sannipatitvā bāhā paggayha, “mahāseṭṭhi, mā attano pitupitāmahānaṃ dānavamsaṃ nāsaya, dānaṃ dehi”ti mahāsaddena parideviṃsu. Taṃ sutvā mahājano “macchariyakosīyena attano dānavamsaṃ upacchinno”ti taṃ garahī. So lajjito nivesanadvāre yācakānaṃ āgatāgataṭṭhānaṃ nivāretuṃ ārakkhaṃ ṭhapesi. Te nippaccayā hutvā puna tassa gehadvāraṃ na olokesuṃ. So tato paṭṭhāya dhanameva saṃharati, neva attanā paribhuñjati, na puttadārādīnaṃ deti, kañjikabilaṅgadutiyam sakuṇḍakabhattaṃ bhuñjati, mūlaphalamattatantāni thūlavatthāni nivāseti, paṇṇachattaṃ matthake dhāretvā jaraggoṇayuttēna jajjararathakena yāti. Iti tassa asappurisassa tattakaṃ dhanam sunakhena laddhaṃ nāḷikeram viya ahoṣi.

So ekadivasam rājūpaṭṭhānaṃ gacchanto “anuseṭṭhiṃ ādāya gamissāmī”ti tassa geham agamāsī. Tasmīṃ khaṇe anuseṭṭhi puttadhītādīhi parivuto navasappipakkamadhusakkharacuṇṇehi saṅkhataṃ pāyasaṃ bhuñjamāno nisīno hoti. So macchariyakosīyaṃ disvā āsanā vuṭṭhāya “ehi, mahāseṭṭhi, imasmīṃ pallaṅke nisīda, pāyasaṃ bhuñjissāmā”ti āha. Tassa pāyasaṃ disvāva mukhe kheḷā uppajji, bhuñjitukāmo ahoṣi, evaṃ pana cintesi – “sacāham bhuñjissāmi, anuseṭṭhino mama geham āgatakāle paṭisakkāro kātabbo bhavissati, evaṃ me dhanam nassissati, na bhuñjissāmī”ti. Atha punappunaṃ yāciyamānopi “idāni me bhuttaṃ, suhitosmī”ti na icchi. Anuseṭṭhimhi bhuñjante pana olokeno mukhe sañjāyamānena kheḷena nisīditvā tassa bhattakiccāvasāne tena saddhiṃ rājanivesanaṃ gantvā rājānaṃ passitvā rājanivesanato otaritvā attano geham anupatto pāyāsatanhāya pīḷiyamāno cintesi – “sacāham ‘pāyasaṃ bhuñjitukāmomhī’ti vakkhāmi, mahājano bhuñjitukāmo bhavissati, bahū taṇḍulādayo nassissanti, na kassaci kathessāmī”ti. So rattindivaṃ pāyāsameva cinto vītīnāmetvāpi dhananāsanabhayena kassaci akathetvāva pipāsam adhivāsesi, anukkamena adhivāsetuṃ asakkonto uppaṇḍuppaṇḍukajāto ahoṣi. Evaṃ santēpi dhananāsanabhayena akathento aparabhāge dubbalo hutvā sayanaṃ upagūhitvā nipajji.

Atha naṃ bhariyā upagantvā hatthēna piṭṭhiṃ parimajjamānā “kiṃ te, sāmī, aphāsuka”nti pucchi. “Taveva

sarīre aphāsukaṃ karohi, mama aphāsukaṃ natthī”ti. “Sāmi, uppaṇḍuppaṇḍukajātosi, kiṃ nu te kāci cintā atthi, udāhu rājā te kupito, adu puttehi avamāno kato, atha vā pana kāci taṇhā uppannā”ti? “Āma, taṇhā me uppannā”ti. “Kathehi, sāmī”ti? “Kathessāmi, sakkhissasi naṃ rakkhitu”nti. “Rakkhitabbayuttakā ce, rakkhissāmī”ti. Evampi dhananāsanabhayena kathetuṃ na ussahi. Tāya punappunaṃ pīḷiyamāno kathesi – “bhadde, ahaṃ ekadivasam anuseṭṭhiṃ navasappimadhusakkharacuṇṇehi saṅkhataṃ pāyasaṃ bhuñjantaṃ disvā tato paṭṭhāya tādisaṃ pāyasaṃ bhuñjitukāmo jāto”ti. “Asappurisa, kiṃ tvaṃ duggato, sakalamārāṇasivāsīnaṃ pahonakaṃ pāyasaṃ pacissāmī”ti. Athassa sīse danḍena paharaṇakālo viya ahoṣi. So tassā kujjhitvā “jānāmahaṃ tava mahaddhanabhāvaṃ, sace te kulagharā ābhataṃ atthi, pāyasaṃ pacitvā nāgarānaṃ dehi”ti āha. “Tena hi ekavīthivāsīnaṃ pahonakaṃ katvā pacāmī”ti. “Kiṃ te etehi, attano pana santakaṃ khādantū”ti? “Tena hi ito cito ca sattasattagharavāsīnaṃ pahonakaṃ katvā pacāmī”ti. “Kiṃ te etehī”ti. “Tena hi imasmiṃ gehe pariḷāṇassā”ti. “Kiṃ te etenā”ti? “Tena hi bandhujanasseva pahonakaṃ katvā pacāmī”ti. “Kiṃ te etenā”ti? “Tena hi tuyhañca mayhañca pacāmi sāmī”ti. “Kāsi tvaṃ, na tuyhaṃ vaṭṭatī”ti? “Tena hi ekasseva te pahonakaṃ katvā pacāmī”ti. “Mayhañca tvaṃ mā paci, gehe pana pacante bahū paccāsīsanti, mayhaṃ pana patthaṃ taṇḍulānaṃ catubhāgaṃ khīrassa accharaṃ sakkharāya karaṇḍakaṃ sappissa karaṇḍakaṃ madhussa ekañca pacanabhājanaṃ dehi, ahaṃ araññaṃ pavisitvā tattha pacitvā bhuñjāmī”ti. Sā tathā akāsi. So taṃ sabbaṃ ceṭakena gāhāpetvā “gaccha asukaṭṭhāne tiṭṭhāhī”ti taṃ purato pesetvā ekakova oḷuṅṅhikaṃ katvā aññātakavesena tattha gantvā nadīre ekasmiṃ gacchamūle uddhanaṃ kāretvā dārudakaṃ āharāpetvā “tvaṃ gantvā ekasmiṃ magge ṭhatvā kañcīdeva disvā mama saññaṃ dadeyyāsi, mayā pakkositakāle va āgaccheyyāsi”ti taṃ pesetvā aggim katvā pāyasaṃ paci.

Tasmiṃ khaṇe sakko devarājā dasasahassayojanaṃ alaṅkatadevanagaraṃ, saṭṭhiyojanaṃ suvaṇṇavīthim, yojanasahassubbedhaṃ vejayantaṃ, pañcayojanasatikaṃ sudhammasabhaṃ, saṭṭhiyojanaṃ paṇḍukambalasilānaṃ, pañcayojanāvāṭṭaṃ kañcanamālasetaṭṭhaṃ, aḍḍhateyyakoṭṭisaṅkhā devaccharā, alaṅkatapaṭiyattaṃ attabhāvanti imaṃ attano siriṃ oloketvā “kiṃ nu kho katvā mayā ayaṃ yaso laddho”ti cintetvā bārāṇasiyaṃ seṭṭhibhūtena pavattitaṃ dānaṃ addasa. Tato “mama puttādayo kuhim nibbattā”ti oloketto “putto me cando devaputto hutvā nibbatti, tassa putto sūriyo, tassa putto, mātali, tassa putto, pañcasikho”ti sabbesaṃ nibbattim disvā “pañcasikhassa putto kīdiso”ti oloketto attano vaṃsassa upacchinnabhāvaṃ passi. Athassa etadahosi – “ayaṃ asappuriso maccharī hutvā neva attanā paribhuñjati, na paresaṃ deti, mama vaṃso tena upacchinno, kālaṃ katvā niraye nibbattissati, ovādamassa datvā mama vaṃsaṃ patiṭṭhāpetvā etassa imasmiṃ devanagare nibbattanākāraṃ karissāmī”ti. So candādayo pakkosāpetvā “etha manussapaṭṭhaṃ gamissāma, macchariyakosiyena amhākaṃ vaṃso upacchinno, dānasālā jhāpitā, neva attanā paribhuñjati, na paresaṃ deti, idāni pana pāyasaṃ bhuñjitukāmo hutvā ‘ghare paccante aññassapī pāyāso dātabbo bhavissatī’ti araññaṃ pavisitvā ekakova pacati, etaṃ dametvā dānaphalaṃ jānāpetvā āgamissāma, apica kho pana amhehi sabbehi ekato yāciyamāno tattheva mareyya. Mama paṭṭhaṃ gantvā pāyasaṃ yācitvā nisinnakāle tumhe brāhmaṇavaṇṇena paṭipāṭiyā āgantvā yāceyyāthā”ti vatvā sayam tava brāhmaṇavaṇṇena taṃ upasaṅkamitvā “bho, kataro bārāṇasigamanamaggo”ti pucchi. Atha naṃ macchariyakosiyō “kiṃ ummattakosi, bārāṇasimaggaṃpi na jānāsi, kiṃ ito esi, etto yāhī”ti āha.

Sakko tassa vacanaṃ sutvā asuṇanto viya “kiṃ kathesi”ti taṃ upagacchateva. Sopi, “are, badhira brāhmaṇa, kiṃ ito esi, purato yāhī”ti viravi. Atha naṃ sakko, “bho, kasmā viravasi, dhūmo paññāyati, aggi paññāyati, pāyāso paccati, brāhmaṇānaṃ nimantanaṭṭhānena bhavitabbaṃ, ahampi brāhmaṇānaṃ bhojanakāle thokaṃ labhissāmi, kiṃ maṃ nicchubhasī”ti vatvā “natthettha brāhmaṇānaṃ nimantanaṃ, purato yāhī”ti vutte “tena hi kasmā kujjhasi, tava bhojanakāle thokaṃ labhissāmi”ti āha. Atha naṃ so “ahaṃ te ekasitthampi na dassāmi, thokaṃ idaṃ mama yāpanamattameva, mayāpi cetam yācitvāva laddhaṃ, tvaṃ aññato āhāraṃ pariyesāhī”ti vatvā bhariyaṃ yācitvā laddhabhāvaṃ sandhāyeva vatvā gāthamāha –

192. “Neva kiṇāmi napi vikkiṇāmi, na cāpi me sannicayo ca atthi;
Sukiccharūpaṃ vatidaṃ parittaṃ, patthodano nālamayaṃ duvinna”nti.

Taṃ sutvā sakko “ahampi te madhurasaddena ekaṃ silokaṃ kathessāmi, taṃ suṇāhī”ti vatvā “na me tava silokena attho”ti tassa vārentasseva gāthādvayamāha –

193. “Appamhā appakaṃ dajjā, anumajjhato majjhakaṃ;
Bahumhā bahukaṃ dajjā, adānaṃ nūpapajjati.

194. “Taṃ taṃ vadāmi kosiya, dehi dānāni bhuñja ca;
Ariyamaggaṃ samāruha, nekāsī labhate sukha”nti.

Tattha **anumajjhato majjhakanti** appamattakampi majjhe chetvā dve koṭṭhāse karitvā ekaṃ koṭṭhāsaṃ datvā tato avasesato anumajjhatopi puna majjhe chetvā eko koṭṭhāso dātabboyeva. **Adānaṃ nūpapajjati** appaṃ vā bahum vā

dinnaṃ hotu, adānaṃ nāma na hoti, tampi dānameva mahapphalameva.

So tassa vacanaṃ sutvā “manāpaṃ te, brāhmaṇa, kathitaṃ, pāyāse pakke thokaṃ labhissasi, nisīdāhī”ti āha. Sakko ekamante nisīdi. Tasmim̐ nisinne cando teneva niyāmena upasaṅkamtivā tatheva kathaṃ pavattetvā tassa vārentasseva gāthādvayamāha –

195. “Moghañcassa hutaṃ hoti, moghañcāpi samīhitaṃ;
Atithismiṃ yo nisinnasmim̐, eko bhuñjati bhojanaṃ.

196. Taṃ taṃ vadāmi kosiya, dehi dānāni bhuñja ca;
Ariyamaggaṃ samāruha, nekāsī labhate sukha”nti.

Tattha **samīhitaṃ** dhanuppādanavīriyaṃ.

So tassa vacanaṃ sutvā kicchena kasirena “tena hi nisīda, thokaṃ labhissasī”ti āha. So gantvā sakkassa santike nisīdi. Tato sūriyo teneva nayena upasaṅkamtivā tatheva kathaṃ pavattetvā tassa vārentasseva gāthādvayamāha –

197. “Saccañcassa hutaṃ hoti, saccañcāpi samīhitaṃ;
Atithismiṃ yo nisinnasmim̐, neko bhuñjati bhojanaṃ.

198. “Taṃ taṃ vadāmi kosiya, dehi dānāni bhuñja ca;
Ariyamaggaṃ samāruha, nekāsī labhate sukha”nti.

Tassapi vacanaṃ sutvā kicchena kasirena “tena hi nisīda, thokaṃ labhissasī”ti āha. So gantvā candassa santike nisīdi. Atha naṃ mātalī teneva nayena upasaṅkamtivā tatheva kathaṃ pavattetvā tassa vārentasseva imā gāthā abhāsi –

199. “Sarañca juhāti poso, bahukāya gayāya ca;
Doṇe timbarutitthasmim̐, sīghasote mahāvahe.

200. “Atra cassa hutaṃ hoti, atra cassa samīhitaṃ;
Atithismiṃ yo nisinnasmim̐, neko bhuñjati bhojanaṃ.

201. “Taṃ taṃ vadāmi kosiya, dehi dānāni bhuñja ca;
Ariyamaggaṃ samāruha, nekāsī labhate sukha”nti.

Tāsaṃ attho – yo puriso “nāgayakkhādīnaṃ balikammaṃ karomī”ti samuddasoṇḍipokkharāṇīdāsu yaṃ kiñci sarañca upagantvā juhāti, tattha balikammaṃ karoti, tathā bahukāya nadiyā gayāya pokkharāṇiyā doṇanāmake ca timbarunāmake ca titthe sīghasote mahante vārivahe. **Atra cassāti** yadi atrāpi etesu sarādāsu assa purisassa hutañceva samīhitañca hoti, saphalaṃ sukhudrayaṃ sampajjati. Atithismiṃ yo nisinnasmim̐ neko bhuñjati bhojanaṃ, ettha vattabbameva natthi, tena taṃ vadāmi – kosiya, dānāni ca dehi, sarañca bhuñja, ariyānaṃ dānābhiraṇānaṃ buddhādīnaṃ maggaṃ abhiruha. Na hi ekāsī ekova bhuñjamāno sukhaṃ nāma labhatīti.

So tassapi vacanaṃ sutvā pabbatakūṭena otthaṭo viya kicchena kasirena “tena hi nisīda, thokaṃ labhissasī”ti āha. Mātalī gantvā sūriyassa santike nisīdi. Tato pañcasikho teneva nayena upasaṅkamtivā tatheva kathaṃ pavattetvā tassa vārentasseva gāthādvayamāha –

202. “Baḷisañhi so nigilati, dīghasuttaṃ sabandhanaṃ;
Atithismiṃ yo nisinnasmim̐, eko bhuñjati bhojanaṃ.

203. “Taṃ taṃ vadāmi kosiya, dehi dānāni bhuñja ca;
Ariyamaggaṃ samāruha, nekāsī labhate sukha”nti.

Macchariyakosiyo taṃ sutvā dukkhavedano nitthunanto “tena hi nisīda, thokaṃ labhissasī”ti āha. Pañcasikho gantvā mātalissa santike nisīdi. Iti tesu pañcasu brāhmaṇesu nisinnamattesveva pāyāso pacci. Atha naṃ kosiyo uddhanā otāretvā “tumhākaṃ pattāni āharathā”ti āha. Te anuṭṭhāya yathānisinnāva hatthe pasāretvā himavantato māluvapattāni āhariṃsu. Kosiyo tāni disvā “tumhākaṃ etesu pattesu dātabbapāyāso natthi, khadirādīnaṃ pattāni āharathā”ti āha. Te tāni pañcāni āhariṃsu. Ekekaṃ pattaṃ yodhaphalakappamaṇaṃ ahoṣi. So sabbesaṃ dabbiyā pāyāsaṃ adāsī, sabbantimassa dānakālepi ukkhaliyā ūnaṃ na paññāyī, pañcannampi datvā sayāṃ ukkhalim̐ gahetvā nisīdi.

Tasmiṃ khaṇe pañcasikho uṭṭhāya attabhāvaṃ vijahitvā sunakho hutvā tesam purato passāvaṃ karonto agamāsi. Brāhmaṇā attano pāyāsaṃ pattena pidahiṃsu. Kosiyassa hatthapiṭṭhe passāvabindu pati. Brāhmaṇā kuṇḍikāhi udakaṃ gahetvā pāyāsaṃ abbhukiritvā bhuñjamānā viya ahesuṃ. Kosiyō “mayhampi udakaṃ detha, hatthaṃ dhovitvā bhuñjissāmi”ti āha. “Tava udakaṃ āharitvā hatthaṃ dhovā”ti. “Mayā tumhākaṃ pāyāso dinno, mayhaṃ thokaṃ udakaṃ dethā”ti. “Mayaṃ piṇḍapaṭiṇḍakammaṃ nāma na karomā”ti. “Tena hi imaṃ ukkhalim oloketha, hatthaṃ dhovitvā āgamissāmi”ti nadim otari. Tasmiṃ khaṇe sunakho ukkhalim passāvassa pūresi. So taṃ passāvaṃ karontaṃ disvā mahantaṃ daṇḍamādāya taṃ tajjento āgacchi. So assajānīyamatto hutvā taṃ anubandhanto nānāvaṇṇo ahoṣi, kālopi hoti setopi suvaṇṇavaṇṇopi kabaropi uccopi nīcopi, evaṃ nānāvaṇṇo hutvā macchariyakosiyam anubandhi. So maraṇabhayaabhīto brāhmaṇe upasaṅkami. Tepi uppatitvā ākāse ṭhitā. So tesam taṃ iddhiṃ disvā gāthamāha –

204. “Uḷāraṇṇā vata brāhmaṇā ime, ayañca vo sunakho kissa hetu;
Uccāvacaṃ vaṇṇanibhaṃ vikubbati, akkhātha no brāhmaṇā ke nu tumhe”ti.

Taṃ sutvā sakko devarājā –

205. “Cando ca sūriyo ca ubho idhāgatā, ayaṃ pana mātali devasārathi;
Sakkohamasmi tidasānamindo; Eso ca kho pañcasikhoti vuccatī”ti.

Gāthaṃ vatvā tassa yasaṃ vaṇṇento gāthamāha –

206. “Pāñissarā mudingā ca, murajālambarāni ca;
Suttameṇaṃ pabodhenti, paṭibuddho ca nandatī”ti.

So tassa vacanaṃ sutvā “sakka, evarūpaṃ dibbasampattiṃ kinti katvā labhasī”ti pucchi. Sakko “adānasīlā tāva pāpadhammā maccharino devalokaṃ na gacchanti, niraye nibbantatī”ti dassento –

207. “Ye kecime maccharino kadariyā, paribhāsakā samaṇabrāhmaṇānaṃ;
Idheva nikkhippa sarīradehaṃ, kāyassa bhedaṃ nirayaṃ vajantī”ti. –

Imaṃ gāthaṃ vatvā dhamme ṭhitānaṃ devalokapaṭilābhaṃ dassetuṃ gāthamāha –

208. “Ye kecime suggatimāsamanā, dhamme ṭhitā saṃyame saṃvibhāge;
Idheva nikkhippa sarīradehaṃ, kāyassa bhedaṃ sugatiṃ vajantī”ti.

Tattha **āsamanā**ti āsītantā. Ye keci sugatiṃ āsīsanti, sabbe te saṃyamasaṅkhāte dasasīladhamme saṃvibhāgasāṅkhāte dānadhamme ca ṭhitā hutvā idha sarīrasāṅkhātaṃ dehaṃ nikkhipitvā tassa kāyassa bhedaṃ sugatiṃ vajantīti attho.

Evaṃ vatvā ca pana, “kosiyā, na mayaṃ tava santike pāyāsathāya āgatā, kāruṇṇena pana taṃ anukampamānā āgatāmhā”ti tassa pakāsetuṃ āha –

209. “Tvam nosi ñāti purimāsu jātisū, so maccharī rosako pāpadhammo;
Taveva atthāya idhāgatāmhā, mā pāpadhammo nirayaṃ gamitthā”ti.

Tattha **soti** so tvaṃ. **Mā pāpadhammoti** ayaṃ amhākaṃ ñāti pāpadhammo mā nirayaṃ agamāti etadatthaṃ āgatāmhāti attho.

Taṃ sutvā kosiyō “atthakāmā kira me, ete maṃ nirayā uddharitvā sagge patiṭṭhāpetukāmā”ti tuṭṭhacitto āha –

210. “Addhā maṃ vo hitakāmā, yaṃ maṃ samanūsāsatha;
Sohaṃ tathā karissāmi, sabbaṃ vuttaṃ hitesibhi.

211. “Esāhamajjeva uparamāmi, na cāhaṃ kiñci kareyya pāpaṃ;
Na cāpi me kiñci adeyyamatthi, na cāpidatvā udakaṃ pivāmi.

212. “Evañca me dadato sabbakālaṃ, bhogā ime vāsava khīyissanti;
Tato ahaṃ pabbajissāmi sakka, hitvāna kāmāni yathodhikāni”ti.

Tattha **manti** mama. **Voti** tumhe. **Yaṃ manti** yena maṃ samanūsāsatha, tena me tumhe hitakāmā. **Tathāti** yathā vadatha, tatheva karissāmi. **Uparamāmīti** maccharibhāvato uparamāmi. **Adeyyamatthīti** ito paṭṭhāya ca mama ālopato upaḍḍhampi adeyyaṃ nāma natthi, **na cāpidatvāti** udakapasatampi cāhaṃ labhitvā adatvā na pivissāmi. **Khīyissantīti** vikkhīyissanti. **Yathodhikānīti** vatthukāmakilesakāmasasena yathāṭṭhitakoṭṭhāsāniyeva.

Sakko macchariyakosiyāṃ dametvā nibbisevaṇaṃ katvā dānaphalaṃ jānāpetvā dhammadesanāya pañcasu sīlesu paṭiṭṭhāpetvā saddhīṃ tehi devanagaremeva gato. Macchariyakosiyopi nagaraṃ pavisitvā rājānaṃ anujānāpetvā “gahitagahitabhājanāni pūretvā gaṇhantū”ti yācakānaṃ dhaṇaṃ datvā tasmīṃ khīṇe nikkamma himavantato dakkhiṇapasse gaṅgāya ceva ekassa ca jātassarassa antare paṇṇasālaṃ katvā pabbajitvā vanamūlaphalāhāro tattha ciraṃ vihāsi, jaraṃ pāpuṇi. Tadā sakkassa āsā saddhā sirī hirīti catasso dhītaro honti. Tā bahuṃ dībbagandhamālaṃ ādāya udakakīḷanathāya anotattadahaṃ gantvā tattha kīḷitvā manosilātale nisīdiṃsu. Tasmīṃ khaṇe nārado nāma brāhmaṇatāpaso tāvatimsabhavanaṃ divāvihāratthāya gantvā nandanavanacittalatāvanesu divāvihāraṃ katvā pāricchattakapupphaṃ chattaṃ viya chāyatthāya dhārayamāno manosilālamatthakena attano vasanaṭṭhānaṃ kañcanaguhaṃ gacchati. Atha tā tassa hatthe taṃ pupphaṃ disvā yāciṃsu. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

213. “Naguttame girivare gandhamādane, modanti tā devavarābhipālītā;
Athāgamā isivaro sabbalokagū, supupphitaṃ dumavarasākhamādiya.
214. “Suciṃ sugandhaṃ tidasehi sakkataṃ, pupphuttaṃ amaravarehi sevitaṃ;
Aladdha maccehiva dānavehi vā, aññatra devehi tadārahaṃ hidaṃ.
215. “Tato catasso kanakattacūpamā, uṭṭhāya nāriyo pamadādhipā munīṃ;
Āsā ca saddhā ca sirī tato hirī, iccabravuṃ nārada deva brāhmaṇaṃ.
216. “Sace anuddiṭṭhaṃ tayā mahāmuni, pupphaṃ imaṃ pārichattassa bramhe;
Dadāhi no sabbā gati te ijjhatu, tuvampi no hohi yatheva vāsavo.
217. “Taṃ yācamānābhisekkha nārado, iccabravī saṃkalahaṃ udīrayi;
Na mayhamatthatti imehi koci naṃ, yāyeva vo seyyasi sā piḷandhathā”ti.

Tattha **girivareti** purimassa vevacanaṃ. **Devavarābhipālītāti** sakkena rakkhitā. **Sabbalokagūti** devaloke ca manussaloke ca sabbattha gamanasamattho. **Dumavarasākhamādiyāti** sākhyā jātattā dumavarasākhamanti laddhanāmaṃ pupphaṃ gahetvā. **Sakkatanti** katasakkāraṃ. **Amaravarehīti** sakkam sandhāya vuttaṃ. **Aññatra devehīti** ṭhapetvā deve ca iddhimante ca aññehi manussehi vā yakkhādīhi vā aladdhaṃ. **Tadārahaṃ hidanti** tesameyeva hi taṃ araḥaṃ anucchavikaṃ. **Kanakattacūpamāti** kanakūpamā tacā. **Uṭṭhāyāti** ayyo mālāgandhavilepanādipaṭivirato pupphaṃ na piḷandhissati, ekasmīṃ padese chaḍḍessati, etha taṃ yācitvā pupphaṃ piḷandhissamāti hatthe pasāretvā yācamānā ekappahārenea uṭṭhahitvā. **Pamadādhipāti** pamadānaṃ uttamā. **Muninti** isīṃ.

Anuddiṭṭhanti “asukassa nāma dassāmī”ti na uddiṭṭhaṃ. **Sabbā gati te ijjhatūti** sabbā te cittagati ijjhatu, patthitapatthitassa lābhī hohīti tassa thulimaṅgalaṃ vadanti. **Yatheva vāsavoti** yathā amhākaṃ piṭā vāsavo icchiticchitaṃ deti, tatheva no tvampi hohīti. **Tanti** taṃ pupphaṃ. **Abhisekkhāti** disvā. **Saṃkalahanti** nānāgāhaṃ kalahavaḍḍhanaṃ kathaṃ udīrayi. **Imehīti** imehi pupphehi nāma mayhaṃ attho natthi, paṭivirato ahaṃ mālādhāraṇatoti dīpeti. **Yāyeva vo seyyasīti** yā tumhākaṃ antare jeṭṭhikā. **Sā piḷandhathāti** sā etaṃ piḷandhatūti attho.

Tā catassopi tassa vacanaṃ sutvā gāthamāhaṃsu –

218. “Tvam nottamevābhisekkha nārada, yassicchasi tassā anuppavecchasi;
Yassā hi no nārada tvam padassasi, sāyeva no hehiti seṭṭhasammatā”ti.

Tattha **tvam nottamevāti** uttamamahāmuni tvameva no upadhārehi. Tāsaṃ vacanaṃ sutvā nārado tā ālapanto gāthamāha –

219. “Akallametaṃ vacanaṃ sugatte, ko brāhmaṇo saṃkalahaṃ udīraye;
Gantvāna bhūtādhipameva pucchatha, sace na jānātha idhuttamādhamē”nti.

Tassattho – bhadde sugatte, idaṃ tumhehi vuttaṃ vacanaṃ mama ayuttaṃ, evaṇhi sati mayā tumhesu ekaṃ seṭṭhaṃ, sesā hīnā karontena kalaho vaḍḍhito bhavissati, ko bāhitapāpo brāhmaṇo kalahaṃ udīraye vaḍḍheyya.

Evarūpassa hi kalahavaḍḍhanaṃ nāma ayuttaṃ, tasmā ito gatvā attano pītaṃ bhūtādhipaṃ sakkameva pucchatha, sace attano uttamaṃ adhamañca na jānāthāti.

Tato sathā gāthamāha –

220. “Tā nāradena paramappakopitā, udīritā vaṇṇamadena mattā;
Sakāse gantvāna sahasacakkhuno, pucchiṃsu bhūtādhipaṃ kā nu seyyasī”ti.

Tattha **paramappakopitā**ti pupphaṃ adadantena ativiya kopitā tassa kupitā hutvā. **Udīritā**ti “bhūtādhipameva pucchathā”ti vuttā. **Sahasacakkhuno**ti sakkassa santikaṃ gantvā. **Kā nūti** amhākaṃ antare katamā uttamāti pucchiṃsu.

Evam pucchitvā ṭhitā –

221. “Tā disvā āyattamanā purindado, iccabravī devavaro katañjalī;
Sabbāva vo hotha sugatte sādīsī, koneva bhadde kalahaṃ udīrayī”ti.

Tattha **tā disvā**ti, bhikkhave, catassopi attano santikaṃ āgatā disvā. **Āyattamanā**ti ussukkamanā byāvaṭṭacittā. **Katañjalī**ti namassamānāhi devatāhi paggahitañjalī. **Sādīsī**ti sabbāva tumhe sādīsīyo. **Ko nevā**ti ko nu evaṃ. **Kalahaṃ udīrayī**ti idaṃ nānāgāhaṃ viggahaṃ kathesi vaḍḍhesi.

Athassa tā kathayamānā gāthamāhaṃsu –

222. “Yo sabbalokaccarito mahāmuni, dhamme ṭhito nārado saccanikkamo;
So nobravi girivare gandhamādane, gantvāna bhūtādhipameva pucchatha;
Sace na jānātha idhuttamādhamā”nti.

Tattha **saccanikkamoti** tathaparakkamo.

Taṃ sutvā sakko “imā catassopi mayhaṃ dhītarova, sacāhaṃ ‘etāsu ekā guṇasampannā uttamā’ti vakkhāmi, sesā kujjhissanti, na sakkā ayaṃ aḍḍo vinicchinituṃ, imā himavante kosiyaṭāpasassa santikaṃ pesesāmi, so etāsaṃ aḍḍaṃ vinicchinnissatī”ti cintetvā “ahaṃ tumhākaṃ aḍḍaṃ na vinicchinnissāmi, himavante kosiyo nāma tāpasasā atthi, tassāhaṃ attano sudhābhojanaṃ pesesāmi, so parassa adatvā na bhuñjati, dadanto ca vicinitvā guṇavantānaṃ deti, yā tumhesu tassa hatthato bhattaṃ labhissatī, sā uttamā bhavissatī”ti ācikkhanto gāthamāha –

223. “Asu brahāraññacarō mahāmuni, nādatvā bhattaṃ varagatte bhuñjati;
Viceyya dānāni dadāti kosiyo,
Yassā hi so dassati sāva seyyasī”ti.

Tattha **brahāraññadharoti** mahāaraññavāsī.

Iti so tāpasassa santikaṃ pesetvā mātaliṃ pakkosāpetvā tassa santikaṃ pesento anantaraṃ gāthamāha –

224. “Asū hi yo sammati dakkhiṇaṃ disaṃ, gaṅgāya tīre himavantapassani;
Sa kosiyo dullabhapānabhojano, tassa sudhaṃ pāpaya devasārathī”ti.

Tattha **sammattī**ti vasati. **Dakkhiṇanti** himavantassa dakkhiṇāya disāya. **Passanī**ti passe.

Tato sathā āha –

225. “Sa mātālī devavarena pesito, sahasayuttaṃ abhiruyha sandanaṃ;
Sukhippameva upagamma assamaṃ, adissamāno munino sudhaṃ adā”ti.

Tattha **adissamānoti**, bhikkhave, so mātali devarājassa vacanaṃ sampaṭicchitvā taṃ assamaṃ gantvā adissamānakāyo hutvā tassa sudhaṃ adāsī, dadamāno ca rattīṃ padhānamanuyūñjitvā paccūsasamaye aggīṃ paricaritvā vibhātāya rattiyā udenaṃ sūriyaṃ namassamānassa ṭhitassa tassa hatthe sudhābhojanapātīṃ ṭhapesi.

Kosiyo taṃ gahetvā ṭhitakova gāthādvayamāha –

226. “Udagghihuttaṃ upatiṭṭhato hi me, pabhaṅkaraṃ lokatamonuduttamaṃ;
Sabbāni bhūtāni adhicca vāsavo;
Ko neva me pāṇisu kiṃ sudhodahi.
227. “Sañkhūpamaṃ setamatulyadassanaṃ, suciṃ sugandhaṃ piyarūpamabbhutaṃ;
Adiṭṭhapubbaṃ mama jātu cakkhubhi, kā devatā pāṇisu kiṃ sudhodahī”ti.

Tattha **udagghihuttanti** udakaagghihuttaṃ paricaritvā aggisālato nikkhamma paṇṇasāladvāre ṭhatvā pabhaṅkaraṃ lokatamonudaṃ uttamaṃ ādiccaṃ upatiṭṭhato mama sabbāni bhūtāni adhicca atikkamitvā vattamāno vāsavo nu kho evaṃ mama pāṇisu kiṃ sudhaṃ kiṃ nāmetaṃ odahi. “Sañkhūpama”ntiādīhi ṭhitakova sudhaṃ vaṇṇeti.

Tato mātali āha –

228. “Ahaṃ mahindena mahesi pesito, sudhābhīhāsiṃ turito mahāmuni;
Jānāsi maṃ mātali devasārathi, bhuñjassu bhattuttama mābhivārayi.
229. “Bhuttā ca sā dvādasa hanti pāpake, khudaṃ pipāsaṃ aratiṃ daraklamaṃ;
Kodhūpanāhañca vivādapesuṇaṃ, sītuṇha tandiñca rasuttamaṃ ida”nti.

Tattha **sudhābhīhāsinti** imaṃ sudhābhojanaṃ tuyhaṃ abhihariṃ. **Jānāsīti** jānāhi maṃ tvamaṃ, ahaṃ mātali nāma devasārathīti attho. **Mābhivārayīti** na bhuñjāmīti appaṭikkhipitvā bhuñja mā papañca kari. **Pāpaketi** ayañhi sudhā bhuttā dvādasa pāpadhamme hanati. **Khudanti** paṭhamaṃ tāva chātābhāvaṃ hanati, dutiyaṃ pāṇiyapipāsaṃ, tatiyaṃ ukkaṅṭhitaṃ, catutthaṃ kāyadarathaṃ, pañcamaṃ kilantābhāvaṃ, chaṭṭhaṃ kodhaṃ, sattamaṃ upanāhaṃ, aṭṭhamaṃ vivādaṃ, navamaṃ pesuṇaṃ, dasamaṃ sītaṃ, ekādasamaṃ uṇhaṃ, dvādasamaṃ tandiṃ ālasiyābhāvaṃ, idaṃ rasuttamaṃ uttamarasaṃ sudhābhojanaṃ ime dvādasa pāpadhamme hanati.

Taṃ sutvā kosiyo attano vatasamādānaṃ āvikaronto –

230. “Na kappatī mātali mayha bhuñjitaṃ, pubbe adatvā iti me vatuttamaṃ;
Na cāpi ekāsnamariyapūjitaṃ, asaṃvibhāgī ca sukhaṃ na vindatī”ti. –

Gāthaṃ vatvā, “bhante, tumhehi parassa adatvā bhojane kaṃ dosaṃ disvā idaṃ vataṃ samādinna”nti mātalinā puṭṭho āha –

231. “Thīghātakā ye cime pāradārikā, mittadduno ye ca sapanti subbate;
Sabbe ca te maccharipañcamādhamā, tasmā adatvā udakampi nāsniye.
232. “Sohitthiyā vā purisassa vā pana, dassāmi dānaṃ vidusampavaṇṇitaṃ;
Saddhā vadaññū idha vītamaccharā, bhavanti hete sucisaccasammata”ti.

Tattha **pubbeti** paṭhamaṃ adatvā, atha vā iti me pubbe vatuttamaṃ idaṃ pubbeva mayā vataṃ samādinnaṃ dasseti. **Na cāpi ekāsnamariyapūjitaṃ** ekakassa asanaṃ na ariyehi buddhādīhi pūjitaṃ. **Sukhanti** dibbamānusikaṃ sukhaṃ na labhati. **Thīghātakā** itthighātakā. **Ye cimetī** ye ca ime. **Sapantīti** akkosanti. **Subbateti** dhammikasamaṇabrāhmaṇe. **Maccharipañcamatī** maccharī pañcama etesanti maccharipañcamā. **Adhamatī** ime pañca adhamā nāma. **Tasmatī** yasmā ahaṃ pañcamaadhamābhāvabhayena adatvā udakampi **nāsniye** na paribhuñjissāmīti imaṃ vataṃ samādiyim. **Sohitthiyā vā**ti so ahaṃ itthiyā vā. **Vidusampavaṇṇitanti** vidūhi paṇḍitehi buddhādīhi vaṇṇitaṃ. **Sucisaccasammata**ti ete okappaniyasaddhāya samannāgatā vadaññū vītamaccharā purisā suci ceva uttamasammata ca hontīti attho.

Taṃ sutvā mātali dissamānakāyena aṭṭhāsi. Tasmim̐ khaṇe tā catasso devakaññāyo catuddisaṃ aṭṭhaṃsu, sirī pācīnadisāya aṭṭhāsi, āsā dakkhiṇadisāya, saddhā pacchimadisāya, hirī uttaradisāya. Tamatthaṃ pakāsento sathā āha –

233. “Ato matā devavarena pesitā, kaññā catasso kanakattacūpamā;
Āsā ca saddhā ca sirī tato hirī, taṃ assamaṃ āgamu yattha kosiyo.
234. “Tā disvā sabbo paramappamodito, subhena vaṇṇena sikhārivaggino;
Kaññā catasso caturo catuddisā, iccabravī mātalinō ca sammukhā.

235. “Purimaṃ disaṃ kā tvaṃ pabhāsi devate, alaṅkatā tāravaraṃva osadhī;
Pucchāmi taṃ kañcanavelliviggāhe, ācikkha me tvaṃ katamāsi devatā.
236. “Sirāha devī manujehi pūjitā, apāpasattūpanisevinī sadā;
Sudhāvivādena tavantimāgatā, taṃ maṃ sudhāya varapañña bhājaya.
237. “Yassāhamicchāmi sudhaṃ mahāmuni, so sabbakāmehi naro pamodati;
Sirīti maṃ jānāhi jūhatuttama, taṃ maṃ sudhāya varapañña bhājayā”ti.

Tattha **atoti** tato. **Matāti** anumatā, atha devavarena anumatā ceva pesitā cāti attho. **Sabbo paramappamoditoti** anavaseso hutvā atipamodito. “Sāma”ntipi pāṭho, tā devatā sāmaṃ disvāti attho. **Caturoti** caturā. Ayameva vā pāṭho, cāturiyena samannāgatāti attho. **Tāravarāti** tārakānaṃ varā. **Kañcanavelliviggāheti** kañcanarūpasadisasarīre. **Sirāhāti** sirī ahaṃ. **Tavantimāgatāti** tava santikaṃ āgatā. **Bhājayāti** yathā maṃ sudhā bhajati, tathā karohi, sudhaṃ me dehīti attho. **Jānāhīti** jāna. **Jūhatuttamāti** aggim jūhantānaṃ uttama.

Taṃ sutvā kosiyo āha –

238. “Sippena vijjācaraṇena buddhiyā, narā upetā paguṇā sakammunā;
Tayā vihīnā na labhanti kiñcanaṃ, tayidaṃ na sādhu yadidaṃ tayā kataṃ.
239. “Passāmi posaṃ alasaṃ mahagghasaṃ, sudukkulīnampi arūpimaṃ naraṃ;
Tayānugutto siri jātimāmapī, peseti dāsaṃ viya bhogavā sukhī.
240. “Taṃ taṃ asaccaṃ avibhajjasevinim, jānāmi mūlhaṃ vidurānupātinim;
Na tādisi arahati āsanūdakaṃ, kuto sudhā gaccha na mayha ruccasi”ti.

Tattha **sippenāti** hatthiassarathadhanusippādīnā. **Vijjācaraṇenāti** vedattayasāṅkhātāya vijjāya ceva sīlena ca. **Paguṇā sakammunāti** attano purisakārena padhānaguṇasamannāgatā. **Kiñcananti** kiñci appamattakampi yasaṃ vā sukhaṃ vā na labhanti. **Yadidanti** yaṃ etaṃ issariyatthāya sippāni uggaṇhitvā carantānaṃ tayā vekallaṃ kataṃ, taṃ te na sādhu. **Arūpimanti** virūpaṃ. **Tayānuguttoti** tayā anurakkhito. **Jātimāmapīti** jātisampannampi sippavijjācaraṇabuddhikammehi sampannampi. **Peseti** pesanakāraṃ karoti. **Taṃ tanti** tasmā taṃ. **Asaccanti** sabhāvasāṅkhāte sacce avattanātāya asaccaṃ uttamabhāvarahitaṃ. **Avibhajjasevininti** avibhajitvā yuttāyuttaṃ ajānitvā sippādisampannepi itarepi sevamānaṃ. **Vidurānupātininti** paṇḍitānupātinim paṇḍite pātetvā pothetvā viheṭhetvā caramānaṃ. **Kuto sudhāti** tādisīya nigguṇāya kuto sudhābhojanaṃ, na me ruccasi, gaccha mā idha tiṭṭhāti.

Sā tena paṭikkhittā tatthevantaradhāyi. Tato so āsāya saddhim sallapanto āha –

241. “Kā sukkadāṭhā paṭimukkakuṇḍalā, cittaṅgadā kambuvimaṭṭhadhārinī;
Osittavaṇṇaṃ paridayha sobhasi, kusaggirattaṃ apiḷayha mañjarim.
242. “Migīva bhantā saracāpadhārinā, virādhītā mandamiva udikkhasi;
Ko te dutīyo ida mandalocane, na bhāyasi ekikā kānane vane”ti.

Tattha **cittaṅgadāti** citrehi aṅgadehi samannāgatā. **Kambuvimaṭṭhadhārinīti** karaṇapariniṭṭhitena vimaṭṭhasuvaṇṇālaṅkāradhārinī. **Osittavaṇṇanti** avasittaudakadhāraṇaṃ dībbadukūlaṃ. **Paridayhāti** nivāsetvā ceva pārūpitvā ca. **Kusaggirattanti** kusatiṅgagisikhāvaṇṇaṃ. **Apiḷayha mañjarinti** sapallavaṃ asokakaṇṇikaṃ kaṇṇe piḷandhitvāti vuttaṃ hoti. **Saracāpadhārināti** luddena. **Virādhītāti** viraddhapahārā. **Mandamivāti** yathā sā migī bhītā vanantare ṭhatvā taṃ mandaṃ mandaṃ oloketi, evaṃ olokesi.

Tato āsā āha –

243. “Na me dutīyo idha matthi kosiya, masakkasārappabhavamhi devatā;
Āsā sudhāsāya tavantimāgatā, taṃ maṃ sudhāya varapañña bhājayā”ti.

Tattha **masakkasārappabhavāti** tāvatimsabhavane sambhavā.

Taṃ sutvā kosiyo “tvaṃ kira yo te ruccati, tassa āsāphalanipphādanena āsaṃ desi, yo te na ruccati, tassa na desi, natthi tayā samā patthitattavināsikā”ti dīpento āha –

244. “Āsāya yanti vāñijā dhanesino, nāvaṃ samāruyha parenti aṇṇave;
Te tattha sīdanti athopi ekadā, jīnāadhanā enti vinaṭṭhapābhatā.
245. “Āsāya khettāni kasanti kassakā, vapanti bījāni karontupāyaso;
Ītīnipātena avuṭṭhitāya vā, na kiñci vindanti tato phalāgamaṃ.
246. “Athattakārāni karonti bhattusu, āsaṃ purakkhatvā narā sukhesino;
Te bhatturatthā atigāḷhitā puna, disā panassanti aladdha kiñcanaṃ.
247. “Hitvāna dhaññañca dhanañca nītake, āsāya saggādhimanā sukhesino;
Tapanti lūkhampi tapaṃ cirantaraṃ, kumaggamāruyha parenti duggatiṃ.
248. “Āsā viṣaṃvādikasammata ime, āse sudhāsaṃ vinayassu attani;
Na tādisī arahati āsanūdakaṃ, kuto sudhā gaccha na mayha ruccasī”ti.

Tattha **parentī**ti pakkhandanti. **Jīnāadhanā**ti jīnadhanā. Iti tava vasena eke sampajjanti eke vipajjanti, natthi tayā sadisā pāpadhammāti vadati. **Karontupāyasoti** taṃ taṃ kiccaṃ upāyena karonti. **Ītīnipātenā**ti viṣamavātamūsikasalabhasukapāṇakasetatṭhikarogādīnaṃ sassupaddavānaṃ aññataranīpātena vā. **Tatoti** tato sassato te kiñci phalaṃ na vindanti, tesampi āsacchedanakammaṃ tvameva karosīti vadati. **Athattakārānī**ti yuddhabhūmīsu purisakāre. **Āsaṃ purakkhatvā**ti issariyāsaṃ purato katvā. **Bhatturatthā**ti sāmīno atthāya. **Atigāḷitā**ti paccatthikehi atipīḷitā viluttasāpateyyā dhadhasenavāhanā hutvā. **Panassantī**ti palāyanti. **Aladdha kiñcana**ti kiñci issariyaṃ alabhitvā. Iti etesampi issariyālābhaṃ tvameva karosīti vadati. **Saggādhimanā**ti saggāṃ adhigantumanā. **Lūkhanti** nirojaṃ pañcatapādikaṃ kāyakilamathaṃ. **Cirantaranti** cirakālaṃ. **Āsā viṣaṃvādikasammata** imeti evaṃ ime sattā saggāsāya duggatiṃ gacchanti, tasmā tvaṃ āsā nāma viṣaṃvādikasammata viṣaṃvādikāti saṅkhaṃ gatā. **Āseti** taṃ ālapati.

Sāpi tena paṭikkhittā antaradhāyi. Tato saddhāya saddhiṃ sallapanto gāthamāha –

249. “Daddallamānā yasaṃ yasassinī, jighaṇṇānāmavhayaṇaṃ disaṃ pati;
Pucchāmi taṃ kañcanavelliviggāhe, ācikkha me tvaṃ katamāsi devate”ti.

Tattha **daddallamānā**ti jalamānā. **Jighaṇṇānāmavhayaṇanti** aparāti ca pacchimāti ca evaṃ jighaṇṇena lāmakena nāmena vuccamānaṃ disaṃ pati daddallamānā tiṭṭhasi.

Tato sā gāthamāha –

250. “Saddhāha devī manujehi pūjitā, apāpasattūpanisevinī sadā;
Sudhāvivādena tavanti māgatā, taṃ maṃ sudhāya varapañña bhājayā”ti.

Tattha **saddhā**ti yassa kassaci vacanapattiyāyanā sāvajjāpi hoti anavajjāpi. **Pūjitā**ti anavajjakotṭhāsavasena pūjitā. **Apāpasattūpanisevinī**ti anavajjasaddhāya ca ekantapattiyāyanusabhāvāra paresupi pattiyāyanavidahanasamattāya devatāyetaṃ nāmaṃ.

Athaṃ naṃ kosiyo “ime sattā yassa kassaci vacanaṃ saddahitvā taṃ taṃ karontā kattabbato akattabbameva bahutaraṃ karontī, taṃ sabbaṃ tayā kāritaṃ nāma hotī”ti vatvā evamāha –

251. “Dānaṃ damaṃ cāgamathopi saṃyamaṃ, ādāya saddhāya karonti hekadā;
Theyyaṃ musā kūṭamathopi pesuṇaṃ, karonti heke puna viccutā tayā.
252. “Bhāriyāsu poso sadisīsu pekkhāvā, sīlūpapannāsu patibbatāsūpi;
Vinēvāna chandaṃ kulīthirāsūpi, karoti saddhaṃ puna kumbhadāsīyā.
253. “Tvameva saddhe paradārasevinī, pāpaṃ karosi kusalampi riñcasi;
Na tādisī arahati āsanūdakaṃ, kuto sudhā gaccha na mayha ruccasī”ti.

Tattha **dānanti** dasavatthukaṃ puññacetanaṃ. **Damanti** indriyadamaṇaṃ. **Cāganti** deyyadhammapariccāgaṃ. **Samyamanti** sīlaṃ. **Ādāya saddhāyā**ti “etāni dānādīni mahānisamsāni kattabbānī”ti vadataṃ vacanaṃ saddhāya ādiyitvāpi karonti ekadā. **Kūṭanti** tulākūṭādikaṃ vā gāmakūṭādikaṃ kammaṃ vā. **Karonti heketi** eke manussā

evarūpesu nāma kālesu imesañca atthāya theyyādīni kattabbānīti kesañci vacanaṃ saddahitvā etānipi karontī. **Puna viccutā tayāti** puna tayā visuttā sāvajjadukkhavipākānetāni na kattabbānīti vadataṃ vacanaṃ apattiyāyitvāpi karontī. Iti tava vasena sāvajjampi anavajjampi kareyyāsi vadatī.

Sadisīsūti jātigottasīlādīhi sadisīsu. **Pekkhavāti** pekkhā vuccati taṇhā, sataṇhoti attho. **Chandanti** chandarāgaṃ. **Karoti saddhanti** kumbhadāsiyāpi vacane saddhaṃ karoti, tassā “ahaṃ tumhākaṃ idaṃ nāma upakāraṃ karissāmi”ti vadantiyā pattiyaītvā kulitthiyopi chaḍḍetvā tameva paṭisevati, asukā nāma tumhesu paṭibaddhacittāti kumbhadāsiyāpi vacane saddhaṃ katvāva paradāraṃ sevati. **Tvameva saddhe paradārasevīnīti** yasmā taṃ taṃ pattiyaītvā tava vasena paradāraṃ sevanti pāpaṃ karontī kusalaṃ jahanti, tasmā tvameva paradārasevīnī tvam pāpāni karosi, kusalampi riñcasi, natthi tayā samā lokavināsikā pāpadhammā, gaccha na me ruccasīti.

Sā tattheva antaradhāyi. Kosiyopi uttarato ṭhitāya hiriyā saddhiṃ sallapanto gāthādvayamāha –

254. “Jighaññarattim aruṇasmimūhate, yā dissati uttamarūpavaṇṇinī;
Tathūpamā maṃ paṭibhāsi devate, ācikkha me tvam katamāsi accharā.

255. “Kālā nidāgheriva aggijāriva, anileritā lohitapattamālinī;
Kā tiṭṭhasi mandamigāvalokayaṃ, bhāsesamānāva giraṃ na muñcasī”ti.

Tattha **jighaññarattinti** pacchimarattim, rattipariyosāneti attho. **Ūhateti** aruṇe uggate. **Yāti** yā puratthimā disā rattasuvaṇṇatāya uppamarūpadharā hutvā dissati. **Kālā nidāgherivāti** nidāghasamāye kālavallī viya. **Aggijārivāti** aggijālā iva, sāpi nijjhāmakhettesu taruṇauṭṭhitakālavallī viyāti attho. **Lohitapattamālinīti** lohitavaṇṇehi pattehi parivutā. **Kā tiṭṭhasīti** yathā sā taruṇakālavallī vāteritā vilāsamānā sobhamānā tiṭṭhati, evaṃ kā nāma tvam tiṭṭhasi. **Bhāsesamānāvāti** mayā saddhiṃ bhāsītukāmā viya hosi, na ca giraṃ muñcasi.

Tato sā gāthamāha –

256. “Hirāha devī manujehi pūjitā, apāpasattūpanisevinī sadā;
Sudhāvivādena tavantimāgatā, sāhaṃ na sakkomi sudhampi yācitum;
Kopīnarūpā viya yācanitthiyā”ti.

Tattha **hirāhanti** hirī ahaṃ. **Sudhampīti** sā ahaṃ sudhābhोजनाṃ taṃ yācītumpi na sakkomi. Kimkāraṇā? **Kopīnarūpā viya yācanitthiyā**, yasmā itthiyā yācanā nāma kopīnarūpā viya rahassaṅgavivaraṇasadisā hoti, nillajjā viya hofīti attho.

Taṃ sutvā tāpaso dve gāthā abhāsi –

257. ~~257~~ dhammena ñāyena sugatte lacchasi, eso hi dhammo na hi yācanā sudhā.

Taṃ taṃ ayācantimahaṃ nimantaye, sudhāya yañcicchasi tampi dammi te.

258. “Sā tvam mayā ajja sakamhi assame, nimantitā kañcanavelliviggāhe;
Tuvañhi me sabbarasehi pūjiyā, taṃ pūjayitvāna sudhampi asniye”ti.

Tattha **dhammenāti** sabhāvena. **Ñāyenāti** kāraṇena. **Na hi yācanā sudhāti** na hi yācanāya sudhā labbhati, teneva kāraṇena itarā tisso nalabhiṃsu. **Taṃ tanti** tasmā taṃ. **Yañcicchasi** na kevalaṃ nimantemiyeva, yañca sudhaṃ icchasi, tampi dammi te. **Kañcanavelliviggāheti** kañcanarāsissirīkarasīre. **Pūjiyāti** na kevalaṃ sudhāya, aññehipi sabbarasehi tvam mayā pūjetabbayuttakāva. **Asniyeti** taṃ pūjetvā sace sudhāya avasesaṃ bhavissati, ahampi bhuñjissāmi.

Tato aparā abhisambuddhagāthā –

259. “Sā kosiyenānumatā juṭimātā, addhā hiri rammaṃ pāvisi yassamaṃ;
Udakavantaṃ phalamariyapūjitaṃ, apāpasattūpanisevitaṃ sadā.

260. “Rukkhaggahānā bahukettha pupphitā, ambā piyālā panasā ca kiṃsukā;
Sobhañjanā loddamathopi paddhakā, kekā ca bhaṅgā tilakā supupphitā.

261. “Sālā karerī bahukettha jambuyo, assatthanigrodhamadhukavetasā;
Uddālakā pāṭali sinduvārakā, manuññagandhā mucalindaketakā.
262. “Hareṇukā veḷukā keṇu tindukā, sāmākanivāramathopi cīnakā;
Mocā kadalī bahukettha sāliyo, pavīhayo ābhūjino ca taṇḍulā.
263. “Tassevuttarapassena, jātā pokkharāṇī sivā;
Akakkasā apabbhārā, sādhu appaṭigandhikā.
264. “Tattha macchā sanniratā, khemino bahubhojanā;
Siṅgū savankā saṃkulā, satavankā ca rohitā;
Āḷigaggarakākiṇṇā, pāṭhīnā kākamacchakā.
265. “Tattha pakkhī sanniratā, khemino bahubhojanā;
Haṃsā koṇicā mayūrā ca, cakkavākā ca kukkuhā;
Kuṇḍalākā bahū citrā, sikhaṇḍī jīvavivakā.
266. “Tattha pānāya māyanti, nānā migagaṇā bahū;
Sīhā byagghā varāhā ca, acchakokataracchayo.
267. “Palāsādā gavajā ca, mahiṃsā rohitā rurū;
Eṇeyyā ca varāhā ca, gaṇino nīkasūkarā;
Kadalimigā bahukettha, biḷārā sasakaṇṇikā.

268. “Chamāgirī pupphavicitrasanthatā, dijābhiguṭṭhā dijasānghasevitā’”ti.

Tattha **jutimatā**ti ānubhāvasampanna. **Pāvīsi yassamanti** pāvīsi assamaṃ, **ya-kāro** byañjanasandhikaro.

Udakavantanti tesu tesu ṭhānesu udakasampannaṃ. **Phalanti** anekaphalasampannaṃ. **Ariyapūjitanti** nīvaraṇadosarahitehi jhānalābhīhi ariyehi pūjitaṃ pasatthaṃ. **Rukkhaggahānā**ti pupphūpagaphalūpagarukkhagahanā. **Sobhañjanā**ti siggurukkhā. **Loddamathopi paddhakā**ti loddarukkhā ca padumarukkhā ca. **Kekā ca bhaṅgā**ti evaṃnāmakā rukkhā eva. **Karerī**ti karerirukkhā. **Uddālakā**ti vātaghātakā. **Mucalindaketakā**ti mucalindā ca pañcavidhaketakā ca. **Hareṇukā**ti aparāṇajāti. **Veḷukā**ti vaṃsabhedakā. **Keṇū**ti araṇṇamāsā. **Tindukā**ti timbarurukkhā. **Cīnakā**ti khuddakarājamāsā. **Mocā**ti aṭṭhikakadaliyo. **Sāliyoti** nānappakārā jātassaraṃ upanissāya jātā sāliyo. **Pavīhayoti** nānappakārā vīhayo. **Ābhūjino**ti bhujapattā. **Taṇḍulā**ti nikkunḍakathusāni sayamjātataṇḍulasāni.

Tassevāti, bhikkhave, tasseva assamassa uttaradisābhāge. **Pokkharāṇī**ti pañcavidhapaḍumasañchannā jātassarapokkharāṇī. **Akakkasā**ti macchasippikasevālādīkakkasarahitā. **Apabbhārā**ti acchinnataṭṭā samatitthā. **Appaṭigandhikā**ti apaṭikkūlagandhena udakena samannāgatā. **Tatthā**ti tassā pokkharāṇiyā. **Khemino**ti abhayā. “**Siṅgū**”tiādīni tesam macchānaṃ nāmāni. **Kuṇḍalākā**ti kokilā. **Citrā**ti citrapattā. **Sikhaṇḍī**ti utṭhitasikhā morā, añṇepī vā matthake jātasikhā pakkhino. **Pānāya māyantī**ti pānāya āyanti. **Palāsādā**ti khaggā. **Gavajā**ti gavayā. **Gaṇino**ti gokaṇṇā. **Kaṇṇikā**ti kaṇṇikamigā. **Chamāgirī**ti bhūmisamapattatṭā piṭṭhipāsāṇā. **Pupphavicitrasanthatā**ti vicitrapupphasanthatā. **Dijābhiguṭṭhā**ti madhurassarehi dijehi abhiguṭṭhā. Evarūpā tattha bhūmipabbatāti evaṃ bhagavā kosiyaṃ assamaṃ vaṇṇeti.

Idāni hirideviyā tattha pavisanādīni dassetuṃ āha –

269. “Sā suttacā nīladumābhilambitā, vijjū mahāmegharivānupajjatha;
Tassā susambandhasiraṃ kusāmayam, suciṃ sugandham ajinūpasevitaṃ;
Atricca koccham hirimetadabravi, nisīda kalyāṇi sukhayidamāsanam.
270. “Tassā tadā kocchagatāya kosiyo, yadicchamānāya jaṭājinandharo;
Navehi pattehi sayam saḥūdakaṃ, sudhābhīhāsī turito mahāmuni.
271. “Sā taṃ paṭiggayha ubhohi paṇibhi, iccabravi attamanā jaṭādharam;
Handāham etarahi pūjitā tayā, gaccheyyam brahme tidivam jitāvini.
272. “Sā kosiyanānumatā jutimatā, udīritā vaṇṇamadena mattā;
Sakāse gantvāna saḥassacakkhuno, ayam sudhā vāsava dehi me jayam.

273. “Tamena sakkopi tadā apūjayi, sahindadevā surakaññamuttamaṃ;
Sā pañjalī devamanussapūjītā, navamhi kocchamhi yadā upāvisī”’ti.

Tattha **suttacāti** succhavī. **Nīladumābhilambitā** nīlesu dumesu abhilambitā hutvā, taṃ taṃ nīladumasākhaṃ parāmasantīti attho. **Mahāmegharivā** tena nimantitā mahāmeghavijju viya tassa taṃ assamaṃ pāvīsi. **Tassā** tassā hiriyā. **Susambandhasiranti** suṭṭhu sambandhasīsaṃ. **Kusāmayanti** usīrādīmissakakusatiṇamayaṃ. **Sugandhanti** usīrena ceva aññena sugandhatiṇena ca missakattā sugandhaṃ. **Ajinūpasevanti** upariatthataena ajīnacammaena upasevitaṃ. **Atricca kocchanti** evarūpaṃ kocchāsanaṃ paṇṇasāladvāre attharivā. **Sukhayidamāsananti** sukhaṃ nisīda idamāsaṃ.

Yanti yāvadatthaṃ. **Ichchamānāyā**ti sudhaṃ icchantiyā. **Navehi pattehī** taṅkhaṇaṇñeva pokkharāṇito ābhatehi allapaduminipattehi. **Sayanti** sahatthena. **Sahūdakanti** dakkhiṇodakasahitaṃ. **Sudhābhīhāsī**ti sudhaṃ abhīhari. **Turitoti** somanassavegena turito. **Handā**ti vavassaggatthe nipāto. **Jitāvinī**ti vijayappattā hutvā.

Anumatāti idāni yathārucciṃ gacchāti anuññātā. **Udīritā**ti tidasapuraṃ gantvā sakkassa santike ayaṃ sudhāti udīrayi. **Surakaññanti** devadhītaṃ. **Uttamanti** pavaraṃ. **Sā pañjalī devamanussapūjītā** pañjalī devehi ca manussehi ca pūjītā. **Yadā**ti yadā nisīdanatthāya sakkena dāpīte nave kañcanapīṭhasaṅkhāte kocche sā upāvisi, tadā naṃ tattha nisinnaṃ sakko ca sesadevatā ca pārīcchattakapupphādīhi pūjayiṃsu.

Evaṃ sakko taṃ pūjetvā cintesi – “kena nu kho kāraṇena kosiyo sesānaṃ adatvā imissāva sudhaṃ adāsī”’ti. So tassa kāraṇassa jānanatthāya puna mātaliṃ pesesi. Tamatthaṃ āvi karonto satthā āha –

274. “Tameva saṃsī punadeva mātaliṃ, sahasanetto tidasānamindo;
Gantvāna vākyam mama brūhi kosiyaṃ, āsāya saddhā siriyā ca kosiya;
Hirī sudhaṃ kena malattha hetunā”’ti.

Tattha **saṃsī**ti abhāsī. **Vākyam mamā**ti mama vākyam kosiyaṃ brūhi. **Āsāya saddhā siriyā cā**ti āsāto ca saddhāto ca sirito ca hirīyeva kena hetunā sudhamalatthāti.

So tassa vacanaṃ sampañcchitvā vejayantarathamāruya agamāsi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

275. “Taṃ suplavatthaṃ udatārayī rathaṃ, daddallamānaṃ upakāriyasādīsaṃ;
Jambonadīsaṃ tapaneyyasannibhaṃ, alaṅkataṃ kañcanacittasannibhaṃ.
276. “Suvaṇṇacandetha bahū nipātītā, hatthī gavāssā kikibyagghadīpiyo;
Eṇeyyakā laṅghamayetha pakkhino, migettha veḷuriyamayā yudhā yutā.
277. “Tatthassarājaharayo ayojayuṃ, dasasatāni susunāgasādise;
Alaṅkate kañcanajāluracchade, āveḷine saddagame asaṅgite.
278. “Taṃ yānasetthaṃ abhiruyha mātali, disā imāyo abhinādayittha;
Nabhañca selañca vanappatiniñca, sasāgaraṃ pabyathayittha mediniṃ.
279. “Sa khippameva upagamma assamaṃ, pāvāramekaṃsakato katañjalī;
Bahussutaṃ vuddhaṃ vinītavantaṃ, iccabravi mātali devabrāhmaṇaṃ.
280. “Indassa vākyam nisāmehi kosiya, dūto ahaṃ pucchati taṃ purindado;
Āsāya saddhā siriyā ca kosiya, hirī sudhaṃ kena malattha hetunā”’ti.

Tattha **taṃ suplavatthanti** taṃ vejayantarathaṃ sukhena plavanatthaṃ. **Udatārayī**ti uttāresi ukkhipitvā gamanasajjamakāsī. **Upakāriyasādīsanti** upakaraṇabhaṇḍehi sadīsaṃ, yathā tassa aggisikhāya samānavañṇāni upakaraṇāni jalanti, tatheva jalītanti attho. **Jambonadīsanti** jambunadasaṅkhātaṃ rattasuvaṇṇamayaṃ īsaṃ. **Kañcanacittasannibhanti**, kañcanamayena sattaratanavicittena aṭṭhamaṅgalena samannāgataṃ. **Suvaṇṇacandethā**ti suvaṇṇamayā candakā ettha rathe. **Hatthī**ti suvaṇṇarajatamaṇimayā hatthī. **Gavādīsipi** eseva nayo. **Laṅghamayetha pakkhinoti** ettha rathe laṅghamayā nānāratanaṃmayā pakkhigaṇāpi paṭipāṭiyā ṭhitā. **Yudhā yutā**ti attano attano yudhena saddhiṃ yuttā hutvā dassitā.

Assarājaharayoti harivaṇṇamanomayaassarājāno. **Susunāgasādīsiti** balasampattiyā taruṇanāgasādise.

Kañcanajāluracchadeti kañcanajālamayena uracchadālaṅkārena samannāgate. **Āveḷineti** āveḷasaṅkhātehi kaṅṅālaṅkārehi yutte. **Saddagameti** patodappahāraṃ vinā saddamatteneva gamanasīle. **Asaṅgītetī** nissaṅge sīghajave evarūpe assarāje tattha yojesunti attho.

Abhinādayitthāti yānasaddena ekaninnādaṃ akāsi. **Vanappatiniñcāti** vanappatinī ca vanasaṅde cāti attho. **Pabyathayitthāti** kampayittha. Tattha ākāsaṭṭhakavimānakampanena nabhakampanaṃ veditabbaṃ. **Pāvāramekaṃsakatoti** ekaṃsakatapāvāradibbavatto. **Vuddhanti** guṇavuddhaṃ. **Vinītavantanti** vinītena ācāravattena samannāgataṃ. **Iccabravīti** rathaṃ ākāse ṭhapetvā otarītvā evaṃ abravī. **Devabrāhmaṇanti** devasamaṃ brāhmaṇaṃ.

So tassa vacanaṃ sutvā gāthamāha –

281. **Andhā** sirī maṃ paṭibhāti mātaḷi, saddhā aniccā pana devasārathi.

Āsā viṣaṃvādikasammatā hi me, hirī ca ariyamhi guṇe patiṭṭhitā’’ti.

Tattha **andhāti** sippādisampannepi asampannepi bhajanato ‘‘andhā’’ti maṃ paṭibhāti. **Aniccāti** saddhā pana taṃ taṃ vatthuaṃ pahāya aññasmiṃ aññasmiṃ uppajjanato hutvā abhāvākārena ‘‘aniccā’’ti maṃ paṭibhāti. **Viṣaṃvādikasammatāti** āsā pana yasmā dhanatthikā nāvāya samuddaṃ pakkhanditvā vinaṭṭhapābhataṃ enti, tasmā ‘‘viṣaṃvādikā’’ti maṃ paṭibhāti. **Ariyamhi guṇeti** hirī pana hirottappasabhāvasaṅkhāte parisuddhe ariyaguṇe patiṭṭhitāti.

Idāni tassā guṇaṃ vaṇṇento āha –

282. ‘‘Kumāriyo yācimā gottarakkhitā, jīṇṇā ca yā yā ca sabhattuitthiyo;
Tā chandarāgaṃ purisesu uggataṃ, hiriyā nivārenti sacittamattano.

283. ‘‘Saṅgāmasīse sarasattisaṃyute, parājītānaṃ patataṃ palāyinaṃ;
Hiriyā nivattanti jahitva jīvitāṃ, te sampatiṅcchanti punā hirīmanā.

284. ‘‘Velā yathā sāgaravegavārīnī, hirāya hi pāpajanaṃ nivārīnī;
Taṃ sabbaloke hirimariyapūjitaṃ, indassa taṃ vedaya devasārathī’’ti.

Tattha **jīṇṇāti** vidhavā. **Sabhattūti** sasāmikā taruṇitthiyo. **Attanoti** tā sabbāpi parapurisesu attano chandarāgaṃ uggataṃ viditvā ‘‘ayuttametaṃ amhāka’’nti hiriyā sacittaṃ nivārenti, pāpakammaṃ na karonti. **Patataṃ palāyinaṃ** patantānaṃca palāyantānaṃca antare. **Jahitva jīvitanti** ye hirimanto honti, te attano jīvitāṃ cajitvā hiriyā nivattanti, evaṃ nivattā ca pana te hirīmanā puna attano sāmikaṃ sampatiṅcchanti, amittahatthato mocetvā gaṇhanti. **Pāpajanaṃ nivārīnī** pāpato janaṃ nivārīnī, ayameva vā pāṭho. **Tanti taṃ hirīṃ. Ariyapūjitaṃ** ariyehi buddhādīhi pūjitaṃ. **Indassa taṃ vedayāti** yasmā evaṃ mahāguṇā ariyapūjītaṃ, tasmā taṃ evaṃ uttamā nāmesāti indassa kathehīti.

Taṃ sutvā mātaḷi gāthamāha –

285. ‘‘Ko te imaṃ kosiya diṭṭhimodahi, brahmā mahindo atha vā pajāpati;
Hirāya devesu hi seṭṭhasammatā, dhītā mahindassa mahesi jāyathā’’ti.

Tattha **diṭṭhinti** ‘‘hirī nāma mahāguṇā ariyapūjīta’’ti laddhiṃ. **Odahīti** hadaye pavesesi. **Seṭṭhasammatāti** tava santike sudhāya laddhakālato paṭṭhāya indassa santike kañcanāsaṃ labhitvā sabbadevatāhi pūjijamānā uttamasammatā jāyatha.

Evaṃ tasmīṃ kathenteyeva kosiyassa taṅkhaṇaṅṅeva cavanadhammo jāto. Atha naṃ, mātaḷi, ‘‘kosiya āyusaṅkhāro te ossaṭṭho, cavanadhammopi te sampatto, kiṃ te manussalokena, devalokaṃ gacchāmā’’ti tattha netukāmo hutvā gāthamāha –

286. ‘‘Handehi dāni tidivaṃ apakkama, rathaṃ samāruyha mamāyitaṃ imaṃ;
Indo ca taṃ indasagotta kaṅkhati, ajjeva tvam indasahabyataṃ vajā’’ti.

Tattha **mamāyitanti** piyaṃ manāpaṃ. **Indasagottāti** purimabhava indena samānagotta. **Kaṅkhatīti** tavāgamaṃ icchanto kaṅkhati.

Iti tasmim̄ kosiyeṇa saddhim̄ kathenteyeṇa kosiyo cavitvā opapātiko devaputto hutvā āruyha dibbarathe aṭṭhāsi. Atha naṃ, mātali, sakkassa santikaṃ nesi. Sakko taṃ disvāva tuṭṭhamānaso attano dhītaraṃ hirideviṃ tassa aggamaheṣiṃ katvā adāsi, aparimāṇamassa issariyaṃ ahoṣi. Tamatthaṃ viditvā “anomasattānaṃ kammaṃ nāma evaṃ visujjhatī”ti satthā osānagāthamāha –

287. “Evaṃ visujjhanti apāpakammīno, atho suciṇṇassa phalaṃ na nassati;
Ye keci maddakkhu sudhāya bhojanaṃ, sabbeva te indasahabyataṃ gatā”ti.

Tattha **apāpakamminoti** apāpakammā sattā evaṃ visujjhanti **ye keci maddakkhūti** ye keci sattā tasmim̄ himavantapadese tadā kosiyeṇa hiriyā dīyamānaṃ sudhābhojanaṃ addasaṃsu. **Sabbeva teti** te sabbepi taṃ dānaṃ anumoditvā cittaṃ pasādetvā indasahabyataṃ gatāti.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā “na, bhikkhave, idāneva, pubbepetaṃ adānābhiraṃ taṃ thaddhamacchariyaṃ samānaṃ ahaṃ damesiṃyevā”ti vatvā jātakaṃ samodhānesi “tadā hirī devatā uppalavaṇṇā ahoṣi, kosiyo dānapati bhikkhu, pañcasikho anuruddho, mātali ānando, sūriyo kassapo, cando moggallāno, nārado sārīputto, sakko ahameva ahoṣi”nti.

Sudhābhojanajātakavaṇṇanā tatiyā.

[536] 4. Kuṇāljātakavaṇṇanā

Evamakkhāyatīti idaṃ satthā kuṇāladahe viharanto anabhiratipīḷite pañcasate bhikkhū ārabha kathesi. Tatrāyaṃ anupubbikathā – sākiyakoliyā kira kapilavattunagarassa ca koliyanagarassa ca antare rohiṇiṃ nāma nadim̄ ekenevāvaraṇena bandhāpetvā sassāni kārenti. Atha jeṭṭhamūlamāse sassesu milāyantesu ubhayanagaravāsīnampi kammakārā sannipatiṃsu. Tattha koliyanagaravāsīno vadiṃsu – “idaṃ udakaṃ ubhayato nīhariyamānaṃ neva tumhākaṃ, na amhākaṃ pahossati, amhākaṃ pana sassaṃ ekaudakeneva nipphajjissati, idaṃ udakaṃ amhākaṃ dethā”ti. Kapilavattuvāsīno vadiṃsu – “tumhesu koṭṭhe pūretvā ṭhitesu mayaṃ rattasuvaṇṇanīlamaṇikāḷakahāpaṇe gahetvā na sakkhissāma pacchipasibbakādihatthā tumhākaṃ gharadvāre vicarituṃ, amhākaṃ sassaṃ ekeneva udakena nipphajjissati, idaṃ udakaṃ amhākaṃ dethā”ti. “Na mayaṃ dassāmā”ti? “Mayampi na dassāmā”ti. Evaṃ kalahaṃ vaḍḍhetvā eko utṭhāya ekassa pahāraṃ adāsi, sopi aññassatī evaṃ aññamaññaṃ paharitvā rājakulānaṃ jātim̄ ghaṭṭetvā kalahaṃ pavattesuṃ.

Koliyakammakārā vadanti – “tumhe kapilavattuvāsīke sākiyadārake gahetvā gajjatha, ye soṇasingālādayo viya attano bhaginīhi saddhim̄ vasiṃsu, etesaṃ hatthiassādayo vā phalakāvudhāni vā amhākaṃ kiṃ karissanti”ti? Sākiyakammakārā vadanti – “tumhe dāni kuṭṭhino dārake gahetvā gajjatha, ye anāthā niggaṭṭikā tiracchānā viya kolarukkhe vasiṃsu, etesaṃ hatthiassādayo vā phalakāvudhāni vā amhākaṃ kiṃ karissanti”ti? Te gantvā tasmim̄ kamme niyuttaamaccānaṃ kathesuṃ, amaccā rājakulānaṃ kathesuṃ. Tato sākiyā “bhaginīhi saddhim̄ saṃvāsīkānaṃ thāmaṇca balaṇca dassessāmā”ti yuddhasajjā nikkhamiṃsu. Koliyāpi “kolarukkhavāsīnaṃ thāmaṇca balaṇca dassessāmā”ti yuddhasajjā nikkhamiṃsu. Apare panācariyā “sākiyakoliyānaṃ dāsīsu udakatthāya nadim̄ gantvā cumbaṭāni bhūmiyaṃ nikkhipitvā sukhakathāya sannisinnāsu ekissā cumbaṭaṃ ekā sakasaññāya gaṇhi, taṃ nissāya ‘mama cumbaṭaṃ, tava cumbaṭa’nti kalahe pavatte kamena ubhayanagaravāsīno dāsakammakārā ceva sevakaḡāmbhojakāmaccauparājāno cāti sabbe yuddhasajjā nikkhamiṃsū”ti vadanti. Imamhā pana nayā purimanayova bahūsu aṭṭhakathāsu āgato, yuttarūpo cāti sveva gahetabbo.

Te pana sāyanhasamaye yuddhasajjā nikkhamissantīti tasmim̄ samaye bhagavā sāvatthiyaṃ viharanto paccūsasamaye lokaṃ volokento ime evaṃ yuddhasajje nikkhante addasa, disvā ca “mayi gate esa kalaho vūpasamissati nu kho, no”ti upadhārento “ahamettha gantvā kalahavūpasamatthaṃ tīṇi jātakāni kathessāmi, tato kalaho vūpasamissati, atha sāmaggidīpanatthāya dve jātakāni kathetvā **attadaṇḍasuttaṃ** (su. ni. 941 ādayo) desessāmi, desanaṃ sutvā ubhayanagaravāsīno aḍḍhateyyāni aḍḍhateyyāni kumārasatāni dassanti, ahaṃ te pabbājessāmi, mahanto samāgamo bhavissati”ti sannitṭhānaṃ katvā pātova sarīrapaṭijagganaṃ katvā sāvatthiyaṃ piṇḍāya caritvā piṇḍapātaṭikkanto sāyanhasamaye gandhakuṭṭito nikkhamitvā kassaci anārocetvā sayameva pattacīvaramādāya dvinnaṃ senānaṃ antare ākāse pallaṅkaṃ ābhujitvā tesam̄ saṃvegaḡananatthaṃ divā andhakāraṃ kātuṃ kesaraṃsiyo vissajjento nisīdi. Atha nesam̄ saṃviggamānasānaṃ attānaṃ dassento chabbaṇṇā buddharaṃsiyo vissajjesi. Kapilavattuvāsīnopi bhagavantaṃ disvā “amhākaṃ nātiseṭṭho satthā āgato, diṭṭho nu kho tena amhākaṃ kalahakaraṇabhāvo”ti cintetvā “na kho pana sakkā satthari āgate amhehi parassa sarīre satthaṃ pātetuṃ, koliyanagaravāsīno amhe hanantu vā bajjhantu vā”ti āvudhāni chaḍḍesuṃ. Koliyanagaravāsīnopi tatheva akaṃsu.

Atha bhagavā otarivā ramaṇīye padese vālukapuline paññattavarabuddhāsane nisīdi anopamāya buddhasiriyā virocamaṇo. Tepi rājāno bhagavantaṃ vanditvā nisīdiṃsu. Atha ne satthā jānantova “kasmā āgatattha, mahārājā”ti

pucchi. “Neva, bhante, nadidassanattāya, na kīlanattāya, apica kho pana imasmim̐ thāne saṅgāmaṃ paccupaṭṭhāpetvā āgatamhā”ti. “Kiṃ nissāya vo kalaho, mahārājā”ti? “Udakaṃ nissāya bhante”ti. “Udakaṃ kiṃ agghati mahārājā”ti? “Appagghaṃ, bhante”ti. “Pathavī nāma kiṃ agghati, mahārājā”ti? “Anagghā, bhante”ti. “Khattiyā kiṃ agghanti, mahārājā”ti? “Khattiyā nāma anagghā, bhante”ti. “Appagghaṃ udakaṃ nissāya kasmā anagge khattiyē nāsetha, mahārāja, kalahasmiñhi assādo nāma natthi, kalahavasena hi mahārājā ekāya rukkhadevatāya kālasīhena saddhiṃ baddhāghāto sakalampi imaṃ kammaṃ anuppattoyevā”ti vatvā **phandanajātakaṃ** (jā. 1.13.14 ādayo) kathesi. Tato “parapattiyena nāma mahārājā na bhavitabbaṃ, parapattiyā hi hutvā ekassa sasassa kathāya tiyojanasahassavittathe himavante catuppadagaṇā mahāsamuddaṃ pakkhandino ahesuṃ, tasmā parapattiyena na bhavitabba”nti vatvā **daddarajātakaṃ** (jā. 1.243-44; 1.4.13-16; 1.9.105 ādayo) kathesi. Tato “kadāci mahārājā dubbalopi mahabbalassa randhaṃ passati, kadāci mahabbalopi dubbalassa randhaṃ passati, laṭukikāpi hi sakuṇikā hatthināgaṃ ghātesī”ti vatvā **laṭukikajātakaṃ** (jā. 1.5.39 ādayo) kathesi. Evaṃ kalahavūpasamanattāya tīṇi jātakāni kathetvā sāmaggiparidīpanattāya dve jātakāni kathesi. “Samaggānañhi mahārājā koci otāraṃ nāma passituṃ na sakkoti”ti vatvā **rukkhadhammajātakaṃ** (jā. 1.1.74) kathesi. Tato “samaggānaṃ mahārājā koci vivaraṃ passituṃ nāsakkhi, yadā pana aññamaññaṃ vivādamakamsu, atha ne eko nesādaputto jīvitaṃ khamayaṃ pāpetvā ādāya gato, vivāde assādo nāma natthī”ti vatvā **vaṭṭakajātakaṃ** (jā. 1.1.35, 118; 1.6.128-133) kathesi. Evaṃ imāni pañca jātakāni kathetvā avasāne **attadaṇḍasuttaṃ** (su. ni. 941 ādayo) kathesi.

Atha rājāno pasannā “sace satthā nāgamiṃsa, mayaṃ aññamaññaṃ vadhitvā lohitanadiṃ pavattayissāma, satthāraṃ nissāya no jīvitaṃ laddhaṃ. Sace pana satthā agāraṃ ajjhāvasiṃsa, dvisahassadīparivāraṃ catumahādīparajjaṃ hatthagataṃ abhaviṃsa, atirekasahassaṃ kho panassa puttā abhaviṃsamsu, tato khattiyaparivārova avicariṃsa, taṃ kho panesa sampattiṃ pahāya nikkhamitvā sambodhiṃ patto, idānipi khattiyaparivārova vicarātū”ti ubhayanagaravāsino aḍḍhateyyāni aḍḍhateyyāni kumārasatāni adamsu. Bhagavā te pabbājetvā mahāvanaṃ agamāsī. Punadivasato paṭṭhāya tehi parivuto ekadā kapilavatthunagare ekadā koliyanagareti dvisu nāgaresu piṇḍāya carati. Ubhayanagaravāsino mahāsakkāraṃ kariṃsu. Tesāṃ garugāravana na attano ruciyā pabbajitānaṃ anabhirati uppajji. Purāṇadutiyikāyopi nesaṃ anabhiratijananattāya taṃ taṃ vatvā sāsanaṃ pesesuṃ. Te atirekataraṃ ukkaṇṭhiṃsu. Bhagavā āvajjento tesāṃ anabhiratabhāvaṃ ñatvā “ime bhikkhū mādisena buddhena saddhiṃ ekato vasantā ukkaṇṭhanti, kathaṃ rūpā nu kho tesāṃ dhammakathā sappāyā”ti upadhārento kuṇāladhammadesanaṃ passi. Athassa etadahosi – “ahaṃ ime bhikkhū himavantaṃ netvā kuṇālakathāya nesaṃ mātuḡāmosaṃ pakāsetvā anabhiratiṃ haritvā sotāpattimaggaṃ dassāmi”ti.

So pubbaṇhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya kapilavatthūṃ piṇḍāya caritvā pacchābhantaṃ piṇḍapātaṃ paṭikkanto bhattakiccavelāyameva te pañcasate bhikkhū āmantetvā “diṭṭhapubbo vo, bhikkhave, ramaṇīyo himavantaṃ padeso”ti pucchi. “Nohetaṃ, bhante”ti. “Gacchissatha pana himavantaḥcārika”nti? “Bhante, aniddhimanto mayaṃ kathaṃ gamissāma”ti. “Sace pana vo koci gahetvā gaccheyya, gaccheyyāthā”ti? “Āma, bhante”ti. Satthā sabbepi te attano iddhiyā gahetvā ākāse uppatitvā himavantaṃ gantvā gaganatale thitova ramaṇīye himavantaṃ padese kañcanapabbataṃ rajatapabbataṃ maṇipabbataṃ hiṅgulikapabbataṃ añjanapabbataṃ sānupabbataṃ phalikapabbatanti nānāvidhe pabbate, pañca mahānadiyo, kaṇṇamuṇḍakaṃ rathakāraṃ sīhapapātaṃ chaddantaṃ tiyaggaḷaṃ anotattaṃ kuṇāladahanti satta dahe dassesi. Himavanto ca nāma mahā pañcayojanasatubbedho tiyojanasahassavittatho, tassa imaṃ ramaṇīyaṃ ekadesaṃ attano ānubhāvena dassesi. Tattha katanivāsāni sīhabyagghahatthikulādīni catuppādānipi ekadesato dassesi. Tattha ārāmaṇyaṃ yakādīni pupphūpagaphalūpage rukke nānāvidhe sakuṇasaṅghe jalajathalajapupphāni himavantaṃ puratthimāpasse suvaṇṇatalaṃ, pucchimāpasse hiṅgulatalaṃ dassesi. Imesaṃ rāmaṇeyakānaṃ diṭṭhakālato paṭṭhāya tesāṃ bhikkhūnaṃ purāṇadutiyikāsu chandarāgo pahīno.

Atha satthā te bhikkhū gahetvā ākāso otaritvā himavantaṃ pacchimāpasse satthiyojanike manosilātale sattayojanikassa kappatthikasālarukkhassa heṭṭhā tiyojanikāya manosilātālāya tehi bhikkhūhi parivuto chabbaṇṇarasmiyo vissajjento aṇṇavakucchiṃ khobhetvā jalamāno sūriyo viya nisīditvā madhurassaraṃ nicchārento te bhikkhū āmantesi – “bhikkhave, imasmim̐ himavante tumhehi adīṭṭhapubbaṃ pucchathā”ti. Tasmim̐ khaṇe dve citrakokilā ubhosu koṭṭisu daṇḍakaṃ mukhena ḍamsitvā majjhe attano sāmikaṃ nisīdāpetvā aṭṭha citrakokilā purato, aṭṭha pacchato, aṭṭha vāmato, aṭṭha dakkhiṇato, aṭṭha heṭṭhā, aṭṭha upari chāyaṃ katvā evaṃ citrakokilaṃ parivāretvā ākāsenāgacchanti. Atha te bhikkhū taṃ sakuṇasaṅghaṃ disvā satthāraṃ pucchiṃsu – “ke nāmete, bhante sakuṇā”ti? “Bhikkhave, esa mama porāṇako vaṃso, mayā thapitā pavenī, maṃ tāva pubbe evaṃ paricariṃsu, tadā panesa sakuṇagaṇo mahā ahoṣi, aḍḍhuḍḍhāni dijakaññāsahassāni maṃ paricariṃsu. Anupubbena parihāyitvā idāni ettako jāto”ti. “Kathaṃ evarūpe pana, bhante, vanasaṇḍe etā dijakaññāyo tumhe paricariṃsū”ti? Atha nesaṃ satthā “tena hi, bhikkhave, suṇāthā”ti satīṃ upaṭṭhāpetvā aṭṭha āharitvā dassento āha –

“Evamakkhāyati evamanusūyati, sabbosadhadharaṇidhare nekapupphamālyavitate
gajagavajamahimsarurucamarapasadakhaggagokaṇṇasīhabyagghadīpacchakokataracchaddārakadali-
migabīlārasasakaṇṇikānucarite ākiṇṇanelamaṇḍalamahāvarāhanāgakuḷakareṇusaṅghādhivuttṭhe

issamigasākhāmagasārabhamigaenīmigavātāmagasādamigapurisālūkipurisayakkharakkha- sanisevite amajjavamañjarīdharapahaṭṭhapupphaphusitaggānekapādapagaṇavitake kuraracakoravāraṇamayūraparabhatajīvañjīvakacelāvākabhīnkākaravīkamattavihaṅgagaṇasatasampaghuṭṭhe añjanamanosilāharitālāhiṅgulakahemaraḷatākanakānekadhātu- satavinaddhapaṭimaṇḍitapadesa evarūpe khalu, bho, ramme vanasaṇḍe kuṇālo nāma sakuṇo paṭivasati ativiya citto ativiya cittapattacchadano”.

“Tasseva khalu, bho, kuṇālassa sakuṇassa aḍḍhuḍḍhāni itthisahassāni paricārikā dijakaññāyo, atha khalu, bho, dve dijakaññāyo kaṭṭhaṃ mukhena ḍaṃsitvā taṃ kuṇālaṃ sakuṇaṃ majjhe nisīdāpetvā uḍḍentimā naṃ kuṇālaṃ sakuṇaṃ addhānapariyāyapathe kilamatho ubbāhetthā”ti.

“Pañcasatā dijakaññāyo heṭṭhato heṭṭhato uḍḍenti ‘sacāyaṃ kuṇālo sakuṇo āsanā paripattissati, mayaṃ taṃ pakkhehi paṭiggahessāmā”ti.

“Pañcasatā dijakaññāyo uparūpari uḍḍenti ‘mā naṃ kuṇālaṃ sakuṇaṃ ātāpo paritāpesī”ti.

“Pañcasatā dijakaññāyo ubhatopassena uḍḍenti ‘mā naṃ kuṇālaṃ sakuṇaṃ sītaṃ vā uṇhaṃ vā tiṇaṃ vā rajo vā vāto vā ussāvo vā upapphusī”ti.

“Pañcasatā dijakaññāyo purato purato uḍḍenti ‘mā naṃ kuṇālaṃ sakuṇaṃ gopālākā vā pasupālākā vā tiṇahārākā vā kaṭṭhahārākā vā vanakammikā vā kaṭṭhena vā kaṭhalena vā pāṇinā vā leḍḍunā vā daṇḍena vā satthena vā sakkharāhi vā pahāraṃ adamsu, māyaṃ kuṇālo sakuṇo gacchehi vā latāhi vā rukkhehi vā sākāhi vā thambhehi vā pāsāṇehi vā balavantehi vā pakkhīhi saṅgamesī”ti.

“Pañcasatā dijakaññāyo pacchato pacchato uḍḍenti saṅhāhi sakhilāhi mañjūhi madhurāhi vācāhi samudācarantiyo ‘māyaṃ kuṇālo sakuṇo āsane pariyukkaṇṭhī”ti.

“Pañcasatā dijakaññāyo disodisaṃ uḍḍenti anekarukkhaividhaviḷatiphalamāharantiyo ‘māyaṃ kuṇālo sakuṇo khudāya parikilamitthā”ti.

“Atha khalu, bho, tā dijakaññāyo taṃ kuṇālaṃ sakuṇaṃ ārāmeneva ārāmaṃ, uyyāneneva uyyānaṃ, nadītitheneva nadītithaṃ, pabbatasikhareneva pabbatasikharaṃ, ambavaneneva ambavanaṃ, jambuvaneneva jambuvanaṃ, labujavaneneva labujavanaṃ, nāḷikerasañcāriyeneva nāḷikerasañcāriyaṃ khippameva abhisambhonti ratitthāya.

“Atha khalu, bho, kuṇālo sakuṇo tāhi dijakaññāhi divasaṃ paribyūḷho evaṃ apasādeti ‘nassatha tumhe vasaliyo, vinassatha tumhe vasiliyo coriyo dhuttiyo asatiyo lahucittāyo katassa appaṭikārikāyo anilo viya yenaḷamaṃgamāyo”” ti.

Tatrāyaṃ atthavaṇṇanā – bhikkhave, so vanasaṇḍo evaṃ akkhāyati evaṃca anusūyati. Kinti?

Sabbosadhadharaṇidhareti vitthāro. Tattha **sabbosadhadharaṇidhareti** mūlatacapattapupphādisabbosadhadharāya dharaṇiyā samannāgateti attho, sabbosadhayutto vā dharaṇidharo. So hi padeso sabbosadhadharaṇidharoti evamakkhāyati evaṃca anusūyati, tasmim vanasaṇḍeti vuttaṃ hoti. Sesapadayojanāyapi eseva nayo.

Nekapupphamālyavitateti anekehi phalattthāya uppannapupphēhi ceva piḷandhanamālyehi ca vītate. **Rurūti** suvaṇṇavaṇṇā migā. **Uddārāti** uddā. **Biḷārāti** mahābiḷārā. **Nelamaṇḍalaṃ** vuccati taruṇabhīnkacchāpamaṇḍalaṃ.

Mahāvarāhāti mahāhatthino, ākiṇṇanelamaṇḍalamahāvarāhena gocariyādibhedena dasavidhena nāgakulena ceva kareṇusaṅghena ca adhivuṭṭheti attho. **Issamigāti** kāḷasīhā. **Vātāmagāti** mahāvātāmagā. **Pasadamigāti** citramigā.

Purisālūti vaḷavāmukhayakkhiniyo. **Kimpurisāti** devakinnaracandakinnaradumakinnaradaṇḍamāṇavakakonti-sakuṇakaṇṇapāvuraṇādibhedā kinnarā.

Amajjavamañjarīdharapahaṭṭhapupphaphusitaggānekapādapagaṇavitateti makuladharehi ceva mañjarīdharehi ca supupphitehi ca aggamattapupphitehi ca anekehi pādapagaṇehi vītate. **Vāraṇā** nāma hatthiṅgasakuṇā.

Celāvākātipi ete sakuṇāyeva. **Hemaṅca kanakañcāti** dve suvaṇṇajātiyo. Etehi añjanādīhi anekadhātusatehi anekehi vaṇṇadhāturāsīhi vinaddhapaṭimaṇḍitapadesa. **Bhoti** dhammālanamattametaṃ. **Cittoti** mukhatuṇḍakepi heṭṭhāudarabhāgepi citrova.

Aḍḍhuḍḍhānīti aḍḍhacattutthāni, tīṇi sahasāni pañceva satānīti attho. **Addhānapariyāyapatheti** addhānasaṅkhāte gamanamagge. **Ubbāhetthāti** bādhayittha. **Upapphusīti** upagantvā phusi. **Pahāraṃ adamsūti** ettha “mā na”nti padassa sāmivasena attho veditabbo. **Saṅgamesīti** samāgacchi. **Saṅhāhīti** maṭṭhāhi. **Sakhilāhīti** piyāhi. **Mañjūhīti** sakhilāhi. **Madhurāhīti** madhurassarāhi. **Samudācarantiyoti** gandhabbakaanavasena paricarantiyo.

AnekarukkHAVIVIDHAVIKATIPHALANTI anekehi rukkhehi vividhavikatiphalaṃ. **Ārāmeneva ārāmanti** pupphārāmādīsu aññatarena ārāmeneva aññataṃ ārāmaṃ nentīti attho. **Uyyānādīsūpi** eseva nayo. **Nāḷikerasañcāriyenevāti** nāḷikeravaneneva aññaṃ nāḷikeravanaṃ. **Atisambhontīti** evaṃ netvā tattha naṃ khippaññeva ratitthāya pāpuṇanti.

Divasaṃ paribyūḷhoti sakaladivasaṃ paribyūḷho. **Apasādetīti** tā kira taṃ evaṃ divasaṃ paricaritvā nivāsaruḷkhe otāretvā parivāretvā rukkhasākhāsu nisīditvā “appeva nāma madhuravacanaṃ labheyyāma”ti patthayantiyo iminā uyyojitakāle attano vasanaṭṭhānaṃ gamissāmāti vasanti. Kuṇālarājā pana tā uyyojento “nassathā”tiādivacanehi apasādeti. Tattha **nassathāti** gacchatha. **Vinassathāti** sabbatobhāgena nassatha. Gehe dhanadhaññādīnaṃ nāsanena **coriyo**, bahumāyatāya **dhuttiyo**, naṭṭhassatitāya **asatiyo**, anavaṭṭhitacittatāya **lahucittāyo**, katavināsanena mittadubbhitāya **katassa appaṭṭikārikāyoti**.

Evañca pana vatvā “iti kho, bhikkhave, ahaṃ tīracchānagatopi itthīnaṃ akataññutaṃ bahumāyataṃ anācārataṃ dussīlatañca jānāmi, tadāpāhaṃ tāsāṃ vase avattitvā tā eva attano vase vattēmī”ti imāya kathāya tesāṃ bhikkhūnaṃ anabhiratiṃ haritvā satthā tuṃhī ahoṣi. Tasmīṃ khaṇe dve kālakokilā sāmikaṃ daṇḍakena ukkhipitvā heṭṭhābhāgādīsū catasso catasso hutvā taṃ padesaṃ āgamiṃsu. Te bhikkhū tāpi disvā satthāraṃ pucchīṃsu. Satthā “pubbe, bhikkhave, mama saḥāyo puṇṇamukho nāma phussakokilo ahoṣi, tassāyaṃ vaṃso”ti vatvā purimanayeneva tehi bhikkhūhi pucchito āha –

“Tasseva khalu, bho, himavato pabbatarājassa puratthimadisābhāge susukhumasunipuṇṇagirippabhavaharitupayantiyo”ti.

Tattha **suṭṭhu** sukhumasaṃhasalilatāya susukhumasunipuṇṇā, giri etāsaṃ pabhavoti girippabhavā, himavantato sandamānāharitatināmissaoghatāya haritā, kuṇāladahaṃ upagamanena upayantiyoti **susukhumasunipuṇṇagirippabhavaharitupayantiyo**, evarūpā nadiyo yasmīṃ sandantīti attho.

Idāni yaṃ kuṇāladahaṃ tā upayanti, tattha pupphāni vaṇṇento āha –

“Uppalapadumakumudanalinasatapattasogandhikamandālakasampativirūḷha-suciganṭhamanuññaṃāvakappadese”ti.

Tattha **uppalanti** nīluppalāṃ. **Nalinanti** setapadumaṃ. **Satapattanti** paripuṇṇasatapattapadumaṃ. **Sampatīti** etehi sampativirūḷhehi abhinavajātehi sucigandhena ceva manuññaena ca hadayabandhanasamatthatāya māvakena ca padesena samannāgateti attho.

Idāni tasmīṃ dahe rukkḥādayo vaṇṇento āha –

“Kuravakamucalindaketakavedisavañjūlapunnāgabakulatīlakapiyakahasanasālasaḷala-campakaasokanāgarukkhatirīṭṭibhujapattaloddacandanoghavane kāḷāgarupadmakapiyaṅgudevadārukacocagahane kakudhakuṭajaanīkolakaccikārakaṇīkārakaṇīkāra-kanaverakoraṇḍakakoviḷārakiṃsukayodhikavanamallikamaṇaṅgaṇamanavajjabhaṇḍisurucira-bhaginimālāmalyadhare jātisumanamadhugandhikadhanutakkārītālīsatagaramusīraḷkoṭṭhakacchavitate atimuttakasaṃkusumitalatāvitatapaṭimaṇḍitappadese haṃsapilavakādambakāraṇḍavābhīnadite vijjādharasiddhasamaṇatāpasagaṇādhivutṭhe varadevayakkharakkhasadānavagandhabbakkinnaramahoragānuciṇṇappadese – evarūpe khalu, bho, ramme vanasaṇḍe puṇṇamukho nāma phussakokilo pativasati ativiya madhuragiṇo vilāsitanayano mattakkho.

“Tasseva khalu, bho, puṇṇamukhassa phussakokilassa aḍḍhuḍḍhāni itthisatāni paricārīkā dijakaññāyo. Atha khalu, bho, dve dijakaññāyo kaṭṭhaṃ mukhena ḍaṃsitvā taṃ puṇṇamukhaṃ phussakokilaṃ majjhe nisīdāpetvā uḍḍenti ‘mā naṃ puṇṇamukhaṃ phussakokilaṃ addhānapariyāyapathe kilamatho ubbāhetthā’ti.

“Paññāsa dijakaññāyo heṭṭhato heṭṭhato uḍḍenti ‘sacāyaṃ puṇṇamukho phussakokilo sakuṇo āsanā paripattissati, mayaṃ taṃ pakkhehi paṭiggahessāmā’ti.

“Paññāsa dijakaññāyo uparūpari uḍḍenti ‘mā naṃ puṇṇamukhaṃ phussakokilaṃ ātāpo paritāpesī’ti.

“Paññāsa paññāsa dijakaññāyo ubhatopassena uḍḍenti ‘mānaṃ puṇṇamukhaṃ phussakokilaṃ sītaṃ vā uṇhaṃ vā tiṇaṃ vā rajo vā vāto vā ussāvo vā upapphusī’ti.

“Paññāsa dijakaññāyo purato purato uḍḍenti ‘mā naṃ puñṇamukhaṃ phussakokilaṃ gopālakā vā pasupālakā vā tiṇahārakā vā kaṭṭhahārakā vā vanakammikā vā kaṭṭhena vā kaṭṭhalāya vā pāṇinā vā leḍḍunā vā daṇḍena vā satthena vā sakkharāhi vā pahāramadaṃsu, māyaṃ puñṇamukho phussakokilo gacchehi vā latāhi vā rukkhehi vā sākḥāhi vā thambhehi vā pāsāṇehi vā balavantehi vā pakkhīhi saṅgameṣī’ ti.

“Paññāsa dijakaññāyo pacchato pacchato uḍḍenti saṅḥāhi sakhilāhi mañjūhi madhurāhi vācāhi samudācarantiyo ‘māyaṃ puñṇamukho phussakokilo āsane pariyukkaṅṭhī’ ti.

“Paññāsa dijakaññāyo disodisaṃ uḍḍenti anekarukkhavividhavitaphalamāharantiyo ‘māyaṃ puñṇamukho phussakokilo khudāya parikilamitthā’ ti.

“Atha khalu, bho, tā dijakaññāyo taṃ puñṇamukhaṃ phussakokilaṃ ārāmeneva ārāmaṃ, uyyāneneva uyyānaṃ, nadītitteneva nadītittamaṃ, pabbatasikhareneva pabbatasikharaṃ, ambavaneneva ambavanaṃ, jambuvaneneva jambuvanaṃ, labujavaneneva labujavanaṃ, nāḷikerasañcāriyeneva nāḷikerasañcāriyaṃ khippameva abhisambhonti ratitthāya.

“Atha khalu, bho, puñṇamukho phussakokilo tāhi dijakaññāhi divasaṃ paribyūḷho evaṃ pasasati ‘sādhu sādhu, bhaginiyo, etaṃ kho bhaginiyo tumhākaṃ patirūpaṃ kuladhītānaṃ, yaṃ tumhe bhattāraṃ paricareyyāthā’ ti.

“Atha khalu, bho, puñṇamukho phussakokilo yena kuṅālo sakuṇo tenupasaṅkami. Addasaṃsu kho kuṅālassa sakuṅassa paricārikā dijakaññāyo taṃ puñṇamukhaṃ phussakokilaṃ dūratova āgacchantaṃ, disvāna yena puñṇamukho phussakokilo tenupasaṅkamiṃsu, upasaṅkamitvā taṃ puñṇamukhaṃ phussakokilaṃ etadavocaṃ – ‘ayaṃ, samma puñṇamukha, kuṅālo sakuṇo ativiya pharuso ativiya pharusavāco, appeva nāma tavampi āgamma piyavācaṃ labheyyāma’ ti. ‘Appeva nāma bhaginiyo’ ti vatvā yena kuṅālo sakuṇo tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā kuṅālena sakuṇena saddhiṃ paṭisammoditvā ekamantaṃ nisīdi, ekamantaṃ nisīno kho puñṇamukho phussakokilo taṃ kuṅālaṃ sakuṇaṃ etadavoca – ‘kissa tvaṃ, samma kuṅāla, itthīnaṃ sujātānaṃ kuladhītānaṃ sammāpaṭipannaṃ micchāpaṭipannaṃ, amanāpabhāṇīnaṃ kira, samma kuṅāla, itthīnaṃ manāpabhāṇīna bhavitabbaṃ, kimaṅgaṃ pana manāpabhāṇīna’ ti.

“Evaṃ vutte kuṅālo sakuṇo taṃ puñṇamukhaṃ phussakokilaṃ evaṃ apasādesi – ‘nassa tvaṃ, samma jamma vasala, vinassa tvaṃ, samma jamma vasala, ko nu tayā viyatto jāyājīnenā’ ti. Evaṃ apasādito ca pana puñṇamukho phussakokilo tatoyeva paṭinivatti.

“Atha khalu, bho, puñṇamukhassa phussakokilassa aparena samayena nacirasseva kharo ābādho uppajji, lohitaṃ pakkhandikā bālā vedanā vattanti māraṇantikā. Atha khalu, bho, puñṇamukhassa phussakokilassa paricārikānaṃ dijakaññānaṃ etadahosi – ‘ābādhiko kho ayaṃ puñṇamukho phussakokilo, appeva nāma imamhā ābādha vuṭṭhaheyyā’ ti ekaṃ adutiyaṃ ohāya yena kuṅālo sakuṇo tenupasaṅkamiṃsu. Addasā kho kuṅālo sakuṇo tā dijakaññāyo dūratova āgacchantiyo, disvāna tā dijakaññāyo etadavoca – ‘kahaṃ pana tumhaṃ vasaliyo bhattā’ ti. ‘Ābādhiko kho, samma kuṅāla, puñṇamukho phussakokilo appeva nāma tamhā ābādha vuṭṭhaheyyā’ ti. Evaṃ vutte kuṅālo sakuṇo tā dijakaññāyo evaṃ apasādesi – ‘nassatha tumhe vasaliyo, vinassatha tumhe vasaliyo coriyo dhuttiyo asatiyo lahucittāyo katassa appaṭikārikāyo anilo viya yena kāmamaṅgamaṃ’ ti vatvā yena puñṇamukho phussakokilo tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā taṃ puñṇamukhaṃ phussakokilaṃ etadavoca – ‘haṃ, samma, puñṇamukhā’ ti. ‘Haṃ, samma, kuṅālā’ ti.

“Atha khalu, bho, kuṅālo sakuṇo taṃ puñṇamukhaṃ phussakokilaṃ pakkhehi ca mukhatuṇḍakena ca pariggahetvā vuṭṭhāpetvā nānābhesaṅgāni pāyāpesi. Atha khalu, bho, puñṇamukhassa phussakokilassa so ābādho paṭippassambhī’ ti.

Tattha **piyakāti** setapupphā. **Hasanāti ha-kāro** sandhikaro, asanāyeva. **Tirīṭṭi** ekā rukkhaṅgāti. **Candanāti** rattasurabhicandanā. **Oghavaneti** etesaṃ oghena ghaṭāya samannāgatavane. **Devadārukacocagahaneti** devadārukacocagahaneti ceva kadālīhi ca gahane. **Kaccikārāti** ekā rukkhaṅgāti. **Kaṇṭhikārāti** mahāpupphā. **Kaṇṭhikārāti** khuddakapupphā. **Kimsukāti** vātaghātakā. **Yodhikāti** yūthikā. **Vanamallikamanāṅgaṇamanavaṃjjabhāṇḍisurucirabhaginimālāmalyadhareti** mallikānañca anaṅgaṇānaṃ anavajjānañca bhāṇḍīnaṃ surucirānañca bhaginīnaṃ pupphehi mālyadhārayamāne. **Dhanutakkārīti** dhanupāṭali. **Tālisāti** tālisapattarukkā. **Kacchavitateti** etehi jātisumanādīhi vitate nadikacchapabbatakacche. **Samkusumitalatāti** tesu tesu thānesu sutṭhu kusumitaatimuttakehi ceva nānāvīdhalatāhi ca vitatapaṭimaṇḍitapadese. **Gaṇādhivutṭheti** etesaṃ vijjādhārādīnaṃ gaṇehi adhivutṭthe. **Puñṇamukhoti** mukhapariṇatāya puñṇamukho. Parehi phutṭhatāya

phussakokilo. Vilāsitanayanoti vilāsitanetto. Mattakkhoti yathā mattānaṃ akkhīni rattāni hontī, evaṃ rattakkho, pamāṇayuttanetto vā.

Bhaginiyoti ariyavohārena ālapanāṃ. **Paricareyyāthāti** sakaladivasāṃ gahetvā vicareyyātha. Iti so piyakathaṃ kathetvā uyyojeti. Kadāci pana kuṇālo saparivāro puṇṇamukhaṃ dassanāya gacchati, kadāci puṇṇamukho kuṇālassa santikaṃ āgacchati. Tenāha “**atha khalu, bho**”ti. **Sammāti** vayassa. **Āgammāti** paṭicca upanissāya. **Labheyyāmāti** kuṇālassa santikā piyavacanāṃ labheyyāma. **Appeva nāmāti** api nāma labheyyātha, vakkhāmi nanti. **Sujātānanti** samajātikanāṃ.

Nassāti palāya. **Jammāti** lāmaka. **Viyattoti** ko nu tayā sadiso añño byatto nāma atthi. **Jāyājinenāti** jāyājitena, ayameva vā pāṭho. Evaṃ itthiparājitenā tayā sadiso ko nāma byatto atthīti taṃ puna evarūpassa vacanassa abhaṇanattāya apasādeti. **Tatoyevāti** “kuddho me kuṇālo”ti cintetvā tatoyeva paṇivatti, so nivattitvā saparivāro attano nivāsaṭṭhānameva agamāsi.

Appeva nāmāti saṃsayaparivitakko, imamhā ābādā vuttahaheyya vā no vāti evaṃ cintetvā taṃ ohāya pakkamiṃsu. **Tumhanti** tumhākaṃ. **Appeva nāmāti** tamhā ābādā vuttahaheyya vā no vā, amhākaṃ āgatakāle mato bhavissati. Mayañhi idāneva so marissatīti nītvā tumhākaṃ pādapariārikā bhavituṃ āgatā. **Tenupasaṅkamīti** imā itthiyo sāmikassa matakāle āgatā paṭikkulā bhavissāmīti taṃ pahāya āgatā, ahaṃ gantvā mama sahāyakaṃ pupphaphalādīni nānābhesajjāni saṃharitvā arogaṃ karissāmīti cintetvā nāgabalo mahāsatto ākāse uppatitvā yena so tenupasaṅkami. **Hanti** nipāto, “jīvasi, sammā”ti pucchanto evamāha. Itaropissa “jīvamī”ti vadanto “**haṃ sammā**”ti āha. **Pāyāpesīti** pāyesi. **Paṭippassambhīti** vūpasamīti.

Tāpi dijakaññāyo asmiṃ aroge jāte āgatā. Kuṇālopi puṇṇamukhaṃ katipāhaṃ phalāphalāni khādāpetvā tassa balappattakāle, “samma, idāni tvaṃ arogo, attano pariārikāhi saddhiṃ vasa, ahampi attano vasaṇṭṭhānaṃ gamissāmī”ti āha. Atha naṃ so “imā, samma, maṃ bālāhagilānaṃ pahāya palāyanti, na me etāhi dhuttīhi attho”ti āha. Taṃ sutvā mahāsatto “tena hi te, samma, itthīnaṃ pāpabhāvaṃ ācikkhissāmī”ti puṇṇamukhaṃ gahetvā himavantapasse manosilātaṃ netvā sattayojanikasālarukkhamūle manosilāsane nisīdi. Ekasmiṃ passe puṇṇamukho saparivāro nisīdi. Sakalahimavante devaghosāni cari – “ajja kuṇālo sakuṇarājā himavante manosilāsane nisīditvā buddhalīlāya dhammaṃ desessati, taṃ suṇāthā”ti. Paramparaghosena cha kāmāvacaradevā sutvā yebhuyyena tattha sannipatiṃsu. Bahunāgasupaṇṇakinnaravijjādharādīnampi devatā tamatthaṃ ugghosesuṃ. Tadā ānando nāma gijjharājā dasasahassagijjhaparivāro gijjhapabbate paṭivasati. Sopi taṃ kolāhalaṃ sutvā “dhammaṃ suṇissāmī”ti saparivāro āgantvā ekamantaṃ nisīdi. Nārādopi pañcābhīṇo tāpaso dasasahassatāpasaparivuto himavantapadese viharanto taṃ devaghosanaṃ sutvā “sahāyo kira me kuṇālo itthīnaṃ aguṇaṃ kathessati, mahāsamaṅgamo bhavissati, mayāpi taṃ desanaṃ sotuṃ vaṭṭati”ti tāpasadasahassena saddhiṃ iddhiyā tattha gantvā ekamantaṃ nisīdi. Buddhānaṃ desanāsannipātasadiso mahāsamaṅgamo ahoṣi. Atha mahāsatto jātissaraññaṇena itthidosapaṭisaṃyuttam atītabhave diṭṭhakāraṇaṃ puṇṇamukhaṃ kāyasakkhiṃ katvā kathesi. Tamatthaṃ pakāsento sathā āha –

“Atha khalu, bho, kuṇālo sakuṇo taṃ puṇṇamukhaṃ phussakokilaṃ gilānavuttitaṃ aciravuttitaṃ gelaññā etadavoca –

“Diṭṭhā mayā, samma puṇṇamukha, kaṇhā dvepitikā pañcapatikāya chaṭṭhe purise cittaṃ paṭibandhantiyā, yadidaṃ kabandhe pīṭhasappimhī”ti. Bhavati ca panuttaretha vākyam –

290. “Athajjuno nakulo bhīmaseno, yudhiṭṭhilo sahadevo ca rājā;
Ete paṭi pañca maticca nārī, akāsi khujjavāmanakena pāpa’nti.

“Diṭṭhā mayā, samma puṇṇamukha, saccatāpāpi nāma samaṇī susānamajjhe vasantī catutthabhattaṃ pariṇāmayamānā surādhuttakena pāpamakāsi.

“Diṭṭhā mayā, samma puṇṇamukha, kākavatī nāma devī samuddamajjhe vasantī bhariyā venateyyassa naṭakuverena pāpamakāsi.

“Diṭṭhā mayā, samma puṇṇamukha, kuruṅgadevī nāma lomasuddarī eḷikakumāraṃ kāmayamānā chaḷaṅgakumārādhānantevāsina pāpamakāsi.

“Evañhetam mayā ñātam, brahmadattassa mātaram;
Ohāya kosalarājāṃ, pañcālacāṇḍena pāpamakāsi.

291. “Etā ca aññā ca akamsu pāpaṃ, tasmāhamitthīnaṃ na vissase nappasaṃse;
Mahī yathā jagati samānarattā, vasundharā itaritarāpatiṭṭhā;
Sabbasahā aphananā akuppā, tathitthiyo tāyo na vissase naro.

292. “Sīho yathā lohitamaṃsabhojano, vāḷamigo pañcāvudho suruddho;
Pasayhakhādī parahimsane rato, tathitthiyo tāyo na vissase naro.

“Na khalu, samma puṇṇamukha, vesīyo nāriyo gamaniyo, na hetā bandhakiyo nāma, vadhikāyo nāma etāyo, yadidaṃ vesīyo nāriyo gamaniyo”ti.

“Coro viya veṇikatā madirāva diddhā vāñijo viya vācāsanthutiyo issasiṅgamiva viparivattāyo uragamiva dujivhāyo. Sobbhamiva paṭicchannā pātālamiva duppurā rakkhasī viya duttosā yamovekantahāriyo. Sikhīriva sabbabhakkhā nadīriva sabbavāhī anilo viya yena kāmamaṃcarā neru viya avisesakarā visarukkho viya niccaphalitāyoti. Bhavati ca panuttarettha vākyam –

293. “Yathā coro yathā diddho, vāñijova vikatthanī;
Issasiṅgamiva parivattā, dujivhā urago viya.

294. “Sobbhamiva paṭicchannā, pātālamiva duppurā;
Rakkhasī viya duttosā, yamovekantahāriyo.

295. “Yathā sikhī nadī vāto, nerunāva samāgatā;
Visarukkho viya niccaphalā, nāsayanti ghare bhogaṃ;
Ratanantakaritthiyo”ti.

Tattha **gilānavuṭṭhitanti** paṭhamam gilānam pacchā vuṭṭhitam. **Diṭṭhā mayāti** atīte kira brahmadatto kāsirajā sampannabalavāhanatāya kosalarajjam gahetvā kosalarājānam māretvā tassa aggamaheṣim sagabbham gahetvā bārāṇasim gantvā tam attano aggamaheṣim akāsi. Sā aparabhāge dhītarām vijāyi. Rañño pana pakatiyā dhītā vā putto vā natthi, so tussitvā, “bhaddo, varam gaṇhāhī”ti āha. Sā gahitakam katvā ṭhapesi. Tassā pana kumārikāya “kaṇhā”ti nāmam kariṃsu. Athassā vayappattāya mātā tam āha – “amma, pitarā tava varo dinno, tamaham gahetvā ṭhapesim, tava rucanakam varam gaṇhā”ti. Sā “amma, mayham aññam avijjamānam natthi, patiggahaṇatthāya me sayam varam kārehi”ti kilesabahulatāya hirottappam bhinditvā mātaram āha. Sā rañño ārocesi. Rājā “yathārucitam patim gaṇhatū”ti vatvā sayam varam ghoṣāpesi. Rājāṅgaṇe sabbālaṅkārapaṭimaṇḍitā bahū purisā sannipatiṃsu. Kaṇhā pupphasamuggam ādāya uttarasīhapañjare ṭhitā oloketi ekampi na rocesi.

Tadā paṇḍurājagottato ajjuno nakulo bhīmaseno yudhiṭṭhilo sahadevoti ime pañca paṇḍurājaputtā takkasilāyam disāpāmokkhassa ācariyassa santike sippam uggahetvā “desacārittam jānissāmā”ti vicarantā bārāṇasim patvā antonagare kolāhalam sutvā pucchitvā tamattham ṇatvā “mayampi gamissāmā”ti kañcanarūpasamānarūpā tattha gantvā paṭipāṭiyā aṭṭhaṃsu. Kaṇhā te disvā pañcasupī tesu paṭibaddhacittā hutvā pañcannampi sīsesu mālacumbhātakāni khipitvā, “amma, ime pañca jane varam”ti āha. Sāpi rañño ārocesi. Rājā varassa dinnattā “na labhissati”ti avatvā anattamanova “kiṃjātikā kassa puttā”ti pucchitvā paṇḍurājaputtabhāvam ṇatvā tesam sakkāram katvā tam pādaparicārikam adāsi.

Sā sabbhūmikapāsāde te kilesavasena saṅgaṇhi. Eko panassā paricārako khujjo piṭhasappī atthi. Sā pañca rājaputte kilesavasena saṅgaṇhitvā tesam bahi nikkhantakāle okāsam labhitvā kilesena anuḍayhamānā khujjena saddhim pāpaṃ karoti, tena ca saddhim kathenti – “mayham tayā sadiso piyo natthi, rājaputte mārapetvā tesam galalohitena tava pāde makkhāpessāmī”ti vadati. Itaresupī jeṭṭhabhātikena missībhūtakāle – “imehi catūhi tvameva mayham piyataro, mayā jīvitampi tavatthāya pariccattam, mama pitu accayena tuyhaññeva rajjam dāpessāmī”ti vadati. Itarehi saddhim missībhūtakālepi eseva nayo. Te “ayam amhe piyāyati, issariyañca no etaṃ nissāya jāta”nti tassā ativiya tussanti.

Sā ekadivasaṃ ābādhikā ahoṣi. Atha nam te parivāretvā eko sīsam sambāhanto nisīdi, sesā ekekaṃ hatthañca pādāñca. Khujjo pana pādāmūle nisīdi. Sā sīsam sambāhamānassa jeṭṭhabhātikassa ajjunakumārassa – “mayham tayā piyataro natthi, jīvamānā tuyham jīvissāmi, pitu accayena tuyham rajjam dāpessāmī”ti sīsenā saññaṃ dadamānā tam saṅgaṇhi, itaresampi hatthapādehi theva saññaṃ adāsi. Khujjassa pana – “tvaññeva mama piyo, tavatthāya aham jīvissāmī”ti jivhāya saññaṃ adāsi. Te sabbepi pubbe kathitabhāvena tāya saññāya tamattham jāniṃsu. Tesu sesā attano dinnasaññāyeva jāniṃsu. Ajjunakumāro pana tassā hatthapādajivhāvikāre disvā – “yathā mayham, evam sesānampi imāya sañña dinnā bhavissati, khujjena cāpi saddhim etissāya santhavena bhavitabba”nti cintetvā bhātaro

gahetvā bahi nikkhamitvā pucchi – “diṭṭhā vo pañcapatikā mama sīsavikāraṃ dassenti”ti? “Āma, diṭṭhā”ti. “Kiṃkāraṇaṃ jānāthā”ti? “Na jānāmā”ti. “Idaṃ nāmettha kāraṇaṃ, tumhākaṃ pana hatthapādehi dinnasaññāya kāraṇaṃ jānāthā”ti? “Āma, jānāmā”ti. “Amhākampi teneva kāraṇena adāsi, khujjassa jivhāvikārena saññādānassa kāraṇaṃ jānāthā”ti? “Na jānāmā”ti. Atha nesaṃ ācikkhitvā “imināpi saddhiṃ etāya pāpakammaṃ kata”nti vatvā tesu asaddahantesu khujjaṃ pakkositvā pucchi. So sabbaṃ pavattim kathesi.

Te tassa vacanaṃ sutvā tassā vigatacchandarāgā hutvā – “aho mātugāmo nāma pāpo dussīlo, mādise nāma jātisampanne sobhaggappatte pahāya evarūpena jegucchapaṭikūlena khujjena saddhiṃ pāpakammaṃ karoti, ko nāma paṇḍitajātiko evaṃ nillajjāhi pāpadhammāhi itthīhi saddhiṃ ramissat”ti anekapariyāyena mātugāmaṃ garahitvā “alaṃ no gharāvāsenā”ti pañca janā himavantaṃ pavisitvā pabbajitvā kaṣiṇaparikkammaṃ katvā āyupariyosāne yathākammaṃ gatā. Kuṇālo pana sakuṇarājā tadā ajjunakumāro ahoṣi. Tasmā attanā diṭṭhakāraṇaṃ dassento “**diṭṭhā mayā**”tiādimāha.

Tattha **dvepitikāti** kosalarañño ca kāsirañño ca vasenetaṃ vuttaṃ. **Pañcapatikāyāti** pañcapatikā, **ya-kāro** nipātamatto. **Paṭibandhantiyāti** paṭibandhamānā. **Kabandheti** tassa kira gīvā onamitvā uraṃ allīnā, tasmā chinnaṣo viya khāyati. **Pañca maticcāti** ete pañca atikkamitvā. **Khujjavāmanakenāti** khujjena vāmanakena.

Idaṃ vatvā aparānipi diṭṭhapubbāni dassento puna “**diṭṭhā**”tiādimāha. Tattha dutiyavattusmiṃ tāva ayaṃ vibhāvanā – atīte kira bārāṇasiṃ nissāya saccatapāpī nāma setasamaṇī susāne paṇṇasālaṃ kāretvā tattha vasamānā cattāri bhattāni atikkamitvā bhuñjati, sakalanagare cando viya sūriyo viya ca pākāṭā ahoṣi. Bārāṇasivāsino khipitvāpi khalitvāpi “namo saccatapāpiyā”ti vadanti. Athekasmiṃ chaṇakāle paṭhamadivase tāva suvaṇṇakārā gaṇabandhena ekasmiṃ padese maṇḍapaṃ katvā macchamaṃsasurāgandhamālādīni āharitvā surāpānaṃ ārabhiṃsu. Atheko suvaṇṇakāro surāpiṭṭhakaṃ chaḍḍento – “namo saccatapāpiyā”ti vatvā ekena paṇḍitena – “ambho andhabāla, calacittāya itthiyā namo karosi, aho bālo”ti vutte – “samma, mā evaṃ avaca, mā nirayasaṃvattanikaṃ kammaṃ karī”ti āha. Atha naṃ so “dubbuddhi tuṅhī hohi, sahasena abbhutaṃ karohi, ahaṃ te saccatapāpiṃ ito sattame divase alaṅkatapaṭiyattaṃ imasmiṃyeva ṭhāne nisīno surāpiṭṭhakaṃ gāhāpetvā suraṃ pivissāmi, mātugāmo dhuvasīlo nāma natthī”ti āha. So “na sakkhissasī”ti vatvā tena saddhiṃ sahasena abbhutamakāsi. So taṃ aññesaṃ suvaṇṇakāraṇaṃ ārocetvā punadivase pātova tāpasavesena susānaṃ pavisitvā tassā vasanaṭṭhānassa avidūre sūriyaṃ namassanto aṭṭhāsi.

Sā bhikkhāya gacchamānā naṃ disvā – “mahiddhiko tāpaso bhavissati, ahaṃ tāva susānapasse vasāmi, ayaṃ majjhe susānassa vasati, bhavitabbamassabbhantare santadhammena, vandissāmi na”nti upasaṅkamitvā vandī. So neva olokesi na ālapi. Dutiyadivasepi tatheva akāsi. Tatiyadivase pana vanditakāle adhomukhova “gacchāhī”ti āha. Catutthadivase “kacci bhikkhāya na kilamasī”ti paṭisanthāramakāsi. Sā “paṭisanthāro me laddho”ti tuṭṭhā pakkāmi. Pañcamadivase bahutaraṃ paṭisanthāraṃ labhitvā thokaṃ nisīditvā gatā. Chaṭṭhe divase pana taṃ āgantvā vanditvā nisinnaṃ – “bhagini, kiṃ nu kho ajja bārāṇasiyaṃ mahāgītavādītasaddo”ti vatvā – “ayya, tumhe na jānātha, nagare chaṇo ghuṭṭho, tattha kīḷantānaṃ esa saddo”ti vutte – “ettha nāmeso saddo”ti ajānanto viya hutvā – “bhagini, kati bhattāni atikkamesī”ti pucchi. “Cattāri, ayya, tumhe pana kati atikkamethā”ti? “Satta bhaginī”ti. Idaṃ so musā abhāsi. Devasikaṃ hesa rattiṃ bhuñjati. So taṃ “kati te bhagini vassāni pabbajitāyā”ti pucchitvā tāya “dvādasa vassāni”ti vatvā “tumhākaṃ kati vassāni”ti vutto “idaṃ me chaṭṭhaṃ vassa”nti āha. Atha naṃ “atthi pana te bhagini santadhammādhigamo”ti pucchitvā “natthi, ayya, tumhākaṃ pana atthī”ti vutte “mayhampi natthī”ti vatvā – “bhagini, mayaṃ neva kāmasukhaṃ labhāma, na nekkhammasukhaṃ, kiṃ amhākaṃyeva uṇho nirayo, mahājanassa kiriyāṃ karoma, ahaṃ gihī bhavissāmi, atthi me mātu santakāma dhanāṃ, na sakkomi dukkhaṃ anubhavitu”nti āha. Sā tassa vacanaṃ sutvā attano calacittatāya tasmīṃ paṭibaddhacittā hutvā – “ayya, ahampi ukkaṇṭhitā, sace pana maṃ na chaḍḍessatha, ahampi gihinī bhavissāmi”ti āha. Atha naṃ so “ehi taṃ na chaḍḍessāmi, bhariyā me bhavissasī”ti taṃ nagaraṃ pavesetvā saṃvasitvā surāpānamaṇḍapaṃ gantvā tāya surāpiṭṭhakaṃ gāhāpetvā suraṃ pivi. Itaro sahasaṃ jīto. Sā taṃ paṭicca puttadhītāhi vaḍḍhi. Tadā kuṇālo surādhattako ahoṣi. Tasmā attanā diṭṭhaṃ pakāseno “**diṭṭhā mayā**”tiādimāha.

Tatiyavattusmiṃ atītakathā catukkanipāte **kākatvāṭṭakavāṇṇanāyaṃ** (jā. aṭṭha. 3.4.kākatvāṭṭakavāṇṇanā) vitthāritā. Tadā pana kuṇālo garuḷo ahoṣi. Tasmā attanā diṭṭhaṃ pakāseno “**diṭṭhā mayā**”tiādimāha.

Catutthavattusmiṃ atīte brahmadatto kosalarājānaṃ vadhitvā rajjaṃ gahetvā tassa aggamahesiṃ gabbhinim ādāya bārāṇasiṃ paccāgantvā tassā gabbhinibhāvaṃ jānantopi taṃ aggamahesiṃ akāsi. Sā paripakkagabbhā suvaṇṇarūpakasadiṣaṃ puttaṃ vijāyitvā – “vuddhippattampi naṃ bārāṇasirājā ‘esa me paccāmittassa putto, kiṃ iminā’ti mārāpessati, mā me putto parahatthe maratū”ti cintetvā dhātiṃ āha – “amma, imaṃ dāraṃ pilotikaṃ attharitvā āmakasusāne nipajjāpetvā ehī”ti. Dhātī tathā katvā nhatvā paccāgami. Kosalarājāpi maritvā puttassa ārakkhadevatā hutvā nibbattī. Tassānubhāvena ekassa eḷakapālakassa tasmīṃ padese eḷake cārentassa ekā eḷikā taṃ kumāraṃ disvā sinehaṃ uppādetvā khīraṃ pāyevā thokaṃ caritvā puna gantvā dve tayo cattāro vāre pāyesi.

Eḷakapālako tassā kiriyam disvā taṃ ṭhānam gantvā taṃ dāraṃ disvā puttāsinehaṃ paccupaṭṭhapetvā netvā attano bhariyāya adāsi. Sā pana aputtikā, tenassā thaññaṃ natthi, atha naṃ eḷikakhīrameva pāyesi. Tato paṭṭhāya pana devasikaṃ dve tisso eḷikā maranti. Eḷakapālo – “imasmim paṭijaggiyamāne sabbā eḷikā marissanti, kim no iminā”ti taṃ ekasmim mattikābhājanena nipajjāpetvā aparena pidahitvā māsacuñṇena mukhaṃ nibbivaraṃ vilimpitvā nadiyaṃ vissajjesi. Tamenam vuyhamānam heṭṭhātthē rājanivesane jīṇṇapaṭisaṅkhārako eko caṇḍālo sapajāpatiko makaciṃ dhovanto disvā vegena gantvā āharitvā tīre ṭhapetvā “kimetthā”ti vivaritvā olokeno dāraṃ passi. Bhariyāpissa aputtikā, tassā tasmim puttāsineho nibbatti, atha naṃ geham netvā paṭijaggi. Taṃ sattatṭhavassakālato paṭṭhāya mātāpitāro rājakulaṃ gacchantā ādāya gacchanti. Soḷasavassakālato pana paṭṭhāya sveva bahulaṃ gantvā jīṇṇapaṭisaṅkharāṇaṃ karoti.

Raṅṅo ca aggamaheṣiyā kuruṅgadevī nāma dhītā ahoṣi uttamarūpadharā. Sā tassa diṭṭhakālato paṭṭhāya tasmim paṭibaddhacittā hutvā aññattha anabhiratā tassa kammakaraṇaṭṭhānameva āgacchati. Tesam abhiñhadassanena aññamaññaṃ paṭibaddhacittānam antorājakuleyeva paṭicchannokāse ajjhācāro pavatti. Gacchante kāle paricārikāyo ṅatvā raṅṅo ārocesuṃ. Rājā kujjhivā amacce sannipātetvā – “iminā caṇḍālaputtēna idaṃ nāma kataṃ, imassa kattabbaṃ jānāthā”ti āha. Amaccā “mahāparādho esa, nānāvīdhakammakāraṇā kāretvā pacchā māretuṃ vaṭṭati”ti vadimsu. Tasmim khaṇe kumārassa pitā ārakkhadevatā tasseva kumārassa mātu sarīre adhimucci. Sā devatānubhāvena rājānaṃ upasaṅkamitvā āha – “mahārāja, nāyaṃ kumāro caṇḍālo, esa kumāro mama kucchimhi nibbato kosalarāṅṅo putto, ahaṃ ‘putto me mato’ti tumhākaṃ musā avacaṃ, ahameṭaṃ ‘tumhākaṃ paccāmittassa putto’ti dhātiyā datvā āmakasūsaṇe chaḍḍāpesim, atha naṃ eko eḷakapālako paṭijaggi, so attano eḷikāsu marantīsu nadiyā pavāhesi, atha naṃ vuyhamānaṃ tumhākaṃ gehe jīṇṇapaṭisaṅkhārako caṇḍālo disvā posesi, sace na saddahatha, te sabbe pakkosāpetvā pucchathā”ti.

Rājā dhātīm ādim katvā sabbe pakkosāpetvā pucchitvā tatheva taṃ pavattim sutvā “jāṭisampannoyaṃ kumāro”ti tuṭṭho taṃ nhāpetvā alaṅkārapetvā tasseva dhītaraṃ adāsi. Tassa pana eḷikānaṃ māritattā “eḷikakumāro”ti nāmaṃ akaṃsu. Athassa rājā sasenāvāhanaṃ datvā – “gaccha attano pitu santakaṃ rajjaṃ gaṇhā”ti taṃ uyyojesi. Sopi kuruṅgadevim ādāya gantvā rajje paṭiṭṭhāsi. Athassa bārāṇasirājā “anuggahitasippo aya”nti sippasikkhāpanattham chaḷaṅgakumāraṃ nāma ācariyaṃ pesesi. So tassa “ācariyo me”ti senāpaṭiṭṭhānaṃ adāsi. Aparabhāge kuruṅgadevī tena saddhim ānācāramakāsi. Senāpatinopi paricārako dhanantevāsī nāma atthi. So tassa hatthe kuruṅgadeviyā vatthālaṅkāradīni pesesi. Sā tenapi saddhim pāpamakāsi. Kuṅālo taṃ kāraṇaṃ āharitvā dassento “**diṭṭhā mayā**”tiādimāha.

Tattha **lomasuddarīti** lomarājīyā maṇḍitauḍarā. **Chaḷaṅgakumāradhanantevāsīnāti** eḷikakumāraṃ paṭṭhayamānāpi chaḷaṅgakumārasenāpatinā ca tasseva paricārakena dhanantevāsīnā ca saddhim pāpamakāsi. Evaṃ ānācārā itthiyo dussilā pāpadhammā, tenāhaṃ tā nappasaṃsāmīti idaṃ mahāsatto atītaṃ āharitvā dassesi. So hi tadā chaḷaṅgakumāro ahoṣi, tasmā attanā diṭṭhakāraṇaṃ āhari.

Pañcamavatthusmimpi atīte kosalarājā bārāṇasirajjaṃ gahetvā bārāṇasiraṅṅo aggamaheṣim gabbhinimpi aggamaheṣim katvā sakanagameva gato. Sā aparabhāge puttaṃ vijāyi. Rājā aputtakattā taṃ puttāsinehena posetvā sabbasippāni sikkhāpetvā vayappattaṃ “attanō pitu santakaṃ rajjaṃ gaṇhā”ti pesesi. So tattha gantvā rajjaṃ kāresi. Athassa māta “puttaṃ passitukāmāmhī”ti kosalarājānaṃ āpucchitvā mahāparivārā bārāṇasim gacchanti dvinnaṃ raṭṭhānaṃ antare ekasmim nigame nivāsaṃ gaṇhi. Tattheveko pañcālacaṇḍo nāma brāhmaṇakumāro atthi abhirūpo. So tassā paṇṇākāraṃ upanāmesi. Sā taṃ disvā paṭibaddhacittā tena saddhim pāpakammaṃ katvā katipāhaṃ tattheva vītīnāmetvā bārāṇasim gantvā puttaṃ disvā khippaṃ nivattitvā puna tasmimyeva nigame nivāsaṃ gahetvā katipāhaṃ tena saddhim ānācāraṃ caritvā kosalanagaraṃ gatā. Sā tato paṭṭhāya nacirasseva taṃ taṃ kāraṇaṃ vatvā “puttassa santikaṃ gacchāmi”ti rājānaṃ āpucchitvā gacchanti ca āgacchanti ca tasmim nigame aḍḍhamāsamattaṃ tena saddhim ānācāraṃ cari. Samma puṇṇamukha, itthiyo nāmetā dussilā musāvādinīyoti idampi atītaṃ dassento mahāsatto “**evaṅheta**”ntiādimāha.

Tattha **brahmadattassa mātaraṇti** bārāṇasirajjaṃ kārentassa brahmadattakumārassa mātaraṃ. Tadā kira kuṅālo pañcālacaṇḍo ahoṣi, tasmā taṃ attanā ṅātakāraṇaṃ dassento evamāha.

Etā cāti, samma puṇṇamukha, etāva pañca itthiyo pāpamakāsu, na aññāti saññaṃ mā kari, atha kho etā ca aññā ca bahū pāpakammakārikāti. Imasmim ṭhāne ṭhatvā loke aticārīnīnaṃ vatthūni kathetabbāni. **Jagatīti** yathā jagatisaṅkhātā mahī **samānarattā** paṭighābhāvena sabbesu samānarattā hutvā sā vasundharā **itarītarāpaṭiṭṭhā** uttamānañca adhamānañca paṭiṭṭhā hoti, tathā itthiyopi kilesavasena sabbesampi uttamādhamaṇaṃ paṭiṭṭhā honti. Itthiyo hi okāsaṃ labhamānā kenaci saddhim pāpakaṃ karonti nāma. **Sabbasahāti** yathā ca sā sabbameva sahati na phandati na kuppāti na calāti, tathā itthiyo sabbepi purise lokassādasena sahanti. Sace tāsam koci puriso citte paṭiṭṭhito hoti, tassa rakkhaṇattham na phandanti na calanti na kolāhalaṃ karonti. Yathā ca sā na kuppāti na calāti,

evam itthiyopi methunadhammena na kuppanti na calanti, na sakkā tena pūretum.

Vālamigoti duṭṭhamigo. **Pañcāvudhoti** mukhassa ceva catunnañca caraṇānaṃ vasenetaṃ vuttaṃ. **Suruddhoti** suluddho supharuso. **Tathitthiyoti** yathā hi sīhassa mukhañceva cattāro ca hatthapādāti pañcāvudhāni, tathā itthīnampi rūpasaddagandharasaphoṭṭhabbāni pañcāvudhāni. Yathā so attano bhakkhaṃ gaṇhanto tehipi pañcahi gaṇhāti, tathā tāpi kilesabhakkhaṃ gaṇhamānā rūpādīhi āvudhehi paharivā gaṇhanti. Yathā so kakkhaḷo pasayha khādāti, evam etāpi kakkhaḷā pasayha khādikā. Tathā hetā thirasīlepi purise attano balena pasayhakāraṃ katvā sīlavināsaṃ pāpentī. Yathā so parahimsane rato, evametāpi kilesavasena parahimsane ratā. **Tāyoti** tā evam aguṇasammannāgatā na vissase naro.

Gamaniyoti gaṇikāyo. Idaṃ vuttaṃ hoti – samma puṇṇamukha, yānetāni itthīnaṃ “vesiyo” tiādīni nāmāni, na etāni tāsam sabhāvanāmāni. Na hetā vesiyo nāma gamaniyo nāma bandhakiyo nāma, sabhāvanāmato pana vadhikāyo nāma etāyo, yā etā vesiyo nāriyo gamaniyoti vuccanti. **Vadhikāyoti** sāmikaghātikāyo. Svāyamattho **mahāhamsajātakena** dīpetabbo. Vuttañhetam –

“Māyā cetā marīcī ca, sokā rogā cupaddavā;
Kharā ca bandhanā cetā, maccupāsā guhāsayā;
Tāsu yo vissase poso, so naresu narādhamo” ti. (jā. 2.21.118);

Veṇikatāti kataveṇiyo. Yathā hi molīṃ bandhitvā aṭaviyaṃ ṭhitacoro dhanam vilumpati, evametāpi kilesavasam netvā dhanam vilumpanti. **Madirāva diddhāti** visamissakā surā viya. Yathā sā vikāraṃ dasseti, evametāpi aññesu purisesu sārattā kiccākkiccaṃ ajānantiyo aññasmiṃ kattabbe aññameva karontiyo vikāraṃ dassenti. **Vācāsanthutiyoti** yathā vāñjiyo attano bhaṇḍassa vaṇṇameva bhaṇāti, evametāpi attano aguṇam paṭicchādetvā guṇameva pakāsenti. **Viparivattāyoti** yathā issamigassa siṅgaṃ parivattitvā ṭhitam, evam lahucittatāya viparivattāyova honti. **Uragamivāti** urago viya musāvāditāya dujivhā nāma. **Sobhamivāti** yathā padarapaṭicchanno gūthakūpo, evam vatthālaṅkārapaṭicchannā hutvā vicaranti. Yathā ca kacavarehi paṭicchanno āvāto akkanto pādadukkhaṃ janeti, evametāpi vissāsenā upasevīyamānā. **Pātālamivāti** yathā mahāsamudde pātālam duppūram, evametāpi methunena vijāyanena alaṅkārenāti tīhi duppūrā. Tenevāha – “tiṇṇam, bhikkhave, dhammānaṃ atitto mātuḡāmo” tiādi.

Rakkhasī viyāti yathā rakkhasī nāma maṃsagiddhatāya dhanena na sakkā tosetum, bahumpi dhanam paṭikkhipitvā maṃsameva pattheti, evametāpi methunagiddhatāya bahunāpi dhanena na tussanti, dhanam agaṇetvā methunameva patthenti. **Yamovāti** yathā yamo ekantaharo na kiñci pariharati, evametāpi jātisampannādīsū na kañci pariharanti, sabbam kilesavasena sīlādivināsaṃ pāpetvā dutiyacittavāre nirayaṃ upanenti. **Sikhīrivāti** yathā sikhī sucimpī asucimpī sabbam bhakkhayati, tathetāpi hīnuttame sabbe sevanti. Nadīupamāyampi eseva nayo. **Yenakā maṃcarāti** bhummatthe karaṇavacanam, yattha etāsam kāmo hoti, tattheva dhāvanti. **Nerūti** himavati eko suvaṇṇapabbato, tam upagatā kākāpi suvaṇṇavaṇṇāva honti. Yathā so, evam etāpi nibbisesakarā attānaṃ upagatam ekasadisam katvā passanti.

Visarukkhoti ambasado kiṃpakkarukkho. So niccāmeva phalati, vaṇṇādisampanno ca hoti, tena naṃ nirāsānkā paribhuñjitvā maranti, evameva tāpi rūpādivasena niccaphalitā ramaṇīyā viya khāyanti. Seviyamānā pana pamādam uppādetvā apāyesu pātentī. Tena vuttaṃ –

“Āyatim dosam naññāya, yo kāme paṭisevati;
Vipākante hananti naṃ, kiṃpakkamiva bhakkhita” nti. (jā. 1.1.85);

Yathā vā visarukkho niccaphalito sadā anattāhavo hoti, evametāpi sīlādivināsanavasena. Yathā visarukkhasa mūlampi tacopi pattampi pupphampi phalampi visamevāti niccaphalo, tattheva tāsam rūpampi...pe... phoṭṭhabbampi visamevāti visarukkho viya niccaphalitāyoti.

“**Panuttarettā**” ti gāthābandhena tamattham pākātam kātuṃ evamāha. Tattha **ratanantakaritthiyoti** sāmikehi dukkhasambhatānaṃ ratanānaṃ antarāyakarā itthiyo etāni paresam datvā anācāram caranti.

Ito param nānappakārena attano dhammakathāvilāsaṃ dassento āha –

“Cattārimāni, samma puṇṇamukha, yāni vatthūni kicce jāte anattācarāni bhavanti, tāni parakule na vāsetabbāni, goṇam dhenuṃ yānaṃ bhariyā. Cattāri etāni paṇḍito dhanāni gharā na vippavāsāye. Bhavati ca panuttarettā vākyam –

296. ‘Goṇam dhenuñca yānañca, bhariyaṃ ñātikule na vāsāye;

Bhañjanti rathaṃ ayānakā, ativāhena hananti puṅgavaṃ;
Dohena hananti vacchakaṃ, bhariyā ñātikule padussatī’’ti.

‘‘Cha imāni, samma puṇṇamukha, yāni vatthūni kicce jāte anattacarāni bhavanti –

297. ‘Aguṇaṃ dhanu ñātikule ca bhariyā, pāraṃ nāvā akkhabhaggañca yānaṃ;
Dūre mitto pāpasahāyako ca, kicce jāte anattacarāni bhavanti’’ti.

‘‘Aṭṭhahi khalu, samma puṇṇamukha ṭhānehi itthī sāmikaṃ avajānāti – daliddatā, āturaṭā, jiṇṇatā,
surāsoṇḍatā, muddhatā, pamattatā, sabbakiccesu anuvattanatā, sabbadhanaanuppadānena. Imehi khalu, samma
puṇṇamukha, aṭṭhahi ṭhānehi itthī sāmikaṃ avajānāti. Bhavati ca panuttarettha vākyam –

298. ‘‘Daliddaṃ āturañcāpi, jiṇṇakaṃ surasoṇḍakaṃ;
Pamattaṃ muddhapattañca, sabbakiccesu hāpanaṃ;
Sabbakāmappadānena, avajānāti sāmika’’nti.

‘‘Navahi khalu, samma puṇṇamukha ṭhānehi itthī padosamāharati – āramagamanasīlā ca hoti, uyyānagamanasīlā
ca hoti, nadītthagamanasīlā ca hoti, ñātikulagamanasīlā ca hoti, parakulagamanasīlā ca hoti,
ādāsadussamaṇḍanānuyogamanuyuttasīlā ca hoti, majjapāyini ca hoti, nillokanasīlā ca hoti, sadvāraṭṭhāyini ca hoti.
Imehi khalu, samma puṇṇamukha, navahi ṭhānehi itthī padosamāharati. Bhavati ca panuttarettha vākyam –

299. ‘Ārāmasīlā ca uyyānaṃ, nadī ñāti parakulaṃ;
Ādāsadussamaṇḍanamanuyuttā, yā citthī majjapāyini.

300. ‘‘Yā ca nillokanasīlā, yā ca sadvāraṭṭhāyini;
Navahetehi ṭhānehi, padosamāharanti itthiyo’’ti.

‘‘Cattālisāya khalu, samma puṇṇamukha, ṭhānehi itthī purisaṃ accācarati – vijambhati, vinamati, vilasati,
vilajjati, nakhena nakhaṃ ghaṭṭeti, pādena pādaṃ akkamati, kaṭṭhena pathaviṃ vilikhati, dāraṃ ullaṅghati
ullaṅghāpeti, kīlāti kīlāpeti, cumbati cumbāpeti, bhuñjati bhuñjāpeti, dadāti, yāceti, katamanukaroti, uccaṃ
bhāsati, nīcaṃ bhāsati, aviccaṃ bhāsati, viviccaṃ bhāsati, naccena gītena vāditena rodanena vilasitena
vibhūsitena jagghati, pekkhati, kaṭṭhaṃ cāleti, guyhabhaṇḍakaṃ sañcāleti, ūruṃ vivarati, ūruṃ pidahati, thanaṃ
dasseti, kacchaṃ dasseti, nābhiṃ dasseti, akkhiṃ nikhanati, bhamukaṃ ukkhipati, oṭṭhaṃ upalikhati, jivhaṃ
nillāleti, dussaṃ muñcati, dussaṃ paṭibandhati, sirasaṃ muñcati, sirasaṃ bandhati. Imehi khalu, samma
puṇṇamukha, cattālisāya ṭhānehi itthī purisaṃ accācarati.

‘‘Pañcavīsāya khalu, samma puṇṇamukha, ṭhānehi itthī paduṭṭhā veditabbā bhavati – sāmikassa pavāsaṃ
vaṇṇeti, pavuṭṭhaṃ na sarati, āgataṃ nābhinandati, avaṇṇaṃ tassa bhaṇati, vaṇṇaṃ tassa na bhaṇati, anattaṃ
tassa carati, atthaṃ tassa na carati, akiccaṃ tassa karoti, kiccaṃ tassa na karoti, paridahitvā sayati, parammukhī
nīpajjati, parivattakajātā kho pana hoti kuṅkumiyajātā, dīghaṃ assasati, dukkhaṃ vedayati, uccārapassāvaṃ
abhiṇhaṃ gacchati, vilomamācarati, parapurisāsaddaṃ sutvā kaṇṇasotaṃ vivaramodahati, nihatabhogā kho
pana hoti, paṭivissakehi santhavaṃ karoti, nikkhantapādā kho pana hoti visikhānucārinī, aticārinī kho pana hoti
niccaṃ sāmike agāravā paduṭṭhamanasañkappā, abhiṇhaṃ dvāre tiṭṭhati, kacchāni āngāni thanāni dasseti,
disodisaṃ gantvā pekkhati. Imehi khalu samma puṇṇamukha, pañcavīsāya ṭhānehi itthī paduṭṭhā veditabbā
bhavati. Bhavati ca panuttarettha vākyam –

301. ‘Pavāsaṃ tassa vaṇṇeti, gataṃ tassa na socati;
Disvāna patimāgataṃ nābhinandati, bhattāraṇṇaṃ na kadāci bhāsati;
Ete paduṭṭhāya bhavanti lakkhaṇā.

302. ‘Anattaṃ tassa carati asaṇṇatā, atthañca hāpeti akiccakārinī;
Paridahitvā sayati parammukhī, ete paduṭṭhāya bhavanti lakkhaṇā.

303. ‘Parivattajātā ca bhavati kuṅkumī, dīghaṃ assasati dukkhavedinī;
Uccārapassāvamabhiṇhaṃ gacchati, ete paduṭṭhāya bhavanti lakkhaṇā.

304. ‘Vilomamācarati akiccakārinī, saddaṃ nisāmeti parassa bhāsato;
Nihatabhogā ca karoti santhavaṃ, ete paduṭṭhāya bhavanti lakkhaṇā.

305. ‘Kicchena laddhaṃ kasirābhaṭaṃ dhaṇaṃ, vittaṃ viṇāseti dukkhena sambhaṭaṃ;
Paṭivissakehi ca karotī santhavaṃ, ete paduṭṭhāya bhavanti lakkhaṇā.
306. ‘Nikkhantaṭṭhā visikhānucārinī, niccañca sāmimhi paduṭṭhamānasā;
Aticārinī hoti apetaḡāravā, ete paduṭṭhāya bhavanti lakkhaṇā.
307. ‘Abhikkhaṇaṃ tiṭṭhati dvāramūle, thanāni kacchāni ca dassayanti;
Disodisaṃ pekkhati bhantacittā, ete paduṭṭhāya bhavanti lakkhaṇā.
308. ‘Sabbā nadī vaṅkagatī, sabbe kaṭṭhamayā vanā;
Sabbitthiyo kare pāpaṃ, labhamāne nivātake.
309. ‘Sace labhetha khaṇaṃ vā raho vā, nivātaṃ vāpi labhetha tādisaṃ;
Sabbāva itthī kayirumaṃ nu pāpaṃ, aññaṃ alattha piṭṭhasappināpi saddhiṃ.
310. ‘Narānamārāmakarāsu nārisu, anekacittāsu aniggahāsu ca;
Sabbattha nāpītikarāpi ce siyā, na vissase titthasamā hi nāriyo’’ti.

Tattha **goṇaṃ dhenunti** līṅgavipallāseṇa vuttaṃ. **Ñātikule padussatī** tattha sā nibbhayā hutvā taruṇakālato paṭṭhāya viṣṣāsekehi dāsādīhipi saddhiṃ anācāraṃ caratī, ñītakā ñītvāpi niggahaṃ na karotī, attano akittim parihamānā ajānantā viya honti. **Anatthacarānī** acaritabbāni atthāni, akiccekārānī attho. **Agūṇanti** jiyārahitaṃ. **Pāpasahāyakoti** dummitto.

Daliddatā daliddatāya. Sesapadesupi eseṇa nayo. Tattha daliddo alaṅkāradīnaṃ abhāvato kilesena saṅgaṇhituṃ na sakkotī taṃ avajānāti. Gilāno vatthukāmakilesakāmehi saṅgaṇhituṃ na sakkoti. Jarājīṇṇo kāyikavācasikkhiḡḡāratisamattho na hoti. Surāsoṇḡo tassā hatthapiḡandhanādīnīpi surāḡharaññīeva paveseti. Muddho andhabālo ratikusalo na hoti. Pamatto dāsisoṇḡo hutvā gharadāsīhi saddhiṃ saṃvasati, bhariyaṃ pana akkosati pariḡbhāsati, tena naṃ avajānāti. Sabbakiccesu anuvattantaṃ ‘‘ayaṃ nittejo, mameva anuvattatī’’ti taṃ akkosati pariḡbhāsati. Yo pana sabbaṃ dhaṇaṃ anuppadeti kuṭumbaṃ paṭicchāpeti, tassa bhariyā sabbaṃ dhaṇasāraṃ hatthe katvā taṃ dāsaṃ viya avajānāti, icchamānā ‘‘ko tayā attho’’ti gharatopi naṃ nikkadḡḡhati. **Muddhapattanti** muddhabhāvappattaṃ.

Padosamāharatī sāmike padosaṃ āharati dussati, pāpakammaṃ karotī attho. **Ārāmagamanasīlā** sāmikaṃ āpucchā vā anāpucchā vā abhiṇḡhaṃ pupphārāmādīsu aññātaraṃ gantvā tattha anācāraṃ caritvā ‘‘ajja mayā ārāme rukkhadevatāya balikammaṃ kata’’ntiādīni vatvā bālasāmikaṃ saññāpeti. Paṇḡito pana ‘‘addhā esā tattha anācāraṃ caratī’’ti puna tassā gantuṃ na detī. Evaṃ sabbapadesupi attho vedītabbo. **Parakulanti** sandīṭṭhasambhattādīnaṃ gehaṃ. Taṃ sā ‘‘asukakule me vaḡḡḡhi payojitā atthi, tāvakālikaṃ dinnakaṃ atthi, taṃ sādhemī’’tiādīni vatvā gacchati. **Nillokanasīlā** vātapānatarādīhi olokanasīlā. **Sadvāraṭṭhāyini** attano aṅgapaccaṅgāni dassentī sadvāre tiṭṭhati.

Accācaratī atikkamma caratī, sāmikassa santike ṭṭhitāva aññassa nimittaṃ dassetī attho. **Vijambhatī** ‘‘ahaṃ taṃ disvā vijambhissāmi, tāya saññāya okāsassa atthibhāvaṃ vā natthibhāvaṃ vā jāneyyāsī’’ti paṭṭhamameva katasāṅketā vā hutvā akatasāṅketā vāpi ‘‘evaṃ esa mayī bajjhissatī’’ti sāmikassa passe ṭṭhitāva vijambhati vijambhanaṃ dasseti. **Vinamatī** kiñcīdeva bhūmiyaṃ pādetvā taṃ ukkhipantī viya onamitvā piṭṭhiṃ dasseti. **Vilasatī** gamanādīhi vā iriyāpathehi alaṅkāreṇa vā vilāsaṃ dasseti. **Vilajjatī** lajjantī viya vatthena sarīraṃ chādeti, kavāṭaṃ vā bhittim vā allīyati. **Nakhenā** pādanakhena pādanakhaṃ, hatthanakhena hatthanakhaṃ ghaṭṭeti. **Kaṭṭhenā** daṇḡakena. **Dārakanti** attano vā puttaṃ aññassa vā puttaṃ gahetvā ukkhipati vā ukkhipāpeti vā. **Kīlatī** sayāṃ vā kīlati, dāraṃ vā kīlāpeti. **Cumbanādīsipi** eseṇa nayo. **Dadātī** tassa kiñcīdeva phalaṃ vā pupphaṃ vā deti. **Yācatī** tameva paṭiyācatī. **Anukarotī** dārakena kataṃ kataṃ anukarotī. **Uccanti** mahāsaddavasena vā thomanavasena vā uccaṃ. **Nīcanti** mandasaddavasena vā amanāpavacanena vā pariḡbhavavacanena vā nīcaṃ. **Aviccanti** bahujanamajjhe appaṭicchannaṃ. **Viviccanti** raho paṭicchannaṃ. **Naccenā** etehi naccādīhi nimittaṃ karotī. Tattha rodītena nimittakaraṇeṇa rattim deve vassante vātapāneṇa hatthim āropetvā seṭṭhiputtene nītāya purohitabrāhmaṇiyā vatthu kathetabbaṃ. **Jagghatī** mahāhasitaṃ hasati, evampi nimittaṃ karotī. **Kacchanti** upakacchakaṃ. **Upalikhatī** dantehi upalikhati. **Sirasanti** kesavaṭṭim. Evaṃ kesānaṃ mocanabandhanehipi parapurisānaṃ nimittaṃ karotī, niyāmetvā vā aniyāmetvā vā kocīdeva sārājṭṭissatīpi karotiyeva.

Paduṭṭhā vedītabbā bhavatī ayaṃ mayī paduṭṭhā kuddhā, kujjhivā ca pana micchācāraṃ caratī paṇḡitena vedītabbā bhavati. **Pavāsanti** ‘‘asukagāme payuttaṃ dhaṇaṃ nassati, gaccha taṃ sādhehi, vohāraṃ karohī’’tiādīni vatvā tasmim gate anācāraṃ caritukāmā pavāsaṃ vaṇṇeti. **Anatthanti** avaḡḡḡhiṃ. **Akiccanti** akattabbayuttaṃ.

Paridahitvāti gālham nivāsetvā. **Parivattakajātāti** ito cito ca parivattamānā. **Kuṅkumiya jātāti** kolāhalajātā pādāmūle nipannā paricārikā utthāpeti, dīpaṃ jālāpeti, nānappakāraṃ kolāhalaṃ karoti, tassa kilesaratiṃ nāseti. **Dukkham vedayatīti** sīsaṃ me rujjatītiādīni vadati. **Vilomamācaratīti** āhāraṃ sītalaṃ icchantassa uṇhaṃ detītiādīnaṃ vasena paccanīkavutti hoti. **Nihatābhogāti** sāmikena dukkhasambhatānaṃ bhogānaṃ surālolatādīhi vināsikā. **Santhavanti** kilesavasena santhavaṃ karoti. **Nikkhantapādāti** jārassa upadhāraṇatthāya nikkhantapādā. **Sāmiketī** patimhi āgaravena ca paduṭṭhamānasāya ca aticārinī hoti.

Sabbitthiyoti ṭhapetvā vipassanāya tanukatakilesā sesā sabbā itthiyo pāpaṃ kareyyuṃ. **Labhamāneti** labbhamāne, saṃvijjamāneti attho. **Nivātaketī** rahomantanake paribhedake. **Khaṇaṃ vā raho vāti** pāpakaraṇatthāya okāsaṃ vā paṭicchannaṭṭhānaṃ vā. **Kayirum nūti** ettha nū-ti nipātamattaṃ. **Alatthāti** aladdhā. Ayameva vā pāṭho, aññaṃ sampannapurisam alabhitvā pīṭhasappināpi tato paṭikkūlatarenāpi pāpaṃ kareyyuṃ. **Āramakarāsūti** abhiratikārikāsu. **Aniggahāsūti** niggahena vinetuṃ asakkuṇeyyāsu. **Titthasamāti** yathā titthaṃ uttamādhamesu na kañci nhāyantaṃ vāreti, tathā etāpi raho vā khaṇe vā nivātake vā sati na kañci paṭikkhipanti.

Tathā hi atīte bārānasiyaṃ kaṇḍarī nāma rājā ahoṣi uttamarūpadharo. Tassa devasikaṃ amaccā gandhakaraṇḍakasahassaṃ āharanti. Tenassa nivesane paribhaṇḍaṃ katvā gandhakaraṇḍake phāletvā gandhadārūni katvā āhāraṃ pacanti. Bhariyāpissa abhirūpā ahoṣi nāmena kinnarā nāma. Purohitopissa samavayo paṭicālacanḍo nāma buddhisampanno ahoṣi. Rañño pana pāsādaṃ nissāya antopākāre jamburukkho nibbatti, tassa sākāhā pākāramatthake olambati. Tassa chāyāya jeguccho dussañṭhāno pīṭhasappī vasati. Athekadivasam kinnarā devī vātapānena oloketī taṃ ditvā paṭibaddhacittā hutvā rattim rājānaṃ ratiyā saṅgaṇhitvā tasmim niddaṃ okkante saṅikaṃ utthāyāsana nānaggarasabhojanaṃ suvaṇṇasarake pakkhipitvā ucchaṅge katvā sātakarajjuyā vātapānena otarivā jambuṃ āruya sākāhāya oruya pīṭhasappim bhojetvā pāpaṃ katvā āgatamaggeneva pāsādaṃ āruya gandhehi sarīraṃ ubbaṭṭetvā raññā saddhim nipajji. Etenupāyena nibaddhaṃ tena saddhim pāpaṃ karoti. Rājā pana na jānāti.

So ekadivasam nagaram padakkhiṇaṃ katvā nivesanaṃ pavesanto jambuchāyāya sayitaṃ paramakārūññappattaṃ pīṭhasappim disvā purohitaṃ āha – “passetaṃ manussapeta”nti. “Āma, passāmi devā”ti. “Apī nu kho, samma, evarūpaṃ paṭikkūlaṃ kāci itthī chandarāgavasena upagaccheyyā”ti. Taṃ kathaṃ sutvā pīṭhasappī mānaṃ janetvā “ayaṃ rājā kiṃ katheti, attano deviyā mama santikaṃ āgamaṃ na jānāti maññe”ti jamburukkhasa añjalim paggaḥetvā “suṇa sāmī, jamburukkhe nibbattadevate, ṭhapetvā taṃ añño etaṃ kāraṇaṃ na jānātī”ti āha. Purohito tassa kiriyam disvā cintesi – “addhā rañño aggamahesī jamburukkhe gantvā iminā saddhim pāpaṃ karotī”ti. So rājānaṃ pucchi – “mahārāja, deviyā te rattibhāge sarīrasamphasso kīdiso hotī”ti? “Samma, aññaṃ na passāmi, majjhimayāme panassā sarīraṃ sītalaṃ hotī”ti. “Tena hi, deva, tiṭṭhatu añña itthī, aggamahesī te kinnarādevī iminā saddhim pāpaṃ karotī”ti. “Samma, kiṃ vadesi, evarūpā paramavilāsasampannā kiṃ iminā paramajegucchena saddhim abhiraṃsati”ti? “Tena hi naṃ, deva, pariggaṇhāhī”ti.

So “sādhū”ti rattim bhuttasāyamāso tāya saddhim nippajjitvā “pariggaṇhissāmi na”nti pakatiyā niddupagamanavelāya niddupagato viya ahoṣi. Sāpi utthāya tatheva akāsi. Rājā tassā anupadaññeva gantvā jambuchāyaṃ nissāya aṭṭhāsi. Pīṭhasappī deviyā kujjhitvā “tvam ajja aticirāyitvā āgatā”ti hatthena kaṇṇasaṅkhalikaṃ pahari. Atha naṃ “mā maṃ kujjhi, sāmī, rañño niddupagamanam olokesi”nti vatvā tassa gehe pādapāricārikā viya ahoṣi. Tena panassā pahārena sīhamukhakuṇḍalaṃ kaṇṇato gaḷitvā rañño pādāmūle pati. Rājā “vaṭṭissati ettaka”nti taṃ gahetvā gato. Sāpi tena saddhim aticarivā purimaniyāmeneva gantvā raññā saddhim nipajjituṃ ārabhi. Rājā paṭikkhipitvā punadivase “kinnarādevī mayā dinnam sabbalaṅkāraṃ alaṅkaritvā etū”ti añāpesi. Sā “sīhamukhakuṇḍalaṃ me suvaṇṇakārassa santike”ti vatvā nāgami, puna pesite ca pana ekakuṇḍalāva āgamāsi. Rājā pucchi – “kahaṃ te kuṇḍala”nti? “Suvaṇṇakārassa santike”ti. Suvaṇṇakāraṃ pakkosāpetvā “kiṃkāraṇā imissā kuṇḍalaṃ na desī”ti āha. “Nāhaṃ gaṇhāmi devā”ti. Rājā tassā kujjhitvā “pāpe caṇḍālī mādisena te suvaṇṇakārena bhavitaḍḍa”nti vatvā taṃ kuṇḍalaṃ tassā puratho khipitvā purohitaṃ āha – “samma, saccaṃ tayā vuttam, gaccha sīsamassā chedāpehī”ti. So taṃ rājageheyeva ekasmim padese ṭhapetvā rājānaṃ upasaṅkamitvā – “deva, mā kinnarādeviyā kujjhittha, sabbā itthiyo evarūpāyeva. Sacepi itthīnaṃ dussilabhāvaṃ nītukāmosi, dassessāmi te etāsaṃ pāpakañceva bahumāyābhāvañca, ehi aññātakavesena janapadaṃ carāmā”ti āha.

Rājā “sādhū”ti mātaṃ rajjaṃ paṭicchāpetvā tena saddhim cārikaṃ pakkāmi. Tesam yojanaṃ maggaṃ gantvā mahāmagge nisinnānaṃyeva eko kuṭumbiko puttassatthāya maṅgalaṃ katvā ekaṃ kumārikaṃ paṭicchannayāne nisīdāpetvā mahantena parivārena gacchati. Taṃ disvā purohito rājānaṃ āha – “sace icchasi, imaṃ kumārikaṃ tayā saddhim pāpaṃ kāretuṃ sakkā devā”ti. “Kiṃ kathesi, mahāparivārā esā, na sakkā sammā”ti? Purohito “tena hi passa, devā”ti purato gantvā maggato avidūre sāniyā parikkhipitvā rājānaṃ antosāniyaṃ katvā sayam maggapasse rodanto nisīdi. Atha naṃ so kuṭumbiko disvā “tāta, kasmā rodasī”ti pucchi. “Bhariyā me garubhārā, taṃ kulagharaṃ netuṃ maggapaṭipannosmi, tassā antarāmaggeyeva gabbho calī, esā antosāniyaṃ kilamati, kācissā itthī santike natthi, mayāpi tattha gantuṃ na sakkā, na jānāmi ‘kiṃ bhavissati’ti, ekaṃ itthim laddhuṃ vaṭṭati”ti? “Mā rodi, bahū me

itthiyo, ekā gamissatī”ti. “Tena hi ayameva kumārikā gacchatu, etissāpi maṅgalaṃ bhavissatī”ti. So cintesi – “saccaṃ vadatī, suṇisāyapi me maṅgalameva, iminā hi nimittena sā puttadhītāhi vaḍḍhissatī”ti tameva pesesi. Sā tattha pavisitvā rājānaṃ disvāva paṭibaddhacittā hutvā pāpamakāsi. Rājāpissā aṅgulimuddikaṃ adāsi. Atha naṃ katakiccaṃ nikkhamitvā āgataṃ pucchimsu – “kiṃ vijātā”ti? “Suvaṇṇavaṇṇaṃ putta”nti. Kuṭumbiko taṃ ādāya pāyāsi. Purohitopi rañño santikaṃ gantvā “diṭṭhā te, deva, kumārikāpi evaṃ pāpā, kimaṅgaṃ pana aññā, api pana te kiñci dinna”nti pucchi. “Āma, aṅgulimuddikā dinnā”ti. “Nāssā taṃ dassāmī”ti vegena gantvā yānakaṃ gaṇhitvā “kimeta”nti vutte “ayaṃ me brāhmaṇiyā ussīsake ṭhapitaṃ muddikaṃ gahetvā āgatā, dehi, amma, muddikā”nti āha. Sā taṃ dadamānā brāhmaṇaṃ hatthe nakkena vijjhivā “gaṇha corā”ti adāsi.

Evaṃ brāhmaṇo nānāvidhehi upāyehi aññāpi bahū aticāriniyo rañño dassetvā “idha tāva ettakaṃ hotu, aññattha gamissāma, devā”ti āha. Rājā “sakalajambudīpe caritepi sabbā itthiyo evarūpāva bhavissanti, kiṃ no etāhi, nivattāmā”ti bārāṇasimeva paccāgantvā – “mahārāja, itthiyo nāma evaṃ pāpadhammā, pakati esā etāsaṃ, khamatha, deva, kinnarādeviyā”ti purohitena yācito khamitvā rājanivesanato naṃ nikkāḍḍhāpesi, ṭhānato pana taṃ apantvā aññaṃ aggamahesiṃ akāsi. Tañca pīṭhasappiṃ nikkāḍḍhāpetvā jambusākaṃ chedāpesi. Tadā kuṇālo pañcālacaṇḍo ahoṣi. Iti attanā diṭṭhakāraṇameva āharitvā dassento gāthamāha –

311. “Yaṃ ve disvā kaṇḍarīkinnarānaṃ, sabbitthiyo na ramanti agāre;
Taṃ tādisaṃ maccaṃ cajitvā bhariyā, aññaṃ disvā purisaṃ pīṭhasappi”nti.

Tassattho – yaṃ ve kaṇḍarissa rañño kinnarāya deviyā cāti imesaṃ kaṇḍarīkinnarānaṃ virāgakāraṇaṃ ahoṣi, taṃ disvā jānitabbaṃ – sabbitthiyo attano sāmikānaṃ na ramanti agāre. Tathā hi aññaṃ pīṭhasappiṃ purisaṃ disvā taṃ rājānaṃ tādisaṃ ratikusalaṃ maccaṃ cajitvā bhariyā tena manussapetena saddhiṃ pāpamakāsi.

Aparopi atīte bārāṇasiyaṃ bako nāma rājā dhammena rajjaṃ kāresi. Tadā bārāṇasiyā pācīnadvāravāsino ekassa daliddassa pañcapāpī nāma dhītā ahoṣi. Sā kira pubbepi ekā daliddadhītā mattikaṃ madditvā gehe bhittim vilimpati. Atheko paccekabuddho attano pabbhāraparibhaṇḍakaraṇatthaṃ “kahaṃ mattikaṃ labhissāmī”ti cintetvā “bārāṇasiyaṃ laddhuṃ sakkā”ti cīvaraṃ pārupitvā pattahattho nagaraṃ pavisitvā tassā avidūre aṭṭhāsi. Sā kujjhivā ulloketī paduṭṭhena manasā “mattikampi bhikkhatī”ti avoca. Paccekabuddho niccalova ahoṣi. Atha sā paccekabuddhaṃ niccalitaṃ disvā puna cittaṃ pasādetvā, “samaṇa, mattikampi na labhasī”ti vatvā mahantaṃ mattikāpiṇḍaṃ āharitvā patte ṭhapesi. So tāya mattikāya pabbhāre paribhaṇḍamakāsi. Sā nacirasseva tato cavitvā tasmimyeva nagare bahidvārāgāme duggatitthiyā kucchimhi paṭisandhiṃ gaṇhi. Sā dasamāsaccayena mātu kucchito nikkhami. Tassā mattikāpiṇḍaphalena sarīraṃ phassasampannaṃ ahoṣi, kujjhivā ullokitattā pana hatthapādamaṃkaḥkhiṇāsāni pāpāni virūpāni ahesuṃ. Tena taṃ “pañcapāpī”tveva sañjānimsu.

Athekadivasam bārāṇasirājā rattim aññātakavesena nagaraṃ pariggaṇhanto taṃ padesaṃ gato. Sāpi gāmadārikāhi saddhiṃ kīḷantī ajānitvāva rājānaṃ hatthe gaṇhi. So tassā hatthasamphassena sakabhāvena saṅṭhātuṃ nāsakkhi, dibbasamphassena phuṭṭho viya ahoṣi. So phassarāgaratto tathāvīrūpampi taṃ hatthe gahetvā “kassa dhītāsī”ti pucchitvā “dvāravāsino”ti vutte assāmikabhāvaṃ pucchitvā “ahaṃ te sāmiko bhavissāmi, gaccha mātāpitaro anujānāpehi”ti āha. Sā mātāpitaro upagantvā “eko, amma, puriso maṃ icchatī”ti vatvā “sopi duggato bhavissati, sace tādīsampi icchatī, sādhu”ti vutte gantvā mātāpitūhi anuññātabhāvaṃ ārocesi. So tasmimyeva gehe tāya saddhiṃ vasitvā pātova rājanivesanaṃ pāvīsi. Tato paṭṭhāyeva aññātakavesena nibaddhaṃ tattha gacchati, aññaṃ itthim oloketumpi na icchati.

Athekadivasam tassā pitu lohitaṃ pakkhandikā uppajji. Asambhinnakhīrasappimadhusakkharayuttapāyāsova etassa bhesajjaṃ, taṃ te daliddatāya uppādetuṃ na sakkonti. Tato pañcapāpimātā dhītaraṃ āha – “kiṃ, amma, tava sāmiko pāyāsaṃ uppādetuṃ sakkhissatī”ti? “Amma, mama sāmikena amhehipi duggatatarena bhavitabbaṃ, evaṃ santepi pucchissāmi naṃ, mā cintayī”ti vatvā tassāgamanavelāyaṃ dummanā hutvā nisīdi. Atha naṃ rājā āgantvā “kiṃ dummanāsī”ti pucchi. Sā tamatthaṃ ārocesi. Taṃ sutvā rājā “bhaddhe idaṃ atirasabhesajjaṃ, kuto labhissāmī”ti vatvā cintesi – “na sakkā mayā niccakālaṃ evaṃ carituṃ, antarāmagge parissayopi daṭṭhabbo, sace kho pana etaṃ antepuraṃ nessāmi, etissā phassasampadaṃ ajānantā ‘amhākaṃ rājā yakkhiniṃ gahetvā āgato’ti keḷim karissanti, sakalanagaravāsino etissā samphassaṃ jānāpetvā garaṃ mocessāmī”ti. Atha naṃ rājā – “bhaddhe, mā cintayī, āharissāmi te pitu pāyāsa”nti vatvā tāya saddhiṃ abhiraṃsitvā rājanivesanaṃ gantvā punadivase tādīsam pāyāsaṃ pacāpetvā paṇṇāni āharāpetvā dve puṭe katvā ekasmiṃ pāyāsaṃ pakkhipitvā ekasmiṃ cūḷamaṇiṃ ṭhapetvā bandhitvā rattibhāge gantvā, “bhaddhe, mayaṃ daliddā, kicchena sampāditaṃ, tava pītaraṃ ‘ajja imamhā puṭā pāyāsaṃ bhuñja, sve imamhā’ti vadeyyāsī”ti āha. Sā tathā akāsi. Athassā pitā ojasampannattā pāyāsassa thokameva bhuñjitvā suhito jāto. Sesam mātu datvā sayampi bhuñji. Tayopi suhitā ahesuṃ. Cūḷamaṇipuṭaṃ pana punadivasatthāya ṭhapesuṃ.

Rājā nivesanaṃ gantvā mukhaṃ dhovitvāva “cūḷamaṇiṃ me āharathā”ti vatvā “na passāma, devā”ti vutte

“sakalanagaram vicinathā”ti āha. Te vicinivāpi na passimsu. Tena hi bahinagare daliddagehesu bhattachapannapuṭe upādāya vicinathāti. Vicinantā tasmim ghaṭe cūlāmaṇim disvā tassā mātāpitaro “corā”ti bandhitvā nayimsu. Athassā pitā, “sāmi, na mayaṃ corā, aññāyāṃ maṇi ābhato”ti vatvā “kenā”ti vutte “jāmātarā me”ti ācikkhitvā “kahaṃ so”ti pucchito “dhītā me jānāti”ti āha. Tato dhītāya saddhim kathesi – “amma, sāmikaṃ te jānāsī”ti? “Na jānāmī”ti. “Evaṃ sante amhākaṃ jīvitaṃ natthī”ti. “Tāta, so andhakāre āgantvā andhakāre eva yāti, tenassa rūpaṃ na jānāmi, hatthasamphassena pana naṃ jānituṃ sakkomī”ti. So rājapurisānaṃ ārocesi. Tepi rañño ārocesuṃ. Rājā ajānanto viya hutvā “tena hi taṃ itthim rājāṅgaṇe antosāṇiyāṃ ṭhapetvā sāṇiyā hatthappamāṇaṃ chiddaṃ katvā nagaravāsino sannipātetvā hatthasamphassena coraṃ gaṇhathā”ti āha. Rājapurisā tathā kātuṃ tassā santikaṃ gantvā rūpaṃ disvā vippaṭṭisārino hutvā – “dhī, dhī pisācī”ti jigucchitvā phusituṃ na ussahimsu, ānetvā pana naṃ rājāṅgaṇe antosāṇiyāṃ ṭhapetvā sakalanagaravāsino sannipātesuṃ. Sā āgatāgatassa chiddena pasāritahatthaṃ gahetvā “no eso”ti vadati. Purisā tassā dibbaphassasādise phasse bajjhivā apagantuṃ na sakkhimsu, “sacāyaṃ daṇḍārāhā, daṇḍaṃ datvāpi dāsakammakārahāvaṃ upagantvāpi etaṃ ghare karissāmā”ti cintayimsu. Atha ne rājapurisā daṇḍehi koṭṭetvā palāpesuṃ. Uparājānaṃ ādim katvā sabbe ummattakā viya ahesuṃ.

Atha rājā – “kacci ahaṃ bhavēyya”nti hatthaṃ pasāresi. Taṃ hatthe gahetvā “coro me gahito”ti mahāsaddaṃ kari. Rājā tepi pucchi – “tumhe etāya hatthe gahitā kiṃ cintayitthā”ti. Te yathābhūtaṃ ārocesuṃ. Atha ne rājā āha – “ahaṃ etaṃ attano gehaṃ ānetuṃ evaṃ kāresim ‘etissā phassaṃ ajānantā maṃ paribhaveyyu’nti cintetvā, tasmā mayā sabbe tumhe jānāpitā, vadatha, bho dāni, sā kassa gehe bhavituṃ yuttā”ti? “Tumhākaṃ, devā”ti. Atha naṃ abhisīcivā aggamaheṣim akāsi. Mātāpitūnampissā issariyaṃ dāpesi. Tato paṭṭhāya ca pana tāya sammatto neva vinicchayaṃ paṭṭhapesi, na aññaṃ itthim olokesi. Tā tassā antaraṃ pariyesimsu. Sā ekadivasāṃ dvinnāṃ rājūnaṃ aggamaheṣibhāvassa supine nimittaṃ disvā rañño ārocesi. Rājā supinapāṭhake pakkosāpetvā “evarūpe supine diṭṭhe kiṃ hotī”ti pucchi. Te itarāsaṃ itthinaṃ santikā lañjaṃ gahetvā – “mahārāja, deviyā sabbasetassa hatthino khandhe nisinnabhāvo tumhākaṃ maraṇassa pubbanimittaṃ, hatthikhandhagatāya pana candaparāmasanaṃ tumhākaṃ paccāmittarājānayanassa pubbanimitta”nti vatvā “idāni kiṃ kātappa”nti vutte “deva imaṃ māretuṃ na sakkā, nāvāya pana naṃ ṭhapetvā nadiyaṃ vissajjetuṃ vaṭṭati”ti vadiṃsu. Rājā āhāravatthālankārehi saddhim rattibhāge naṃ nāvāya ṭhapetvā nadiyaṃ vissajjesi.

Sā nadiyā vuyhamānā heṭṭhānadiyā nāvāya udakaṃ kīḷantassa bāvarikarañño abhimukhatthānaṃ pattā. Tassa senāpati nāvaṃ disvā “ayaṃ nāvā mayha”nti āha. Rājā “nāvāya bhaṇḍaṃ mayha”nti vatvā āgatāya nāvāya taṃ disvā “kā nāma tvaṃ pisācīsādisā”ti pucchi. Sā sitaṃ katvā bakassa rañño aggamaheṣibhāvāṃ kathetvā sabbaṃ taṃ pavattim tassa kathesi. Sā pana pañcapāpīti sakalajambudīpe pākaṭā. Atha naṃ rājā hatthe gahetvā ukkhipi, saha gahaṇeṇeva phassarāgaratto aññāsu itthiṃ itthisaññaṃ akatvā taṃ aggamaheṣiṭṭhāne ṭhapesi. Sā tassa paṇasamā ahoṣi. Bako taṃ pavattim sutvā “nāhaṃ tassa aggamaheṣim kātuṃ dassāmī”ti senaṃ saṅkaḍḍhitvā tassa paṭṭitthe nivesanaṃ katvā paṇṇaṃ pesesi – “bhariyaṃ vā me detu yuddhaṃ vā”ti. So “yuddhaṃ dassāmi, na bhariya”nti vatvā yuddhasajjo ahoṣi. Ubhinnaṃ amaccā “mātugāmaṃ nissāya maraṇakiccaṃ natthi, purimasāmikattā eṣā bakassa pāpuṇāti, nāvāya laddhattā bāvarikassa, tasmā ekekassa gehe satta satta divasāni hotū”ti mantetvā dvepi rājāno saññāpesuṃ. Te ubhopi attamaṇā hutvā tiṭṭhapaṭṭitthe nagarāni māpetvā vasimsu. Sā dvinnampi tesāṃ aggamaheṣittāṃ kāresi. Dvepi tassā sammattā ahesuṃ. Sā pana ekassa ghare sattāhaṃ vasitvā nāvāya itarassa gharaṃ gacchantī nāvaṃ pājetvā nentena ekena mahallakakhujjakevaṭṭena saddhim nadīmajjhe pāpaṃ karoti. Tadā kuṇālo sakuṇarājā bako ahoṣi, tasmā idaṃ attanā diṭṭhakāraṇaṃ āharitvā dassento gāthamāha –

312. “Bakassa ca bāvarikassa ca rañño, accantakāmānugatassa bhariyā;
Avācarī paṭṭhavasānugassa, kaṃ vāpi itthī nāticare tadañña”nti.

Tattha **accantakāmānugatassāti** accantaṃ kāmāṃ anugatassa. **Avācarī** anācāraṃ cari. **Paṭṭhavasānugassāti** paṭṭhassa attano vasānugatassa, attano pesanakārassa santiketī attho. Karaṇatthe vā sāmivacanaṃ, tena saddhim pāpamakāsīti vuttaṃ hoti. **Tadaññanti** kataṃ taṃ aññaṃ purisaṃ nāticareyyāti attho.

Aparāpi atīte brahmadattassa bhariyā piṅgiyānī nāma aggamaheṣī sīhapañjaraṃ vivarivā oloketī maṅgalaassagopakaṃ disvā rañño niddupagamanakāle vātapānena oruyha tena saddhim aticarivā puna pāsādaṃ āruyha gandhehi sarīraṃ ubbaṭṭetvā raññā saddhim nipajji. Athesadivasāṃ rājā “kiṃ nu kho deviyā aḍḍharattasamaye niccaṃ sarīraṃ sītaṃ hotī, pariggaṇhissāmi na”nti ekadivasāṃ niddupagato viya hutvā taṃ utthāya gacchantim anugantvā assabandhena saddhim aticāraṇim disvā nivattitvā sayanaṃ abhiruhi. Sāpi aticarivā āgantvā cūlasayanaṃ nipajji. Punadivase rājā amaccagaṇamajjheyeva taṃ pakkosāpetvā taṃ kiccaṃ āvikatvā “sabbāva itthiyo pāpadhamā”ti tassā vadhabandhachejjabhejjārahaṃ dosaṃ khamitvā ṭhānā cāvetvā aññaṃ aggamaheṣim akāsi. Tadā kuṇālo rājā brahmadatto ahoṣi, tena taṃ attanā diṭṭhaṃ āharitvā dassento gāthamāha –

313. “Piṅgiyānī sabbalokissarassa, rañño piyā brahmadattassa bhariyā;

Avācarī paṭṭhavasānugassa, taṃ vāpi sā nājjhagā kāmakāminī’'ti.

Tattha **taṃ vāti** sā evaṃ aticarantī taṃ vā assabandhaṃ taṃ vā aggamaheṣiṭṭhānanti ubhayampi nājjhagā, ubhato bhaṭṭhā ahoṣi. **Kāmakāminīti** kāme paṭṭhayamānā.

Evaṃ pāpadhammā itthiyoti atītavatthūhi itthīnaṃ dosaṃ kathetvā aparenapi pariyāyena tāsāṃ dosameva kathento āha –

314. ‘‘Luddhānaṃ lahucittānaṃ, akataññūna dubbhinaṃ;
Nādevasatto puriso, thīnaṃ saddhātumarahati.
315. ‘‘Na tā pajānanti kataṃ na kiccaṃ, na mātaṃ pitaṃ bhātaraṃ vā;
Anariyā samatikkantadhammā, sasveva cittaṃ vasaṃ vajanti.
316. ‘‘Cirānuvuṭṭhampi piyaṃ manāpaṃ, anukampakaṃ pāṇasamampi bhattaṃ;
Āvāsu kicesu ca naṃ jahanti, tasmāhamitthīnaṃ na vissasāmi.
317. ‘‘Thīnañhi cittaṃ yathā vānarassa, kannappaṃ yathā rukkhachāyā;
Calācalaṃ hadayamitthiyānaṃ, cakkassa nemi viya parivattati.
318. ‘‘Yadā tā passanti samekkhamānā, ādeyyarūpaṃ purisassa vittaṃ;
Saṅghāhi vācāhi nayanti menaṃ, kambojakā jalajeneva assaṃ.
319. ‘‘Yadā na passanti samekkhamānā, ādeyyarūpaṃ purisassa vittaṃ;
Samantato naṃ parivajjayanti, tiṇṇo nadīpāragatova kullaṃ.
320. ‘‘Silesūpamā sikkhiva sabbabhakkhā, tikkhamāyā nadīva sīghasotā;
Sevanti hetā piyamappiyañca, nāvā yathā orakulaṃ parañca.
321. ‘‘Na tā ekassa na dvinnaṃ, āpaṇova pasārito;
Yo tā mayhanti maññeyya, vātaṃ jālena bādhaṃ.
322. ‘‘Yathā nadī ca pantho ca, pānāgāraṃ sabhā papā;
Evaṃ lokitthiyo nāma, velā tāsāṃ na vijjati.
323. ‘‘Ghatāsanaṃ etā, kaṇhasappasirūpamā;
Gāvo bahi tiṇṇasseva, omasanti varaṃ varaṃ.
324. ‘‘Ghatāsanaṃ kuñjaraṃ kaṇhasappaṃ, muddhābhisittaṃ pamadā ca sabbā;
Ete nara niccayato bhajetha, tesāṃ have dubbidu sabbabhāvo.
325. ‘‘Naccantavaṇṇā na bahūna kantā, na dakkhiṇā pamadā sevitaṃ;
Na parassa bhariyā na dhanassa hetu, etiṭṭhiyo pañca na sevitaṃ’'ti.

Tattha **luddhānanti** lubbhānaṃ. **Kaṇaverajātake** (jā. 1.4.69-72) viya baddhacorepi sārājjanāṃ sandhāyetaṃ vuttaṃ. **Lahucittānanti** muhuttameva parivattanacittānaṃ. **Cūladhanuggahajātakena** (jā. 1.5.128 ādayo) etaṃ dīpetabbaṃ. Akataññūtā pana etāsaṃ ekakanipāte **takkāriyājātakena** (jā. 1.13.104 ādayo) dīpetabbā. **Nādevasattoti** na adevasatto devena anāsatto ayakkhagahitako abhūtaviṭṭho puriso thīnaṃ silavantataṃ saddhātuṃ nārahati, bhūtaviṭṭho pana saddaheyya. **Katanti** attano kataṃ upakāraṃ. **Kiccanti** attanā kattabbaṃ kiccaṃ. **Na mātaranti** sabbepi nātāke chaḍḍetvā yasmim paṭibaddhacittā honti, taññeva anubandhanato ete mātādayo na jānanti nāma mahāpanthakamātā viya. **Anariyāti** nillajjā. **Sasvevāti** sakassa. **Āvāsūti** āpadāsu. **Kicesūti** tesu tesu karaṇīyesu.

Kannappaṃ nanti otiṇṇotiṇṇaṃ. Yathā hi visame padese rukkhachāyā ninnampiorohati, thalampi abhiruhati, tathā etāsampi cittaṃ na kañci uttamādhamāṃ vajjeti. **Calācalanti** ekasmimyeva apatiṭṭhitā. **Nemi viyāti** sakaṭassa gacchato cakkanemi viya. **Ādeyyarūpanti** gahetabbajātikaṃ. **Vittanti** dhanā. **Nayananti** attano vasaṃ nenti. **Jalajenāti** jalajātasevālena. Kambojaraṭṭhavāsino kira yadā aṭavito asse gaṇhitukāmā honti, tadā ekasmim thāne vatim parikkhipitvā dvāraṃ yojetvā assānaṃ udakapānatitthe sevālaṃ madhunā makkhetvā sevālasambandhāni tīre tiṇṇāni ādim katvā yāva parikkhepadvārā makkhenti, assā pānīyaṃ pivitvā rasagiddhena madhunā makkhitāni tāni tiṇṇāni

khādantā anukkamena taṃ ṭhānaṃ pavisanti. Iti yathā te jalajena palobhetvā asse vasaṃ nenti, tathā etāpi dhaṇaṃ disvā tassa gahaṇatthāya saṅhāhi vācāhipi purisaṃ vasaṃ nentīti attho. **Kullanti** taraṇatthāya gahitaṃ yaṃ kiñci.

Silesūpamāti purisānaṃ cittabandhanena silesasadisā. **Tikkhamāyāti** tikhiṇamāyā sīghamāyā. **Nadīrivāti** yathā pabbateyyā nadī sīghasotā, evaṃ sīghamāyāti attho. **Āpaṇovāti** yathā ca pasāritāpaṇo yesaṃ mūlaṃ atthi, tesaṅñeva upakāro, tatheva tāpi. **Yo tāti** yo puriso tā itthiyo. **Bādhayeti** so vātaṃ jālena bādheyya. **Velā tāsam na vijjatīti** yathā etesaṃ nadīādīnaṃ “asukavelāyameva ettha gantabba”nti velā natthi, rattimpi divāpi icchiticchitakkhaṇe upagantabbāneva, asukenevātipi mariyādā natthi, atthikena upagantabbāneva, tathā tāsampīti attho.

Ghatāsanasamā etāti yathā aggi indhanena na tappati, evametāpi kilesaratiyā. **Kaṇhasappasirūpamāti** kodhanatāya upanāhitāya ghoravisatāya dujivhatāya mittadubbhitāyāti pañcahi kāraṇehi kaṇhasappasirasadisā. Tattha bahularāgatāya ghoravisatā, piṣuṇatāya dujivhatā, aticāritāya mittadubbhitā veditabbā. **Gāvo bahi tiṇassevāti** yathā gāvo khāditaṭṭhānaṃ chaḍḍetvā bahi manāpamanāpassa tiṇassa varaṃ varaṃ omasanti khādanti, evametāpi niddhanaṃ chaḍḍetvā aññaṃ sadhanaṃ bhajantīti attho. **Muddhābhisittanti** rājānaṃ. **Pamadā ca sabbāti** sabbā ca itthiyo. **Eteti** ete pañca jane. **Niccayatoti** niccasaññato, upaṭṭhitassati appamattova hutvāti attho. **Dubbidūti** dujjāno. **Sabbabhāvoti** ajjhāsayo. Cirapariciṇṇopi hi aggi dahati, ciravissāsikopi kuñjaro ghātetī, ciraparicitopi sappo ḍamsati, ciravissāsikopi rājā anatthakaro hoti, evaṃ cirāciṇṇāpi itthiyo vikāraṃ dassentīti.

Naccantavaṇṇāti abhirūpavatī. **Na bahūna kantāti** aḍḍhakāsigaṇikā viya bahūnaṃ piyā manāpā. **Na dakkhiṇāti** naccagītakusalā. Tathārūpā hi bahupatthitā bahumittā honti, tasmā na sevittabbā. **Na dhanassa hetūti** yā dhanahetuyeva bhajati, sā apariggahāpi na sevittabbā. Sā hi dhaṇaṃ alabhamānā kujjhatīti.

Evaṃ vutte mahājano mahāsattassa “aho sukathita”nti sādhuḥkāramadāsi. Sopi ettakehi kāraṇehi itthīnaṃ aguṇaṃ kathetvā tuṅhī aho. Taṃ sutvā ānando gijjharājā, “samma kuṇāla, ahampi attano ñāṇabalena itthīnaṃ aguṇaṃ kathessāmi”ti vatvā aguṇakathaṃ ārabhi. Taṃ dassento satthā āha –

“Atha khalu, bho, ānando gijjharājā kuṇālassa ādimajjhakathāpariyosānaṃ viditvā tāyaṃ velāyaṃ imā gāthā abhāsi –

326. “Puṇṇampi cemaṃ pathaviṃ dhanena, dajjitthiyā puriso sammatāya;
Laddhā khaṇaṃ atīmaññeyya tampi, tāsam vasaṃ asaṭīnaṃ na gacche.
327. “Uṭṭhāhakaṃ cepi alīnavuttim, komārabhattāraṃ piyaṃ manāpaṃ;
Āvāsu kicesu ca naṃ jahanti, tasmāhamitthīnaṃ na vissasāmi.
328. “Na vissase ‘icchatī ma’nti poso, na vissase ‘rodati me sakāse’;
Sevanti hetā piyamappiyañca, nāvā yathā orakūlaṃ parañca.
329. “Na vissase sākhaṇurāṇasanthataṃ, na vissase mittapurāṇacorāṃ;
Na vissase rājānaṃ ‘sakhā mama’nti, na vissase itthi dasanna mātaṃ.
330. “Na vissase rāmakarāsu nārisu, accantasīlāsu asaṅñatāsu;
Accantapemānugatassa bhariyā, na vissase titthasamā hi nāriyo.
331. “Haneyyūṃ chindeyyūṃ chedāpeyyumpi, kaṇṭhepi chetvā rudhiraṃ piveyyūṃ;
Mā dīnakāmāsu asaṅñatāsu, bhāvaṃ kare gaṅgatiṭṭhūpamāsu.
332. “Musā tāsam yathā saccam, saccam tāsam yathā musā;
Gāvo bahi tiṇasseva, omasanti varaṃ varaṃ.
333. “Gatenetā palobhenti, pekkhitena mhitena ca;
Athopi dunnivatthena, mañjunā bhaṇitena ca.
334. “Coriyo kathinā hetā, vālā ca lapasakkharā;
Na tā kiñci na jānanti, yaṃ manussesu vañcanaṃ.
335. “Asā lokitthiyo nāma, velā tāsam na vijjati;
Sārattā ca pagabbhā ca, sikhī sabbaghaso yathā.

336. “Natthitthīnaṃ piyo nāma, appiyopi na vijjati;
Sevanti hetā piyamappiyañca, nāvā yathā orakūlaṃ parañca.
337. “Natthitthīnaṃ piyo nāma, appiyopi na vijjati;
Dhanattā paṭivallanti, latāva dumanissitā.
338. “Hatthibandhaṃ assabandhaṃ, gopurisañca maṇḍalaṃ;
Chavaḍḍhakaṃ pupphachaddakāṃ, sadhanamanupatanti nāriyo.
339. “Kulaputtampi jahanti akiñcanaṃ, chavakasamasadisampi;
Anugacchanti anupatanti, dhanahetu hi nāriyo”ti.

Tattha **ādimajjhakathāpariyosānanti** kathāya ādimajjhapariyosānaṃ. **Laddhā khaṇanti** okāsaṃ labhitvā. **Icechatī** manti maṃ esā icchatīti puriso itthiṃ na vissaseyya. **Sākhapurāṇasanthanti** hiyyo vā pare vā santhataṃ purāṇasākhāsanthataṃ na vissase, apapphoṭetvā apaccavekkhitvā na paribhuñjeyya. Tatra hi dīghajātiko vā pavisitvā tiṭṭheyye, paccāmitto vā satthaṃ nikkhipeyya. **Mittapurāṇacoranti** panthadūhanaṭṭhāne ṭhitaṃ coraṃ “purāṇamitto me”ti na vissaseyya. Corā hi ye sañjānanti teyeva mārenti. **Sakhā mamanti** so hi khippameva kujjhati, tasmā rājānaṃ “sakhā me”ti na vissase. **Dasannamātaranti** “ayaṃ mahallikā idāni maṃ na aticarissati, attānaṃ rakkhissati”ti na vissasetabbā. **Rāmakarāsūti** bālānaṃ ratikarāsu. **Accantasīlāsūti** atikkantasīlāsu. **Accantapemānugatassāti** sacepi accantaṃ anugatapemā assa, tathāpi taṃ na vissase. Kimkāraṇā? Titthasamā hi nāriyoti sambandho, titthaṃ viya sabbasādhāraṇāti attho.

Haneyyunti kuddhā vā aññapurisasārattā vā hutvā sabbametaṃ hananādiṃ kareyyuṃ. **Mā dīnakāmāsūti** hīnājjhāsayaṃ saṃkiliṭṭhāsayaṃ. **Bhāvanti** evarūpāsu sinehaṃ mā kare. **Gaṅgatitthūpamāsūti** sabbasādhāraṇaṭṭhena gaṅgātittahasadisāsu. **Musāti** musāvādo tāsāṃ saccasadisova. **Gatenāti**ādīsu pekkhitena palobhane **ummādantijātakaṃ**, (jā. 2.18.57 ādayo) dunnivatthena **niḷinikājātakaṃ**, (jā. 2.18.1 ādayo) mañjunā bhaṇitena “tuvaṃ kho, ayyaputta, āgaccheyyāsi”ti nandattherassa vatthu (udā. 22) kathetabbaṃ. **Coriyoti** sambhatassa dhanassa vināsanena coriyo. **Kathināti** thaddhahadayā. **Vajāti** duṭṭhā appakeneva kujjhanasīlā. **Lapasakkharāti** niratthakalapanena sakkharā viya madhurā. **Asāti** asatiyo lāmakā. **Sārattāti** sabbadā sārattā. **Pagabbhāti** kāyapāgabbhiyādīhi pagabbhā. **Yathāti** yathā sikhī sabbaghaso, evametāpi sabbaghasā. **Paṭivallantī** parissajanti upagūhanti veṭhenti. **Latāvāti** yathā latā rukkhanissitā rukkhaṃ veṭhenti, evametā purisaṃ parissajanti nāma.

Hatthibandhantiādīsu gopuriso vuccati gopālako. **Chavaḍḍhakanti** chavānaṃ ḍāhakaṃ, susānapālanti vuttaṃ hoti. **Pupphachaddakanti** vaccaṭṭhānasodhakaṃ. **Sadhananti** etesupi sadhanaṃ anugacchantiyeva. **Akiñcananti** adhanaṃ. **Chavakasamasadisanti** sunakhamāṃsakhādacaṇḍālena samaṃ sadisaṃ, tena nibbisesampi purisaṃ gacchanti bhajanti. Kasmā? Yasmā **anupatanti dhanahetu nāriyoti**.

Evaṃ attano nāṇe ṭhatvā ānando gijjharājā itthīnaṃ aguṇaṃ kathetvā tuṅhī ahoṣi. Tassa vacanaṃ sutvā nāradopi attano nāṇe ṭhatvā tāsāṃ aguṇaṃ kathesi. Taṃ dassento sathā āha –

“Atha khalu, bho, nārado devabrāhmaṇo ānandassa gijjharājassa ādimajjhakathāpariyosānaṃ viditvā tāyaṃ velāyaṃ imā gāthā abhāsi –

340. “Cattārome na pūrenti, te me suṇātha bhāsato;
Samuddo brāhmaṇo rājā, itthī cāpi dījampati.
341. “Saritā sāgaraṃ yanti, yā kāci pathavissitā;
Tā samuddaṃ na pūrenti, ūnattā hi na pūrati.
342. “Brāhmaṇo ca adhīyāna, vedamakkhānapañcamaṃ;
Bhiyyopi sutamiccheyya, ūnattā hi na pūrati.
343. “Rājā ca pathaviṃ sabbāṃ, sasamuddaṃ sapabbataṃ;
Ajjhāvasaṃ vijjinitvā, anantaratanocitaṃ;
Pāraṃ samuddaṃ pattheti ūnattā hi na pūrati.
344. “Ekamekāya itthiyā, aṭṭhaṭṭha patino siyā;

Sūrā ca balavanto ca, sabbakāmarasāharā;
Kareyya navame chandaṃ, ūnattā hi na pūrati.

345. “Sabbitthiyo sikhīriva sabbabhakkhā, sabbitthiyo nadīriva sabbavāhī;
Sabbitthiyo kaṇṭakānaṃva sākhā, sabbitthiyo dhanahetu vajanti.
346. “Vātañca jālena naro parāmase, osiñcaye sāgaramekapāṇinā;
Sakena hatthena kareyya ghosaṃ, yo sabbabhāvaṃ pamadāsu ossaje.
347. “Corīnaṃ bahubuddhīnaṃ, yāsu saccaṃ sudullabhaṃ;
Thīnaṃ bhāvo durājāno, macchassevodake gataṃ.
348. “Analā mudusambhāsā, duppūrā tā nadīsamā;
Sīdanti naṃ viditvāna, ārakā parivajjaye.
349. “Āvaṭṭanī mahāmāyā, brahmacariyavikopānā;
Sīdanti naṃ viditvāna, ārakā parivajjaye.
350. “Yaṃ etā upasevanti, chandasā vā dhanena vā;
Jātavedova saṃṭhānaṃ, khippaṃ anudahanti na”’nti.

Tattha **dijampatī**ti dijajeṭṭhakaṃ kuṇālaṃ ālapati. “**Saritā**”tiādi ṭhapitamātikāya bhājanatthaṃ vuttaṃ. **Ūnattā**ti udakapatiṭṭhānassa mahantatāya ūnā eva. **Adhiyānā**ti sajjhāyitvā. **Vedamakkhānapaṇcamanti** itihāsapaṇcamāṃ vedacatukkaṃ. **Ūnattā**ti so hi ajjhāsaya mahantatāya sikkhitabbassa na pūrati. **Anantaratanocitanti** nānāratanehi ocitaṃ paripuṇṇaṃ. **Ūnattā**ti so hi taṇhāmahantatāya na pūrati. **Siyā**ti siyuṃ, ayameva vā pāṭho. **Sabbakāmarasāharā**ti sabbesaṃ kāmarasānaṃ āharakā. “**Navame**”ti aṭṭhahi atittabhāvadassanattaṃ vuttaṃ. Sā pana dasamepi vīsatiemepe tato uttaritarepe chandaṃ karoteva. **Ūnattā**ti sā hi kāmataṇhāya mahantatāya na pūrati. **Kaṇṭakānaṃva sākhā**ti sambādhamaṃge kaṇṭakasākhasadisā. Yathā hi sākhā laggitvā ākaḍḍhati, evaṃ etāpi rūpādīhi kaḍḍhanti. Yathā sākhā hatthādīsū vijjhivā dukkhaṃ uppādeti, evaṃ etāpi phuṭṭhamattā sarīrasamphassena vijjhivā mahāvināsaṃ pāpentī. **Vajantī**ti parapurisaṃ vajanti.

Parāmaseti gaṇheyya. **Osiñcayeti** nhāyituṃ otiṇṇo ekena pāṇinā sakalasaṃuddaḍḍakaṃ osiñceyya gahetvā chaḍḍeyya. **Sakenā**ti ekena attano hatthena tameva hatthaṃ haritvā ghosaṃ uppādeyya. **Sabbabhāvanti** “tvameva iṭṭho kanto piyo manāpo”’ti vuccamāno yo puriso “evameta”’nti saddahanto sabbāṃ attano ajjhāsayaṃ pamadāsu ossajeyya, so jālādīhi vāttaggaṇādīni kareyyāti attho. **Gatanti** gamanaṃ. **Analā**ti tīhi dhammehi alanti vacanavirahitā. **Duppurā tā**ti yathā mahānadī udakena, evaṃ kilesaratiyā tā duppūrā. **Sīdanti naṃ viditvānā**ti ettha nānti nipātamattaṃ, itthiyo allīnā catūsū apāyesu sīdantīti viditvā. **Āvaṭṭanī**ti yathā āvaṭṭanī mahājanassa hadayaṃ mohetvā attano vase vatteti, evametāpīti attho. **Vikopānā**ti nāsanatthena ca garahatthena ca brahmacariyassa kopikā. **Chandasā vā**ti piyasaṃvāsena vā. **Dhanena vā**ti dhanahetu vā. **Samṭhānā**ti yathā jātavedo attano ṭhānaṃ yaṃ yaṃ padesaṃ allīyati, taṃ taṃ dahati, tathā etāpi yaṃ yaṃ purisaṃ kilesavasena allīyanti, taṃ taṃ anudahanti mahāvināsaṃ pāpentī.

Evaṃ nāradena itthīnaṃ aguṇe pakāsīte puna mahāsatto vīsesetvā tāsāṃ aguṇaṃ pakāsēti. Taṃ dassetuṃ satthā āha –

“Atha khalu, bho, kuṇālo sakuṇo nāradassa devabrāhmaṇassa ādimajjhakathāpariyosānaṃ viditvā tāyaṃ velāyaṃ imā gāthāyo ajjhabhāsi –

351. “Sallape nisitakhaggapāṇinā, paṇḍito api pisācadosinā;
Uggatejamuragampi āside, eko ekāya pamadāya nālape.
352. “Lokacittamathanā hi nāriyo, naccagītabhaṇitamhitāvudhā;
Bādhayanti anupaṭṭhitassatiṃ, dīpe rakkhasigaṇova vāñije.
353. “Natthi tāsāṃ vinayo na saṃvaro, majjamaṃsaniratā asaṇṇatā;
Tā gilanti purisassa pābhatāṃ, sāgareva makaraṃ timiṅgalo.
354. “Pañcakāmaguṇasāttagocarā, uddhatā aniyatā asaṇṇatā;

Osaranti pamadā pamādinam, loṇatoyavatiyaṃva āpakā.

355. “Yaṃ naraṃ upalapati nāriyo, chandasā vā ratiyā dhanena vā;
Jāavedasadisampi tādisaṃ, rāgadosavadhiyo dahanti naṃ.
356. “Aḍḍhaṃ ñatvā purisaṃ mahaddhanaṃ, osaranti sadhanaṃ sahattanā;
Rattacittamativēṭhayanti naṃ, sāla māluvalatāva kānane.
357. “Tā upenti vividhena chandasā, citrabimbamukhiyo alaṅkatā;
Uhasanti pahasanti nāriyo, sambarova satamāyakovidā.
358. “Jātarūpamaṇimuttabhūsitā, sakkatā patikulesu nāriyo;
Rakkhitā aticaranti sāmikaṃ, dānavaṃva hadayantarassitā.
359. “Tejavāpi hi naro vicakkhaṇo, sakkato bahujaṇassa pūjito;
Nāriṇaṃ vasagato na bhāsati, rāhunā upahatova candimā.
360. “Yaṃ kareyya kupito diso disaṃ, duṭṭhacitto vasamāgataṃ arim;
Tena bhiyyo byasanaṃ nigacchatī, nāriṇaṃ vasagato apekkhavā.
361. “Kesaḷūnanakhachinnatajjitā, pādapaṇikasadaṇḍatāḷitā;
Hīnamevupagatā hi nāriyo, tā ramanti kuṇapeva makkhikā.
362. “Tā kulesu visikhantaresu vā, rājadhāniniṅgamaṃ vā puna;
Oḍḍitaṃ namucipāsavākaraṃ, cakkhumā parivajje sukhatthiko.
363. “Ossajitva kusalaṃ tapogaṇaṃ, yo anariyacaritāni mācari;
Devatāhi nirayaṃ nimissati, chedagāmaṇiyaṃva vāṇijo.
364. “So idha garahito parattha ca, dummatī upahato sakammunā;
Gacchatī aniyato gaḷāgaḷaṃ, duṭṭhagadrabharathova uppathe.
365. “So upeti nirayaṃ patāpanaṃ, sattisimbavānaṅca āyasaṃ;
Āvasitvā tiracchānayaṇiyaṃ, petarājavisaṃyaṃ na muṅcati.
366. “Dibyakhiḍḍaratiyo ca nandane, cakkavatticaritaṅca mānuse;
Nāsayanti pamadā pamādinam, duggatiṅca paṭipādayanti naṃ.
367. “Dibyakhiḍḍaratiyo na dullabhā, cakkavatticaritaṅca mānuse;
Soṇṇabyamhanilayā ca accharā, ye caranti pamadāhanatthikā.
368. “Kāmadhātusamatikkamā gati, rūpadhātuyā bhāvo na dullabho;
Vītarāgavisayūpapatti yā, ye caranti pamadāhanatthikā.
369. “Sabbadukkkhasamatikkamaṃ sivaṃ, accantamacalitaṃ asaṅkhatam;
Nibbuthehi suchihī na dullabham, ye caranti pamadāhanatthikā””ti.

Tattha **sallapeti** “sace mayā saddhiṃ sallapessasi, sīsaṃ te pātesāmi”ti vatvā khaggaṃ ādāya ṭhitenāpi, “sallapitamatteyeva taṃ khādītva jīvitavināsaṃ pāpessāmi”ti dosinā hutvā ṭhitenāpi pisācena saddhiṃ sallape. “Upagataṃ ḍaṃsitvā nāpessāmi”ti ṭhitaṃ uggatejaṃ uragampi āside. Eko pana hutvā raho ekāya pamadāya na hi ālape. **Lokacittamathanāti** lokassa cittaghātikā. **Dīpe rakkhasigaṇoti** yathā dīpe rakkhasigaṇo manussavesena vāṇije upalāpetvā attano vase gate katvā khādati, evaṃ imāpi pañcahi kāmaguṇehi attano vase katvā satte mahāvināsaṃ pāpentīti attho. **Vinayoti** ācāro. **Samvaroti** mariyādo. **Purissassa pābhatanti** dukkhasambhataṃ dhanam **gilanti** nāsenti.

Aniyatāti aniyatacittā. **Loṇatoyavatiyanti** loṇatoyavantaṃ samuddanti attho. **Āpakāti** āpagā, ayameva vā pāṭho. Yathā samuddaṃ nadiyo osaranti, evaṃ pamādinam pamadāti attho. **Chandasāti** pemena. **Ratiyāti** pañcakāmaguṇaratiyā. **Dhanena vāti** dhanahetu vā. **Jāavedasadisanti** guṇasampattiyā aggimiva jalitampi. **Rāgadosavadhiyoti** kāmarāgadosehi vadhiḥkā. Rāgadosagatiyotipi pāṭho. **Osarantīti** dhanagahaṇatthāya

madhuravacanena taṃ bandhantiyo upagacchanti. **Sadhananti** sadhanā. Ayameva vā pāṭho, vatthālaṅkāratthāya kiñci attano dhanam datvāpi osarantīti attho. **Sahattanāti** attabhāvena saddhim attabhāvampi tasseva pariccajantiyo viya honti. **Ativethayantīti** dhanagahaṇatthāya ativiya veṭhenti piḷenti.

Vividhena chandasāti nānāvīdhena ākārena. **Citrabimbamukhiyoti** alankāravasena citrasarīrā citramukhiyo hutvā. **Uhasantīti** mahāhasitam hasanti. **Pahasantīti** mandahasitam hasanti. **Sambarovāti** māyākārapuriso viya asurindo viya ca. **Dānavamva hadayantarassitāti** yathā “kuto nu āgacchatha, bho, tayo janā”ti **karaṇḍakajātake** (jā. 1.9.87 ādayo) hadayantaraniṣṭitā antoudaragatāpi dānavam aticari, evam aticaranti. Arakkhitā hetāti dīpeti. **Na bhāsantīti** na virocanti haritacalomasakassapakusarājāno viya. **Tenāti** tamhā amittena katā byasanā atirekataram byasananti attho. **Apekkhavāti** sataṇho.

Kesalūnanakhachinnatajjitāti ākaḍḍhitvā lūnakesā nakhehi chinnagattā tjjitā pādāṭhi ca tālītava hutvā. Yo kilesavasena etepi vipakāre karoti, tādisam hīnameva upagatā nāriyo ramanti, na ete vipakāre pariharanti, madhurasamācāre kiṃkāraṇā tā na ramanti. **Kuṇapeva makkhikāti** yasmā jegucchahatthikuṇapādīmhi makkhikā viya tā hīneyeva ramantīti attho. **Oḍḍitanti** na eṭā itthiyo nāma, atha kho imesu ṭhānesu namucino kilesamārassa migapakkhigahaṇattham luddakehi oḍḍitam pāsāṅca vākaraṅcātī maññamāno paññācakkhumā puriso dibbamānusikena sukhena atthiko parivajjeyya.

Ossajitvāti devamanussesu mahāsampattidāyakam tapoguṇam chaḍḍetvā. **Yoti** yo puriso anariyesu aparisuddhesu kāmaguṇesu kāmaraticaritāni ācarati. **Devatāhi nirayam nimissatīti** so devalokena parivattitvā nirayam gaṇhissati. **Chedagāmaṇiyamva vāṇijoti** yathā bālavāṇijo satasahassagghabhaṇḍam datvā chedagāmaṇikam gaṇhāti, tathārūpo ayam hotīti attho. **Soti** so itthīnam vasam gato. **Aniyatoti** ettakam nāma kālam apāyesu paccissatīti aniyato. **Galāgalanti** devalokā vā manussalokā vā galītvā apāyameva gacchatīti attho. Yathā kiṃ? **Duṭṭhagadrabharathova uppatheti**, yathā kūtagadrabhayuttaratho maggā okkamitvā uppatheyeva gacchati, tathā. **Sattisimbalivananti** sattisadisēhi kaṇṭakehi yuttam āyasam simbalivanam. **Petarājavisiyanti** petavisayaṅca kālakaṅcikaasuravisayaṅca.

Pamādinanti pamattānam. Te hi pamadāsu pamattā tāsam sampattīnam mūlabhūtam kusalam na karonti, iti tesam pamadā sabbā tā nāsenti nāma. **Paṭipādayantīti** tathāvidham purisam tā pamādavaseneva akusalam kāretvā duggatim paṭipādentī nāma. **Soṇṇabyamhanilayāti** suvaṇṇamayavimānavāsiniyo. **Pamadāhanatthikāti** ye purisā pamadāhi anattikā hutvā brahmacariyam caranti. **Kāmadhātusamatikkamāti** kāmadhātusamatikkamā yā gati. **Rūpadhātuyā bhāvoti** yo kāmadhātusamatikkamagatisaṅkhāto rūpadhātuyā bhāvo, so tesam na dullabho. **Vītarāgavisayūpapatti yāti** yā vītarāgavisaye suddhāvāsaloke upapatti, sāpi tesam na dullabhāti attho. **Accantanti** antāṭṭam avināsadhammam. **Acalitanti** kilesehi akampitam. **Nibbutehīti** nibbutakilesehi. **Sucihīti** sucīhi parisuddhehi evarūpam nibbānam na dullabhanti.

Evam mahāsatto amatamahānibbānam pāpetvā desanam niṭṭhāpesi. Himavante kinnaramahoragādayo ākāse ṭhitā devatā ca “aho buddhalīlāya kathitā”ti sādhuḥkāram adamsu. Ānando gijjharājā nārado devabrāhmaṇo puṇṇamukho ca phussakokilo attano attano parisam ādāya yathāṭṭhānameva gamimsu. Mahāsattopi sakaṭṭhānameva gato. Itare pana antarantarā gantvā mahāsattassa santike ovādam gahetvā tasmim ovāde ṭhatvā saggaparāyaṇā ahesum.

Satthā imaṃ dhammadesanam āharitvā jātakam samodhānento osānagāthā abhāsi –

370. “Kuṇāloham tadā āsim, udāyī phussakokilo;
Ānando gijjharājāsi, sārīputto ca nārado;
Parisā buddhāparisā, evam dhāretha jātaka”nti.

Te pana bhikkhū gamanakāle satthānubhāvena gantvā āgamanakāle attano attanova ānubhāvena āgatā. Tesam satthā mahāvaneyeva kammaṭṭhānam kathesi. Sabbepi te taṃ divasameva arahattam pāpuṇimsu. Mahādevatāsamāgamo ahoṣi. Athassa bhagavā **mahāsamayassuttam** (dī. ni. 2.331 ādayo) kathesi.

Kuṇāljātakavaṇṇanā catutthā.

[537] 5. Mahāsutasomajātakavaṇṇanā

Kasmā tuvam rasaka edisāntīti idam satthā jetavane viharanto aṅgulimālattheradamanam ārabba kathesi. Tassa uppatti ca pabbajjā ca upasampadā ca **aṅgulimālasuttavaṇṇanāyam** (ma. ni. aṭṭha. 2.34 ādayo) vuttanayena vitthārato veditabbā. So pana saccakiriyāya mūlḥagabbhāya itthiyā sotthibhāvam katvā tato paṭṭhāya sulabhapiṇḍo hutvā vivekamanubrūhanto aparabhāge arahattam patvā abhiññāto va asītiyā mahātherānam abhantaro ahoṣi. Tasmim kāle

dhammasabhāyaṃ kathāṃ samuṭṭhāpesuṃ – “āvuso, aho vata bhagavatā tathārūpaṃ luddaṃ lohitapāṇiṃ mahācoraṃ aṅgulimālaṃ adaṇḍena asatthena dametvā nibbisevanaṃ karontena dukkaraṃ kataṃ, aho buddhā nāma dukkarakārino”ti. Satthā gandhakuṭiyāṃ ʒhitova dibbasotena taṃ kathāṃ sutvā “ajja mama gamanaṃ bahupakāraṃ bhavissati, mahādharmadesanā pavattissati”ti ʒiatvā anopamāya buddhalīlāya dhammasabhaṃ gantvā varapaññattāsane nisīditvā “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “anacchariyaṃ, bhikkhave, idāneva paramābhisambodhiṃ pattena mayā etassa damanaṃ, svāhaṃ pubbacariyaṃ caranto padesañāṇe ʒhitopi etaṃ damesi”nti vatvā tehi yācito atītaṃ āhari.

Aṭṭe kururaṭṭhe indapatthanagare korabyo nāma rājā dhammena rajjaṃ kāresi. Tadā bodhisatto tassa aggamaheṣiyā kucchimhi nibbatti. Dasamāse atikkante suvaṇṇavaṇṇaṃ puttāṃ vijāyi, sutavittatāya pana naṃ “sutasomo”ti sañjāniṃsu. Tameṇaṃ rājā vayappattaṃ nikkhasahassaṃ datvā disāpāmokkhassa ācariyassa santike sippuggahaṇatthāya takkasilaṃ pesesi. So ācariyabhāgaṃ ādāya nagarā nikkhamitvā maggaṃ paṭipajji. Tadā bārāṇasiyaṃ kāsirañño putto brahmadattakumāropi tatheva vatvā pitarā pesito nagarā nikkhamitvā tameva maggaṃ paṭipajji. Atha sutasomo maggaṃ gantvā nagaradvāre sālāya phalake vissamatthāya nisīdi. Brahmadattakumāropi gantvā tena saddhiṃ ekaphalake nisīdi. Atha naṃ sutasomo paṭisanthāraṃ karonto “samma, maggakilantosi, kuto āgacchasi”ti pucchitvā “bārāṇasito”ti vutte “kassa puttosi”ti vatvā “kāsirañño puttomhi”ti vutte “ko nāmosi”ti vatvā “ahaṃ brahmadattakumāro nāmā”ti vutte “kena kāraṇena idhāgatosi”ti pucchi. So “sippuggahaṇatthāya”ti vatvā “tvampi maggakilantosi, kuto āgacchasi”ti teneva nayena itaraṃ pucchi. Sopi tassa sabbaṃ ācikkhi. Te ubhopi “mayāṃ khattiyā, ekācariyasēva santike sippuggahaṇatthāya gacchāmā”ti aññamaññaṃ mittabhāvaṃ katvā nagaraṃ pavisitvā ācariyakulaṃ gantvā ācariyaṃ vanditvā attano jātiādiṃ kathetvā sippuggahaṇatthāya āgatabhāvaṃ kathesuṃ. So “sādhū”ti sampaṭicchhi. Te ācariyabhāgaṃ datvā sippaṃ paṭṭhapesuṃ.

Na kevalaṅca te dveva, aññepi tadā jambudīpe ekasatamattā rājaputtā tassa santike sippaṃ uggaṇhanti. Sutasomo tesāṃ jeṭṭhantevāsiko hutvā sippaṃ upadisanto nacirasseva nipphattiṃ pāpuṇi. So aññassa santikaṃ agantvā “sahāyo me”ti brahmadattassa kumārāsēva santikaṃ gantvā tassa piṭṭhiācariyo hutvā sippaṃ sikkhāpesi. Itaresampi anukkamena sippaṃ niṭṭhitaṃ. Te anuyogaṃ datvā ācariyaṃ vanditvā sutasomaṃ parivāretvā nikkhamiṃsu. Atha ne sutasomo maggantare ʒhatvā uyyojento “tumhe attano attano pitūnaṃ sippaṃ dassetvā rajjesu patiṭṭhahissatha, patiṭṭhitā ca pana mamovādaṃ kareyyāthā”ti āha. “Kiṃ, ācariyā”ti? “Pakkhadivasesu uposathikā hutvā mā ghātaṃ kareyyāthā”ti. Te “sādhū”ti sampaṭicchhiṃsu. Bodhisattopi aṅgavijjāpāṭhakattā “anāgate bārāṇasiyaṃ brahmadattakumāraṃ nissāya mahābhayaṃ uppajjissati”ti ʒiatvā te evaṃ ovaḍitvā uyyojesi. Te sabbeṃpi attano attano janapadaṃ gantvā pitūnaṃ sippaṃ dassetvā rajjesu patiṭṭhāya patiṭṭhitabhāvañceva ovāde vattanabhāvañca jānāpetuṃ paṇṇākāreṇa saddhiṃ paṇṇāni pahiṇiṃsu. Mahāsatto taṃ pavattiṃ sutvā “appamattāva hothā”ti paṇṇāni paṭipesesi.

Tesu bārāṇasirājā vinā maṃsena bhattaṃ na bhuñjati. Uposathadivasatthāyapissa maṃsaṃ gahetvā ʒhapesi. Athekadivasāṃ evaṃ ʒhapitamāṃsaṃ bhattakāraṃsaṃ pamādena rājagehe koleyyakasunakhā khādiṃsu. Bhattakāraṃ taṃ maṃsaṃ aditvā kahāpaṇamuṭṭhiṃ ādāya carantopi maṃsaṃ uppādetuṃ asakkonto “sace amaṃsakabhattaṃ upanāmessāmi, jīvitaṃ me natthi, kiṃ nu kho karissāmi”ti cintetvā “attheso upāyo”ti vikāle āmakasūnaṃ gantvā muhuttamatassa purisassa ūrumaṃsaṃ āharitvā supakkaṃ pacitvā bhattaṃ upanāmesi. Rañño maṃsakhaṇḍaṃ jivhage ʒhapitamattaveva satta rasaharaṇisahasāni phari, sakalasarīraṃ khobhetvā aṭṭhāsi. Kiṃkāraṇā? Pubbe cassa sevanaṭāya. So kira atītanantare attabhāve yakkho hutvā bahuṃ manussamaṃsaṃ khāditapubbo, tenassa taṃ piyaṃ ahoṣi. So “sacāhaṃ tuṇhīyeva bhuñjissāmi, na me ayaṃ imaṃ maṃsaṃ kathessati”ti cintetvā saha kheḷena bhūmiyaṃ pātesi. “Niddosaṃ, deva, khādāhi”ti vutte manusse paṭikkamāpetvā “ahametassa niddosabhāvaṃ jānāmi, kiṃ nāmetāṃ maṃsa”nti pucchi. “Purimadivasesu paribhogamaṃsameva, devā”ti. “Nanu aññasmiṃ kāle ayaṃ raso natthi”ti? “Ajja supakkaṃ, devā”ti. “Nanu pubbeṃpi evameva pacasi”ti. Atha naṃ tuṇhībhūtaṃ ʒiatvā “sabhāvaṃ kathehi, no ce kathesi, jīvitaṃ te natthi”ti āha. So abhayaṃ yācitvā yathābhūtaṃ kathesi. Rājā “mā saddamakāsi, pakatiyā pacanakamaṃsaṃ tvaṃ khāditvā mayhaṃ manussamaṃsameva pacāhi”ti āha. “Nanu dukkaraṃ, devā”ti? “Mā bhāyi, na dukkara”nti. “Nibaddhaṃ kuto labhissāmi, devā”ti? “Nanu bandhanāgāre bahū manussā”ti. So tato paṭṭhāya tathā akāsi.

Aparabhāge bandhanāgāre manussesu khīṇesu “idāni kiṃ karissāmi, devā”ti āha. “Antarāmagge sahasabhāṇḍikaṃ khipitvā yo taṃ gaṇhāti, taṃ ‘coro’ti gahetvā mārehī”ti āha. So tathā akāsi. Aparabhāge rājabhayena sahasabhāṇḍikaṃ oloketampi adisvā “idāni kiṃ karissāmi”ti āha. “Yadā bherivelāya nagaraṃ ākulaṃ hoti, tadā tvaṃ pana ekasmiṃ gharasandhimhi vā vīthiyaṃ vā catukke vā ʒhatvā manusse māretvā maṃsaṃ gaṇhāhi”ti. So tato paṭṭhāya tathā katvā thūlamaṃsaṃ ādāya gacchati. Tesu tesu ʒhānesu kaḷevarāni dissanti. Mama mātā na paññāyati, mama pitā na paññāyati, mama bhātā bhaginī ca na paññāyati, manussānaṃ paridevanasaddo sūyati. Nāgarā bhītatasiṭā “ime manusse sīho nu kho khādati, byaggho nu kho khādati, yakkho nu kho khādati”ti oloketā pahāramukhaṃ disvā “eko manussakhādako coro ime khādati”ti maññanti. Mahājanā rājāṅgaṇe sannipatitvā upakkosiṃsu. Rājā “kiṃ, tātā”ti pucchi. “Deva imasmiṃ nagare manussakhādako coro atthi, taṃ gaṇhāpethā”ti

āhaṃsu. “Ahaṃ kathaṃ taṃ jānissāmi, kiṃ ahaṃ nagaraṃ rakkhantopi carāmi”ti.

Mahājanā “rājā nagarena anathiko, kālahatthisenāpatissa ācikkhissāmā”ti gantvā tassa taṃ kathetvā “coraṃ pariyesitū vaṭṭati”ti vadiṃsu. So “sādhū sattāhaṃ āgametha, pariyesitvā coraṃ dassāmi”ti mahājane uyyojetvā purise ānāpesi, “tātā, nagare kira manussakhādako coro atthi, tumhe tesu tesu ṭhānesu nilīyitvā taṃ gaṇhathā”ti. Te “sādhū”ti sampaṭicchitvā tato paṭṭhāya nagaraṃ pariggaṇhanti. Bhattakārakopi ekasmiṃ gharasandhimhi sampaṭicchanno hutvā ekaṃ itthiṃ māretvā ghanaghanamaṃsaṃ ādāya pacchiyāṃ pūretuṃ ārabhi. Atha naṃ te purisā gahetvā pothetvā pacchābāhaṃ bandhitvā “gahito manussakhādako coro”ti mahāsaddaṃ karīṃsu. Mahājano taṃ parivāresi. Atha naṃ suṭṭhu bandhitvā maṃsapacchiṃ gīvāya bandhitvā ādāya senāpatissa dassetuṃ. Senāpati taṃ disvā “kiṃ nu kho esa imaṃ maṃsaṃ khādati, udāhu aññena maṃsena missetvā vikkiṇāti, udāhu aññassa vacanena māreti”ti cintetvā tamatthaṃ pucchanto paṭhamāṃ gāthamāha –

371. “Kasmā tuvaṃ rasaka edisāni, karosi kammāni sudāruṇāni;
Hanāsi itthi purise ca mūlho, maṃsassa hetu adu dhanassa kāraṇā”ti.

Tattha **rasakāti** bhattakāraṇaṃ ālapati.

Ito paraṃ uttānasambandhāni vacanapaṭivacanāni pāḷivaseneva veditabbāni –

372. “Na attahetū na dhanassa kāraṇā, na puttadārassa sahāyañātinaṃ;
Bhattā ca me bhagavā bhūmipālo, so khādati maṃsaṃ bhadantedisaṃ.

373. “Sace tuvaṃ bhatturatthe payutto, karosi kammāni sudāruṇāni;
Pātova antepuraṃ pāpuṇitvā, lapeyyāsi me rājino sammukhe taṃ.

374. “Tathā karissāmi ahaṃ bhadante, yathā tuvaṃ bhāsasi kālahatthi;
Pātova antepuraṃ pāpuṇitvā, vakkhāmi te rājino sammukhe ta”nti.

Tattha **bhagavāti** gāravādhivacanaṃ. **Sace tuvanti** “saccaṃ nu kho bhaṇati, udāhu maraṇabhayena musā bhaṇati”ti vimaṃsanto evamāha. Tattha **sudāruṇānti** manussaghātakammāni. **Sammukhe tanti** sammukhe ṭhatvā evaṃ vadeyyāsīti. So sampaṭicchanto gāthamāha.

Atha naṃ senāpati gāḷhabandhanameva sayāpetvā vibhātāya rattiyā amaccehi ca nāgarehi ca saddhiṃ mantetvā sabbesu ekacchandesu jātesu sabbaṭṭhānesu ārakkhaṃ ṭhapetvā nagaraṃ hatthagataṃ katvā rasakassa gīvāyaṃ maṃsapacchiṃ bandhitvā ādāya rājanivesanaṃ pāyāsi. Sakalanagaraṃ viravi. Rājā hiyyo bhuttapātarāso sāyamāsampi alabhitvā “rasako idāni āgacchissati, idāni āgacchassati”ti nisinnova taṃ rattiyā vītināmetvā “ajjapi rasako nāgacchati, nāgarānañca mahāsaddo sūyati, kiṃ nū kho eta”nti vātapānena olokento taṃ tathā ānīyamānaṃ disvā “pākaṭaṃ idaṃ kāraṇaṃ jāta”nti cintetvā satiyā upaṭṭhapetvā pallaṅkeyeva nisīdi. Kālahatthipi naṃ upasaṅkamitvā anuyūñji, sopissa kathesi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha –

375. “Tato ratyā vivasāne, sūriyuggamaṇaṃ pati;
Kāḷo rasakamādāya, rājānaṃ upasaṅkami;
Upasaṅkamma rājānaṃ, idaṃ vacanamabravi.

376. “Accaṃ kira mahārāja, rasako pesito tayā.

Hanati itthipurise, tuvaṃ maṃsāni khādasi.

377. “Evameva tathā kāḷa, rasako pesito mayā;
Mama atthaṃ karontassa, kimetaṃ paribhāsasī”ti.

Tattha **kāḷāti** kālahatthi. **Evamevāti** tena senāpatinā tejavantena anuyutto rājā musā vattuṃ asakkonto evamāha. Tattha **tathāti** idaṃ purimassa vevacanaṃ. **Mama atthanti** mama vuḍḍhiṃ. **Karontassāti** karontaṃ. **Kimetanti** kasmā etaṃ. **Paribhāsasīti** aho dukkaraṃ karosi, kālahatthi tvaṃ nāma aññaṃ coraṃ aggahetvā mama pesanakāraṃ gaṇhāsīti tassa bhayaṃ janento kathesi.

Taṃ sutvā senāpati “ayaṃ sakeneva mukhena paṭijānāti, aho sāhasiko, ettaṃ nāma kālaṃ ime manussā etena khādītā, vāressāmi na”nti cintetvā āha – “mahārāja, mā evaṃ kari, mā manussamaṃsaṃ khādasi”ti. “Kālahatthi kiṃ

kathesi, nāhaṃ viramituṃ sakkomī”ti. “Mahārāja, sace na viramissasi, attānañca raṭṭhañca nāsessasī”ti. “Evaṃ nassantepi ahaṃ neva tato viramituṃ sakkomī”ti. Tato senāpati tassa saññāpanatthāya vatthuṃ āharitvā dasseti – atītasmiñhi kāle mahāsamudde cha mahāmacchā ahesuṃ. Tesu ānando timinando ajjhārohoti ime tayo macchā pañcayojanasatikā, timiṅgalo timirapiṅgalo mahātimirapiṅgaloti ime tayo macchā saḥassayojanikā honti. Te sabbe pi pāsānasevālabhakkhā ahesuṃ. Tesu ānando mahāsamuddassa ekapasse vasatī. Taṃ bahū macchā dassanāya upasaṅkamanti, ekadivasam “sabbesam dvipadacatuppadānam sattānam rājā paññāyati, amhākaṃ rājā natthi, mayampetaṃ rājānam karissāmā”ti cintevā sabbe ekacchandā hutvā ānandaṃ rājānam kariṃsu. Te macchā tato paṭṭhāya tassa sāyaṃ pātova upaṭṭhānam gacchanti.

Athekadivasam ānando ekasmiṃ pabbate pāsānasevālam khādanto ajānitvā “sevālo”ti saññāya ekaṃ macchaṃ khādi. Tassa taṃ maṃsam khādantassa sakalasarīraṃ saṅkhobhesi. So “kiṃ nu kho idaṃ ativiya madhura”nti nīharitvā olovento macchamaṃsakhandaṃ disvā “ettakaṃ kālam ajānitvā na khādāmī”ti cintevā “sāyaṃ pātopi macchānam āgantvā gamanakāle ekaṃ dve macche khādissāmi, pākaṃ katvā khādiyamāne ekopi maṃ na upasaṅkamissati, sabbe palāyissanti, paṭicchanno hutvā pacchā osakkitosakkitaṃ paharitvā khādissāmī”ti tathā katvā khādi. Macchā parikkhayaṃ gacchantā cintayīsu. “Kuto nu kho nātīnam bhayaṃ uppajjissatī”ti. Atheko paṇḍito maccho “mayhaṃ ānandassa kiriyā na ruccati, pariggaṇhissāmi na”nti macchesu upaṭṭhānam gatesu ānandassa kaṇṇapatte paṭicchanno aṭṭhāsi. ānando macche uyyojetvā sabbapacchato gacchantam macchaṃ khādi. So paṇḍitamaccho tassa kiriyam disvā itaresam ārocesi. Te sabbe pi bhītatasiṭā palāyīsu.

Ānando tato paṭṭhāya macchamaṃsagiddhena aññaṃ gocaraṃ na gaṇhi. So jighacchāya pīḷito kilanto “kahaṃ nu kho ime gatā”ti te macche pariyesanto ekaṃ pabbataṃ disvā “mama bhayena imaṃ pabbataṃ nissāya vasanti maññe, pabbataṃ parikkhipitvā upadhāressāmī”ti naṅguṭṭhena ca sīsena ca ubho passe parikkhipitvā gaṇhi. Tato “sace idha vasanti, palāyissanti”ti pabbataṃ parikkhipantaṃ attano naṅguṭṭhaṃ disvā “ayaṃ maccho maṃ vañcetvā pabbataṃ nissāya vasatī”ti kuddho paṇṇāsayojanamattaṃ sakanāṅguṭṭhakhaṇḍam aññaṃ macchasaññāya daḷhaṃ gahetvā murumurāyanto khādi, dukkhavedanā uppajji. Lohitagandhena macchā sannipatitvā luṅgitvā khādantā yāva sīsā āgamaṃsu. Mahāsarīratāya parivattetuṃ asakkonto tattheva jīvitaṃ khayam pāpuṇi, pabbatarāsi viya aṭṭhirāsi ahoṣi. Ākāsaṅgāro tāsapaṇḍitaṃ manussānam kathayīsu. Sakalajambudīpe manussā jāniṃsu. Taṃ vatthuṃ āharitvā dassento kāḷahatthi āha –

378. “Ānando sabbamacchānam, khāditvā rasagiddhimā;
Parikkhīṇāya parisāya, attānam khādiyā mato.
379. “Evaṃ pamatto rasagārave ratto, bālo yadī āyati nāvabujjhati;
Vidhamma putte caḷi nātāke ca, parivattiya attānaññeva khādati.
380. “Idaṃ te sutvāna vigetu chando, mā bhakkhayī rāja manussamaṃsam;
Mā tvaṃ imaṃ kevalaṃ vārijo, dvipadādhipa suññaṃ kāsī raṭṭha”nti.

Tattha **ānandoti**, mahārāja, atītasmiṃ kāle mahāsamudde pañcayojaniko ānando nāma mahāmaccho sabbesam macchānam rājā mahāsamuddassa ekapasse ṭhito. **Khāditvā**ti sakajātikānam macchānam rasagiddhimā macche khāditvā. **Parikkhīṇāyati** macchapaṇḍitaṃ khayappattāya. **Attānanti** aññaṃ gocaraṃ aggahetvā pabbataṃ parikkhipanto paṇṇāsayojanamattaṃ attano naṅguṭṭhakhaṇḍam aññaṃ macchasaññāya khāditvā mato maraṇappatto hutvā idāni mahāsamudde pabbatamatto aṭṭhirāsi ahoṣi. **Evaṃ pamattoti** yathā mahāmaccho ānando, evampi tathā tvaṃ taṇhārasagiddhiko hutvā pamatto pamādabhāvappatto.

Rasagārave rattoti manussamaṃsassa rasagārave ratto atirattacitto hoti. **Bāloti** yadī bālo duppañño āyatim anāgate kāle uppajjanakadukkhaṃ **nāvabujjhati** na jānāti. **Vidhammāti** vidhametvā vināsetvā. **Putteti** puttadhīro ca. **Nātāke cāti** sesañātāke ca saḥāye ca, vidhamma putte ca cajitvā nātāke cāti attho. **Parivattiyati** aññaṃ āhāraṃ alabhitvā jighacchāya pīḷito sakalanagaraṃ parivattiya vicaritvā manussamaṃsam alabhitvā attānam khādanto ānando maccho viya attānaññeva khādati.

Idaṃ te sutvānāti, mahārāja, te tuyhaṃ mayā ānītaṃ idaṃ udāharaṇam sutvā **chando** manussamaṃsakhādanacchando **vigetu** vigacchato viramatu. **Mā bhakkhayī**ti rāja manussamaṃsam mā bhakkhayi mā khādi. **Mā tvaṃ imaṃ kevalanti** mahāsamuddam suññaṃ karonto vārijo ānando maccho iva, bho **dvipadādhipa**, dvipadānam manussānam, issara mahārāja, tvaṃ kevalaṃ saccato imaṃ tava kāsiraṭṭhaṃ nagaraṃ suññaṃ mā akāsīti attho.

Taṃ sutvā rājā, “bho kāḷahatthi, na tvameva upamaṃ jānāsi, ahampi jānāmī”ti manussamaṃsagiddhatāya

porāṇakavatthum āharitvā dassento āha –

381. “Sujāto nāma nāmena, oraso tassa atrajo;
Jambupesimaladdhāna, mato so tassa saṅkhaye.

382. “Evameva ahaṃ kāḷa, bhutvā bhakkhaṃ rasuttamaṃ;
Aladdhā mānusaṃ maṃsaṃ, maññe hissāmi jīvita’nti.

Tattha **sujāto nāmāti** kāḷahatthi kuṭumbiko nāmena sujāto nāma, tassa atrajo putto oraso jambupesim **aladdhāna** alabhivāna. **Matoti** yathā tassā jambupesiyā saṅkhaye so kuṭumbikaputto mato, evameva ahaṃ **rasuttamaṃ** aññarasānaṃ uttamaṃ manussānaṃ maṃsaṃ **bhutvā** bhujitvā aladdhā manussamaṃsaṃ jīvitaṃ hissāmīti **maññe** maññāmi.

Atīte kira bārāṇasiyaṃ sujāto nāma kuṭumbiko loṇambilasevanatthāya himavantato āgatāni pañca isisatāni attano uyyāne vasāpetvā upaṭṭhāsī. Ghare cassa nibaddhaṃ pañcasatamattā bhikkhā ahoṣi. Te pana tāpasā kadāci janapadepi bhikkhāya caranti, kadāci mahājambupesim āharitvā khādanti. Tesam jambupesim āharitvā khādanakāle sujāto cintesi – “ajja bhaddantānaṃ tayo cattāro divasā anāgacchantānaṃ, kahaṃ nu kho gatā”ti. So attano puttakaṃ aṅguliyaṃ gāhāpetvā tesam bhattakiccakāle tattha agamāsī. Tasmim samaye mahallakānaṃ mukhavikkhālanakāle udakaṃ datvā sabbanavako jambupesim khādanti. Sujāto tāpase vanditvā nisinno – “kiṃ, bhante, khādathā”ti pucchi. “Mahājambupesim, āvuso”ti. Taṃ sutvā kumāro pipāsaṃ uppādesi. Athassa gaṇajetṭhako tāpaso thokaṃ dāpesi. So taṃ khādītva madhurarase bajjhītva – “jambupesim me dethā”ti punappunaṃ yāci. Kuṭumbiko dhammaṃ suṇanto, “puttaka, mā viravi, gehaṃ gantvā khādissasī”ti taṃ vañcetaṃ – “imaṃ nissāya bhaddantā ukkaṇṭheyyu”nti taṃ samassāsento isigaṇaṃ anāpucchitvā gehaṃ gato. Gatakālato paṭṭhāya cassa putto “jambupesim me dethā”ti paridevi. Sujāto “isayopi ācikkhissāmī”ti uyyānaṃ gato. Te isayopi “idha ciraṃ vasimhā”ti himavantameva gatā. Ārāme isayo apassanto tassa jambuambapanasamocādīnaṃ pesiyo madhusakkharacuṇṇasaṃyuttā adāsī. Tā tassa jivhagge ṭhapitamattā halāhalavisasadisā hontī. So sattāhaṃ nirāhāro hutvā jīvittakkhayaṃ pāpuṇi. Rājā idaṃ kāraṇaṃ āharitvā dassento evamāha.

Tato kāḷahatthi “ayaṃ rājā ativiya rasagiddho, aparānipissa udāharaṇāni āharissāmī”ti cintetvā, “mahārāja, viramāhi”ti āha. “Ahaṃ viramituṃ na sakkomī”ti. Deva, sace na viramissasi, tuvaṃ ñātimaṇḍalato ceva rajjasirito ca pariḥāyissasi. Atītasmiñhi, mahārāja, idheva bārāṇasiyaṃ pañcasīlarakkhakaṃ sotthiyakulaṃ ahoṣi. Tassa kulassa ekaputtako ahoṣi. So mātāpitūnaṃ piyo manāpo ahoṣi paṇḍito byatto tiṇṇaṃ vedānaṃ pāragū. So samavayehi taruṇehi saddhim gaṇabandhanena vicari. Sesā gaṇabandhā macchamaṃsādīni khādantā suraṃ pivanti. Māṇavo maṃsādīni na khādanti, suraṃ na pivanti. Te mantayimṣu – “ayaṃ surāya apivanato amhākaṃ mūlaṃ na deti, upāyena naṃ suraṃ pāyessamā”ti. Te sannipatitvā, “samma, chaṇakīḷaṃ kīḷissamā”ti āhaṃsu. “Samma, tumhe suraṃ pivatha, ahaṃ suraṃ na pivāmi, tumheva gacchathā”ti. “Samma, tava pivanatthāya khīraṃ gaṇhāpessamā”ti. So “sādhū”ti sampatīcchi. Dhuttā uyyānaṃ gantvā paduminipattesu tikhiṇasuraṃ bandhāpetvā ṭhapayimṣu. Atha nesam pānakāle māṇavassa khīraṃ upanayimṣu. Atha eko dhutto “pokkharamadhuṃ, bho, āharā”ti āharāpetvā paduminipattapuṭaṃ heṭṭhā chiddaṃ katvā aṅgulīhi mukhe ṭhapetvā ākaḍḍhi. Evaṃ itarepi āharāpetvā pivimṣu. Māṇavo “kiṃ nāmeta”nti pucchi. “Pokkharamadhunāmā”ti. “Ahampi thokaṃ labhissāmi, detha bhonto”ti. Tassapi dāpayimṣu. So pokkharamadhusaṇṇāya suraṃ pivi. Athassa aṅgārapakkamaṃsaṃ adamsu, tampi khādī.

Evamassa punappunaṃ pivantassa mattakāle “na etaṃ pokkharamadhu, surā esā”ti vadimṣu. So “ettakaṃ kālaṃ evaṃ madhurasamaṃ na jānim, āharatha, bho, sura”nti āha. Te āharitvā punapi adamsu. Pipāsā mahatī ahoṣi. Athassa punapi yācantassa “khīṇā”ti vadimṣu. So “handa taṃ, bho, āharāpethā”ti aṅgulimuddikaṃ adāsī, so sakaladivasaṃ tehi saddhim pivitvā matto rattakkho kampanto vilapanto gehaṃ gantvā nipajji. Athassa pitā surāya pivitabhāvaṃ ṇatvā vigate matte, “tāta, ayuttaṃ te kataṃ sotthiyakule jātena suraṃ pivantena, mā puna evaṃ akāsī”ti āha. “Tāta, ko mayhaṃ doso”ti. “Surāya pivitabhāvo”ti. “Tāta, kiṃ katesi, mayā evarūpaṃ madhurasamaṃ ettakaṃ kālaṃ aladdhapubba”nti. Brāhmaṇo punappunaṃ yāci. Sopi “na sakkomi viramitu”nti āha. Atha brāhmaṇo “evaṃ sante amhākaṃ kulavaṃso ca ucchijjissati, dhanañca vinassissati”ti cintetvā gāthamāha –

383. “Māṇava abhirūposi, kule jātosī sotthiye;
Na tvaṃ arahasi tāta, abhakkhaṃ bhakkhayetave”ti.

Tattha, **māṇavāti**, māṇava, tvaṃ abhirūpo asī, sotthiye kule jātopi asī. **Abhakkhaṃ bhakkhayetave**ti, tāta, tvaṃ abhakkhitabbayuttakaṃ bhakkhayituṃ na arahasi.

Evañca pana vatvā, “tāta, virama, sace na viramasi, ahaṃ taṃ ito gehā nikkhāmessāmi, tava raṭṭhā

pabbājanīyakammaṃ karissāmi”ti āha. Māṇavo “evaṃ santepi ahaṃ suraṃ jahituṃ na sakkomi”ti vatvā gāthādvayamāha –

384. “Rasānaṃ aññataraṃ etaṃ, kasmā maṃ tvaṃ nivāraye;
Sohaṃ tattha gamissāmi, yattha lacchāmi edisaṃ.

385. “Sovāhaṃ nippatissāmi, nate vacchāmi santike;
Yassa me dassanena tvaṃ, nābhinandasi brāhmaṇā”ti.

Tattha **rasānanti** loṇambilatittakakaṭukakhārikamadhurakasāvasaṅkhātānaṃ sattannaṃ rasānaṃ aññataraṃ uttamarasametaṃ majjama nāma. **Sovāhanti** so ahaṃ eva. **Nippatissāmīti** nikkhamissāmi.

Evañca pana vatvā “nāhaṃ surāpānā viramissāmi, yaṃ te ruccati, taṃ karohi”ti āha. Atha brāhmaṇo “taya amhe pariccajante mayampi taṃ pariccajissāmā”ti vatvā gāthamāha –

386. “Addhā aññepi dāyāde, putte lacchāma māṇava;
Tvañca jamma vinassasu, yattha pattaṃ na taṃ suṇe”ti.

Tattha **yattha pattaṃ** yattha gataṃ taṃ “asukaṭṭhāne nāma vasatī”ti na suṇoma, tattha gacchāhīti attho.

Atha naṃ vinicchayaṃ netvā aputtabhāvaṃ katvā nīharāpesi. So aparabhāge nippaccayo kapaṇo jiṇṇapilotikaṃ nivāsetvā kapālahattho piṇḍāya caranto aññataraṃ kuṭṭaṃ nissāya kālamakāsi. Iduṃ kāraṇaṃ āharitvā kālahatthi rañño dassetvā, “mahārāja, sace tvaṃ amhākaṃ vacanaṃ na karissasi, pabbājanīyakammaṃ te karissanti”ti vatvā gāthamāha –

387. “Evameva tuvaṃ rāja, dvīpadinda suṇohi me;
Pabbājessanti taṃ raṭṭhā, soṇḍaṃ māṇavakaṃ yathā”ti.

Tattha **dvīpadindāti** dvīpadānaṃ inda, bho mahārāja, **me** mama vacanaṃ suṇohi tuvaṃ, evameva soṇḍaṃ māṇavakaṃ yathā taṃ bhavantaṃ raṭṭhato pabbājessanti.

Evaṃ kālahatthinā upamāya āhaṭṭāyapi rājā tato viramituṃ asakkonto aparampi udāharaṇaṃ dassetuṃ āha –

388. “Sujāto nāma nāmena, bhāvitattāna sāvako;
Accharaṃ kāmayaṇtova, na so bhuñji na so pivi.

389. “Kusaggenudakamādāya, samudde udakaṃ mine;
Evaṃ mānusakā kāmā, dibbakāmāna santike.

390. “Evameva ahaṃ kāḷa, bhutvā bhakkhaṃ rasuttamaṃ;
Aladdhā mānusaṃ maṃsaṃ, maññe hissāmi jīvita”nti.

Vatthu heṭṭhā vuttasadisameva.

Tattha **bhāvitattānāti** bhāvitacittānaṃ tesam pañcannaṃ isisatānaṃ. **Accharaṃ kāmayaṇtovāti** so kira tesam isīnaṃ mahājambupesiyā khādanakāle anāgamaṇaṃ viditvā “kiṃ nu kho kāraṇā na āgacchanti, sace katthaci gatā, jānissāmi, no ce, atha nesaṃ santike dhammaṃ suṇissāmi”ti uyyānaṃ gantvā isigaṇe vanditvā gaṇajetṭhakassa santike dhammaṃ suṇanto nisinnova sūriye atthaṅgate uyyojijamānopi “ajja idheva vasissāmi”ti vatvā isigaṇaṃ vanditvā paṇṇasālaṃ pavisitvā nipajji. Rattibhāge sakko devarājā devaccharāsaṅghaparivuto saddhiṃ attano paricārikāhi isigaṇaṃ vandituṃ āgato, sakalārāmo ekobhāso ahoṣi. Sujāto “kiṃ nu kho eta”nti uṭṭhāya paṇṇasālachiddena olokeno sakkaṃ isigaṇaṃ vandituṃ āgataṃ devaccharāparivutaṃ disvā accharānaṃ saha dassanena rāgaratto ahoṣi. Sakko nisīditvā dhammakathaṃ sutvā sakaṭṭhānameva gato. Kuṭumbikopi punadivase isigaṇaṃ vanditvā pucchi – “bhante, ko nāmesa rattibhāge tumhākaṃ vandantthāya āgato”ti? “Sakko, āvuso”ti. “Taṃ parivāretvā nisinnā kā nāmetā”ti? “Devaccharā nāmetā”ti. So isigaṇaṃ vanditvā gehaṃ gantvā gatakālatto paṭṭhāya “accharaṃ me detha, accharaṃ me dethā”ti vilapi. Nātakā parivāretvā “bhūtāvīṭṭho nu kho”ti accharaṃ pahariṃsu. So “nāhaṃ etaṃ accharaṃ kathemi, devaccharaṃ kathemi”ti vatvā “ayaṃ accharā”ti alaṅkaritvā ānītaṃ bhariyampi gaṇikampi olokeno “nāyaṃ accharā, yakkhinī esā, devaccharaṃ me dethā”ti vilapanto nirāhāro hutvā tattheva jīvitakkhayaṃ pāpuṇi. Tena vuttaṃ –

“Accharaṃ kāmayaṅtova, na so bhuñji na so pivī”ti.

Kusaggenudakamādāya, samudde udakaṃ mineti, samma kālahatthi, yo kusaggeneva udakaṃ gahetvā “ettakaṃ siyā mahāsamudde udaka”nti tena saddhiṃ upamāya mineyya, so kevalaṃ mineyyeva, kusagge pana udakaṃ atiparittakameva. Yathā taṃ, evaṃ mānusakā kāmā dibbakāmānaṃ santike, tasmā so sujāto aññaṃ itthiṃ na olokesi, acchameva patthento mato. **Evamevāti** yathā so dibbakāmaṃ alabhanto jīvitam jahi, evaṃ ahampi uttamarasaṃ manussamaṃsaṃ alabhanto jīvitam jahissāmīti vadati.

Taṃ sutvā kālahatthi “ayaṃ rājā ativiya rasagiddho, saññāpessāmi na”nti sakajātikānaṃ maṃsaṃ khāditvā ākāsarā suvaṇṇahaṃsāpi tāva vinaṭṭhāti dassetuṃ gāthādvayamāha –

391. “Yathāpi te dhataratṭhā, haṃsā vehāyasaṅgamā;
Abhuttaparibhogena, sabbe abbatthataṃ gatā.

392. “Evameva tuvaṃ rāja, dvipadinda suṇohi me;
Abhakkhaṃ rāja bhakkhesi, tasmā pabbājayanti ta”nti.

Tattha **abhuttaparibhogenāti** attano samānājātikānaṃ paribhogena. **Abbatthataṃ gatāti** sabbe maraṇameva pattā. Atīte kira cittakūṭe suvaṇṇaguhāyaṃ navuti haṃsasahasāni vasanti. Te vassike cattāro māse na nikkhamanti, sace nikkhameyyuṃ, udakapuṇṇehi pattehi uppatituṃ asakkontā mahāsamuddeyyeva pateyyuṃ, tasmā na ca nikkhamanti. Upakatṭhe pana vassakāle jātassarato sayamjātasāliyo āharitvā guhaṃ pūretvā sāliṃ khādantā vasanti. Tesam pana guhaṃ pavitṭhakāle guhadvāre eko rathacakkappamaṇo uṇṇanābhi nāma makkaṭako ekekasmim māse ekekaṃ jālaṃ vinandhati. Tassa ekekaṃ suttaṃ gorajjupamānaṃ hoti. Haṃsā “taṃ jālaṃ bhindissati”ti ekassa taruṇahaṃsassa dve koṭṭhāse denti. So vigate deve purato gantvā taṃ jālaṃ bhindati. Tena maggena sesā gacchanti. Athekasmim kāle pañca māse vasso vuṭṭho ahoṣi. Haṃsā khīṇagocara “kiṃ nu kho kattaṭṭa”nti mantetvā “mayam jīvantā aṇḍāni labhissāmā”ti paṭhamaṃ aṇḍāni khādīṃsu, tato potake, tato jīṇṇahaṃse. Pañcamāsaccayena vassaṃ apagataṃ. Makkaṭako pañca jālāni vinandhi. Haṃsā sakajātikānaṃ maṃsaṃ khāditvā appathāmā jāta. Dviguṇakoṭṭhāsālābhī haṃsataruṇo jāle paharivā cattāri bhindi, pañcamaṃ chindituṃ nāsakki, tattheva laggi. Athassa sīsaṃ vijjhivā makkaṭako lohitaṃ pivi. Aññopi āgantvā jālaṃ pahari, sopi tattheva laggīti evaṃ sabbesaṃ makkaṭako lohitaṃ pivi. Tadā dhataratṭhakulaṃ ucchinnanti vadanti. Tena vuttaṃ “sabbe abbatthataṃgatā”ti.

Evameva tuvanti yathā ete haṃsā abhakkhaṃ sakajātikamaṃsaṃ khādīṃsu, tathā tvampi khādasi, sakalanagaraṃ bhayappattaṃ, virama, mahārājāti. **Tasmā pabbājayanti** tanti yasmā abhakkhaṃ sakajātikamaṃsaṃ bhakkhesi, tasmā ime nagaravāsino taṃ ratṭhā pabbājayanti.

Rājā aññampi upamaṃ vattukāmo ahoṣi. Nāgarā pana utṭhāya, “sāmi senāpati, kiṃ karosi, kiṃ manussamaṃsakhādakaṃ coraṃ gahetvā vicarasi, sace na viramissati, ratṭhato naṃ pabbājehī”ti vatvā nāssa kathetuṃ adamsu. Rājā bahūnaṃ kathaṃ sutvā bhīto puna vattuṃ nāsakki. Punapi naṃ senāpati “kiṃ mahārāja viramituṃ sakkhissasi, udāhu na sakkhissasi”ti vatvā “na sakkomī”ti vutte sabbaṃ orodhagaṇaṇca puttadhītaro ca sabbālaṅkārapaṭimaṇḍite passe ṭhapetvā, “mahārāja, ime nātimaṇḍale ceva amaccagaṇaṇca rajjasiriṇca olokehi, mā vinassi, virama manussamaṃsato”ti āha. Rājā “na mayhaṃ ete manussamaṃsato piyatarā”ti vatvā “tena hi, mahārāja, imamahā nagarā ca ratṭhā ca nikkhamathā”ti vutte, “kālahatthi, na me rajjenattho, nagarā nikkhamāmi, ekaṃ pana me khaggaṇca rasakaṇca bhājanaṇca dehī”ti āha. Athassa khaggaṇca maṃsapacanabhājanaṇca pacchiṇca ukkhipāpetvā rasakaṇca datvā ratṭhā pabbājanīyakammaṃ kariṃsu.

So khaggaṇca rasakaṇca ādāya nagarā nikkhamitvā araṇṇaṃ pavisitvā ekasmim nigrodhamūle vasanaṭṭhānaṃ katvā tattha vasanto aṭavimagge ṭhatvā manusse māretvā āharitvā rasakassa deti. Sopissa maṃsaṃ pacitvā upanāmeti. Evaṃ ubhopi jīvanti. Manussagahaṇakāle “ahaṃ are manussacoro porisādo”ti vatvā tasmim pakkhante koci sakabhāvena saṅghātuṃ na sakkoti, sabbe bhūmiyaṃ patanti. Tesu yaṃ icchati, taṃ uddhampādaṃ adhosīsaṃ katvā āharitvā rasakassa deti. So ekadivasaṃ araṇṇe kañci manussaṃ alabhitvā āgato rasakena “kiṃ devā”ti vutte “uddhane ukkhalim āropehī”ti āha. “Maṃsaṃ kahaṃ, devā”ti? “Labhissāmahaṃ maṃsa”nti. So “natthi me dāni jīvita”nti kampamāno uddhane aggim katvā ukkhalim āropesi. Atha naṃ porisādo asinā māretvā maṃsaṃ pacitvā khādi. Tato paṭṭhāya ekakova jāto sayameva pacitvā khādati. “Porisādo magge maggapaṭipanne hanatī”ti sakalajambudīpe pākaṭo ahoṣi.

Tadā eko sampannavibhavo brāhmaṇo pañcahi sakaṭasatehi vohāraṃ karonto pubbantato aparantaṃ sañcarati. So cintesi – “porisādo nāma kira coro antarāmagge manusse māresi, dhaṇaṃ datvā taṃ aṭaviṃ atikkamissāmī”ti. So aṭavimukhavāsīnaṃ manussānaṃ “tumhe maṃ aṭavito atikkamethā”ti sahassaṃ datvā tehi saddhiṃ maggaṃ paṭipajji.

Gacchanto ca brāhmaṇo sabbasatthaṃ purato katvā sayam nhātānulitto sabbālaṅkārapaṭimaṇḍito setaṅṅayutte sukhayānake nisinno tehi aṭavivāsikapurisehi parivuto sabbapacchato agamāsi. Tasmim̐ khaṇe porisādo rukkhaṃ āruya purise upadhārento sesamanussesu “kiṃ imesu mayā khāditabbaṃ atthī”ti vigatacchando hutvā brāhmaṇaṃ dīṭṭhakālato paṭṭhāya taṃ khāditukāmatāya paggharitakheḷo ahoṣi. So tasmim̐ attano santikaṃ āgate rukkhatto oruyha “ahaṃ are porisādo”ti nāmaṃ tikkhattuṃ sāvetaṃ khaggaṃ parivattento vālukāya tesam̐ akkhīni pūrento viya pakkhandī. Ekopi ṭhātuṃ samattho nāma natthi, sabbe bhūmiyaṃ urena nipajjimsu. So sukhayānake nisinnaṃ brāhmaṇaṃ pāde gahetvā piṭṭhiyaṃ adhosāsakaṃ olambetvā sīsaṃ gopphakehi paharanto ukkhipitvā pāyāsi.

Tadā te purisā utṭhāya, “bho, purisā mayaṃ brāhmaṇassa hatthato kahāpaṇasahassaṃ gaṇhīmā, ko nāma amhākaṃ purisakāro, sakkontā vā asakkontā vā thokaṃ anubandhāmā”ti vatvā anubandhimsu. Porisādopi nivattitvā olovento kañci aditvā saṅikaṃ pāyāsi. Tasmim̐ khaṇe thāmasampanno eko sūrapuriso vegena taṃ pāpuṇi. So taṃ disvā ekaṃ vatiṃ laṅghanto khadirakhāṇukaṃ akkami, khāṇuko piṭṭhipādena nikkhami. Lohitena paggharantena laṅghamāno yāti. Atha naṃ so disvā, “bho, mayā esa viddho, kevalaṃ tumhe pacchato etha, gaṇhissāmi na”nti āha. Te dubbalabhāvaṃ ṇatvā taṃ anubandhimsu. So tehi anubaddhabhāvaṃ ṇatvā brāhmaṇaṃ vissajjetvā attānaṃ sotthimakāsi. Atha aṭavivāsikapurisā brāhmaṇassa laddhakālato paṭṭhāya “kiṃ amhākaṃ coreṇā”ti tato nivattimsu.

Porisādopi attano nigrodhamūlaṃ gantvā pārohantaraṃ pavisitvā nipanno, “ayye rukkhadevate, sace me sattāhabbhantareyeva vaṇaṃ phāsukaṃ kātuṃ sakkhissasi, sakalajambudīpe ekasatakhattiyānaṃ galalohitena tava khandhaṃ dhovitvā antehi parikkhipitvā pañcamadhuramaṃsena balikammaṃ karissāmi”ti āyācanaṃ kari. Tassa annapānaṃsaṃ alabhantassa sarīraṃ sussitvā antosattāheyeva vaṇo phāsuko ahoṣi. So devatānubhāvena tassa phāsukabhāvaṃ sallakkhesi. So katipāhaṃ manussamaṃsaṃ khāditvā balaṃ gahetvā cintesi – “bahupakārā me devatā, āyācanā assā muccissāmi”ti. So khaggaṃ ādāya rukkhamūlato nikkhamitvā “rājāno ānessāmi”ti pāyāsi. Atha naṃ purimabhavaṃ yakkhakāle ekato manussamaṃsakhādako sahāyakayakkho anuvarantaṃ disvā “ayaṃ mama atītabhave sahāyo”ti ṇatvā, “samma, maṃ sañjānāsi”ti pucchi. “Na sañjānāmi”ti. Athassa purimabhavaṃ katakaraṇaṃ kathesi. So taṃ sañjānitvā paṭisanthāramakāsi. “Kahaṃ nibbattosi”ti puṭṭho nibbattaṭṭhānaṃca raṭṭhā pabbajitakāraṇaṃca idāni vasanaṭṭhānaṃca khāṇunā viddhakāraṇaṃca devatāya āyācanāmocanattaṃ gamanakāraṇaṃca sabbaṃ ārocetvā “tayāpi mametaṃ kiccaṃ nittharitabbaṃ, ubhopi gacchāma, sammā”ti āha. “Samma na gaccheyyāhaṃ, ekaṃ pana me kammaṃ atthi, ahaṃ kho pana anaggaṃ padalakkhaṇaṃ nāma ekaṃ mantāṃ jānāmi, so balaṃca javaṃca saddaṃca karoti, taṃ mantāṃ gaṇhāhi”ti. So “sādhū”ti sampatiṇchi. Yakkhopissa taṃ datvā pakkāmi.

Porisādo mantāṃ uggahetvā tato paṭṭhāya vātajavo atisūro ahoṣi. So sattāhabbhantareyeva ekasatarājāno uyyānādīni gacchante disvā vātavegena pakkhanditvā “ahaṃ are manussacoro porisādo”ti nāmaṃ sāvetaṃ vagganto nadanto bhayappatte katvā pāde gahetvā adhosāsake katvā paṇhiyā sīsaṃ paharanto vātavegena netvā hatthatalesu chiddāni katvā rajjuyā āvunitvā nigrodharukkhe olambesi aggapādaṅgulīhi bhūmiyaṃ phusamānāhi. Te sabbe rājāno vāte paharante milātakuraṇḍakadāmāni viya parivattantaṃ olambimsu. “Sutasomo pana me piṭṭhiācariyo hoti, sace gaṇhissāmi, sakalajambudīpo tuccho bhavissati”ti taṃ na nesi. So “balikammaṃ karissāmi”ti aggim̐ katvā sūle tacchanto nisīdi. Rukkhadavatā taṃ kiriyaṃ disvā “mayhaṃ kiresa balikammaṃ karoti, vaṇampissa mayā kiñci phāsukaṃ kataṃ natthi, idāni imesaṃ mahāvināsaṃ karissati, kiṃ nu kho kattaṃ”nti cintetvā “ahaṃ etaṃ vāretuṃ na sakkhissāmi”ti cātumahārājikānaṃ santikaṃ gantvā tamatthaṃ kathetvā “nivāretha na”nti āha. Tehipi “na mayaṃ porisādassa kammaṃ nivāretuṃ sakkhissāmi”ti vutte “ko sakkhissati”ti pucchitvā “sakko, devarājā”ti sutvā sakkāṃ upasaṅkamitvā tamatthaṃ kathetvā “nivāretha na”nti āha. Sopi “nāhaṃ sakkomi nivāretuṃ, samatthaṃ pana ācikkhissāmi”ti vatvā “konāmo”ti vutte “sadevake loke añño natthi, kururaṭṭhe pana indapatthanagare korabyarājaputto sutasomo nāma taṃ nibbisevanaṃ katvā damessati, rājūnaṃca jīvitaṃ dassati, taṃca manussamaṃsā oramāpessati, sakalajambudīpe amataṃ viya dhammaṃ abhisīncissati, sacepi rājūnaṃ jīvitaṃ dātukāmo, ‘sutasomaṃ ānetvā balikammaṃ kātuṃ vaṭṭati’ti vadehī”ti āha.

Sā “sādhū”ti sampatiṇchitvā khippaṃ āgantvā pabbajitavesena tassa avidūre pāyāsi. So padasaddena “rājā nu kho koci palāto bhavissati”ti olovento taṃ disvā “pabbajitā nāma khattiyāva, imaṃ gahetvā ekasataṃ pūretvā balikammaṃ karissāmi”ti utṭhāya asihattho anubandhi, tiyojanaṃ anubandhitvāpi taṃ pāpuṇitūṃ nāsakkhi, gatthehi sedā muccimsu. So cintesi – “ahaṃ pubbe hatthimpi assampi rathampi dhāvantaṃ anubandhitvā gaṇhāmi, aṅgaṃ imaṃ pabbajitaṃ sakāya gatiyā gacchantāṃ sabbathāmena dhāvantopi gaṇhituṃ na sakkomi, kiṃ nu kho kāraṇa”nti. Tato so “pabbajitā nāma vacanarā honti, ‘tiṭṭhā’ti naṃ vatvā ṭhitāṃ gahessāmi”ti cintetvā “tiṭṭha, samaṇā”ti āha. “Ahaṃ tāva ṭhito, tvam̐ pana dhāvituṃ vāyāmamakāsi”ti. Atha naṃ, “bho, pabbajitā nāma jvītatetupi alikaṃ na bhaṇanti, tvam̐ pana musāvādaṃ kathesi”ti vatvā gāthamāha –

393. “Tiṭṭhāhīti mayā vutto, so tvam̐ gacchasi pammukho;
Aṭṭhito tvam̐ ṭhitomhīti, lapasi brahmacārini;

Idaṃ te samaṇāyuttaṃ, asiṅca me maññasi kaṅkapatta’’nti.

Tassattho – samaṇa, tiṭṭhāhi iti vacanaṃ mayā vutto so tvaṃ pammukho parammukho hutvā gacchasi, brahmacārini aṭṭhito samāno tvaṃ ṭhito amhi iti lapasi, asiṅca me kaṅkapattaṃ maññasīti.

Tato devatā gāthādvayamāha –

394. ‘‘Ṭhitohamasmī sadhammesu rāja, na nāmagottaṃ parivattayāmi;
Coraṅca loke aṭṭhitaṃ vadanti;
Āpāyikaṃ nerayikaṃ ito cutaṃ.

395. ‘‘Sace tvaṃ saddhasi rāja, suttaṃ gaṇhāhi khattiya;
Tena yaññaṃ yajitvāna, evaṃ sattaṃ gamissasī’’ti.

Tattha **sadhammesūti**, mahārāja, ahaṃ sakesu dasasu kusalakammamāpathadhammesu ṭhito **asmi** bhavāmi. **Na nāmagottaṃ** tvaṃ pubbe daharakāle brahmadatto hutvā pitari kālakate bārāṇasiṃ rajjaṃ labhitvā bārāṇasirājā jāto, taṃ nāmaṃ jahitvā porisādo hutvā idāni kammāsapādo jāto, khattiyakule jātopi abhakkhaṃ manussamaṃsaṃ yasmā bhakkhesi, tasmā attano nāmagottaṃ yathā parivattesi, tathā ahaṃ attano nāmagottaṃ na parivattayāmi. **Coraṅcāti** loke coraṅca dasakusalakammamāpathesu aṭṭhitaṃ nāma vadanti. **Iti cutanti** ito cutaṃ hutvā apāye niraye patiṭṭhitaṃ. Khattiya, bhūmipāla mahārāja, tvaṃ mama vacanaṃ sace saddhasi, sutasomaṃ gaṇhāhi, tena sutasomena yaññaṃ yajitvāna evaṃ sattaṃ gamissasi. Bho, porisādo musāvādi tayā mayhaṃ ‘‘sakalajambudīpe rājāno ānetvā bahikammaṃ karissāmī’’ti paṭissuttaṃ, idāni ye vā te vā dubbalarājāno ānesi, jambudīpatale jeṭṭhakaṃ sutasomārājānaṃ sace tvaṃ na ānessasi, vacanaṃ te musā nāma hoti, tasmā sutasomaṃ gaṇhāhīti.

Evaṅca pana vatvā devatā pabbajitavesaṃ antaradhāpetvā sakena vaṇṇena ākāse taruṇasūriyo viya jalamānā aṭṭhāsī. So tassa kathaṃ sutvā rūpaṅca oloketvā ‘‘kāsi tva’’nti āha. Imasmim ‘‘rukkhe nibbattadevatā’’ti. So ‘‘diṭṭhā me attano, devatā’’ti tussitvā, ‘‘sāmi devarāja, mā sutasomassa kāraṇā cintayī, attano rukkhaṃ pavisā’’ti āha. Devatā tassa passantasseva rukkhaṃ pavisi. Tasmim khaṇe sūriyo atthaṅgato, cando uggato. Porisādo vedaṅgakusalo nakkhattacāraṃ jānāti. So nabhaṃ oloketvā ‘‘sve phussanakkhattaṃ bhavissati, sutasomo nhāyitum uyyānaṃ gamissati, tattha gaṇhissāmi, ārakkho panassa mahā bhavissati, samantā tiyojanaṃ sakalanagaravāsino rakkhantā carissanti, asaṃvihite ārakkhe paṭhamayāmeveva migājinaṃ uyyānaṃ gantvā maṅgalapokkharāṇiṃ otarivā ṭhassāmī’’ti cintetvā tattha gantvā pokkharāṇiṃ oruyha padumapattena sīsaṃ paṭicchadetvā aṭṭhāsī. Tassa tejena macchakacchapādayo osakkitvā udakapariyante vaggavaggā hutvā vicariṃsu.

Kuto pana laddhoyaṃ tejoti? Pubbayogavasena. So hi kasapadasabalassa kāle khīrasalākabhattaṃ paṭṭhapesi, tena mahāthāmo ahoṣi. Aggīsālaṅca kāretvā bhikkhusaṅghassa sītavinodanattaṃ aggīṅca dārūni ca dārucchedanavāsīṅca pharasaṅca adāsī, tena tejavā ahoṣi.

Evaṃ tasmim antouyyānaṃ gateveva balavapaccūsasamaye samantā tiyojanaṃ ārakkhaṃ gaṇhiṃsu. Rājāpi pātova bhuttaṃpātārāso alaṅkathatthikkhandhavaragato caturaṅginīyā senāya parivuto nagarato nikkhami. Tadā takkasīlato nando nāma brāhmaṇo catasso satārahā gāthāyo ādāya vīsatiyonajasataṃ maggaṃ atikkamitvā taṃ nagaraṃ patvā dvāragāme vasitvā sūriye uggate nagaraṃ pavisanto rājānaṃ pācīnadvārena nikkhantaṃ disvā hatthaṃ pasāretvā jayāpesi. Rājā disācakkhuko hutvā gacchanta unnatappadesa ṭhitassa brāhmaṇassa pasāritahattaṃ disvā hatthinā taṃ upasaṅkamitvā pucchi –

396. ‘‘Kismiṃ nu raṭṭhe tava jātibhūmi, atha kena atthena idhānupatto;
Akkhāhi me brāhmaṇa etamatthaṃ, kimicchasi demī tayajja patthita’’nti.

Tassattho – bho brāhmaṇa, tava jātibhūmi kismiṃ raṭṭhe atthi nu, kena atthena payoanena hetubhūtena ida imasmim nagare anupatto, bho brāhmaṇa, mayā pucchito so tvaṃ etamatthaṃ etaṃ payoanena me mayhaṃ akkhāhi kathehi, tayā patthitavattum te tuyhaṃ ajja idāni dadāmi, kiṃ vattum icchasi.

Atha naṃ so gāthamāha –

397. ‘‘Gāthā catasso dharaṇīmahissara, sugambhīratthā varasāgarūpamā;
Taveva atthāya idhāgatosmi, suṇohi gāthā paramatthasaṃhitā’’ti.

Tattha **dharaṇīmahissarāti** bhūmipāla catasso gāthā kiṃ bhūtā?. Sugambhīratthā varasāgarūpamā, **taveva** tava

eva atthāya idha tḥānaṃ anuppatto **asmi** bhavāmi. **Suṇohīti** kassapadasabalena desitā paramatthasamhitā imā satārahā gāthāyo suṇohīti attho.

Iti vatvā, “mahārāja, imā kassapadasabalena desitā catasso satārahā gāthāyo “tumhe sutavittakā”ti sutvā tumhākaṃ desetuṃ āgatomhī”ti āha. Rājā tuṭṭhamānaso hutvā, “ācariya, suṭṭhu te āgataṃ, mayā pana nivattituṃ na sakkā, aḷa phussanakkhattayogena sīsaṃ nhāyituṃ āgatomhi, ahaṃ punadivase āgantvā sossāmi, tvaṃ mā ukkaṇṭhī”ti vatvā “gacchatha brāhmaṇassa asukagehe sayanaṃ paññāpetvā ghāsacchādanaṃ saṃvidahathā”ti amacce āṇāpetvā uyyānaṃ pāvīsi. Taṃ aṭṭhārasahatthena pākārena parikkhittaṃ ahoṣi. Taṃ aññamaññaṃ saṅghaṭṭentā samantā hatthino parikkhipiṃsu, tato assā, tato rathā, tato dhanuggahā, tato pattīti, saṅkhubhitamahāsamuddo viya unnādentō balakāyo ahoṣi. Atha rājā oḷārikāni ābharaṇāni omuñcitvā massukammaṃ kāretvā ubbaṭṭitasarīro pokkharāniyā anto rājavibhavana nhatvā paccuttaritvā udakaggahaṇasātakena nivāsetvā aṭṭhāsi. Athassa dussagandhamālānkāre upanayiṃsu. Porisādo cintesi – “rājā alaṅkatakāle bhāriko bhavissati, sallahukakāleyeva naṃ gaṇhissāmi”ti. So nadanto vagganto uduke macchaṃ āluḷento vijjulatā viya matthake khaggaṃ paribbhamento “ahaṃ are manussacoro porisādo”ti nāmaṃ sāvetvā aṅgulim nālāṭe tḥapetvā udakā uttari. Tassa saddaṃ sutvāva hatthārohā hatthīhi, assārohā assehi, rathārohā rathehi bhassīṃsu. Balakāyo gahitagaḥitāni āvudhāni chaḍḍetvā urena bhūmiyaṃ nipajji.

Porisādo sutasomaṃ ukkhipitvā gaṇhi, sesarājāno pāde gahetvā adhosīsake katvā paṇhiyā sīsaṃ paharanto gacchati. Bodhisattaṃ pana upagantvā onato ukkhipitvā khandhe nisīdāpesi. So “dvārena gamaṇaṃ papañco bhavissati”ti sammukhaṭṭhāneyeva aṭṭhārasahatthaṃ pākāraṃ laṅghitvā purato galitamadamattavāraṇakumbhe akkamitvā pabbatakūṭāni pātento viya vātajavānaṃ assatārānaṃ piṭṭhe akkamanto pādetvā rathadhuraṭṭhasīsese akkamitvā bhamikaṃ bhamanto viya nīlaphalakāni nigrodhapattāni maddanto viya ekavegeneva tiyojanamattaṃ maggaṃ gantvā “atthi nu kho koci sutasomassatthāya pacchato āgacchanto”ti oloketvā kañci aditvā saṅikaṃ gacchanto sutasomassa kesehi udakabindūni attano ure patitāni disvā “maraṇassa abhāyanto nāma natthi, sutasomopi maraṇabhayena rodati maññe”ti cintetvā āha –

398. “Na ve rudanti matimanto sapañña, bahussutā ye bahuṭṭhānacintino;
Dīpañhi etaṃ paramaṃ narānaṃ, yaṃ paṇḍitā sokanudā bhavanti.

399. “Attānaṃ ñātī udāhu puttadāraṃ, dhaññaṃ dhaṇaṃ rajataṃ jātarūpaṃ;
Kimeva tvaṃ sutasomānutappe, korabyaseṭṭha vacanaṃ suṇoma teta”nti.

Tattha, bho sutasoma mahārāja, ye paṇḍitā kiṃ bhūtā? **Matimanto** atthānatthaṃ kāraṇākāraṇaṃ jānanapaññāya samannāgatā, **sappañña** vicaraṇapaññāya samannāgatā, **bahussutā** bahussutadharā **bahuṭṭhānacintino** bahukāraṇacintanasīlā, te paṇḍitā maraṇabhaye uppanne sati bhītā hutvā **ve** ekantena **na rudanti** na paridevanti. **Dīpaṃ hīti**, bho sutasoma mahārāja hi kasmā pana vadāmi, mahāsamudde bhinnānāvānaṃ vāñjikānaṃ janānaṃ patīṭṭhābhūtaṃ mahādīpaṃ iva, evampi tathā etaṃ paṇḍitaṃ appaṭṭisaraṇānaṃ narānaṃ paramaṃ. **Yaṃ** yena kāraṇena ye paṇḍitā sokīnaṃ janānaṃ sokanudā bhavanti, bho sutasoma mahārāja, tvaṃ maraṇabhayena paridevīti maññe maññāmi. **Attānanti**, bho sutasoma mahārāja, attahetu udāhu ñātīhetu puttadārahētu udāhu dhaññadhanaṃ rajatā jātarūpahetu **kimeva tvaṃ** kimeva dhammājātaṃ tvaṃ **anutappe** anutappeyyāsi. **Korabyaseṭṭha** kururaṭṭhāvāsīnaṃ seṭṭha uttama, bho mahārāja, etaṃ tava vacanaṃ suṇomāti.

Sutasomo āha –

400. “Nevāhamattānamanutthunāmi, na puttadāraṃ na dhaṇaṃ na raṭṭhaṃ;
Satañca dhammo carito purāṇo, taṃ saṅgamaṃ brāhmaṇassānutappe.

401. “Kato mayā saṅgāro brāhmaṇena, raṭṭhe sake issariye tḥitena;
Taṃ saṅgamaṃ brāhmaṇasappadāya, saccānurakkhī punarāvajissa”nti.

Tattha **nevāhamattānamanutthunāmīti** ahaṃ tāva attatthāya neva rodāmi na socāmi, imesampi puttādīnaṃ atthāya na rodāmi na socāmi, apica kho pana **sataṃ** paṇḍitānaṃ carito purāṇadhammo atthi, yaṃ saṅgamaṃ katvā pacchā anutappanaṃ nāma, taṃ saṅgamaṃ brāhmaṇassa ahaṃ anusocāmīti attho. **Saccānurakkhīti** saccamaṃ anurakkhanto. So hi brāhmaṇo takkasīlato kassapadasabalena desitā catasso satārahā gāthāyo ādāya āgato, tassāhaṃ āgantukavattaṃ kāretvā “nhatvā āgato suṇissāmi, yāva mamāgamaṇā āgamehī”ti saṅgamaṃ katvā āgato, tvaṃ tā gāthāyo sotuṃ adatvāva maṃ gaṇhi. Sace maṃ vissajjesi, taṃ dhammaṃ sutvā saccānurakkhī punarāvajissāmīti vadati.

Atha naṃ porisādo āha –

401. “Nevāhametaṃ abhisaddahāmi, sukhī naro maccumukhā pamutto;
Amittahatthaṃ punarāvajeyya, korabyasetṭha na hi maṃ upesi.

403. “Mutto tuvaṃ porisādassa hatthā, gantvā sakaṃ mandiraṃ kāmakāmī;
Madhuraṃ piyaṃ jīvitaṃ laddha rāja, kuto tuvaṃ ehisi me sakāsa”nti.

Tattha **sukhī**ti sukhappatto hutvā. **Maccumukhā pamuttoti** mādisassa corassa hatthato muttatāya maraṇamukhā mutto nāma hutvā **amittahatthaṃ punarāvajeyya** āgaccheyya, ahaṃ etaṃ vacanaṃ neva abhisaddahāmi, korabyasetṭha tvaṃ mama santikaṃ na hi upesi. **Muttoti** sutasoma tuvaṃ porisādassa hatthato mutto. **Sakaṃ mandiranti** rājadhānigeḥaṃ gantvā. **Kāmakāmī**ti kāmaṃ kāmayaṃāno. **Laddhāti** ativiya piyaṃ jīvitaṃ labhitvā tuvaṃ **me** mama santike **kuto** kena nāma kāraṇena ehisi.

Taṃ sutvā mahāsatto siho viya asambhito āha –

404. “Matam vareyya parisuddhasīlo, na jīvitaṃ garahito pāpadhammo;
Na hi taṃ naraṃ tāyati duggatīhi, yassāpi hetu alikaṃ bhaṇeyya.

405. “Sacepi vāto girimāvaheyya, cando ca sūriyo ca chamā pateyyuṃ;
Sabbā ca najjo paṭisotaṃ vajeyyuṃ, na tvevahaṃ rāja musā bhaṇeyyaṃ.

406. “Nabhaṃ phaleyya udadhīpi susse, saṃvattaye bhūtdharā vasundharā;
Siluccayo meru samūlamuppate, na tvevahaṃ rāja musā bhaṇeyya”nti.

Tattha **matam vareyyāti** porisāda yo naro parisuddhasīlo jīvitahetu aṇumattampi pāpaṃ na karoti, sīlasampanno hutvā vareyya taṃ maraṇaṃ iccheyya, garahito pāpadhammo taṃ jīvitaṃ na seyyo, dussīlo puggalo yassāpi hetu attādinopi hetu alikaṃ vacanaṃ bhaṇeyya, taṃ naraṃ evarūpaṃ duggatīhi taṃ alikaṃ na tāyate. **Sacepi vāto girimāvaheyyāti**, samma porisāda, tayā saddhiṃ ekācariyakule sikkhito evarūpo sahāyako hutvā ahaṃ jīvitahetu musā na kathemi, kiṃ na saddahasi. Sace puratthimādibhedo vāto uṭṭhāya mahantaṃ giriṃ tūlapicuṃ viya ākāse āvaheyya, cando ca sūriyo ca attano attano vimānena saddhiṃ **chamā** pathaviyaṃ pateyyuṃ, sabbāpi najjo patisotaṃ vajeyyuṃ, bho porisāda, evarūpaṃ vacanaṃ sace bhaṇeyya, taṃ saddahitabbaṃ, ahaṃ musā bhaṇeyyaṃ iti vacanaṃ tuyhaṃ janehi vuttaṃ, na tveva taṃ saddahitabbaṃ.

Evaṃ vuttepi so na saddahiyeva. Atha bodhisatto “ayaṃ mayhaṃ na saddahati, sapathenapi naṃ saddahāpessāmī”ti cintetvā, “samma porisāda, khandhato tāva maṃ otārehi, sapathaṃ katvā taṃ saddahāpessāmī”ti vutte tena otāretvā bhūmiyaṃ ṭhapito sapathaṃ karonto āha –

407. “Asiṅca sattiṅca parāmasāmi, sapathampi te samma ahaṃ karomi;
Tayā pamutto anaṇo bhavitvā, saccānurakkhī punarāvajissa”nti.

Tassattho – samma porisāda, sace icchasi, evarūpehi āvudhehi saṃvihitārakkhe khattiyakule me nibbatti nāma mā hotūti asiṅca sattiṅca parāmasāmi. Sace aññehi rājūhi akattabbaṃ aññaṃ vā yaṃ icchasi, taṃ sapathampi te, samma, ahaṃ karomi. Yathāhaṃ tayā pamutto gantvā brāhmaṇassa anaṇo hutvā saccamanurakkhanto punarāgamissāmīti.

Tato porisādo “ayaṃ sutasomo khattiyehi akattabbaṃ sapathaṃ karoti, kiṃ me iminā, esa etu vā mā vā, ahampi khattiyarājā, mameva bāhulohitaṃ gahetvā devatāya balikammaṃ karissāmi, ayaṃ ativiya kilamatī”ti cintetvā –

408. “Yo te kato saṅgaro brāhmaṇena, raṭṭhe sake issariye ṭhitena;
Taṃ saṅgaraṃ brāhmaṇasappadāya, saccānurakkhī punarāvajassū”ti.

Tattha **punarāvajassūti** puna āgaccheyyāsi.

Atha naṃ mahāsatto, “samma, mā cintayi, catasso satārahā gāthā sutvā dhammakathikassa pūjaṃ katvā pātovāgamissāmī”ti vatvā gāthamāha –

409. “Yo me kato saṅgaro brāhmaṇena, raṭṭhe sake issariye ṭhitena;
Taṃ saṅgaraṃ brāhmaṇasappadāya, saccānurakkhī punarāvajissa”nti.

Atha naṃ porisādo, “mahārāja, tumhe khattiyehi akattabbaṃ sapathaṃ karittha, taṃ anussareyyāthā”ti vatvā,

“samma porisāda, tvaṃ maṃ daharakālato paṭṭhāya jānāsi, hāsenapi me musā na kathitapubbā, sohaṃ idāni rajje paṭiṭṭhito dhammādhammaṃ jānanto kiṃ musā kathessāmi, saddahasi mayhaṃ, ahaṃ te sve balikammaṃ pāpuṇissāmi”ti saddahāpito “tena hi gaccha, mahārāja, tumhesu anāgatesu balikammaṃ na bhavissati, devatāpi tumhehi vinā na sampatiṅcchati, mā me balikamma assa antarāyaṃ karitthā”ti mahāsattaṃ uyyojesi. So rāhumukhā muttacando viya nāgabalo thāmasampanno khippameva nagaraṃ sampāpuṇi. Senāpissa “sutasoma rājā paṇḍito madhuradhammakathiko ekaṃ dve kathā kathetuṃ labhanto porisādaṃ dametvā sīhamukhā muttamattavāraṇo viya āgamissati, ‘ime rājānaṃ porisādassa datvā āgatā’ti mahājano garahissati”ti cintetvā bahinagareyeva khandhāvāraṃ katvā ṭhitā taṃ dūrato va āgacchantāṃ disvā paccuggantvā vanditvā “kacci, mahārāja, porisādena kilamito”ti paṭisanthāraṃ katvā “porisādena mayhaṃ mātāpitūhipi dukkaraṃ kataṃ, tathārūpo nāma caṇḍo sāhasiko porisādo mama dhammakathaṃ sutvā maṃ vissajjesi”ti vutte rājānaṃ alaṅkaritvā hatthikkhandhaṃ āropetvā parivāretvā nagaraṃ pāvīsi. Taṃ disvā sabbe nāgarā tussimsu.

Sopi dhammagarutāya dhammasoṇḍatāya mātāpitāro adisvāva “pacchāpi ne passissāmi”ti rājanivesanaṃ pavisitvā rājāsane nisīditvā brāhmaṇaṃ pakkosāpetvā massukammādīnissa āṇāpetvā taṃ kappitakesamassuṃ nhātānulittāṃ vatthālankārapaṭimaṇḍitaṃ katvā ānetvā dassitakāle sayāṃ pacchā nhatvā tassa attano bhojanaṃ dāpetvā tasmīṃ bhutte sayāṃ bhuñjitvā taṃ mahārahe pallaṅke nisīdāpetvā dhammagarukatāya assa gandhamālādīhi pūjaṃ katvā sayāṃ nīce āsane nisīditvā “tumhehi mayhaṃ ābhatā satārahā gāthā suṇoma ācariyā”ti yāci. Tamatthaṃ dīpento satthā gāthamāha –

410. “Mutto ca so porisādassa hatthā, gantvāna taṃ brāhmaṇaṃ etadavoca;
Suṇomi gāthāyo satārahāyo, yā me sutā assu hitāya brahme”ti.

Tattha **etadavocāti** etaṃ avoca.

Atha brāhmaṇo bodhisattena yācitakāle gandhehi hatthe ubbaṭṭetvā pasibbakā manoramaṃ potthakaṃ nīharitvā ubhohi hatthehi gahetvā “tena hi, mahārāja, kassapadasabalena desitā rāgamadādinimadanā amatamahānibbānasampāpikā catasso satārahā gāthāyo suṇohi”ti vatvā potthakaṃ olokento āha –

411. “Sakideva sutasoma, sabbhi hoti samāgamo;
Sā naṃ saṅgati pāleti, nāsabbhi bahu saṅgamo.

412. “Sabbhiva samāsetha, sabbhi kubbetha santhavaṃ;
Sataṃ saddhammaññāya, seyyo hoti na pāpiyo.

413. “Jīranti ve rājarathā sucittā, atho sarīrampi jaraṃ upeti;
Satañca dhammo na jaraṃ upeti, santo have sabbhi pavedayanti.

414. “Nabhañca dūre pathavī ca dūre, pāraṃ samuddassa tadāhu dūre;
Tato have dūratarāṃ vadanti, satañca dhammo asatañca rājā”ti.

Tattha **sakidevāti** ekavārameva. **Sabbhīti** sappurisehi. **Sā nanti** sā sabbhi sappurisehi **saṅgati** samāgamo ekavāraṃ pavattopi taṃ puggalaṃ **pāleti** rakkhati. **Nāsabbhīti** asappurisehi pana **bahu** sucirampi kato **saṅgamo** ekaṭṭhāne nivāso na pāleti, na thāvaro hotīti attho. **Samāsethāti** saddhiṃ nisīdeyya, sabbepi iriyāpathe paṇḍiteheva saddhiṃ pavattheyyāti attho. **Santhavanti** mittasanthavaṃ. **Sataṃ saddhammanti** paṇḍitānaṃ buddhādīnaṃ sattatiṃsabodhipakkhiyadhammasaṅkhātāṃ saddhammaṃ. **Seyyoti** etaṃ dhammaṃ ñatvā vaḍḍhiyeva hoti, hāni nāma natthīti attho. **Rājarathāti** rājūnaṃ ārohanīyarathā. **Sucittāti** suparikammakatā. **Sabbhi pavedayanti** buddhādayo santo “sabbhī”ti saṅkhaṃ gataṃ sobhanaṃ uttamaṃ nibbānaṃ pavedenti thomenti, so nibbānasāṅkhāto sataṃ dhammo jaraṃ na upeti na jīrati. **Nabhanti** ākāso. **Dūreti** pathavī hi sappatiṭṭhā sagahaṇā, ākāso nirālambo appatiṭṭho, iti ubho ete ekābaddhāpi viṣaṃyogaṭṭhena anupalittatṭhena ca dūre nāma honti. **Pāranti** orimatīrato paratīraṃ. **Tadāhūti** taṃ āhu.

Iti brāhmaṇo catasso satārahā gāthā kassapadasabalena desitanīyāmena desetvā tuṇhī ahosi. Taṃ sutvā mahāsatto “sapphalaṃ vata me āgamaṇa”nti tuṭṭhacitto hutvā “imā gāthā neva sāvakabhāsītā, na isibhāsītā, na kenaci bhāsītā, sabbaññunāva bhāsītā, kiṃ nu kho agghanti”ti cintetvā “imāsaṃ sakalampi cakkavāḷaṃ yāva brahmalokā sattaratānapuṇṇaṃ katvā dadamānopi neva anucchavikaṃ kātuṃ sakkoti, ahaṃ kho panassa tiyojanasate kururaṭṭhe sattayojanike indapatthanagare rajjaṃ dātuṃ pahomi, atthi nu khvassa rajjaṃ kāretuṃ bhāgya”nti aṅgavijjānubhāvena olokento nāddasa. Tato senāpatiṭṭhānādīni olokento ekagāmabhojakamattassapi bhāgyaṃ adisvā dhanalābhassa olokento koṭidhanato paṭṭhāya oloketvā catunnaṃyeva kahāpaṇasahassānaṃ bhāgyaṃ disvā “ettakena naṃ

pūjessāmī”ti catasso sahasatthavikā dāpetvā, “ācariya, tumhe aññesaṃ khattiyānaṃ imā gāthā desetvā kittakaṃ dhanāṃ labhathā”ti pucchati. “Ekekāya gāthāya satāṃ satāṃ, mahārāja, teneva tā satārahā nāma jātā”ti. Atha naṃ mahāsatto, “ācariya, tvaṃ attanā gahetvā vikkeyyabhaṇḍassa agghampī na jānāsi, ito paṭṭhāya ekekā gāthā sahasārahā nāma hontū”ti vatvā gāthamāha –

- 415.** “Sahassiyā imā gāthā, nahimā gāthā satārahā;
Cattāri tvaṃ sahasāni, khippaṃ gaṇhāhi brāhmaṇā”ti.

Tassattho – brāhmaṇa, imā gāthā sahasiyā sahasārahā, imā gāthā satārahā na hi hontu, brāhmaṇa, tvaṃ cattāri sahasāni khippaṃ gaṇhāti.

Athassa ekaṃ sukhayānakaṃ datvā “brāhmaṇaṃ sotthinā gehaṃ sampāpethā”ti purise āṇāpetvā taṃ uyyojesi. Tasmim̐ khaṇe “sutasomarañña satārahā gāthā sahasārahā katvā pūjitā sādhu sādhu”ti mahāsādhukārasaddo ahoṣi. Tassa mātāpitaro taṃ saddaṃ sutvā “kiṃ saddo nāmesā”ti pucchitvā yathābhūtaṃ sutvā attano dhanalobhatāya mahāsattassa kujjhimsu. Sopi brāhmaṇaṃ uyyojetvā tesāṃ santikaṃ gantvā vanditvā aṭṭhāsi. Athassa pitā “kathaṃ, tāta, evarūpassa sāhasikassa corassa hatthato muttosī”ti paṭisanthāramattampī akatvā attano dhanalobhatāya “saccaṃ kira, tāta, tayā catasso gāthā sutvā cattāri sahasāni dinnāni”ti pucchitvā “sacca”nti vutte gāthamāha –

- 416.** “Āsītiyā nāvutiyā ca gāthā, satārahā cāpi bhaveyya gāthā;
Paccattameva sutasoma jānāhi, sahasiyā nāma kā atthi gāthā”ti.

Tassattho – gāthā nāma, tāta, āsītiyā ca nāvutiyā ca satārahā cāpi bhaveyya, paccattameva attanāva jānāhi, sahasārahā nāma gāthā kā kassa santike atthīti.

Atha naṃ mahāsatto “nāhaṃ, tāta, dhanena vuddhiṃ icchāmi, sutena pana icchāmi”ti saññāpento āha –

- 417.** “Icchāmi vohaṃ sutavuddhimattano, santoti maṃ sappurisā bhajeyyūṃ;
Ahaṃ savantīhi mahodadhīva, na hi tāta tappāmi subhāsitena.

- 418.** “Aggi yathā tiṇakaṭṭhaṃ dahanto, na kappatī sāgarova nadībhi;
Evampi te paṇḍitā rājaseṭṭha, sutvā na tappanti subhāsitena.

- 419.** “Sakassa dāsassa yadā suṇomi, gāthaṃ ahaṃ atthavatiṃ janinda;
Tameva sakkacca nisāmayāmi, na hi tāta dhammesu mamatthi tittī”ti.

Tattha **voti** nipātamattaṃ. “Santo”ti ete ca maṃ bhajeyyūṃ iti icchāmi. **Savantīhīti** nadīhi. **Sakassāti** tiṭṭhatu, nanda, brāhmaṇo, yadā ahaṃ attano dāsassapi santike suṇomi, tāta, dhammesu mama titti na hi atthīti.

Evañca pana vatvā “mā maṃ, tāta, dhanahetu paribhāsasi, ahaṃ dhammaṃ sutvā āgamissāmī”ti sapathaṃ katvā āgato, idānāhaṃ porisādassa santikaṃ gamissāmi, idaṃ te rajjaṃ gaṇhathā”ti rajjaṃ niyyādentō gāthamāha –

- 420.** “Idaṃ te raṭṭhaṃ sadhanaṃ sayoggaṃ, sakāyuraṃ sabbakāmūpapannaṃ;
Kiṃ kāmahetu paribhāsasi maṃ, gacchāmahaṃ porisādassa ñatte”ti.

Tattha **ñatteti** santike.

Tasmim̐ samaye piturañño hadayaṃ uṇhaṃ ahoṣi. So, “tāta sutasoma, kiṃ nāmetaṃ kathesi, mayaṃ caturaṅginīyā senāya coraṃ gahessāmā”ti vatvā gāthamāha –

- 421.** “Attānurakkhāya bhavanti hete, hatthārohā rathikā pattikā ca;
Assārohā ye ca dhanuggahāse, senaṃ payuñjāma hanāma sattu”nti.

Tattha **hanāmāti** sace evaṃ payojitā senā taṃ gahetuṃ na sakkonti, atha naṃ sakalaraṭṭhavāsino gahetvā gantvā hanāma sattuṃ, mārema taṃ amhākaṃ paccāmittanti attho.

Atha naṃ mātāpitaro assuṇṇamukhā rodamanā vilapantā, “tāta, mā gaccha, gantuṃ na labbhā”ti yāciṃsu. Soḷasasahassā nāṭakittiyopi sesaparijanopi “amhe anāthe katvā kuhiṃ gacchasi, devā”ti parideviṃsu. Sakalanagare koci sakabhāvena saṅṭhātuṃ asakkonto “sutasomo porisādassa kira paṭiññaṃ datvā āgato, idāni catasso satārahā gāthā

sutvā dhammakathikassa sakkāraṃ katvā mātāpitaro vanditvā punapi kira corassa santikaṃ gamissatī’’ti sakalanagaraṃ ekakolāhalaṃ ahoṣi. Sopi mātāpitūnaṃ vacanaṃ sutvā gāthamāha –

422. ‘‘Sudukkaraṃ porisādo akāsi, jīvaṃ gahetvāna avassajī maṃ;
Taṃ tādīsaṃ pubbakiccaṃ saranto, dubbhe ahaṃ tassa kathaṃ janindā’’ti.

Tattha **jīvaṃ gahetvānāti** jīvaggāhaṃ gahetvā. **Taṃ tādīsanti** taṃ tena kataṃ tathārūpaṃ. **Pubbakiccanti** purimaṃ upakāraṃ. **Janindāti** pitaraṃ ālapati.

So mātāpitaro assāsetvā, ‘‘amma tātā, tumhe mayhaṃ mā cintayittha, katakalyāṇo ahaṃ, mama chakāmassaggissariyaṃ na dullabha’’nti mātāpitaro vanditvā āpucchitvā sesajanaṃ anusāsivā pakkāmi. Tamatthaṃ pakāseto satthā āha –

423. ‘‘Vanditvā so pitaraṃ mātaraṇca, anusāsivā negamaṇca balaṇca;
Saccavādī saccānurakkhamāno, agamāsi so yattha porisādo’’ti.

Tattha **saccānurakkhamānoti** saccaṃ anurakkhamāno. **Agamāsi** taṃ rattim nivesaneyeva vasitvā punadvise aruṅggamanavelāya mātāpitaro vanditvā āpucchitvā sesajanaṃ anusāsivā assumukhena nānappakāraṃ paridevantena itthāgārādīnā mahājanaena anugato nagarā nikkhamma taṃ janaṃ nivattetuṃ asakkonto mahāmagge daṇḍakena tiriyaṃ lekhaṃ kaḍḍhitvā ‘‘sace mayi sineho atthi, imaṃ mā atikkamiṃsū’’ti āha. Mahājano sīlavato tejavantassa āṇaṃ atikkamituṃ asakkonto mahāsaddena paridevamāno taṃ sīhaviyambhitena gacchantaṃ oloketvā tasmim dassanūpacāraṃ atikkante ekaravaṃ ravanto nagaraṃ pāvīsi. Sopi āgatamaggeneva tassa santikaṃ gato. Tena vuttaṃ ‘‘**agamāsi so yattha porisādo**’’ti.

Tato porisādo cintesi – ‘‘sace mama sahāyo sutasomo āgantukāmo, āgacchatu, anāgantukāmo, anāgacchatu, rukkhadevatā yaṃ mayhaṃ icchatī, taṃ karotu, ime rājāno māretvā pañcamadhuramaṃsena balikammaṃ karissāmī’’ti citakaṃ katvā aggim jāletvā ‘‘āngārārāsi tāva hotū’’ti tassa sūle tacchantassa nisinnakāle sutasomo āgato. Atha naṃ porisādo disvā tuṭṭhacitto, ‘‘samma, gantvā kattabbakiccaṃ te kata’’nti pucchi. Mahāsatto, ‘‘āma mahārāja, kassapadasabalena desitā gāthā me sutā, dhammakathikassa ca sakkāro kato, tasmā gantvā kattabbakiccaṃ kataṃ nāma hotī’’ti dassetuṃ gāthamāha –

424. ‘‘Kato mayā saṅgaro brāhmaṇena, raṭṭhe sake issariye ṭhitena;
Taṃ saṅgaraṃ brāhmaṇasappadāya, saccānurakkhī punarāgatosmi;
Yajassu yaññaṃ khāda maṃ porisādā’’ti.

Tattha **yajassūti** maṃ māretvā devatāya vā yaññaṃ yajassu, maṃsaṃ vā me khādāhīti attho.

Taṃ sutvā porisādo ‘‘ayaṃ rājā na bhāyati, vigatamarāṇabhayo hutvā katheti, kissa nu kho esa ānubhāvo’’ti cintetvā ‘‘aññaṃ natthi, ayaṃ ‘kassapadasabalena desitā gāthā me sutā’’ti vadati, tāsamaṃ etena āsubhāvena bhavitabbaṃ, ahampi taṃ kathāpetvā tā gāthāyo sossāmi, evamaṃ ahampi nibbhayo bhavissāmī’’ti sannitṭhānaṃ katvā gāthamāha –

425. ‘‘Na hāyate khāditaṃ mayhaṃ pacchā, citakā ayaṃ tāva sadhūmikāva;
Niddhūmake pacitaṃ sādhipakkaṃ, suṇomi gāthāyo satārahāyo’’ti.

Tattha **khādītanti** khādanaṃ. Taṃ khādanaṃ mayhaṃ pacchā vā pure vā na parihāyati, pacchāpi hi tvaṃ mayā khādītabbova. **Niddhūmake pacitanti** niddhūme nijjhāle aggimhi pakkamaṃsaṃ sādhipakkaṃ nāma hoti.

Taṃ sutvā mahāsatto ‘‘ayaṃ porisādo pāpadhammo, imaṃ thokaṃ niggaḥetvā lajjāpetvā kathessāmī’’ti cintetvā āha –

426. ‘‘Adhammiko tvaṃ porisādakāsi, raṭṭhā ca bhaṭṭho udarassa hetu;
Dhammañcimā abhivadanti gāthā, dhammo ca adhammo ca kuhiṃ sameti.

427. ‘‘Adhammikassa luddassa, niccaṃ lohitapāṇino;
Natthi saccaṃ kuto dhammo, kiṃ sutena karissasī’’ti.

Tattha **dhammañcimāti** imā ca gāthā navalokuttaradhammaṃ abhivadanti. **Kuhiṃ sametīti** kattha samāgacchati. Dhammo hi sugatiṃ pāpeti nibbānaṃ vā, adhammo duggatiṃ. **Kuto dhammoti** vacīsaccamattampi natthi, kuto

dhammo. **Kim sutenāti** tvaṃ etena sutena kiṃ karissasi, mattikābhājanam viya hi sīhavasāya abhājanam tvaṃ dhammassa.

So evaṃ kathitepi neva kujjhi. Kasmā? Mahāsattassa mettābhāvanāya mahattena. Atha naṃ “kiṃ pana samma sutasoma ahameva adhammiko”ti vatvā gāthamāha –

428. “Yo maṃsahetu migavaṃ careyya, yo vā hane purisamattahetu;
Ubhopi te pecca samā bhavanti, kasmā no adhammikaṃ brūsi maṃ tva”nti.

Tattha **kasmā noti** ye jambudīpatale rājāno alaṅkatapaṭiyattā mahābalaparivārā rathavaragatā migavaṃ carantā tikhīnehi sarehi mige vijjhivā mārenti, te avatvā kasmā tvaṃ maññeva adhammikanti vadati. Yadi te niddosā, ahampi niddoso evāti dīpeti.

Taṃ sutvā mahāsatto tassa laddhiṃ bhindanto gāthamāha –

429. “Pañca pañca na khā bhakkhā, khattiyena pajānatā;
Abhakkhaṃ rāja bhakkhesi, tasmā adhammiko tuva”nti.

Tassatto – samma porisāda, khattiyena nāma khattiyadhammaṃ jānantena pañca pañca hatthiādayo daseva sattā maṃsavasena na khā bhakkhā na kho khādītabbayuttakā. “Na kho”tveva vā pāṭho. Aparo nayo khattiyena khattiyadhammaṃ jānantena pañcanakhesu sattesu sasako, sallako, godhā, kapi kummoti ime pañceva sattā bhakkhitabbayuttakā, na aññe, tvaṃ pana abhakkhaṃ manussamaṃsaṃ bhakkhesi, tena adhammikoti.

Iti so niggahaṃ patvā aññaṃ nissaraṇaṃ adisvā attano pāpaṃ paṭicchādento gāthamāha –

430. “Mutto tvaṃ porisādassa hatthā, gantvā sakaṃ mandiraṃ kāmakāmī;
Amittahatthaṃ punarāgatosi, na khattadhamme kusalosi rājā”ti.

Tattha **na khattadhammeti** tvaṃ khattiyadhammasaṅkhāte nītisatthe na kusalosi, attano atthānatthaṃ na jānāsi, akāraṇeneva te loke paṇḍitoti kitti patthaṭā, ahaṃ pana te paṇḍitabhāvaṃ na passāmi na jānāmi, atibālosīhi vadati.

Atha naṃ mahāsatto, “samma, khattiyadhamme kusalena nāma mādiseneva bhavitabbaṃ. Ahañhi taṃ jānāmi, na pana tadatthāya paṭipajjāmi”ti vatvā gāthamāha –

431. “Ye khattadhamme kusalā bhavanti, pāyena te nerayikā bhavanti;
Tasmā ahaṃ khattadhammaṃ pahāya, saccānurakkhī punarāgatosi;
Yajassu yaññaṃ khāda maṃ porisādā”ti.

Tattha **kusalāti** tadatthāya paṭipajjanakusalā. **Pāyenāti** yebhuyyena nerayikā. Ye pana tattha na nibbattanti, te sesāpāyesu nibbattanti.

Porisādo āha –

432. “Pāsādavāsā pathavīgavāssā, kāmitthiyo kāsikacandanañca;
Sabbam taṃ labhasi sāmītiya, saccena kiṃ passasi ānisaṃsa”nti.

Tattha **pāsādavāsāti**, samma sutasoma, tava tiṇṇaṃ utūnaṃ anucchavikā dibbavimānakappā tayo nivāsapāsādā. **Pathavīgavāssāti** pathavī ca gāvo ca assā ca bahū. **Kāmitthiyoti** kāmavattubhūtā itthiyo. **Kāsikacandanañcāti** kāsikavatthañca lohītacandanañca. **Sabbam taṃ** taṃ etiya aññañca upabhogaparibhogaṃ sabbam tvaṃ taṃ attano nagare **sāmītiya labhasi**, sāmī hutvā yathā icchasi, tathā paribhuñjituṃ labhati, so tvaṃ sabbametam pahāya saccānurakkhī idhāgacchanto saccena kiṃ ānisaṃsaṃ passasīti.

Bodhisatto āha –

433. “Ye kecime atthi rasā pathabyā, saccam tesam sādutaram rasānaṃ;
Sacce ṭhitā samaṇabrāhmaṇā ca, taranti jātīmarāssa pāra”nti.

Tattha **sādutaranti** yasmā sabbepi rasā sattānaṃ saccakāleyeva paṇītā madhurā honti, tasmā saccam tesam

sādutaraṃ rasānaṃ, yasmā vā viratisaccavacīsacce t̥hitā jātimaraṇasaṅkhātassa tebhūmakavaṭṭassa pāraṃ amatamahānibbānaṃ taranti pāpuṇanti, tasmāpi taṃ sādutaranti.

Evamassa mahāsatto sacce ānisaṃsaṃ kathesi. Tato porisādo vikasitapadumaṇṇacandasassirikamevassa mukhaṃ oloketvā “ayaṃ sutasomo aṅgārakitakaṃ mañca sūlaṃ tacchantaṃ passati, cittutrāsamattampissa natthi, kiṃ nu kho esa satārahagāthānaṃ ānubhāvo, udāhu saccassa, aññasseva vā kassacī”ti cintetvā “pucchissāmi tāva na”nti pucchanto gāthamāha –

434. “Mutto tuvaṃ porisādassa hatthā, gantvā sakaṃ mandiraṃ kāmakāmī;
Amittahatthaṃ punarāgatosi, na hi nūna te maraṇabhayaṃ janinda;
Alīnacitto asi saccavādī”ti.

Mahāsattopissa ācikkhanto āha –

435. “Katā me kalyāṇā anekarūpā, yaññā yit̥thā ye vipulā pasatthā;
Visodhito paralokassa maggo, dhamme t̥hito ko maraṇassa bhāye.

436. “Katā me kalyāṇā anekarūpā, yaññā yit̥thā ye vipulā pasatthā;
Anānutappaṃ paralokaṃ gamissaṃ, yajassu yaññaṃ ada maṃ porisāda.

437. “Pitā ca mātā ca upat̥thitā me, dhammena me issariyaṃ pasatthaṃ;
Visodhito paralokassa maggo, dhamme t̥hito ko maraṇassa bhāye.

438. “Pitā ca mātā ca upat̥thitā me, dhammena me issariyaṃ pasatthaṃ;
Anānutappaṃ paralokaṃ gamissaṃ, yajassu yaññaṃ ada maṃ porisāda.

439. “Ñātīsu mittesu katā me kārā, dhammena me issariyaṃ pasatthaṃ;
Visodhito paralokassa maggo, dhamme t̥hito ko maraṇassa bhāye.

440. “Ñātīsu mittesu katā me kārā, dhammena me issariyaṃ pasatthaṃ;
Anānutappaṃ paralokaṃ gamissaṃ, yajassu yaññaṃ ada maṃ porisāda.

441. “Dinnaṃ me dānaṃ bahudhā bahūnaṃ, santappitā samaṇabrāhmaṇā ca;
Visodhito paralokassa maggo, dhamme t̥hito ko maraṇassa bhāye.

442. “Dinnaṃ me dānaṃ bahudhā bahūnaṃ, santappitā samaṇabrāhmaṇā ca;
Anānutappaṃ paralokaṃ gamissaṃ, yajassu yaññaṃ ada maṃ porisādā”ti.

Tattha **kalyāṇāpī** kalyāṇakammā. **Anekarūpāpī** dānādivasena anekavidhā. **Yaññāpī** dasavidhadānavatthupariccāgavasena ativipulā paṇḍitehi pasatthā yaññāpi yit̥thā pavattitā. **Dhamme t̥hitoti** evaṃ dhamme patit̥thito mādiso ko nāma maraṇassa bhāyeyya. **Anānutappanti** anānutappamāno. **Dhammena me issariyaṃ pasatthanti** dasavidhaṃ rājadhamaṃ akopetvā dhammeneva mayā rajjaṃ pasāsitaṃ. **Kārāpī** ñātīsu ñātīkiccāni, mittesu ca mittakiccāni. **Dānanti** savatthukacetanā. **Bahudhāpī** bahūhi ākārehi. **Bahūnanti** na pañcannaṃ, na dasannaṃ, satassapi sahasassapi satahasassapi dinnameva. **Santappitāpī** gahitagahitabhājanāni pūretvā suṭṭhu tappitā.

Taṃ sutvā porisādo “ayaṃ sutasomamahārājā sappuriso ñāṇasampanno madhuradhammakathiko, sacāhaṃ etaṃ khādeyyaṃ, muddhā me sattadhā phaleyya, pathavī vā pana me vivaraṃ dadeyyā”ti bhītatasito hutvā, “samma, na tvaṃ mayā khādītabbarūpo”ti vatvā gāthamāha –

443. “Visaṃ pajānaṃ puriso adeyya, āsīvisaṃ jalitamuggatejaṃ;
Muddhāpi tassa vipheyya sattadhā, yo tādissaṃ saccavādiṃ adeyyā”ti.

Tattha **visanti** tattheva mārāṇasamatthaṃ halāhalavisaṃ. **Jalitanti** attano visatejena jalitaṃ teneva uggatejaṃ aggikkhandhaṃ viya carantaṃ āsīvisaṃ vā pana so gīvāya gaṇheyya.

Iti so mahāsattaṃ “halāhalavisasadiso tvaṃ, ko taṃ khādissati”ti vatvā gāthā sotukāmo taṃ yācitvā tena dhammagāravajananatthaṃ “evarūpānaṃ anavajjagāthānaṃ tvaṃ abhājana”nti paṭikkhittopi “sakalajambudīpe iminā

sadiso paṇḍito natthi, ayaṃ mama hatthā mucchivā gantvā tā gāthā sutvā dhammakathikassa sakkāraṃ katvā nalāṭena maccum ādāya punāgato, ativiya sādthurūpā gāthā bhavissanti’ ti suṭṭhutam sañjātadhammassavanādamo hutvā taṃ yācanto gāthamāha –

444. “Sutvā dhammaṃ vijānanti, narā kalyāṇapāpakam;
Apī gāthā suṇitvāna, dhamme me ramate mano’ ti.

Tassattho – “samma sutasoma, narā nāma dhammaṃ sutvā kalyāṇampi pāpakampi jānanti, appeva nāma tā gāthā sutvā mamaṃ kusalakammamāpathadhamme mano rameyyā’ ti.

Atha mahāsatto “sotukāmo dāni porisādo, kathessāmi’ ti cintevā “tena hi, samma, sādhuṃ suṇāhi’ ti taṃ ohitasotaṃ katvā nandabrāhmaṇena kathitaniyāmeneva gāthānaṃ thutiṃ katvā chasu kāmāvacaradevesu ekakolāhalaṃ katvā devatāsu sādhuṃ dadamānāsu porisādassa dhammaṃ kathesi –

445. “Sakideva mahārāja, sabbhi hoti samāgamo;
Sā naṃ saṅgati pāleti, nāsabbhi bahu saṅgamo.

446. “Sabbhireva samāsetha, sabbhi kubbetha santhavaṃ;
Sataṃ sandhammamaññāya, seyyo hoti na pāpiyo.

447. “Jīranti ve rājarathā sucittā, atho sarīrampi jaraṃ upeti;
Satañca dhammo na jaraṃ upeti, santo have sabbhi pavedayanti.

448. “Nabhañca dūre pathavī ca dūre, pāraṃ samuddassa tadāhu dūre;
Tato have dūratarāṃ vadanti, satañca dhammo asatañca rājā’ ti.

Tassa tena sukathittā ceva attano paṇḍitabhāvena ca tā gāthā sabbaññubuddhakathitā viyāti cintentassa sakalasarīraṃ pañcavaṇṇāya pītiyā paripūri, bodhisatte muducittam ahoṣi, setacchattadāyakaṃ pitaraṃ viya naṃ amaññi. So “ahaṃ sutasomassa dātamma kiñci hiraññasuvannaṃ na passāmi, ekekāya panassa gāthāya ekekaṃ varaṃ dassāmi’ ti cintevā gāthamāha –

449. “Gāthā imā atthavatī subyañjanā, subhāsītā tuyha janinda sutvā;
Ānandi vitto sumano patīto, cattāri te samma vare dadāmi’ ti.

Tattha **ānandīti** ānandajāto. Sesāni tasseva vevacanāni. Cattāropi hete tuṭṭhākārā eva.

Atha naṃ mahāsatto “kiṃ nāma tvaṃ varaṃ dassasi’ ti apasādentō gāthamāha –

450. “Yo nattano maraṇaṃ bujhasi tvaṃ, hitāhitaṃ vinipātañca saggam;
Giddho rase ducarite nivīṭṭho, kiṃ tvaṃ varaṃ dassasi pāpadhamma.

451. “Ahañca taṃ ‘dehi vara’nti vajjam, tvaṃ cāpi datvā na avākareyya;
Sandīṭṭhikaṃ kalahamimaṃ vivādam, ko paṇḍito jānamupabbajeyyā’ ti.

Tattha **yoti** yo tvaṃ “maraṇadhammohamasmi’ ti attanopi maraṇaṃ na bujhasi na jānāsi, pāpakammameva karosi. **Hitāhitanti** “idaṃ me kammaṃ hitaṃ, idaṃ ahitaṃ, idaṃ vinipātaṃ nessati, idaṃ sagga’nti na jānāsi. **Raseti** manussamaṃsarase. **Vajjanti** vadeyyaṃ. **Na avākareyyāti** vācāya datvā “dehi me vara’nti vuccamāno na avākareyyāsi na dadeyyāsi. **Upabbajeyyāti** ko imaṃ kalahaṃ paṇḍito upagaccheyya.

Tato porisādo “nāyaṃ mayhaṃ saddahati, saddahāpessāmi na’nti gāthamāha –

452. “Na taṃ varaṃ arahati jantu dātum, yaṃ vāpi datvā na avākareyya;
Varassu samma avikampamāno, pāṇaṃ cajitvānapi dassamevā’ ti.

Tattha **avikampamānoti** anolīyamāno.

Atha mahāsatto “ayaṃ ativiya sūro hutvā katheti, karissati me vacanaṃ, varaṃ gaṇhissāmi, sace pana “manussamaṃsaṃ na khādītābba’nti paṭhamameva varaṃ vārayissaṃ, ativiya kilamissati, paṭhamam aññe tayo vare

gahetvā pacchā etaṃ gaṇhissāmī’ ti cintetvā āha –

453. “Ariyassa ariyena sameti sakhyaṃ, paññassa paññāṇavatā sameti;
Passeyya taṃ vassasataṃ arogaṃ, etaṃ varānaṃ paṭhamaṃ varāmī’ ti.

Tattha **ariyassāti** ācāraariyassa. **Sakhyanti** sakhidhammo mittadhammo. **Paññāṇavatāti** ñāṇasampanna. **Sametīti** gaṅgodakaṃ viya yamunodakena saṃsandati. Dhātuso hi sattā saṃsandanti. **Passeyya tanti** sutasomo porisādassa ciraṃ jīvitam icchanta viya paṭhamaṃ attano jīvitavaram yācati. Paṇḍitassa hi “mama jīvitam dehī’ ti vattum ayuttaṃ, apica so ‘mayhameva esa ārogyam icchatī’ ti cintetvā tussissatīti evamāha.

Sopi taṃ sutvāva “ayaṃ issariyā dhamsetvā idāni maṃsaṃ khāditukāmassa evaṃ mahāanattakarassa mahācorassa mayhameva jīvitam icchati, aho mama hitakāmo’ ti tuṭṭhamānaso vañcetvā varassa gahitabhāvaṃ ajānitvā taṃ varam dadamāno gāthamāha –

454. “Ariyassa ariyena sameti sakhyaṃ, paññassa paññāṇavatā sameti;
Passāsi maṃ vassasataṃ arogaṃ, etaṃ varānaṃ paṭhamaṃ dadāmī’ ti.

Tattha **varānanti** catunnaṃ varānaṃ paṭhamaṃ.

Tato bodhisatto āha –

455. “Ye khattiyāse idha bhūmipālā, muddhābhisittā katanāmadheyyā;
Na tādise bhūmipatī adesi, etaṃ varānaṃ dutiyaṃ varāmī’ ti.

Tattha **katanāmadheyyāti** muddhani abhisittattāva “muddhābhisittā’ ti katanāmadheyyā. **Na tādise** tādise khattiyē na adesi mā khādī.

Iti so dutiyaṃ varam gaṇhanto parosatānaṃ khattiyānaṃ jīvitavaram gaṇhi. Porisādopissa dadamāno āha –

456. “Ye khattiyāse idha bhūmipālā, muddhābhisittā katanāmadheyyā;
Na tādise bhūmipatī ademi, etaṃ varānaṃ dutiyaṃ dadāmī’ ti.

Kiṃ pana te tesam saddam suṇanti, na suṇantīti? Na sabbam suṇanti. Porisādena hi rukkhassa dhūmajālaupaddavabhayena paṭikkamitvā aggī kato, aggino ca rukkhassa ca antare nisīditvā mahāsatto tena saddhiṃ kathesi, tasmā sabbam asutvā upaḍḍhupaḍḍham suṇiṃsu. Te “idāni sutasomo porisādam damessatī, mā bhāyathā’ ti aññamaññaṃ samassāsesum. Tasmīṃ khaṇe mahāsatto imaṃ gāthamāha –

457. “Parosataṃ khattiyā te gahītā, talāvutā assumukhā rudantā;
Sake te raṭṭhe paṭipādayāhi, etaṃ varānaṃ tatiyaṃ varāmī’ ti.

Tattha **parosatanti** atirekasataṃ. **Te gahītāti** tayā gahītā. **Talāvutāti** hatthatalesu āvutā.

Iti mahāsatto tatiyaṃ varam gaṇhanto tesam khattiyānaṃ sakaraṭṭhaniyyātanavaram gaṇhi. Kimkāraṇā? So akhādantopi verabhayena sabbe te dāse katvā araññeyeva vāseyya, māretvā vā chaḍḍeyya, paccantaṃ netvā vā vikkīneyya, tasmā tesam sakaraṭṭhaniyyātanavaram gaṇhi. Itaropissa dadamāno imaṃ gāthamāha –

458. “Parosataṃ khattiyā me gahītā, talāvutā assumukhā rudantā;
Sake te raṭṭhe paṭipādayāmi, etaṃ varānaṃ tatiyaṃ dadāmī’ ti.

Catuttham pana varam gaṇhanto bodhisatto imaṃ gāthamāha –

459. “Chiddam te raṭṭham byathitā bhayā hi, puthū narā leṇamanuppaviṭṭhā;
Manussamaṃsaṃ viramehi rāja, etaṃ varānaṃ catuttham varāmī’ ti.

Tattha **chiddanti** na ghanavāsaṃ tattha tattha gāmādinam uṭṭhitattā savivaram. **Byathitā bhayāhīti** “porisādo idāni āgamissatī’ ti tava bhayena kampitā. **Leṇamanuppaviṭṭhāti** dārake hatthesu gahetvā tiṇagahanādinilīyanaṭṭhānaṃ pavīṭṭhā. **Manussamaṃsanti** duggandham jeguccham paṭikkūlam manussamaṃsaṃ pajaha. Nissakkatthe vā upayogaṃ, manussamaṃsato viramāhīti attho.

Evaṃ vutte porisādo pāṇiṃ paharivā hasanto “samma sutasoma kiṃ nāmetaṃ kathesi, kathāhaṃ tumhākaṃ etaṃ varaṃ dassāmi, sace gaṇhitukāmo, aññaṃ gaṇhāhī”ti vatvā gāthamāha –

460. “Addhā hi so bhakkho mama manāpo, etassa hetumhi vanaṃ pavīṭṭho;
Sohaṃ kathaṃ etto upārameyyaṃ, aññaṃ varānaṃ catutthaṃ varassū”ti.

Tattha **vananti** rajjaṃ pahāya imaṃ vanaṃ pavīṭṭho.

Atha naṃ mahāsatto “tvam ‘manussamaṃsassa piyatarattā tato viramituṃ na sakkomī”ti vadasi. Yo hi piyaṃ nissāya pāpaṃ karoti, ayaṃ bālo”ti vatvā gāthamāha –

461. “Na ve ‘piyaṃ me’ti janinda tādiso, attaṃ niraṃkacca piyāni sevati;
Attāva seyyo paramā ca seyyo, labbhā piyā ocitatthena pacchā”ti.

Tattha **tādiso**ti janinda tādiso yuvā abhirūpo mahāyaso “idaṃ nāma me piya”nti piyavatthulobhena tattha attānaṃ niraṃkatvā sabbasugatīhi ceva sukhavisesehi ca cavitvā niraye pātetvā na ve piyāni sevati. **Paramā ca seyyoti** purisassa hi paramā piyavatthumhā attāva varataro. Kiṃkāraṇā? **Labbhā piyāti**, piyā nāma visayavasena ceva puññaena ca ocitatthena vaḍḍhitatthena diṭṭhadhamme ceva parattha ca devamanussasampattiṃ patvā sakkā laddhuṃ.

Evaṃ vutte porisādo bhayappatto hutvā “ahaṃ sutasomena gahitaṃ varaṃ vissajjāpetumpi manussamaṃsato viramitumpi na sakkomi, kiṃ nu kho karissāmī”ti assupuññehi nettehi gāthamāha –

462. “Piyaṃ me mānusaṃ maṃsaṃ, sutasoma vijānāhi;
Namhi sakkā nivāretuṃ, aññaṃ varaṃ samma varassū”ti.

Tattha **vijānāhī**ti tvampi jānāhi.

Tato bodhisatto āha –

463. “Yo ve ‘piyaṃ me’ti piyānurakkhī, attaṃ niraṃkacca piyāni sevati;
Soṇḍova pitvā visamissapānaṃ, teneva so hoti dukkhī parattha.

464. “Yo cīdha saṅkhāya piyāni hitvā, kicchenapi sevati ariyadhamme;
Dukkhitova pitvāna yathosadhāni, teneva so hoti sukhī paratthā”ti.

Tattha **yo veti**, samma porisāda, yo puriso “idaṃ me piya”nti pāpakiriyāya attānaṃ niraṃkatvā piyāni vatthūni sevati, so surāpemena visamissaṃ suraṃ pitvā soṇḍo viya tena pāpakammena parattha nirayādīsu dukkhī hoti. **Saṅkhāyāti** jānitvā tuletvā. **Piyāni hitvāti** adhammapaṭisaṃyuttāni piyāni chaḍḍetvā.

Evaṃ vutte porisādo kalūnaṃ paridevanto gāthamāha –

465. “Ohāyahaṃ pitaraṃ mātarañca, manāpiye kāmaguṇe ca pañca;
Etassa hetumhi vanaṃ pavīṭṭho, taṃ te varaṃ kinti mahaṃ dadāmī”ti.

Tattha **etassāti** manussamaṃsassa. **Kinti mahanti** kinti katvā ahaṃ taṃ varaṃ demi.

Tato mahāsatto imaṃ gāthamāha –

466. “Na paṇḍitā diguṇamāhu vākyam, saccappaṭiññāva bhavanti santo;
‘Varassu samma’ iti maṃ avoca, iccabravī tvam na hi te sameti”ti.

Tattha **diguṇanti**, samma porisāda, paṇḍitā nāma ekaṃ vatvā puna taṃ visamvādentā dutiyaṃ vacanaṃ na kathenti. **Iti maṃ avocāti**, “samma sutasoma varassu vara”nti evaṃ maṃ abhāsasi. **Iccabravīti** tasmā yaṃ tvam iti abravi, taṃ te idāni na sameti.

So puna rodanto eva gāthamāha –

467. “Apuññalābhaṃ ayasaṃ akittiṃ, pāpaṃ bahuṃ duccharitaṃ kilesaṃ;

Manussamaṃsassa kate upāgā, taṃ te varaṃ kinti maḥaṃ dadeyya’nti.

Tattha **pāpanti** kammaṃpathaṃ appattaṃ. **Duccaritanti** kammaṃpathappattaṃ. **Kilesanti** dukkhaṃ. **Manussamaṃsassa kateti** manussamaṃsassa hetu. **Upāgāti** upagatomhi. **Taṃ teti** taṃ tuyhaṃ kathāhaṃ varaṃ demi, mā maṃ vārayi, anukampaṃ kāruṇṇaṃ mayi karohi, aññaṃ varaṃ gaṇhāhīti āha.

Atha mahāsatto āha –

468. “Na taṃ varaṃ arahati jantu dātuṃ, yaṃ vāpi datvā na avākareyya;
Varassu samma avikampamāno, pāṇaṃ cajitvānapi dassamevā”ti.

Evam tena paṭhamaṃ vuttagāthaṃ āharitvā dassetvā varadāne ussāhento gāthā āha –

469. “Pāṇaṃ cajanti santo nāpi dhammaṃ, saccapaṭiññāva bhavanti santo;
Datvā varaṃ khippamavākarohi, etena sampajja surājasetṭha.

470. “Caje dhaṇaṃ aṅgavarassa hetu, aṅgaṃ caje jīvitam rakkhamāno;
Aṅgaṃ dhaṇaṃ jīvitañcāpi sabbaṃ, caje nara dhammamanussaranto”ti.

Tattha **pāṇanti** jīvitam. Santo nāma api jīvitam cajanti, na dhammaṃ. **Khippamavākarohīti** idha khippam mayhaṃ dehīti attho. **Etenāti** etena dhammena ceva saccena ca sampajja sampanno upapanno hohi. **Surājasetṭhāti** taṃ paggaṇhanto ālapati. **Caje dhananti**, samma porisāda, paṇḍito puriso hatthapādādīmhi aṅge chijjamāne tassa rakkhaṇatthāya bahumpi dhaṇaṃ cajeyya. **Dhammamanussarantoti** aṅgadhanajīvitāni pariccajantopi “sataṃ dhammaṃ na vītikkamissāmī”ti evaṃ dhammaṃ anussaranto.

Evam mahāsatto imehi kāraṇehi taṃ sacce paṭiṭṭhāpetvā idāni attano gurubhāvaṃ dassetuṃ gāthamāha –

471. “Yasmā hi dhammaṃ puriso vijaññā, ye cassa kaṅkhaṃ vinayanti santo;
Taṃ hissa dīpaṇca parāyaṇaṇca, na tena mittim jirayetha pañño”ti.

Tattha **yasmāti** yamhā purisā. **Dhammanti** kusalākusalajotakaṃ kāraṇaṃ. **Vijaññāti** vijāneyya. **Taṃ hissāti** taṃ ācariyakulaṃ etassa puggalassa paṭiṭṭhānaṭṭhena **dīpaṃ**, uppanne bhaye gantabbaṭṭhānaṭṭhena **parāyaṇaṇca**. **Na tena mittinti** tena ācariyapuggalena saha so paṇḍito kenacipi kāraṇena mittim na jīrayetha na vināseyya.

Evaṇca pana vatvā, “samma porisāda, guṇavantassa ācariyassa vacanaṃ nāma bhindituṃ na vaṭṭati, ahaṇca taruṇakālepi tava piṭṭhiācariyo hutvā bahuṃ sikkhaṃ sikkhāpesim, idānapi buddhalīlaya satārahā gāthā te kathesim, tena me vacanaṃ kātuṃ arahasi”ti āha. Taṃ sutvā porisādo “ayaṃ sutasoma mayhaṃ ācariyo ceva paṇḍito ca, varo cassa mayā dinno, kiṃ sakkā kātuṃ, ekasmiṃ attabhāve maraṇaṃ nāma dhuvaṃ, manussamaṃsaṃ na khādisāmi, dassāmissa vara”nti assudhārāhi pavattamānāhi utṭhāya sutasomanarindassa pādesu patitvā varaṃ dadamāno imaṃ gāthamāha –

472. “Addhā hi so bhakkho mama manāpo, etassa hetumhi vanaṃ pavitṭho;
Sace ca maṃ yācasi etamatthaṃ, etampi te samma varaṃ dadāmī”ti.

Atha naṃ mahāsatto evamāha – “samma, sīle ṭhitassa maraṇampi varaṃ, gaṇhāmi, mahārāja, tayā dinnaṃ varaṃ, ajja paṭṭhāya ariyapathe paṭiṭṭhitosi, evaṃ santepi taṃ yācāmi, sace te mayi sineho atthi, paṇca sīlāni gaṇha, mahārāja”ti. “Sādhu, samma, dehi me sīlāni”ti. “Gaṇha mahārāja”ti. So mahāsattaṃ pañcapaṭiṭṭhitena vanditvā ekamantaṃ nisīdi. Mahāsattopi naṃ pañcasīlesu paṭiṭṭhāpesi. Tasmim khaṇe tattha sannipatitā bhummā devā mahāsatte pītim janetvā “avīcīto yāva bhavaggā añño porisādaṃ manussamaṃsato nivāretuṃ samatto nāma natthi, aho sutasomena dukkarataṃ kata”nti mahantena saddena vanaṃ unnādentā sādhukāraṃ adamsu. Tesam saddaṃ sutvā cātumahārājikāti evaṃ yāva brahmalokā ekakolāhalaṃ ahosi. Rukkhe laggitarājānopi taṃ devatānaṃ sādhukārasaddaṃ suṇimsu. Rukkhadevatāpi sakavimāne ṭhitāva sādhukāramadāsi. Iti devatānaṃ saddova sūyati, rūpaṃ na dissati. Devatānaṃ sādhukārasaddaṃ sutvā rājāno cintayimsu – “sutasomaṃ nissāya no jīvitam laddhaṃ, dukkaraṃ kataṃ sutasomena porisādaṃ damentenā”ti bodhisattassa thutiṃ karimsu. Porisādo mahāsattassa pāde vanditvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Atha naṃ bodhisatto – “samma, khattiye mocehī”ti āha. So cintesi “ahaṃ etesaṃ paccāmitto, ete mayā mocitā ‘gaṇhatha no paccāmitta’nti maṃ hiṃseyyūṃ, mayā jīvitam cajantenapi na sakkā sutasomassa santikā gahitaṃ sīlaṃ bhindituṃ, iminā saddhiyeva gantvā mocessāmi, evaṃ me bhayaṃ na bhavissatī”ti. Atha bodhisattaṃ vanditvā, “sutasoma, ubhopi gantvā khattiye mocessāmā”ti vatvā gāthamāha –

473. “Sathhā ca me hosi sakhā ca mesi, vacanampi te samma ahaṃ akāsiṃ;
Tuvampi me samma karohi vākyam, ubhopi gantvāna pamocayāma”ti.

Tattha **sathhāti** saggamaggassa desitattā sathhā ca, taruṇakālato paṭṭhāya sakhā ca.

Atha naṃ bodhisatto āha –

474. “Sathhā ca te homi sakhā ca tyamhi, vacanampi me samma tuvaṃ akāsi;
Ahampi te samma karomi vākyam, ubhopi gantvāna pamocayāma”ti.

Evam vatvā te upasaṅkamtivā āha –

475. “Kammāsapādena viheṭhitattha, talāvutā assumukhā rudantā;
Na jātu dubbhetha imassa rañño, saccapaṭiññaṃ me paṭissuṇāthā”ti.

Tattha kammāsapādenāti idaṃ mahāsatto “ubhopi gantvāna pamocayāma”ti sampaṭicchitvā “khattiyā nāma mānathaddhā honti, muttamattāva ‘iminā mayaṃ viheṭhitamhā’ti porisādaṃ potheyyumpi haneyyumpi, na kho panesa tesu dubbhissati, ahaṃ ekakova gantvā paṭiññaṃ tāva nesam gaṇhissāmī”ti cintetvā tattha gantvā te hatthatale āvunitvā aggapādaṅgulīhi bhūmiṃ phusamānāhi rukkhāsākhāsu olaggite vātappaharaṇakāle nāgadantesu olaggitakuraṇḍakadāmāni viya samparivattante addasa. Tepi taṃ disvā “idānimhā mayaṃ arogā”ti ekappahārenea mahāviraṃ raviṃsu. Atha ne mahāsatto “mā bhāyitthā”ti assāsetvā “mayā porisādo damito, tumhākaṃ abhayaṃ gahitaṃ, tumhe pana me vacanaṃ karoṭhā”ti vatvā evamāha. Tattha **na jātūti** ekaṃseneva na dubbhetha.

Te āhaṃsu –

476. “Kammāsapādena viheṭhitamhā, talāvutā assumukhā rudantā;
Na jātu dubbhema imassa rañño, saccapaṭiññaṃ te paṭissuṇāma”ti.

Tattha **paṭissuṇāmāti** “evam paṭiññaṃ adhiṃvāsema sampaṭicchāma, apica kho pana mayaṃ kilantā kathetuṃ na sakkoma, tumhe sabbasattānaṃ saraṇaṃ, tumheva kathetha, mayaṃ vo vacanaṃ sutvā paṭiññaṃ dassāma”ti.

Atha ne bodhisatto “tena hi paṭiññaṃ dethā”ti vatvā gāthamāha –

~~477.~~ Athā pitā vā atha vāpi mātā, anukampakā atthakāmā pajānaṃ,

Evameva vo hotu ayaṅca rājā, tumhe ca vo hotha yatheva puttā”ti.

Atha naṃ tepi sampaṭicchamānā imaṃ gāthamāhaṃsu –

478. “Yathā pitā vā atha vāpi mātā, anukampakā atthakāmā pajānaṃ;
Evameva no hotu ayaṅca rājā, mayampi hessāma yatheva puttā”ti.

Tattha **tumhe ca voti vo-kāro** nipātamaṃ.

Iti mahāsatto tesam paṭiññaṃ gahetvā porisādaṃ pakkosivā “ehi, samma, khattiyē mocehī”ti āha. So khaggaṃ gahetvā ekassa rañño bandhanaṃ chindī. Rājā sattāhaṃ nirāhāro vedanappatto saha bandhanachedā mucchito bhūmiyaṃ pati. Taṃ disvā mahāsatto kāruṇñaṃ katvā, “samma porisāda, mā evam chindī”ti ekaṃ rājānaṃ ubhohi hatthehi dalhaṃ gahetvā ure katvā “idāni bandhanaṃ chindāhī”ti āha. Porisādo khaggena chindī. Mahāsatto thāmasampannatāya naṃ ure nipajjāpetvā orasaputtaṃ viya muducittena otāretvā bhūmiyaṃ nipajjāpesi. Evam sabbepi te bhūmiyaṃ nipajjāpetvā vaṇe dhovivā dāraṇaṃ kaṇṇato suttakaṃ viya saṅikaṃ rajjuyo nikkadḍhitvā pubbalohitaṃ dhovivā vaṇe niddose katvā, “samma porisāda, ekaṃ rukkhatacaṃ pāsāṇe ghaṃsitvā āharā”ti āharāpetvā saccakiriyaṃ katvā tesam hatthatalāni makkhesi. Tanakhaṇaṇīeva vaṇo phāsukaṃ ahoṣi. Porisādo taṇḍulaṃ gahetvā taralaṃ paci, ubho janā parosataṃ khattiyē pāyesuṃ. Iti te sabbeva santappitā, sūriyo atthaṅgato. Punadivase pāto ca majjhanhike ca sāyaṅca taralameva pāyetvā tatiyadivase sasitthakayāguṃ pāyesuṃ, tāvatā te arogā ahesuṃ.

Atha ne mahāsatto “gantūṃ sakkhissathā”ti pucchitvā “gacchāmā”ti vutte “ehi, samma porisāda, sakaṃ raṭṭhaṃ gacchāmā”ti āha. So rodamaṇo tassa pādesu patitvā “tvam, samma, rājāno gahetvā gaccha, ahaṃ idheva vanamūlaphalāni khādanto vasissāmī”ti āha. “Samma, idha kiṃ karissasi, ramaṇīyaṃ te raṭṭhaṃ, bārāṇasiyaṃ rajjaṃ

kārehī”ti. “Samma kiṃ kathesi, na sakkā mayā tattha gantuṃ, sakalanagaravāsino hi me verino, te ‘iminā mayhaṃ mātā khādītā, mayhaṃ pitā, mayhaṃ bhātā’ti maṃ paribhāsissanti, ‘gaṇhatha imaṃ cora’nti ekekadaṇḍena vā ekekaledḍunā vā maṃ jīvītā voropessanti, ahañca tumhākaṃ santike sīlesu patiṭṭhito, jīvītahetupi na sakkā mayā paraṃ māretuṃ, tasmā nāhaṃ gacchāmi, ahaṃ manussamaṃsato viratattā kittakaṃ jīvissāmi, idāni mama tumhākaṃ dassanaṃ natthī’ti roditvā “gacchatha tumhe”ti āha. Atha mahāsatto tassa piṭṭhiṃ parimajjitvā, “samma porisāda, mā cintayī, sutasomo nāmāhaṃ, mayā tādiso kakkhaḷo pharuso vinīto, bārāṇasīvāsikesu kiṃ vattabbaṃ atthi, ahaṃ taṃ tattha patiṭṭhāpessāmi, asakkonto attano rajjaṃ dvidhā bhinditvā dassāmi”ti vatvā “tumhākampi nagare mama verino atthiyevā”ti vutte “iminā mama vacanaṃ karontena dukkaraṃ kataṃ, yena kenaci upāyena porāṇakayase patiṭṭhapetabbo esa mayā”ti cintetvā tassa palobhanatthāya nagarasampattiṃ vaṇṇento āha –

479. “Catuppadaṃ sakuṇaṇcāpi maṃsaṃ, sūdehi randhaṃ sukataṃ suniṭṭhitaṃ;
Sudhaṃva indo paribhuñjīyāna, hitvā katheko ramaṣī araṇṇe.
480. “Tā khattiyā vellivilākamajjhā, alankatā samparivārayitvā;
Indaṃva devesu pamodayiṃsu, hitvā katheko ramaṣī araṇṇe.
481. “Tambūpadhāne bahugoṇakamhi, subhamhi sabbassayanamhi saṅge;
Seyyassa majjhamhi sukhaṃ sayitvā
Hitvā katheko ramaṣī araṇṇe.
482. “Pāṇissaraṃ kumbhathūṇaṃ nisīthe, athopi ve nippurisampi tūriyaṃ;
Bahuṃ sugītañca suvāditañca, hitvā katheko ramaṣī araṇṇe.
483. “Uyyānasampannaṃ pahūtamālyaṃ, migājīnūpetam puram surammaṃ;
Hayehi nāgehi rathehupetaṃ, hitvā katheko ramaṣī araṇṇe”ti.

Tattha **sukatanti** nānappakārehi suṭṭhu kataṃ. **Suniṭṭhitanti** nānāsambhārayojanena suṭṭhu niṭṭhitaṃ. **Kathekoti** kathaṃ eko. **Ramaṣīti** mūlaphalādīni khādanto kathaṃ ramissasi, “ehi, mahārāja, gamissāmā”ti. **Vellivilākamajjhāti** ettha **vellīti** rāsi, **vilākamajjhāti** vilaggamajjhā. Uttatthaghanasuvāṇarāsiṃpabhā ceva tanudīghamajjhā cāti dasseti. **Devesūti** devalokesu accharā indaṃ viya ramaṇīye bārāṇasinagare pubbe taṃ pamodayiṃsu, tā hitvā idha kiṃ karissasi, “ehi, samma, gacchāmā”ti. **Tambūpadhāneti** rattūpadhāne. **Sabbassayanamhīti** sabbattharaṇatthate sayane. **Saṅgeti** anekabhūmike dassetvā addharattaṅgayutte tattha tvaṃ pubbe sayīti attho. **Sukhanti** tādisassa sayanassa majjhamhi sukhaṃ sayitvāna idāni kathaṃ araṇṇe ramissasi, “ehi gacchāma, sammā”ti. **Nisītheti** rattibhāge. **Hitvāti** evarūpaṃ sampattiṃ chaḍḍetvā. **Uyyānasampannaṃ pahūtamālyanti**, mahārāja, tava uyyānasampannaṃ nānāvīdhapupphaṃ. **Migājīnūpetam puram surammaṃ** taṃ uyyānaṃ migājīnaṃ nāma nāmena, tena upetaṃ purampi te suṭṭhu rammaṃ. **Hitvāti** evarūpaṃ manoramaṃ nagaraṃ chaḍḍetvā.

Iti mahāsatto “appeva nāmesa pubbe upabhuttaparibhogarasaṃ saritvā gantukāmo bhaveyyā”ti paṭhamam bhojanena palobhesi, dutiyaṃ kilesena, tatiyaṃ sayanena, catutthaṃ naccagītavādītena, pañcamaṃ uyyānena ceva nagarena cāti imehi ettakehi palobhetvā “ehi, mahārāja, ahaṃ taṃ ādāya gantvā bārāṇasiyaṃ patiṭṭhapetvā pacchā sakaraṭṭhaṃ gamissāmi, sace bārāṇasirajjaṃ na labhissasi, upaḍḍharajjaṃ te dassāmi, kiṃ te araṇṇiavāsena, mama vacanaṃ karohī”ti āha. So tassa vacanaṃ sutvā gantukāmo hutvā “sutasomo mayhaṃ atthakāmo anukampako, paṭhamam maṃ kalyāṇe patiṭṭhāpetvā ‘idāni porāṇakayaseva patiṭṭhāpessāmi’ti vadati, sakkhissati cesa patiṭṭhāpetuṃ, iminā saddhiṃyeva gantuṃ vaṭṭati, kiṃ me araṇṇiavāsena”ti cintetvā tuṭṭhacitto tassa guṇaṃ nissāya vaṇṇaṃ kathetukāmo “samma, sutasoma, kalyāṇamittasaṃsaggato sādhutaram, pāpamittasaṃsaggato vā pāpataram nāma natthī”ti vatvā āha –

484. “Kāḷapakke yathā cando, hāyateva suve suve;
Kāḷapakkhūpamo rāja, asataṃ hoti samāgamo.
485. “Yathāhaṃ rasakamāgama, sūdaṃ kāpurisādhamam;
Akāsiṃ pāpakaṃ kammaṃ, yena gacchāmi duggatiṃ.
486. “Sukkapakke yathā cando, vaḍḍhateva suve suve;
Sukkapakkhūpamo rāja, sataṃ hoti samāgamo.
487. “Yathāhaṃ tuvamāgama, sutasoma vijānahi;
Kāhāmi kusalaṃ kammaṃ, yena gacchāmi suggatiṃ.

488. “Thale yathā vāri janinda vuṭṭhaṃ, anaddhaneyyaṃ na ciraṭṭhitikaṃ;
Evampi hoti asataṃ samāgamo, anaddhaneyyo udakaṃ thaleva.
489. “Sare yathā vāri janinda vuṭṭhaṃ, ciraṭṭhitikaṃ naravīraseṭṭha;
Evampi ve hoti sataṃ samāgamo, ciraṭṭhitiko udakaṃ sareva.
490. “Abyāyiko hoti sataṃ samāgamo, yāvampi tiṭṭheyya tatheva hoti;
Khippañhi veti asataṃ samāgamo, tasmā sataṃ dhammo asabbhi ārakā’”ti.

Tattha **suve suveti** divase divase. **Anaddhaneyyanti** na addhānakkhamaṃ. **Sareti** samudde. **Naravīraseṭṭhāti** naresu vīriyena seṭṭha. **Udakaṃ sarevāti** samudde vuṭṭhaudakaṃ viya. **Abyāyikoti** avigacchanako. **Yāvampi tiṭṭheyyāti** yattakaṃ kālaṃ jīvitaṃ tiṭṭheyya, tattakaṃ kālaṃ tatheva hoti, na jīrati sappurisehi mittabhāvoti.

Iti porisādo sattahi gāthāhi mahāsattasseva vaṇṇaṃ kathesi. Mahāsattopi porisādañca te ca rājāno gahetvā attano paccantagāmaṃ agamāsi. Paccantagāmavāsino mahāsattaṃ disvā nagaraṃ gantvā amaccānaṃ ācikkhiṃsu. Amaccā balakāyaṃ ādāya gantvā parivārayiṃsu. Mahāsatto tena parivārena bārāṇasirajjaṃ agamāsi. Antarāmagge janapadavāsino bodhisattassa paṇṇākāraṃ datvā anugacchiṃsu, mahanto parivāro ahosi, tena saddhiṃ bārāṇasiṃ pāpuṇi. Tadā porisādassa putto rājā hoti, senāpati kāḷahatthiyeva. Nāgarā rañño ārocayiṃsu – “mahārāja, sutasomo kira porisādaṃ dametvā ādāya idhāgacchati, nagaramassa pavisitum na dassamā””ti sīghaṃ nagaradvārāni pidahitvā āvudhahatthā aṭṭhaṃsu. Mahāsatto dvārānaṃ pihitabhāvaṃ ñatvā porisādañca parosatañca rājāno ohāya katipayehi amaccehi saddhiṃ āgantvā “ahaṃ sutasomarājā, dvāraṃ vivarathā””ti āha. Purisā gantvā rañño ārocesuṃ. So “khippaṃ vivarathā””ti vivarāpesi. Mahāsatto nagaraṃ pāvīsi. Rājā ca kāḷahatthi cassa paccuggamaṃ katvā ādāya pāsādaṃ āropayiṃsu.

So rājapallaṅke nisīditvā porisādassa aggamaheṣiṃ sesāmacce ca pakkosāpetvā kāḷahatthiṃ āha – “kāḷahatthi, kasmā rañño nagaraṃ pavisitum na dethā””ti? “So rajjaṃ kārento imasmiṃ nagare bahū manusse khādi, khattiyehi akattabbaṃ kari, sakalajambudīpaṃ chiddamakāsi, evarūpo pāpadhammo, tena kāraṇena””ti. “Idāni ‘so evarūpaṃ karissatī’”ti mā cintayittha, ahaṃ taṃ dametvā sīlesu patiṭṭhāpesiṃ, jīvitahetupi kañci na viheṭṭhesati, natthi vo tato bhayaṃ, evaṃ mā karittha, puttehi nāma mātāpitaro paṭijjaggatibbā, mātāpituposakā hi saggaṃ gacchanti, itare niraya””nti evaṃ so nicāsane nisinnassa puttārājassa ovādaṃ datvā, “kāḷahatthi, tvaṃ rañño sahāyo ceva sevako ca, raññāpi mahante issariye patiṭṭhāpito, tayāpi rañño atthaṃ caritum vaṭṭatī””ti senāpatimpi anusāsivā, “devi, tvampi kulagehā āgantvā tassa santike aggamaheṣiṭṭhānaṃ patvā puttadhītāhi vaḍḍhippattā, tayāpi tassa atthaṃ caritum vaṭṭatī””ti deviyāpi ovādaṃ datvā tamevatthaṃ matthakaṃ pāpetum dhammaṃ desento gāthā āha –

491. “Na so rājā yo ajeyyaṃ jināti, na so sakhā yo sakhāraṃ jināti;
Na sā bhariyā yā patino na vibhetī, na te puttā ye na bharanti jīṇṇaṃ.
492. “Na sā sabhā yattha na santi santo, na te santo ye na bhaṇanti dhammaṃ;
Rāgañca dosañca pahāya mohaṃ, dhammaṃ bhaṇantāva bhavanti santo.
493. “Nābhāsamānaṃ jānanti, missaṃ bālehi paṇḍitaṃ;
Bhāsamānañca jānanti, desentaṃ amataṃ padaṃ.
494. “Bhāsaye jotaye dhammaṃ, paggaṇhe isinaṃ dhajjaṃ;
Subhāsītaddhajā isayo, dhammo hi isinaṃ dhajo””ti.

Tattha **ajeyyanti** ajeyyā nāma mātāpitaro, te jinanto rājā nāma na hoti. Sace tvampi pitu santakaṃ rajjaṃ labhitvā tassa paṭisattu hosi, akiccakārī nāma bhavissasi. **Sakhāraṃ jinātīti** kūṭaḍḍena jināti. Sace tvaṃ, kāḷahatthi, raññā saddhiṃ mittadhammaṃ na pūresi, adhammaṭṭho hutvā niraye nibbattissasi. **Na vibhetīti** na bhāyati. Sace tvaṃ rañño na bhāyasi, bhariyādhamme ṭhitā nāma na hosi, akiccakārī nāma bhavissasi. **Jīṇṇanti** mahallakaṃ. Tasmīñhi kāle abharantā puttā puttā nāma na honti.

Santoti paṇḍitā. **Ye na bhaṇanti dhammanti** ye pucchitā saccasabhāvaṃ na vadanti, na te paṇḍitā nāma. **Dhammaṃ bhaṇantāvāti** ete rāgādayo pahāya parassa hitānukampakā hutvā sabhāvaṃ bhaṇantāva paṇḍitā nāma honti. **Nābhāsamānanti** na abhāsamānaṃ. **Amataṃ padanti** amatamahānibbānaṃ desentaṃ “paṇḍito””ti jānanti, teneva porisādo maṃ ñatvā pasannacitto cattāro vare datvā pañcasu sīlesu patiṭṭhito. **Bhāsayeti** paṇḍito puriso dhammaṃ bhāseyya joteyya, buddhādayo isayo yasmā dhammo etesaṃ dhajo, tasmā subhāsītaddhajā nāma subhāsitaṃ paggaṇhanti, bālā pana subhāsitaṃ paggaṇhantā nāma natthīti.

Imassa dhammakathaṃ sutvā rājā ca senāpati ca devī ca tuṭṭhā “gacchāma, mahārāja, ānemā”ti vatvā nagare bheriṃ carāpetvā nāgare sannipātetvā “tumhe mā bhāyittha, rājā kira dhamme paṭiṭṭhito, etha naṃ ānemā”ti mahājānaṃ ādāya mahāsattaṃ purato katvā rañño santikaṃ gantvā vanditvā kappake upaṭṭhāpetvā kappitakesamassuṃ nhātānulittapasādhitaṃ rājānaṃ ratanarāsīmhi ṭhapetvā abhisīñcitvā nagaraṃ pavesesuṃ. Porisādo rājā hutvā parosatānaṃ khattiyānaṃ mahāsattassa ca mahāsakkāraṃ kāresi. “Sutasomanarindena kira porisādaṃ dametvā rajje paṭiṭṭhāpito”ti sakalajambudīpe mahākolāhalaṃ udapādi. Indapatthanagaravāsiniopi “rājā no āgacchatū”ti dūtaṃ paḥiṃsu. So tattha māsamattaṃ vasitvā, “samma, gacchāma, tvam appamatto hohi, nagaradvāresu ca majjhe cāti pañca dānasālāyo kārehi, dasa rājadhamme akopetvā agatigamaṇaṃ pariharā”ti porisādaṃ ovadi. Parosatāhi rājadhānīhi balakāyo yebhuyyena sannipati. So tena balakāyena parivuto bārāṇasito nikkhami. Porisādopi nikkhamitvā upaḍḍhapathā nivatti. Mahāsatto avāhanānaṃ rājūnaṃ vāhanāni datvā uyyojesi. Tepi rājāno tena saddhiṃ sammoditvā mahāsattaṃ vandanādīni katvā attano attano janapadaṃ agamiṃsu.

Mahāsattopi nagaraṃ patvā indapatthanagaravāsīhi devanagaraṃ viya alaṅkatanagaraṃ pavisitvā mātāpitāro vanditvā madhurapaṭisanthāraṃ katvā mahātalaṃ abhiruhi. So dhammena rajjaṃ kārento cintesi – “rukkhadevatā mayhaṃ bahūpakārā, balikammalābhamassā karissāmī”ti. So tassa nigrodhassa avidūre mahantaṃ taḷakaṃ kāretvā bahūni kulāni pesetvā gāmaṃ nivesesi. Gāmo mahā ahoṣi asītimattaāpaṇasahassapaṭimaṇḍito. Tampi rukkhamaḷaṃ sākhaṇtato paṭṭhāya samatalaṃ kāretvā parikkhittavedikatoṇadvārayuttaṃ akāsi, devatā abhippasīdi. Kammāsapādassa damitaṭṭhāne nivuṭṭhattā pana so gāmo kammāsadammanigamo nāma jāto. Tepi sabbe rājāno mahāsattassa ovāde ṭhatvā dānādīni puññāni katvā āyupariyosāne saggamaṃ pūrayiṃsu.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā saccāni pakāsetvā “na, bhikkhave, idānevāhaṃ aṅgulimālaṃ damemi, pubbepesa mayā damitoyevā”ti vatvā jātaṃ samodhānesi “tadā porisādo rājā aṅgulimālo ahoṣi, kāḷahatthi sārīputto, nandabrāhmaṇo ānando, rukkhadevatā kassapo, sakko anuruddho, sesarājāno buddhapaṇisā, mātāpitāro mahārājakulāni, sutasomarājā pana ahameva ahoṣi”nti.

Mahāsutasomajātakavaṇṇanā pañcamā.

Jātakuddānaṃ –

Sumukho pana haṃsavaro ca mahā, sudhabhojaniko ca paro pavaro;
Sakuṇāladijādhipativhayano, sutasomavaruttamasavhayanoti.

Asītinipātavaṇṇanā niṭṭhitā.

Pañcama bhāgo niṭṭhito.